

Cuvântul viu

Noul Testament

Traducere nouă în limba română contemporană

Agape

Notă: Prezenta traducere s-a făcut după manuscrisul grec standard actual (Nestle-Aland, *Novum Testamentum Graece*, editat de Barbara Aland, Kurt Aland, Johannes Karavidopoulos, Carlo M. Martini, Bruce Metzger, ediția a 27-a, 1993, Deutsche Bibelgesellschaft, Stuttgart), bazat pe manuscrisele cele mai bune și mai timpurii. În paranteze drepte se află adăugiri existente în manuscrise mai târzii și prezente în manuscrisul Noului Testament numit *Textus Receptus*.

Prima ediție 2013

Copyright 2013 by Editura Agape

ISBN 978-973-694-187-0

Traducere și editare: Olimpiu Sabin Cosma

Copertă: Daniela Blebea

Tipar: Tipografia Agape

Str. Podului nr. 8

505200 Făgăraș/BV

Tel./fax 0268-214802

E-mail: olycosma@yahoo.com

Internet: www.edituraagape.ro

Cuvântul lui Dumnezeu – valabil pentru toate timpurile și pentru toți oamenii

Din vechime până în epoca noastră, Biblia a avut o influență mare și extinsă asupra a milioane de oameni. „Cartea cărților“ a schimbat viața a nenumărați bărbați și femei.

Noul Testament, a doua parte a Bibliei, a fost scris în cursul primului secol după Cristos, și totuși mesajul lui rămâne valabil și pentru oamenii din secolul 21. Până astăzi, Biblia a fost tradusă parțial sau complet în peste 2.200 de limbi. An de an, ea rămâne cea mai răspândită carte de pe glob. Mesajul ei dă răspuns la cele mai fundamentale întrebări ale omului de la începutul mileniului al III-lea. Ceea ce a spus Iesus Cristos se referă și la fiecare dintre noi cei de azi:

Vă spun adevărul, cine ascultă Cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viață eternă; el nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. Ioan 5:24

INTRODUCERE LA NOUL TESTAMENT

Biblia constă din două părți, Vechiul și Noul Testament. Noul Testament conține douăzeci și șapte de cărți, care au fost redactate între 40 și 100 d.Cr. Scriitorii Noului Testament fie îl însoțiseră personal pe Iesus Cristos, ca Ioan, Petru și Matei, fie s-au aflat în cel mai strâns contact cu discipolii Săi (ca Marcu și Luca). Dumnezeu i-a folosit pe acești bărbați ca să transmită lumii mesajul Său despre Iesus Cristos. El i-a călăuzit în așa fel prin Spiritul Său Sfânt, că ei au scris cuvintele lui Dumnezeu și nu propriile lor gânduri. Apostolul Paul a scris: „*Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu...*“ (2.Timotei 3:16). Iar apostolul Petru a confirmat: „*Deoarece nicio profeție n-a venit prin voia vreunui om, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, călăuziți de Spiritul Sfânt*“ (2.Petru 1:21).

Noul Testament începe cu cele patru Evanghelii. Ele ne dau o vedere de ansamblu, un rezumat al vieții lui Iesus Cristos. Fiecare dintre ele subliniază o caracteristică specială a Persoanei și lucrării Sale. Evangheliile se încheie cu relatarea despre moartea pe cruce și învierea Domnului Iesus Cristos – baza credinței creștine. Cartea Faptele Apostolilor relatează modul în care s-a răspândit mesajul despre Iesus Cristos, mai întâi în Ierusalim, apoi în Samaria, și în final în regiuni întinse din Imperiul Roman. Cele 21 de scrisori sau epistole din Noul Testament constituie piatra de temelie pentru învățătura creștină și sunt de cea mai mare importanță pentru Biserică [Adunare]. Cartea Apocalipsa anunță ju-

decățiile care vor veni peste lume înainte ca Domnul să-Și instaureze Regatul glorios și completează astfel scrierile Noului Testament.

CUM SE CITEȘTE CU FOLOS NOUL TESTAMENT?

Recomandăm să se înceapă cu Evanghelia după Ioan, care conține numeroase spuse importante ale Domnului Iesus Cristos, sau cu Evanghelia după Marcu, în care se succed rapid cele mai însemnate episoade din viața lui Iesus Cristos. Cartea Faptele Apostolilor descrie apariția Bisericii creștine, în timp ce Scrisoarea către Romani prezintă magistral multe învățături creștine esențiale.

Dar, înainte de orice, este important să citim Sfânta Scriptură cu respect înaintea lui Dumnezeu și să fim deschiși pentru mesajul ei. Noul Testament vrea să ni-L reveleze pe Iesus Cristos ca Salvatorul de moarte și păcat, ca singurul Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: *„Dar acestea au fost scrise ca voi să credeți că Iesus este Mesia, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viața în numele Lui“* (Ioan 20:31).

Cuvântul lui Dumnezeu este cea mai bună hrană pentru suflet: *„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci și cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu“* (Matei 4:4). De aceea, este bine ca să se citească zilnic în liniște din acest Cuvânt. Pentru aceasta, putem să-L rugăm pe Dumnezeu să ne lumineze mintea ca să-l înțelegem Cuvântul. Cine citește Biblia în felul acesta Îl va cunoaște în ea pe Iesus Cristos, Fiul Dumnezeului viu, Sursa oricărei păci, oricărei salvări și oricărei împliniri în viață. *„Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă“* (Ioan 3:16).

LUCRURI IMPORTANTE DIN NOUL TESTAMENT

Ce este viața spirituală?

<i>Teme ale Bibliei</i>	<i>Pasaje biblice</i>	<i>Pagina</i>
Îndreptățirea pe baza credinței	Romani 3:19-28	234
Predica de pe Munte	Matei 5-7	12
Regula de aur	Matei 7:12	16
Cea mai mare poruncă	Matei 22:36-40	44
Legea regală	Romani 13:8-10	247

Învățăături biblice fundamentale

Vinovăția omului	Romani 1:18-2:16	231
Împăcarea cu Dumnezeu	2.Corinteni 5:18-21	277
	Romani 5:1-11	236
Îndreptățirea prin credință	Efeseni 2:1-10	296
	Galateni 2:16	289
Nașterea din nou	Ioan 3	145
Cristos, Păstorul cel Bun	Ioan 10:1-18	160
Înjosirea și înălțarea lui Cristos	Filipeni 2:5-11	304
Învierea credincioșilor	1.Tesaloniceni 4:13-18	318
A doua venire a lui Cristos	2.Tesaloniceni 1:7-10	320
Judecata de apoi	Apocalipsa 20:10-15	406
Cerul nou și pământul nou	Apocalipsa 21-22	407

Îndemnuri practice

Vița și mlădițele	Ioan 15	168
Responsabilitatea creștinului	Romani 12-13	245
Lucrarea creștinului	2.Corinteni 8-9	280
Rugăciunea eficientă	Ioan 16:23-27	171
	Filipeni 4:6-7	307

Mesajul evangheliei	410
Ce trebuie să știm despre Iesus Cristos	412

CUPRINS

Evanghelia după Matei (Mt.).....	7
Evanghelia după Marcu (Mc.).....	58
Evanghelia după Luca (Lc.).....	89
Evanghelia după Ioan (Io.).....	142
Faptele Apostolilor (Fap.).....	180
Scrisoarea lui Paul către Romani (Rom.).....	230
Prima scrisoare a lui Paul către Corinteni (1. Cor.).....	252
A doua scrisoare a lui Paul către Corinteni (2. Cor.).....	273
Scrisoarea lui Paul către Galateni (Gal.).....	287
Scrisoarea lui Paul către Efeseni (Ef.).....	295
Scrisoarea lui Paul către Filipeni (Fil.).....	303
Scrisoarea lui Paul către Coloseni (Col.).....	309
Prima scrisoare a lui Paul către Tesaloniceni (1. Tes.).....	315
A doua scrisoare a lui Paul către Tesaloniceni (2. Tes.).....	320
Prima scrisoare a lui Paul către Timotei (1. Tim.).....	323
A doua scrisoare a lui Paul către Timotei (2. Tim.).....	330
Scrisoarea lui Paul către Titus (Ti.).....	335
Scrisoarea lui Paul către Filemon (Flm.).....	338
Scrisoarea către Evrei (Evr.).....	340
Scrisoarea lui Iacob (Iac.).....	358
Prima scrisoare a lui Petru (1. Pt.).....	364
A doua scrisoare a lui Petru (2. Pt.).....	371
Prima scrisoare a lui Ioan (1. Io.).....	376
A doua scrisoare a lui Ioan (2. Io.).....	382
A treia scrisoare a lui Ioan (3. Io.).....	383
Scrisoarea lui Iuda (Iu.).....	384
Apocalipsa (Ap.).....	386

Evanghelia după Matei

Evanghelia după Matei a fost scrisă de apostolul Matei (numit și Levi; cf. Mt.9:9-13) între 40-60 d.Cr. Ea subliniază în descrierea vieții lui Iesus Cristos că El a fost Salvatorul și Regele („Mesia“ sau Cristosul, adică Unsul) Israelului prezis de profeții din Vechiul Testament. Dumnezeu confirmă prin multe semne miraculoase și minuni că Domnul Iesus este Cristosul, iar Fiul lui Dumnezeu vorbește cu autoritate despre Regatul pe care îl va instaura. Dar poporul Israel L-a respins pe Mesia al său, și El a murit pe cruce ca Mielul de sacrificiu al lui Dumnezeu. Împreună cu Marcu și Luca, Matei formează grupul de Evanghelii numite „sinoptice“, căci prezintă viața lui Iesus dintr-o perspectivă similară.

Genealogia lui Cristos Lc.3:23-38; Fap.13:23

1 Cartea genealogiei lui Iesus Cristos, fiul lui David, fiul lui Abraham.

²Abraham a fost tatăl lui Isaac, Isaac a fost tatăl lui Iacob, Iacob a fost tatăl lui Iuda și al fraților acestuia, ³Iuda a fost tatăl lui Pereț și al lui Zerah (mama lor a fost Tamar), Pereț a fost tatăl lui Hețron, Hețron a fost tatăl lui Aram, ⁴Aram a fost tatăl lui Aminadab, Aminadab a fost tatăl lui Nahșon, Nahșon a fost tatăl lui Salmon, ⁵Salmon a fost tatăl lui Boaz (mama lui a fost Rahab), Boaz a fost tatăl lui Obed (mama lui a fost Rut), Obed a fost tatăl lui Iese, ⁶iar Iese a fost tatăl regelui David.

David a fost tatăl lui Solomon (mama acestuia fusese înainte soția lui Urie), ⁷Solomon a fost tatăl lui Roboam, Roboam a fost tatăl lui Abiia, Abiia a fost tatăl lui Asa, ⁸Asa a fost tatăl lui Iosafat, Iosafat a fost tatăl lui Ioram, Ioram a fost tatăl lui Ozia, ⁹Ozia a fost tatăl lui Iotam, Iotam a fost tatăl lui Ahaz, Ahaz a fost tatăl lui Ezechia, ¹⁰Ezechia a fost tatăl lui Manase, Manase a fost tatăl lui Amon, Amon a fost tatăl lui Iosia, ¹¹Iosia a fost tatăl lui Ieconia și al fraților acestuia, pe timpul deportării în Babilon.

¹²După deportarea în Babilon, Ieconia a fost tatăl lui Șealtiel, Șealtiel a fost tatăl lui Zorobabel, ¹³Zorobabel a fost tatăl lui Abiud, Abiud a fost tatăl lui Eliachim, Eliachim a fost tatăl lui Azor, ¹⁴Azor a fost tatăl lui Sadoc, Sadoc a fost tatăl lui Achim, Achim a fost tatăl lui Eliud, ¹⁵Eliud a fost tatăl lui Eleazar, Eleazar a fost tatăl lui Matan, Matan a fost tatăl lui Iacob, ¹⁶Iacob a fost tatăl lui Iosif, care a fost soțul Mariei, din care S-a născut Iesus, Cel numit Cristosulⁿ.

¹⁷Deci, de la Abraham la David sunt paisprezece generații, de la

---

1:16 *Cristos*: adică unsul lui Dumnezeu sau Mesia (evr. *mașiah*), titlul Regelui divin uns de Dumnezeu și Salvatorului Israelului pe care Îl așteptau evreii și care, potrivit Vechiului Testament, trebuia să aducă eliberarea și să exercite o autoritate universală.

David până la deportarea în Babilon sunt paisprezece generații, iar de la deportarea în Babilon la Cristos sunt tot paisprezece generații.

Nașterea lui Iesus Cristos Lc.1:26-38; 2:1-21

¹⁸Iată în ce fel a avut loc nașterea lui Iesus Cristos. Maria mama Lui era logodită cu Iosif, dar înainte ca ei să trăiască împreună, ea a rămas însărcinată prin Spiritul Sfânt. ¹⁹Iosif, logodnicul ei, care era un om drept și nu voia să o facă de rușine în public, și-a propus în secret să rupă logodna cu ea.

²⁰În timp ce se gândea la aceasta, i-a apărut în vis un înger al Domnului care i-a spus: „Iosif, descendent al lui David, nu te teme să o iei pe Maria ca soție, căci Copilul pe care Îl poartă vine de la Spiritul Sfânt. ²¹Ea va naște un Fiu, și tu Îi vei pune numele Iesus”, pentru că El Își va salva poporul de păcatele lui“. ²²Toate acestea s-au întâmplat ca să se îplinească ceea ce anunțase Domnul prin profet: ²³*Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu, și Îl vor numi Emanuel*”, ceea ce înseamnă „Dumnezeu cu noi“.

²⁴Când Iosif s-a trezit din somn, a făcut ce-i ordonase îngerul Domnului și a luat-o la el pe soția lui, ²⁵dar nu a avut relații conjugale cu ea până când ea L-a născut pe Fiul ei [întâi născut], căruia I-a pus numele Iesus.

Magii din Orient

2 Iesus S-a născut în Betleemul din Iudeea, în zilele regelui Herodⁿ. Iată că la Ierusalim au venit niște magiⁿ din Orient ²și au zis: „Unde este Regele evreilor care tocmai S-a născut? Într-adevăr, noi I-am văzut steaua în Orient și am venit să ne închinăm Lui“.

³Când a auzit aceasta, regele Herod s-a tulburat, și întregul Ierusalim împreună cu el. ⁴El i-a adunat pe toți preoțiiⁿ principali și pe specialiștii în Lege pe care se baza poporul și i-a întrebat unde urma să Se nască Mesia. ⁵Ei i-au zis: „La Betleem în Iudeea, căci iată ce s-a scris de către profet: ⁶*Și tu, Betleem, în țara Iudei, nu ești în niciun caz cel mai neînsemnat printre orașele principale din Iuda, căci din tine va ieși un Conducător care va avea grijă de poporul Meu Israel*”.

⁷Atunci Herod i-a chemat în secret pe magi și s-a informat cu grijă de la ei privind clipa când apăruse steaua, ⁸apoi i-a trimis la Betleem, spunându-le: „Duceți-vă de luați informații exacte despre Copilaș, iar când Îl veți găsi anunțați-mă, ca să mă duc și eu să mă închin Lui“.

1:21 *Iesus*: forma grecească a numelui *Ieșua*, care înseamnă „Dumnezeu salvează“.

1:23 *Iată... Emanuel*: citat din Isaia 7:14 (sec. 8 î.Cr.)

2:1 *Herod*: Herod cel Mare (cca 37 î.Cr.-4 î.Cr.).

2:1 *Magi*: adică înțelepți [astrologi] la mezi, perși și babilonieni.

2:4 *Preoți*: ei oficiau în templul din Ierusalim.

2:6 *Și tu... Israel*: citat din Mica 5:2 (sec. 8 î.Cr.) completat de 2.Samuel 5:2, text referitor la David, marele rege al Israelului din antichitate.

⁹După ce l-au ascultat pe rege, ei au plecat. Steaua pe care o văzuseră în Orient mergea înaintea lor până când a ajuns deasupra locului unde era Copilașul și s-a oprit. ¹⁰Când au văzut steaua, ei s-au bucurat nespuse de mult. ¹¹Au intrat în casă, au văzut Copilașul cu Maria mama Lui, s-au prosternat și I s-au închinat. Pe urmă, au deschis casetele cu comori și I-au oferit cadouri: aur, tămâie și smirnă.

¹²Apoi, avertizați într-un vis să nu se întoarcă la Herod, s-au întors în țara lor pe alt drum.

Fuga în Egipt

¹³După ce au plecat ei, un înger al Domnului i-a apărut lui Iosif într-un vis și i-a spus: „Scoală-te, ia Copilașul și pe mama Lui, fugi în Egipt și rămâi acolo până când îți voi spune eu, căci Herod are de gând să caute Copilașul ca să-L ucidă“. ¹⁴Iosif s-a sculat, a luat Copilașul și pe mama Lui și a plecat în timpul nopții în Egipt. ¹⁵El a rămas acolo până la moartea lui Herod, ca să se îplinească ceea ce anunțase Domnul prin profet: „*L-am chemat pe Fiul Meu din Egipt*“ⁿ.

Uciderea copiilor din Betleem

¹⁶Când Herod și-a dat seama că a fost înșelat de magi, s-a înfuriat foarte tare și a dat ordin să fie uciși toți copiii din Betleem și din toată regiunea din jur, de la vârsta de doi ani în jos, după data pe care o aflase de la magi. ¹⁷Atunci s-a împlinit ceea ce anunțase profetul Ieremia: ¹⁸„*În Rama s-au auzit strigăte, plânsete și jale multă: Rahela își plânge copiii și n-a vrut să fie consolată, pentru că ei nu mai sunt*“ⁿ.

Întoarcerea la Nazaret Lc.2:39-40

¹⁹După ce a murit Herod, un înger al Domnului i-a apărut în vis lui Iosif, în Egipt, ²⁰și i-a spus: „Scoală-te, ia Copilașul și pe mama Lui și du-te în țara Israelului, căci au murit cei care voiau să ia viața Copilașului“. ²¹Iosif s-a sculat, a luat Copilașul și pe mama Lui și s-a dus în țara Israelului.

²²Totuși, auzind că Arhelau domnea peste Iudeea în locul tatălui său Herod, s-a temut să se ducă acolo. Avertizat într-un vis, s-a dus în regiunea Galileei ²³și s-a stabilit într-un oraș numit Nazaret, ca să se îplinească ce anunțaseră profeții: „El va fi numit Nazarinean“.

Predicarea lui Ioan Botezătorul Mc.1:2-8; Lc.3:1-18

3 În acele zile a apărut Ioan Botezătorul, care predica în deșertul Iudeei. ²El zicea: „Schimbați-vă atitudinea, pentru că Regatul cerurilor este aproape!“ ³Ioan e cel pe care îl anunțase profetul Isaia când a zis: „*Este vocea celui care strigă în deșert: Pregătiți calea Domnului, îndreptați-I cărările!*“ⁿ ⁴Ioan purta o îmbrăcăminte făcută din păr de cămilă și o cin-

2:15 *L-am chemat... Egipt:* citat din Osea 11:1 (sec. 8 î.Cr.).

2:18 *În Rama... sunt:* citat din Ieremia 31:15.

3:3 *Este vocea... cărările:* citat din Isaia 40:3.

gătoare de piele în jurul mijlocului. Se hrănea cu lăcuste și cu miere sălbatică. ⁵Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudeea și din toată regiunea Iordanului au venit la el. ⁶Mărturisindu-și în public păcatele, se lăsau botezațiⁿ de el în râul Iordan.

⁷Dar el, văzând că veneau să fie botezați și mulți dintre fariseiⁿ și dintre saduceiⁿ, le-a spus: „Pui de vipere, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? ⁸Produceți deci roade care să confirme schimbarea voastră de atitudine ⁹și să nu credeți că e destul să ziceți în voi înșivă: «Îl avem ca strămoș pe Abraham». Într-adevăr, vă spun că Dumnezeu poate să ridice descendenți ai lui Abraham din aceste pietre. ¹⁰Toporul e pus deja la rădăcina pomilor; orice pom care nu produce roade bune va fi tăiat și aruncat în foc.

¹¹Eu vă botez cu apă în vederea pocăințeiⁿ, dar Cel care vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc sandalele. El vă va boteza cu Spiritul Sfânt și cu foc. ¹²El Își are în mână lopata; Își va curăța aria de treierat și-și va aduna grâul în hambar, dar va arde pleava într-un foc care nu se stinge niciodatăⁿ“.

Botezul lui Iesus Cristos Lc.3:21-22; Io.1:32-34

¹³Atunci Iesus a venit din Galileea la Iordan ca să fie botezat de Ioan, ¹⁴dar Ioan încerca să-L împiedice, spunând: „Eu am nevoie să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”ⁿ ¹⁵Iesus i-a răspuns: „Lasă să fie așa acum, pentru că se cuvine ca noi să îndeplinim tot ce este dreptⁿ“. Atunci Ioan nu I s-a mai împotrivit.

¹⁶De îndată ce a fost botezat, Iesus a ieșit din apă. Atunci cerurile s-au deschis pentru El, și Ioan L-a văzut pe Spiritul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și venind peste El. ¹⁷Și iată, o voce din cer a spus: „Acesta este Fiul Meu iubit, în care Îmi găsesc plăcereaⁿ“.

Ispitirea lui Iesus Mc.1:12-13; Lc.4:1-13

4 Atunci Iesus a fost dus de Spirit în deșert ca să fie ispitit de diavol. ²După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, El a flămânzit. ³Ispititorul s-a apropiat de El și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, ordonă ca aceste pietre să devină pâini!“ ⁴Iesus i-a răspuns: „Este scris: «*Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*»ⁿ“.

3:6 *Botezați*: cuvântul grec *baptizo* înseamnă „a (s)cufunda“.

3:7 *Farisei*: membrii unui curent din cadrul iudaismului caracterizat printr-un interes puternic pentru chestiuni de puritate rituală și prin grija de a respecta cât mai strict posibil Legea lui Moise, precum și tradițiile.

3:7 *Saducei*: membrii unui partid alcătuit din familiile marilor preoți și din aristocrați. Ei aveau bogăție și influență politică, erau amabili cu romanii și deschiși față de cultura greacă.

3:11 *Pocăință*: același cuvânt grec ca *schimbarea de atitudine* (v. 8), iar ca verb în v. 2; denotând o schimbare a gândirii, el face referire la o transformare radicală a persoanei, care renunță la atitudinile ei greșite pentru a adopta un nou comportament și o nouă perspectivă, conforme vocii lui Dumnezeu.

4:4 *Omul... Dumnezeu*: citat din Deuteronom 8:3.

⁵Atunci diavolul L-a dus în orașul sfânt, L-a pus pe acoperișul plat al templului ⁶și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci este scris: *«El va da ordin îngerilor Săi cu privire la Tine, și ei Te vor duce pe mâini, ca nu cumva să-Ți lovești piciorul de vreo piatră»*”⁴. ⁷Iesus i-a zis: „Pe de altă parte este scris: *«Să nu-L ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău!»*”⁵.

⁸Din nou, diavolul L-a dus pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate regatele lumii și gloria lor, ⁹și I-a zis: „Îți voi da toate acestea dacă Te vei prosterna înaintea mea ca să mi Te închini”⁶. ¹⁰Atunci Iesus i-a spus: „Pleacă, Satan”, căci este scris: *«Domnului, Dumnezeului tău să I te închini și numai pe El să-L servești!»*”⁷. ¹¹Atunci diavolul L-a lăsat în pace. Și iată că niște îngeri s-au apropiat de El și L-au servit.

Începutul predicării lui Iesus în Galileea Mc.1:14-15

¹²Când Iesus a auzit că Ioan fusese arestat, S-a retras în Galileea. ¹³A părăsit Nazaretul și S-a stabilit în Capernaum, un oraș de lângă lac, în teritoriul lui Zabulon și Neftali, ¹⁴ca să se împlinească ce anunțase profetul Isaia: ¹⁵*Țară a lui Zabulon și țară a lui Neftali, în drum spre mare, țară dincolo de Iordan, Galileea cu populație străină!* ¹⁶*Poporul aflat în întuneric a văzut o Lumină mare, iar peste cei care se găseau în țara și în umbra morții a răsărit o Lumină.*”⁸ ¹⁷De atunci, Iesus a început să predice și să spună: „Schimbați-vă atitudinea, căci Regatul” cerurilor este aproape!”⁹

Chemarea primilor discipoli Mc.1:16-20; Lc.5:1-11; Io.1:35-51

¹⁸În timp ce mergea de-a lungul Mării Galileei, El a văzut doi frați: pe Simon, numit Petru, și pe fratele său Andrei care aruncau o plasă în mare, căci erau pescari. ¹⁹El le-a zis: „Haideti după Mine, și vă voi face pescari de oameni”¹⁰. ²⁰Imediat, ei și-au lăsat plasele și L-au urmat ca discipoli. ²¹Mergând mai departe, El a văzut alți doi frați: pe Iacob, fiul lui Zebedei, și pe fratele său Ioan, care erau într-o barcă împreună cu tatăl lor Zebedei și își reparau plasele. El i-a chemat, ²²iar ei au lăsat imediat barca și pe tatăl lor și L-au urmat ca discipoli.

Lucrarea lui Iesus în Galileea Lc.6:17-19

²³Iesus străbătea toată Galileea; dădea învățătură în sinagogi”, pro-

4:6 *El va da... piatră*: citat din Psalmul 91:11-12.

4:7 *Să nu-L... Dumnezeul tău*: citat din Deuteronom 6:16.

4:10 *Satan*: înseamnă în evreiește „împotrivor, acuzator”. Este un nume al diavolului, un înger răzvrătit căzut de la Dumnezeu.

4:10 *Domnului... servești*: citat din Deuteronom 6:13.

4:15-16 *Țară... lumină*: citat din Isaia 8:23-9:1.

4:17 *Regat*: sfera de domnie a lui Dumnezeu.

4:23 *Sinagogă*: loc de întâlnire frecventat de evrei în sabat și în zilele de sărbătoare, pentru a se ruga și a asculta citirea și explicarea cărților Vechiului Testament. Orice persoană din asistență putea fi invitată să ia cuvântul.

clama vestea bună despre Regat și vindeca orice boală și orice infirmitate în popor. ²⁴Renumele Lui s-a răspândit în toată Siria, și I se aduceau toți cei ce sufereau de boli și de dureri de diferite feluri, demonizați, epileptici, paralizați, iar El îi vindeca. ²⁵Îl urmau mulțimi mari venite din Galileea, din Decapolis, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.

Predica de pe Munte (capitolele 5–7)

5 Când a văzut Iesus mulțimile, a urcat pe munte. El S-a așezat, iar discipolii Lui s-au apropiat de El. ²El a luat cuvântul ca să-i învețe și a zis:

Fericirile Lc.6:20-26

³„Fericitiⁿ sunt cei care își recunosc sărăcia spirituală, căci Regatul cerurilor este al lor!

⁴Fericiti sunt cei ce plâng, căci vor fi consolati!

⁵Fericiti sunt cei blânzi, căci vor moșteni pământul!

⁶Fericiti sunt cei flămânzi și însetați după dreptitudineⁿ, căci vor fi săturați!

⁷Fericiti sunt cei care au îndurare față de alții, căci vor avea parte de îndurare!

⁸Fericiti sunt cei cu o inimă curată, căci Îl vor vedea pe Dumnezeu!

⁹Fericiti sunt cei ce fac pace, căci vor fi numiți fii ai lui Dumnezeu!

¹⁰Fericiti sunt cei persecutați pentru dreptitudine, căci Regatul cerurilor este al lor!

¹¹Fericiti sunteți când veți fi insultați, când veți fi persecutați și când se vor zice despre voi în mod fals tot felul de lucruri rele din cauza Mea!

¹²Bucurați-vă și înveseliți-vă, pentru că răsplata voastră va fi mare în cer! Într-adevăr, tot așa i-au persecutat pe profeții care erau înainte de voi.

Discipolii – sare și lumină

¹³Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, cum poate să redevină sărată? Atunci nu mai este bună decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni.

¹⁴Voi sunteți lumina lumii. Un oraș situat pe un deal nu poate fi ascuns, ¹⁵și nimeni nu aprinde o lampă ca să o pună sub un vas, ci o pune pe suportul ei, și ea dă lumină tuturor celor din casă. ¹⁶Tot așa să strălucească lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât ei să vadă faptele voastre bune și să-L glorifice pe Tatăl vostru ceresc.

Împlinirea Legii

¹⁷Să nu credeți că am venit să abrog Legea sau Profeții; am venit nu

5:3 Fericiti: adică norocoși, de invidiat.

5:6 Dreptitudine: Sensul etic al cuvântului grec se referă la conformarea față de un standard, respectiv standardul divin. Sensul juridic al aceluiași cuvânt grec este redat de „dreptate“.

să abrog, ci să împlinesc. ¹⁸Căci vă spun adevărul, cât timp vor exista cerul și pământul, nicio literă sau o parte a vreunei litere nu va dispărea din Lege înainte ca să se fi întâmplat totul. ¹⁹Cine va încălca deci una singură dintre aceste cele mai mici porunci și îi va învăța pe oameni să facă la fel va fi numit cel mai mic în Regatul cerurilor; dar cine le va pune în practică și îi va învăța și pe alții să facă așa va fi numit mare în Regatul cerurilor. ²⁰Într-adevăr, vă spun că dacă dreptitudinea voastră nu o întrece pe cea a specialiștilor în Lege și pe a fariseilor, nu veți intra în Regatul cerurilor.

Îndemn la împăcare Lc.12:58-59; 1.Io.3:15

²¹Ați auzit că li s-a spus celor din vechime: «*Să nu ucizi!*»ⁿ Oricine ucide va trebui să răspundă în fața tribunalului. ²²Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele lui va trebui să răspundă în fața tribunalului; oricine va spune fratelui său «*Raca!*»ⁿ merită să fie pedepsit de tribunalul suprem;ⁿ iar cine îi va zice: «*Nebunule!*» este pasibil să fie aruncat în focul iadului.

²³Deci, dacă îți prezinți ofranda la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta, ²⁴lasă-ți ofranda înaintea altarului și du-te mai întâi să te împaci cu fratele tău, apoi vino să-ți prezinți ofranda.

²⁵Pune-te rapid de acord cu adversarul tău, în timp ce ești pe drum cu el, ca să nu te dea pe mâna judecătorului, judecătorul să nu te dea pe mâna jandarmului și să nu fii aruncat în închisoare. ²⁶Îți spun adevărul, nu vei ieși de acolo până când nu vei fi plătit ultimul bănuț.

Adulter și divorț Mt.19:3-9; Mc.10:2-12

²⁷Ați auzit că s-a spus: «*Să nu comiți adulter*»ⁿ. ²⁸Dar Eu vă spun că oricine privește o femeie pentru a o pofti a comis deja adulter cu ea în inima lui. ²⁹Dacă ochiul tău drept te face să cazi în păcat, scoate-l afară și aruncă-l departe de tine, pentru că este mai bine pentru tine să pierzi una dintre părțile corpului tău decât să-ți fie aruncat în iad tot corpul. ³⁰Și dacă mâna ta dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o și arunc-o departe de tine, căci este mai bine pentru tine să pierzi doar una dintre părțile corpului tău decât să-ți fie aruncat în iad tot corpul.

³¹S-a spus: «*Cine divorțează de soția lui trebuie să-i dea un certificat de divorț*»ⁿ. ³²Dar Eu vă spun că oricine divorțează de soția lui, în afară de infidelitate, o face vinovată de adulter, iar cine se căsătorește cu o femeie divorțată comite adulter.

5:21 *Să nu ucizi*: citat din porunca a 6-a (Exod 20:13; Deuteronom 5:17).

5:22 *Raca*: imbecilule, prostule (în evreiește).

5:22 *Tribunalul Suprem*: sau Sanhedrinul evreilor, prezidat de marele preot. Avea 71 de membri.

5:27 *Să nu comiți adulter*: citat din porunca a 7-a (Exod 20:14; Deuteronom 5:18).

5:31 *Cine... divorț*: citat din Deuteronom 24:1.

Despre jurământ și răzbunare Iac.5:12; Rom.12:17-19

³³Ați mai auzit că s-a spus celor din vechime: «*Să nu-ți calci jurământul, ci să îndeplinești ceea ce ai promis Domnului*»ⁿ. ³⁴Dar Eu vă spun să nu jurați deloc, nici pe *cer*, pentru că este tronul lui Dumnezeu, ³⁵nici pe *pământ*, pentru că este *scăunul Său de picioare*ⁿ, nici pe Ierusalim, pentru că este orașul marelui Rege. ³⁶Nu jura nici pe capul tău, pentru că nu poți face nici măcar un fir de păr alb sau negru. ³⁷Cuvântul vostru să fie ‚da‘ pentru «da», ‚nu‘ pentru «nu»; ceea ce se adaugă vine de la cel Răuⁿ.

³⁸Ați auzit că s-a spus: «*Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte*»ⁿ. ³⁹Dar Eu vă spun să nu vă împotriviți celui rău. Dacă cineva te lovește peste obrazul drept, întoarce-i-l și pe celălalt. ⁴⁰Dacă cineva vrea să te dea în judecată ca să-ți ia cămașa, lasă-i și haina, ⁴¹iar dacă cineva te obligă să faci un kilometru, fă doi cu el. ⁴²Dă celui ce-ți cere și nu întoarce spatele celui care vrea să se împrumute de la tine.

Iubire față de dușmani

⁴³Ați auzit că s-a spus: «*Iubește-l pe aproapele tău*ⁿ și urăște-l pe dușmanul tău». ⁴⁴Dar Eu vă spun: Iubiți-vă dușmanii și rugați-vă pentru cei care vă persecută, ⁴⁵ca să arătați că sunteți fii ai Tatălui vostru ceresc, pentru că El face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și face să plouă peste cei dreپți și peste cei nedreپți. ⁴⁶Dacă îi iubiți pe cei care vă iubesc, ce răsplată meritați? Oare nu fac tot așa și perceptoriiⁿ? ⁴⁷Iar dacă vă salutați doar frații, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel? Fiți deci perfecți, așa cum și Tatăl vostru ceresc este perfect!

Despre acte de caritate

6 Aveți grijă să nu vă îndepliniți îndatoririle religioase înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei; altfel, nu veți avea răsplată de la Tatăl vostru ceresc. ²Deci, când faci o donație cuiva nu suna din trompetă înaintea ta, cum fac ipocriții în sinagogi și pe străzi, ca să primească gloria care vine de la oameni; vă spun adevărul, și-au primit deja răsplata. ³Dar tu, atunci când faci o donație, să nu știe mâna ta stângă ce face dreapta, ⁴pentru ca donația ta să se facă în secret, iar Tatăl tău, care vede în secret, te va răsplăti.

Despre rugăciune Lc.11:1-4

⁵Și când vă rugați să nu fiți ca ipocriții, căci le place să se roage stând

5:33 *Să nu-ți... jurământ*: citat din Numeri 30:3.

5:34-35 *Cer... picioare*: trimitere la Isaia 66:1.

5:37 *Cel Rău*: adică diavolul.

5:38 *Ochi... dinte*: citat din Exod 21:24 (principiu repetat în Levitic 24:20; Deuteronom 19:21).

5:43 *Iubește-l pe aproapele tău*: citat din Levitic 19:18.

5:46 *Perceptori*: evrei care cumpăraseră de la autoritățile romane dreptul de a strânge impozitele și care erau considerați niște păcătoși vrednici de dispreț și trădători.

în picioare în sinagogi și la colțurile străzilor, pentru a fi văzuți de oameni. Vă spun adevărul, și-au primit deja răsplata. ⁶Ci tu, când te rogi, intră în camera ta, înclueie ușa și roagă-te Tatălui tău care este acolo în locul secret; și Tatăl tău, care vede în secret, te va răsplăti.

⁷Când vă rugați, să nu repetați mereu același lucru, așa cum fac păgânii, care cred că dacă spun multe cuvinte vor fi ascultați. ⁸Voi să nu fiți ca ei, căci Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie înainte ca să-I cereți. ⁹Iată deci cum să vă rugați: Tatăl nostru ceresc, să fie sfințit numele Tău! ¹⁰Să vină Regatul Tău, voia Ta să fie făcută pe pământ așa cum se face și în cer! ¹¹Dă-ne astăzi pâinea noastră zilnică! ¹²Și ne iartă datoriile, așa cum le-am iertat și noi pe ale datornicilor noștri! ¹³Nu ne expune ispitei, ci scapă-ne de cel Rău! [Căci ale Tale sunt pentru totdeauna domnia, puterea și gloria. Amen]¹⁴.

¹⁴Dacă le ierțați oamenilor greșelile, vi le va ierta și vouă Tatăl vostru ceresc, ¹⁵dar dacă nu le veți ierta altora, nici Tatăl vostru nu va ierta greșelile voastre.

Despre post

¹⁶Când postiți, să nu vă luați niște fețe posomorâte, ca ipocriții, care își urătesc fețele pentru a arăta oamenilor că postesc. Vă spun adevărul: și-au primit deja răsplata. ¹⁷Tu însă, când postești, parfumează-ți capul și spală-ți fața, ¹⁸ca să arăți nu oamenilor că postești, ci Tatălui tău, care este acolo în locul secret; și Tatăl tău, care vede în secret, te va răsplăti.

Comori pe pământ și în cer Lc.12:15-34; 1.Tim.6:9-10

¹⁹Nu vă adunați comori pe pământ, unde le pot distruge moliile și rugina și unde hoții pot să facă spargere și să le fure, ²⁰ci adunați-vă comori în cer, unde moliile sau rugina nu le distrug, și unde hoții nu pot să facă spargere și să le fure. ²¹Într-adevăr, acolo unde-ți este comoara îți va fi și inima.

²²Ochiul este lampa corpului. Deci, dacă ochiul tău e în stare bună, tot corpul tău va fi luminat, ²³dar dacă ochiul tău este în stare rea, tot corpul tău va fi în întuneric. Deci, dacă însăși lumina din tine e întunecată, ce mare este acest întuneric!

²⁴Nimeni nu poate servi doi stăpâni, căci ori îl va urî pe unul și îl va iubi pe celălalt, ori se va atașa de unul și îl va disprețui pe celălalt. Nu puteți să-i serviți pe Dumnezeu și banii²⁵.

Despre îngrijorări nenecesare

²⁵De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru viața voastră, de ceea ce veți mânca sau de ceea ce veți bea, nici pentru corpul vostru, de ceea ce veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, iar corpul mai mult decât îmbrăcămintea? ²⁶Priviți păsările cerului: ele nu seamănă și nu seceră, nu adună nimic în hambare, și totuși Tatăl vostru ceresc le

6:24 *Banii*: literal *Mamona*, cuvânt aramaic ce denotă bogăția, personificată ca divinitate.

hrănește. Oare nu valorati mult mai mult decât ele? ²⁷Cine dintre voi, prin îngrijorările sale, poate să adauge o clipă la durata vieții sale?

²⁸Și de ce vă îngrijorați cu privire la îmbrăcăminte? Observați cum cresc crinii de pe câmp: ei nu lucrează și nu țes, ²⁹totuși vă spun că nici Solomonⁿ însuși, în toată gloria lui, n-a fost îmbrăcat așa de frumos ca unul dintre ei. ³⁰Dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba de pe câmp, care astăzi este verde, și mâine va fi aruncată în cuptor, oare nu vă va îmbrăca cu mult mai mult pe voi, oameni cu credință puțină? ³¹Nu vă îngrijorați deci și nu spuneți: «Ce vom mânca? Ce vom bea? Cu ce ne vom îmbrăca?» ³²Căci păgânii caută toate aceste lucruri. Ori, Tatăl vostru cereștie știe că aveți nevoie de toate acestea. ³³Căutați mai întâi Regatul lui Dumnezeu și dreptitudineaⁿ Lui, și toate acestea vi se vor da în plus. ³⁴Nu vă îngrijorați deci cu privire la ziua de mâine, pentru că ziua de mâine va avea grijă de ea însăși. Fiecărei zile îi ajunge necazul ei.

Atenționare privind faptul de a nu judeca Lc.6:37-38; 6:41-42

7 Nu judecați ca să nu fiți judecați, ²căci veți fi judecați cu judecata cu care veți judeca și se va folosi pentru voi măsura de care vă veți servi. ³De ce vezi tu paiul care este în ochiul fratelui tău și nu observi bârna care e în ochiul tău? ⁴Sau cum poți să-i spui fratelui tău: «Lasă-mă să-ți scot paiul din ochi», atunci când ai o bârnă în al tău? ⁵Ipocritule, scoate mai întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea limpede ca să scoți paiul din ochiul fratelui tău!

⁶Nu dați câinilor ceea ce este sfânt și nu vă aruncați perlele înaintea porcilor, ca să nu le calce în picioare, întorcându-se pentru a vă sfășia!

Îndemn la rugăciune Lc.11:5-13

⁷Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide! ⁸Într-adevăr, oricine cere primește, cine caută găsește, iar cui bate i se va deschide. ⁹Cine dintre voi va da fiului său o piatră dacă îi cere pâine? ¹⁰Sau dacă cere un pește, îi va da oare un șarpe? ¹¹Deci dacă, răi cum sunteți, știți să dați lucruri bune copiilor voștri, cu atât mai mult Tatăl vostru cereștie va da lucruri bune celor care I le cer!

Rezumatul Legii – Cele două căi Lc.13:23-25

¹²Tot ce doriți să faceți oamenii pentru voi faceți și voi pentru ei, căci aceasta ne învață Legea și Profețiiⁿ.

¹³Intrați pe poarta strâmtă! Într-adevăr, largă este poarta, lată e calea care duce la pierzare, și sunt mulți cei care intră pe acolo; ¹⁴dar strâmtă este poarta, îngustă e calea care duce la viață, și puțini sunt cei care o găsesc.

6:29 *Solomon*: unul dintre cei mai mari regi ai Israelului, fiul lui David.

6:33 *Dreptitudine*: adică modul Lui de a face și de a fi drept (conform standardului Său).

7:12 *Legea și Profeții*: adică Vechiul Testament.

Avertizare privind profetii falși Mt.24:3-13,24; Lc.6:43-46

¹⁵Feriți-vă de profetii falși! Ei vin la voi în șube din piele de oaie, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori. ¹⁶Îi veți recunoaște după roadele lor. Oare se culeg struguri de pe spini sau smochine de pe ciulini? ¹⁷Orice pom bun produce roade bune, dar pomul rău produce roade rele. ¹⁸Un pom bun nu poate produce roade rele și un pom rău nu poate produce roade bune. ¹⁹Orice pom care nu produce roade bune este tăiat și pus pe foc. ²⁰Deci, îi veți recunoaște după roadele lor.

²¹Nu oricine Îmi spune: «Doamne, Doamne» va intra în Regatul cerurilor, ci numai cine face voia Tatălui Meu ceresc. ²²Mulți Îmi vor spune în ziua aceea: «Doamne, Doamne, n-am profetit noi în numele Tău? N-am scos noi demoni în numele Tău? N-am făcut noi multe miracole în numele Tău?» ²³Atunci le voi declara: «*Niciodată nu v-am cunoscut. Îndepărtați-vă de Mine, voi care faceți răul!*»

Constructorul înțelept și cel nechibzuit Lc.6:47-49

²⁴De aceea, oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le pune în practică va semăna cu un om prevăzător care și-a construit casa pe stâncă. ²⁵A căzut ploaia, au venit șuvoaiele de apă și au suflat vânturile, și au lovit casa aceea, și ea nu s-a prăbușit, pentru că avea fundația pe stâncă. ²⁶Dar oricine aude aceste cuvinte pe care le spun Eu, dar nu le pune în practică, va semăna cu un nebun care și-a construit casa pe nisip. ²⁷A căzut ploaia, au venit șuvoaiele de apă și au suflat vânturile, și au lovit casa aceea, și ea s-a prăbușit, și ruina ei a fost mare“.

²⁸Când Iesus a sfârșit de rostit aceste cuvinte, mulțimile au rămas uimite de învățătura Lui, ²⁹pentru că El le învăța cu autoritate, nu ca specialiștii lor în Lege.

Vindecarea unui lepros Mc.1:40-45; Lc.5:12-16

8 Când Iesus a coborât de pe munte, L-a urmat o mare mulțime. ²Atunci s-a apropiat un lepros, s-a prosternat înaintea Lui și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă faci curat“. ³Iesus a întins mâna, l-a atins și i-a spus: „Vreau. Fii curat!“ Și el s-a curățat imediat de lepră“. ⁴Iesus i-a spus: „Să nu vorbești cu nimeni despre aceasta, ci du-te de te arată preotului și adu ofranda pe care a ordonat-o Moise ca să le servească de mărturie“.

Ofițerul roman din Capernaum Lc.7:1-10

⁵Când Iesus a intrat în Capernaum, a venit la El un ofițer roman, care L-a rugat, zicând: „Domnule, servitorul meu zace în casă atins de paralizie și suferă mult“. ⁷Iesus i-a răspuns: „Voi veni și-l voi vindeca“.

7:23 *Niciodată... faceți răul*: citat din Psalmul 6:8.

8:3 *Lepra*: boală de piele care simbolizează în Biblie urmările păcatului; potrivit Legii lui Moise, ea făcea ca bolnavul de lepră să fie necurat și ducea la excludere din comunitate.

⁸Ofițerul a răspuns: „Domnule, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci zi doar un cuvânt, și servitorul meu va fi vindecat. ⁹Într-adevăr, și eu sunt un om supus superiorilor, am soldați în subordinea mea, iar când spun unuia: «Du-te!», el se duce, sau când spun altuia: «Vino!», el vine. De asemenea, când spun sclavului meu: «Fă cutare lucru!», el îl face“.

¹⁰Jesus S-a mirat când l-a auzit și a zis celor care Îl însoțeau: „Vă spun adevărul, nici chiar în Israel n-am găsit o credință așa de mare. ¹¹Vă spun că vor veni mulți de la est și de la vest și vor sta la masă cu Abraham, Isaac și Iacob în Regatul cerurilor. ¹²Dar cei cărora le era destinat Regatul vor fi aruncați în întunericul de afară, unde vor fi plâns și scrâșnete din dinți“.

¹³Apoi Jesus a zis ofițerului: „Pleacă! Va fi așa cum ai crezut tu“. Și servitorul lui s-a vindecat chiar în ora aceea.

Vindecarea soacrei lui Petru și a altor bolnavi

Mc.1:29-39; Lc.4:38-44

¹⁴Jesus S-a dus apoi la casa lui Petru. A văzut-o pe soacra acestuia culcată, având febră. ¹⁵El i-a atins mâna, și febra a lăsat-o; apoi ea s-a sculat și L-a servit.

¹⁶Când s-a făcut seară, au adus la Jesus mulți demonizați. El a alungat spiritele prin cuvântul Lui și a vindecat toți bolnavii. ¹⁷Astfel s-a împlinit ce anunțase profetul Isaia: *El ne-a luat slăbiciunile și ne-a purtat bolile.*ⁿ

Prețul urmării lui Jesus Lc.9:57-62

¹⁸Când a văzut Jesus mulțimea din jurul Lui, a dat ordin să se treacă de cealaltă parte a lacului. ¹⁹Un specialist în Lege s-a apropiat și I-a spus: „Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge!“ ²⁰Jesus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omuluiⁿ nu are un loc unde să-și plece capul“.

²¹Un altul, dintre discipolii Săi, I-a zis: „Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întâi să-mi înmormânteț tatăl“.

²²Dar Jesus i-a răspuns: „Lasă morții să-și înmormânteze morții!“

Jesus potolește furtuna Mc.4:35-41; Lc.8:22-25; Ps.89:9

²³El S-a suit în barcă, iar discipolii Săi L-au urmat. ²⁴Deodată, s-a stârnit pe lac o furtună așa de mare, că barca era acoperită de valuri. Și El dormea. ²⁵Discipolii s-au apropiat și L-au trezit, zicând: „Doamne, salvează-ne, o să murim!“ ²⁶Și El le-a zis: „De ce sunteți așa de fricoși, oameni cu credință puțină?“ Atunci S-a ridicat, a amenințat vânturile și

8:17 *El ne-a luat... bolile*: citat din Isaia 53:4.

8:20 *Fiul Omului*: expresie prin care Jesus Se desemna adesea pe Sine Însuși, cu trimitere probabil la Daniel 7:13.

marea, și s-a făcut o liniște mare. ²⁷Acești oameni au fost foarte uimiți și au zis: „Ce fel de om este Acesta, căci și vânturile și marea ascultă de El?”

Vindecarea a doi demonizați Mc.5:1-20; Lc.8:26-39

²⁸Când a ajuns pe celălalt țărm, în ținutul gadarenilor, I-au ieșit în întâmpinare doi demonizați care ieșeau din morminte. Erau așa de periculoși, că nimeni nu putea trece pe drumul acela. ²⁹Ei au început să strige: „Ce avem de-a face cu Tine, Iesuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit ca să ne chinuiești înainte de timpul fixat?”

³⁰Departa de ei era o turmă mare de porci care pășteau. ³¹Demonii L-au rugat pe Iesus: „Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma de porci!” ³²El le-a zis: „Duceți-vă!” Ei au ieșit și au intrat în porci. Și iată că toată turma s-a repezit în jos pe panta abruptă, până în mare, și a pierit în ape.

³³Dar porcarii au luat-o la fugă și s-au dus în oraș ca să spună tot ce se petrecuse, și ce se întâmplase cu cei demonizați. ³⁴Atunci toți locuitorii orașului au ieșit ca să-L întâlnească pe Iesus. Când L-au văzut, L-au rugat să plece din regiunea lor.

Vindecarea unui paralytic Mc.2:1-12; Lc.5:17-26

9Atunci Iesus S-a suit în barcă, a traversat din nou marea și S-a dus în orașul⁹ Lui. ²Și iată că niște oameni au adus la El un paralytic întins pe un pat. Iesus, când le-a văzut credința, a zis paralyticului: „Curaj, fiule! Păcatele îți sunt iertate”.

³Atunci, câțiva specialiști în Lege și-au zis: „Acest Om blasfemiază”.

⁴Iesus însă le știa gândurile; El a zis: „De ce aveți gânduri rele în inimile voastre? ⁵Într-adevăr, ce este mai ușor, să zici: «Păcatele îți sunt iertate» sau: «Ridică-te și umblă!»? ⁶Dar ca să știți că Fiul Omului are pe pământ puterea de a ierta păcatele” – atunci El i-a zis paralyticului: „Ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă!” ⁷El s-a ridicat și s-a dus acasă. ⁸Când mulțimea a văzut aceasta, s-a minunat și L-a glorificat pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o asemenea putere.

Chemarea lui Matei Mc.2:13-17; Lc.5:27-32

⁹După ce a plecat de acolo, Iesus a văzut un om, numit Matei, care stătea la masa unde se adunau impozitele. El i-a zis: „Urmează-Mă!” Acest om s-a ridicat și L-a urmat.

¹⁰În timp ce Iesus stătea la masă în casă, mulți percepatori și păcătoși¹⁰ au venit să stea la masă împreună cu El și cu discipolii Lui. ¹¹Fariseii au văzut aceasta și au zis discipolilor Lui: „De ce mănâncă Învățătorul vostru cu percepatorii și cu păcătoșii?” ¹²Dar Iesus i-a auzit și a zis: „Nu cei sănătoși au nevoie de medic, ci cei bolnavi. ¹³Duceți-vă să învățați ce

9:1 Capernaum (cf. Mt.4:13).

9:10 *Păcătoși*: adică judecați ca atare de cei ce se credeau drepti.

înseamnă: *Doresc îndurare, și nu sacrificii*ⁿ. Într-adevăr, n-am venit să-i chem pe cei drepecți, ci pe cei păcătoși [să-și schimbe atitudinea]⁴.

Despre post. Parabolele cu peticul nou și cu vinul nou

Mc.2:18-22; Lc.5:33-39

¹⁴Atunci au venit la El discipolii lui Ioan și au zis: „De ce noi și fari-seii postim des, iar discipolii Tăi nu postesc?”¹⁵Iesus le-a răspuns: „Pot oare invitații la nuntă să fie trisți cât timp mirele este cu ei? Vor veni însă zilele când mirele le va fi luat, și atunci vor posti.

¹⁶Nimeni nu coase un petic de pânză nouă la o haină veche, pentru că peticul va smulge o parte din haină și ruptura se face mai mare. ¹⁷Nu se pune nici vin nou în burdufuri vechi, altfel ele se sparg, vinul curge, iar burdufurile sunt pierdute; ci se pune vinul nou în burdufuri noi, și astfel ambele se păstrează bine⁴.

Vindecarea unei femei cu hemoragie. Învierea fiicei lui Iair

Mc.5:22-43; Lc.8:41-56

¹⁸În timp ce Iesus le vorbea, a intrat un conducătorⁿ, s-a prosternat înaintea Lui și I-a zis: „Fiica mea tocmai a murit, dar vino, pune-Ți mâna peste ea, și va reveni la viață!”¹⁹Iesus S-a ridicat și I-a urmat cu discipolii Lui.

²⁰Atunci o femeie care de doisprezece ani suferea de hemoragii s-a apropiat de El prin spate și I-a atins marginea hainei, ²¹căci își zicea: „Dacă aş putea doar să-I ating haina, aş fi vindecată”.²²Iesus S-a întors și a văzut-o. El i-a zis: „Curaj, fiică, credința ta te-a salvat!” Și femeia a fost vindecată chiar în clipa aceea.

²³Când Iesus a ajuns la casa conducătorului, a văzut acolo cântăreții la flaut și mulțimea zgomotoasă. ²⁴El le-a zis: „Plecați, pentru că fetița n-a murit, ci doarme”. Ei își băteau joc de El. ²⁵După ce mulțimea a fost scoasă afară, El a intrat, a luat-o de mână, și fetița s-a sculat. ²⁶Vestea aceasta s-a răspândit în toată regiunea aceea.

Vindecarea a doi orbi și a unui demonizat Mc.8:22-26

²⁷Când Iesus a plecat de acolo, a fost urmat de doi orbi care strigau: „Fie-Ți milă de noi, Fiule al lui David!”²⁸Când a intrat în casă, orbi s-au apropiat de El, și Iesus le-a zis: „Credeti că pot face acest lucru?” Ei I-au zis: „Da, Doamne”.²⁹Atunci El le-a atins ochii, zicând: „Să vi se facă după credința voastră!”³⁰Și ochii li s-au deschis. Iesus le-a spus pe un ton aspru: „Aveți grijă să nu știe nimeni!”³¹Dar nici n-au ieșit bine că au și vorbit despre El în toată regiunea aceea.

9:13 *Vreau... sacrificii*: citat din Osea 6:6.

9:18 *Conducător*: conducătorul unei sinagogi.

9:27 *Fiul lui David*: titlu dat lui Mesia, Cel așteptat de evrei, mai ales pe baza lui 2.Samuel 7:12-16; Isaia 9:6-7.

³²În timp ce ieșeau ei, a fost adus la Iesus un demonizat mut. ³³El a scos demonul, și mutul a început să vorbească. Mulțimea zicea uimită: „Niciodată nu s-a mai văzut așa ceva în Israel“, ³⁴dar fariseii ziceau: „El scoate demonii cu ajutorul prințului demonilor“.

Marele seceriș

³⁵Iesus străbătea toate orașele și satele; El dădea învățătură în sinagogi, proclama vestea bună despre Regat și vindeca orice fel de boală și orice fel de infirmitate.

³⁶Văzând mulțimile, S-a umplut de compătimire pentru ele, căci erau obosite și abătute *ca niște oi care nu au păstor*.ⁿ ³⁷Atunci, El a zis discipolilor Săi: „Secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini. Rugați-L deci pe Stăpânul secerișului să trimită lucrători la secerișul Său!“

Trimiterea celor doisprezece apostoli Mc.3:13-19; 6:7-11

10 Apoi Iesus i-a chemat pe cei doisprezece discipoli și le-a dat puterea de a scoate spiritele necurate și de a vindeca orice boală și orice infirmitate.

²Iată numele celor doisprezece apostoliⁿ: cel dintâi Simon, numit Petru, și Andrei, fratele său; Iacob, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele său; ³Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, perceptorul; Iacob, fiul lui Alfeu, și Tadeu; ⁴Simon cananitulⁿ și Iuda Iscariotⁿ, cel care L-a trădat pe Iesus.

⁵Aceștia sunt cei doisprezece pe care i-a trimis Iesus, după ce le-a dat următoarele instrucțiuni: „Nu vă duceți la neevrei și nu intrați în orașele samaritenilor! ⁶Duceți-vă mai degrabă la oile pierdute ale comunitățiiⁿ Israelului! ⁷Pe drum, predicați, zicând: «Regatul cerurilor este aproape»! ⁸Vindecați bolnavi, înviați morți, curățați leproși, scoateți demoni! Ați primit gratuit, dați gratuit! ⁹Nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în pungile voastre, ¹⁰nici sac de călătorie, nici două cămăși, nici sandale, nici toiaș, căci lucrătorul își merită hrana!

¹¹În fiecare oraș sau sat în care ajungeți, informați-vă ca să știți cine este vrednic să vă primească, și rămâneți la el până la plecarea voastră! ¹²Când intrați în casă, salutați-i pe cei ce locuiesc acolo! ¹³Dacă ei sunt vrednici de aceasta, pacea voastră să vină peste ei; dar, dacă nu sunt vrednici, pacea voastră să revină la voi. ¹⁴Dacă nu veți fi primiți sau dacă nu vi se vor asculta cuvintele, ieșiți din casa aceea sau din orașul acela și scuturați praful de pe picioareⁿ! ¹⁵Vă spun adevărul, în ziua judecății

9:36 *Ca niște... păstor*: comparație preluată din Numeri 27:17.

10:2 *Apostoli*: trimiși, mesageri investiți cu autoritate.

10:4 *Cananiti*: termen care denota membrul unui partid de patrioți evrei creat pentru a rezista în fața romanilor sau, mai general, o persoană plină de zel pentru Legea lui Moise.

10:4 *Iscariot*: adică om din Cariot, oraș în Iudeea.

10:6 *Comunitate*: sau *familie*, literal *casă* (idem în restul Noului Testament).

10:14 *Scuturați... picioare*: evreii aveau obiceiul de a scutura praful de pe picioare când părăseau o localitate neevreiască; ei exprimau astfel separarea lor de cei care nu se închinau adevăratului Dumnezeu.

țara Sodomei și Gomoreiⁿ va fi tratată mai puțin aspru decât orașul acela. ¹⁶Tată că Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor; fiți deci prevăzători ca șerpii și puri ca porumbeii!

Persecuțiile viitoare Lc.12:11-12; 21:12-17

¹⁷Păziți-vă de oameni, pentru că vă vor da pe mâna autorităților și vă vor biciui în sinagogile lor! ¹⁸Din cauza Mea, veți fi duși înaintea guvernatorilor și înaintea regilor, ca să depuneți mărturie înaintea lor și a neevreilor.

¹⁹Dar, când vă vor aresta, să nu vă îngrijorați nici de modul cum veți vorbi, nici de ceea ce veți spune, pentru că ce veți avea de zis vi se va da chiar în clipa aceea. ²⁰Într-adevăr, nu voi veți vorbi, ci Spiritul Tatălui vostru va vorbi în voi.

²¹Fratele îl va da pe fratele său la moarte și tatăl pe copilul lui; copiii se vor ridica împotriva părinților lor și îi vor face să moară. ²²Veți fi urâți de toți din cauza numelui Meu, dar cine va persevera până la sfârșit va fi salvat. ²³Când vă vor persecuta într-un oraș, fugiți în altul! Vă spun adevărul, nu veți fi sfârșit de străbătut toate orașele din Israel înainte de venirea Fiului Omului.

²⁴Un discipol nu este mai presus de învățătorul său, nici un sclav mai presus de stăpânul său. ²⁵E suficient pentru discipol să devină ca învățătorul lui, iar pentru sclav ca stăpânul său. Și dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebulⁿ, cu atât mai mult îi vor numi așa pe cei din casa Lui!

Despre depunerea de mărturie Lc.12:2-9

²⁶Deci să nu vă temeți de ei, căci nu există nimic ascuns care să nu fie dezvăluit și nici secret care să nu fie făcut cunoscut. ²⁷Ce vă spun Eu în întuneric, voi să spuneți în plină zi, și ce vi se spune la ureche să proclamați de pe acoperișuri. ²⁸Să nu vă temeți de cei careucid corpul, dar care nu pot ucid sufletul. Temeți-vă mai degrabă de Cel care poate face să piară și sufletul și corpul în iadⁿ! ²⁹Oare nu se vând două vrăbii pe un ban? Și totuși niciuna dintre ele nu cade la pământ fără știrea Tatălui vostru. ³⁰Chiar și firele de păr de pe cap vă sunt toate numărate. ³¹Deci nu vă temeți! Voi valorăți mai mult decât multe vrăbii.

³²De aceea, pe orice om care se va declara în mod public de partea Mea Mă voi declara și Eu de partea lui în fața Tatălui Meu ceresc, ³³dar pe cel care Mă va renege înaintea oamenilor îl voi renege și Eu înaintea Tatălui Meu ceresc.

Costul stării de discipol Mt.16:24-25; Lc.12:51-53

³⁴Să nu credeți că am venit să aduc pace pe pământ. Am venit să aduc

---

10:15 *Sodoma... Gomora*: orașe cunoscute pentru imoralitatea lor și pedepsite de Dumnezeu pe timpul lui Abraham.

10:25 *Beelzebul*: nume dat de evrei diavolului.

10:28 *Cel... iad*: adică Dumnezeu.

nu pacea, ci sabia, ³⁵căci am venit să despart pe om de tatăl lui, pe fiică de mama ei și pe noră de soacra ei, ³⁶și *dușmanii omului vor fi cei din familia lui.*" ³⁷Cine își iubește tatăl sau mama mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine, și cine își iubește fiul sau fiica mai mult decât pe Mine nu e vrednic de Mine. ³⁸Cine nu-și ia crucea și nu Mă urmează nu este vrednic de Mine. ³⁹Cine își va păstra viața o va pierde, și cine își va pierde viața din cauza Mea o va regăsi".

Despre răsplata dreaptă Mt.25:34-40

⁴⁰Cine vă primește pe voi Mă primește pe Mine, și cine Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel care M-a trimis pe Mine. ⁴¹Cine primește un profet în calitate de profet va primi răsplata unui profet, iar cine primește un om drept în calitate de om drept va primi răsplata unui om drept. ⁴²Iar dacă cineva dă de băut numai un pahar de apă rece vreunuia dintre acești micuți pentru că este discipolul Meu, vă spun precis că nu-și va pierde răsplata".

Iesus și Ioan Botezătorul Lc.7:18-35

1 Când Iesus a sfârșit de dat instrucțiuni celor doisprezece discipoli ai Săi, a plecat de acolo ca să dea învățătură și să predice în orașele lor.

²Ioan" a auzit în închisoare de ceea ce făcea Cristos. I-a trimis pe doi dintre discipolii lui ³să-L întrebe: „Tu ești Cel care trebuie să vină sau să așteptăm pe altul?“

⁴Iesus le-a răspuns: „Duceți-vă să-i relatați lui Ioan ce auziți și vedeți: ⁵*orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățați, surzii aud, morții învie, iar celor săraci le este predicată Vestea Bună.*" ⁶Fericit e cel care nu va găsi în Mine o ocazie de păcătuire!“

⁷În timp ce plecau, Iesus a început să spună mulțimii cu privire la Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în deșert? O trestie clătinată de vânt? ⁸Dar ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine elegante? Cei care poartă haine elegante sunt în casele regilor. ⁹Ce ați ieșit deci să vedeți? Un profet? Da, vă spun, și mai mult decât un profet. ¹⁰El este cel despre care s-a scris: *Iată, îl trimit pe mesagerul Meu înaintea Ta ca să-Ți pregătească drumul.*"

¹¹Vă spun adevărul: Printre cei născuți din femei nu s-a ridicat nimeni mai mare decât Ioan Botezătorul, totuși cel mai mic din Regatul cerurilor este mai mare decât el. ¹²Din zilele lui Ioan Botezătorul și până

10:36 *Dușmanii... lui:* citat din Mica 7:6.

10:39 Adică: cine își va păstra viața [de jos] o va pierde [pe cea de sus], și cine își va pierde viața [de jos] din cauza Mea o va regăsi [pe cea de sus].

11:2 *Ioan:* Ioan Botezătorul, arestat de Herod. Vezi 14:3.

11:5 *Orbii... Vestea Bună:* Iesus îi răspunde lui Ioan făcând aluzie la textele profetului Isaia (Isaia 35:5-6 și 61:1) care descriu epoca mesianică și pe servitorul Domnului.

11:10 *Iată... drumul:* citat din Maleahi 3:1.

acum, Regatul cerurilor este asaltat cu violență, și cei violenți pun mâna pe el. ¹³Într-adevăr, toți Profeții și Legea au profetit până la Ioan. ¹⁴Și dacă vreți să acceptați ce vă spun, el este Elia care trebuia să vină. ¹⁵Cine are urechi de auzit să audă.

¹⁶Cu ce voi compara această generație? Ea seamănă cu niște copii așezați în piețe publice și care se adresează altor copii, ¹⁷spunând: «V-am cântat cu flautul și n-ați dansat, am intonat cântece funebre și nu v-ați jelit». ¹⁸Într-adevăr, a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și se spune: «Are un demon». ¹⁹A venit Fiul Omului mâncând și bând, și se spune: «E un mândăcios și un băutor, un prieten al perceptorilor și al păcătoșilor». Dar Înțelepciunea a fost recunoscută dreaptă după faptele ei“.

Vai de orașele nepocăite Lc.10:13-16

²⁰Atunci, Iesus a început să mustre orașele în care avuseseră loc cele mai multe dintre miracolele Sale, pentru că nu-și schimbaseră atitudinea: ²¹„Vai de tine, Horazin, vai de tine, Betsaida, căci dacă miracolele făcute în mijlocul vostru ar fi avut loc în Tir și în Sidon, locuitorii lor s-ar fi pocăit” de mult timp îmbrăcați în pânză de sac și așezați în cenușă”! ²²De aceea, vă spun: în ziua judecății Tirul și Sidonul vor fi tratate mai puțin aspru decât voi. ²³Și tu, Capernaum, te vei fi înălțat până la cer? Nu. Vei fi coborât până în Locuința morților, căci dacă miracolele făcute în mijlocul tău ar fi avut loc în Sodoma, ea ar fi și azi în picioare. ²⁴De aceea, vă spun: în ziua judecății, țara Sodomei va fi tratată mai puțin aspru decât tine“.

Odihnă pentru cei oboșiți și împovărați

²⁵În clipa aceea, Iesus a luat cuvântul și a zis: „Îți sunt recunoscător, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și inteligenți și le-ai revelat copilașilor. ²⁶Da, Tată, sunt recunoscător pentru că așa ai vrut Tu. ²⁷Tatăl Meu Mi-a dat totul, și nimeni nu-L cunoaște pe Fiu în afară de Tată, iar pe Tată nu-L cunoaște nimeni în afară de Fiu și de acela căruia vrea Fiul să i-L reveleze.

²⁸Veniți la Mine, voi toți care sunteți oboșiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă! ²⁹Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, pentru că Eu sunt blând și umil în inimă, și *veți găsi odihna pentru sufletul vostru*”! ³⁰Într-adevăr, jugul Meu este plăcut, iar povara Mea e ușoară“.

11:14 *Elia care trebuia să vină*: profetul Maleahi (sec. 5 î.Cr.) prezisese trimiterea profetului Elia [Ilie] înainte de ziua Domnului (Maleahi 4:5).

11:21 *S-ar fi pocăit*: același verb grec ca *își schimbaseră atitudinea* (verset 20).

11:21 *Îmbrăcați... cenușă*: ținută și atitudine exprimând doliul sau tristețea.

11:29 *veți găsi... vostru*: trimitere la Ieremia 6:16.

Jesus este Stăpân peste sabbat Mc.2:23-28; Lc.6:1-5

12 În timpul acela, într-o zi de sabbat, Iesus trecea printre lanurile de grâu. Discipolii Săi erau flămânzi, așa că au început să smulgă spice și să mănânce. ²Fariseii, când i-au văzut, I-au zis: „Iată, ce fac discipolii Tăi nu este permis să se facă în sabbat”¹.

³Dar Iesus le-a răspuns: „N-ați citit ce a făcut David atunci când el și însoțitorii lui au flămânzit? ⁴Au intrat în Casa lui Dumnezeu și au mâncat pâinile consacrate pe care nici el, nici însoțitorii lui nu aveau dreptul să le mănânce, și care erau rezervate doar preoților. ⁵Sau n-ați citit în Lege că, în zilele de sabbat, preoții încalcă sabbatul în templu fără să se facă vinovați? ⁶Eu însă vă spun că aici este ceva mai mare decât templul. ⁷Dacă ați fi știut ce înseamnă: «*Doresc îndurare, și nu sacrificii*», n-ați fi condamnat niște nevinovați. ⁸Într-adevăr, Fiul Omului este Domn [și] peste sabbat”².

Omul cu mâna uscată Mc.3:1-6; Lc.6:6-11

⁹Plecând de acolo, Iesus a intrat în sinagoga lor. ¹⁰Acolo era un om cu mâna paralizată. Atunci ei, ca să-L poată acuza, L-au întreat: „Este permis să faci o vindecare în ziua de sabbat?” ¹¹El le-a răspuns: „Care dintre voi, dacă-i cade într-o groapă în ziua de sabbat singura oaie pe care o are, n-o va scoate afară? ¹²Ori, un om valorează mult mai mult decât o oaie. Este deci permis să faci bine în zilele de sabbat”. ¹³Atunci a zis omului: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o, și ea a devenit sănătoasă ca și cealaltă.

Jesus, Sclavul lui Dumnezeu Mc.3:7-12; Lc.6:17-19

¹⁴Fariseii au ieșit afară și au ținut sfat împotriva Lui, plănuiind cum să-L ucidă. ¹⁵Iesus știa despre aceasta și a plecat de acolo. După El mergea o mare mulțime. El i-a vindecat pe toți ¹⁶și i-a avertizat serios să nu-L facă cunoscut, ¹⁷ca să se împlinescă ce anunțase profetul Isaia:

*¹⁸Iată Servitorul Meu pe care L-am ales, Iubitul Meu în care Îmi găsesc plăcerea. Voi pune peste El Spiritul Meu, și El va anunța națiunilor judecata. ¹⁹El nu va contesta, nu va striga, și nimeni nu-I va auzi vocea pe străzi. ²⁰Nu va rupe trestia zdrobită și nu va stinge mucul care fumegă încă, până când nu va face să triumfe judecata. ²¹Națiunile vor spera în numele Lui.*³

Puterea lui Iesus asupra spiritelor rele**Blasfemia împotriva Spiritului Sfânt** Mc.3:20-30; Lc.11:14-23

²²Atunci I-au adus un demonizat orb și mut, și El l-a vindecat, așa încât omul vorbea și vedea. ²³Toată mulțimea zicea, mirată: „Oare nu este Acesta Fiul lui David?”⁴

12:2 Sabbat: ziua de odihnă, când nu trebuia să se facă nicio muncă grea (vezi Exod 20:8-11).

12:7 Doresc... sacrificii: citat din Osea 6:6.

12:18-21 Iată... numele Lui: citat din Isaia 42:1-4.

12:23 Fiul lui David: adică Mesia.

²⁴Când fariseii au auzit acest lucru, au zis: „Omul acesta nu scoate demonii decât prin Beelzebulⁿ, prințul demonilor“.

²⁵Cum Iesus le știa gândurile, le-a spus: „Orice regat confruntat cu lupte interne este devastat, și niciun oraș sau familie confruntată cu lupte interne nu poate dăinui. ²⁶Dacă Satan îl scoate pe Satan, luptă contra lui însuși. Cum va dăinui atunci regatul lui? ²⁷Iar dacă Eu scot demonii prin Beelzebul, discipolii voștri prin cine îi scot? De aceea, ei înșiși vor fi judecătorii voștri. ²⁸Dar dacă Eu scot demonii prin Spiritul lui Dumnezeu, atunci Regatul lui Dumnezeu a venit până la voi.

²⁹Sau cum poate să intre cineva în casa unui om puternic și să-i jefuiască bunurile dacă nu l-a legat mai întâi pe omul acela puternic? Abia atunci îi va jefui casa. ³⁰Cine nu este cu Mine e contra Mea, iar cine nu adună cu Mine risipește.

³¹De aceea, vă spun: orice păcat și orice blasfemie li se vor ierta oamenilor, dar blasfemia împotriva Spiritului Sfânt nu va fi iertată. ³²Cine va vorbi contra Fiului Omului va fi iertat, dar cine va vorbi contra Spiritului Sfânt nu va fi iertat nici în lumea de acum, nici în lumea viitoare.

Judecata lui Dumnezeu asupra răului din om Mt.7:15-23

³³Voi presupuneți că dacă un pom este bun, atunci și rodul lui e bun, sau dacă un pom este rău, atunci și rodul lui e rău, căci pomul se recunoaște după rodul lui.

³⁴Pui de vipere, cum ați putea să spuneți lucruri bune, răi cum sunteți? Într-adevăr, gura exprimă lucrurile de care este plină inima. ³⁵Omul bun scoate lucruri bune din comoara sa bună, iar omul rău scoate lucruri rele din comoara sa rea.

³⁶Vă spun: în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt inutil pe care l-au rostit. ³⁷Într-adevăr, după cuvintele tale vei fi declarat drept și după cuvintele tale vei fi condamnat“.

Semnul profetului Iona Lc.11:29-32

³⁸Atunci unii dintre specialiștii în Lege și dintre farisei au luat cuvântul și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să vedem un semn miraculos din partea Ta“.

³⁹El le-a răspuns: „O generație rea și adulteră cere un semn miraculos, dar nu i se va da alt semn decât cel al profetului Iona. ⁴⁰Într-adevăr, la fel cum *Iona a fost trei zile și trei nopți în stomacul unui pește mareⁿ*, la fel Fiul Omului va fi trei zile și trei nopți în pământ.

⁴¹La judecată, locuitorii din Ninive se vor ridica cu această generație și o vor condamna, pentru că ei și-au schimbat atitudinea la predicarea lui Iona. Ori, aici este ceva mai mult decât Iona. ⁴²La judecată, regina din

12:24 *Beelzebul*: vezi nota de la 10:25.

12:40 *Iona... mare*: citat din Iona 1:17; Iesus Își anunță moartea și învierea.

Sudⁿ se va ridica cu această generație și o va condamna, pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să audă înțelepciunea lui Solomon. Ori, aici este ceva mai mult decât Solomon.

Întoarcerea spiritului necurat Lc.11:24-26

⁴³Când un spirit necurat iese dintr-un om, străbate locuri aride pentru a căuta odihnă și nu găsește. ⁴⁴Atunci zice: „Mă voi întoarce în casa de unde am ieșit“. La sosirea sa, o găsește goală, măturată și bine aranjată. ⁴⁵Atunci se duce să ia cu el alte șapte spirite mai rele decât el, intră în casă, se instalează acolo, iar starea din urmă a acestui om este mai rea decât cea dintâi. La fel va fi și cu această generație rea“.

Adevăratele rude ale lui Iesus Mc.3:31-35; Lc.8:19-21

⁴⁶În timp ce El vorbea încă mulțimii, mama și frații Lui erau afară și căutau să vorbească cu El. ⁴⁷[Cineva I-a zis: „Mama și frații Tăi sunt afară și caută să vorbească cu Tine“]. ⁴⁸Dar Iesus a răspuns celui care Îi vorbea: „Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?“ ⁴⁹Apoi a întins mâna spre discipolii Lui și a zis: „Iată mama Mea și frații Mei. ⁵⁰Într-adevăr, cine face voia Tatălui Meu ceresc, acela Îmi este frate, soră și mamă“.

Secretele Regatului cerurilor

13 În acea zi, Iesus a ieșit din casă și S-a așezat lângă mareⁿ. ²Mulțimea s-a strâns în jurul Lui, așa de numeroasă, că El S-a suit într-o barcă unde S-a așezat. Toată mulțimea stătea pe țărm.

Parabola semănătorului Mc.4:3-9; Lc.8:4-8

³El le-a vorbit în paraboleⁿ despre multe lucruri, zicând: „Un semănător s-a dus să semene. ⁴În timp ce semăna, o parte din sămânță a căzut lângă drum; păsările au venit și au mâncat-o. ⁵O altă parte a căzut pe un sol pietros, unde nu avea mult pământ; ea a răsărit imediat, pentru că nu a găsit un pământ adânc, ⁶dar când a apărut soarele, a fost arsă și s-a uscat, pentru că nu avea rădăcini. ⁷O altă parte a căzut printre mărcini; mărcinii au crescut și au înăbușit-o. ⁸O altă parte a căzut pe un pământ bun și a produs rod: un bob 100, altul 60, altul 30. ⁹Cine are urechi [de auzit] să audă!“

Motivul spunerii parabolilor Mc.4:10-13; Lc.8:9-10

¹⁰Discipolii s-au apropiat și I-au zis: „De ce le vorbești în parabole?“ ¹¹Iesus le-a răspuns: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți misterele

12:42 *Regina din Sud*: ea a venit din Seba (astăzi Yemen) pentru a pune la încercare înțelepciunea regelui Solomon (sec. 10 î.Cr., vezi I.Regii 10).

13:1 *Mare*: adică Marea Ghenezaret.

13:3 *Parabole*: istorioare care au ca scop explicarea unui adevăr spiritual cu ajutorul unui exemplu preluat din viața cotidiană.

Regatului cerurilor, dar lor nu le-a fost dat. ¹²Într-adevăr, celui ce are i se va mai da, și va avea din abundență, dar de la cel ce nu are se va lua chiar și ce are. ¹³De aceea le vorbesc în parabole, pentru că văzând nu văd și auzind nu aud și nu înțeleg. ¹⁴Pentru ei se împlineste această profeție a lui Isaia: *Degeaba veți asculta, că nu veți înțelege, degeaba veți privi, că nu veți vedea.* ¹⁵Într-adevăr, *inima acestui popor a devenit insensibilă; ei și-au astupat urechile și și-au închis ochii de teamă să nu vadă cu ochii, să nu audă cu urechile, să nu înțeleagă cu inima, să nu se convertească, iar Eu să-i vindec.*"

¹⁶Dar fericiți sunt ochii voștri pentru că văd și urechile voastre pentru că aud! ¹⁷Vă spun adevărul, mulți profeți și oameni drepecți au dorit să vadă ce vedeți voi, și n-au văzut, să audă ce auziți voi, și n-au auzit.

Explicația parabolei semănătorului Mc.4:14-20

¹⁸Voi deci ascultați ce înseamnă parabola semănătorului! ¹⁹Când un om aude Cuvântul despre Regat și nu-l înțelege, vine cel Rău" și smulge ce s-a semănat în inima lui: acest om este cel care a primit sămânța de-a lungul drumului. ²⁰Cel care a primit sămânța în solul pietros e cel care aude Cuvântul și-l acceptă imediat cu bucurie, ²¹dar nu are rădăcini în el însuși. El crede un timp, și de îndată ce apar dificultăți sau persecuții din cauza Cuvântului, se poticnește. ²²Cel care a primit sămânța printre mărcini este cel care aude Cuvântul, dar preocupările acestei lumi și atracția înșelătoare a bogățiilor sufocă acest Cuvânt și îl fac neroditor. ²³Cel care a primit sămânța în pământul bun e cel care aude Cuvântul și-l înțelege; el produce rod, și într-un caz un bob dă 100, în alt caz 60 și în alt caz 30".

Parabola buruienii și a grăuntelui bun

²⁴El le-a propus o altă parabolă: „Regatul cerurilor seamănă cu un om care a semănat sămânță bună în ogorul lui. ²⁵Dar, în timp ce oamenii dormeau, a venit dușmanul lui, a semănat buruiană printre grâu și a plecat. ²⁶Când grâul a răsărit și a făcut spic, a apărut și buruiana. ²⁷Sclavii stăpânului casei au venit să-i spună: «Domnule, n-ai semănat sămânță bună în ogorul tău? De unde vine atunci buruiana?»

²⁸El le-a răspuns: «Un dușman a făcut lucrul acesta». Sclavii i-au zis: «Vrei să mergem s-o smulgem?» ²⁹Dar el le-a răspuns: «Nu, ca nu cumva smulgând buruiana să dezrădăcinați în același timp grâul. ³⁰Lăsați-le și pe una și pe alta să crească împreună până la seceriș și, în timpul secerișului, voi spune secerătorilor: «Smulgeți mai întâi buruiana și legați-o în mănunchiuri pentru a fi arsă, dar grâul adunați-l în hambarul meu!»“

13:14-15 *Degeaba... să-i vindec:* citat din Isaia 6:9-10.

13:19 *Cel Rău:* adică diavolul.

Parabola bobului de muștar Mc.4:30-32; Lc.13:18-19

³¹El le-a propus o altă parabolă: „Regatul cerurilor seamănă cu un bob de muștar pe care un om l-a luat și l-a semănat în ogorul său. ³²Ea este cea mai mică dintre toate semințele, dar când a crescut e mai mare decât legumele și devine un copac, astfel că păsările cerului vin să-și facă cuiburi în ramurile lui“.

Parabola drojdiei Lc.13:20-21

³³El le-a mai zis și această parabolă: „Regatul cerurilor seamănă cu drojdia pe care o femeie a luat-o și a pus-o în trei măsuri de făină pentru a face să dospească tot aluatul“.

³⁴Iesus a spus mulțimii toate aceste lucruri în parabole, și El nu le vorbea fără parabolă, ³⁵ca să se împlinescă ce anunțase profetul: *Îmi voi deschide gura pentru a vorbi în parabole, voi rosti lucruri ascunse de la crearea [lumii]ⁿ.*

Explicația parabolei buruienii

³⁶Atunci Iesus a lăsat mulțimea să plece și a intrat în casă. Discipolii Săi s-au apropiat de El, zicând: „Explică-ne parabola cu buruiana din câmp!“

³⁷El le-a răspuns: „Cel care seamănă sămânța bună este Fiul Omului; ³⁸ogorul, e lumea; sămânța bună, sunt copiii Regatului; buruiana, sunt copiii celui Rău; ³⁹dușmanul care a semănat-o este diavolul; secerișul e sfârșitul lumii; secerătorii sunt îngerii.

⁴⁰Așa cum se smulge buruiana și se aruncă în foc, la fel se va face la sfârșitul lumii: ⁴¹Fiul Omului Își va trimite îngerii; ei vor strânge din Regatul Lui toate motivele de păcătuire și pe cei ce fac răul ⁴²și îi vor arunca în cuptorul de foc, unde vor fi plâns și scrâșnete din dinți. ⁴³Atunci cei drepecți vor străluci ca soarele în Regatul Tatălui lor. Cine are urechi [de auzit] să audă!

Parabola comorii din ogor și a perlei prețioase

⁴⁴Regatul cerurilor seamănă cu o comoară ascunsă într-un ogor. Omul care a găsit-o o ascunde și, de bucurie, se duce și vinde tot ce are, apoi cumpără ogorul acela.

⁴⁵De asemenea, Regatul cerurilor seamănă cu un comerciant care caută perle frumoase. ⁴⁶Când a găsit o perlă de mare valoare, s-a dus să vândă tot ce avea și a cumpărat-o.

Parabola plasei de pescuit

⁴⁷Regatul cerurilor mai seamănă cu o plasă aruncată în mare și în care s-au strâns tot felul de pești. ⁴⁸Când este plină, pescarii o trag pe țarm și se așază, apoi îi pun în coșuri pe cei buni și îi aruncă pe cei răi. ⁴⁹La fel

va fi la sfârșitul lumii: îngerii vor veni să-i despartă pe cei răi de cei dreapți ⁵⁰și-i vor arunca în cuptorul de foc, unde vor fi plâns și scrâșnete din dinți“.

⁵¹Iesus i-a întrebat: „Ați înțeles toate acestea?“ Ei i-au răspuns: „Da“.
⁵²Și El le-a zis: „De aceea, orice specialist în Lege instruit în ce privește Regatul cerurilor seamănă cu un stăpân de casă care scoate din comoara lui lucruri noi și lucruri vechi“.

Necredința locuitorilor din Nazaret Mc.6:1-6; Lc.4:16-30

⁵³Când a terminat de spus aceste parabole, Iesus a plecat de acolo.
⁵⁴S-a dus în patria Lui și dădea învățătură în sinagogă, în așa fel încât cei ce-L ascultau erau mirați și se întrebau: „De unde are El această înțelepciune și aceste puteri miraculoase? ⁵⁵Nu este El oare Fiul tâmplarului? Nu e Maria mama Lui, iar Iacob, Iosif, Simon și Iuda nu sunt oare frații Lui? ⁵⁶Și nu sunt printre noi toate surorile Lui? De unde are El atunci toate aceste lucruri?“ ⁵⁷Și aceasta era pentru ei o ocazie de cădere. Dar Iesus le-a zis: „Niciun profet nu este disprețuit decât în patria lui și în familia lui“. ⁵⁸Și, din cauza necredinței lor, n-a făcut multe miracole acolo.

Moartea lui Ioan Botezătorul Mc.6:14-29; Lc.9:7-9

14 Cam în perioada aceea, tetrarhulⁿ Herodⁿ a auzit vorbindu-se despre Iesus ²și a zis servitorilor săi: „Acesta este Ioan Botezătorul. A înviat, și de aceea are puterea de a face miracole“. ³Într-adevăr, Herod dăduse ordin să-l aresteze pe Ioan, să-l lege și să-l arunce în închisoare din cauza Herodiadei, soția fratelui său Filip, ⁴căci Ioan îi zicea: „Nu-ți este permis să o ai ca soție!“ ⁵El ar fi vrut să-l ucidă, dar se temea de mulțime, pentru că ea îl considera pe Ioan un profet.

⁶Când s-a sărbătorit aniversarea lui Herod, fiica Herodiadei a dansat în mijlocul invitaților și i-a plăcut lui Herod, ⁷ așa că el i-a promis cu jurământ că îi va da ce-i va cere. ⁸Atunci ea, îndemnată de mama ei, i-a spus: „Dă-mi aici, pe o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!“ ⁹Regele s-a întristat, dar, din cauza jurămintelor și a invitaților, a ordonat să-i fie dat ¹⁰și a trimis să-l decapiteze pe Ioan în închisoare. ¹¹Capul lui a fost adus pe o farfurie și dat fetei, care l-a dus mamei ei. ¹²Discipolii lui Ioan au venit să-i ia corpul și l-au înmormântat. Apoi s-au dus să-L anunțe pe Iesus.

Hrănirea celor 5.000 Mc.6:30-44; Lc.9:10-17; Io.6:1-14

¹³Când a auzit aceasta, Iesus a plecat de acolo într-o barcă și S-a re-

---

14:1 *Tetrarh*: titlu dat de romani prinților de mai mică importanță decât regii. Romanii erau cei care, ca putere ocupantă, numeau și destituiau regii și alți regișori din teritoriile plasate sub autoritatea lor.

14:1 Herod Antipa, fiul lui Herod cel Mare, care a domnit între 4 î.Cr. și 39 d.Cr. peste Galileea și Perea.

tras la o parte într-un loc pustiu; când mulțimea a aflat acest lucru a ieșit din orașe și L-a urmat pe jos. ¹⁴Când Iesus a coborât din barcă, a văzut o mare mulțime și S-a umplut de compătimire pentru ea, și i-a vindecat pe bolnavi.

¹⁵Când s-a înserat, discipolii s-au apropiat de El și I-au zis: „Aici este pustiu și ora e deja înaintată; trimite mulțimea să se ducă prin sate ca să-și cumpere ceva de mâncare“. ¹⁶Iesus le-a răspuns: „Nu au nevoie să plece de aici. Dați-le voi de mâncare!“ ¹⁷Dar ei I-au zis: „Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești“.

¹⁸Iesus le-a zis: „Aduceți-Mi-le aici!“ ¹⁹A poruncit mulțimii să se așeze pe iarbă, a luat cele cinci pâini și cei doi pești, și-a ridicat ochii spre cer și le-a binecuvântat. Apoi a frânt pâinile și le-a dat discipolilor Săi, care le-au împărțit mulțimii. ²⁰Au mâncat toți și s-au săturat, și s-au adunat douăsprezece coșuri pline cu bucățile rămase. ²¹Cei care mâncașeră erau cam 5.000 de bărbați, fără a număra femeile și copiii.

Iesus umblă pe mare Mc.6:45-56; Io.6:15-21

²²Imediat după aceea, Iesus i-a obligat pe discipoli să urce în barcă și să-L preceadă pe celălalt țărm, în timp ce El va da drumul mulțimii. ²³După ce i-a dat drumul, S-a suit pe munte, la o parte, ca să Se roage. Se înserase, iar El era singur acolo.

²⁴Barca era deja în mijlocul mării, lovită de valuri, pentru că vântul sufla împotriva. ²⁵La sfârșitul nopții, El S-a dus spre ei umblând pe mare. ²⁶Când discipolii L-au văzut umblând pe mare, s-au îngrozit și au zis: „Este o fantomă!“ și, de teamă, au țipat. ²⁷Iesus le-a spus imediat: „Li-niștiți-vă, Eu sunt. Nu vă temeți!“

²⁸Petru I-a răspuns: „Doamne, dacă ești Tu, ordonă-mi să merg spre Tine pe apă!“ ²⁹Iesus i-a zis: „Vino!“ Petru a coborât din barcă și a umblat pe apă ca să se ducă spre Iesus, ³⁰dar, văzând că vântul era puternic, i s-a făcut teamă și, cum începea să se scufunde, a strigat: „Doamne, salvează-mă!“ ³¹Iesus a întins imediat mâna, l-a prins și i-a zis: „Om cu credință puțină, de ce te-ai îndoit?“ ³²Au urcat în barcă, și vântul s-a oprit. ³³Cei care erau în barcă s-au prosternat înaintea lui Iesus, zicând: „Tu ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu!“

³⁴După ce au traversat marea au ajuns în regiunea Ghenezaretului. ³⁵Locuitorii de acolo L-au recunoscut pe Iesus; ei au trimis mesageri în toate împrejurimile, și I-au fost aduși toți bolnavii. ³⁶Ei Îl rugau să le permită doar să atingă marginea hainei Lui, și toți cei care au atins-o au fost vindecați.

Fariseii și tradiția prezbiterilor Mc.7:1-13

15 Atunci niște farisei și niște specialiști în Lege au venit de la Ierusalim la Iesus și L-au întrebat: ²„De ce încalcă discipolii Tăi tradiția prezbiterilor? Într-adevăr, ei nu se spală pe mâini înainte de mân-

care“.

³Iesus le-a răspuns: „Și voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu de dragul tradiției voastre? ⁴Într-adevăr, Dumnezeu a zis: *Onorează-ți tatăl și mama!*^m și: *Cine îl va blestema pe tatăl sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea!*ⁿ ⁵Dar voi ziceți: «Cine va spune tatălui sau mamei sale: „Lucrul cu care te-aș fi putut ajuta este o ofrandă adusă lui Dumnezeu” ⁶nu mai este dator să-și onoreze tatăl [sau mama]». Voi ați anulat astfel Cuvântul lui Dumnezeu de dragul tradiției voastre. ⁷Ipocriților, bine a profețit Isaia despre voi când a zis: ⁸*Poporul acesta Mă onorează cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.* ⁹*În zadar Mă venerează ei dând niște învățături care sunt porunci omenesti!*“.

Inima omului: sursă de necurătenie Mc.7:14-23

¹⁰Iesus a chemat mulțimea la El și a spus: „Ascultați și înțelegeți! ¹¹Nu ce intră în gură îl face pe om necurat, ci ce iese din gură. Iată ce-l face pe om necurat“.

¹²Atunci discipolii Lui s-au apropiat și I-au zis: „Știi că fariseii s-au scandalizat când au auzit aceste cuvinte?” ¹³El a răspuns: „Orice plantă pe care n-a plantat-o Tatăl Meu ceresc va fi dezrădăcinată. ¹⁴Lăsați-i; sunt niște călăuze oarbe [pentru alți orbi]; dacă un orb călăuzește un orb, amândoi vor cădea într-o groapă“.

¹⁵Petru a luat cuvântul și I-a zis: „Explică-ne parabola aceasta!” ¹⁶Iesus i-a răspuns: „Voi încă tot nu înțelegeți? ¹⁷Nu pricepeți că tot ce intră în gură ajunge în stomac și apoi este evacuat în toaletă? ¹⁸Dar ce iese din gură vine din inimă, și aceasta îl face pe om necurat. ¹⁹Într-adevăr, din inimă vin gândurile rele, crimele, adulterele, imoralitatea sexuală, furturile, mărturiile false, calomniile. ²⁰Iată ce îl face pe om necurat, dar faptul de a mânca fără a se spăla pe mâini nu îl face pe om necurat“.

Femeia cananeancă Mc.7:24-30

²¹Iesus a plecat de acolo și S-a retras în regiunea Tirului și Sidonului. ²²Atunci, o femeie cananeancăⁿ care venea din această regiune I-a strigat: „Ai milă de mine, Doamne, Fiule al lui David!” Fiica mea este crud chinuită de un demon“. ²³El nu i-a răspuns niciun cuvânt; discipolii s-au apropiat de El și L-au rugat: „Dă-i drumul, pentru că strigă în urma noastră!”

²⁴El le-a răspuns: „Nu am fost trimis decât la oile pierdute ale comunității Israelului“. ²⁵Dar ea a venit și s-a prosternat înaintea Lui, zicând: „Doamne, ajută-mă!” ²⁶El i-a răspuns: „Nu este bine să iei pâinea co-

15:4 *Onorează-ți... mama:* citat din a 5-a poruncă dintre Cele zece porunci (Exod 20:12; Deuteronom 5:16).

15:4 *Cine... moartea:* citat din Exod 21:17 (reluat în Levitic 20:9).

15:8-9 *Poporul... omenesti:* citat din Isaia 29:13.

15:22 *Cananeancă:* numele ocupanților regiunii înainte de a fi cucerită de israeliți.

15:22 *Fiul lui David:* vezi nota de la 9:27.

piilor și s-o arunci cățelușilor“. ²⁷Ea a zis: „Da, Doamne, dar cățeluși mănâncă resturile care cad de la masa stăpânilor lor“.

²⁸Atunci Iesus i-a zis: „Femeie, credința ta este mare! Să ți se facă așa cum vrei!“ Și fiica ei s-a vindecat chiar în clipa aceea.

Nenumărate vindecări

²⁹Iesus a plecat de acolo și S-a dus pe lângă Marea Galileei. S-a suit pe munte și S-a așezat. ³⁰O mare mulțime s-a apropiat de El, având cu ea șchiopi, orbi, infirmi, muți și mulți alți bolnavi. Ei i-au adus la picioarele lui Iesus, și El i-a vindecat, ³¹ așa încât mulțimea era uimită văzând muții vorbind, infirmii fiind vindecați, șchiopii mergând, orbi văzând, și Îl lăuda pe Dumnezeuul Israelului.

Hrănirea celor 4.000 Mc.8:1-9

³²Iesus i-a chemat pe discipolii Săi și le-a zis: „Sunt plin de compătimire pentru această mulțime, căci iată că de trei zile ei sunt aici cu Mine și n-au nimic de mâncare. Nu vreau să-i las să plece flămânzi, ca nu cumva să leșine pe drum“. ³³Discipolii I-au spus: „Cum să procurăm în acest loc pusti destule pâini pentru a sătura o mulțime așa de mare?“

³⁴Iesus i-a întrebat: „Câte pâini aveți?“ Ei au răspuns: „Șapte, și câțiva peștișori“.

³⁵Atunci El a ordonat mulțimii să se așeze pe pământ, ³⁶a luat cele șapte pâini și peștișorii și, după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, le-a frânt și le-a dat discipolilor Săi, care le-au împărțit mulțimii. ³⁷Toți au mâncat și s-au săturat, și au strâns șapte coșuri pline cu bucățile rămase. ³⁸Cei care mâncaseră erau 4.000 de bărbați, fără a pune la socoteală femeile și copiii. ³⁹Și după ce a dat drumul mulțimii, El S-a suit în barcă și a plecat în regiunea Magadan.

Fariseii și saduceii cer un semn Mc.8:11-13

16 Fariseii și saduceii s-au apropiat de Iesus și, ca să-L pună la încercare, I-au cerut să le arate un semn din cer.

²Iesus le-a răspuns: [„Seara, voi ziceți: «Va fi timp frumos, căci cerul este roșu», ³iar dimineața devreme: «Va fi furtună astăzi, pentru că cerul este de un roșu întunecat». Voi știți să deosebiți aspectul cerului, dar nu puteți deosebi semnele timpului.] ⁴O generație rea și adulteră cere un semn, dar nu i se va da alt semn decât semnul [profetului] Iona“. Apoi i-a părăsit și a plecat.

Avertizare privind drojdia fariseilor și saduceilor

Mc.8:14-21; Gal.5:7-10

⁵Trecând pe celălalt țărm, discipolii uitaseră să ia pâini. ⁶Iesus le-a zis: „Fiți atenți și păziți-vă de drojdia fariseilor și saduceilor!“ ⁷Discipolii discutau aceasta între ei și ziceau: „Pentru că n-am luat pâini“.

⁸Jesus, știind ce-și spun, le-a zis: „Oameni cu credință puțină, de ce vorbiți între voi despre faptul că n-ați luat pâini? ⁹Tot nu înțelegeți? Nu vă mai amintiți de cele cinci pâini ale celor 5.000 și de câte coșuri ați ridicat, ¹⁰nici de cele șapte pâini ale celor 4.000 și de câte coșuri ați ridicat? ¹¹Cum de nu înțelegeți că nu despre pâini v-am vorbit? Păziți-vă de drojdia fariseilor și saduceilor!“ ¹²Atunci au înțeles ei că nu le zisese să se păzească de drojdia pentru pâine, ci de învățătura fariseilor și saduceilor.

Mărturisirea lui Petru Mc.8:27-30; Lc.9:18-21

¹³Jesus a ajuns în regiunea Cezareei lui Filip. El i-a întrebat pe discipolii Săi: „Cine zic oamenii că este Fiul Omului?“ ¹⁴Ei au răspuns: „Unii spun că Ioan Botezătorul, alții că Elia, alții că Ieremia sau vreunul dintre profeți“. ¹⁵Și El le-a zis: „Dar voi cine ziceți că sunt Eu?“

¹⁶Simon Petru a răspuns: „Tu ești Mesia, Fiul Dumnezeului cel viu!“

¹⁷Jesus a luat cuvântul și i-a zis: „Fericit ești, Simon, fiul lui Iona, pentru că nu un gând omenesc ți-a revelat acest lucru, ci Tatăl Meu cerească. ¹⁸Iar Eu îți spun că tu ești Petru, și că pe această stâncă Îmi voi construi Biserica“, iar porțile Locuinței morților n-o vor învinge. ¹⁹Îți voi da cheile Regatului cerurilor: ce vei lega pe pământ va fi fost legat în cer și ce vei dezlega pe pământ va fi fost dezlegat în cer“. ²⁰Atunci a ordonat discipolilor să nu spună nimănui că El era Mesia.

Primul anunț al suferințelor și învierii lui Iesus Mc.8:31

²¹Din acest moment, Iesus a început să arate discipolilor Săi că El trebuia să Se ducă la Ierusalim, să sufere mult din partea prezbiterilor poporului, a preoților principali și a specialiștilor în Lege, să fie ucis și a treia zi să învie. ²²Atunci Petru L-a luat deoparte și a început să-L mustre, zicând: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!“ ²³Dar Iesus S-a întors și i-a zis lui Petru: „Înapoia Mea, Satan, tu ești o piatră de poticnire pentru Mine, căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor!“

Ce înseamnă să-L urmeze cineva pe Iesus Mc.8:34–9:1; Lc.9:23-27

²⁴Atunci Iesus a spus discipolilor Săi: „Dacă vrea cineva să fie discipolul Meu, să renunțe la sine însuși, să-și ia crucea și să Mă urmeze! ²⁵Într-adevăr, cine va vrea să-și salveze viața o va pierde, dar cine o va pierde din cauza Mea o va regăsi. ²⁶La ce i-ar folosi unui om să câștige lumea întreagă, dacă își pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea un om în schimbul sufletului său? ²⁷Într-adevăr, Fiul Omului va veni în gloria Tatălui Său, cu îngerii Lui, și atunci *El va trata pe fiecare după modul lui de a acționa*.“ ²⁸Vă spun adevărul, câțiva dintre cei ce sunt aici nu vor muri înainte de a-L vedea pe Fiul Omului venind în Regatul Său“.

16:18 Biserică: sau Adunare. În greacă, *ekklesia* înseamnă adunarea celor chemați afară din. **16:27** *El va trata... a acționa*: principiu preluat din Psalmul 62:12 și Proverbe 24:12.

Transfigurarea lui Iesus Mc.9:2-13; Lc.9:28-36; 2.Pt.1:16-18

17 După șase zile, Iesus i-a luat cu El pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, frațele lui, și i-a condus la o parte pe un munte înalt. ²El S-a transfigurat înaintea lor; fața Lui strălucea ca soarele, iar hainele Lui au devenit albe ca lumina. ³Și iată că le-au apărut Moise și Elia; ei stăteau de vorbă cu El.

⁴Petru a luat cuvântul și I-a zis lui Iesus: „Doamne, este bine că suntem aici. Dacă vrei, facem aici trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Elia“. ⁵În timp ce el vorbea încă, i-a acoperit un nor luminos, iar o voce din nor a rostit: „Acesta este Fiul Meu iubit, în care Îmi găsesc plăcerea. Să ascultați de El!“ ⁶Când au auzit această voce, discipolii au căzut cu fața la pământ și s-au temut foarte mult. ⁷Dar Iesus S-a apropiat de ei, i-a atins și le-a zis: „Ridicați-vă, nu vă temeți!“ ⁸Când și-au ridicat ochii, nu L-au mai văzut decât pe Iesus.

⁹În timp ce coborau de pe munte, Iesus le-a dat acest ordin: „Să nu spuneți nimănui ce ați văzut până când va învia Fiul Omului!“

¹⁰Discipolii I-au pus această întrebare: „De ce spun specialiștii în Lege că trebuie să vină mai întâi Elia?“ ¹¹Iesus le-a răspuns: „Este adevărat că Elia trebuie să vină [mai întâi] și să restabilească toate lucrurile,¹² însă Eu vă spun: Elia deja a venit, dar ei nu l-au recunoscut și s-au purtat cu el cum au vrut. La fel trebuie să sufere și Fiul Omului din partea lor“. ¹³Atunci au înțeles discipolii că El le vorbea despre Ioan Botezătorul.

Vindecarea unui băiat epileptic Mc.9:14-29; Lc.9:37-43

¹⁴Când au ajuns lângă mulțime, un om a venit să se arunce în genunchi înaintea lui Iesus și I-a zis: ¹⁵„Doamne, ai milă de fiul meu care este epileptic și suferă cumplit; el cade adesea în foc sau în apă. ¹⁶L-am adus la discipolii Tăi, și ei n-au putut să-l vindece“. ¹⁷Iesus a răspuns: „Generație necredincioasă și perversă! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suporta? Aduceți-Mi-l aici!“ ¹⁸Iesus a amenințat demonul, care a ieșit din copil, și copilul a fost vindecat din clipa aceea.

¹⁹Atunci discipolii s-au apropiat de Iesus și I-au zis în particular: „Noi de ce n-am putut să-l scoatem?“ ²⁰Iesus le-a zis: „Din cauza puținei voastre credințe. Vă spun adevărul, dacă ați avea credință cât un bob de muștar, ați spune acestui munte: «Deplasează-te de aici până acolo!» și el s-ar deplasa; nimic nu v-ar fi imposibil. ²¹[Totuși, acest soi de demon nu iese decât prin rugăciune și prin post.]“

Al doilea anunț al morții și învierii lui Iesus Mc.9:30-32; Lc.9:43-45

²²În timp ce străbăteau Galileea, Iesus le-a spus: „Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor; ²³ei Îl vor ucide, dar a treia zi va învia“. Ei s-au întristat foarte tare.

Impozitul anual

²⁴Când au ajuns la Capernaum, cei care percepeau impozitul anual s-au apropiat de Petru și i-au zis: „Învățătorul vostru nu plătește impozitul anual?” ²⁵El le-a spus: „Ba da”. Când a intrat în casă, Iesus i-a luat-o înainte și i-a zis: „Ce crezi, Simon, regii pământului de la cine percep taxe sau impozite? De la fiii lor sau de la străini?” ²⁶El i-a zis: „De la străini”. Iesus i-a răspuns: „Fiii sunt deci scutiți. ²⁷Totuși, ca să nu-i șocăm, du-te la mare, aruncă undița și trage primul pește care va veni; deschide-i gura și vei găsi o monedă”. Ia-o și dă-o pentru Mine și pentru tine”.

Cel mai mare în Regatul cerurilor Mc.9:33-37; Lc.9:46-48

18 Chiar atunci discipolii s-au apropiat de Iesus și I-au zis: „Cine este deci cel mai mare în Regatul cerurilor?” ²Iesus a chemat un copilaș, l-a pus în mijlocul lor ³și a zis: „Vă spun adevărul, dacă nu vă convertiți și nu deveniți ca niște copilași, nu veți intra în Regatul cerurilor. ⁴De aceea, cine se va umili ca acest copilaș va fi cel mai mare în Regatul cerurilor, ⁵iar cine primește în numele Meu un copilaș ca acesta Mă primește pe Mine.

Avertizare privind înșelarea păcatului Mc.9:42-49

⁶Dar dacă cineva îl face să se poticnească pe unul singur dintre acești micuți care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar lega de gât o piatră mare de moară și ar fi aruncat în adâncul mării.

⁷Vai de lume din cauza ocaziilor de păcătuire! Ocaziile de păcătuire sunt inevitabile, dar vai de omul prin care vine ocazia de păcătuire!

⁸Dacă mâna ta sau piciorul tău te fac să te poticnești, taie-le și aruncă-le. Este mai bine pentru tine să intri în viață ciung sau șchiop decât să ai două mâini sau două picioare și să fii aruncat în focul etern. ⁹Și dacă ochiul tău te face să te poticnești, scoate-l și aruncă-l. Este mai bine pentru tine să intri în viață cu un singur ochi decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul iadului.

¹⁰Vedeți să nu disprețuiți pe unul singur dintre acești micuți, căci vă spun că îngerii lor din cer sunt neîncetat în prezența Tatălui Meu ceresc.

¹¹[Într-adevăr, Fiul Omului a venit să salveze ce era pierdut.]

Parabola oii pierdute Lc.15:4-7

¹²Ce credeți? Dacă un om are 100 de oi și se rătăcește una singură dintre ele, nu le lasă el oare pe celelalte 99 pe munte și se duce s-o caute pe cea pierdută? ¹³Și dacă o găsește, vă spun adevărul, se bucură de ea mai mult decât de cele 99 care nu s-au rătăcit. ¹⁴La fel, nu este voia Tatălui vostru ceresc să se piardă unul singur dintre acești micuți.

17:27 *Monedă*: literal un stater, suma exactă a impozitului anual al templului pentru două persoane.

Mustrare și rugăciune în Adunare

¹⁵Dacă fratele tău păcătuiește [față de tine], du-te și muștră-l doar între tine și el. Dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău. ¹⁶Dar dacă nu te ascultă, ia cu tine încă una sau două persoane, pentru ca *orice ches-tiune să se bazeze pe declarația a doi sau trei martori.*ⁿ ¹⁷Dacă refuză să-i asculte, spune acest lucru Adunării, și dacă refuză să asculte și de Adunare, să fie în ochii tăi ca un străin sau ca un perceptor.

¹⁸Vă spun adevărul, orice veți lega pe pământ va fi fost legat în cer și orice veți dezlega pe pământ va fi fost dezlegat în cer.

¹⁹Vă mai spun [adevărul] că dacă doi dintre voi se înțeleg pe pământ să ceară ceva, li se va da de către Tatăl Meu ceresc. ²⁰Într-adevăr, acolo unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu sunt și Eu în mijlocul lor“.

Parabola sclavului nemilos Iac.2:13

²¹Atunci Petru s-a apropiat de Iesus și I-a zis: „Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu atunci când păcătuiește față de mine? Până la șapte ori?“ ²²Iesus i-a zis: „Eu nu-ți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.

²³De aceea, Regatul cerurilor seamănă cu un rege care a vrut ca sclavii săi să-și plătească datoriile față de el. ²⁴Când s-a pus pe treabă, i-au adus pe cineva care-i datora 10.000 de saci cu bani. ²⁵Cum nu avea cu ce să plătească, stăpânul lui a dat ordin să fie vândut el, soția lui, copiii lui și tot ce avea, ca să fie achitată această datorie. ²⁶Sclavul a căzut în genunchi și s-a prosternat înaintea lui, zicând: «Ai răbdare cu mine, și îți voi plăti tot!» ²⁷Plin de compătimire, stăpânul acestui sclav l-a lăsat să plece și i-a anulat datoria.

²⁸După ce a ieșit, acest sclav s-a întâlnit cu unul dintre tovarășii lui care îi datora 100 de monede de argint. L-a prins de gât și a început să-l sugrume, zicând: «Plătește ce-mi datorezi!» ²⁹Tovarășul lui, căzând [în genunchi], îl ruga, zicând: «Ai răbdare cu mine, și îți voi plăti!» ³⁰Dar celălalt n-a vrut, ci l-a aruncat în închisoare până când va plăti ce datora. ³¹Când au văzut cele întâmplare, ceilalți sclavi s-au întristat foarte tare. S-au dus și i-au povestit stăpânului lor tot ce se întâmplase.

³²Atunci stăpânul lui l-a chemat la el și i-a zis: «Sclav rău, eu ți-am anulat toată datoria aceea, pentru că mă rugai. ³³Nu trebuia oare să ai și tu milă de tovarășul tău, așa cum și eu am avut milă de tine?» ³⁴Și stăpânul său s-a mâniat și l-a dat pe mâna călăilor până când va plăti tot ce datora.

³⁵Tot așa vă va face și Tatăl Meu ceresc, dacă fiecare dintre voi nu-l iartă din toată inima pe fratele lui“.

Despre divorț și celibat Mc.10:1-12; 1.Cor.7

19 După ce a rostit aceste cuvinte, Iesus a părăsit Galileea și S-a dus în regiunea Iudeei, pe malul celălalt al Iordanului. ²L-au urmat mulțimi mari, iar El i-a vindecat pe bolnavi.

³S-au apropiat de El niște farisei și, ca să-L prindă în cursă, I-au zis: „Este permis unui bărbat să divorțeze de soția lui pentru orice motiv?”⁴ El le-a răspuns: „Oare n-ați citit că, la început, Creatorul *i-a făcut bărbat și femeie*”⁵ și că a zis: *De aceea, bărbatul își va lăsa tatăl și mama și se va uni cu soția lui, iar cei doi vor fi una*”?⁶ Astfel, nu mai sunt doi, ci una. Omul deci să nu despartă ceea ce a unit Dumnezeu“.

⁷Ei au zis: „Atunci de ce a poruncit Moise *să-i dea un certificat de divorț femeii când o alungă*”?⁸ El le-a răspuns: „Din cauza împietririi inimii voastre v-a permis Moise să divorțați de soțiile voastre, dar la început nu a fost așa. ⁹Dar vă spun că cine își alungă soția, cu excepția infidelității, și se căsătorește cu alta comite adulter, [iar cel care se căsătorește cu o femeie divorțată comite adulter]“.

¹⁰Discipolii Săi I-au zis: „Dacă un bărbat are asemenea îndatoriri față de femeie, este mai bine să nu se căsătorească!”¹¹ El le-a răspuns: „Nu toți înțeleg acest cuvânt, ci numai cei cărora le este dat. ¹²Într-adevăr, există eunuci care sunt așa din pântecul mamei lor, există eunuci care au fost făcuți așa de oameni și există unii care s-au făcut singuri eunuci” din cauza Regatului cerurilor. Cine poate să înțeleagă să înțeleagă!“

Iesus îi binecuvântează pe copilași Mc.10:13-16; Lc.18:15-17

¹³Atunci niște oameni I-au adus niște copilași ca să-Și pună mâinile peste ei și să Se roage pentru ei. Dar discipolii le-au făcut reproșuri. ¹⁴Iesus a zis: „Lăsați copilașii și nu-i împiedicați să vină la Mine, căci Regatul cerurilor este pentru cei care le seamănă“. ¹⁵Și-a pus mâinile peste ei și a plecat de acolo.

Tânărul bogat Mc.10:17-27; Lc.18:18-27

¹⁶Un om s-a apropiat și I-a zis: „Învățătorule, ce lucru bun trebuie să fac pentru a avea viața eternă?”¹⁷ El i-a răspuns: „De ce Mă întrebi despre ce este bun? Unul singur e Cel bun. Dar dacă vrei să intri în viață, respectă poruncile!“¹⁸ El L-a întrebat: „Care?” Iesus i-a răspuns: „*Să nu ucizi, să nu comiți adulter, să nu furi, să nu depui mărturie falsă, ¹⁹ono-rează-ți tatăl și mama*” și: *Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși*“.

19:4 *I-a făcut bărbat și femeie*: citat din Geneza 1:27.

19:5 *De aceea... una*: citat din Geneza 2:24.

19:7 *Să-i dea... alungă*: aluzie la Deuteronom 24:1.

19:12 *Eunuci*: adică bărbați care au renunțat la căsătorie.

19:18-19 *Să nu ucizi... mama*: citarea a cinci dintre cele Zece Porunci (Exod 20:12-16; Deuteronom 5:16-20).

19:19 *Să-l iubești... însuși*: citat din Levitic 19:18.

²⁰Tânărul I-a spus: „Am respectat toate aceste lucruri. Ce-mi mai lipsește?”²¹Iesus i-a zis: „Dacă vrei să fii perfect, du-te, vinde-ți averea, dă săracilor și vei avea o comoară în cer. Apoi vino și urmează-Mă!”²²Când a auzit acest cuvânt, tânărul a plecat întristat, pentru că avea multe avuții.

²³Iesus a zis discipolilor Săi: „Vă spun adevărul, este greu pentru un bogat să intre în Regatul cerurilor.”²⁴Vă zic iarăși, e mai ușor să treacă o cămilă prin urechea unui ac decât să intre un bogat în Regatul lui Dumnezeu.”²⁵Când au auzit acest lucru, discipolii au fost foarte mirați și au zis: „Atunci cine poate fi salvat?”²⁶Iesus i-a privit și le-a zis: „Acest lucru este imposibil pentru oameni, dar pentru Dumnezeu totul e posibil”.

Ce costă să-L urmezi pe Iesus

²⁷Petru a luat atunci cuvântul și I-a zis: „Iată, noi am părăsit totul și Te-am urmat; ce vom avea în schimb?”²⁸Iesus le-a răspuns: „Vă spun adevărul, la reînnoirea tuturor lucrurilor, când Fiul Omului va sta pe tronul Său de glorie, voi care M-ați urmat veți sta de asemenea pe douăsprezece tronuri și veți judeca cele douăsprezece triburi ale Israelului.”²⁹Și oricine își va fi părăsit din cauza Mea casele, frații, surorile, tatăl, mama, copiii sau terenurile va primi de o sută de ori mai mult și va moșteni viața eternă.³⁰Mulți dintre cei dintâi vor fi cei din urmă, și mulți dintre cei din urmă vor fi cei dintâi.

Parabola lucrătorilor din vie

20Într-adevăr, Regatul cerurilor seamănă cu un proprietar care a ieșit dis-de-dimineață să angajeze lucrători în via lui.²S-a înțeles cu lucrătorii să le plătească o monedă de argint pe zi și i-a trimis în via lui.³Pe la nouă dimineața a ieșit și i-a văzut pe alții stând în piață fără să facă nimic.⁴Le-a zis și lor: «Duceți-vă și voi în via mea, și vă voi da ce este drept».⁵Și ei s-au dus. Pe la douăsprezece și pe la trei a ieșit din nou și a făcut la fel.

⁶Pe la cinci după-amiază a ieșit și i-a găsit pe alții care stăteau acolo. El le-a zis: «De ce ați stat toată ziua fără lucru?»⁷Ei i-au răspuns: «Pentru că nu ne-a angajat nimeni». Atunci el le-a zis: «Veniți și voi în via mea, [și veți primi ce este drept]».

⁸Când s-a făcut seară, stăpânul viei a zis administratorului său: «Cheamă lucrătorii și dă-le salariul, începând de la cei din urmă și până la cei dintâi!»⁹Cei de la ora cinci după-amiază au venit și au primit fiecare câte o monedă de argint.

¹⁰Când au venit cei dintâi, credeau că vor primi mai mult, dar au primit și ei tot câte o monedă de argint.¹¹Primind-o, murmurau contra proprietarului,¹²spunând: «Aceștia din urmă n-au lucrat decât o oră, și tu i-ai făcut egali cu noi, care am suportat greul zilei și căldura».

¹³El a răspuns unuia dintre ei: «Prietene, eu nu te nedreptățesc. Nu

te-ai înțeles cu mine pentru o monedă de argint ca salariu? ¹⁴Ia ce-ți re-vine și pleacă! Eu vreau să dau acestuia din urmă la fel ca și ție. ¹⁵Oare nu-mi este permis să fac ce vreau cu bunurile mele? Sau vezi tu cu un ochi rău că eu sunt bun?»

¹⁶Astfel, cei din urmă vor fi cei dintâi, iar cei dintâi vor fi cei din urmă. [Mulți sunt invitați, dar puțini sunt aleși.]“

Al treilea anunț al morții și învierii lui Iesus Mc.10:32-34; Lc.18:31-34

¹⁷În timp ce suia spre Ierusalim, Iesus i-a luat deoparte pe cei doisprezece discipoli și pe drum le-a zis: ¹⁸„Ne suim acum la Ierusalim, și Fiul Omului va fi dat în mâinile preoților principali și ale specialiștilor în Lege. Ei Îl vor condamna la moarte ¹⁹și Îl vor da în mâinile neevreilor ca să-și bată joc de El, să-L biciuiască și să-L crucifice; și a treia zi va învia“.

Despre adevărata măreție Mc.10:35-45

²⁰Atunci mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de Iesus cu fiii ei și s-a prosternat ca să-I facă o cerere. ²¹El i-a zis: „Ce vrei?“ Ea I-a zis: „Ordonă ca în Regatul Tău acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta!“ ²²Iesus i-a răspuns: „Nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul pe care îl voi bea Eu [sau să fiți botezați cu botezul cu care voi fi Eu botezat]?“ Ei au zis: „Putem“. ²³El le-a zis: „Veți bea într-adevăr paharul Meu [și veți fi botezați cu botezul cu care voi fi Eu botezat]. Dar cât despre faptul de a șede la dreapta și la stânga Mea, acesta nu depinde de Mine și nu va fi dat decât celor pentru care l-a pregătit Tatăl Meu“.

²⁴După ce-au auzit aceasta, ceilalți zece s-au indignat contra celor doi frați. ²⁵Iesus i-a chemat și le-a zis: „După cum știți și voi, conducătorii națiunilor domină peste ele, iar cei mari le țin sub puterea lor. ²⁶Între voi să nu fie așa, dar dacă cineva vrea să fie mare între voi va fi servitorul vostru, ²⁷iar dacă cineva vrea să fie cel dintâi trebuie să fie sclavul vostru. ²⁸Astfel a venit Fiul Omului, nu ca să fie servit, ci ca să servească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți“.

Vindecarea a doi orbi în Ierihon Mc.10:46-52; Lc.18:35-43

²⁹Când au ieșit din Ierihon, o mare mulțime L-a urmat pe Iesus. ³⁰Doi orbi, așezați pe marginea drumului, au auzit că trecea Iesus și au strigat: „Ai milă de noi, Doamne, Fiule al lui David!“ ³¹Mulțimea îi certa, ca să-i facă să tacă, dar ei strigau mai tare: „Ai milă de noi, Doamne, Fiule al lui David!“

³²Iesus S-a oprit, i-a chemat și a zis: „Ce vreți să fac pentru voi?“ ³³Ei I-au zis: „Doamne, să ni se deschidă ochii“. ³⁴Plin de compătimire, Iesus le-a atins ochii; ei și-au recăpătat imediat vederea și L-au urmat.

Intrarea lui Mesia Iesus în Ierusalim Mc.11:1-11; Lc.19:28-44

21 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, spre Muntele Măslinilor, Iesus a trimis doi discipoli ²și le-a spus: „Mergeți în satul dinaintea voastră și veți găsi imediat o măgăriță legată și un mânz cu ea; dezlegați-i și aduceți-Mi-! ³Și dacă vă zice cineva ceva, veți spune așa: «Stăpânul are nevoie de ei», și îi va trimite imediat“. ⁴Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească ce anunțase profetul: ⁵*Spuneți fiicei Sionului: Iată Regele tău care vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.*”

⁶Discipolii s-au dus și au făcut așa cum le ordonase Iesus. ⁷Au adus măgărița și mânzul, și-au pus hainele pe ei, iar Iesus a încălecat. ⁸O mare mulțime de oameni și-a întins hainele pe drum; alții tăiau ramuri din copaci și le împrăștiau pe drum. ⁹Cei care Îl precedau și cei care Îl urmau pe Iesus strigau: „*Osana*” Fiului lui David!¹ *Binecuvântat să fie Cel care vine în numele Domnului!*” *Osana în locurile preainalte!*“

¹⁰Când El a intrat în Ierusalim, tot orașul s-a tulburat, zicând: „Cine este Omul acesta?” ¹¹Mulțimea răspundea: „Acesta este Profetul Iesus, din Nazaretul Galileei“.

A doua curățare a templului Mc.11:15-19; Lc.19:45-48

¹²Iesus a intrat în templu și i-a scos afară pe toți cei care vindeau și cumpărau în templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele vânzătorilor de porumbei. ¹³El le-a zis: „Este scris: *Casa Mea va fi numită casă de rugăciune*”, dar voi ați făcut din ea *o peșteră de hoși*“.

¹⁴Niște orbi și infirmi s-au apropiat de El în templu, iar El i-a vindecat.

¹⁵Dar preoții principali și specialiștii în Lege s-au indignat la vederea lucrurilor minunate pe care le făcea și a copiilor care strigau în templu: „*Osana* Fiului lui David!“ ¹⁶Ei I-au spus: „Auzi ce zic aceștia?” Iesus le-a răspuns: „Da. Oare nu ați citit niciodată aceste cuvinte: *Ți-ai pregătit o laudă din gura copiilor și a sugarilor*?” ¹⁷Apoi i-a lăsat și a ieșit din oraș ca să Se ducă în Betania, unde a rămas peste noapte.

Smochinul neroditor. Puterea credinței Mc.11:12-14; 11:20-26

¹⁸Dimineața, când S-a întors din nou în oraș, era flămând. ¹⁹Pe marginea drumului a văzut un smochin și S-a apropiat de el, dar n-a găsit decât frunze. El i-a zis: „Niciodată să nu mai produci rod!“ Smochinul s-a uscat imediat. ²⁰Văzând aceasta, discipolii s-au mirat, zicând: „Cum

21:5 *Spuneți... măgărițe*: citat din Zaharia 9:9 introdus de Isaia 62:11.

21:9 *Osana*: transcrierea unei expresii care înseamnă: *salvează deci!* și preluată din Psalmul 118:25; ea a devenit o exclamație de bucurie sau un strigăt de bun-venit.

21:9 *Fiul lui David*: titlu al lui Mesia.

21:9 *Binecuvântat... Domnului*: citat din Psalmul 118:26.

21:13 *Casa... rugăciune*: citat din Isaia 56:7.

21:13 *O peșteră de hoși*: preluat din Ieremia 7:11.

21:16 *Ți-ai pregătit... sugarilor*: citat din Psalmul 8:2.

de s-a uscat așa brusc smochinul?”

²¹Iesus le-a răspuns: „Vă spun adevărul, dacă ați avea credință și nu v-ați îndoi, ați face nu numai ce s-a făcut acestui smochin, ci, chiar dacă ați zice acestui munte: «Ridică-te și aruncă-te în mare!», aceasta s-ar întâmpla. ²²Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi”.

Întrebarea privind autoritatea lui Iesus Mc.11:27-33; Lc.20:1-8

²³Iesus a intrat în templu și, în timp ce dădea învățătură, preoții principali și prezbiterii poporului au venit la El ca să-I spună: „Prin ce autoritate faci aceste lucruri și cine Ți-a dat această autoritate?” ²⁴Iesus le-a răspuns: „Vă voi pune și Eu o întrebare și, dacă Îmi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu prin ce autoritate fac aceste lucruri. ²⁵Botezul lui Ioan de unde era, din cer sau de la oameni?” Dar ei argumentau astfel între ei: „Dacă răspundem: «Din cer», ne va spune: «Atunci de ce nu ați crezut în el?» ²⁶Iar dacă răspundem: «De la oameni», ne temem de mulțime, căci toți îl consideră pe Ioan drept profet”.

²⁷Atunci I-au răspuns lui Iesus: „Nu știm”. El le-a răspuns la rândul Său: „Nici Eu nu vă voi spune prin ce autoritate fac aceste lucruri.

Parabola celor doi fii

²⁸Ce credeți? Un om avea doi fii. S-a adresat celui dintâi și i-a zis: «Fiule, du-te și lucrează astăzi în vie!» ²⁹El i-a răspuns: «Nu vreau». Dar, mai târziu, i-a părut rău și s-a dus. ³⁰Tatăl s-a adresat și celuiilalt și i-a spus același lucru. Acest fiu i-a răspuns: «Da, domnule», dar nu s-a dus.

³¹Care dintre cei doi a făcut voia tatălui lor?” Ei I-au răspuns: „Cel dintâi”. Și Iesus le-a zis: „Vă spun adevărul, perceptorii și prostituatele vă vor preceda în Regatul lui Dumnezeu, ³²căci Ioan a venit la voi pe calea dreptitudinii, și voi n-ați crezut în el. În schimb, perceptorii și prostituatele au crezut în el; dar voi, văzând acest lucru, n-ați arătat regret mai târziu ca să credeți în el.

Parabola viticultorilor Mc.12:1-12; Lc.20:9-19

³³Ascultați o altă parabolă. Un proprietar de pământ a plantat o vie, a făcut un gard în jurul ei, a săpat un teasc și a construit un turn, apoi a arendat-o unor viticultori ca s-o lucreze și a plecat în călătorie. ³⁴Când a venit timpul recoltei, i-a trimis pe sclavii săi la viticultori ca să-și primească partea din recoltă. ³⁵Dar viticultorii i-au prins pe sclavii lui; pe unul l-au bătut, pe altul l-au ucis, iar pe altul l-au lapidat”. ³⁶El a trimis din nou alți sclavi, mai mulți decât cei dintâi, dar și cu aceștia au făcut la fel.

³⁷În cele din urmă l-a trimis la ei pe fiul său, spunându-și: «Pe fiul meu îl vor respecta». ³⁸Dar viticultorii, când l-au văzut pe fiu, au zis între ei: «Iată moștenitorul! Haideți să-l ucidem și să punem mâna pe moștenirea lui!» ³⁹Au pus mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au ucis.

⁴⁰Acum, când va veni stăpânul viei, ce le va face acelor viticultori?“
⁴¹Ei au răspuns: „Pe ticăloșii aceia îi va executa fără milă, iar via o va arenda altor viticultori care la timpul potrivit îi vor da partea de recoltă“.

⁴²Iesus i-a întrebat: „N-ați citit niciodată în Scripturi: *Piatra pe care au respins-o cei ce construiau a devenit piatră unghiulară; este lucrarea Domnului, și e minunată în ochii noștri*“? ⁴³De aceea, vă spun, Regatul lui Dumnezeu va fi luat de la voi și va fi dat unui popor care îi va produce roadele. ⁴⁴Cine va cădea peste această piatră va fi sfârâmat, iar cel peste care va cădea ea va fi zdrobit“.

⁴⁵Când au auzit parabolele Lui, preoții principali și fariseii au înțeles că despre ei vorbea Iesus. ⁴⁶Ei căutau să-L aresteze, dar se temeau de mulțime, pentru că ea Îl considera pe Iesus drept profet.

Parabola nunții regale Lc.14:16-24

22 Iesus a luat cuvântul și le-a vorbit din nou în parabole. ²El le-a zis: „Regatul cerurilor seamănă cu un rege care i-a făcut nuntă fiului său. ³Și-a trimis sclavii să-i cheme pe cei invitați la nuntă, dar ei n-au vrut să vină. ⁴Regele a trimis atunci alți sclavi, cu acest ordin: «Spuneți celor invitați: Am pregătit masa, am înjunghiat boii și animalele îngrășate, totul este gata, deci veniți la nuntă!» ⁵Dar ei, fără să le pese de invitație, au plecat, unul la ogorul lui, altul la afacerile lui. ⁶Ceilalți au pus mâna pe sclavi, i-au maltratată și i-au ucis. ⁷Regele s-a mâniat, așa că și-a trimis trupele și i-a făcut să moară pe ucigașii aceia, și le-a ars orașul.

⁸Atunci a zis sclavilor săi: «Nunta este gata, dar invitații nu erau vrednici de ea. ⁹Duceți-vă deci la intersecțiile străzilor principale și invitați-i la nuntă pe toți cei pe care îi găsiți!» ¹⁰Sclavii au plecat pe străzi, i-au adunat pe toți cei pe care i-au găsit, răi și buni, și sala de nuntă s-a umplut de invitați.

¹¹Regele a intrat să-și vadă invitații și a zărit acolo un om care nu se îmbrăcase cu haina de nuntă. ¹²El i-a zis: «Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă?» Omul acela a rămas mut. ¹³Atunci regele a zis servitorilor: «Legați-i mâinile și picioarele și aruncați-l în întunericul de afară, unde vor fi plâns și scrâșnete din dinți!» ¹⁴Într-adevăr, mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși“.

Tributul datorat împăratului Mc.12:13-17; Lc.20:20-26

¹⁵Atunci fariseii s-au dus să țină sfat între ei privind mijloacele de a-L prinde pe Iesus în capcana propriilor Sale vorbe. ¹⁶I-au trimis la El pe discipolii lor împreună cu herodieniiⁿ. Ei I-au zis: „Învățătorule, știm că ești sincer și că-i înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în tot adevărul, fără să Te lași influențat de cineva, căci nu privești la fața omului. ¹⁷Spune-ne deci ce părere ai: este permis, sau nu, să plătim impozit îm-

21:42 *Piatra... noștri*: citat din Psalmul 118:22-23.

22:16 *Herodieni*: susținători ai dinastiei lui Herod și deci ai ocupantului roman.

păratului?”

¹⁸Dar Iesus, cunoscându-le răutatea, a răspuns: „De ce Mă ispititi, ipocriților? ¹⁹Arătați-Mi moneda cu care se plătește impozitul!“ Ei I-au adus o monedă. ²⁰El i-a întrebat: „Ale cui sunt această efigie și inscripție?“ ²¹Ei I-au răspuns: „Ale împăratului“. Atunci El le-a zis: „Dați deci împăratului ce este al împăratului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!“ ²²Mirați de cele auzite, L-au lăsat și au plecat.

Despre înviere Mc.12:18-27; Lc.20:27-40

²³În aceeași zi s-au prezentat la El niște saducei, care spun că nu există înviere, și I-au pus această întrebare: ²⁴„Învățătorule, Moise a zis: *Dacă moare cineva fără copii, fratele lui se va căsători cu văduva și va da urmași fratelui său.*“ ²⁵Erau la noi șapte frați; cel dintâi s-a căsătorit și a murit, și, neavând urmași, a lăsat-o pe soția lui fratelui său. ²⁶La fel s-a întâmplat cu al doilea frate, apoi cu al treilea, și tot așa până la al șaptelea. ²⁷După ei toți a murit și femeia. ²⁸La înviere, a cui soție va fi ea, căci toți au avut-o de soție?“ ²⁹Iesus le-a răspuns: „Vă rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. ³⁰Într-adevăr, la înviere bărbații și femeile nu se vor căsători, ci vor fi ca îngerii din cer. ³¹În ce privește învierea morților, n-ați citit ce v-a spus Dumnezeu: ³²*Eu sunt Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob*“? Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii“. ³³Mulțimea care asculta era uimită de învățătura Lui.

Porunca cea mai mare Mc.12:28-34

³⁴Când fariseii au auzit că Iesus îi redusese la tăcere pe saducei, s-au adunat, ³⁵și unul dintre ei, profesor de Lege, I-a pus o întrebare, ca să-L pună la încercare: ³⁶„Învățătorule, care este porunca cea mai mare din Lege?“ ³⁷Iesus i-a răspuns: *Îl vei iubi pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată gândirea ta.*“ ³⁸Aceasta este prima și cea mai mare poruncă. ³⁹A doua este asemănătoare cu ea: *Îți vei iubi aproapele ca pe tine însuși.*“ ⁴⁰De aceste două porunci depind toată Legea și Profetii“.

Al cui Fiu este Cristosul? Mc.12:35-37; Lc.20:41-44

⁴¹În timp ce fariseii erau adunați împreună, Iesus i-a întrebat ⁴²astfel: „Ce credeți despre Mesia? Al cui fiu este El?“ Ei I-au răspuns: „Al lui David“. ⁴³Și Iesus le-a zis: „Cum deci David, prin Spirit, Îl numește «Domn» când zice: ⁴⁴*Domnul a zis Domnului meu: «Așază-Te la dreapta Mea, până când Ți-am făcut din dușmanii Tăi scăunel de picioare!»*“

22:24 *Dacă... fratelui său:* citat din Deuteronom 25:5-6.

22:32 *Eu sunt... Iacob:* citat din Exod 3:6.

22:37 *Îl vei iubi... gândirea ta:* citat din Deuteronom 6:5.

22:39 *Îți vei iubi... însuși:* citat din Levitic 19:18.

22:44 *Domnul... picioare:* citat din Psalmul 110:1.

⁴⁵Deci, dacă David Îl numește Domn, cum poate fi fiul lui?“ ⁴⁶Nimeni nu i-a putut răspunde nici măcar un cuvânt și, din acea zi, nimeni n-a mai îndrăznit să-I pună întrebări.

Mustrare adresată specialiștilor în Lege și fariseilor Mc.12:38-40

23 Atunci Iesus S-a adresat mulțimii și discipolilor Săi, ²zicând: „Specialiștii în Lege și fariseii s-au așezat pe scaunul lui Moise. ³Tot ce vă spun ei deci faceți și respectați, dar nu acționați ca ei, căci ei zic, dar nu fac. ⁴Ei leagă poveri grele [și apăsătoare] și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nu vor să le miște nici măcar cu degetul. ⁵Toate acțiunile lor le fac pentru a fi remarcați de oameni. Astfel, poartă filacterii” mari și își lungesc ciucurii” [hainelor]. ⁶Le place să ocupe locul cel mai bun la mese și scaunele de onoare în sinagogi. ⁷Le place să fie salutați în piețe și să fie numiți de oameni «învățătorule».

⁸Dar voi să nu vă lăsați numiți învățători, căci unul singur este Învățătorul vostru, [Cristos,] și voi toți sunteți frați. ⁹Să nu numiți pe nimeni pe pământ tatăl vostru, căci unul singur este Tatăl vostru, și anume Tatăl ceresc. ¹⁰Să nu vă lăsați numiți «conducători», căci unul singur este Conducătorul vostru: Cristosul. ¹¹Cel mai mare dintre voi va fi servitorul vostru. ¹²Cine se înalță va fi umilit, iar cine se umilește va fi înălțat.

¹³Vai de voi, specialiști în Lege și farisei ipocriți! Pentru că voi închideți oamenilor accesul în Regatul cerurilor; nici voi nu intrați, nici pe alții nu-i lăsați să intre.

¹⁴[Vai de voi, specialiști în Lege și farisei ipocriți! Pentru că voi prădați casele văduvelor de bunurile lor în timp ce faceți de ochii lumii rugăciuni lungi; din această cauză, veți fi judecați mai aspru.]

¹⁵Vai de voi, specialiști în Lege și farisei ipocriți! Pentru că voi parcurgeți marea și pământul pentru a face un convertit și, când a devenit așa, faceți din el un fiu al iadului de două ori mai rău decât voi.

¹⁶Vai de voi, călăuze oarbe! Voi ziceți: «Dacă jură cineva pe templu nu contează, dar dacă jură cineva pe aurul templului este angajat». ¹⁷Nebunilor orbi! Care este mai mare: aurul, sau templul care consacră aurul?

¹⁸Voi mai ziceți: «Dacă cineva jură pe altar nu contează, dar dacă cineva jură pe ofranda care e pe altar este angajat». ¹⁹Orbilor! Care este mai mare: ofranda, sau altarul care consacră ofranda? ²⁰Cine jură pe altar jură pe el și pe tot ce este pe el, ²¹cine jură pe templu jură pe el și pe Cel care locuiește în el, ²²iar cine jură pe cer jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel care șade pe el.

²³Vai de voi, specialiști în Lege și farisei ipocriți! Pentru că voi dați zeciuală din mentă, din mărar și din chimen, și neglijați ce este mai important din Lege: dreptitudinea, îndurarea și fidelitatea. Pe acestea tre-

23:5 Filacterii: fâșii de pergament pe care sunt scrise pasaje din Lege și aflate în niște cutiuțe, purtate de evreii pioși pe frunte și la încheietura mâinii pentru a respecta literal Deuteronom 6:8.

23:5 Ciucuri: prescriși de Numeri 15:38-39 ca o reamintire a poruncilor Domnului.

buie să le practicați, fără să le neglijați pe celelalte! ²⁴Călăuzelor oarbe! Voi vă filtrați băuturile ca să eliminați Țânțarul, dar înghițiți cămila.

²⁵Vai de voi, specialiști în Lege și farisei ipocriți! Pentru că voi curățați exteriorul paharului și farfuriei, atunci când în interior sunt pline de produsul furturilor voastre și al exceselor voastre. ²⁶Fariseule orb! Curăță mai întâi interiorul paharului, ca să devină și exteriorul curat!

²⁷Vai de voi, specialiști în Lege și farisei ipocriți! Pentru că voi semănați cu niște morminte văruiate care par frumoase în exterior și care, în interior, sunt pline de osemintele morților și de tot felul de mizerii. ²⁸Și voi, în exterior păreți drepti oamenilor, dar în interior sunteți plini de ipocrizie și de nelegiuire.

²⁹Vai de voi, specialiști în Lege și farisei ipocriți! Pentru că voi construiți mormintele profeților și împodobiți mormintele celor drepti, ³⁰și spuneți: «Dacă am fi trăit pe timpul strămoșilor noștri, nu ne-am fi unit cu ei ca să vărsăm sângele profeților». ³¹Astfel, voi depuneți mărturie contra voastră că sunteți descendenții celor care i-au ucis pe profeți. ³²Da, voi ați umplut cu vârf măsura strămoșilor voștri!

³³Șerpilor, puilor de vipere! Cum veți scăpa de judecata iadului? ³⁴De aceea, vă trimit profeți, înțelepți și specialiști în Lege. Voi îi veți ucide și crucifica pe unii, îi veți biciui pe alții în sinagogile voastre și îi veți persecuta din oraș în oraș, ³⁵ca să cadă asupra voastră tot sângele nevinovat vărsat pe pământ, de la sângele lui Abel cel drept până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între templu și altar. ³⁶Vă spun adevărul, toate acestea vor veni asupra acestei generații.

Lamentație privind Ierusalimul Lc.13:34-35; 19:41-44

³⁷Ierusalime, Ierusalime, tu care ucizi profeții și îi lapidezi pe cei care îți sunt trimiși! De câte ori am vrut să-i adun pe copiii tăi așa cum își adună o cloșcă puii sub aripi, și n-ați vrut! ³⁸Iată însă că vi se va lăsa casa pustie, ³⁹căci, vă spun, de acum nu Mă veți mai vedea până când veți zice: *Binecuvântat să fie Cel care vine în numele Domnului!*”

Cuvântarea finală a lui Iesus pe Muntele Măslinilor

(Capitolele 24 și 25) Mc.13:1-37; Lc.21:5-37

24 Iesus a ieșit din templu și, în timp ce Se ducea, discipolii Săi s-au apropiat ca să-I arate construcțiile acestuia. ²Dar El le-a zis: „Vedeți toate acestea? Vă spun adevărul, aici nu va rămâne piatră pe piatră”, totul va fi distrus“. ³El S-a așezat pe Muntele Măslinilor. Discipolii s-au apropiat de El, ca să-I pună în particular această întrebare: „Spune-ne, când vor avea loc toate acestea și care va fi semnul revenirii Tale și al sfârșitului lumii?”

23:39 Binecuvântat... Domnului: citat din Psalmul 118:26.

24:2 Această profeție s-a împlinit literal în anul 70 d.Cr., când soldații generalului roman Titus au dat foc templului lui Herod și l-au demolat.

Înșelări și suferințe în perioada sfârșitului Mc.13:5-13; Lc.21:8-19

⁴Jesus le-a răspuns: „Fiți atenți să nu vă rătăcească cineva. ⁵Într-adevăr, vor veni mulți în numele Meu care vor zice: «Eu sunt Mesia!» și vor înșela mulți oameni. ⁶Veți auzi vorbindu-se de războaie și amenințări de război; să nu vă lăsați înspăimântați, pentru că aceste lucruri trebuie să se întâmple, dar încă nu va fi sfârșitul. ⁷*O națiune se va ridica contra unei națiuni și un regat contra unui regatⁿ*, și în diverse locuri vor fi foamete, [ciumi] și cutremure de pământ. ⁸Toate acestea vor fi începutul durerilor nașterii.

⁹Atunci vă vor persecuta și vă vor ucide; veți fi urâți de toate națiunile din cauza numelui Meu. ¹⁰Mulți se vor poticni atunci și se vor trăda, se vor urî unii pe alții. ¹¹Vor apărea mulți profeți falși și vor rătăci pe mulți. ¹²Din cauza înmulțirii nelegiuirii, iubirea multora se va răci, ¹³dar cel care va persevera până la sfârșit va fi salvat. ¹⁴Această veste bună despre Regat va fi proclamată întregii lumi pentru a servi de mărturie tuturor națiunilor. Atunci va veni sfârșitul.

Marea Strâmtorare Mc.13:14-23; Lc.21:20-24

¹⁵De aceea, când veți vedea scârboșenia devastăriiⁿ despre care a vorbit profetul Daniel instalată în locul sfânt – cine citește să înțeleagă –, ¹⁶atunci cei din Iudeea să fugă în munți, ¹⁷cine va fi pe acoperiș să nu coboare ca să ia lucruri din casă, ¹⁸cine va fi pe câmp să nu se întoarcă înapoi ca să-și ia haina! ¹⁹Vai de femeile care vor fi însărcinate sau vor alăpta în zilele acelea! ²⁰Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna sau într-o zi de sabbat!

²¹Într-adevăr, *atunci va fi o strâmtorare mare cum n-a mai fost de la începutul lumii până acumⁿ* și nici nu va mai fi. ²²Și dacă aceste zile n-ar fi scurtate, nimeni n-ar fi salvat; dar, din cauza celor aleși, aceste zile vor fi scurtate.

²³Dacă vi se va zice atunci: «Mesia este aici!» sau: «Este acolo!», să nu credeți, ²⁴căci vor apărea mesii falși și profeți falși; ei vor face semne miraculoase și minuni, așa încât să-i înșele, dacă ar fi posibil, chiar pe cei aleși. ²⁵Iată, v-am anunțat dinainte. ²⁶Dacă deci vi se spune: «Iată-l, este în deșert», să nu vă duceți, sau: «Iată-l, este într-un loc secret», să nu credeți. ²⁷Într-adevăr, așa cum fulgerul pleacă de la răsărit și apare până la apus, tot așa va fi revenirea Fiului Omului. ²⁸*Acolo unde va fi cadavrul se vor aduna vulturii.ⁿ*

Venirea Fiului Omului Mc.13:24-27; Lc.21:25-28

²⁹Imediat după strâmtorarea din acele zile, *soarele se va întuneca,*

24:7 *O națiune... regat:* trimitere la Isaia 19:2.

24:15 *Scârboșenia devastării:* expresie preluată din Daniel 11:31; 12:11.

24:21 *Atunci... acum:* citat din Daniel 12:1.

24:28 *Acolo... vulturii:* citat din Iob 39:30.

*luna nu-și va mai da lumina, stelele vor cădea din cer*ⁿ și puterile cerești vor fi zguduite. ³⁰Atunci va apărea în cer semnul Fiului Omului; toate popoarele pământului se vor lamenta și-L vor vedea pe *Fiul Omului venind pe norii cerului*ⁿ cu multă putere și glorie. ³¹El își va trimite îngerii cu trompeta răsunătoare, și ei îi vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerului până la cealaltă.

³²Luați învățătură din parabola smochinului: de îndată ce ramurile lui devin fragede și încep să apară frunzele, știți că vara este aproape. ³³La fel, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că El este aproape, la ușă. ³⁴Vă spun adevărul, această generație nu va trece până când nu se vor întâmpla toate acestea. ³⁵Cerul și pământul vor dispărea, dar cuvintele Mele nu vor dispărea.

Îndemn la veghere Mc.13:32-37; Lc.21:34-36

³⁶Cât despre ziua și ora aceea nu știe nimeni, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatăl. ³⁷Așa cum a fost pe timpul lui Noe, tot așa va fi venirea Fiului Omului. ³⁸Într-adevăr, în zilele de dinaintea potopului oamenii mâncau și beau, se căsătoreau și-și căsătoreau copiii, până în ziua când Noe a intrat în arcă. ³⁹Ei nu au știut nimic până a venit potopul și i-a luat pe toți. La fel va fi și venirea Fiului Omului. ⁴⁰Atunci, doi oameni vor fi la câmp: unul va fi luat și celălalt lăsat; ⁴¹două femei vor măcina la moară: una va fi luată și cealaltă lăsată.

⁴²Vegheați deci, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru! ⁴³Știți bine că dacă stăpânul casei ar ști la ce oră din noapte vine hoțul, ar sta treaz, ar veghea și nu l-ar lăsa să pătrundă în casă. ⁴⁴De aceea și voi fiți gata, căci Fiul Omului va veni la ora pe care n-o știți.

⁴⁵Cine este deci sclavul fidel și prevăzător pe care stăpânul său l-a pus responsabil peste personalul casei lui ca să-i dea hrana la timpul dorit? ⁴⁶Fericit e sclavul pe care stăpânul, la venirea lui, îl găsește ocupat cu munca sa! ⁴⁷Vă spun adevărul, îl va face responsabil peste tot ce are. ⁴⁸Dar dacă este un sclav rău, care își spune în sinea lui: «Stăpânul meu întârzie să vină», ⁴⁹dacă se pune să-i bată pe colegii de muncă, dacă mănâncă și bea cu bețivii, ⁵⁰stăpânul acestui sclav va veni în ziua în care nu se așteaptă și la ora pe care n-o știe. ⁵¹Îl va pedepsi aspru și-l va face să împărtășească soarta celor ipocriți: acolo vor fi plâns și scrâșnete din dinți.

Parabola celor zece fecioare

25 Atunci Regatul cerurilor va semăna cu zece fecioare care și-au luat lămpile ca să se ducă în întâmpinarea mirelui. ²Cinci dintre ele erau necugetate, iar cinci erau înțelepte. ³Cele necugetate, când și-au luat lămpile, n-au luat cu ele ulei, ⁴dar cele înțelepte, pe lângă lămpi, au

24:29 *Soarele... cer:* citat combinat din Isaia 13:10 și Isaia 34:4.

24:30 *Fiul... cerului:* citat din Daniel 7:13.

luat ulei în niște vase. ⁵Cum mirele întârzia, tuturor li s-a făcut somn și au adormit.

⁶La miezul nopții a răsunat un strigăt: «Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!» ⁷Atunci toate aceste fecioare s-au trezit și și-au pregătit lămpile. ⁸Cele necugetate au zis celor înțelepte: «Dați-ne din uleiul vostru, căci ni se sting lămpile!» ⁹Dar cele înțelepte au răspuns: «Nu, nu ne-ar ajunge nici nouă, nici vouă. Mergeți la cei care vând ulei și cumpărați-vă!»

¹⁰În timp ce ele se duceau să cumpere, a sosit mirele. Cele care erau gata au intrat cu el în sala de nuntă și ușa a fost încuiată. ¹¹Mai târziu au venit și celelalte fecioare și au zis: «Doamne, Doamne, deschide-ne!» ¹²Dar el le-a răspuns: «Vă spun adevărul, nu vă cunosc». ¹³Vegheați deci, pentru că nu știți ziua și ora [când va veni Fiul Omului].

Parabola sacilor de bani încredințați Lc.19:11-26

¹⁴El va fi ca un om care, plecând într-o călătorie, și-a chemat sclavii și le-a încredințat bunurile lui. ¹⁵Unuia i-a dat cinci saci de bani, altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia după capacitatea lui, apoi a plecat. Imediat, ¹⁶cel care primise cei cinci saci de bani s-a dus să lucreze cu ei și a câștigat alți cinci saci de bani. ¹⁷La fel, cel care primise cei doi saci de bani a mai câștigat doi. ¹⁸Cel care nu primise decât unul s-a dus să sape o groapă în pământ și a ascuns banii stăpânului său.

¹⁹După mult timp, stăpânul acestor sclavi s-a întors și le-a cerut să dea socoteală. ²⁰Cel care primise cei cinci saci de bani s-a apropiat, a adus alți cinci saci și a zis: «Stăpâne, mi-ai încredințat cinci saci de bani; iată, am câștigat alți cinci». ²¹Stăpânul său i-a zis: «Bine, sclav bun și fidel! Ai fost fidel în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri. Vino să iei parte la bucuria stăpânului tău!»

²²Cel care primise cei doi saci de bani s-a apropiat și el și a zis: «Stăpâne, mi-ai încredințat doi saci de bani; iată, am câștigat alți doi». ²³Stăpânul i-a zis: «Bine, sclav bun și fidel! Ai fost fidel în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri. Vino să iei parte la bucuria stăpânului tău!»

²⁴Cel care nu primise decât un sac de bani s-a apropiat și el și a zis: «Stăpâne, știam că ești un om dur, care seceri de unde n-ai semănat și recoltezi de unde n-ai plantat. ²⁵Mi-a fost teamă și m-am dus de ți-am ascuns sacul de bani în pământ. Iată-l, ia-ți ce-ți aparține!» ²⁶Stăpânul lui i-a răspuns: «Sclav rău și leneș, știai că secer de unde n-am semănat și că recoltez de unde n-am plantat? ²⁷Trebuia deci să-mi fi pus banii la bancă, și la întoarcerea mea aș fi retras cu dobândă ce este al meu. ²⁸Luați-i deci sacul de bani și dați-l celui care are cei zece saci de bani.

²⁹Într-adevăr, oricui are i se va da, așa încât va avea mai mult decât destul, dar celui care nu are i se va lua chiar și ce are. ³⁰Cât despre sclavul inutil, aruncați-l în întunericul de afară; acolo vor fi plâns și scrâșnete din dinți».

Judecata pentru națiunile păgâne

³¹Când Fiul Omului va veni în gloria Sa cu toți îngerii [sfinți], Se va așeza pe tronul Său de glorie. ³²Toate națiunile vor fi adunate înaintea Lui. El le va despărți pe unele de altele, așa cum desparte păstorul oile de capre; ³³va pune oile în dreapta Lui, iar caprele în stânga. ³⁴Apoi Regele va zice celor din dreapta Lui: «Veniți, voi cei care sunteți binecuvântați de Tatăl Meu, de moșteniți Regatul care a fost pregătit pentru voi de la crearea lumii!» ³⁵Într-adevăr, Mi-a fost foame, și Mi-ați dat de mâncare; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; eram străin, și M-ați primit; ³⁶eram gol, și M-ați îmbrăcat; eram bolnav, și M-ați vizitat; eram în închisoare, și ați venit pe la Mine».

³⁷Cei drepti îi vor răspunde: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat de mâncare, sau însetat și Ți-am dat de băut?» ³⁸Când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? ³⁹Când Te-am văzut bolnav sau în închisoare și am venit pe la Tine?» ⁴⁰Iar Regele le va răspunde: «Vă spun adevărul, de fiecare dată când ați făcut aceasta unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi-ați făcut».

⁴¹Apoi le va zice celor din stânga Sa: «Duceți-vă de la Mine, blestemăților, în focul etern, care a fost pregătit pentru diavol și pentru îngerii lui!» ⁴²Într-adevăr, Mi-a fost foame, și nu Mi-ați dat de mâncare; Mi-a fost sete, și nu Mi-ați dat de băut; ⁴³eram străin, și nu M-ați primit; eram gol, și nu M-ați îmbrăcat; eram bolnav și în închisoare, și n-ați venit în vizită».

⁴⁴Atunci vor răspunde și ei: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând sau însetat sau străin sau gol sau bolnav sau în închisoare și nu Te-am servit?» ⁴⁵Și El le va răspunde: «Vă spun adevărul, de fiecare dată când nu ați făcut aceasta unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi-ați făcut».

⁴⁶Și ei vor merge la pedeapsă eternă, iar cei drepti vor merge la viață eternă».

Suferința și moartea lui Iesus Cristos (capitolele 26 și 27)

26 Când a terminat Iesus de dat toate aceste instrucțiuni, a spus discipolilor Săi: „Știți că peste două zile este Paștele”, iar Fiul Omului va fi arestat pentru a fi crucificat”.

Planul preoților principali și prezbiterilor Mc. 14:1-2; Lc. 22:1-2

³Atunci preoții principali, [specialiștii în Lege] și prezbiterii poporului s-au adunat în curtea marelui preot numit Caiafa ⁴și s-au hotărât să-L aresteze pe Iesus prin viclenie și să-L ucidă. ⁵Dar ei ziceau: „Nu în timpul sărbătorii, ca să nu fie agitație în popor”.

26:2 Paște: mare sărbătoare evreiască ce comemora plecarea din Egipt a israeliților, eliberarea lor din sclavie și faptul că viața întâilor lor născuți fusese cruțată. În întreaga săptămână care urma după Paște se mânca pâine fără drojdie (nedospită).

Ungerea lui Iesus în Betania Mc.14:3-9; Io.12:1-8

⁶În timp ce Iesus Se afla în Betania, în casa lui Simon leprosul, ⁷s-a apropiat de El o femeie cu un vas ce conținea un parfum foarte prețios. În timp ce El stătea la masă, ea a vărsat parfumul pe capul Lui. ⁸Văzând aceasta, discipolii s-au indignat și au zis: „La ce bun o asemenea risipă? ⁹Acest parfum se putea vinde scump, iar banii să fie dați săracilor“.

¹⁰Știind lucrul acesta, Iesus le-a zis: „De ce o necăjiți pe femeie? Ea a făcut o faptă bună față de Mine. ¹¹Într-adevăr, pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. ¹²Vărsând acest parfum pe corpul Meu, ea a făcut-o pentru înmormântarea Mea. ¹³Vă spun adevărul, oriunde va fi proclamată această veste bună, în toată lumea, se va vorbi și despre ce a făcut această femeie, în amintirea ei“.

Trădarea lui Iuda Mc.14:10-11; Lc.22:3-6

¹⁴Atunci unul dintre cei doisprezece, numit Iuda Iscariot, s-a dus la preoții principali ¹⁵și le-a zis: „Ce vreți să-mi dați ca să-L dau pe Iesus în mâinile voastre?“ Ei i-au dat 30 de monede de argint. ¹⁶Din acest moment, el a început să caute o ocazie favorabilă pentru a-L trăda pe Iesus.

Ultima masă de Paște Mc.14:12-21; Lc.22:7-18; 22:21-23

¹⁷În prima zi a Pâinilor Nedospite, discipolii s-au apropiat de Iesus ca să-I zică: „Unde vrei să-Ți pregătim masa de Paște?“ ¹⁸El le-a răspuns: „Duceți-vă la cineva din oraș și spuneți-i: «Învățătorul zice: Ora Mea este aproape; voi sărbători Paștele la tine, împreună cu discipolii Mei»“.

¹⁹Discipolii au făcut ce le ordonase Iesus și au pregătit Paștele.

²⁰Când s-a înserat, El S-a pus la masă împreună cu cei doisprezece.

²¹În timp ce mâncau, El a zis: „Vă spun adevărul, unul dintre voi Mă va trăda“. ²²Ei s-au întristat foarte tare, și fiecare a început să-I spună: „Eu sunt, Doamne?“ ²³El le-a răspuns: „Cel care și-a băgat mâna în castron împreună cu Mine este cel ce Mă va trăda. ²⁴Fiul Omului Se duce, așa cum scrie despre El, dar vai de omul prin care e trădat Fiul Omului! Ar fi fost mai bine pentru el să nu se fi născut“. ²⁵Iuda, cel care Îl trăda, a zis: „Eu sunt, Învățătorule?“ Iesus i-a răspuns: „Tu o spui“.

Instituirea Cinei Domnului Mc.14:22-25; Lc.22:19-20

²⁶În timp ce mâncau, Iesus a luat pâine și a rostit rugăciunea de binecuvântare, apoi a frânt-o și le-a dat-o discipolilor, zicând: „Luați, mâncați, acesta este corpul Meu“. ²⁷A luat pe urmă un pahar și I-a mulțumit lui Dumnezeu, apoi li l-a dat, zicând: „Beți toți din el, ²⁸căci acesta este sângele Meu, sângele [noului] legământ, care se varsă pentru mulți în vederea iertării păcatelor lor. ²⁹Vă spun, nu voi mai bea de acum din acest rod al viței până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Regatul Tatălui Meu“.

Anunțul renegării lui Petru Mc.14:27-31

³⁰După ce au cântat cântări de laudă, s-au dus pe Muntele Măslinilor.

³¹Atunci Iesus le-a zis: „În noaptea aceasta vă veți poticni toți din cauza Mea, căci este scris: *Voi lovi păstorul, și oile turmei vor fi împrăștiate.*”

³²Dar, după învierea Mea, vă voi preceda în Galileea“. ³³Petru a luat cuvântul și I-a zis: „Chiar dacă toți se vor poticni din cauza Ta, eu niciodată nu mă voi poticni!“ ³⁴Iesus i-a zis: „Îți spun adevărul, chiar în această noapte, înainte de a cânta cocoșul, Mă vei renega de trei ori“. ³⁵Petru I-a răspuns: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu Te voi renega“. Și toți discipolii au spus același lucru.

Ghetsemane Mc.14:32-42; Lc.22:39-46

³⁶Apoi Iesus S-a dus cu ei într-un loc numit Ghetsemane și a zis discipolilor: „Așezați-vă aici până când Mă voi duce mai încolo să Mă rog!“

³⁷I-a luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei și a început să fie cuprins de înfrustare și neliniște. ³⁸Atunci le-a zis: „Sufletul Meu este foarte trist, până la moarte; rămâneți aici și vegheați cu Mine!“

³⁹Apoi a făcut câțiva pași, S-a aruncat cu fața la pământ și S-a rugat: „Tatăl Meu, dacă este posibil, acest pahar să se îndepărteze de Mine! Totuși, nu cum vreau Eu, ci cum vrei Tu!“ ⁴⁰A venit la discipoli, pe care i-a găsit dormind, și i-a zis lui Petru: „Deci n-ai putut să vegheați cu Mine nici măcar o oră...“ ⁴¹Vegheați și rugați-vă, ca să nu cedați ispitei! Spiritul este înflăcărat, dar carnea e slabă“.

⁴²S-a îndepărtat a doua oară și S-a rugat, zicând: „Tatăl Meu, dacă nu se poate ca acest pahar să se îndepărteze de Mine fără să-l beau, să se facă voia Ta!“ ⁴³Și, când a venit din nou la discipoli, i-a găsit tot dormind, pentru că nu puteau să-și țină ochii deschiși.

⁴⁴I-a lăsat, S-a îndepărtat din nou și S-a rugat a treia oară, repetând aceleași cuvinte. ⁴⁵Apoi S-a întors la discipoli și le-a zis: „Dormiți acum și odihniți-vă! Iată, s-a apropiat ora, și Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor. ⁴⁶Sculați-vă, să mergem! Se apropie cel ce Mă trădează“.

Arestarea lui Iesus Mc.14:43-50; Lc.22:47-53; Io.18:3-11

⁴⁷În timp ce El încă vorbea, Iuda, unul dintre cei doisprezece, a sosit cu o mulțime mare înarmată cu săbii și ciomege, trimisă de către preoții principali și de către prezbiterii poporului. ⁴⁸Trădătorul le dăduse acest semn: „Cel pe care-L voi săruta, Acela este. Să-L arestați!“ ⁴⁹Imediat, el s-a apropiat de Iesus, zicând: „Salut, Învățătorule!“ și L-a sărutat. ⁵⁰Iesus i-a zis: „Prietene, ce-ai venit să faci, fă!“ Atunci acești oameni au înaintat, au pus mâna pe Iesus și L-au arestat.

⁵¹Unul dintre cei care erau cu Iesus a pus mâna pe sabie, a scos-o, l-a lovit pe sclavul marelui preot și i-a tăiat urechea. ⁵²Atunci Iesus i-a zis: „Pune-ți sabia la loc, căci toți cei care scot sabia vor muri de sabie!

⁵³Sau crezi că nu pot să fac apel la Tatăl Meu, care Mi-ar da imediat mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri? ⁵⁴Cum s-ar împlini atunci Scripturile, care spun că așa trebuie să se întâmple?“

⁵⁵În acest moment, Iesus a zis mulțimii: „Ați venit să Mă prindeți cu săbii și ciomege, ca pe un tâlhar? În fiecare zi Mă așezam în templu și dădeam învățătură, dar nu M-ați arestat. ⁵⁶Dar toate acestea s-au întâmplat ca să se îplinească scrierile profeților“. Atunci toți discipolii L-au părăsit și au luat-o la fugă.

Iesus înaintea sanhedrinului Mc.14:53-65; Lc.22:54; 22:63-71

⁵⁷Cei care Îl arestaseră pe Iesus L-au dus la marele preot Caiafa, unde se adunaseră specialiștii în Lege și prezbiterii. ⁵⁸Petru L-a urmat de la distanță până în curtea marelui preot, a intrat și s-a așezat împreună cu servitorii ca să vadă cum se vor sfârși lucrurile.

⁵⁹Preoții principali, [prezbiterii] și întregul sanhedrinⁿ căutau o mărturie falsă împotriva lui Iesus, ca să-L facă să moară, ⁶⁰dar n-au găsit, deși s-au prezentat mulți martori falși. În final au venit doi, ⁶¹care au spus: „Acesta a zis: «Eu pot să distrug templul lui Dumnezeu și să-l reconstruiesc în trei zile»“. ⁶²Marele preot s-a ridicat și I-a zis: „Nu răspunzi nimic la mărturia pe care o depun aceștia contra Ta?“ ⁶³Dar Iesus tăcea. Marele preot I-a zis: „Îți ordon solemn, pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Mesia, Fiul lui Dumnezeu!“

⁶⁴Iesus i-a răspuns: „Tu o zici; totuși, vă spun, de acum Îl veți vedea pe *Fiul Omului așezat la dreapta Celui Atotputernic și venind pe norii cerului*“.ⁿ

⁶⁵Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele, zicând: „A blasfemiat! Ce nevoie mai avem de martori? Tocmai I-ați auzit blasfemia. ⁶⁶Ce părere aveți?“ Ei au răspuns: „Merită moartea“.

⁶⁷Atunci L-au scuipat în față și L-au lovit cu pumnii. Unii Îi dădeau palme, ⁶⁸zicând: „Cristos, profetește-ne cine Te-a lovit!“

Tripla renegare a lui Petru Mc.14:66-72; Lc.22:55-62

⁶⁹Dar Petru ședea afară în curte; și s-a apropiat de el o servitoare, zicând: „Și tu erai cu Iesus Galileeanul“. ⁷⁰Dar el a negat înaintea tuturor, zicând: „Nu știu ce vrei să zici“.

⁷¹În timp ce se îndrepta spre poartă, l-a văzut o altă servitoare și a zis celor care se aflau acolo: „Acesta era cu Iesus din Nazaret“. ⁷²El a negat din nou, cu jurământ: „Nu-L cunosc pe acest Om“.

⁷³După puțin timp, cei care stăteau acolo s-au apropiat și i-au zis lui Petru: „Cu siguranță că și tu faci parte dintre oamenii aceștia, căci accentul te trădează“. ⁷⁴Atunci el a început să se blesteme și să jure:

26:59 *Sanhedrin*: consiliu evreiesc prezidat de marele preot ce ținea loc de guvern și tribunal suprem pentru chestiuni care nu erau de competența romanilor.

26:64 *Fiul... cerului*: citat care combină Psalmul 110:1 și Daniel 7:13; Iesus Se identifică astfel cu Mesia care, în viziunea lui Daniel, primește guvernarea universului.

„Nu-L cunosc pe acest Om“. Imediat a cântat un cocoș. ⁷⁵Petru și-a amintit atunci ce-i spusese Iesus: „Înainte de a cânta cocoșul Mă vei renege de trei ori“. El a ieșit afară și a plâns cu amar.

Predarea lui Iesus în mâinile lui Pilat Mc.15:1; Lc.23:1; Io.18:28

27 Când s-a făcut dimineață, preoții principali și prezbiterii poporului au ținut sfat împotriva lui Iesus ca să-L facă să moară. ²După ce L-au legat, L-au dus și L-au predat lui Pilat, guvernatorul.

Sfârșitul lui Iuda Fap.1:16-20

³Atunci Iuda, care Îl trădase, văzând că El era condamnat, a fost cuprins de remușcări și a adus cele 30 de monede de argint la preoții principali și la prezbiteri, ⁴zicând: „Am păcătuțit, pentru că am trădat un sânge nevinovat“. Ei i-au răspuns: „Ce ne interesează pe noi? Asta te privește pe tine“. ⁵Iuda a aruncat monedele de argint în templu, apoi s-a dus și s-a spânzurat. ⁶Preoții principali au luat monedele și au zis: „Nu este permis să-i punem în trezoreria templului, pentru că sunt prețul sângelui“.

⁷După ce s-au sfătuit, au cumpărat cu acești bani ogorul olarului pentru a-i înmormânta acolo pe străini. ⁸De aceea, acelu ogor i se zice «ogorul sângelui» până astăzi. ⁹Atunci s-a împlinit ce anunțase profetul Ieremia: *Au luat cele 30 de monede de argint, prețul Celui estimat, pe care L-au estimat fiii lui Israel*, ¹⁰*și le-au dat pentru ogorul olarului, așa cum îmi ordonase Domnul.*ⁿ

Iesus înaintea lui Pilat Mc.15:2-5; Lc.23:1-4; Io.18:28-38

¹¹Iesus S-a înfățișat înaintea guvernatorului. Acesta L-a interogat, zicând: „Ești Regele evreilor?“ Iesus i-a răspuns: „Tu o zici“. ¹²Dar nu a răspuns nimic la acuzațiile preoților principali și prezbiterilor. ¹³Atunci Pilat I-a zis: „Nu auzi toate aceste mărturii pe care le depun contra Ta?“ ¹⁴Dar Iesus n-a răspuns nici măcar cu un cuvânt, ceea ce l-a mirat mult pe guvernator.

Condamnarea lui Iesus de către mulțime Mc.15:6-15

¹⁵Guvernatorul obișnuia ca la fiecare sărbătoare să elibereze un deținut, cel pe care îl voia mulțimea. ¹⁶Aveau atunci un deținut celebru, unul numit Baraba. ¹⁷În timp ce erau adunați, Pilat le-a zis: „Pe cine vreți să vi-l eliberez, pe Baraba sau pe Iesus, Cel numit Cristosul?“ ¹⁸Într-adevăr, știa că din invidie Îl dăduseră în mâinile lui.

¹⁹În timp ce ședea pe scaunul de judecător, soția lui a trimis să-i spună: „Să nu ai nimic de-a face cu acest Om drept, căci astăzi am suferit

---

27:9-10 *Au luat... Domnul:* citat din Zaharia 11:12-13. Menționarea lui Ieremia se poate explica prin faptul că era unul dintre profeții cei mai cunoscuți, care figura în fruntea scrierilor profetice din Talmudul babilonian.

mult într-un vis din cauza Lui!“

²⁰Preoții principali și prezbiterii au convins mulțimea să-l ceară pe Baraba, iar pe Iesus să-L facă să moară. ²¹Guvernatorul a luat cuvântul și le-a zis: „Pe care dintre aceștia doi să vi-l eliberez?“ Ei au răspuns: „Pe Baraba“. ²²Pilat a continuat: „Și atunci ce să fac cu Iesus care este numit Cristosul?“ Ei au răspuns cu toții: „Să fie crucificat!“ ²³Guvernatorul a zis: „Dar ce rău a făcut?“ Însă ei strigau tot mai tare: „Să fie crucificat!“

²⁴Când a văzut Pilat că nu servește la nimic, ci că tumultul creștea, a luat apă și s-a spălat pe mâini înaintea mulțimii, spunând: „Eu sunt nevinovat de sângele acestui Om drept. Este responsabilitatea voastră!“

²⁵Tot poporul i-a răspuns: „Sângele Lui să cadă asupra noastră și a copiilor noștri!“

²⁶Atunci Pilat l-a eliberat pe Baraba, iar pe Iesus, după ce a pus să-L biciuiască, L-a dat să fie crucificat.

Batjocură și coroană de spini Mc.15:16-20; Io.19:1-5

²⁷Soldații guvernatorului L-au dus pe Iesus în pretoriu și au adunat toată trupa în jurul Lui. ²⁸L-au dezbrăcat de haine și au pus pe El o mantie stacojie. ²⁹Au împletit o coroană de spini pe care I-au pus-o pe cap și I-au dat o trestie în mâna dreaptă; apoi, îngenunchind înaintea Lui, își băteau joc de El, zicând: „Salut, Rege al evreilor!“ ³⁰Și Îl scui-pau, luau trestia și-L loveau cu ea peste cap. ³¹După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de mantie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L crucifice.

Crucificarea lui Iesus Mc.15:21-32; Lc.23:26-43; Io.19:16-27

³²Când au ieșit, au găsit un om din Cirene, numit Simon, și l-au obligat să ducă crucea lui Iesus. ³³Ajunși la un loc numit Golgota, ceea ce înseamnă „locul craniului“, ³⁴I-au dat să bea vin amestecat cu fiere; dar când l-a gustat, n-a vrut să-l bea.

³⁵După ce L-au crucificat, și-au împărțit între ei hainele Lui, trăgând la sorți [ca să se împlinească ceea ce anunțase profetul: *Și-au împărțit hainele mele și au tras la sorți pentru cămașa mea*]. ³⁶Apoi s-au așezat și-L păzeau. ³⁷Pentru a arăta motivul condamnării Sale, s-a scris deasupra capului Său: „Acesta este Iesus, Regele evreilor“. ³⁸Tot atunci au fost crucificați cu El și doi tâlhari, unul la dreapta Sa și celălalt la stânga Sa.

³⁹Trecătorii Îl insultau și clătinau din cap, ⁴⁰zicând: „Tu, care distrugi templul și-l reconstruiești în trei zile, salvează-Te! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce!“ ⁴¹Preoții principali, specialiștii în Lege și prezbiterii își băteau și ei joc de El și ziceau: ⁴²„Pe alții i-a salvat, dar pe Sine Însuși nu Se poate salva! Dacă este Regele Israelului, să coboare acum de pe cruce, și vom crede în El!“ ⁴³*Și-a pus încrederea în Dumne-*

zeu: *să-L scape acum Dumnezeu, dacă Îl iubește!*ⁿ Într-adevăr, El a zis: «Sunt Fiul lui Dumnezeu»⁴⁴. La fel Îl insultau și tâlharii care erau crucificați împreună cu El.

Moartea lui Iesus Mc.15:33-41; Lc.23:44-49; Io.19:28-30

⁴⁵De la douăsprezece și până la trei după-amiază s-a făcut întuneric peste toată țara. ⁴⁶Pe la trei după-amiază, Iesus a strigat cu voce răsunătoare: „*Eli, Eli, lama sabactani?*“, adică *Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?*ⁿ ⁴⁷Unii dintre cei ce stăteau acolo, după ce L-au auzit, ziceau: „Îl cheamă pe Elia“⁴⁸. Imediat, unul dintre ei a alergat și a luat un burete pe care l-a umplut cu oțet, apoi l-a pus într-o trestie și i l-a dat să-l bea. ⁴⁹Dar ceilalți ziceau: „Hai să vedem dacă vine Elia să-L salveze!“ ⁵⁰Iesus a scos din nou un strigăt puternic și Și-a dat spiritul.

⁵¹Și iată că draperiaⁿ din templu s-a rupt în două de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat, ⁵²mormintele s-au deschis și corpurile mai multor sfințiⁿ care adormiseră au înviat. ⁵³Ieșind din morminte după învierea Lui, au intrat în orașul sfânt și au apărut multora.

⁵⁴La vederea cutremurului și a celor întâmplare, ofițerul roman și cei care erau cu el ca să-L păzească pe Iesus s-au înspăimântat foarte tare și au zis: „Acest om era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu“.

⁵⁵Acolo erau multe femei care priveau de departe; ele Îl însoțiseră pe Iesus din Galileea pentru a-L servi. ⁵⁶Printre ele erau Maria din Magdala, Maria mama lui Iacob și a lui Iosif, și mama fiilor lui Zebedei.

Înmormântarea lui Iesus Mc.15:42-47; Lc.23:50-56; Io.19:38-42

⁵⁷Când s-a înserat, a venit un om bogat din Arimateea, pe nume Iosif, care era și el discipol al lui Iesus. ⁵⁸El s-a dus la Pilat și i-a cerut corpul lui Iesus. Atunci Pilat a ordonat să-i fie dat. ⁵⁹Iosif a luat corpul, l-a înfășurat într-o pânză de in curată ⁶⁰și l-a depus într-un mormânt nou, pe care îl comandase să fie scobit în stâncă. Apoi a rostogolit o piatră mare la intrarea în mormânt și a plecat. ⁶¹Maria din Magdala și cealaltă Marie erau acolo, așezate față în față cu mormântul.

Mormântul este sigilat și păzit

⁶²A doua zi, care era ziua după pregătirea sabbatului, preoții principali și fariseii s-au dus împreună la Pilat ⁶³și i-au zis: „Domnule, ne-am amințit că acest impostor, pe când trăia, a zis: «După trei zile voi învia». ⁶⁴Ordona deci ca mormântul să fie păzit până a treia zi, ca nu cumva discipolii Lui să vină și să fure corpul, și apoi să spună poporului: «A înviat!»!

27:43 *Și-a pus... iubește:* citat din Psalmul 22:8.

27:46 *Dumnezeul Meu... părăsit:* citat din Psalmul 22:1.

27:51 *Draperie:* cea care separa Locul Sfânt de Locul Preasfânt, accesibil doar marelui preot, și aceasta o singură dată pe an.

27:52 *Sfinți:* adică credincioși.

Această înșelăciune din urmă ar fi mai rea decât cea dintâi“. ⁶⁵Pilat le-a zis: „Aveți o gardă; duceți-vă și păziți cum știți!“ ⁶⁶Ei s-au dus și au pus garda să supravegheze mormântul, după ce au sigiliat piatra.

Învierea lui Iesus Cristos Mc.16:1-11; Lc.24:1-12; Io.20:1-18

28 După sabat, în zorii primei zile a săptămânii, Maria din Magdala și cealaltă Marie s-au dus să vadă mormântul. ²Deodată a avut loc un mare cutremur de pământ, căci un înger al Domnului a coborât din cer, s-a dus și a rostogolit piatra, apoi s-a așezat pe ea. ³Înfățișarea lui era ca fulgerul, iar îmbrăcămintea albă ca zăpada. ⁴Gărzile au tremurat de teamă și au devenit ca niște morți.

⁵Îngerul a luat cuvântul și le-a zis femeilor: „Nu vă temeți, căci știți că Îl căutați pe Iesus, Cel care a fost crucificat! ⁶Nu este aici, căci a înviat, așa cum a spus. Veniți să vedeți locul unde zăcea ⁷și apoi duceți-vă repede să spuneți discipolilor Lui că a înviat și că vă precedă în Galileea! Acolo Îl veți vedea. Iată, v-am spus lucrul acesta“.

⁸Ele s-au îndepărtat repede de mormânt, cu teamă și cu o mare bucurie, și au alergat să-i anunțe pe discipoli. ⁹Și iată că Iesus le-a ieșit în întâmpinare, zicând: „Vă salut“. Ele s-au apropiat și s-au prosternat înaintea Lui, îmbrățișându-I picioarele. ¹⁰Atunci Iesus le-a zis: „Nu vă temeți! Duceți-vă să-i anunțați pe frații Mei să se ducă în Galileea; acolo Mă vor vedea“.

Mituirea soldaților

¹¹În timp ce ele erau pe drum, câțiva bărbați din gardă s-au dus în oraș și i-au anunțat pe preoții principali privitor la tot ce se întâmplase. ¹²După ce s-au adunat cu prezbiterii ca să se sfătuiască, au dat soldaților o sumă considerabilă de bani, ¹³zicând: „Spuneți că discipolii Lui au venit noaptea să fure corpul în timp ce noi dormeam. ¹⁴Și dacă guvernatorul află, îl vom convinge noi și vom face să nu aveți necazuri“. ¹⁵Soldații au luat banii și au făcut așa cum fuseseră învățați, și această povestire a celor întâmplate s-a răspândit printre evrei până în ziua de azi.

Misiunea încredințată discipolilor Mc.16:15-18; Lc.24:44-49

¹⁶Cei unsprezece discipoli s-au dus în Galileea, pe muntele la care le spusese Iesus să meargă. ¹⁷Când L-au văzut, s-au prosternat înaintea Lui, dar unii dintre ei aveau îndoieli. ¹⁸Iesus S-a apropiat de ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. ¹⁹Mergeți deci, faceți discipoli din toate națiunile botezându-i în numele Tatălui, al Fiului și al Spiritului Sfânt ²⁰și învățându-i să pună în practică tot ce v-am poruncit! Și iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii“.

Evanghelia după Marcu

Evanghelia după Marcu a fost scrisă de Ioan Marcu, un colaborator al lui Paul și Petru, între anii 63 și 68 d.Cr. Destinată probabil unor cititori de origine neevreiască, ea relatează mai ales faptele (vindecări, miracole, etc.) lui Iesus Cristos ca fiind Servitorul perfect al lui Dumnezeu care a venit pe pământ „ca să servească și să-Și dea viața ca preț de răscumpărare pentru mulți” (Marcu 10:45). Împreună cu Matei și Luca, formează grupul de Evanghelii numite „sinoptice”, căci prezintă viața lui Iesus dintr-o perspectivă similară.

Lucrarea lui Ioan Botezătorul Mt.3:1-12; Lc.3:1-12

1 Iată începutul evangheliei despre Iesus Cristosⁿ, Fiul lui Dumnezeu, ²așa cum stă scris în profetul Isaia: *Iată, îl trimit înaintea Ta pe mesagerul Meu, care Îți va pregăti calea;* ³*este vocea celui ce strigă în deșert: „Pregătiți calea Domnului! Faceți-I drepte cărările!”*^m ⁴Ioan a apărut botezând în deșert și predicând un botez al pocăințeiⁿ pentru iertarea păcatelor. ⁵Toată regiunea Iudeei și toți locuitorii Ierusalimului se duceau la el. Recunoscându-și păcatele în public, se lăsau botezați de el în râul Iordan. ⁶Ioan purta o îmbrăcăminte din păr de cămilă și o centură de piele în jurul taliei. Se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.

⁷El predica așa: „După mine vine Cel care este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să mă aplec pentru a-I dezlega cureaua sandalelor. ⁸Eu v-am botezat cu apă, dar El vă va boteza cu Spiritul Sfânt”.

Botezul și ispitirea lui Iesus Cristos Mt.3:13-17; 4:1-11

⁹În acele zile a venit Iesus din Nazaret în Galileea și a fost botezat de Ioan în Iordan. ¹⁰În clipa când ieșea din apă, a văzut cerurile deschizându-se și Spiritul coborând peste El ca un porumbel, ¹¹și din cer s-a auzit o voce: „Tu ești Fiul Meu iubit, în care Îmi găsesc plăcerea”. ¹²Imediat, Spiritul L-a condus în deșert, ¹³unde a petrecut 40 de zile, fiind ispitit de Satan. El era cu animalele sălbatice, și îngerii Îl serveau.

Începutul lucrării lui Iesus în Galileea Mt.4:12-17; Lc.4:14-15

¹⁴După ce Ioan a fost arestat, Iesus S-a dus în Galileea. El proclama vestea bună a [Regatuluiⁿ] lui Dumnezeu ¹⁵și zicea: „S-a împlinit timpul,

1:1 *Iesus*: transliterarea grecească a numelui *Ieșua* („Dumnezeu salvează”). *Cristos*: literal „uns”, corespunde cuvântului evreiesc transliterat ca Mesia. Conform profețiilor din Vechiul Testament, evreii așteptau venirea Unsului lui Dumnezeu care să le aducă eliberarea.

1:2-3 *Iată... cărările*: citat din Maleahi 3:1 completat de Isaia 40:3.

1:4 *Pocăință*: denotând literal o schimbare a gândirii, cuvântul face referire la o transformare radicală a persoanei, care renunță la atitudinile ei greșite pentru a adopta un nou comportament și o nouă perspectivă, conforme cu voia lui Dumnezeu.

1:14 *Regat*: sfera de domnie a lui Dumnezeu.

și Regatul lui Dumnezeu este aproape! Schimbați-vă atitudinea" și credeți vestea bună!"

Chemarea primilor discipoli Mt.4:18-22; Lc.5:1-11; Io.1:35-51

¹⁶În timp ce umbla de-a lungul Mării Galileei", El i-a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncând o plasă în mare, căci erau pescari. ¹⁷Iesus le-a zis: „Urmați-Mă, și voi face din voi pescari de oameni!“ ¹⁸Ei și-au lăsat imediat plasele și L-au urmat. ¹⁹El a mers puțin mai departe și i-a văzut pe Iacob, fiul lui Zebedei, și pe fratele său Ioan, care erau și ei într-o barcă și-și reparau plasele. ²⁰El i-a chemat imediat; ei l-au lăsat pe tatăl lor Zebedei în barcă cu lucrătorii și L-au urmat.

Iesus scoate în Capernaum un spirit necurat Lc.4:31-37

²¹Ei s-au dus la Capernaum. Și, în ziua de sabbat, Iesus a intrat în sinagogă și a început să dea învățătură. ²²Oamenii erau uimiți de învățătura Sa, căci El îi învăța cu autoritate, nu ca specialiștii în Lege.

²³Se găsea în sinagoga lor un om care avea un spirit necurat, și el a strigat: ²⁴„Ce vrei cu noi, Iesus din Nazaret? Ai venit să ne duci la pieire? Știu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu“. ²⁵Iesus l-a amenințat, zicând: „Taci și ieși din el!“ ²⁶Spiritul necurat a ieșit din om scuturându-l violent și scoțând un strigăt puternic.

²⁷Toți erau uimiți și se întrebau unii pe alții: „Ce este aceasta? O învățătură nouă! El ordonă cu autoritate chiar și spiritelor necurate, și ele I se supun“. ²⁸Și renumele Lui s-a răspândit imediat pretutindeni în toată regiunea Galileei.

Vindecarea soacrei lui Petru și a altor bolnavi

²⁹Ieșind din sinagogă, ei s-au dus cu Iacob și Ioan în casa lui Simon și a lui Andrei. ³⁰Soacra lui Simon zăcea în pat cu febră, și imediat I-au vorbit despre ea. ³¹El S-a apropiat, a prins-o de mână și a ridicat-o; [imediat] febra a lăsat-o, și ea a început să-i servească.

³²Seara, după ce a apus soarele, i-au adus la El pe toți bolnavii și pe demonizați. ³³Tot orașul era adunat în fața ușii. ³⁴El a vindecat mulți oameni care sufereau de diferite boli și a scos mulți demoni, și nu le permitea să vorbească, pentru că Îl cunoșteau.

³⁵Spre dimineață, când încă era întuneric, El S-a ridicat și a ieșit ca să Se ducă într-un loc pustiu, unde S-a rugat. ³⁶Simon și cei care erau cu El au plecat în căutarea Lui; ³⁷când L-au găsit, I-au zis: „Toată lumea Te caută“. ³⁸El le-a răspuns: „Să mergem în altă parte, în satele învecinate, ca să predic și acolo, căci pentru aceasta am venit!“ ³⁹Și El predica în sinagoga lor din toată Galileea și scotea demonii.

1:15 Schimbați-vă atitudinea: verbul corespunzător cuvântului „pocăință“ din 1:4.

1:16 Marea Galileei: numită și Lacul Ghenezaret.

Vindicarea unui lepros Mt.8:2-4; Lc.5:12-16

⁴⁰A venit la El un lepros care, aruncându-se în genunchi, l-a zis pe un ton rugător: „Dacă vrei, poți să mă faci curat“. ⁴¹Plin de compătimire, Iesus a întins mâna, l-a atins și i-a zis: „Vreau, fii curat!“ ⁴²Lepra l-a părăsit imediat, și el a fost purificat. ⁴³Iesus l-a expediat imediat cu o avertizare serioasă; ⁴⁴El i-a zis: „Vezi să nu spui nimănui nimic, ci du-te de te arată preotului și adu pentru purificarea ta ce a prescris Moise, ca să le servească de mărturie“. ⁴⁵Dar el, după ce a plecat, a început să proclame pretutindeni vestea și s-o răspândească, astfel încât Iesus nu mai putea să intre în mod public în vreun oraș. El stătea afară, în locuri pustii, și veneau la El de pretutindeni.

Vindicarea unui paralytic Mt.9:1-8; Lc.5:17-26

2 Câteva zile mai târziu, Iesus a venit din nou în Capernaum. S-a auzit că era acasă ²și s-au adunat așa de mulți oameni, încât nu mai era loc nici măcar afară, înaintea ușii. Iesus le vestea Cuvântul. ³Au venit la El niște oameni, aducând un paralytic purtat de patru dintre ei. ⁴Și cum nu puteau să-l ducă până la El din cauza mulțimii, au desfăcut acoperișul deasupra locului unde era El și au făcut o spărtură prin care au coborât targa pe care zăcea paralyticul. ⁵Văzându-le credința, Iesus i-a zis paralyticului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!“

⁶Acolo ședeau și câțiva specialiști în Lege care își ziceau în sinea lor: ⁷„De ce vorbește astfel Omul acesta? Blasfemiază! Cine poate ierta păcatele în afară de Dumnezeu?“ ⁸Iesus a știut imediat, în spiritul Său, că ei gândeau așa, și le-a zis: „De ce gândiți astfel în inima voastră?“ ⁹Ce este mai ușor: să-i spui paralyticului: «Păcatele îți sunt iertate» sau: «Ridică-te, ia-ți targa și umblă!»? ¹⁰Dar, ca să știți că Fiul Omuluiⁿ are pe pământ puterea de a ierta păcatele – El a zis paralyticului: ¹¹„Ție îți zic: Scoală-te, ia-ți targa și du-te acasă!“ ¹²El s-a sculat imediat, și-a luat targa și a ieșit afară în fața tuturor, așa că toți erau foarte uimiți, Îl glorificau pe Dumnezeu și ziceau: „N-am mai văzut niciodată așa ceva“.

Chemarea lui Levi Mt.9:9-13; Lc.5:27-32

¹³Iesus a ieșit din nou pe malul mării, și toată mulțimea venea la El, iar El o învăța. ¹⁴În trecere, l-a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, șezând la biroul unde se adunau taxele. El i-a zis: „Urmează-Mă!“ Levi s-a sculat și l-a urmat.

¹⁵În timp ce Iesus era la masă în casa lui Levi, mulți perceptoriⁿ și păcătoșiⁿ stăteau acolo la masă cu El și cu discipolii Lui, căci erau mulți

2:10 *Fiul Omului*: expresie prin care Iesus Se desemna frecvent pe Sine Însuși, cu aluzie probabilă la Daniel 7:13.

2:15 *Perceptori*: Cei care își cumpărau dreptul de a strânge taxele și impozitele în folosul Imperiului Roman. Întrucât colaborau cu romanii și pretindeau sume mai mari decât se cuvenea, erau disprețuiți de restul populației.

2:15 *Păcătoși*: adică considerați ca atare de către cei ce se credeau drepti, sfinți.

care Îl urmau. ¹⁶Când specialiștii în Lege și fariseii¹⁶ au văzut că El mănâncă împreună cu păcătoșii și cu perceptorii, au zis discipolilor Lui: „De ce mănâncă El cu perceptorii și cu păcătoșii?” ¹⁷Jesus, care îi auzise, le-a zis: „Nu cei sănătoși au nevoie de medic, ci cei bolnavi. N-am venit să-i chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși [să-și schimbe atitudinea]”.

Despre post. Parabolele cu peticul nou și cu vinul nou

Mt.9:14-17; Lc.5:33-39

¹⁸Discipolii lui Ioan și ai fariseilor posteau. Ei au venit să-I spună lui Iesus: „De ce discipolii lui Ioan și discipolii fariseilor postesc, iar discipolii Tăi nu postesc?” ¹⁹Jesus le-a răspuns: „Pot oare invitații la nuntă să postească cât timp mirele este cu ei? Cât timp mirele e cu ei nu pot să postească. ²⁰Vor veni zilele când mirele le va fi luat, și atunci vor posti în ziua aceea.

²¹Nimeni nu coase o bucată de pânză nouă pe o haină veche, astfel bucată nouă adăugată sfâșie o parte din cea veche, și ruptura se face și mai mare. ²²Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, astfel burdufurile plesnesc, vinul curge și burdufurile sunt pierdute; ci vinul nou se pune în burdufuri noi”.

Iesus este Domn peste sabbat Mt.12:1-8; Lc.6:1-5

²³Într-o zi de sabbat²³, Iesus traversa lanurile de grâu. În timp ce mergeau, discipolii au început să smulgă spice. ²⁴Fariseii I-au zis: „Privește, de ce fac ei ce nu este permis în sabbat?”

²⁵Jesus le-a răspuns: „N-ați citit niciodată ce a făcut David, când a avut nevoie și i-a fost foame, lui și însoțitorilor lui? ²⁶El a intrat în casa lui Dumnezeu, pe timpul marelui preot Abiatar, a mâncat pâinile consacrate, pe care numai preoții au voie să le mănânce, și a dat din ele și însoțitorilor lui”.

²⁷Apoi le-a zis: „Sabbatul a fost făcut pentru om, și nu omul pentru sabbat, ²⁸așa că Fiul Omului este Domn și al sabbatului”.

Omul cu mâna uscată. Alte vindecări Mt.12:9-16

3 Iesus a intrat din nou în sinagogă. Acolo era un om care avea mâna paralizată. ²Ei Îl observau pe Iesus ca să vadă dacă-l va vindeca în ziua de sabbat, pentru a-L putea acuza. ³Jesus a zis omului care avea mâna paralizată: „Scoală-te acolo în mijloc!” ⁴Apoi le-a zis: „Este permis în ziua de sabbat să faci bine sau să faci rău, să salvezi un om sau să-l ucizi?” Dar ei tăceau. ⁵Și privind pe deasupra lor cu mânie, mâhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o, și mâna lui s-a vindecat.

2:16 *Farisei*: membrii unui curent din cadrul iudaismului caracterizat printr-un interes puternic pentru chestiuni de puritate rituală și prin grija de a respecta cât mai strict posibil Legea lui Moise, precum și tradițiile.

2:23 *Sabbat*: ziua de odihnă, când nu era voie să se facă nicio muncă grea.

⁶Fariseii au ieșit și s-au sfătuit cu herodieniiⁿ împotriva Lui, plânuind cum să-L ucidă.

⁷Iesus S-a retras cu discipolii Lui spre mare. L-a urmat o mare mulțime venită din Galileea, din Iudeea, ⁸din Ierusalim, din Idumeea, de cealaltă parte a Iordanului și din împrejurimile Tirului și Sidonului; această mulțime a venit la El, căci aflase tot ce făcea. ⁹El le-a zis discipolilor Lui să-I țină la dispoziție o barcă mică, ca să nu fie zdrobit de mulțime. ¹⁰Într-adevăr, cum vindeca mulți oameni, toți cei care aveau boli se aruncau asupra Lui ca să-L atingă. ¹¹Spiritele necurate, când Îl vedeau, se prosternau înaintea Lui și strigau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu“. ¹²El însă le atenționa cu severitate să nu-L facă cunoscut.

Chemarea celor doisprezece apostoli Lc.6:12-16

¹³El S-a suit pe munte și i-a chemat pe cei pe care îi voia, iar ei au venit la El. ¹⁴A numit doisprezece, [pe care i-a numit și apostoli], ca să fie cu El și ca să-i trimită să predice ¹⁵cu puterea [de a vindeca boli și] de a scoate demoni. ¹⁶[Iată-i pe cei doisprezece pe care i-a numit]: Simon, pe care l-a numit Petru; ¹⁷Iacob, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui Iacob, cărora le-a dat numele de Boanergheș, adică „fiii tunetului“; ¹⁸Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacob, fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon Cananitulⁿ; ¹⁹și Iuda Iscariotⁿ, cel care L-a trădat pe Iesus.

Puterea lui Iesus asupra spiritelor rele

Blasfemia contra Spiritului Sfânt Mt.12:22-37; Lc.11:14-23

²⁰Ei au intrat în casă, și mulțimea s-a adunat din nou, așa că ei nu puteau nici măcar să ia masa. ²¹Când au auzit, cei din familia Lui au venit să pună mâna pe El, căci ziceau: „Și-a ieșit din minți“. ²²Specialiștii în Lege care veniseră de la Ierusalim ziceau că îl are pe Beelzebulⁿ și că prin prințul demonilor scoate El demonii.

²³Iesus i-a chemat și le-a vorbit sub formă de paraboleⁿ: „Cum poate Satan să-l scoată pe Satan? ²⁴Dacă un regat este confruntat cu lupte interne, acest regat nu poate dăinui, ²⁵iar dacă o familie este confruntată cu lupte interne nu poate dăinui. ²⁶Dacă deci Satan se ridică împotriva lui însuși, dacă este divizat, nu poate dăinui, ci s-a terminat cu el. ²⁷Nimeni nu poate să intre în casa unui om puternic și să-i jefuiască bunurile dacă nu-l leagă mai întâi pe acest om puternic; doar atunci îi va jefui casa.

²⁸Vă spun adevărul, toate păcatele le vor fi iertate oamenilor, ca și blasfemiile pe care le vor fi rostit, ²⁹dar pentru cel care va blasfemia îm-

3:6 *Herodieni*: susținătorii dinastiei lui Herod și deci ai ocupantului roman.

3:18 *Cananit*: termen care denota membrul unui partid de patrioți evrei creat pentru a rezista în fața romanilor sau, mai general, o persoană plină de zel pentru Legea lui Moise.

3:19 *Iscariot*: adică bărbat din Cariot, oraș din Iudeea.

3:22 *Beelzebul*: termen de dispreț pentru a-l desemna pe Satan.

3:23 *Parabole*: istorioare care au ca scop explicarea unui adevăr spiritual cu ajutorul unui exemplu preluat din viața curentă.

potrivă Spiritului Sfânt nu există niciodată iertare: el merită o condamnare eternă“. ³⁰Iesus vorbea așa pentru că ei ziceau: „Are un spirit necurat“.

Adevăratele rude ale lui Iesus Mt.12:46-50; Lc.8:19-21

³¹Mama și frații Lui au venit la El și stăteau afară, așa că au trimis pe cineva să-L cheme. ³²Mulțimea ședea în jurul Lui, și I s-a zis: „Iată, mama Ta, frații Tăi [și surorile Tale] sunt afară și Te caută“. ³³El le-a răspuns: „Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?“ ³⁴Apoi Și-a plimbat privirile peste cei așezați în jurul Lui și le-a zis: „Iată mama Mea și frații Mei! ³⁵Într-adevăr, cine face voia lui Dumnezeu, acesta este fratele Meu, sora Mea și mama Mea“.

Secretele Regatului lui Dumnezeu

4 Iesus a început din nou să dea învățătură lângă mare. Se adunase lângă El o mulțime așa de mare, încât El S-a suit într-o barcă, în care S-a așezat, pe mare, iar toată mulțimea era lângă mare, pe mal. ²El îi învăța multe lucruri în parabole, și în învățătura Lui le zicea:

Parabola semănătorului Mt.13:3-9; Lc.8:4-8

³„Ascultați! Un semănător a ieșit să semene. ⁴În timp ce semăna, o parte din sămânță a căzut lângă drum; au venit păsările și au mâncat-o. ⁵O altă parte a căzut pe un sol pietros, unde nu avea mult pământ; ea a răsărit repede, pentru că pământul nu era adânc, ⁶dar când a apărut soarele, ea s-a ofilit și s-a uscat, pentru că nu avea rădăcină. ⁷O altă parte a căzut între mărcini; mărcinii au crescut și au înăbușit-o, și ea n-a produs rod. ⁸O altă parte a căzut pe un pământ bun; ea a produs rod, care creștea și se înmulțea: un bob a produs 30, altul 60, altul 100“. ⁹Apoi le-a zis: „Cine are urechi de auzit să audă!“

Motivul vorbirii în parabole Mt.13:10-17; Lc.8:9-10

¹⁰Când a fost singur cu ei, cei care Îl înconjurau împreună cu cei doisprezece L-au întrebat despre parabole. ¹¹El le-a zis: „Vouă v-a fost dat să cunoașteți misterul Regatului lui Dumnezeu, dar pentru cei care sunt în exterior totul le este înfățișat în parabole, ¹²*pentru ca cei care privesc să privească și să nu vadă, iar cei care aud să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se convertească și să le fie iertate păcatele*“.ⁿ

Explicarea parabolei semănătorului Mt.13:18-23

¹³El le-a mai zis: „Nu înțelegeți această parabolă? Atunci cum veți înțelege toate parabolele? ¹⁴Semănătorul seamănă Cuvântul. ¹⁵Unii sunt ca sămânța de lângă drumul unde e semănat Cuvântul; de îndată ce l-au auzit, vine Satan și ia Cuvântul care a fost semănat în ei. ¹⁶La fel, alții

primesc sămânța într-un sol pietros: când aud Cuvântul îl acceptă imediat cu bucurie, ¹⁷dar nu au rădăcină în ei înșiși, ci sunt de scurtă durată și, de îndată ce apar dificultățile sau persecuția din cauza Cuvântului, ei se poticnesc. ¹⁸Alții primesc sămânța între mărăcini; ei aud Cuvântul, ¹⁹dar preocupările acestei lumi, atracția înșelătoare a bogățiilor și pasiunile de tot felul pătrund în ei, înăbușă Cuvântul și-l fac neroditor. ²⁰Alții în fine primesc sămânța în pământul bun: aceștia sunt cei care înțeleg Cuvântul, îl primesc și produc rod: unul 30, altul 60, altul 100“.

Lampa de pe suportul ei Mt.5:15-16; Lc.8:16-18; 11:33-36

²¹El le-a mai zis: „Se aduce cumva lampa ca s-o pună sub un vas sau sub pat? Oare nu pentru a o pune pe suportul ei? ²²Într-adevăr, nu există nimic ascuns care nu va fi scos la lumină, nimic secret care nu va ieși la iveală. ²³Cine are urechi de auzit să audă!“

²⁴El le-a mai zis: „Fiți atenți la ce auziți! Vi se va măsură cu măsură de care vă veți servi și vi se va da în plus. ²⁵Într-adevăr, celui care are i se va mai da, dar celui care nu are i se va lua chiar și ce are“.

Parabola creșterii seminței

²⁶El le-a zis: „Iată cu ce seamănă Regatul lui Dumnezeu. El seamănă cu un om care aruncă sămânța pe pământ, ²⁷și fie că doarme, fie că este treaz, noapte și zi, sămânța germinează și crește fără ca el să știe cum. ²⁸Pământul rodește de la sine mai întâi firul, apoi spicul, pe urmă bobul deplin format în spic, ²⁹și, când grâul este copt, trimite îndată secera în el, pentru că a sosit secerișul“.

Parabola bobului de muștar Mt.13:31-32; Lc.13:18-19

³⁰El le-a zis: „Cu ce vom compara Regatul lui Dumnezeu sau prin ce parabolă îl vom reprezenta? ³¹El este ca un bob de muștar: când e semănat în pământ este cea mai mică dintre toate semințele de pe pământ, ³²dar după ce e semănat crește, devine mai mare decât toate legumele și dă ramuri mari, așa încât păsările cerului își pot face cuib la umbra lui“.

³³Și prin multe parabole de acest fel le vorbea Cuvântul, după cum puteau ei să-l audă. ³⁴Nu le vorbea fără parabolă, dar în particular explica totul discipolilor Lui.

Jesus potolește furtuna Mt.8:23-27; Lc.8:22-25

³⁵În ziua aceea, când a venit seara, Iesus le-a zis: „Să trecem pe malul celălalt!“ ³⁶După ce au dat drumul mulțimii, L-au luat așa cum era, în barcă; mai erau și alte bărci cu El. ³⁷S-a stârnit un vânt puternic, iar valurile se aruncau asupra bărcii, așa încât barca se umplea deja. ³⁸El dormea în partea din spate, cu capul pe o pernă. Ei L-au trezit și I-au spus: „Învățătorule, nu-Ți pasă că murim?“ ³⁹El S-a trezit, a certat vântul și i-a zis mării: „Liniște! Taci!“ Vântul s-a oprit și s-a făcut o liniște mare. ⁴⁰Apoi le-a zis: „De ce sunteți așa de speriați? Încă nu aveți credință?“

⁴¹Ei au fost cuprinși de o spaimă mare și-și ziceau unii altora: „Cine este Acesta, de care ascultă chiar vântul și marea?”

Vindecarea unui demonizat Mt.8:28-34; Lc.8:26-39

5 Ei au ajuns pe malul celălalt al mării, în regiunea gherasenilor. ²De îndată ce Iesus a coborât din barcă I-a ieșit în întâmpinare dintre morminte un om cu un spirit necurat. ³El locuia în morminte, și nimeni nu putea să-l lege, nici măcar cu un lanț. ⁴Într-adevăr, adesea avusese fiare la picioare și fusese legat cu lanțuri, dar rupsese lanțurile și făcuse bucăți fiarele, și nimeni nu-l putea stăpâni. ⁵El era fără încetare, noapte și zi, în morminte și pe munți; urla și se rănea singur cu pietre.

⁶Și văzându-L pe Iesus de departe, a alergat, s-a prosternat înaintea Lui ⁷și a strigat cu o voce răsunătoare: „Ce vrei de la mine, Iesuse, Fiul Dumnezeului Preaînalt? Te implor, în numele lui Dumnezeu, nu mă chinui!” ⁸Într-adevăr, Iesus îi zicea: „Spirit necurat, ieși din acest om!” ⁹El l-a întrebat: „Cum te cheamă?” El l-a răspuns: „Numele meu este «Legiune», căci suntem mulți”. ¹⁰Și el Îl ruga cu insistență să nu-i trimită afară din țară.

¹¹Acolo, lângă munte, era o turmă mare de porci care pășteau. ¹²Demonii L-au rugat, zicând: „Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei!” ¹³Și El le-a dat voie. Spiritele necurate au ieșit din om, au intrat în porci, și turma s-a repezit pe povârniș în jos spre mare; erau cam 2.000 de porci, și ei s-au înecat în mare.

¹⁴Porcarii au luat-o la fugă și s-au dus să anunțe acest lucru în oraș și la țară. Oamenii s-au dus să vadă ce se întâmplase. ¹⁵Ei au venit spre Iesus și l-au văzut pe demonizat, cel care avusese legiunea de demoni, stând jos, îmbrăcat și cu mintea întregă, și s-au înfricoșat. ¹⁶Cei care fuseseră martorii scenei le-au povestit ce se întâmplase cu demonizatul și cu porcii. ¹⁷Atunci, ei au început să-L roage pe Iesus să plece din regiunea lor.

¹⁸Pe când Se suia în barcă, cel care fusese demonizat Îl ruga să-l lase să meargă cu El. ¹⁹Iesus nu i-a permis, ci i-a spus: „Du-te acasă, la ai tăi, și spune-le tot ce a făcut Domnul pentru tine, cum a avut milă de tine!”

²⁰El a plecat și a început să proclame prin Decapolis tot ce făcuse Iesus pentru el, și toți se mirau.

Vindecarea unei femei cu hemoragie

Învierea fiicei lui Iair Mt.9:18-26; Lc.8:40-56

²¹Iesus a ajuns cu barca pe celălalt mal, unde o mare mulțime s-a adunat în jurul Lui. El era lângă mare. ²²Atunci a venit unul dintre conducătorii sinagogii, pe nume Iair, s-a aruncat la picioarele Lui ²³și L-a rugat cu insistență: „Fetița mea este pe moarte, dar vino și pune-Ți mâna peste ea, ca să fie salvată, și ea va trăi!” ²⁴Iesus a plecat cu el. O mulțime mare Îl urma și Îl înghesuia.

²⁵Și era o femeie care de 12 ani suferea de hemoragii. ²⁶Ea suferise mult din partea multor medici și cheltuisese tot ce avusese, dar aceasta nu servise la nimic; dimpotrivă, starea ei se agravase. ²⁷Ea a auzit vorbindu-se despre Iesus, a venit în mulțime din spate și I-a atins haina, ²⁸căci își zicea: „Chiar dacă nu-I ating decât hainele, voi fi vindecată”. ²⁹Și imediat hemoragia ei s-a oprit, și ea a simțit în corp că se vindecase de boala ei.

³⁰Iesus Și-a dat seama imediat că ieșise o forță din El, așa că S-a întors în mijlocul mulțimii și a zis: „Cine Mi-a atins hainele?” ³¹Discipolii Săi I-au zis: „Vezi că mulțimea Te înghesuie, și zici: «Cine M-a atins?»» ³²Iesus privea în jur ca s-o vadă pe cea care făcuse aceasta. ³³Femeia, speriată și tremurând, știind ce i se întâmplase, a venit să se arunce la picioarele Lui și I-a spus tot adevărul. ³⁴El i-a zis: „Fiică, credința ta te-a salvat! Du-te în pace și fii vindecată de boala ta!”

³⁵În timp ce El încă vorbea, au venit niște oameni de la conducătorul sinagogii și i-au zis: „Fiica ta a murit; de ce Îl mai deranjezi pe Învățător?” ³⁶De îndată ce Iesus a auzit ce spuneau ei, a zis conducătorului sinagogii: „Nu te teme! Crede numai!” ³⁷El n-a lăsat pe nimeni să-L însoțească, în afară de Petru, Iacob și Ioan, fratele lui Iacob.

³⁸Au ajuns la casa conducătorului sinagogii, și Iesus a văzut acolo agitație, oameni care plângeau și se jeluiau. ³⁹El a intrat și le-a zis: „De ce vă agitați și plângeți? Copila n-a murit, ci doarme”. ⁴⁰Ei își băteau joc de El. Atunci El i-a scos pe toți afară, i-a luat cu Sine pe tatăl și mama copilei și pe cei care Îl însoțiseră, și a intrat acolo unde era copila. ⁴¹El a luat copila de mână și i-a zis: „Talitha koum!”, ceea ce înseamnă: „Fetițo, scoală-te, îți zic!” ⁴²Fetița s-a sculat imediat și a început să meargă, căci avea 12 ani. ⁴³Iesus le-a poruncit insistent ca nimeni să nu știe despre aceasta și le-a spus să-i dea fetiței ceva de mâncare.

Necredința locuitorilor din Nazaret Mt. 13:54-58; Lc. 4:16-30

6Iesus a plecat de acolo și S-a dus în orașul Său de domiciliuⁿ. Discipolii Săi L-au urmat. ²În ziua de sabat, El a început să-i învețe în sinagogă. Mulți oameni L-au ascultat; ei erau uimiți și ziceau: „De unde Îi vine aceasta? Și ce fel de înțelepciune este aceasta care I-a fost dată? Și cum se fac asemenea miracole prin mâinile Lui?” ³Oare nu este El tâmplarul, Fiul Mariei, fratele lui Iacob, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Și surorile Lui nu sunt aici, printre noi?” Și erau scandalizați de El.

⁴Iesus însă le zicea: „Un profet nu este disprețuit decât în orașul lui, între rudele lui și în casa lui”. ⁵El n-a putut face acolo niciun miracol, în afară de faptul că Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat. ⁶Și El Se mira de necredința lor. Iesus străbătea satele din jur și dădea învățătură.

Trimiterea celor doisprezece apostoli Lc.9:1-6

⁷Atunci El i-a chemat pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi, dându-le putere asupra spiritelor necurate. ⁸Le-a recomandat să nu ia nimic cu ei pentru călătorie, în afară de toiag, să nu aibă nici pâine, nici sac, nici bani în cingătoare, ⁹să se încălțe cu sandale și să nu-și ia două cămăși. ¹⁰Apoi le-a zis: „Când intrați undeva într-o casă, să rămâneți acolo până la plecare. ¹¹Și dacă în vreun loc nu vă vor primi și nu vă vor asculta, să plecați de acolo și să vă scuturați praful de pe picioare” ca mărturie pentru ei. [Vă spun adevărul, în ziua judecării, Sodomă și Gomora vor fi tratate mai puțin sever decât acel oraș.]” ¹²Ei au plecat și au predicat, chemând pe fiecare să-și schimbe atitudinea. ¹³Ei scoteau mulți demoni, îi ungeau cu ulei pe mulți bolnavi și îi vindecau.

Decapitarea lui Ioan Botezătorul Mt.14:1-12; Lc.9:7-9

¹⁴Regele Herod a auzit vorbindu-se despre Iesus, pentru că numele Lui devenise celebru. El zicea: „Ioan Botezătorul a înviat, și de aceea are puterea să facă miracole”. ¹⁵Alții ziceau: „Este Elia”. Iar alții ziceau: „Este un profet ca unul dintre profeții noastre”. ¹⁶Dar Herod, când a auzit acestea, zicea: „Acest Ioan, pe care l-am decapitat, a înviat”.

¹⁷Într-adevăr, Herod însuși făcuse să-l aresteze pe Ioan și să-l pună în lanțuri în închisoare din cauza Herodiadei, soția fratelui său Filip, pentru că se căsătorise cu ea, ¹⁸căci Ioan îi zicea: „Nu-ți este permis să fii căsătorit cu soția fratelui tău!” ¹⁹Herodiada avea pică pe el și voia să-l facă să moară, dar nu putea, ²⁰căci Herod se temea de Ioan, știind că era un bărbat drept și sfânt, și îl proteja. Și auzindu-l, era adesea nedumerit, și îl asculta cu plăcere.

²¹Totuși, a venit o zi favorabilă, când Herod, pentru aniversarea sa, a dat un banchet pentru demnitarii lui, pentru comandanții militari și pentru notabilitățile din Galileea. ²²Fiica Herodiadei a intrat în sală, a dansat și le-a plăcut lui Herod și invitaților săi. Regele i-a zis fetei: „Cere-mi ce vrei, și-ți voi da!” ²³El a adăugat cu un jurământ: „Îți voi da ce-mi vei cere, chiar dacă ar fi jumătate din regatul meu”. ²⁴Ea a ieșit și a zis mamei ei: „Ce să cer?” Mama ei i-a răspuns: „Capul lui Ioan Botezătorul”. ²⁵Ea s-a grăbit să intre imediat la rege și i-a făcut această cerere: „Vreau să-mi dai chiar acum, pe o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul”.

²⁶Regele s-a întristat, dar, din cauza jurămintelor și a invitațiilor, n-a vrut s-o refuze. ²⁷El a trimis pe loc o gardă de corp cu ordinul de a-i aduce capul lui Ioan Botezătorul. Garda s-a dus și l-a decapitat pe Ioan în închisoare, ²⁸i-a adus capul pe o farfurie și l-a dat fetei, iar fata l-a dat mamei sale. ²⁹Când discipolii lui au aflat această veste, au venit să-i ia corpul și l-au pus într-un mormânt.

6:11 *Scuturați... picioare*: evreii aveau obiceiul de a scutura praful de pe picioare în timp ce părăseau un oraș neevreiesc; ei își exprimau astfel separarea de cei care nu se închinau adevăratului Dumnezeu.

Hrănirea celor 5.000 Mt.14:13-21; Lc.9:10-17; Io.6:1-14

³⁰Apostolii s-au adunat lângă Iesus și I-au povestit tot ce făcuseră și tot ce-i învățaseră pe oameni. ³¹Iesus le-a zis: „Haideți la o parte într-un loc pustiu și odihniți-vă puțin“. Într-adevăr, multă lume venea și pleca, și ei nu avuseseră timp nici măcar să mănânce. ³²Au plecat cu barca spre un loc pustiu, la o parte. ³³Mulți oameni i-au văzut plecând și i-au recunoscut, așa că din toate orașele au alergat pe jos și au ajuns acolo înaintea lor. ³⁴Când a coborât din barcă, Iesus a văzut o mare mulțime și S-a umplut de compătimire pentru ea, căci era *ca niște oi care nu au păstor*,³⁵ și a început s-o învețe multe lucruri.

³⁵Se făcuse deja foarte târziu, așa că discipolii s-au apropiat de El și I-au zis: „Locul acesta este pustiu, și e deja târziu. ³⁶Dă-le drumul să se ducă la țară și prin satele din jur ca să-și cumpere ceva de mâncare“. ³⁷Iesus le-a răspuns: „Dați-le voi de mâncare!“ Dar ei I-au zis: „Să ne ducem să cumpărăm pâine de 200 de monede de argint și să le dăm să mănânce?“ ³⁸El le-a zis: „Câte pâini aveți? Duceți-vă și vedeți!“ După ce au aflat, I-au răspuns: „Cinci, și doi pești“.

³⁹Atunci El le-a ordonat să-i facă pe toți să se așeze în grupuri pe iarbă; ⁴⁰ei s-au așezat în grupuri de câte 100 și de câte 50. ⁴¹El a luat cele cinci pâini și cei doi pești și a rostit rugăciunea de benedicție. Apoi a frânt pâinile și le-a dat discipolilor Lui, ca ei să le împartă mulțimii. A împărțit tuturor și cei doi pești. ⁴²Toți au mâncat și s-au săturat, ⁴³și s-au adunat 12 coșuri pline cu bucățile de pâine și cu ce rămăsese din pești. ⁴⁴Cei care mâncaseră [pâinile] erau în număr de 5.000 de bărbați.

Iesus umblă pe mare. Vindecări la Nazaret Mt.14:22-36

⁴⁵Îndată după aceea, El i-a obligat pe discipolii Săi să se suie în barcă și să-L preceadă pe malul celălalt, spre Betsaida, în timp ce El va da drumul mulțimii. ⁴⁶După ce Și-a luat rămas-bun de la ea, S-a dus pe munte să Se roage.

⁴⁷Se înserase când barca a ajuns în mijlocul mării, iar Iesus Se afla singur pe uscat. ⁴⁸El a văzut că se chinuiau cu vâslitul, căci vântul le sufla din față. Spre sfârșitul nopții, S-a dus la ei umblând pe mare și voia să-i depășească. ⁴⁹Când L-au văzut umblând pe mare, au crezut că este o fantomă și au țipat, ⁵⁰căci toți Îl vedeau, și s-au speriat. Iesus le-a vorbit imediat și le-a zis: „Liniștiți-vă, Eu sunt! Nu vă temeți!“ ⁵¹Apoi S-a suit lângă ei în barcă, iar vântul s-a potolit. Ei erau peste măsură de surprinși [și mirați], ⁵²căci nu înțeleseseră miracolul cu pâinile, întrucât inima le era împietrită.

⁵³După ce au traversat marea, au ajuns în regiunea Ghenezaret și au ancorat acolo. ⁵⁴De îndată ce au coborât din barcă, oamenii L-au recunoscut pe Iesus, ⁵⁵au străbătut tot ținutul din jur și au început să-i aducă pe bolnavi pe târgi acolo unde auzeau că Se afla El. ⁵⁶Și oriunde ajungea El, în sate, în orașe sau în cătune, îi așezau pe cei bolnavi în piețe și

Îl rugau să-i lase să-I atingă doar marginea hainei. Toți cei care-L atingeau se însănătoșeau.

Fariseii și tradiția prezbiterilor Mt. 15:1-9

7 Fariseii și câțiva specialiști în Lege, veniți de la Ierusalim, S-au adunat lângă Iesus. ²I-au văzut pe câțiva dintre discipolii Lui luând masa cu mâinile necurate, adică nespălate. ³– Ori, fariseii și toți evreii nu mănâncă fără să-și fi spălat cu grijă mâinile, conform tradiției prezbiterilor, ⁴iar când se întorc din piața publică nu mănâncă dacă nu s-au spălat. Ei țin încă multe alte tradiții, cum ar fi spălarea paharelor, urcioarelor, vaselor de bronz [și paturilor]. ⁵Atunci fariseii și specialiștii în Lege L-au întrebat: „De ce discipolii Tăi nu respectă tradiția prezbiterilor, ci iau masa cu mâinile nespălate?” ⁶Iesus le-a răspuns: „Bine a profetit Isaia despre voi, ipocriților, după cum este scris: *Acest popor Mă onorează cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.* ⁷În zadar Mă venerează ei, dând niște învățături care sunt porunci omenеști.”

⁸Voi abandonați porunca lui Dumnezeu și țineți tradiția oamenilor, [căci spălați oalele, paharele și faceți multe alte lucruri asemănătoare]“. ⁹El le-a mai zis: „Voi respingeți foarte bine porunca lui Dumnezeu ca să țineți tradiția voastră. ¹⁰Într-adevăr, Moise a spus: *Onorează-ți tatăl și mama!*” și: *Cine își va blestema tatăl sau mama să fie pedepsit cu moartea!*” ¹¹Dar voi ziceți: «Dacă un om spune tatălui sau mamei sale: *Lu crurile cu care te-aș putea ajuta sunt korban*», adică o ofrandă lui Dumnezeu, ¹²nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau mama lui. ¹³Voi anulați astfel Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră pe care ați transmis-o și faceți multe alte lucruri asemănătoare“.

Inima omului: sursă de necurățenie Mt. 15:10-20

¹⁴Iesus a chemat din nou mulțimea și i-a zis: „Ascultați-Mă cu toți și înțelegeți! ¹⁵Nu există nimic în exteriorul omului care să-l poată păngări, pătrunzând în el, ci ceea ce iese din om îl păngărește“. ¹⁶[Dacă are cineva urechi de auzit, să audă!]

¹⁷Când a intrat în casă, departe de mulțime, discipolii Lui L-au întrebat cu privire la această parabolă. ¹⁸El le-a zis: „Și voi sunteți așa de lipsiți de pricepere? Nu înțelegeți că nimic din ceea ce intră în om din exterior nu-l poate păngări? ¹⁹Într-adevăr, nu intră în inima lui, ci în stomac, apoi este evacuat în toaletă“. El declara astfel că toate alimentele sunt curate. ²⁰El a mai zis: „Ceea ce iese din om îl păngărește. ²¹Într-adevăr, din interior, din inima omului ies gândurile rele, imoralitatea sexuală, furturile, omorurile, ²²adulterele, lăcomia, răutățile, viclenia, desfrânarea, ochiul rău, blasfemia, orgoliul, nebunia. ²³Toate aceste rele ies dinăuntru și-l păngăresc pe om“.

7:6-7 *Acest popor... omenеști*: citat din Isaia 29:13.

7:10 *Onorează-ți... mama*: a 5-a dintre cele Zece Porunci (Exod 20:12; Deuteronom 5:16).

7:10 *Cine... moartea*: citat din Exod 21:17.

Iesus și femeia din Siro-fenicia Mt.15:21-28

²⁴Iesus a plecat de acolo și S-a dus în regiunea Tirului. El a intrat într-o casă, dorind să nu știe nimeni, dar n-a putut rămâne ascuns, ²⁵căci o femeie a cărei fetiță avea un spirit necurat a auzit vorbindu-se despre El și a venit să se arunce la picioarele Lui. ²⁶Această femeie era o neevreică de origine siro-feniciană. Ea L-a rugat să scoată demonul din fiica ei. ²⁷Iesus i-a zis: „Lasă să se sature mai întâi copiii, căci nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la cățeluși!“ ²⁸Ea I-a răspuns: „Doamne, dar și cățelușii, sub masă, mănâncă din firimiturile copiilor“. ²⁹Atunci El i-a zis: „Din cauza acestui cuvânt, poți să te duci: demonul a ieșit din fiica ta“. ³⁰Ea a plecat acasă și a găsit fetița culcată pe pat: demonul ieșise.

Vindecarea unui surdo-mut

³¹Iesus a plecat din nou din regiunea Tirului și S-a dus, prin Sidon, la Marea Galileei, trecând prin regiunea Decapolis. ³²Au adus la El un surd, care vorbea și greu, și L-au rugat să-și pună mâna peste el. ³³Iesus l-a luat deoparte din mulțime, și-a pus degetele în urechile lui, a scuiat și i-a atins limba. ³⁴Apoi și-a ridicat ochii spre cer, a suspinat și a zis: „Ef-fatha!“ adică: „Deschide-te!“ ³⁵Imediat, urechile i s-au deschis, limba i s-a dezlegat, și el a început să vorbească corect. ³⁶Iesus le-a poruncit să nu spună nimănui, dar cu cât le porunca să nu spună, cu atât vorbeau ei mai mult despre aceasta. ³⁷Plini de uimire, ei ziceau: „El face totul de minune: chiar și pe surzi îi face să audă, iar pe muți să vorbească“.

Hrănirea celor 4.000 Mt.15:32-39

8În zilele acelea s-a adunat din nou o mare mulțime și nu avea ce să mănânce. Iesus i-a chemat pe discipoli și le-a zis: ²„Sunt plin de compătimire pentru această mulțime, căci iată că de trei zile este lângă Mine și nu are nimic de mâncare. ³Dacă îi trimit pe oameni acasă nemâncați, vor leșina pe drum, căci unii dintre ei au venit de departe“.

⁴Discipolii Săi I-au răspuns: „Dar unde s-ar putea găsi destule pâini în acest loc pustiu ca să sature atâția oameni?“ ⁵Iesus i-a întrebat: „Câte pâini aveți?“ Ei I-au răspuns: „Șapte“.

⁶Atunci El a poruncit mulțimii să se așeze pe pământ, a luat cele șapte pâini și, după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, le-a frânt și le-a dat discipolilor Lui ca să le împartă, iar ei le-au împărțit mulțimii. ⁷Aveau și câțiva peștișori; Iesus i-a binecuvântat și i-a dat și pe aceștia să fie împărțiți. ⁸Ei au mâncat și s-au săturat, și au dus șapte coșuri pline cu surplusul de bucăți. ⁹Cei care mâncaseră erau cam 4.000. Pe urmă Iesus i-a lăsat să plece.

Fariseii cer un semn din cer Mt.16:1-4

¹⁰El S-a suit îndată în barcă cu discipolii Lui și S-a dus în regiunea Dalmanuta.

¹¹Au sosit fariseii și au început să discute cu Iesus și, ca să-L pună la încercare, I-au cerut un semn venit din cer. ¹²Iesus a suspinat adânc în spiritul Său și a zis: „De ce cere această generație un semn? Vă spun adevărul, acestei generații nu i se va da niciun semn“. ¹³Apoi i-a părăsit și S-a suit în barcă ca să treacă pe celălalt mal.

Avertizare privind drojdia fariseilor Mt.16:5-12; Gal.5:7-10

¹⁴Discipolii uitaseră să ia pâini și nu aveau cu ei în barcă decât o singură pâine. ¹⁵Și El îi avertiza, zicând: „Atenție, feriți-vă de drojdia fariseilor și de drojdia lui Herod!“ ¹⁶Discipolii au început să discute între ei [și ziceau]: „Pentru că nu avem pâini“.

¹⁷Iesus, știind lucrul acesta, le-a zis: „De ce discutați între voi despre faptul că nu aveți pâini? Nu înțelegeți și nu vă dați încă seama? Aveți inima împietrită? ¹⁸*Aveți ochi și nu vedeți? Aveți urechi și nu auziți?*” Nu vă amintiți? ¹⁹Când am frânt cele cinci pâini pentru cei 5.000, câte coșuri pline cu bucăți ați dus?“ Ei au răspuns: „Douăsprezece“. ²⁰„Și când am frânt cele șapte pâini pentru cei 4.000, câte coșuri pline cu bucăți ați dus?“ Ei au răspuns: „Șapte“. ²¹Și El le-a zis: „Tot nu înțelegeți?“

Iesus vindecă un orb

²²Ei s-au dus la Betsaida; I-au adus lui Iesus un orb și L-au rugat să-l atingă. ²³El a luat orbul de mână și l-a dus afară din sat; apoi i-a pus salivă pe ochi, și-a pus mâinile peste el și l-a întrebat: „Vezi ceva?“ ²⁴El a privit și i-a răspuns: „Zăresc oamenii, îi văd ca niște copaci care umblă“. ²⁵Iesus și-a pus din nou mâinile peste ochii lui, și când orbul a privit fix, a fost vindecat și a văzut totul clar. ²⁶Atunci Iesus l-a trimis acasă spunându-i: „Să nu intri în sat [și să nu spui nimănui]!“

Mărturisirea lui Petru Mt.16:13-20; Lc.9:18-21

²⁷Iesus S-a dus cu discipolii Lui în satele vecine cu Cezareea lui Filip. Pe drum, le-a pus această întrebare: „Cine zic oamenii că sunt Eu?“ ²⁸Ei I-au răspuns: „Ioan Botezătorul, și alții: Elia, iar alții: unul dintre profeți“. ²⁹El i-a întrebat: „Dar voi cine ziceți că sunt Eu?“ Petru I-a răspuns: „Tu ești Mesia“. ³⁰Iesus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui despre El.

Primul anunț al suferințelor și învierii lui Iesus Mt.16:21-23; Lc.9:22

³¹Și El a început să-i învețe că trebuia ca Fiul Omului să sufere mult, să fie respins de prezbiteri, de preoții principali și de specialiștii în Lege, să fie dat la moarte, iar după trei zile să învie. ³²Le vorbea deschis despre aceasta. Atunci Petru L-a luat deoparte și a început să-L mustre. ³³Dar Iesus, întorcându-Se și privindu-Și discipolii, l-a muștrat pe Petru, zicând: „Pleacă din calea Mea, Satan, căci nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la ale oamenilor!“

Despre viața de discipol Mt.16:24-28; Lc.9:23-27

³⁴Apoi El a chemat mulțimea și pe discipolii Săi și le-a zis: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să renunțe la sine însuși, să-și ia crucea și să Mă urmeze! ³⁵Într-adevăr, cine va vrea să-și salveze viața o va pierde, dar cine o va pierde din cauza Mea și a Veștii Bune o va salva. ³⁶Și la ce i-ar folosi unui om să câștige întreaga lume, dacă își pierde sufletul? ³⁷Ce ar da un om în schimbul sufletului său?

³⁸Într-adevăr, de cel căruia îi va fi rușine de Mine și de cuvintele Mele în mijlocul acestei generații adultere și păcătoase, de acela Îi va fi rușine și Fiului Omului când va veni în gloria Tatălui Său cu îngerii sfinți“.

9El le-a mai zis: „Vă spun adevărul, sunt câțiva aici care nu vor muri până când nu vor vedea Regatul lui Dumnezeu venind cu putere“.

Transfigurarea lui Iesus Mt.17:1-13; Lc.9:28-36; 2.Pt.1:16-18

²După șase zile, Iesus i-a luat cu Sine pe Petru, pe Iacob și pe Ioan și i-a dus pe un munte înalt, doar ei singuri. El S-a transfigurat înaintea lor; ³hainele Lui au devenit strălucitoare și de o asemenea albeață, cum nimeni de pe pământ nu le-ar putea albi așa. ⁴Le-au apărut Elia și Moise; ei stăteau de vorbă cu Iesus.

⁵Petru a luat cuvântul și I-a zis lui Iesus: „Învățătorule, este bine să fim aici. Să facem trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Elia“. ⁶Nu știa ce să zică, căci erau înfricoșați. ⁷Un nor a venit și i-a acoperit, iar din nor s-a auzit o voce: „Acesta este Fiul Meu iubit: să ascultați de El!“ ⁸Ei s-au uitat imediat în jur și nu L-au mai văzut decât pe Iesus.

⁹În timp ce coborau de pe munte, Iesus le-a poruncit să nu spună nimănui ce au văzut, până când Fiul Omului nu va învia. ¹⁰Ei au păstrat în ei aceste cuvinte, întrebându-se între ei ce însemna a învia.

¹¹Apoi I-au pus această întrebare: „De ce spun specialiștii în Lege că mai întâi trebuie să vină Elia?“ ¹²El le-a răspuns: „Elia trebuie să vină mai întâi pentru a restabili toate lucrurile; și oare de ce este scris, cu privire la Fiul Omului, că trebuie să sufere mult și să fie disprețuit? ¹³Dar Eu vă spun: Elia a venit deja, și ei s-au purtat cu el cum au vrut, conform cu ce este scris despre el“.

Vindecarea unui băiat demonizat Mt.17:14-21; Lc.9:37-43

¹⁴Când au ajuns la discipoli, au văzut în jurul lor o mulțime mare și pe niște specialiști în Lege care discutau cu ei. ¹⁵De îndată ce oamenii L-au văzut pe Iesus, au fost surprinși și au alergat spre El ca să-L salute. ¹⁶El i-a întrebat: „Despre ce discutați cu ei?“ ¹⁷Un om din mulțime I-a răspuns: „Învățătorule, l-am adus la Tine pe fiul meu care are un spirit mut. ¹⁸Oriunde pune spiritul stăpânire pe el, îl trânteste la pământ; copilul face spume la gură, scrâșnește din dinți și înțepenește cu totul. I-am

rugat pe discipolii Tăi să scoată spiritul, dar n-au putut¹⁹.

¹⁹Iesus le-a zis: „Generație necredincioasă, până când voi fi cu voi? Până când vă voi suporta? Aduceți-l la Mine!“ ²⁰Și ei l-au adus la El. Imediat ce spiritul L-a văzut pe Iesus, l-a trântit la pământ pe copil, care se rostogolea în convulsii și făcea spume la gură. ²¹Iesus l-a întrebat pe tată: „De cât timp i se întâmplă așa?“ El l-a răspuns: „Din copilărie. ²²Și adesea l-a aruncat în foc și în apă, ca să-l facă să moară... Dar, dacă poți face ceva, ai milă de noi!“

²³Iesus i-a zis: „«Dacă poți!» Totul este posibil pentru cel care crede!“ ²⁴Imediat tatăl copilului a strigat [în lacrimi]: „Cred, [Doamne]! Vino în ajutorul necredinței mele!“ ²⁵Văzând că mulțimea se îngrămădește, Iesus a muștră spiritul necurat, zicându-i: „Spirit mut și surd, îți ordon: ieși din acest copil și nu mai intra în el!“ ²⁶Spiritul a ieșit din copil scoțând strigăte și scuturându-l foarte tare. Copilul a rămas ca mort, așa că mulți ziceau că murise, ²⁷dar Iesus l-a luat de mână, l-a ridicat, și el a stat în picioare.

²⁸Când Iesus a intrat în casă, discipolii Săi L-au întrebat în particular: „Noi de ce n-am putut să-l scoatem?“ ²⁹El le-a zis: „Acest soi nu poate ieși decât prin rugăciune [și prin post]“.

Al doilea anunț al morții și învierii lui Iesus Mt.17:22-23; Lc.9:43-45

³⁰Ei au plecat de acolo și au traversat Galileea. Iesus nu voia să se știe lucrul acesta, ³¹căci îi învăța pe discipolii Săi și le zicea: „Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor, iar ei Îl vor face să moară și, la trei zile după ce-L vor fi ucis, va învia“. ³²Dar ei n-au înțeles aceste cuvinte și se temeau să-L întrebe.

Cel mai mare în Regatul lui Dumnezeu Mt.18:1-5; Lc.9:46-50

³³Ei au ajuns în Capernaum. Pe când era în casă, Iesus i-a întrebat: „Despre ce discutați pe drum?“ ³⁴Dar ei tăceau, căci pe drum discutaseră între ei ca să știe cine era cel mai mare. ³⁵Atunci El S-a așezat, i-a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: „Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, va fi cel din urmă dintre toți și servitorul tuturor“.

³⁶A luat un copilăș, l-a pus în mijlocul lor și, după ce l-a luat în brațe, le-a spus: ³⁷„Cine primește în numele Meu pe vreunul dintre acești copilăși, pe Mine Mă primește, iar cine Mă primește pe Mine nu pe Mine Mă primește, ci pe Cel care M-a trimis pe Mine“.

³⁸Ioan l-a zis: „Învățătorule, noi am văzut pe cineva scoțând demoni în numele Tău și l-am împiedicat, pentru că nu ne urma“. ³⁹Iesus a răspuns: „Nu-l împiedicați, pentru că nimeni nu poate să facă un miracol în numele Meu și imediat după aceea să spună lucruri rele despre Mine. ⁴⁰Într-adevăr, cine nu este împotriva noastră este pentru noi. ⁴¹Iar cel care vă va da să beți un pahar de apă în numele Meu, pentru că sunteți ai lui Cristos, vă spun adevărul, nu-și va pierde răsplata.“

Avertizare privind ispita care duce la păcătuire Mt.18:6-9

⁴²Dar dacă cineva îl face să se poticnească pe vreunul dintre acești mi-
cuți care cred în Mine, ar fi mai bine să i se lege de gât o piatră mare de
moară și să fie aruncat în mare. ⁴³Dacă mâna ta te face să păcătuiești,
taie-o, căci este mai bine pentru tine să intri în viață ciung decât să ai
două mâini și să ajungi în iad, în focul care nu se stinge,

⁴⁴[acolo unde *viermele nu moare și focul nu se stinge*].

⁴⁵Și dacă piciorul tău te face să păcătuiești, taie-l, căci este mai bine
pentru tine să intri în viață șchiop decât să ai două picioare și să fii arun-
cat în iad, [în focul care nu se stinge,

⁴⁶acolo unde *viermele nu moare și focul nu se stinge*].

⁴⁷Și dacă ochiul tău te face să păcătuiești, scoate-l. Este mai bine pen-
tru tine să intri în Regatul lui Dumnezeu cu un singur ochi decât să ai doi
ochi și să fii aruncat în iad, ⁴⁸acolo unde *viermele nu moare și focul nu
se stinge*. ⁴⁹Într-adevăr, orice om va fi sărat cu foc [și orice sacrificiu va
fi sărat cu sare].

⁵⁰Sarea este un lucru bun, dar dacă își pierde gustul, cum i-l veți da
înapoi? Să aveți sare în voi înșivă și să fiți în pace unii cu alții“.

Despre divorț Mt.19:1-12; 1.Cor.7:10-16,39; Rom.7:2-3

10 Iesus a plecat de acolo și s-a dus în regiunea Iudeei și dincolo de
Iordan. Mulțimea s-a adunat din nou lângă El și, după cum avea
obiceiul, a început s-o învețe. ²Niște farisei au venit și, ca să-I întindă o
capcană, L-au întrebat dacă îi e permis unui bărbat să divorțeze de soția
lui. ³El a răspuns: „Ce v-a poruncit Moise?“ ⁴Ei I-au zis: „Moise ne-a
permis să scriem *un certificat de divorț și să ne lăsăm soția să plece*“.

⁵Iesus le-a zis: „Din cauza împietririi inimii voastre v-a scris Moise
această poruncă. ⁶Dar, la începutul creației, *Dumnezeu i-a făcut parte
bărbătească și parte femeiască; ⁷de aceea, un om își va părăsi tatăl și
mama [și se va uni cu soția lui], ⁸iar cei doi vor fi una.*” Astfel, ei nu mai
sunt doi, ci una. ⁹Omul să nu despartă deci ce a unit Dumnezeu prin că-
sătorie“.

¹⁰În casă, discipolii L-au întrebat încă o dată cu privire la aceasta. ¹¹El
le-a zis: „Dacă cineva divorțează de soția lui și se căsătorește cu alta,
comite adulter față de ea, ¹²și dacă o femeie divorțează de soțul ei și se
căsătorește cu altul, comite adulter“.

Iesus îi binecuvântează pe copilași Mt.19:13-15; Lc.18:15-17

¹³Niște oameni au adus la El niște copilași ca să-I atingă, dar discipolii
le făceau reproșuri. ¹⁴Văzând aceasta, Iesus S-a indignat și le-a zis: „Lă-
sați copilașii să vină la Mine și nu-i împiedicați, căci Regatul lui Dumne-
zeu este pentru cei care le seamănă. ¹⁵Vă spun adevărul, cine nu pri-

9:44,46,48 *Viermele... se stinge*: citat din Isaia 66:24.

10:4 *Un certificat... să plece*: trimitere la Deuteronom 24:1.

10:6-8 *Dumnezeu... vor fi una*: citat din Geneza 1:27, apoi 2:24.

mește Regatul lui Dumnezeu ca un copilăș nu va intra în el“. ¹⁶Apoi i-a luat în brațe și i-a binecuvântat punându-și mâinile peste ei.

Tânărul bogat Mt.19:16-26; Lc.18:18-27

¹⁷În timp ce Iesus pornea la drum, un om a alergat, s-a pus în genunchi în fața Lui și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac pentru a moșteni viața eternă?“ ¹⁸Iesus i-a zis: „De ce Mă numești «bun»? Nimeni nu este bun în afară de Dumnezeu. ¹⁹Cunoști poruncile: *Să nu ucizi, să nu comiți adulter, să nu furi, să nu depui mărturie falsă, să nu faci rău nimănui, onorează-ți tatăl și mama*“ ²⁰El I-a răspuns: „Învățătorule, am respectat toate acestea încă din tinerețe“.

²¹După ce Iesus l-a privit, l-a iubit și i-a zis: „Îți mai lipsește un lucru: du-te și vinde tot ce ai, dă săracilor, și vei avea o comoară în cer; apoi vino, [ia-ți crucea] și urmează-Mă!“ ²²Dar fața lui s-a posomorât când a auzit acest cuvânt și a plecat foarte trist, căci avea o mare avere.

²³Privind în jurul Lui, Iesus a zis discipolilor Săi: „Ce greu este pentru cei ce au bogății să intre în Regatul lui Dumnezeu!“ ²⁴Discipolii s-au înfricoșat de cuvintele Lui, dar Iesus, luând din nou cuvântul, le-a zis: „Copii, ce greu se intră în Regatul lui Dumnezeu! ²⁵Este mai ușor ca o cămilă să treacă prin urechea acului decât ca un om bogat să intre în Regatul lui Dumnezeu“. ²⁶Ei au rămas cu totul uluiți și-și ziceau: „Și atunci cine poate fi salvat?“ ²⁷Iesus i-a privit și le-a zis: „Acest lucru este imposibil pentru oameni, dar nu și pentru Dumnezeu, căci la Dumnezeu totul e posibil“.

Despre răsplata rezervată discipolilor Mt.19:27-30; Lc.18:28-30

²⁸Petru a început să-I zică: „Uite, noi am lăsat totul și Te-am urmat“. ²⁹Iesus a răspuns: „Vă spun adevărul, nu este nimeni care să-și fi lăsat casa sau frații sau surorile sau mama sau tatăl sau copiii sau ogoarele din cauza Mea și din cauza Veștii Bune ³⁰și care să nu primească de o sută de ori mai mult acum, în timpul acesta, case și frați și surori și mame și copii și ogoare, cu persecuții, iar în lumea viitoare viața eternă.“

³¹Mulți dintre cei dintâi vor fi cei din urmă, și mulți dintre cei din urmă vor fi cei dintâi“.

Al treilea anunț al morții și învierii lui Iesus Mt.20:17-19; Lc.18:31-34

³²Ei erau pe drumul care urcă spre Ierusalim, și Iesus mergea înaintea discipolilor. Ei erau înfricoșați, iar cei care-L urmau se temeau. Iesus i-a luat din nou cu Sine pe cei doisprezece și a început să le spună ce avea să I se întâmple: ³³„Acum mergem la Ierusalim, și Fiul Omului va fi dat în mâinile preoților principali și specialiștilor în Lege. Ei Îl vor condamna la moarte și-L vor da în mâinile neevreilor. ³⁴Ei își vor bate joc de El, Îl vor scuipa, Îl vor biciui și-L vor ucide, iar după trei zile El va învia“.

Chemare la umilință în lucrare Mt.20:20-28

³⁵Iacob și Ioan, fiii lui Zebedei, s-au apropiat de Iesus și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să faci pentru noi ce-Ți vom cere“. ³⁶El le-a zis: „Ce vreți să fac pentru voi?“ ³⁷Ei I-au zis: „Fă ca unul dintre noi să stea la dreapta Ta, iar celălalt la stânga Ta când vei fi în glorie“.

³⁸Iesus le-a răspuns: „Nu știți ce cereți. Puteți oare să beți paharul pe care îl voi bea Eu sau să fiți botezați cu botezul cu care voi fi botezat Eu?“ ³⁹Ei au zis: „Putem“. Iesus le-a răspuns: „Veți bea într-adevăr paharul pe care-l voi bea Eu și veți fi botezați cu botezul cu care voi fi botezat Eu.“ ⁴⁰Cât despre faptul de a sta la dreapta Mea sau la stânga Mea, acesta nu depinde de Mine și nu va fi dat decât celor pentru care este pregătit“.

⁴¹Când au auzit ceilalți zece acest lucru au început să se indigneze pe Iacob și pe Ioan. ⁴²Iesus i-a chemat și le-a zis: „Știți că cei considerați conducători ai națiunilor domină peste ele, iar cei mari ai lor le țin sub puterea lor. ⁴³Nu așa este între voi, dar dacă cineva vrea să fie mare între voi va fi servitorul vostru, ⁴⁴iar dacă cineva vrea să fie cel dintâi între voi va fi sclavul tuturor. ⁴⁵Într-adevăr, Fiul Omului n-a venit ca să fie servit, ci ca să servească și să-Și dea viața ca preț de răscumpărare pentru mulți“.

Vindecarea orbului Bartimeu Mt.20:29-34; Lc.18:35-43

⁴⁶Ei au ajuns la Ierihon. Când Iesus a ieșit din oraș împreună cu discipolii Lui și cu o mulțime destul de mare, Bartimeu, fiul orb al lui Timeu, ședea pe marginea drumului și cerșea. ⁴⁷El a auzit că era Iesus din Nazaret și a început să strige: „Fiule al lui David“, Iesuse, ai milă de mine!“ ⁴⁸Mulți îl mustrau ca să-l facă să tacă, dar el striga și mai tare: „Fiule al lui David, ai milă de mine!“ ⁴⁹Iesus S-a oprit și a zis: „Chemați-l!“ Ei l-au chemat pe orb, zicându-i: „Curaj! Ridică-te, te cheamă!“ ⁵⁰Orbul și-a aruncat haina și, sculându-se dintr-o săritură, a venit spre Iesus.

⁵¹Iesus a luat cuvântul și I-a zis: „Ce vrei să fac pentru tine?“ Orbul I-a răspuns: „Învățătorul meu, să-mi recapăt vederea!“ ⁵²Și Iesus i-a zis: „Du-te, credința ta te-a salvat“. Imediat el și-a recăpătat vederea și L-a urmat pe Iesus pe drum.

Intrarea lui Iesus în Ierusalim Mt.21:1-11; Lc.19:28-40

1 Când s-au apropiat de Ierusalim, aproape de Betfaghe și de Betania, spre Muntele Măslinilor, Iesus i-a trimis pe doi dintre discipolii Săi ²spunându-le: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră, și imediat ce veți intra în el veți găsi legat un măgăruș care nu a fost încălecat niciodată. Dezlegați-l și aduceți-l!“ ³Și dacă vă va întreba cineva: «De ce faceți aceasta?», să răspundeți: «Domnul are nevoie de el și îl va trimite

imediat înapoi aici»“.

⁴Discipolii au plecat; au găsit măgărușul legat lângă o poartă, afară în stradă, și l-au dezlegat. ⁵Câțiva dintre cei care stăteau acolo i-au întrebat: „Ce faceți? De ce dezlegați măgărușul?“ ⁶Ei au răspuns așa cum le spusese Iesus, și ei i-au lăsat s-o facă. ⁷Au adus măgărușul la Iesus, și-au pus hainele pe el, și Iesus a încălecat.

⁸Mulți își întindeau hainele pe drum, iar alții ramuri tăiate de pe câmp. ⁹Cei care mergeau înaintea lui Iesus și cei care Îl urmau strigau: „*Osana!*” *Binecuvântat să fie Cel care vine în numele Domnului!*” ¹⁰Binecuvântat să fie regatul care vine [în numele Domnului], regatul lui David, tatăl nostru! *Osana în locurile preainalte!*” ¹¹Iesus a intrat în Ierusalim și S-a dus la templu. După ce S-a uitat la toate lucrurile din jur, cum era deja târziu, a ieșit ca să Se ducă în Betania împreună cu cei doisprezece.

Smochinul neroditor. A doua curățare a templului

Puterea credinței Mt.21:12-22; Lc.19:45-48

¹²A doua zi, după ce a ieșit din Betania, lui Iesus I s-a făcut foame.

¹³A zărit de departe un smochin care avea frunze și S-a dus să vadă dacă va găsi ceva în el, dar, când a ajuns, n-a găsit decât frunze, căci nu era încă timpul smochinelor. ¹⁴Atunci Iesus a luat cuvântul și a zis smochinului: „Niciodată să nu mai mănânce cineva din rodul tău!” Și discipolii Săi L-au auzit.

¹⁵Ei au ajuns la Ierusalim, și Iesus a intrat în templu. A început să-i dea afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu. A răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor care vindeau porumbei. ¹⁶Nu lăsa pe nimeni să transporte un obiect prin templu ¹⁷și îi învăța, zicând: „Oare nu este scris: *Casa Mea va fi numită o casă de rugăciune pentru toate națiunile?*” Dar voi ați făcut din ea *o peșteră de tâlhari!*” ¹⁸Preoții principali și specialiștii în Lege L-au auzit și căutau mijloacele de a-L ucide, pentru că se temeau de El, căci toată mulțimea era uimită de învățătura Lui. ¹⁹Când s-a înserat, Iesus a ieșit din oraș.

²⁰A doua zi dimineață, trecând pe acolo, discipolii au văzut smochinul: el era uscat până la rădăcini. ²¹Amintindu-și de cele întâmplate, Petru I-a zis: „Învățătorule, privește, smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat!”

²²Iesus i-a răspuns, zicând: „Aveți credință în Dumnezeu! ²³Vă spun adevărul, dacă cineva ar spune acestui munte: «Ridică-te și aruncă-te în mare!» și nu ar avea îndoieli în inima lui, ci ar crede că ceea ce spune se va întâmpla, va vedea întâmplându-se lucrul acela.

²⁴De aceea vă spun: tot ce veți cere în rugăciune să credeți că ați pri-

---

11:9 *Osana*: expresie care înseamnă *salvează deci* și a devenit o exclamație de bucurie sau un strigăt de bun-venit.

11:9 *Osana... Domnului*: citat din Psalmul 118:25-26.

11:17 *Casa... națiunile*: citat din Isaia 56:7.

11:17 *O peșteră de tâlhari*: trimitere la Ieremia 7:11.

mit, și vi se va da. ²⁵Și când stați în picioare ca să vă rugați, să iertați dacă aveți ceva contra cuiva, indiferent ce ați avea împotriva lui, pentru ca Tatăl vostru ceresc să vă ierte și greșelile voastre. ²⁶[Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru ceresc nu vă va ierta greșelile voastre.]“

Întrebarea privind atotputerea lui Iesus Mt.21:23-27; Lc.20:1-8

²⁷Ei s-au dus din nou în Ierusalim și, în timp ce Iesus Se plimba în templu, preoții principali, specialiștii în Lege și prezberierii au venit spre El ²⁸și I-au zis: „Prin ce autoritate faci aceste lucruri și cine Ți-a dat autoritatea de a le face?“

²⁹Iesus le-a răspuns: „Vă voi pune [și Eu] o întrebare; răspundeți-Mi, și vă voi spune prin ce autoritate fac aceste lucruri. ³⁰Botezul lui Ioan venea din cer sau de la oameni? Răspundeți-Mi!“ ³¹Dar ei vorbeau astfel între ei: „Dacă răspundem: «Din cer», ne va zice: «Atunci de ce nu ați crezut în el?»; ³²iar dacă răspundem: «De la oameni...»“ Ei se temeau de mulțime, căci toți îl considerau pe Ioan cu adevărat un profet.

³³Atunci I-au răspuns lui Iesus: „Nu știm“. Iesus le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune prin ce autoritate fac aceste lucruri“.

Parabola viticultorilor Mt.21:33-46; Lc.20:9-19

12 Iesus a început apoi să le vorbească în parabole: „Un om a plantat o vie, a împrejmuț-o cu un gard, a săpat un teasc și a construit un turn; apoi a arendat-o unor viticultori și a părăsit țara.

²Când a venit timpul, a trimis la viticultori un sclav, ca să ia de la ei o parte din rodul viei. ³Viticultorii însă l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. ⁴Din nou a trimis la ei un alt sclav, dar și pe acesta l-au lovit la cap și l-au dezonorat. ⁵A trimis apoi un altul, dar pe acesta l-au ucis, și apoi încă mulți alții, însă pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au ucis.

⁶El mai avea un fiu iubit; l-a trimis cel din urmă la ei, zicând: «Vor avea respect pentru fiul meu». ⁷Dar acești viticultori și-au zis între ei: «Iată moștenitorul! Haideți să-l ucidem, și moștenirea va fi a noastră!»

⁸L-au ucis și l-au aruncat afară din vie.

⁹Ce va face deci stăpânul viei? Va veni și-i va ucide pe viticultori, iar via o va da altora. ¹⁰Oare n-ați citit acest cuvânt din Scriptură? *Piatra pe care au respins-o cei ce construiau a devenit piatra unghiulară; ¹¹este lucrarea Domnului și e o minune în ochii noștri.*”

¹²Ei căutau să-L aresteze, dar se temeau de mulțime. Ei înțeleseseră că pentru ei a spus Iesus această parabolă. Ei L-au lăsat atunci și au plecat.

Întrebarea privind impozitul Mt.22:15-22; Lc.20:20-26

¹³I-au trimis la Iesus pe câțiva farisei și herodieni ca să-L prindă în cursă prin cuvintele Sale. ¹⁴Ei au venit să-I spună: „Învățătorule, știm că

vorbele Tale sunt adevărate și că nu Te lași influențat de nimeni, căci nu Te uiți la înfățișarea oamenilor și îi înveți calea lui Dumnezeu în tot adevărul. Este permis să plătim impozit împăratului sau nu?”

¹⁵Dar Iesus, cunoscându-le ipocrizia, le-a răspuns: „De ce Îmi întindeți o cursă? Aduceți-Mi o monedă ca s-o văd”. ¹⁶Ei I-au adus una, și Iesus i-a întrebat: „Ale cui sunt efigia și inscripția?” Ei au răspuns: „Ale împăratului”. ¹⁷Atunci El le-a zis: „Dați deci împăratului ce este al împăratului, iar lui Dumnezeu ce e al lui Dumnezeu!” Ei erau foarte mirați de El.

Întrebarea privind învierea Mt.22:23-33; Lc.20:27-40

¹⁸Saduceiiⁿ, care spun că nu există înviere, au venit la El și L-au întrebat: ¹⁹„Învățătorule, Moise ne-a lăsat scris că *dacă un om moare și lasă după el o soție fără să aibă copii, fratele lui să se căsătorească cu văduva și să dea un urmaș fratelui său.*”

²⁰Au fost șapte frați. Primul s-a căsătorit, dar a murit fără să aibă urmași. ²¹Al doilea s-a căsătorit cu văduva, dar a murit și el fără urmași. La fel s-a întâmplat și cu al treilea, ²²și niciunul dintre cei șapte n-a lăsat urmași. După ei toți a murit și femeia. ²³La înviere a cui soție va fi ea? Căci toți șapte au avut-o de soție”.

²⁴Iesus le-a răspuns: „Oare nu greșiți pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu? ²⁵Într-adevăr, la înviere oamenii nu se vor căsători, ci vor fi ca îngerii din cer. ²⁶În ce privește învierea morților, n-ați citit în cartea lui Moise, în episodul cu tufișul, ce i-a zis Dumnezeu: *Eu sunt Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob?* ²⁷Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii. Aici greșiți foarte mult”.

Întrebarea privind porunca cea mai mare Mt.22:34-40

²⁸Unul dintre specialiștii în Lege, care îi auzise discutând, a văzut că Iesus răspunsese bine saduceilor. S-a apropiat de El și L-a întrebat: „Care e cea dintâi dintre toate poruncile?” ²⁹Iesus i-a răspuns: „Cea dintâi este: *Ascultă, Israele, Domnul, Dumnezeul nostru este singurul Domn*” ³⁰și: *să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată gândirea ta și cu toată puterea ta.*” ³¹Iat-o pe doua: *Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși!*” Nu există altă poruncă mai mare decât acestea”. ³²Specialistul în Lege I-a zis: „Bine, Învățătorule, este adevărat ce ai zis, și anume că *Dumnezeu este unul singur, că nu este*

12:18 *Saducei*: membrii unui partid alcătuit din familiile marilor preoți și din aristocrați. Ei aveau bogăție și influență politică, erau amabili cu romanii și deschiși față de cultura greacă.

12:19 *Dacă... fratelui său*: citat din Deuteronom 25:5.

12:26 *Eu sunt... Iacob*: citat din Exod 3:6.

12:29 *Ascultă... Domn*: citat din Deuteronom 6:4.

12:30 *Să-L iubești... puterea ta*: citat din Deuteronom 6:5.

12:31 *Iubește-ți... însuși*: citat din Levitic 19:18.

altul în afară de Elⁿ 33 și că a-L iubi din toată inima, cu toată priceperea, [cu tot sufletul] și cu toată puterea, și pe aproapele tău ca pe tine însuși este mai mult decât ofrandele arse și toate sacrificiile“.

³⁴Văzând că I-a răspuns cu inteligență, Iesus i-a zis: „Tu nu ești de parte de Regatul lui Dumnezeu“. Și nimeni n-a mai îndrăznit să-I pună întrebări.

Al cui Fiu este Cristosul? – Avertizare în privința specialiștilor în Lege Mt.22:41-45; 23:1-36; Lc.20:41-47

³⁵În timp ce dădea învățătură în templu, Iesus a spus: „Cum de zic specialiștii în Lege că Mesia este Fiul lui Davidⁿ? ³⁶David însuși, prin Spiritul Sfânt, a zis: *Domnul a zis Domnului meu: «Șezi la dreapta Mea, până când am făcut din dușmanii Tăi scăunelul Tău de picioare!»*“³⁷David însuși Îl numește Domn. Cum poate atunci să fie Fiul său?“ Și o mare mulțime Îl asculta cu plăcere.

³⁸În învățătura Lui, El spunea: „Atenție la specialiștii în Lege, cărora le place să umble îmbrăcați în robe lungi și să fie salutați în piețele publice! ³⁹Ei caută locurile de onoare în sinagogi și cele mai bune locuri la ospete, ⁴⁰jefuiesc văduvele de bunurile lor, în timp ce fac rugăciuni lungi de ochii lumii. Ei vor fi judecați mai sever“.

Bănuțul văduvei Lc.21:1-4

⁴¹Iesus ședea în fața cutiei cu ofrande și privea cum mulțimea arunca bani în ea. Mulți bogăți aruncau mult. ⁴²A venit și o văduvă săracă; ea a aruncat două monede mici, care făceau o sumă foarte mică. ⁴³Atunci Iesus i-a chemat pe discipolii Lui și le-a zis: „Vă spun adevărul, această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei care au aruncat în cutie, ⁴⁴căci toți au dat din bogăția lor, dar ea, din sărăcia ei, a dat totul, tot ce avea ca să trăiască“.

Ultima cuvântare a lui Iesus de pe Muntele Măslinilor

Mt.24–25; Lc.21:5-37

13 După ce Iesus a ieșit din templu, unul dintre discipolii Lui I-a zis: „Învățătorule, uite ce pietre și ce construcții!“ ²Iesus i-a răspuns: „Vezi aceste construcții mari? Nu va rămâne piatră pe piatră, totul va fi distrus“.

³Apoi S-a așezat pe Muntele Măslinilor, în fața templului. Petru, Iacob, Ioan și Andrei L-au întrebat în particular: ⁴„Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri și după care semn se va recunoaște că vor avea loc toate aceste evenimente!“

12:32 *Nu este altul în afară de El*: consecința citatului dat mai înainte, formulat explicit în Deuteronom 4:35.

12:35 *Fiul lui David*: vezi nota de la 10:47.

12:36 *Domnul... picioare*: citat din Psalmul 110:1.

Înșelări și suferințe în epoca sfârșitului Mt.24:4-14; Lc.21:8-19

⁵Iesusa a început atunci să le spună: „Fiți atenți să nu vă înșele nimeni!
⁶Vor veni mulți sub numele Meu și vor zice: «Eu sunt!» Și vor înșela pe mulți. ⁷Când veți auzi vorbindu-se despre războaie și amenințări de războaie, să nu vă lăsați înspăimântați, căci trebuie să se întâmple aceste lucruri, dar încă nu va fi sfârșitul. ⁸*O națiune se va ridica contra unei națiuni și un regat contra unui regat,* în diverse locuri vor fi cutremure, va fi foamete [și tulburări]. Acesta va fi începutul durerilor.

⁹Fiți atenți la voi înșivă! Vă vor da pe mâna tribunalelor și veți fi bătuti în sinagogi, veți fi duși în fața guvernatorilor și în fața regilor din cauza Mea, ca să depuneți mărturie în fața lor. ¹⁰Mai întâi trebuie ca Vestea Bună să fie proclamată tuturor națiunilor.

¹¹Când veți fi arestați și duși la judecată, să nu vă îngrijorați dinainte de ceea ce veți zice, ci spuneți ce vi se va da chiar atunci. Într-adevăr, nu voi veți vorbi, ci Spiritul Sfânt. ¹²Fratele îl va da la moarte pe fratele său, și tatăl pe copilul lui; copiii se vor ridica împotriva părinților lor și îi vor da la moarte. ¹³Veți fi urâți de toți din cauza numelui Meu, dar cine va persevera până la sfârșit va fi salvat.

Marea Strâmtorare Mt.24:15-28; Lc.21:20-24

¹⁴Când veți vedea scârboșenia devastăriiⁿ stând acolo unde nu trebuie să fie – cine citește să înțeleagă –, atunci cei din Iudeea să fugă în munți, ¹⁵cine va fi pe terasă să nu coboare și să nu intre în casă ca să ia ceva, ¹⁶iar cine va fi pe câmp să nu se întoarcă înapoi ca să-și ia haina. ¹⁷Vai de femeile care în zilele acelea vor fi însărcinate sau vor alăpta! ¹⁸Rugați-vă ca aceste lucruri să nu se întâmple iarna!

¹⁹*Căci în acele zile strâmtorarea va fi așa de mare, cum n-a mai fost de la începutul lumiiⁿ* pe care a creat-o Dumnezeu și până acum, și nici nu va mai fi. ²⁰Iar dacă Domnul n-ar fi scurtat acele zile, nimeni n-ar fi salvat, dar El le-a scurtat din cauza celor aleși, pe care El i-a ales. ²¹Dacă vă va zice cineva atunci: «Mesia este aici» sau: «Este acolo», să nu credeți, ²²căci vor apărea mesii falși și profeți falși; ei vor face semne miraculoase și minuni, ca să-i înșele, dacă ar fi posibil, [chiar și] pe cei aleși. ²³Voi să fiți vigilenți; v-am anunțat totul dinainte.

Venirea Fiului Omului Mt.24:29-31; Lc.21:25-28

²⁴Dar în zilele acelea, după acest timp de strâmtorare, *soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina,* ²⁵*stelele vor cădea din cer,*ⁿ iar puterile cerești vor fi zguduite. ²⁶Atunci Îl vor vedea pe *Fiul Omului venind pe noriⁿ* cu multă putere și glorie. ²⁷El Își va trimite îngerii și îi va

13:8 *O națiune... regat:* trimitere la Isaia 19:2.

13:14 *Scârboșenia devastării:* expresie preluată din Daniel 11:31; 12:11.

13:19 *Căci... lumii:* citat din Daniel 12:1.

13:24-25 *Soarele... cer:* citat combinat din Isaia 13:10 și 34:4.

13:26 *Fiul... nori:* citat din Daniel 7:13.

aduna pe cei pe care i-a ales din cele patru colțuri ale lumii, de la marginea pământului până la marginea cerului.

²⁸Luați învățătură din parabola smochinului: de îndată ce ramurile lui devin fragede și cresc frunzele, știți că vara este aproape. ²⁹La fel, când veți vedea că se întâmplă aceste lucruri, să știți că El este aproape, e la ușă. ³⁰Vă spun adevărul, această generație nu va trece până când nu se vor întâmpla toate acestea. ³¹Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

Îndemn la veghere Mt.24:36-51; Lc.21:34-36

³²Cât despre ziua sau ora aceea, nu le cunoaște nimeni, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci doar Tatăl. ³³Aveți grijă, rămâneți treji și vegheați, căci nu știți când va veni acest timp! ³⁴Este ca și cu acel om care pleacă într-o călătorie: își lasă casa, dă autoritate sclavilor săi, indică fiecăruia îndatorirea lui și dă ordin portarului să vegheze. ³⁵Vegheați deci, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: seara sau la miezul nopții sau la cântatul cocoșului sau dimineața. ³⁶Să nu vă găsească dormind când va veni pe neașteptate. ³⁷Ceea ce vă spun vouă, spun tuturor: vegheați!“

Suferința și moartea lui Iesus Cristos (Capitolele 14 și 15)

Planul marilor preoți și specialiștilor în Lege

14 Sărbătoarea Paștelui și a Pâinilor Nedospite urma să înceapă peste două zile. Preoții principali și specialiștii în Lege căutau mijloacele de a-L aresta pe Iesus prin viclenie și a-L face să moară. ²Ei ziceau într-adevăr: „Nu în timpul sărbătorii, ca să nu fie agitație în popor“.

Ungerea lui Iesus în Betania Mt.26:6-13; Io.12:1-8

³Când Iesus era în Betania, în casa lui Simon leprosul, și stătea la masă, a venit o femeie cu un vas plin cu parfum de nardⁿ pur foarte scump. Ea a spart vasul și a vărsat parfumul pe capul lui Iesus. ⁴Unii și-au exprimat indignarea între ei: „La ce bun să risipești acest parfum? ⁵El se putea vinde cu mai mult de trei sute de monede de argint, care să fie date săracilor“, și erau supărați pe ea. ⁶Dar Iesus a zis: „Lăsați-o! De ce o necăjiți? Ea a făcut un lucru frumos pentru Mine. ⁷Într-adevăr, pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și puteți să le faceți bine când vreți, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. ⁸Ea a făcut ce a putut, Mi-a uns corpul dinainte pentru înmormântare. ⁹Vă spun adevărul, oriunde va fi proclamată această veste bună, în toată lumea, se va vorbi și ce a făcut această femeie, în amintirea ei“.

Trădarea lui Iesus Mt.26:14-16; Lc.22:3-6

¹⁰Iuda Iscariot, unul dintre cei doisprezece, s-a dus la preoții princi-

pali ca să li-L trădeze pe Iesus. ¹¹Ei s-au bucurat când au auzit și au promis să-i dea bani, așa că Iuda căuta o ocazie favorabilă pentru a-L trăda.

Ultima cină de Paște Mt.26:17-25; Lc.22:7-18; 22:21-30

¹²În prima zi a Pâinilor Nedospite, când se sacrifică mielul pascal, discipolii Săi I-au zis: „Unde vrei să ne ducem ca să-Ți pregătim masa de Paște?” ¹³El i-a trimis pe doi dintre discipolii Săi și le-a zis: „Duceți-vă în oraș. Veți întâlni un om care duce un urcioc cu apă; urmați-l. ¹⁴Acolo unde va intra el, spuneți proprietarului casei: «Învățătorul zice: Care este sala în care voi mânca Paștele cu discipolii Mei?»” ¹⁵Atunci vă va arăta la etaj o cameră mare, aranjată gata: acolo ne veți pregăti Paștele”. ¹⁶Discipolii Săi au plecat, au ajuns în oraș și au găsit totul așa cum le spusese El, și au pregătit Paștele.

¹⁷Când s-a făcut seară, El S-a dus acolo cu cei doisprezece. ¹⁸În timp ce erau la masă și mâncau, Iesus a zis: „Vă spun adevărul, unul dintre voi, care mănâncă cu Mine, Mă va trăda”. ¹⁹Ei au început să se întristeze și să-I zică unul câte unul: „Nu cumva sunt eu?” ²⁰El le-a zis: „Unul dintre cei doisprezece, cel care bagă mâna în castron cu Mine. ²¹Fiul Omului Se va duce, după cum este scris cu privire la El, dar vai de omul prin care e trădat Fiul Omului! Ar fi fost mai bine pentru acest om să nu se fi născut”.

Instituirea Cinei Domnului Mt.26:26-29; Lc.22:19-20

²²În timp ce mâncau, Iesus a luat pâine și, după ce a rostit rugăciunea de binecuvântare, a frânt-o și le-a dat-o, zicând: „Luați, [mâncați], acesta este corpul Meu”. ²³A luat apoi un pahar și, după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, și au băut toți din el. ²⁴El le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele [noului] legământ, care este vărsat pentru mulți.

²⁵Vă spun adevărul, nu voi mai bea din rodul viței până în ziua când îl voi bea nou în Regatul lui Dumnezeu”.

Anunțul renegării lui Petru Mt.26:31-35; Lc.22:31-34; Io.13:36-38

²⁶După ce au cântat psalmii, s-au dus pe Muntele Măslinilor. ²⁷Iesus le-a zis: „Vă veți poticni toți, [în această noapte,] căci este scris: *Voi lovi păstorul, și oile vor fi împrăștiate.*” ²⁸Dar, după învierea Mea, vă voi preceda în Galileea”. ²⁹Petru I-a zis: „Chiar dacă toți se vor poticni, eu n-o voi face”. ³⁰Iesus i-a zis: „Îți spun adevărul, astăzi, în noaptea aceasta, înainte de a cânta cocoșul de două ori, Mă vei renega de trei ori”. ³¹Dar Petru a reluat cu mai multă tărie: „Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, nu Te voi renega!” Și toți au spus la fel.

14:12 Paște: mare sărbătoare evreiască ce comemora plecarea din Egipt a israeliților, eliberarea lor din sclavie și faptul că viața întâilor lor născuți fusese cruțată. În întreaga săptămână care urma după Paște se mânca pâine fără drojdie (nedospită).

14:27 Voi lovi... împrăștiate: citat din Zaharia 13:7.

Gheteșmane Mt.26:36-46; Lc.22:39-46

³²S-au dus apoi într-un loc numit Gheteșmane, și Iesus a zis discipolilor Săi: „Așezați-vă aici în timp ce Mă voi ruga“. ³³I-a luat cu El pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, și a început să fie cuprins de spaimă și groază.

³⁴El le-a zis: „Sufletul Meu este întristat de moarte; rămâneți aici și vegheați!“ ³⁵Apoi a făcut câțiva pași, S-a aruncat pe pământ și S-a rugat ca, dacă era posibil, ora aceea să se îndepărteze de El. ³⁶El zicea: „Abba, Tată, pentru Tine totul este posibil. Îndepărtează de Mine acest pahar! Totuși, nu ce vreau Eu, ci ce vrei Tu!“ ³⁷A venit la discipoli, pe care i-a găsit dormind, și i-a zis lui Petru: „Simon, tu dormi! N-ai putut să stai treaz nici măcar o oră! ³⁸Vegheați și rugați-vă, ca să nu cedați ispitei! Spiritul este înflăcărat, dar carnea e slabă“.

³⁹S-a îndepărtat din nou și a făcut aceeași rugăciune. ⁴⁰S-a întors din nou și i-a găsit iarăși dormind, pentru că le era foarte somn. Ei nu știau ce să-I răspundă.

⁴¹Când a venit a treia oară, le-a zis: „Dormiți acum și odihniți-vă! Ajunge! A sosit ora; iată că Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor.

⁴²Sculați-vă, să mergem! Se apropie cel care Mă trădează“.

Arestarea lui Iesus Mt.26:47-56; Lc.22:47-53; Io.18:2-12

⁴³Și imediat, în timp ce El vorbea încă, a sosit Iuda, unul dintre cei doisprezece, împreună cu o mulțime înarmată cu săbii și ciomege trimisă de preoții principali, de specialiștii în Lege și de prezbiteri. ⁴⁴Trădătorul le dăduse acest semn: „Cel pe care-L voi săruta, Acela este. Să-L arestați și să-L luați sub pază!“ ⁴⁵Când a venit, s-a apropiat imediat de El și I-a zis: „Învățătorule!“ și L-a sărutat. ⁴⁶Atunci ei au pus mâna pe Iesus și L-au arestat. ⁴⁷Unul dintre cei care se aflau acolo a scos sabia, l-a lovit pe sclavul marelui preot și i-a tăiat urechea.

⁴⁸Iesus a luat cuvântul și le-a zis: „Ați venit să Mă prindeți cu săbii și ciomege, ca pe un tâlhar? ⁴⁹În fiecare zi eram cu voi în templu și dădeam învățătură, dar nu M-ați arestat. Însă Scripturile trebuie să se împlinească“. ⁵⁰Atunci toți L-au părăsit și au fugit.

⁵¹Un tânăr, care purta o pânză de in peste corpul gol, Îl urma pe Iesus. L-au prins și pe el, ⁵²dar el a lăsat pânza de in în mâinile lor și a fugit dezbrăcat.

Iesus înaintea sanhedrinului Mt.26:57-68; Lc.22:54; 22:63-65

⁵³Pe Iesus L-au dus la marele preot, unde s-au adunat toți preoții principali, prezbiterii și specialiștii în Lege. ⁵⁴Petru Îl urma de la distanță, până înăuntru, în curtea marelui preot. S-a așezat împreună cu servitorii și se încălzea la foc.

⁵⁵Preoții principali și întregul sanhedrinⁿ căutau o mărturie împotriva

---

14:55 *Sanhedrin*: consiliu evreiesc prezidat de marele preot, care ținea loc de guvern și Tribunal Suprem pentru chestiuni care nu erau de competența romanilor.

lui Iesus pentru a-L face să moară, și nu găseau. ⁵⁶Mulți depuneau într-adevăr mărturii false contra Lui, dar mărturiile nu se potriveau una cu alta. ⁵⁷Unii s-au ridicat și au depus împotriva Lui o măturie falsă, spunând: ⁵⁸„Noi L-am auzit zicând: «Eu voi distruge acest templu făcut de mâna omului, și în trei zile voi construi altul, care nu va fi făcut de mâna omului»“. ⁵⁹Dar nici măcar în privința aceasta nu se potriveau mărturia lor. ⁶⁰Atunci marele preot s-a ridicat în picioare în mijlocul adunării și L-a interogat pe Iesus: „Nu răspunzi nimic la mărturia pe care o depun aceștia împotriva Ta?“

⁶¹Dar El tăcea și n-a răspuns nimic. Marele preot L-a interogat din nou: „Ești Tu Mesia, Fiul Celui binecuvântat?“ ⁶²Iesus a răspuns: „Eu sunt. Și-L veți vedea pe *Fiul Omului așezat la dreapta Celui Atotputernic și venind pe norii cerului*“.ⁿ

⁶³Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele și a zis: „Ce nevoie mai avem de martori? ⁶⁴Ați auzit blasfemia. Ce credeți?“ Toți L-au condamnat, declarând că merita moartea. ⁶⁵Unii au început să-L scuipe, să-I pună un vâl pe față și să-L lovească cu pumnii, zicând: „Profetește!“ Chiar și servitorii Îl loveau, dându-I palme.

Renegarea lui Petru Mt.26:69-75; Lc.22:55-62

⁶⁶În timp ce Petru era jos în curte, a venit una dintre servitoarele marelui preot. ⁶⁷Ea l-a văzut pe Petru încălzindu-se la foc, l-a privit și i-a zis: „Și tu erai cu Iesus din Nazaret“. ⁶⁸Dar el a negat, spunând: „Nu știu și nu înțeleg ce spui“. Apoi a ieșit ca să se ducă spre curtea exterioară, [și a cântat cocoșul].

⁶⁹Servitoarea l-a văzut și a început din nou să le spună celor ce stăteau acolo: „Acesta este dintre ei“. ⁷⁰El a negat din nou. După puțin timp, cei care erau de față i-au zis lui Petru: „Cu siguranță că ești unul dintre ei, pentru că ești galileean“. ⁷¹Atunci el a început să se blesteme și să jure: „Nu-L cunosc pe acest Om despre care vorbiți“.

⁷²Și imediat, pentru a doua oară, a cântat un cocoș. Petru și-a amințit ce-i spusese Iesus: „Înainte de a cânta cocoșul de două ori, Mă vei renege de trei ori“ și, gândindu-se la acest lucru, a început să plângă.

Iesus înaintea lui Pilat Mt.27:1-2; 27:11-14; Lc.22:66-71; 23:1-4

15 Dis-de-dimineață, preoții principali au ținut sfat cu prezbiterii, specialiștii în Lege și tot sanhedrinul. După ce L-au legat pe Iesus, L-au dus și L-au dat pe mâna lui Pilat.

²Pilat L-a interogat: „Ești Tu Regele evreilor?“ Iesus i-a răspuns: „Este așa cum spui“. ³Preoții principali au adus multe acuzații împotriva Lui. ⁴Pilat L-a întrebat din nou: „Nu răspunzi nimic? Uite de câte Te acuză ei!“ ⁵Dar Iesus n-a mai răspuns nimic, spre mirarea lui Pilat.

14:62 *Fiul... cerului*: citat combinând Psalmul 110:1 și Daniel 7:13; Iesus Se identifică astfel cu Mesia care, în viziunea lui Daniel, primește guvernarea universului.

Condamnarea lui Iesus de către mulțime Mt.27:15-26

⁶La fiecare sărbătoare, el le elibera un deținut, cel pe care-l cerea poporul. ⁷Era în închisoare unul numit Baraba cu complicitii lui, pentru un omor pe care l-au comis în timpul unei răscoale. ⁸Mulțimea s-a adunat și a început să-i ceară lui Pilat ceea ce avea obiceiul să-i dea. ⁹Pilat le-a răspuns: „Vreți să vi-L eliberez pe Regele evreilor?” ¹⁰Într-adevăr, știa că din invidie Îl dăduseră preoții principali în mâinile lui. ¹¹Dar preoții principali au stârnit mulțimea ca el să-l elibereze mai degrabă pe Baraba. ¹²Pilat a luat cuvântul și le-a zis: „Ce vreți atunci să fac cu Cel pe care-L numiți Regele evreilor?” ¹³Ei au strigat din nou: „Crucifică-L!” ¹⁴Pilat le-a zis: „Ce rău a făcut?” Ei au strigat și mai tare: „Crucifică-L!” ¹⁵Pilat voia să facă pe placul mulțimii, așa că l-a eliberat pe Baraba, iar pe Iesus, după ce a pus să fie biciuit, L-a dat să fie crucificat.

Batjocuri și coroană de spini Mt.27:27-31; Io.19:2-5

¹⁶Soldații L-au dus pe Iesus în interiorul curții, adică în pretoriuⁿ, și au adunat toată trupa. ¹⁷L-au îmbrăcat cu o mantie de purpură și l-au pus pe cap o coroană de spini pe care o împletiseră. ¹⁸Apoi au început să-L salute: „Salut, rege al evreilor!” ¹⁹Îl loveau peste cap cu o trestie, Îl scui-pau și se puneau în genunchi ca să se prosterneze înaintea Lui. ²⁰După ce și-au bătut așa joc de El, L-au dezbrăcat de mantia de purpură și L-au îmbrăcat cu hainele Lui, apoi L-au dus să-L crucifice.

Crucificarea lui Iesus Mt.27:32-44; Lc.23:26-43; Io.19:17-27

²¹Au obligat un trecător care venea de la câmp să ducă crucea lui Iesus. Era Simon din Cirene, tatăl lui Alexandru și al lui Rufus. ²²L-au dus pe Iesus la locul numit Golgota, ceea ce înseamnă „locul craniului”. ²³I-au dat [să bea] vin amestecat cu smirnă, dar El nu l-a luat.

²⁴Ei L-au crucificat, apoi și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți ca să știe cine ce să ia. ²⁵Era nouă dimineața când L-au crucificat. ²⁶Inscripția care arăta motivul condamnării Sale avea aceste cuvinte: „Regele evreilor”. ²⁷Împreună cu El au crucificat și doi tâlhari, unul la dreapta și unul la stânga Lui. ²⁸[Astfel s-a împlinit ce zice Scriptura: *El a fost socotit printre criminali.*ⁿ]

²⁹Trecătorii Îl insultau, dădeau din cap și ziceau: „Hei, Tu Cel care distrugi templul și îl reconstruiești în trei zile, ³⁰salvează-Te pe Tine Însuși, dă-Te jos de pe cruce!” ³¹Preoții principali și specialiștii în Lege își băteau și ei joc de El între ei și ziceau: „Pe alții i-a salvat, dar pe Sine Însuși nu Se poate salva. ³²Mesia, Regele Israelului, să coboare acum de pe cruce, ca să vedem și să credem!” Cei crucificați împreună cu El Îl insultau și ei.

15:16 Pretoriu: denumirea reședinței guvernatorului roman.

15:28 El... criminali: citat din Isaia 53:12.

Moartea lui Iesus Mt.27:45-56; Lc.23:44-49; Io.19:28-37

³³La amiază s-a făcut întuneric peste toată țara, până la ora trei după amiază. ³⁴La ora trei după amiază, Iesus a strigat cu voce răsunătoare: *Eli, Eli, lama sabactani?* – care înseamnă *Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?*ⁿ ³⁵Câțiva dintre cei care erau acolo, după ce L-au auzit, ziceau: „Uite că-L cheamă pe Elia“. ³⁶Unul dintre ei a alergat și a umplut un burete cu vin acru, apoi l-a pus într-o trestie și l-a dat să-l bea, zicând: „Lăsați să vedem dacă va veni Elia să-L dea jos!“ ³⁷Dar, cu un strigăt puternic, Iesus a murit. ³⁸Draperia din templuⁿ s-a sfâșiat în două, de sus până jos.

³⁹Când ofițerul roman care stătea în fața lui Iesus [l-a auzit strigătul și] L-a văzut cum a murit, a zis: „Acest om era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu“.

⁴⁰Erau și niște femei care priveau de departe. Printre ele erau Maria din Magdala, Maria, mama lui Iacob cel tânăr și a lui Iose, precum și Salome, ⁴¹care Îl urmaseră și Îl serviseră când Se afla în Galileea, și multe alte femei care veniseră cu El la Ierusalim.

Punerea lui Iesus în mormânt Mt.27:57-61; Lc.23:50-56; Io.19:38-42

⁴²Când s-a făcut seară, pentru că era ziua pregătirii, adică ajunul sabbatului, ⁴³a venit Iosif din Arimateea. Era un membru eminent al Consiliului, care aștepta și el Regatul lui Dumnezeu. El a îndrăznit să se ducă la Pilat ca să-i ceară corpul lui Iesus. ⁴⁴Pilat s-a mirat că murise deja și a trimis vorbă să vină ofițerul ca să-l întrebe dacă Iesus murise de mult. ⁴⁵Ofițerul l-a asigurat de aceasta, așa că el i-a dăruit lui Iosif corpul. ⁴⁶Iosif a cumpărat pânză de in, L-a coborât pe Iesus de pe cruce, L-a înfășurat într-o pânză de in și L-a depus într-un mormânt scobit în stâncă. Apoi a rostogolit o piatră la ușa mormântului. ⁴⁷Maria din Magdala și Maria mama lui Iose priveau unde Îl depuneau pe Iesus.

Învierea lui Iesus Cristos Mt.28:1-8; Lc.24:1-12; Io.20:1-18

16 După ce a trecut sabbatul, Maria din Magdala, Maria mama lui Iacob și Salome au cumpărat mirodenii ca să se ducă să-L îmbălsămeze pe Iesus. ²Duminică, ele s-au dus la mormânt dimineața devreme, la răsăritul soarelui. ³Ele ziceau între ele: „Cine ne va rostogoli piatra care închide intrarea în mormânt?“

⁴Dar, când au ridicat privirile, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese rostogolită. ⁵Ele au intrat în mormântⁿ, au văzut un tânăr îmbrăcat cu o robă lungă, albă, șezând în partea dreaptă, și s-au înspăimântat. ⁶El le-a zis: „Nu vă înfricoșați! Voi Îl căutați pe Iesus din Nazaret, Cel

15:34 *Dumnezeul... părăsit*: citat din Psalmul 22:1.

15:38 *Draperia din templu*: cea care separa Locul Sfânt de Locul Preasfânt, accesibil doar marelui preot, și aceasta o singură dată pe an.

16:5 Mormântul consta din niște cămăruțe scobite în stâncă, cf. Matei 27:60.

care a fost crucificat; El a înviat, nu este aici. Iată locul unde-L depuseseră. ⁷Dar duceți-vă să spuneți discipolilor Săi și lui Petru că El vă precedă în Galileea și că acolo Îl veți vedea, așa cum v-a spus!“ ⁸Ele au ieșit din mormânt și au luat-o la fugă, căci erau cuprinse de tremur și tulburare, și n-au spus nimănui nimic, fiindcă se temeau.

Cel înviat apare discipolilor Săi Mt.28:8-10; Lc.24:13-43

[[⁹Înviat duminică dimineață, Iesus i-a apărut mai întâi Mariei din Magdala, din care scosese șapte demoni. ¹⁰Ea s-a dus și i-a anunțat pe cei care fuseseră cu El și care erau triști și plângeau, ¹¹dar când au auzit că El era viu și că ea Îl văzuse, n-au crezut-o.

¹²După aceea, a apărut sub o altă formă la doi dintre ei care se duceau la țară. ¹³Și ei s-au dus și i-au anunțat pe ceilalți, dar nici pe ei nu i-au crezut.

¹⁴În fine, El le-a apărut celor unsprezece, pe când stăteau la masă, și le-a reproșat necredința și împietrirea inimii, pentru că nu-i crezuseră pe cei care Îl văzuseră înviat.

Misiunea de vestire a evangheliei și înălțarea la cer a lui Cristos

Mt.28:16-20; Lc.24:44-53; Fap.1:8-12

¹⁵Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea ca să proclamați Vestea Bună întregii creații! ¹⁶Cine va crede și va fi botezat va fi salvat, dar cine nu va crede va fi condamnat. ¹⁷Iată semnele care-i vor însoți pe cei care vor fi crezut: în numele Meu vor scoate demoni, vor vorbi în limbi noi, ¹⁸vor lua șerpi [în mâini], și dacă vor bea o băutură mortală, aceasta nu le va face niciun rău; își vor pune mâinile peste bolnavi, iar aceștia se vor face bine“.

¹⁹După ce le-a vorbit, Domnul Iesus a fost înălțat în cer și S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu. ²⁰Ei s-au dus să predice pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și confirma Cuvântul cu semnele miraculoase care îl însoțeau.]]

Evangelhia după Luca

Evangelhia după Luca a fost scrisă între anii 59 și 64 d.Cr. de către medicul grec Luca, care a fost un însoțitor și colaborator al apostolului Paul și care își bazează mărturia pe informații primite de la martori oculari. Ea îl arată pe Iesus Cristos mai ales ca pe Fiul lui Dumnezeu devenit Om, plin de îndurare și iubire, ca să fie Salvatorul tuturor oamenilor, evrei sau neevrei: „Într-adevăr, Fiul Omului a venit să caute și să salveze ce era pierdut“ (Luca 19:10). Împreună cu Matei și Marcu, formează grupul de Evangelhii numite „sinoptice“, căci prezintă viața lui Iesus dintr-o perspectivă similară.

Preludiu: Mărturia veridică a evangheliei Evr.2:1-4

1 Întrucât mulți s-au apucat să facă o relatare a evenimentelor care s-au întâmplat printre noi, ²după cum ni le-au transmis cei care au fost martori oculari de la început și care au devenit servitori ai Cuvântului, ³mi s-a părut de bine și mie, care m-am informat cu grijă asupra tuturor acestor lucruri de la începutul lor, să ți le scriu cu exactitate și în ordine, excelență Teofil, ⁴ca să recunoști certitudinea învățăturilor pe care le-ai primit.

Anunțul nașterii lui Ioan Botezătorul

⁵În timpul domniei lui Herod peste Iudeea, era un preot cu numele de Zaharia din grupa lui Abia. Soția lui era una dintre fiicele lui Aaron și se numea Elisabeta. ⁶Amândoi erau oameni drepti înaintea lui Dumnezeu, trăind în mod ireproșabil după toate poruncile și legile Domnului. ⁷Nu aveau copii, pentru că Elisabeta era sterilă, și amândoi erau înaintați în vârstă.

⁸S-a întâmplat că, în timp ce Zaharia își îndeplinea funcția de preot înaintea lui Dumnezeu, pentru că venise rândul grupei lui, ⁹el a fost desemnat prin tragere la sorți, după regula în vigoare pentru preoți, ca să intre în templul Domnului și să ardă tămâie. ¹⁰Toată mulțimea poporului era afară, în rugăciune, la ora ofrandei de tămâie. ¹¹Atunci un înger al Domnului i-a apărut lui Zaharia și a stat în picioare în dreapta altarului pentru tămâie. ¹²Zaharia s-a tulburat văzându-l, și teama a pus stăpânire pe el.

¹³Dar îngerul i-a zis: „Nu te teme, Zaharia, căci rugăciunea ta a fost ascultată. Soția ta Elisabeta va naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan. ¹⁴El îți va aduce bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de nașterea lui, ¹⁵căci el va fi mare înaintea Domnului. El nu va bea nici vin, nici băutură alcoolică, și va fi umplut de Spiritul Sfânt încă din pântecul mamei lui. ¹⁶Va întoarce pe mulți israeliți la Domnul, Dumnezeul lor.

¹⁷El va umbla înaintea lui Dumnezeu în spiritul și puterea lui Elia *pentru a întoarce inima părinților spre copiii lor*ⁿ și pe cei neascultători la înțelepciunea celor dreți, ca să-I pregătească Domnului un popor bine pregătit“.

¹⁸Zaharia i-a zis îngerului: „După ce anume voi recunoaște lucrul acesta? Căci eu sunt bătrân, iar soția mea are o vârstă înaintată“. ¹⁹Îngerul i-a răspuns: „Eu sunt Gabriel, cel care stă înaintea lui Dumnezeu; am fost trimis să-ți vorbesc și să-ți aduc această veste bună. ²⁰Iată, vei fi mut și nu vei mai putea vorbi până în ziua când se va întâmpla lucrul acesta, pentru că n-ai crezut vorbele mele, care se vor împlini la timpul lor“.

²¹Poporul îl aștepta pe Zaharia și se mira că întârzie atât de mult în templu. ²²Când el a ieșit, nu putea vorbi cu ei, și au înțeles că avusese o viziune în templu; el se exprima prin semne și a rămas mut.

²³Când i s-au terminat zilele de serviciu, el s-a dus acasă. ²⁴După un timp, soția sa Elisabeta a rămas însărcinată. Ea s-a ascuns timp de cinci luni, zicând: ²⁵„Este lucrarea pe care a făcut-o Domnul când Și-a aruncat privirile asupra mea ca să-mi ia rușinea dintre oameni“.

Anunțul nașterii lui Iesus Cristos Mt. 1:18-23

²⁶În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-un oraș din Galileea, numit Nazaret, ²⁷la o fecioară logodită cu un bărbat din familia lui David,ⁿ numit Iosif. Numele fecioarei era Maria. ²⁸Îngerul a intrat la ea și i-a zis: „Te salut, pe tine căreia ți s-a făcut o mare favoare! Domnul este cu tine! [Ești binecuvântată între femei.]“ ²⁹Tulburată de acest cuvânt, Maria se întreba ce ar putea însemna un asemenea salut.

³⁰Îngerul i-a zis: „Nu te teme, Maria, căci ai găsit grație la Dumnezeu. ³¹Iată că vei rămâne însărcinată. Vei naște un fiu, și Îi vei pune numele Iesusⁿ. ³²El va fi mare și va fi numit Fiul Celui Preaînalt, iar Domnul Dumnezeu Îi va da tronul lui David, strămoșul Lui. ³³El va domni peste familia lui Iacob pentru totdeauna, și domnia Lui nu va avea sfârșit“.

³⁴Atunci Maria a zis îngerului: „Cum se va face aceasta, pentru că nu am relații cu niciun bărbat?“ ³⁵Îngerul i-a răspuns: „Spiritul Sfânt va veni peste tine și puterea Celui Preaînalt te va acoperi cu umbra ei. De aceea, Copilul sfânt care Se va naște va fi numit Fiul lui Dumnezeu. ³⁶Iată că Elisabeta, ruda ta, a rămas și ea însărcinată la bătrânețe și va naște un fiu. Ea, care era numită sterilă, este în luna a șasea. ³⁷Într-adevăr, nimic nu e imposibil pentru Dumnezeu“. ³⁸Maria a zis: „Eu sunt sclava Domnului – să mi se facă după cuvântul tău!“ Și îngerul a plecat de la ea.

Vizita Mariei la Elisabeta

³⁹În zilele acelea, Maria s-a grăbit să se ducă într-un oraș din regiune

1:17 *Pentru... copiii lor*: citat din Maleahi 4:6.

1:27 *David*: primul mare rege al Israelului; el primise promisiunea că Eliberatorul trimis de Dumnezeu (Mesia) va veni din dinastia sa.

1:31 *Iesus*: forma grecească a numelui evreiesc *Ieșua* (Dumnezeu este salvare/salvator).

nea muntoasă a Iudeei. ⁴⁰Ea a intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta.

⁴¹Când Elisabeta a auzit salutul Mariei, copilul ei s-a mișcat brusc în ea, iar ea s-a umplut de Spiritul Sfânt. ⁴²Ea a strigat cu voce răsunătoare: „Tu ești binecuvântată printre femei, și rodul pânteceleui tău este binecuvântat. ⁴³Cum mi-a fost dat mie ca mama Domnului meu să vină la mine? ⁴⁴Într-adevăr, de îndată ce ți-am auzit salutul, copilul mi-a tresăltat în pântece de bucurie. ⁴⁵Fericită este cea care a crezut că ceea ce i s-a zis din partea Domnului se va întâmpla!“

Cântarea de laudă a Mariei

⁴⁶Maria a zis:

⁴⁷„Sufletul meu Îl preamărește pe Domnul, și spiritul mi se bucură în Dumnezeu, Salvatorul meu,

⁴⁸pentru că a privit spre starea umilă a sclavei Sale. Într-adevăr, iată, de acum toate generațiile mă vor numi fericită,

⁴⁹pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfânt

⁵⁰*și îndurarea Lui ține din generație în generație față de cei ce se tem de El.*”

⁵¹El a acționat cu tăria brațului Său, i-a împrăștiat pe cei care aveau în inimă gânduri orgolioase.

⁵²El i-a răsturnat pe cei puternici de pe tronurile lor și i-a înălțat pe cei umili.

⁵³El i-a săturat cu bunătăți pe cei flămânzi și i-a dat afară cu mâinile goale pe cei bogați.

⁵⁴El l-a ajutat pe Israel, servitorul Său, și *Și-a amintit de îndurarea Sa*”

⁵⁵ – cum le spusese strămoșilor noștri – în favoarea lui Abraham și a descendenților lui, pentru totdeauna!“

⁵⁶Maria a rămas împreună cu Elisabeta cam trei luni, apoi s-a întors acasă.

Nașterea lui Ioan Botezătorul

⁵⁷A venit timpul ca Elisabeta să nască și a născut un băiat. ⁵⁸Vecinii și rudele ei au auzit că Domnul Și-a arătat îndurarea față de ea într-un mod minunat și s-au bucurat împreună cu ea. ⁵⁹A opta zi au venit să circumcidă copilul. Au vrut să-i pună numele tatălui său Zaharia, ⁶⁰dar mama lui a luat cuvântul și a zis: „Nu, ci îl va chema Ioan“. ⁶¹Ei i-au zis: „Nimeni dintre rudele tale nu poartă acest nume“.

⁶²Ei au făcut semne tatălui său ca să știe ce nume dorește să-i dea. ⁶³Atunci el a cerut o tăbliță și a scris: „Numele lui este Ioan“. Și toți s-au mirat. ⁶⁴Imediat i s-a deschis gura, limba i s-a dezlegat, și el vorbea și-L binecuvânta pe Dumnezeu. ⁶⁵Teama a pus stăpânire pe toți cei din

1:50 *Și îndurarea... se tem de El:* citat din Psalmul 103:17.

1:54 *Și-a amintit de îndurarea Sa:* citat din Psalmul 98:3.

împrejurimi, și în toată regiunea muntoasă a Iudeei se vorbea despre aceste lucruri. ⁶⁶Toți cei care le auzeau le păstrau în inimă și ziceau: „Oare ce va fi acest copil?” Și mâna Domnului era cu el.

Cântarea de laudă a lui Zaharia

⁶⁷Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Spiritul Sfânt și a profețit astfel:

⁶⁸„Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeuul Israelului, pentru că l-a vizitat și l-a răscumpărat pe poporul Său!

⁶⁹El ne-a dat un Salvator puternic în familia servitorului Său David.

⁷⁰Așa anunțase prin gura sfinților Săi profeți din vechime:

⁷¹Un Salvator care să ne scape de dușmanii noștri și de sub dominația tuturor celor care ne urăsc,

⁷²ca să arate îndurare strămoșilor noștri și să-Și amintească de legământul Lui cel sfânt,

⁷³conform jurământului pe care i-l făcuse lui Abraham, strămoșul nostru, de a ne permite

⁷⁴ca după ce vom fi scăpați din mâna dușmanilor noștri să-L servim fără teamă,

⁷⁵umblând înaintea Lui în sfințenie și în dreptitudine toate zilele vieții noastre.

⁷⁶Iar tu, copilașule, vei fi numit profet al Celui Preaînalt, căci vei merge înaintea feței Domnului pentru a-I pregăti căile

⁷⁷și pentru a da poporului Său cunoștința salvării prin iertarea păcatelor lui,

⁷⁸din cauza bunătății profunde a Dumnezeului nostru, prin care a venit la noi din cer Soarele care răsare

⁷⁹pentru *a-i lumina pe cei ce stau în întuneric și în umbra morții*,⁷⁹ ca să ne îndrepte pașii pe calea păcii⁷⁹“.

⁸⁰Copilul creștea și se întărea în spirit. El a rămas în deșert până în ziua când s-a prezentat poporului Israel.

Nașterea lui Iesus Cristos în Betleem Mt. 1:18-25

2Pe timpul acela a apărut un edict al împăratului Augustus² care ordona recensământul întregului Imperiu. ²Acest prim recensământ a avut loc când Quirinius era guvernator al Siriei. ³Toți se duceau să fie înscrși, fiecare în localitatea de origine. ⁴Iosif s-a suit și el din Galileea, din orașul Nazaret, pentru a se duce în Iudeea, în orașul lui David, numit Betleem, pentru că era din familia și neamul lui David. ⁵El s-a dus acolo ca să fie înscris împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată.

⁶În timp ce erau acolo, a venit timpul ca ea să nască, ⁷și L-a născut pe Fiul ei întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în camera de oașpeți nu era loc pentru ei.

1:79 *A-i lumina... morții*: citat din Isaia 9:2.

2:1 „Augustus”: titlu al împăratului roman; este vorba despre Gaius Iulius Caesar Octavianus (27 î.Cr.-14 d.Cr.)

Păstorii și îngerii

⁸În regiunea aceea erau niște păstori care își petreceau noaptea pe câmp ca să-și păzească turma. ⁹Un înger al Domnului le-a apărut, și gloria Domnului a strălucit în jurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare. ¹⁰Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, căci vă anunț o veste bună care va fi o sursă de mare bucurie pentru tot poporul: ¹¹astăzi, în orașul lui David, vi S-a născut un Salvator care este Mesia”, Domnul. ¹²Iată semnul după care Îl veți recunoaște: veți găsi un Nou-născut înfășat în scutece și culcat într-o iesle“.

¹³Și deodată o mulțime de îngeri din armata cerească s-a unit cu el, lăudându-L pe Dumnezeu și zicând: ¹⁴„Glorie lui Dumnezeu în locurile preainalte, pace pe pământ și bunăvoință între oameni!“

¹⁵După ce îngerii au plecat de la ei înapoi în cer, păstorii și-au zis unii altora: „Să mergem la Betleem ca să vedem ce s-a întâmplat, ce ne-a făcut cunoscut Domnul!“ ¹⁶S-au grăbit să se ducă acolo și i-au găsit pe Maria și pe Iosif, ca și Nou-născutul culcat în iesle. ¹⁷Când i-au văzut, au povestit ceea ce li se spusese despre acest Copilaș. ¹⁸Toți cei care îi auzeau pe păstori se mirau de spusele lor. ¹⁹Maria păstra toate aceste vorbe și medita la ele în inima ei. ²⁰Apoi păstorii au plecat glorificându-L și lăudându-L pe Dumnezeu pentru tot ceea ce au auzit și au văzut, care erau exact așa cum li se spusese.

Prezentarea lui Iesus în templul din Ierusalim

²¹Opt zile mai târziu, a venit timpul să circumcidă Copilul și I-au pus numele Iesus, nume pe care I-l dăduse îngerul încă înainte ca El să fi fost conceput în pântece. ²²După ce a luat sfârșit perioada purificării lor, conform Legii lui Moise, Iosif și Maria L-au dus la Ierusalim ca să-L prezinte Domnului, ²³după cum este scris în Legea Domnului: *Orice întâi născut de parte bărbătească va fi consacrat Domnului*ⁿ ²⁴și ca să ofere ca sacrificiu *o pereche de turturele sau doi pui de porumbel*,ⁿ așa cum spune în Legea Domnului.

Cântarea de laudă a lui Simeon. Profetesa Ana

²⁵În Ierusalim era un om numit Simeon. Acest om era drept și pios, aștepta mângâierea Israelului, iar Spiritul Sfânt era peste el. ²⁶Spiritul Sfânt îi revelase că nu va muri înainte de a-L fi văzut pe Mesia al Domnului. ²⁷Îndemnat de Spirit, el a venit la templu. Și când părinții L-au adus pe Copilașul Iesus ca să împlinescă cu privire la El ce prescria Legea, ²⁸el L-a luat în brațe, L-a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:

2:11 *Mesia*: sau *unsul lui Dumnezeu*, în greacă *Cristos*. Conform promisiunilor din Vechiul Testament, evreii așteptau venirea unei persoane desemnate de Dumnezeu care să le aducă eliberarea.

2:23 *Orice... Domnului*: principiu enunțat în Exod 13:2 în momentul ieșirii din Egipt a israeliților.

2:24 *O pereche... porumbel*: poruncă preluată din Levitic 12:8.

²⁹„Acum, Stăpâne, lasă-l pe sclavul Tău să se ducă în pace, după promisiunea Ta,

³⁰pentru că ochii mei au văzut salvarea Ta,

³¹salvare pe care ai pregătit-o în fața tuturor popoarelor,

³²lumină pentru a lumina națiunile și glorie poporului Tău, Israel“.

³³Iosif și mama [lui Iesus] se mirau de ceea ce se zicea despre El.

³⁴Simeon i-a binecuvântat și i-a zis Mariei, mama Lui: „Iată că acest Copil este destinat pentru căderea și ridicarea multora în Israel și ca să devină un semn care va provoca contradicția. ³⁵Dar și ție o sabie îți va străpunge sufletul. Astfel, gândurile multor inimi vor fi dezvăluite“.

³⁶Era acolo și o profetesă, Ana, fiica lui Fanuel, din tribul lui Așer. Ea avea o vârstă foarte înaintată; după căsătorie nu trăise cu soțul ei decât șapte ani. ³⁷Rămasă văduvă și în vârstă de 84 de ani, nu părăsea niciodată templul; ea Îl servea pe Dumnezeu noapte și zi în post și rugăciune.

³⁸Sosită și ea la aceeași oră, Îl lăuda pe Dumnezeu și vorbea despre Iesus tuturor celor care așteptau răscumpărarea Ierusalimului.

Întoarcerea la Nazaret Mt.2:22-23

³⁹După ce au împlinit tot ce prescria Legea Domnului, Iosif și Maria s-au întors în Galileea, în orașul lor Nazaret. ⁴⁰Copilul creștea și Se întărea [în spirit]. Era plin de înțelepciune, și grația lui Dumnezeu era asupra Lui.

Iesus la doisprezece ani în templu

⁴¹Părinții lui Iesus mergeau în fiecare an la Ierusalim pentru sărbătoarea Paștelui. ⁴²Când a avut 12 ani, s-au dus acolo cu El, cum era obiceiul pentru această sărbătoare. ⁴³Apoi, când sărbătoarea s-a încheiat, la întoarcere, copilul Iesus a rămas în Ierusalim fără ca părinții Lui să știe. ⁴⁴Crezând că era cu tovarășii lor de călătorie, au făcut o zi de drum, tot căutându-L printre rudele și cunoștințele lor. ⁴⁵Dar nu L-au găsit și s-au întors la Ierusalim ca să-L caute. ⁴⁶După trei zile, L-au găsit în templu, așezat în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări.

⁴⁷Toți cei care-L auzeau erau stupefiați de inteligența și de răspunsurile Lui. ⁴⁸Când L-au văzut părinții Lui, au fost consternați, iar mama Lui I-a zis: „Copile, de ce ne-ai făcut aceasta? Tatăl Tău și cu mine Te căutam cu îngrijorare“. ⁴⁹El le-a zis: „De ce M-ați căutat? Nu știți că trebuie să Mă ocup de treburile Tatălui Meu?“ ⁵⁰Dar ei n-au înțeles ce le-a zis El. ⁵¹Apoi a plecat cu ei ca să Se ducă la Nazaret și le-a fost ascultător. Mama Lui păstra toate aceste lucruri în inima ei. ⁵²Iesus creștea în înțelepciune, în înălțime și în grație înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

2:49 Tatăl Meu: Iesus vorbea despre Dumnezeu, în contrast cu Iosif, care nu era tatăl Său decât din punct de vedere legal și social.

Predicarea lui Ioan Botezătorul Mt.3:1-12; Mc.1:1-8

3În anul al cincisprezeceleaⁿ al domniei împăratului Tiberiu, Ponțiu Pilat era guvernator al Iudeei, Herod tetrarhⁿ al Galileei, fratele său Filip era tetrarh al teritoriului Ituriei și Trahonitei, Lisanius era tetrarh al Abilenei,² iar Ana și Caiafa erau mari preoți. Atunci Cuvântul lui Dumnezeu i s-a adresat lui Ioan, fiul lui Zaharia, în deșert.

³El a străbătut toată regiunea Iordanului, predicând botezul pocăințeiⁿ pentru iertarea păcatelor,⁴ așa cum scrie în cartea cuvintelor profetului Isaia: *Este vocea celui care strigă în deșert: „Pregătiți calea Domnului, faceți-I drepte cărările!”*⁵ *Orice vale va fi umplută, orice munte și orice deal vor fi nivelate, ce este strâmb va fi îndreptat și drumurile gloduroase vor fi netezite,*⁶ și orice om va vedea salvarea lui Dumnezeu.ⁿ

⁷El zicea deci mulțimilor care veneau să fie botezate de el: „Pui de vipere! Cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?”⁸ Produceți deci roade care să confirme schimbarea voastră de atitudine și nu începeți să ziceți în voi înșivă: «Îl avem ca tată pe Abraham!» Într-adevăr, vă spun că Dumnezeu poate face să se nască din aceste pietre descendenți lui Abraham.⁹ Toporul este deja pus la rădăcina pomilor: orice pom care nu produce roade bune va fi deci tăiat și aruncat în foc⁴.

¹⁰Mulțimea îl întreba: „Deci ce trebuie să facem?”¹¹ El i-a răspuns: „Cine are două cămăși să le împartă cu cine nu are niciuna, iar cine are de mâncare să facă la fel!”⁴

¹²Au venit însă și niște perceptori să fie botezați; ei i-au zis: „Învățătorule, ce trebuie să facem?”¹³ El le-a răspuns: „Să nu cereți mai mult decât vi s-a ordonat!”⁴

¹⁴L-au întrebat și niște soldați: „Iar noi ce trebuie să facem?” El le-a răspuns: „Nu stoarceți cu forța bani de la oameni, nici nu aduceți acuzații false, ci mulțumiți-vă cu solda voastră!”⁴

¹⁵Poporul era în așteptare, și toți se întrebau în ei înșiși dacă Ioan nu era cumva Mesia.¹⁶ Atunci el le-a spus tuturor: „Eu vă botez cu apă, dar vine Cel care este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua sandalelor. El vă va boteza cu Spiritul Sfânt și cu foc.”¹⁷ El Își are în mână lopata de treierat; Își va curăța aria de treierat și va strânge grâul în grânarul Lui, dar va arde pleava într-un foc care nu se stinge⁴.

¹⁸Și astfel, cu multe alte îndemnuri, Ioan anunța vestea bună popoului.¹⁹ Dar tetrarhul Herod, pe care Ioan îl mustra din cauza Herodiadei, soția fratelui său [Filip], și a tuturor faptelor rele pe care le făcuse,²⁰ a

3:1 Anul al cincisprezecelea: adică 29 d.Cr.

3:1 *Tetrarh*: titlu dat de romani prinților de mai mică importanță decât regii. Romanii erau cei care, ca putere ocupantă, numeau și destituiau regii și alți regișori din teritoriile plasate sub autoritatea lor.

3:3 *Pocăință*: același cuvânt grec ca *schimbarea de atitudine* (v. 8); denotând o schimbare a gândirii, el face referire la o transformare radicală a persoanei, care renunță la atitudinile ei greșite pentru a adopta un nou comportament și o nouă perspectivă, conforme voinței lui Dumnezeu.

3:4-6 *Este vocea... lui Dumnezeu*: citat din Isaia 40:3-5.

mai adăugat la toate celelalte fapte pe aceea că l-a aruncat pe Ioan în închisoare.

Botezul lui Iesus Cristos Mt.3:13-17; Mc.1:9-11; Io.1:32-34

²¹Cum tot poporul era botezat, a fost botezat și Iesus. În timp ce Se ruga, s-a deschis cerul, ²²și Spiritul Sfânt a coborât peste El în formă corporală, ca un porumbel, iar din cer s-a auzit o voce: „Tu ești Fiul Meu iubit, în care Îmi găsec plăcerea“.

Genealogia lui Iesus Cristos Mt.1:1-16; Fap.13:23

²³Iesus avea cam treizeci de ani când Și-a început lucrarea. El era, după cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Heli, ²⁴fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melchi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif, ²⁵fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai, ²⁶fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semei, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda, ²⁷fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, fiul lui Neri, ²⁸fiul lui Melchi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er, ²⁹fiul lui Iosua, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi, ³⁰fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim, ³¹fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David, ³²fiul lui Iese, fiul lui Obed, fiul lui Boaz, fiul lui Sala, fiul lui Nahșon, ³³fiul lui Aminadab, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Hețron, fiul lui Pereț, fiul lui Iuda, ³⁴fiul lui Iacob, fiul lui Isaac, fiul lui Abraham, fiul lui Terah, fiul lui Nahor, ³⁵fiul lui Serug, fiul lui Reu, fiul lui Peleg, fiul lui Eber, fiul lui Șelah, ³⁶fiul lui Cainan, fiul lui Arpacșad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh, ³⁷fiul lui Metusala, fiul lui Enoh, fiul lui Jared, fiul lui Mahalaleel, fiul lui Cainan, ³⁸fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

Ispitirea lui Iesus Cristos Mt.4:1-11; Mc.1:12-13

4 Iesus, plin de Spiritul Sfânt, S-a întors de la Iordan și a fost dus de Spirit în deșert ²unde a fost ispitit de diavol timp de 40 de zile. În toate zilele acelea n-a mâncat nimic și, când a trecut această perioadă, a flămânzit. ³Diavolul I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, ordonă acestor pietre să devină pâine!“ ⁴Iesus i-a răspuns: „Este scris: *Omul nu va trăi numai cu pâine, [ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu]*“.

⁵Diavolul L-a dus mai sus, [pe un munte înalt], și I-a arătat într-o clipă toate regatele de pe pământ. ⁶Apoi I-a zis: „Ție Îți voi da toată această putere și gloria acestor regate, căci ea mi-a fost dată mie, și eu o dau cui vreau. ⁷Deci, dacă Te prosternezi înaintea mea, ea va fi toată a Ta“. ⁸Iesus i-a răspuns: „[Retrage-te, Satan! Într-adevăr.] este scris: *Domnului, Dumnezeuului tău să I te închini și numai pe El să-L servești!*“

4:4 *Omul... Dumnezeu:* citat din Deuteronom 8:3.

4:8 *Domnului... servești:* citat din Deuteronom 6:13.

⁹Diavolul L-a dus apoi la Ierusalim, L-a pus pe terasa templului și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici, ¹⁰pentru că este scris: *El le va da îngerilor Săi ordin cu privire la Tine să Te păzească* ¹¹și: *Ei Te vor duce pe mâini, ca să nu-Ți lovești piciorul de vreo piatră.*” ¹²Iesus i-a răspuns: „S-a zis: *Să nu-L ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău!*”

¹³După ce a epuizat orice ispitire, diavolul a plecat de la El pentru un timp.

Începutul lucrării lui Iesus în Galileea Mt.4:12-17; Mc.1:14-15

¹⁴Iesus, îmbrăcat cu puterea Spiritului, S-a întors în Galileea, și numele Lui s-a răspândit în toată regiunea. ¹⁵El dădea învățătură în sinagoga lor și era glorificat de toți.

Predicarea Sa în sinagoga din Nazaret

¹⁶S-a dus și la Nazaret, unde fusese crescut și, după obiceiul Său, în ziua de sabat a intrat în sinagogă și S-a ridicat să citească din Scriptură. ¹⁷I-a fost dată cartea profetului Isaia. El a desfășurat-o” și a găsit locul unde era scris: ¹⁸*Spiritul Domnului este peste Mine pentru că M-a consacrat prin ungere să anunț săracilor vestea bună; M-a trimis [să-i vindec pe cei cu inima zdrobită], să proclam prizonierilor eliberarea, iar orbilor recăpătarea vederii, să-i eliberez pe cei asupriți,* ¹⁹*să proclam un an de grație a Domnului.*” ²⁰Pe urmă, El a înfășurat sulul la loc, l-a dat servitorului și S-a așezat, și ochii tuturor celor din sinagogă erau ațintiți asupra Lui.

²¹Atunci El a început să le spună: „Astăzi s-a împlinit acest cuvânt al Scripturii pe care tocmai l-ați auzit”. ²²Toți depuneau mărturie despre El, se mirau de cuvintele de grație care Îi ieșeau din gură și ziceau: „Nu este El oare fiul lui Iosif?”

²³Iesus le-a zis: „Cu siguranță, îmi veți spune proverbul: «Doctore, vindecă-te pe tine însuși!», «Fă și aici, în patria Ta, ceea ce am auzit că ai făcut în Capernaum!»” ²⁴El le-a mai zis: „Vă spun adevărul, niciun profet nu este bine primit în patria lui. ²⁵Vă declar în tot adevărul: erau multe văduve în Israel pe timpul lui Elia, când cerul a fost închis trei ani și șase luni și a fost o mare foamete în toată țara. ²⁶Totuși, Elia n-a fost trimis la niciuna dintre ele, ci numai la o văduvă din Sarepta, în țara Sidonului. ²⁷De asemenea, erau mulți leproși în Israel pe timpul profetului Elisei, și totuși niciunul dintre ei n-a fost curățat, ci numai Naaman sirianul”.

²⁸Când au auzit aceste cuvinte, toți cei din sinagogă s-au infuriat. ²⁹Ei s-au sculat, L-au izgonit din oraș și L-au dus până la o pantă abruptă a

4:10-11 *El va da... piatră:* citat din Psalmul 91:11-12.

4:12 *Să nu-L ispitești... tău:* citat din Deuteronom 6:16.

4:17 *El a desfășurat-o:* vechile manuscrise erau suluri de papirus sau pergament.

4:18-19 *Spiritul... Domnului:* citat din Isaia 61:1-2.

muntelui pe care era construit orașul lor, ca să-L arunce în gol. ³⁰Dar Iesus a trecut prin mijlocul lor și a plecat.

Iesus scoate un spirit necurat Mc.1:21-28

³¹El S-a dus la Capernaum, un oraș din Galileea, și dădea învățătură în zilele de sabat. ³²Oamenii se mirau de învățătura Lui, căci vorbea cu autoritate.

³³În sinagogă era un om care avea un spirit demonic necurat. El a strigat cu voce răsunătoare: ³⁴„Ah! Ce vrei cu noi, Iesuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Știu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu“.

³⁵Iesus l-a muștră, zicând: „Taci și ieși din omul acesta!“ Demonul l-a aruncat la pământ în mijlocul lor și a ieșit fără să-i mai facă vreun rău. ³⁶Toți au fost cuprinși de spaimă și își ziceau unii altora: „Ce este acest cuvânt? El poruncește cu autoritate și putere spiritelor necurate, și ele ies“. ³⁷Și faima Lui s-a răspândit în toată regiunea.

Vindecarea soacrei lui Petru și a altor bolnavi

Mt.8:14-17; Mc.1:29-39

³⁸Ieșind din sinagogă, El S-a dus acasă la Simon. Soacra lui Simon avea febră mare, și ei L-au rugat pentru ea. ³⁹El S-a aplecat asupra ei, a muștră febra, și febra L-a lăsat-o. Ea s-a ridicat imediat și a început să-i servească.

⁴⁰La apusul soarelui, toți cei care aveau bolnavi atinși de diferite boli i-au adus la El. El își punea mâinile peste fiecare om și îl vindeca. ⁴¹De asemenea, din mulți a scos și demoni, care, când ieșeau, strigau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu“. El îi certa și nu le permitea să spună acest lucru, pentru că știa că El era Mesia.

⁴²Când s-a făcut zi, El a ieșit și S-a retras într-un loc pustiu. O mulțime de oameni L-a căutat și a ajuns până la El; voia să-L rețină ca să nu plece de la ea, ⁴³dar El i-a zis: „Trebuie să anunț și în alte orașe vestea bună a Regatului lui Dumnezeu, căci pentru aceasta am fost trimis“. ⁴⁴Și El predica în sinagogile din Iudeea.

Pescuirea miraculoasă. Chemarea primilor discipoli

Mt.4:18-22; Mc.1:16-20; Io.1:35-51; 21:1-11

5Într-o zi, Iesus Se afla pe malul lacului Ghenezaret, și mulțimea se înghesuia în jurul Lui ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. ²El a văzut la marginea lacului două bărci; pescarii coborâseră din ele ca să-și spele plasele. ³El S-a suit într-una dintre aceste bărci, care era a lui Simon, și l-a rugat s-o îndepărteze puțin de mal. Apoi S-a așezat și, din barcă, dădea învățătură mulțimii.

⁴Când a terminat de vorbit, i-a zis lui Simon: „Înaintează acolo unde este apă adâncă și aruncați-vă plasele pentru pescuire!“ ⁵Simon l-a răspuns: „Stăpâne, am muncit toată noaptea fără să prindem nimic, dar, la

cuvântul Tău, voi arunca plasele!“⁶ Ei le-au aruncat și au prins o așa de mare cantitate de pește, că li se rupeau plasele.⁷ Au făcut semn tovarășilor lor care erau în cealaltă barcă să le vină în ajutor. Ei au venit și au umplut cele două bărci, astfel că ele începeau să se scufunde.

⁸Când Simon Petru a văzut aceasta, a căzut în genunchi înaintea lui Iesus și I-a zis: „Doamne, pleacă de la mine, pentru că sunt un om păcătos!“⁹ Într-adevăr, el și toți cei care erau cu el fuseseră cuprinși de spaimă din cauza pescuirii pe care o făcuseră.¹⁰ La fel erau și Iacob și Ioan, fiii lui Zebedei, care lucrau împreună cu Simon. Iesus i-a zis lui Petru: „Nu te teme, de acum înainte vei fi pescar de oameni!“¹¹ Atunci ei au adus bărcile la mal, au lăsat totul și L-au urmat.

Vindecarea unui lepros Mt.8:2-4; Mc.1:40-45

¹²În timp ce Se afla într-unul dintre orașe, un om plin de lepră L-a văzut, s-a aruncat cu fața la pământ și L-a rugat: „Doamne, dacă vrei, poți să mă faci curat“.¹³ Iesus a întins mâna, l-a atins și a zis: „Vreau. Fii curat!“ Și imediat lepra l-a părăsit.

¹⁴Apoi Iesus i-a ordonat să nu spună nimănui, ci: „Du-te să te arăți preotului și oferă pentru purificarea ta ce a prescris Moise, ca să le servească de mărturie“.¹⁵ Renumele Lui se răspândea tot mai mult și se adunau mulțimi mari de oameni ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor.¹⁶ Dar El Se retrăgea în locuri izolate și Se ruga.

Vindecarea unui paraltic Mt.9:1-8; Mc.2:1-12

¹⁷Într-o zi, El dădea învățătură. Niște fariseiⁿ și specialiști în Lege, veniți din toate satele Galileei, ale Iudeei și din Ierusalim, ședeau acolo, și puterea Domnului se manifesta prin vindecări.¹⁸ Și iată că niște oameni care duceau un paraltic pe o targă încercau să intre cu el înăuntru și să-l pună înaintea lui Iesus.¹⁹ Cum nu puteau din cauza mulțimii, s-au suit pe acoperiș și, printr-o deschizătură, l-au coborât pe targă în mijlocul adunării, în fața lui Iesus.²⁰ Văzându-le credința, Iesus a zis: „Omule, păcatele îți sunt iertate“.

²¹Specialiștii în Lege și fariseii au început să se gândească și să zică: „Cine este acest om care rostește blasfemii? Cine poate să ierte păcatele în afară de Dumnezeu?“²² Iesus le cunoștea gândurile, așa că le-a zis: „De ce gândiți așa în inimile voastre?²³ Ce este mai ușor de zis: «Păcatele îți sunt iertate» sau «Ridică-te și umblă!»? ²⁴Dar, ca să știți că Fiul Omuluiⁿ are pe pământ puterea de a ierta păcatele“, El a zis paralticului: „Îți zic: Ridică-te, ia-ți targa și du-te acasă!“²⁵ El s-a ridicat imediat înaintea lor, a luat targa pe care zăcuse și s-a dus acasă glorifi-

5:17 *Farisei*: membrii unui curent din cadrul iudaismului caracterizat printr-un interes puternic pentru chestiuni de puritate rituală și pentru grija de a respecta cât mai strict posibil Legea lui Moise, precum și tradițiile.

5:24 *Fiul Omului*: expresie prin care Iesus Se desemna adesea pe Sine Însuși, cu trimitere probabil la Daniel 7:13.

cându-L pe Dumnezeu. ²⁶Toți erau în uimire și-L glorificau pe Dumnezeu; plini de teamă, ziceau: „Astăzi am văzut lucruri extraordinare“.

Chemarea lui Levi Mt.9:9-13; Mc.2:13-17

²⁷După aceea, Iesus a ieșit și a văzut un perceptor pe nume Levi și zănd la biroul taxelor. El i-a zis: „Urmează-Mă!“ ²⁸Și, lăsând totul, el s-a ridicat și L-a urmat.

²⁹Apoi Levi a dat acasă la el o masă mare pentru Iesus, și mulți perceptorii și alte persoane erau la masă cu ei. ³⁰Fariseii și specialiștii lor în Lege au murmurat și au zis discipolilor Lui: „De ce mâncați și beți cu perceptorii și cu păcătoșii?“ ³¹Iesus a luat cuvântul și le-a zis: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. ³²Eu n-am venit să-i chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși să-și schimbe atitudinea“.

Despre post. Parabolele peticului nou și vinului nou

Mt.9:14-17; Mc.2:18-22

³³Ei I-au zis: „De ce discipolii lui Ioan, ca și cei ai fariseilor, postesc deseori și fac rugăciuni, dar ai Tăi mănâncă și beau?“ ³⁴Iesus le-a răspuns: „Puteți să-i faceți pe cei invitați la nuntă să postească cât timp mirele este cu ei? ³⁵Vor veni însă zilele când mirele le va fi luat, și atunci, în zilele acelea, vor posti“.

³⁶El le-a spus și o parabolăⁿ: „Nimeni nu rupe o bucată de stofă dintr-o haină nouă ca să o pună la o haină veche, pentru că haina cea nouă s-ar rupe, iar bucata luată din ea nu se asortează cu haina veche. ³⁷Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, altfel vinul nou face ca burdufurile să plesnească, el curge, iar burdufurile sunt pierdute. ³⁸Ci trebuie să pună vinul nou în burdufuri noi, [și se păstrează amândouă]. ³⁹Și, după ce a băut vin vechi, nimeni nu vrea să bea vin nou, căci zice: «Cel vechi este mai bun““.

Iesus este Domn peste sabbat Mt.12:1-8; Mc.2:23-28

6 Într-o zi de sabbat, Iesus trecea prin lanurile de grâu. Discipolii Lui smulgeau spice, le frecau în mână și mâncau boabele. ²Câțiva farisei le-au zis: „De ce faceți ce nu este permis în ziua de sabbat?“

³Iesus le-a răspuns: „N-ați citit ce a făcut David când i-a fost foame, lui și însoțitorilor lui? ⁴A intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat pâinile consacrate, a mâncat din ele și a dat și însoțitorilor lui, deși nu le este permis decât preoților să le mănânce“. ⁵Apoi le-a zis: „Fiul Omului este Domn [și] peste sabbat“.

Omul cu mâna uscată Mt.12:9-14; Mc.3:1-6

⁶În altă zi de sabbat, Iesus a intrat în sinagogă și a început să dea în-

---

5:36 Parabolă: istorioară care are ca scop explicarea unui adevăr spiritual cu ajutorul unui exemplu preluat din viața cotidiană.

vătătură. Acolo se afla un om a cărui mână dreaptă era paralizată. ⁷Specialiștii în Lege și fariseii Îl urmăreau pe Iesus să vadă dacă vindecă în ziua de sabbat, ca să aibă un motiv de a-L acuza. ⁸Dar Iesus le cunoștea gândurile și a zis omului care avea mâna paralizată: „Ridică-te și stai în mijloc!“ El s-a sculat și a stat în picioare.

⁹Iesus le-a zis: „Vă întreb dacă este permis, în ziua de sabbat, să faci bine sau să faci rău, să salvezi o persoană sau s-o ucizi?“ ¹⁰Și, plimbându-Și privirile peste toți, a zis omului: „Întinde-ți mâna!“ Omul a făcut așa, și mâna i s-a vindecat.

¹¹Dar ei s-au umplut de furie și discutau între ei ce I-ar putea face lui Iesus.

Alegerea celor doisprezece apostoli Mc.3:13-19

¹²În zilele acelea, Iesus S-a dus pe munte să Se roage și a petrecut toată noaptea rugându-Se lui Dumnezeu. ¹³Când s-a făcut zi, i-a chemat pe discipoli la El și a ales doisprezece dintre ei, cărora le-a dat numele de apostoli: ¹⁴Simon, pe care l-a numit și Petru; Andrei, fratele său; Iacob; Ioan; Filip; Bartolomeu; ¹⁵Matei; Toma; Iacob, fiul lui Alfeu; Simon, numit Zelotulⁿ; ¹⁶Iuda, fiul lui Iacob; și Iuda Iscariotⁿ, cel care a ajuns trădător.

Lucrarea lui Iesus în Galileea Mt.4:23-25

¹⁷A coborât cu ei și S-a oprit pe un platou, unde se găsea o mare mulțime dintre discipolii Lui și o mare mulțime de oameni din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe litoralul Tirului și Sidonului. ¹⁸Ei veniseră să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor. Erau vindecați și cei care erau chinuți de spirite necurate, ¹⁹și toată mulțimea încerca să-L atingă, pentru că din El ieșea o putere care-i vindeca pe toți.

Fericiri Mt.5:1-12

²⁰Atunci Iesus Și-a ridicat ochii spre discipolii Lui și le-a zis: „Fericți sunteți voi cei săraci, căci Regatul lui Dumnezeu este al vostru! ²¹Fericți sunteți voi, care acum sunteți flămânzi, căci veți fi săturați! Fericți sunteți voi, care plângeți acum, căci veți râde! ²²Fericți veți fi când oamenii vă vor urî, vă vor exclude, vă vor insulta și vă vor respinge numele ca ceva rău din cauza Fiului Omului! ²³Bucurați-vă în ziua aceea și săriți de bucurie, pentru că răsplata voastră va fi mare în cer! Într-adevăr, în același fel au făcut strămoșii voștri cu profeții.

Vaiuri

²⁴Dar vai de voi, bogaților, căci v-ați primit deja mângâierea! ²⁵Vai de voi, care sunteți sătui acum, căci veți flămânzi! Vai de voi, care râdeți

6:15 *Zelot*: termen care desemna o persoană plină de zel pentru Lege sau membrul unui partid de patrioți evrei creat ca să reziste romanilor.

6:16 *Iscariot*: adică bărbat din Cariot, oraș în Iudeea.

acum, căci veți fi în doliu și în lacrimi! ²⁶Vai de voi, când toți oamenii vă vor vorbi de bine, căci în același fel făceau strămoșii voștri cu falși profeti!

Iubire față de dușmani Mt.5:38-48

²⁷Vă spun însă vouă, care Mă ascultați: iubiți-vă dușmanii, faceți bine celor care vă urăsc, ²⁸binecuvântați-i pe cei care vă blestemă, rugați-vă pentru cei care vă maltratează! ²⁹Celui care te lovește peste un obraz, întinde-i-l și pe celălalt, iar pe cel care-ți ia haina nu-l împiedica să-ți ia și cămașa! ³⁰Dă oricui îți cere și nu cere înapoi bunul tău de la cel care pune stăpânire pe el! ³¹Ce vreți să facă oamenii pentru voi, faceți și voi la fel pentru ei!

³²Dacă-i iubiți pe cei ce vă iubesc, ce merit aveți? Într-adevăr, și păcătoșii îi iubesc pe cei care-i iubesc. ³³Dacă faceți bine celor care vă fac bine, ce merit aveți? [Într-adevăr,] și păcătoșii fac la fel. ³⁴Iar dacă-i împrumutați pe cei de la care sperați să primiți înapoi, ce merit aveți? Și păcătoșii îi împrumută pe păcătoși ca să li se dea înapoi aceeași sumă. ³⁵Voi, însă, iubiți-vă dușmanii, faceți bine și dați cu împrumut fără să sperați ceva în schimb! Răsplata voastră va fi mare și veți fi fii ai Celui Preaînalt, căci El este bun și cu cei nerecunoscători și răi. ³⁶Fiți deci plini de milă, așa cum [și] Tatăl vostru e plin de milă!

Atenționare de a nu judeca pe alții Mt.7:1-5

³⁷Nu judecați, și nu veți fi judecați! Nu condamnați, și nu veți fi condamnați! Iertați, și vi se va ierta! ³⁸Dați, și vi se va da: vi se va vărsa în poala hainei o măsură bună, îndesată, clătinată și care dă pe deasupra, căci se va folosi pentru voi aceeași măsură de care vă veți fi servit“.

³⁹Le-a spus apoi o parabolă: „Poate oare un orb să călăuzească un orb? Nu vor cădea amândoi într-o groapă?”

⁴⁰Discipolul nu este superior învățătorului său, dar orice discipol bine pregătit va fi ca învățătorul lui.

⁴¹De ce vezi paiul care este în ochiul fratelui tău și nu observi bârna care e în propriul tău ochi? ⁴²Sau cum poți să-i spui fratelui tău: «Frate, lasă-mă să-ți scot paiul din ochi!», tu care nu vezi bârna care este în al tău? Ipocritule, scoate mai întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

Pomul și roadele lui Mt.7:16-20

⁴³Un pom bun nu poate să producă roade rele, nici un pom rău să producă roade bune. ⁴⁴Într-adevăr, orice pom se recunoaște după rodul său. Nu se culeg smochine din mărcini și nici struguri din spini. ⁴⁵Om bun scoate lucruri bune din tezaurul bun al inimii lui, dar omul rău va scoate lucruri rele din [tezaurul] rău [al inimii lui]. Într-adevăr, gura exprimă lucrurile de care este plină inima.

Constructorul inteligent și cel nechibzuit Mt.7:21-29

⁴⁶De ce Mă numiți «Doamne, Doamne» și nu faceți ce spun Eu?

⁴⁷Vă voi arăta cu cine seamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele și le pune în practică: ⁴⁸el seamănă cu un om care, pentru a construi o casă, a săpat adânc și i-a pus fundația pe stâncă. A venit o inundație, șuvoiul de apă a lovit casa aceea, fără s-o poată clătina, pentru că era construită bine.

⁴⁹Dar cel care aude și nu pune în practică seamănă cu un om care și-a construit o casă pe pământ, fără fundație. Șuvoiul de apă a lovit-o, și imediat ea s-a prăbușit; ruina acestei case a fost mare“.

Ofițerul roman din Capernaum Mt.8:5-13

7După ce a rostit toate aceste cuvinte înaintea poporului care asculta, Iesus a intrat în Capernaum. ²Un ofițer roman avea un sclav care îi era drag și care era bolnav, pe moarte. ³A auzit vorbindu-se despre Iesus și i-a trimis pe câțiva prezbiteri ai evreilor ca să-I ceară să vină și să-i vindece sclavul. ⁴Ei au ajuns la Iesus și L-au rugat insistent, spunând: „Merită să faci aceasta pentru el, ⁵căci iubește națiunea noastră și ne-a construit sinagoga“.

⁶Iesus a plecat cu ei. Nu era prea departe de casă când ofițerul a trimis niște prieteni [la El] ca să-I spună: „Domnule, nu Te deranja, căci nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu. ⁷De aceea nu m-am considerat vrednic să vin la Tine eu personal, dar zi un cuvânt, și servitorul meu va fi vindecat! ⁸Într-adevăr, și eu sunt un om supus superiorilor și am soldați în subordine; zic unuia: «Du-te!», și se duce, altuia: «Vino!», și vine, iar sclavului meu: «Fă cutare lucru!» și îl face“.

⁹Când Iesus a auzit aceste lucruri, l-a admirat pe ofițer și, întorcându-Se către mulțimea care-L urma, a zis: „Vă spun că nici chiar în Israel n-am găsit o credință atât de mare“. ¹⁰Când s-au întors acasă, cei trimiși de ofițer l-au găsit însănătoșit pe sclavul [care fusese bolnav].

Învierea tânărului din Nain

¹¹În ziua următoare, El S-a dus într-un oraș numit Nain; discipolii Lui [într-un număr destul de mare] și o mulțime mare au mers cu El. ¹²Când El S-a apropiat de poarta orașului, iată că era dus la mormânt un mort, singurul fiu al mamei lui, care era văduvă; mulți locuitori ai orașului o însoțeau. ¹³Văzând-o pe femeie, Domnul S-a umplut de compasiune pentru ea și I-a zis: „Nu plânge!“ ¹⁴El S-a apropiat și a atins sicriul; cei care îl duceau s-au oprit. El i-a zis: „Tinere, îți spun: Ridică-te!“ ¹⁵Mortul s-a ridicat și a început să vorbească. Iesus l-a dat mamei sale.

¹⁶Pe toți i-a cuprins teama și Îl glorificau pe Dumnezeu, zicând: „Un mare profet S-a ridicat între noi“ și: „Dumnezeu Și-a vizitat poporul!“

¹⁷Acest cuvânt despre Iesus s-a răspândit în toată Iudeea și în toată regiunea.

Iesus și Ioan Botezătorul Mt.11:2-19

¹⁸Discipolii lui Ioan i-au spus și lui despre toate acestea. El i-a chemat pe doi dintre ei ¹⁹și i-a trimis la Domnul Iesus ca să-I zică: „Tu ești Cel care trebuie să vină, sau trebuie să așteptăm pe altul?” ²⁰Ajunși la Iesus, I-au zis: „Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine ca să Te întrebăm: «Tu ești Cel care trebuie să vină, sau trebuie să așteptăm pe altul?»»

²¹Chiar atunci, Iesus i-a vindecat pe mulți de boli, de infirmități și de spirite rele, iar multor orbi le-a redat vederea.

²²Apoi El le-a răspuns: „Duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ce ați văzut și ați auzit: *orbii văd, șchiopii umblă*, leproșii sunt curățați, *surzii aud*, morții învie, *vestea bună este anunțată celor săraci*.” ²³Fericit este cel pentru care nu voi fi o ocazie de cădere!¹⁴

²⁴După ce au plecat mesagerii lui Ioan, Iesus a început să spună mulțimii despre Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în deșert? O trestie clătinată de vânt? ²⁵Dar ce v-ați dus să vedeți? Un om îmbrăcat în haine elegante? Cei care se îmbracă în haine frumoase și trăiesc în lux se găsesc în palatele regilor. ²⁶Deci ce v-ați dus să vedeți? Un profet? Da, vă spun, și chiar mai mult decât un profet.

²⁷El este cel despre care stă scris: *Iată, îl trimit înaintea Ta pe mesagerul Meu pentru a-Ți pregăti calea*.” ²⁸Vă spun că, dintre cei născuți de femei, niciun [profet] nu este mai mare decât Ioan [Botezătorul]. Totuși, cel mai mic din Regatul lui Dumnezeu e mai mare decât el.

²⁹Tot poporul care l-a auzit, și chiar și percepatorii, au recunoscut dreptatea lui Dumnezeu lăsându-se botezați cu botezul lui Ioan, ³⁰dar fariseii și experții în Lege, nelăsându-se botezați de el, au respins planul lui Dumnezeu pentru ei.

³¹Cu cine îi voi compara Eu deci pe oamenii din această generație, cu cine seamănă ei? ³²Ei seamănă cu niște copii care șed în piața publică, care își spun unii altora: «V-am cântat cu flautul și n-ați dansat; v-am intonat cântece funebre și n-ați plâns». ³³Într-adevăr, Ioan Botezătorul a venit; el nu mănâncă pâine și nu bea vin, și voi ziceți: «Are un demon».

³⁴Fiul Omului a venit, mănâncă și bea, și voi ziceți: «Este un mâncăcios, un băutor de vin, un prieten al percepatorilor și păcătoșilor». ³⁵Dar înțelepciunea a fost recunoscută dreaptă de către toți copiii ei“.

Ungerea lui Iesus în casa fariseului

³⁶Unul dintre fariseii L-a invitat pe Iesus să ia masa la el; El a intrat în casa fariseului și S-a așezat la masă. ³⁷O femeie păcătoasă care se găsea în oraș a aflat că El lua masa în casa fariseului. Ea a adus un vas plin de parfum ³⁸și a stat în spate, la picioarele lui Iesus. Ea plângea și curând I-a udat picioarele cu lacrimile ei, apoi I le-a șters cu părul ei,

7:22 *Orbii... săraci*: citat cu extrase din Isaia 35:5-6 și 61:1, pasaje privitoare la epoca mesianică și la servitorul lui Dumnezeu (Mesia).

7:27 *Iată... calea*: citat din Maleahi 3:1.

le-a sărutat și a vărsat parfumul pe ele.

³⁹Când fariseul care-L invitase pe Iesus a văzut acest lucru, și-a zis: „Dacă acest Om ar fi profet, ar ști cine este cea care-L atinge și ce fel de femeie e, ar ști că este o păcătoasă“. ⁴⁰Iesus a luat cuvântul și i-a zis: „Simon, vreau să-ți spun ceva“. „Spune, Învățătorule“, a răspuns el.

⁴¹„Doi oameni datorau bani unui cămătar. Unul îi datora 500 de monede de argint, iar celălalt 50. ⁴²Cum nu aveau cu ce să-și plătească datoria, el i-a iertat pe amândoi. Care dintre ei îl va iubi mai mult?“ ⁴³Simon I-a răspuns: „Cred că acela căruia i-a iertat suma cea mai mare“. Iesus i-a zis: „Ai judecat corect“.

⁴⁴S-a întors apoi către femeie și i-a zis lui Simon: „Vezi femeia aceasta? Am intrat în casa ta, și nu Mi-ai dat apă să-Mi spăl picioarele, dar ea Mi le-a udat cu lacrimile ei și Mi le-a șters cu părul ei. ⁴⁵Tu nu Mi-ai dat sărut; dar ea, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele. ⁴⁶Tu nu Mi-ai uns capul cu ulei, dar ea a vărsat parfum pe picioarele Mele. ⁴⁷De aceea, îți spun, păcatele ei cele multe au fost iertate, pentru că a iubit mult“. Dar cel căruia i se iartă puțin iubește puțin“.

⁴⁸Și El a zis femeii: „Păcatele îți sunt iertate“. ⁴⁹Invitații au început să-și zică în ei înșiși: „Cine este acest Om care iartă și păcatele?“ ⁵⁰Dar Iesus i-a zis femeii: „Credința ta te-a salvat. Du-te în pace!“

Iesus, un Învățător înconjurat de discipoli

8Pe urmă, Iesus a călătorit prin sate și orașe, predicând și anunțând vestea bună despre Regatul lui Dumnezeu. Cei doisprezece Îl însoțeau, ²cu câteva femei care fuseseră vindecate de spirite rele și de boli: Maria, zisă din Magdala, din care ieșiseră șapte demoni, ³Ioana, soția lui Cuza, administratorul lui Herod, Suzana și multe altele care Îl serveau cu bunurile lor.

Parabola semănătorului Mt.13:3-9; Mc.4:3-9

⁴S-a adunat o mare mulțime, și oamenii veneau la El din diferite orașe. Atunci El le-a spus această parabolă: ⁵„Un semănător a ieșit să-și semene sămânța. În timp ce semăna, o parte din sămânță a căzut lângă drum; ea a fost călcată în picioare, și păsările cerului au mâncat-o. ⁶O altă parte a căzut pe un sol pietros; după ce a crescut puțin, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. ⁷O altă parte a căzut în mijlocul spinilor; spinii au crescut cu ea și au înăbușit-o. ⁸O altă parte a căzut pe pământ bun; după ce a crescut, a rodit de o sută de ori mai mult“. După aceea, Iesus a zis cu voce răsunătoare: „Cine are urechi de auzit să audă!“

Motivul vorbirii în parabole Mt.13:10-17; Mc.4:10-12

⁹Discipolii Lui L-au întrebat ce însemna această parabolă. ¹⁰El le-a

---

7:47 Pentru că a iubit mult: atitudinea acestei femei față de Cristos demonstrează că ea era conștientă de păcatele ei și de nevoia ei de iertare.

răspuns: „Vouă v-a fost dat să cunoașteți misterele Regatului Său, dar pentru ceilalți, lucrul acesta se spune în parabole, pentru ca *văzând, să nu vadă, și auzind, să nu înțeleagă.*”

Explicația parabolei semănătorului Mt.13:18-23

¹¹Iată ce înseamnă această parabolă: sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. ¹²Cei care sunt lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă și să fie salvați. ¹³Cei care sunt pe solul pietros sunt cei care, când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar ei nu au rădăcină, ci cred un timp și abandonează în clipa încercării. ¹⁴Ce a căzut printre spini sunt cei care au auzit Cuvântul, dar în cursul drumului îl lasă înăbușit de preocupările, bogățiile și plăcerile vieții și nu ajung la maturitate. ¹⁵Ce a căzut în pământul bun sunt cei care au auzit Cuvântul cu o inimă bună și binevoitoare, și-l însușesc și produc rod cu perseverență.

Lampa de pe lampadar Mt.5:15-16; Mc.4:21-24; Lc.11:33-36

¹⁶Nimeni nu aprinde o lampă ca s-o acopere cu un vas sau ca s-o pună sub pat, ci o pune pe un lampadar, astfel încât cei care intră să vadă lumina. ¹⁷Într-adevăr, nu există nimic ascuns care să nu fie scos la iveală, nimic secret care să nu fie făcut cunoscut și adus la lumină. ¹⁸Așadar, fiți atenți la felul cum ascultați, pentru că celui care are i se va da, dar celui care nu are i se va lua chiar și ce crede că are!“

Adevăratele rude ale lui Iesus Mt.12:46-50; Mc.3:31-35

¹⁹Mama și frații Lui au venit la El, dar nu puteau să se apropie de El din cauza mulțimii. ²⁰I s-a zis: „Mama Ta și frații Tăi sunt afară și vor să Te vadă“. ²¹Dar El a răspuns: „Mama Mea și frații Mei sunt cei care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și îl pun în practică“.

Iesus potolește furtuna Mt.8:23-27; Mc.4:35-41

²²Într-o zi, Iesus S-a suit într-o barcă împreună cu discipolii Lui. El le-a zis: „Să mergem pe celălalt mal al lacului!“ Și au plecat. ²³În timp ce navigau, Iesus a adormit. Pe lac s-a stârnit o furtună, și barca se umplea de apă, iar ei erau în pericol. ²⁴S-au apropiat și L-au trezit, zicând: „Stăpâne, Stăpâne, pierim!“ El S-a trezit și a amenințat vântul și valurile. Acestea s-au potolit și s-a făcut liniște. ²⁵Apoi El le-a zis: „Unde vă este credința?“ Cuprinși de spaimă și de uimire, și-au zis unii altora: „Cine este acest Om? El dă ordin chiar și vântului și apei, și ele I se supun“.

Vindecarea unui demonizat Mt.8:28-34; Mc.5:1-20

²⁶Și ei au plecat către regiunea gherasenilor, care este față în față cu

Galileea. ²⁷Când Iesus a coborât pe mal, un om din oraș I-a ieșit în întâmpinare; el avea demoni de destul timp. Umbla fără haine și nu locuia într-o casă, ci în morminte. ²⁸Când L-a văzut pe Iesus, a scos un strigăt, s-a aruncat la picioarele Lui și a zis cu o voce răsunătoare: „Ce vrei de la mine, Iesuse, Fiul Dumnezeului Preaînalt? Te rog, nu mă chinui!” ²⁹Iesus îi ordona într-adevăr spiritului necurat să iasă din acest om, căci pusesese stăpânire pe el de mult timp; demonizatul era legat cu lanțuri și cu fiare la picioare pentru a-l păzi, dar el rupea legăturile și era dus de demon în deșert.

³⁰Iesus l-a întrebat: „Care este numele tău?” El I-a răspuns: „Legiune”, căci în el intraseră mulți demoni. ³¹Ei Îl rugau pe Iesus să nu le ordone să se ducă în Adânc. ³²Acolo, pe munte, se afla la păscut o turmă mare de porci. Demonii L-au rugat pe Iesus să le dea voie să intre în acei porci, iar El le-a permis. ³³Demonii au ieșit din acest om și au intrat în porci, și turma s-a repezit pe povârniș în jos și s-a înecat în lac.

³⁴Când porcarii au văzut ce s-a întâmplat, au luat-o la fugă și au relatat știrea în oraș și la țară. ³⁵Oamenii au ieșit să vadă ce se întâmplase. Au venit la Iesus și l-au găsit pe omul din care ieșiseră demonii așezat la picioarele lui Iesus, îmbrăcat și cu mintea întreagă, și s-au înspăimântat. ³⁶Cei care fuseseră martori ai scenei le-au povestit cum fusese vindecat demonizatul. ³⁷Atunci toți locuitorii țării gherasenilor I-au cerut lui Iesus să plece de la ei, pentru că pe toți îi cuprinsese o mare teamă. El S-a urcat în barcă pentru a pleca.

³⁸Omul din care scosese demonii Îl ruga să-l lase să rămână cu El, dar Iesus l-a trimis înapoi, spunând: ³⁹„Întoarce-te acasă și spune tot ce a făcut Dumnezeu pentru tine!” El s-a dus și a proclamat prin tot orașul ce făcuse Iesus pentru el.

Vindecarea unei femei cu o scurgere de sânge. Învierea fiicei lui Iair Mt.9:18-26; Mc.5:22-43

⁴⁰La întoarcerea Sa, Iesus a fost primit de mulțime, căci toți Îl așteptau. ⁴¹Iată că a sosit un om pe care îl chema Iair; era conducătorul sinagogii. El s-a aruncat la picioarele Sale și L-a rugat să intre în casa lui, ⁴²pentru că avea o singură fiică de vreo 12 ani și care era pe moarte. În timp ce Iesus Se îndrepta într-acolo, mulțimea Îl îmbulzea din toate părțile.

⁴³Acolo era o femeie care suferea de hemoragii de 12 ani; își cheltuisese pe la doctori tot ce avea, dar niciunul n-o putuse vindeca. ⁴⁴Ea s-a apropiat prin spate și a atins marginea hainei lui Iesus. Imediat, hemoragia i s-a oprit.

⁴⁵Iesus a zis: „Cine M-a atins?” Cum toți negau, Petru [și cei ce erau cu el] I-au zis: „Stăpâne, mulțimea Te înconjoară și Te îmbulzește, [și Tu zici: «Cine M-a atins?»]” ⁴⁶Dar Iesus a răspuns: „Cineva M-a atins, pentru că am simțit că din Mine a ieșit o forță”.

⁴⁷Văzând că n-a scăpat neobservată, femeia a venit tremurând să se arunce la picioarele Sale; ea a spus, înaintea întregului popor, de ce L-a atins și cum a fost vindecată imediat. ⁴⁸Atunci El i-a zis: „Fiica Mea, [îndrăznește], credința ta te-a salvat. Pleacă în pace!“

⁴⁹Iesus încă vorbea când a sosit cineva de la casa conducătorului sinagogii și i-a spus: „Fiica ta a murit, nu-L mai deranja pe Învățător!“ ⁵⁰Dar Iesus, care auzise, i-a zis conducătorului sinagogii: „Nu te teme, crede doar, și ea va fi salvată!“

⁵¹Când a ajuns la casă, n-a lăsat pe nimeni să intre [cu El], în afară de Petru, Ioan și Iacob, ca și de tatăl și mama fetei. ⁵²Toți plângeau și o jeleau. Atunci Iesus le-a zis: „Nu plângeți, [căci] ea n-a murit, ci doarme!“ ⁵³Ei își băteau joc de El, știind că murise. ⁵⁴Dar El [i-a făcut pe toți să iasă afară,] a luat-o de mână și a zis cu voce răsunătoare: „Fetițo, scoală-te!“ ⁵⁵Spiritul ei s-a întors în ea, și ea s-a ridicat imediat; Iesus a ordonat să-i dea ceva de mâncare. ⁵⁶Părinții fetei erau plini de uimire; El le-a recomandat să nu spună nimănui ce se întâmplase.

Misiunea celor doisprezece apostoli Mc.6:7-13; Mt.10:1-16

9Iesus i-a chemat pe cei doisprezece [apostoli] și le-a dat putere și autoritate asupra tuturor demonilor și să vindece bolile. ²I-a trimis să proclame Regatul lui Dumnezeu și să vindece [bolnavii]. ³El le-a zis: „Să nu luați nimic pentru călătorie, nici toiag, nici sac de drum, nici pâine, nici bani și nici să nu aveți două cămăși. ⁴În orice casă veți intra, să rămâneți acolo până când veți pleca din locul acela. ⁵Dacă nu vă vor primi, ieșiți din acel oraș și, ca mărturie împotriva lor, să vă scuturați praful de pe picioare!“

⁶Ei au plecat și au mers prin sate; anunțau vestea bună și făceau vindecări pretutindeni.

Întrebarea lui Herod Mt.14:1-2; Mc.6:14-16

⁷Herod, tetrarhul, a auzit vorbindu-se despre tot ce se petrecea și nu știa ce să creadă, căci unii ziceau că Ioan înviase, ⁸alții ziceau că apăruse Elia, iar alții ziceau că înviase unul dintre profeții din trecut. ⁹Dar Herod zicea: „Pe Ioan l-am decapitat; cine este deci acest Om despre care aud spunându-se asemenea lucruri?“ și căuta să-L vadă.

Hrănirea celor 5.000 Mt.14:13-21; Mc.6:30-44; Io.6:1-14

¹⁰La întoarcerea lor, apostolii s-au dus și I-au relatat lui Iesus tot ce făcuseră. El i-a luat cu Sine și S-a retras la o parte, lângă un orașel numit Betsaida. ¹¹Dar oamenii au aflat unde este și L-au urmat. Iesus i-a primit, le-a vorbit despre Regatul lui Dumnezeu și i-a vindecat pe cei care

---

9:5 Scuturați... picioare: evreei aveau obiceiul de a scutura praful de pe picioare în timp ce părăseau un oraș neevreiesc; ei își exprimau astfel separarea de cei care nu se închinau adevăratului Dumnezeu.

aveau nevoie.

¹²Cum ziua se apropia de sfârșit, cei doisprezece s-au apropiat de El și I-au zis: „Dă drumul mulțimii, ca să se ducă prin sate și în cătunele din jur pentru a găsi găzduire și ceva de mâncare, căci aici ne aflăm într-un loc pustiu“.

¹³Dar Iesus le-a zis: „Dați-le voi să mănânce!“ Ei I-au răspuns: „Nu avem cu noi mai mult de cinci pâini și doi pești; numai dacă nu ne ducem noi înșine să cumpărăm de mâncare pentru tot acest popor“. ¹⁴Într-adevăr, erau cam 5.000 de bărbați. Iesus le-a zis discipolilor Săi: „Așezați-i în grupuri [cam] de câte 50!“ ¹⁵Ei au făcut așa, și toți s-au așezat.

¹⁶Iesus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a ridicat ochii spre cer și le-a binecuvântat. Apoi le-a frânt și le-a dat discipolilor ca să le împartă mulțimii. ¹⁷Toți au mâncat până s-au săturat și au adunat 12 coșuri cu bucățile rămase.

Mărturisirea lui Petru. Primul anunț al morții și învierii lui Iesus

Mt.16:13-21; Mc.8:8:27-31

¹⁸Într-o zi, Iesus Se ruga la o parte, și discipolii Săi erau cu El. Le-a pus această întrebare: „Cine zic mulțimile că sunt Eu?“ ¹⁹Ei I-au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul, alții, Elia, alții, unul dintre profeții de altădată care a înviat“. ²⁰El i-a întrebat: „Dar voi cine ziceți că sunt Eu?“ Petru a răspuns: „Mesia lui Dumnezeu!“

²¹Iesus le-a ordonat cu severitate să nu spună nimănui acest lucru, ²²zicând că trebuie ca Fiul Omului să sufere mult, să fie respins de prezbiteri, de preoții principali și de specialiștii în Lege, să fie ucis, iar a treia zi să învie“.

Despre viața de discipol Mt.16:24-28; Mc.8:34–9:1

²³Apoi le-a spus tuturor: „Dacă vrea cineva să fie discipolul Meu, să renunțe la sine însuși, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze; ²⁴căci cine va vrea să-și salveze viața o va pierde, dar cine o va pierde din cauza Mea o va salva. ²⁵Și la ce i-ar servi unui om să câștige întreaga lume, dacă se pierde sau se distruge pe sine însuși? ²⁶Într-adevăr, cel căruia îi va fi rușine de Mine și de cuvintele Mele, și Fiului Omului Îi va fi rușine de el când va veni în gloria Sa și în cea a Tatălui și a sfinților îngeri. ²⁷Vă spun adevărul, câțiva dintre cei ce stau aici nu vor muri înainte de a vedea Regatul lui Dumnezeu“.

Transfigurarea lui Iesus Mt.17:1-9; Mc.9:2-9

²⁸Cam la opt zile după ce a zis aceste cuvinte, Iesus i-a luat cu El pe Petru, pe Iacob și pe Ioan și S-a suit pe munte ca să Se roage. ²⁹În timp ce Se ruga, aspectul feței Lui s-a schimbat și haina Lui a devenit de o albeață strălucitoare. ³⁰Și iată că doi bărbați stăteau de vorbă cu El: erau Moise și Elia; ³¹apărând în glorie, ei vorbeau despre plecarea Sa care

avea să se împlinească în Ierusalim.

³²Petru și însoțitorii lui erau copleșiți de somn, dar, rămași treji, au văzut gloria lui Iesus și pe cei doi bărbați care erau cu El. ³³În clipa în care acești bărbați se despărțeau de Iesus, Petru l-a zis: „Stăpâne, este bine să fim aici. Să facem trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Elia!“ El nu știa ce zice.

³⁴În timp ce vorbea încă, i-a acoperit un nor; discipolii s-au înfricoșat când i-au văzut intrând în nor. ³⁵Și din nor s-a auzit o voce care zicea: „Acesta este Fiul Meu pe care L-am ales. Să ascultați de El!“ ³⁶Când s-a auzit vocea, Iesus Se afla acolo singur. Discipolii au păstrat tăcerea și în zilele acelea n-au spus nimănui nimic despre ceea ce văzuseră.

Vindecarea unui băiat demonizat Mt.17:14-21; Mc.9:14-29

³⁷A doua zi, când au coborât de pe munte, o mulțime mare a venit în întâmpinarea lui Iesus. ³⁸Atunci, din mijlocul mulțimii, un om a strigat: „Învățătorule, Te rog să privești la fiul meu, căci este singurul meu fiu. ³⁹Un spirit pune stăpânire pe el și deodată scoate strigăte; spiritul îl scutură violent, îi face spume la gură și pleacă cu greu de la el, după ce l-a zdrobit de tot. ⁴⁰I-am rugat pe discipolii Tăi să-l scoată, și n-au putut“.

⁴¹Iesus a răspuns: „Generație necredincioasă și perversă, până când voi fi cu voi și va trebui să vă suport? Adu-l aici pe fiul tău!“ ⁴²În timp ce copilul se apropia, demonul l-a trântit la pământ și l-a scuturat violent, dar Iesus a amenințat spiritul necurat, a vindecat copilul și l-a dat înapoi tatălui său.

Al doilea anunț al morții și învierii lui Iesus

Mt.17:22-23; Mc.9:30-32

⁴³Toți au rămas uimiți de măreția lui Dumnezeu. În timp ce toți se minunau de tot ceea ce făcea El, Iesus le-a zis discipolilor Săi: ⁴⁴„Ascultați cu atenție: Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor“. ⁴⁵Dar ei nu înțelegeau acest cuvânt; el era ascuns de ei, ca să nu-i înțeleagă sensul, și lor le era teamă să-L întrebe despre aceasta.

Cel mai mare în Regatul lui Dumnezeu Mt.18:1-6; Mc.9:33-42

⁴⁶A avut loc o discuție între ei pentru a ști care dintre ei era cel mai mare. ⁴⁷Iesus le cunoștea gândul inimii; a luat un copilaș, l-a pus lângă El ⁴⁸și le-a zis: „Cine îl primește în numele Meu pe acest copilaș pe Mine Însuși Mă primește, iar cine Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine. Într-adevăr, cine este cel mai mic dintre voi toți, acela e cel mai mare“.

⁴⁹Ioan a luat cuvântul și a zis: „Stăpâne, am văzut pe cineva scoțând demoni în numele Tău și l-am împiedicat, pentru că nu ne urmează“.

⁵⁰Iesus i-a răspuns: „Nu-l împiedicați, căci cine nu este împotriva noastră e pentru noi“.

Iesus în Samaria

⁵¹Când s-au apropiat zilele în care El trebuia să fie luat din lume, Iesus a luat decizia să Se ducă la Ierusalim. ⁵²A trimis înaintea Lui niște mesageri, care au plecat și au intrat într-un sat samaritean, pentru a-I pregăti o locuință. ⁵³Dar aceștia nu L-au primit, pentru că El Se îndrepta spre Ierusalim.

⁵⁴Văzând aceasta, discipolii Săi Iacob și Ioan au zis: „Doamne, vrei să ordonăm focului să coboare din cer și să-i mistuie [cum a făcut Elia]?” ⁵⁵Iesus S-a întors și i-a mustrat, [zicând: „Nu știți de ce spirit sunteți în-suflețiți. ⁵⁶Într-adevăr, Fiul Omului n-a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le salveze“.] Apoi au plecat în alt sat.

Ce costă să-L urmezi pe Iesus Mt.8:19-22

⁵⁷În timp ce erau pe drum, cineva I-a zis: „[Doamne,] Te voi urma oriunde Te vei duce!“ ⁵⁸Iesus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are un loc unde să-Și pună capul“.

⁵⁹A zis altuia: „Urmează-Mă!“ El I-a răspuns: „Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întâi să-mi înmormânteț tatăl!“ ⁶⁰Dar Iesus i-a zis: „Lasă morții să-și înmormânteze morții; tu du-te și anunță Regatul lui Dumnezeu!“

⁶¹Altul a zis: „Te voi urma, Doamne, dar dă-mi voie mai întâi să-mi iau rămas-bun de la cei din casa mea!“ ⁶²Iesus i-a răspuns: „Cine pune mâna pe plug și se uită înapoi nu este făcut pentru Regatul lui Dumnezeu“.

Trimiterea celor 70 de discipoli

10 După aceea, Domnul a desemnat alți 70 de discipoli și i-a trimis înaintea Lui, doi câte doi, în toate orașele și în toate locurile unde trebuia să meargă El. ²El le-a spus: „Secerișul este mare, dar sunt puțini lucrători. Rugați-L deci pe Stăpânul secerișului să trimită mai mulți lucrători la secerișul Său! ³Duceți-vă! Vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor. ⁴Să nu luați nici pungă cu bani, nici sac de drum, nici sandale și să nu salutați pe nimeni pe drum.

⁵Când intrați într-o casă, spuneți mai întâi: «Pacea să fie peste această casă!» ⁶Și dacă este acolo un om al păcii, pacea voastră va rămâne peste el; dacă nu, se va întoarce la voi. ⁷Rămâneți în această casă, mâncați și beți ce vi se va da, căci lucrătorul își merită plata! Nu mergeți din casă în casă!

⁸În orice oraș în care veți intra și în care vă vor primi, mâncați ce vi se va da, ⁹vindecați bolnavii care vor fi acolo și spuneți-le: «Regatul lui Dumnezeu s-a apropiat de voi»!

¹⁰Dar în orice oraș în care veți intra și în care nu vă vor primi, duceți-vă pe străzi și ziceți: ¹¹«Ne ștergem contra voastră până și praful din

orașul vostru care ni s-a adunat pe picioare. Să știți totuși că Regatul lui Dumnezeu s-a apropiat [de voi]». ¹²Vă spun că, în ziua aceea, Sodomaⁿ va fi tratată mai puțin sever decât orașul acela.

Vaiuri adresate orașelor nepocăite Mt.11:20-24

¹³Vai de tine, Horazin, vai de tine, Betsaida, căci dacă miracolele făcute în mijlocul vostru ar fi avut loc în Tir și în Sidon, locuitorii lor s-ar fi pocăitⁿ de mult timp, îmbrăcați în pânză de sac și șezând în cenușă!¹⁴De aceea, la judecată Tirul și Sidonul vor fi tratate mai puțin sever decât voi. ¹⁵Iar tu, Capernaumⁿ, care ai fost înălțat până la cer, vei fi coborât până în Locuința morților.

¹⁶Cine vă ascultă pe voi Mă ascultă pe Mine, cine vă respinge pe voi Mă respinge pe Mine și cine Mă respinge pe Mine Îl respinge pe Cel ce M-a trimis pe Mine^{ca}.

Marele privilegiu al discipolilor

¹⁷Cei 70 s-au întors veseli și au zis: „Doamne, chiar și demonii ni se supun în numele Tău^{ca}”. ¹⁸Iesus le-a zis: „Îl priveam pe Satan căzând din cer ca fulgerul. ¹⁹Iată, v-am dat puterea de a călca peste șerpi și peste scorpioni, și peste toată puterea dușmanului, și nimic nu vă va vătăma. ²⁰Totuși, nu vă bucurați că spiritele vă sunt supuse, ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în cer!^{ca}”

²¹În aceeași clipă, Iesus S-a umplut de bucurie în Spiritul Sfânt și a zis: „Te laud, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și de cei inteligenți și le-ai revelat copilașilor. Da, Tată, căci aceasta a fost buna Ta plăcere. ²²Tatăl Meu Mi-a încredințat totul, și nimeni nu știe cine este Fiul în afară de Tată, nici cine e Tatăl în afară de Fiul și de cel căruia vrea Fiul să i-L reveleze^{ca}”.

²³Apoi S-a întors spre discipoli și le-a zis în particular: „Fericțiți sunt ochii care văd ce vedeți voi! ²⁴Într-adevăr, vă spun, mulți profeți și regi au dorit să vadă ce vedeți voi, dar n-au văzut, să audă ce auziți voi, dar n-au auzit^{ca}”.

Parabola samariteanului milos

²⁵Un profesor de Lege s-a ridicat și, ca să-L pună la încercare, I-a spus lui Iesus: „Învățătorule, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața eternă?^{ca}”

²⁶Iesus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Ce citești în ea?^{ca}” ²⁷El I-a răspuns: „*Iubește-L pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu toată gândirea ta, și pe aproapele tău ca*

10:12 Sodoma: oraș cunoscut pentru imoralitatea lui și distrus de Dumnezeu în epoca lui Abraham.

10:13 S-ar fi pocăit: sau și-ar fi schimbat atitudinea.

10:13 Îmbrăcați... cenușă: ținută și atitudine exprimând doliul sau tristețea.

10:15 Capernaum: orașul din nordul Lacului Galileei unde Iesus și-a făcut baza pentru lucrarea Sa din Galileea.

pe tine însuși”²⁸. Iesus a zis: „Ai răspuns corect. Fă așa și vei trăi!”²⁹ Dar el, vrând să se justifice, l-a zis lui Iesus: „Și cine este aproapele meu?”

³⁰Iesus a luat cuvântul și i-a zis: „Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon. A căzut în mâinile tâlharilor care l-au dezbrăcat, l-au bătut și apoi au plecat, lăsându-l pe jumătate mort. ³¹Un preot care, din întâmplare, cobora pe același drum, l-a văzut pe acest om și a trecut la distanță de el. ³²De asemenea, și un levit a ajuns acolo; l-a văzut și a trecut la distanță de el. ³³Dar un samaritean care călătorea a ajuns lângă el și s-a umplut de compătimire când l-a văzut. ³⁴S-a apropiat, i-a bandajat rănila turnând pe ele ulei și vin, apoi l-a pus pe propriul lui animal de povară, l-a dus la un han și l-a îngrijit. ³⁵A doua zi, [la plecare,] i-a dat hangiuului două monede de argint și i-a zis: «Să-l îngrijești și, când mă voi întoarce, îți voi plăti tot ce vei mai cheltui în plus».

³⁶Care dintre aceștia trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut în mijlocul tâlharilor?”³⁷ El l-a răspuns: „Cel care a acționat cu îndurare față de el”. Iesus i-a zis: „Du-te și fă și tu la fel!”

Marta și Maria

³⁸În timp ce Iesus era pe drum cu discipolii Săi, a intrat într-un sat, și o femeie cu numele de Marta l-a primit în casa ei. ³⁹Ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat la picioarele lui Iesus și asculta ce spunea El. ⁴⁰Marta era ocupată cu numeroasele ei treburi gospodărești. Ea a venit și a zis: „Doamne, nu-Ți pasă că sora mea m-a lăsat să servesc singură? Spune-i deci să mă ajute!”⁴¹ Domnul însă i-a răspuns: „Marta, Marta, tu te îngrijezi și te necăjești pentru multe lucruri, ⁴²dar unul singur este necesar. Maria a ales partea cea bună, care nu-i va fi luată!”

Despre rugăciune Mt.6:9-13

1 Iesus Se ruga într-o zi într-un loc. După ce a terminat, unul dintre discipolii Săi l-a zis: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, așa cum i-a învățat Ioan pe discipolii lui!”² El le-a zis: „Când vă rugați, ziceți: Tatăl [nostru] cerească, să fie sfințit numele Tău, să vină Regatul Tău, [voia Ta să fie făcută pe pământ ca și în cer.]³ Dă-ne în fiecare zi pâinea necesară; ⁴iartă-ne păcatele, căci și noi îți iertăm pe cei care păcătuiesc față de noi, și nu ne expune ispitei, [ci scapă-ne de rău]”⁴.

Îndemn la rugăciune stăruitoare Mt.7:7-11; 15:22-28

⁵El le-a mai zis: „Să presupunem că unul dintre voi are un prieten și se duce la miezul nopții acasă și-i spune: «Prieten, împrumută-mi trei pâini, ⁶pentru că un prieten al meu a sosit dintr-o călătorie la mine și n-am nimic să-i ofer». ⁷Să presupunem că, dinăuntru, acest prieten îți răs-

10:27 Iubește-L... puterea ta: citat din Deuteronom 6:5. Pe aproapele tău ca pe tine însuși: citat din Levitic 19:18.

11:4 De rău: sau de cel Rău (adică de diavol).

punde: «Nu mă deranja; ușa este deja încuiată, copiii mei și cu mine suntem în pat; nu mă pot scula să-ți dau pâini». ⁸Vă spun, chiar dacă nu se scoală să i le dea pentru că-i este prieten, se va scula din cauza insistenței lui și îi va da tot ce-i trebuie.

⁹Și Eu vă spun: Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide! ¹⁰Într-adevăr, oricine cere primește, cine caută găsește, iar celui ce bate i se va deschide.

¹¹Care tată dintre voi va da fiului său o piatră, dacă el îi cere pâine? Sau dacă îi cere un pește, îi va da un șarpe în loc de pește? ¹²Sau dacă-i cere un ou, îi va da un scorpion? ¹³Deci, dacă voi, răi cum sunteți, știți să dați lucruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult va da Tatăl ceresc Spiritul Sfânt celor care I-L cer!“

Puterea lui Iesus asupra spiritelor rele Mt.9:32-34; 12:22-30

¹⁴Iesus a scos un demon care era mut. După ce a ieșit demonul, mutul a început să vorbească, iar mulțimea a rămas uimită. ¹⁵Totuși, unii dintre ei au zis: „El scoate demonii prin Beelzebul”, prințul demonilor“.

¹⁶Alții, ca să-L pună la încercare, Îi cereau un semn venit din cer.

¹⁷Cum Iesus le cunoștea gândurile, le-a zis: „Orice regat confruntat cu lupte interne este devastat și casele se prăbușesc una peste alta. ¹⁸Deci, dacă Satan luptă împotriva lui însuși, cum va rezista regatul lui, întrucât ziceți că Eu scot demonii prin Beelzebul? ¹⁹Dacă Eu scot demonii prin Beelzebul, discipolii voștri prin cine îi scot? De aceea, ei vor fi judecătorii voștri. ²⁰Dar dacă Eu scot demonii prin degetul lui Dumnezeu, atunci Regatul lui Dumnezeu a venit până la voi.

²¹Când un om puternic și bine înarmat își păzește casa, atunci tot ce are este în siguranță. ²²Dar dacă altul mai puternic decât el vine și-l învinge, îi ia tot armamentul pe care se baza și împarte altora bunurile luate de la el.

²³Cine nu este cu Mine e împotriva Mea, iar cine nu adună cu Mine risipește.

Întoarcerea spiritului necurat Mt.12:43-45

²⁴Când un spirit necurat a ieșit dintr-un om, se duce în locuri aride ca să caute odihnă. Întrucât nu găsește, își spune: «Mă voi întoarce în casa din care am ieșit». ²⁵La sosirea lui o găsește măturată și împodobită.

²⁶Atunci se duce să ia cu el alte șapte spirite mai rele decât el, intră în casă, se instalează acolo, iar starea de pe urmă a acestui om este mai rea decât cea dintâi“.

²⁷Iesus vorbea încă atunci când o femeie a început să-i zică, din mijlocul mulțimii: „Fericit este pântecul care te-a purtat și sânii care Te-au alăptat!“ ²⁸El a răspuns: „Ferițiți mai degrabă sunt cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc!“

Semnul profetului Iona Mt.12:38-42

²⁹Cum mulțimea se aduna, El a început să spună: „Această generație este o generație rea; ea cere un semn miraculos, dar nu-i va fi dat alt semn în afară de semnul lui Iona [profetul]. ³⁰Într-adevăr, așa cum Iona a fost un semn pentru niniveni, tot așa va fi și Fiul Omului pentru generația aceasta. ³¹La judecată, regina din sudⁿ se va ridica cu oamenii din generația aceasta și îi va condamna, pentru că ea a venit de la capătul pământului ca să audă înțelepciunea lui Solomon. Și iată, aici este ceva mai mult decât Solomon. ³²La judecată, locuitorii din Ninive se vor ridica cu această generație și o vor condamna, pentru că ei și-au schimbat atitudinea la predica lui Iona. Și iată, aici este ceva mai mult decât Iona.

Lampa corpului Mt.5:15; 6:22-23; Mc.4:21-23; Lc.8:16-18

³³Nimeni nu aprinde o lampă ca s-o pună într-un loc ascuns sau sub un vas, ci o pune pe suportul ei, ca cei care intră să vadă lumina. ³⁴Ochiul tău este lampa corpului tău. Când ochiul tău e în stare bună, tot corpul tău este luminat; dar când ochiul tău e în stare rea, corpul tău este în întuneric. ³⁵Veghează deci ca lumina care e în tine să nu fie întuneric! ³⁶Deci, dacă tot corpul tău în întregime este luminos, fără nicio parte în întuneric, va fi luminat în întregime, ca atunci când lampa te luminează cu lumina ei⁴.

Mustrări adresate fariseilor și specialiștilor în Lege Mt.23:1-36

³⁷În timp ce vorbea Iesus, un fariseu L-a invitat să ia masa la el. El a intrat și S-a pus la masă. ³⁸Fariseul a văzut cu uimire că El nu Se spălase înainte de masă.

³⁹Dar Domnul i-a spus: „Voi, fariseii, curățați exteriorul paharului și farfuriei, dar în interior sunteți plini de lăcomie și de răutate. ⁴⁰Oameni lipsiți de bun-simț! Cel care a făcut exteriorul oare n-a făcut și interiorul? ⁴¹Dați mai degrabă ca milostenie din ceea ce aveți în interior, și atunci totul va fi curat pentru voi. ⁴²Dar vai de voi, fariseilor, pentru că dați zeciuală din mentă, din rută și din fiecare plantă, și neglijați dreptatea și iubirea de Dumnezeu; iată ce trebuia să faceți, fără să neglijați restul. ⁴³Vai de voi, fariseilor, pentru că vă place să ocupați locurile de onoare în sinagogi și să fiți salutați în piețele publice! ⁴⁴Vai de voi, [specialiștilor în Lege și fariseilor ipocriți,] pentru că voi sunteți ca mormintele care nu se văd și peste care oamenii trec fără să știe!“

⁴⁵Unul dintre profesorii de Lege a luat cuvântul și I-a zis: „Învățătoarele, spunând aceste lucruri ne insultă și pe noi“. ⁴⁶Iesus a răspuns: „Vai și de voi, profesorii de Lege, pentru că îi faceți pe oameni să ducă povari greu de dus, pe care nu le atingeți nici măcar cu un deget! ⁴⁷Vai de voi, pentru că voi construiți mormintele profeților, pe care strămoșii

---

11:31 *Regina din sud*: ea a venit din Seba (astăzi Yemen) pentru a pune la încercare înțelepciunea legendară a regelui Solomon (secolul 10 î.Cr.).

voștri i-au ucis! ⁴⁸Voi sunteți deci martori ai faptelor strămoșilor voștri și le aprobați, căci ei i-au ucis pe profeți, iar voi le construiți [mormintele].

⁴⁹De aceea, înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: «Le voi trimite profeți și apostoli; ei îi vor ucide pe unii și îi vor persecuta pe alții», ⁵⁰ca să se ceară socoteală acestei generații de sângele tuturor profeților care a fost vărsat de la creația lumii, ⁵¹de la sângele lui Abel și până la sângele lui Zaharia, ucis între altar și templu. Da, vă spun, se va cere socoteală acestei generații. ⁵²Vai de voi, profesorilor de Lege, pentru că voi ați luat cheia cunoașterii; nici voi nu ați intrat, și i-ați împiedicat și pe cei ce voiau să intre».

⁵³Când Iesus a ieșit din această casă, specialiștii în Lege și fariseii au început să se înverșuneze împotriva Lui și să-L facă să vorbească despre multe lucruri, ⁵⁴întinzându-I capcane pentru a surprinde un cuvânt ieșit din gura Lui [ca să-L poată acuza].

Apel la mărturisirea publică a lui Iesus Cristos Mt.10:16-39

12 În acest timp, oamenii se adunaseră cu miile, până acolo că se călcau în picioare unii pe alții. Iesus a început să spună discipolilor Săi: „Înainte de orice feriți-vă de drojdia fariseilor, care este ipocrizia. ²Nu există nimic ascuns care nu va fi revelat, nici secret care nu va fi cunoscut. ³De aceea, tot ce veți fi spus la întuneric se va auzi la lumină și tot ce veți fi zis la ureche în camere va fi proclamat pe acoperișuri.

⁴Vă spun vouă, prietenii Mei: nu vă temeți de cei ce ucid corpul, dar care după aceea nu mai pot face nimic! ⁵Vă voi arăta însă de cine să vă temeți: temeți-vă de Cel care, după ce a ucis, are puterea de a arunca în iad! Da, vă spun, de Acela să vă temeți! ⁶Nu se vând oare cinci vrăbii pe doi bani? Totuși, niciuna nu este uitată înaintea lui Dumnezeu. ⁷Chiar și firele de păr de pe cap vă sunt toate numărate. Nu vă temeți, voi valo-rați mai mult decât multe vrăbii!

⁸Vă spun, orice om care se va declara pentru Mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului Se va declara pentru el înaintea lui Dumnezeu, ⁹dar cine Mă va fi renegat înaintea oamenilor va fi renegat înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

¹⁰Cine va zice un cuvânt împotriva Fiului Omului va fi iertat, dar cine va rosti blasfemii împotriva Spiritului Sfânt nu va fi iertat.

¹¹Când vă vor duce înaintea comitetului sinagogii, înaintea magistraților sau înaintea autorităților, să nu vă îngrijorați privind modul cum vă veți apăra sau ce veți spune. ¹²Într-adevăr, Spiritul Sfânt vă va învăța chiar atunci ce va trebui să spuneți».

Parabola nebunului bogat

¹³Un om din mulțime I-a zis: „Învățătorule, spune-i fratelui meu să împartă cu mine moștenirea noastră!” ¹⁴Iesus i-a răspuns: „Omule, cine

M-a pus judecător sau împărțitor al moștenirii peste voi?“¹⁵ Apoi le-a zis: „Aveți grijă și feriți-vă de orice fel de lăcomie, pentru că viața unui om nu depinde de bunurile lui, chiar dacă este foarte bogat!“

¹⁶El le-a spus o parabolă: „Ogorul unui om bogat a rodit din belșug. ¹⁷El medita în sinea lui, zicând: «Ce-o să fac? Într-adevăr, nu mai am unde să-mi depozitez recolta». ¹⁸Apoi a zis: «Așa voi face: îmi voi dărâma hambarele și voi construi altele, mai mari, și acolo îmi voi depozita toată recolta și toate bunurile. ¹⁹Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunuri în rezervă pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și bucură-te!» ²⁰Dar Dumnezeu i-a zis: «Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere sufletul, și ce ai pregătit tu pentru cine va fi?»

²¹Așa este cel care adună comori pentru sine însuși și nu e bogat înaintea lui Dumnezeu“.

Despre îngrijorări inutile Mt.6:19-34; 1.Tim.6:6-10; Evr.13:5

²²Apoi le-a zis discipolilor Săi: „De aceea vă spun: nu vă îngrijați pentru viața voastră, ce veți mânca, nici pentru corpul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. ²³Viața este mai mult decât mâncarea, iar corpul mai mult decât îmbrăcămintea. ²⁴Observați corbii: ei nu seamănă și nu seceră, nu au nici cămări, nici hambare, și Dumnezeu îi hrănește. Voi evaluați mult mai mult decât păsările.

²⁵Cine dintre voi poate, prin îngrijorările lui, să adauge o clipă la durata vieții sale? ²⁶Dacă deci nu puteți face nici cel mai mic lucru, de ce vă mai îngrijați de restul? ²⁷Observați cum cresc crinii: ei nu lucrează și nici nu țes; totuși, vă spun că nici chiar Solomonⁿ, în toată gloria lui, n-a fost îmbrăcat atât de frumos ca vreunul dintre ei.

²⁸Dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba care este astăzi pe câmp, dar mâine va fi aruncată în cuptor, oare nu o va face cu mult mai mult pentru voi, oameni cu credință puțină? ²⁹Și voi, nu căutați ce să mâncați și să beți, și nu vă îngrijați. ³⁰Într-adevăr, membrii altor popoare din lume sunt cei ce le caută. Tatăl vostru știe că aveți nevoie de ele.

³¹Căutați mai degrabă Regatul Lui, și acestea vi se vor da în plus! ³²Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a găsit de bine să vă dea Regatul! ³³Vindeți-vă bunurile, iar banii dați-i celor săraci; faceți-vă rost de pungi care nu se uzează, de o comoară inepuizabilă în cer, unde hoțul nu se apropie și unde molia n-o distruge. ³⁴Într-adevăr, acolo unde este comoara voastră va fi și inima voastră.

Îndemn la veghere Mt.24:42-51; 25:1-30; Mc.13:33-37

³⁵Mijlocul să vă fie încins și lămpile aprinse! ³⁶Fiți ca niște oameni care își așteaptă stăpânul să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă de îndată ce va veni și va bate la ușă! ³⁷Fericiți sunt sclavii aceia pe care stăpânul, la sosirea sa, îi va găsi treji! Vă spun adevărul, își va pune cingă-

toarea, îi va pune să șadă la masă și se va apropia ca să-i servească. ³⁸Și chiar dacă va veni la mijlocul sau spre sfârșitul nopții și îi va găsi așa, fericiți sunt aceia!

³⁹Voi știți că, dacă stăpânul casei ar ști la ce oră vine hoțul, [ar rămâne treaz și] nu l-ar lăsa să pătrundă în casă. ⁴⁰La fel și voi, stați gata, căci Fiul Omului va veni în ora când nu vă gândiți că vine!“

⁴¹Petru I-a zis: „Doamne, parabola aceasta ai spus-o pentru noi sau pentru toți?“ ⁴²Domnul a zis: „Cine este deci administratorul fidel și prevăzător pe care stăpânul său îl va pune responsabil peste ceilalți servitori, ca să le dea hrana la momentul dorit?“ ⁴³Fericit este sclavul acela pe care stăpânul lui, atunci când va veni, îl va găsi făcând așa! ⁴⁴Vă spun adevărul, îl va pune peste toate bunurile lui.

⁴⁵Dar dacă acest sclav își zice: «Stăpânul meu întârzie să vină» și se pune să-i bată pe ceilalți servitori și pe servitoare, să mănânce, să bea și să se îmbete, ⁴⁶atunci stăpânul acelui sclav va veni în ziua când nu se așteaptă și la ora pe care n-o știe, îl va pedepsi aspru și-i va da partea împreună cu cei necredincioși.

⁴⁷Sclavul care a cunoscut voia stăpânului său, dar nu s-a pregătit, nici n-a acționat după voia lui, va fi pedepsit cu multe lovituri. ⁴⁸În schimb, cel care n-a cunoscut-o și a făcut lucruri vrednice de pedeapsă va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s-a dat mult i se va cere mult, iar cui i s-a încredințat mult i se va cere și mai mult.

Mărturisirea lui Cristos aduce dezbinare Mt.10:34-36

⁴⁹Eu am venit să arunc un foc pe pământ, și cât aș vrea să fie deja aprins! ⁵⁰Trebuie să fiu botezat cu un botez, și cât Mă apasă aceasta până când se va realiza! ⁵¹Credeți că am venit să aduc pace pe pământ? Vă spun că nu, ci dezbinare. ⁵²Într-adevăr, de acum, dacă sunt cinci persoane în familie, ele vor fi dezbinare: trei împotriva a doi și doi împotriva a trei, ⁵³tatăl contra fiului și fiul contra tatălui, mama contra fiicei și fiica contra mamei, soacra contra nurorii și nora contra soacrei“.

Semnele timpului. Îndemn la împăcare Mt.5:25-26

⁵⁴El a mai zis mulțimilor: „Când vedeți că la apus se ridică un nor, ziceți imediat: «Vine ploaia» – și așa se întâmplă. ⁵⁵Când suflă vântul din sud, ziceți: «Va fi caniculă» – și așa se întâmplă. ⁵⁶Ipocițiilor, voi știți să recunoașteți aspectul pământului și cerului; cum se face că nu recunoașteți acest timp?

⁵⁷Și de ce nu judecați voi înșivă ce este corect? ⁵⁸Când te duci cu adversarul tău înaintea magistratului, fă tot ce poți pe drum să te împaci cu el, ca nu cumva să te târască înaintea judecătorului, judecătorul să te dea pe mâinile aprodului, iar acesta să te arunce în închisoare! ⁵⁹Îți spun că nu vei ieși de acolo până când nu vei fi plătit și ultimul bănuț“.

Îndemn la pocăință Io.8:24; Rom.2:3-6

13 Cam pe atunci au venit niște oameni și I-au spus lui Iesus despre ce se întâmplase cu galileenii al căror sânge îl amestecase Pilat cu acela al animalelor lor de sacrificiu. ²Iesus le-a răspuns: „Credeți că acei galileeni au fost niște păcătoși mai mari decât toți ceilalți galileeni pentru că au suferit o asemenea soartă? ³Vă spun că nu, dar dacă nu vă schimbați atitudinea, toți veți pieri la fel! ⁴Sau cele 18 persoane peste care a căzut turnul din Siloam și le-a ucis, credeți că erau mai vinovate decât toți ceilalți locuitori din Ierusalim? ⁵Vă spun că nu, dar dacă nu vă schimbați atitudinea, toți veți pieri la fel!“

⁶El le-a spus și această parabolă: „Un om avea un smochin plantat în via sa. A venit să caute rod și n-a găsit. ⁷Atunci a zis viticultorului: «Sunt deja trei ani de când vin să caut rod în acest smochin și nu găsesc. Taiel; de ce să mai ocupe loc degeaba?»

⁸Viticultorul i-a răspuns: «Domnule, mai lasă-l și anul acesta; voi săpa în jurul lui și îi voi pune gunoi; ⁹poate că în viitor va produce rod; dacă nu, îl vei tăia»“.

Iesus vindecă în sabbat o femeie încovoiată

¹⁰În ziua de sabbat, Iesus dădea învățătură într-o sinagogă. ¹¹Acolo era o femeie locuită de un spirit care de 18 ani o făcea infirmă; era încovoiată și nu se putea îndrepta. ¹²Când a văzut-o, Iesus a chemat-o la Sine și i-a zis: „Femeie, ești eliberată de infirmitatea ta“. ¹³Și-a pus mâinile peste ea; imediat ea s-a îndreptat și-L glorigica pe Dumnezeu.

¹⁴Dar conducătorul sinagogii, indignat că Iesus vindecase în ziua de sabbat, a zis mulțimii: „Există șase zile de lucru; veniți deci să fiți vindecați în acele zile și nu în ziua de sabbat!“

¹⁵Domnul i-a răspuns astfel: „Ipociților! Care dintre voi nu-și dezleagă boul sau măgarul de la iesle și nu-l duce să-l adape în ziua de sabbat? ¹⁶Și această femeie, care este o fiică a lui Abraham, și pe care Satan o ținea legată de 18 ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de acest lanț în ziua de sabbat?“ ¹⁷Aceste cuvinte i-au umplut de rușine pe toți adversarii Săi, și întreaga mulțime se bucura de toate minunile pe care le făcea El.

Parabolele seminței de muștar și drojdiei Mt.13:31-33

¹⁸El zicea deci: „Cu ce seamănă Regatul lui Dumnezeu și cu ce îl voi compara? ¹⁹El seamănă cu o sămânță de muștar pe care un om a sădit-o în grădina lui: ea a crescut și a devenit un copac în ramurile căruia păsările cerului își pot face cuiburi“.

²⁰El a mai zis: „Cu ce voi compara Regatul lui Dumnezeu? ²¹El seamănă cu drojdia pe care a luat-o o femeie și a pus-o în trei măsuri de făină pentru a dospi tot aluatul“.

Poarta strâmtă Mt.7:13-14; 7:21-23; 8:11-12

²²Iesus trecea prin orașe și sate și dădea învățătură în timp ce se îndrepta spre Ierusalim. ²³Cineva l-a zis: „Doamne, sunt puțini cei care vor fi salvați?” El le-a zis: ²⁴„Străduiți-vă să intrați pe poarta strâmtă! Într-adevăr, vă spun, mulți vor căuta să intre, și nu vor putea. ²⁵Când Stăpânul casei Se va ridica și va încuia ușa, atunci voi, cei de afară, veți începe să bateți la ușă, zicând: «Doamne, [Doamne,] deschide-ne!» El vă va răspunde: «Nu știu de unde sunteți». ²⁶Atunci veți începe să ziceți: «Noi am mâncat și am băut înaintea Ta, și ai dat învățătură pe străzile noastre». ²⁷El va răspunde: «Vă zic, nu știu de unde sunteți. Îndepărtați-vă de Mine, voi toți care faceți răul!»

²⁸Acolo vor fi plâns și scrâșnete din dinți când îi veți vedea pe Abraham, pe Isaac, pe Iacob și pe toți profeții în Regatul lui Dumnezeu, iar voi veți fi aruncați afară. ²⁹Vor veni de la est și de la vest, de la nord și de la sud și se vor așeza la masă în Regatul lui Dumnezeu. ³⁰Unii dintre cei din urmă vor fi cei dintâi, și alții printre cei dintâi vor fi cei din urmă“.

Dușmănia lui Herod. Lamentație pentru Ierusalim

³¹În aceeași oră au venit niște farisei să-I zică: „Pleacă de aici, căci Herod vrea să Teucidă!” ³²El le-a răspuns: „Duceți-vă și spuneți-i acestei vulpi: Iată, scot demoni și fac vindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi termina. ³³Dar trebuie să-Mi continuu drumul astăzi, mâine și poi-mâine, căci nu este posibil ca un profet să moară afară din Ierusalim.

³⁴Ierusalime, Ierusalime, tu care ucizi profeții și îi lapidezi pe cei tri-miși la tine, de câte ori am vrut să-i adun pe copiii tăi așa cum își adună cloșca puii sub aripi, dar n-ați vrut. ³⁵Iată că vă va fi lăsată [pustie] casa. Vă spun, nu Mă veți mai vedea până când va veni timpul să ziceți: *Binecuvântat este Cel care vine în numele Domnului!*”

Iesus vindecă în sabat un bolnav de hidropizie Mt.12:9-13; Lc.6:6-11

14 Într-o zi de sabat, Iesus S-a dus în casa unuia dintre conducătorii fariseilor ca să ia masa, și fariseii Îl observau. ²Și iată, un om plin de edem se găsea în fața Lui. ³Iesus a luat cuvântul și a zis profesorilor de Lege și fariseilor: „Este permis să vindecî în ziua de sabat sau nu?” ⁴Ei au păstrat tăcerea. Atunci Iesus a atins bolnavul, l-a vindecat și l-a lăsat să plece.

⁵Apoi El le-a zis: „Care dintre voi, dacă îi cade copilul sau boul într-un puț în ziua de sabat, nu-l va scoate imediat?” ⁶Și ei nu l-au putut răspunde la aceasta.

Umilința și adevărata binefacere Mt.23:5-12

⁷El a spus apoi o parabolă celor invitați, văzându-i că își aleg locu-

rile cele mai bune: ⁸„Când ești invitat de cineva la o nuntă, nu te așeza pe locul cel mai bun, ca nu cumva să fie printre invitați o persoană mai importantă decât tine, ⁹iar cel care v-a invitat și pe unul și pe celălalt să vină să-ți spună: «Lasă-i lui locul!», pentru că atunci te vei duce cu rușine să ocupi ultimul loc. ¹⁰Dar când ești invitat, du-te și așază-te pe ultimul loc, pentru ca atunci când vine cel care te-a invitat, să-ți zică: «Prietene, urcă mai sus!» Atunci vei fi onorat înaintea tuturor celor ce sunt la masă cu tine. ¹¹Într-adevăr, orice om care se înalță pe sine va fi umilit, iar acela care se umilește va fi înălțat“.

¹²I-a zis și celui care-L invitase: „Când organizezi un prânz sau o cină, nu-ți invita nici prietenii, nici frații, nici rudele, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te invite și ei la rândul lor, și astfel să fii răsplătit pentru ceea ce ai făcut. ¹³Când organizezi o masă, invită-i dimpotrivă pe săraci, pe infirmi, pe șchiopi, pe orbi, ¹⁴și vei fi fericit, pentru că ei nu pot să te răsplătească, dar ți se va răsplăti la învierea celor drepecți“.

Parabola mesei mari Mt.22:2-14

¹⁵Când a auzit aceste cuvinte, unul dintre cei ce stăteau la masă I-a zis: „Fericit este cel care va lua masa în Regatul lui Dumnezeu!“ ¹⁶Iesus i-a răspuns: „Un om a organizat o masă mare și a invitat mulți oameni. ¹⁷La ora mesei, și-a trimis sclavul să le spună celor invitați: «Veniți, căci totul este gata!»

¹⁸Dar toți, fără excepție, au început să se scuze. Primul i-a zis: «Am cumpărat un ogor și trebuie să mă duc să-l văd. Te rog, scuză-mă!» ¹⁹Altul i-a zis: «Am cumpărat cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc. Te rog, scuză-mă!» ²⁰Altul i-a zis: «Tocmai m-am căsătorit, și de aceea nu pot să vin».

²¹Sclavul s-a întors și i-a raportat stăpânului său aceste cuvinte. Atunci stăpânul casei s-a înfuriat și i-a zis sclavului său: «Ieși repede în piețe și pe străzile orașului și adu-i aici pe săraci, infirmi, orbi și șchiopi!» ²²Apoi sclavul a zis: «Stăpâne, s-a făcut ce ai ordonat, și tot mai este loc». ²³Stăpânul i-a zis atunci sclavului: «Ieși pe drumuri, pe cărări, și pe cei pe care-i vei găsi obligă-i să intre, ca să mi se umple casa! ²⁴Într-adevăr, vă spun, nimeni dintre cei care au fost invitați nu va gusta din masa mea“.

Condițiile de a fi discipol Mt.10:37-39; 16:24-26

²⁵Pe Iesus Îl însoțeau mulțimi mari. El S-a întors și le-a zis: ²⁶„Dacă vine cineva la Mine fără să Mă prefere tatălui său, mamei sale, soției sale, copiilor săi, fraților săi, surorilor sale și chiar propriei vieți, nu poate fi discipolul Meu. ²⁷Cine nu-și duce crucea și nu Mă urmează nu poate fi discipolul Meu.

²⁸Într-adevăr, dacă vreunul dintre voi vrea să construiască un turn, se așază mai întâi să calculeze costul și să vadă dacă are cu ce să-l termine.

²⁹Altfel, dacă după ce i-a pus fundația nu poate să-l termine, toți cei care îl vor vedea vor începe să-și bată joc de el, ³⁰zicând: «Omul acesta a început să construiască și n-a fost în stare să termine».

³¹La fel, dacă un rege pornește la război împotriva altui rege, stă mai întâi să vadă dacă poate să-l înfrunte cu 10.000 de soldați pe cel care îl atacă cu 20.000. ³²Și dacă nu poate, atunci, în timp ce acesta este încă departe, îi va trimite o solie ca să ceară pace. ³³Astfel deci, niciunul dintre voi, dacă nu renunță la tot ce are, nu poate fi discipolul Meu.

³⁴Sarea este un lucru bun, dar dacă sarea își pierde gustul, atunci prin ce și-l va recăpăta iarăși? ³⁵Nu mai este bună nici pentru pământ, nici pentru gunoi, ci e aruncată afară. Cine are urechi de auzit să audă!“

Parabola oii pierdute Mt.18:11-14

15 Toți perceptorii și păcătoșii se apropiau de Iesus ca să-L asculte. ²Dar fariseii și specialiștii în Lege murmurau, zicând: „Acest om îi primește pe păcătoși și mănâncă cu ei“.

³Atunci El le-a spus această parabolă: ⁴„Dacă unul dintre voi are 100 de oi și pierde una dintre ele, nu le lasă el pe cele 99 în deșert ca să se ducă în căutarea celei pierdute, până când o găsește? ⁵Când a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri ⁶și, când ajunge acasă, își cheamă prietenii și vecinii și le spune: «Bucurați-vă împreună cu mine, pentru că mi-am găsit oaia pierdută!» ⁷La fel, vă spun, va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește decât pentru 99 de «drepti» care nu au nevoie să-și schimbe atitudinea.

Parabola drahmei pierdute

⁸Sau, dacă o femeie are zece monede de argint și pierde una dintre ele, nu se duce ea să aprindă lumina, să măture casa și s-o caute cu grijă până când o găsește? ⁹Când a găsit-o, își cheamă prietenele și vecinele și le spune: «Bucurați-vă împreună cu mine, căci am regăsit moneda pe care o pierdusem!» ¹⁰La fel, vă spun, este bucurie printre îngerii lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește“.

Parabola fiului pierdut

¹¹El a mai zis: „Un om avea doi fii. ¹²Cel mai tânăr i-a zis tatălui său: «Tată, dă-mi partea de moștenire care mi se cuvine». Tatăl le-a împărțit atunci bunurile. ¹³Nu după multe zile, fiul mai tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară îndepărtată, unde și-a risipit averea trăind în destrăbălare.

¹⁴După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să îndure lipsuri. ¹⁵S-a dus să se pună în serviciul unuia dintre locuitorii țării, care l-a trimis pe câmpurile lui să-i pască porcii. ¹⁶Tare ar fi vrut să mănânce din roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni.

¹⁷A început să reflecteze și și-a zis: «Câți angajați ai tatălui meu au

pâine din abundență, iar eu mor aici de foame. ¹⁸O să mă întorc la tatăl meu și o să-i spun: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta ¹⁹și nu mai sunt demn să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul dintre angajații tăi!“»

²⁰El s-a sculat și s-a dus la tatăl lui. Pe când era încă departe, tatăl său l-a văzut și s-a umplut de compătimire, a alergat spre el, l-a îmbrățișat și l-a sărutat. ²¹Fiul i-a zis: «Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta și nu mai sunt demn să mă numesc fiul tău».

²²Dar tatăl a zis sclavilor săi: «Aduceți repede cea mai bună haină și îmbrăcați-l! Puneți-i un inel în deget și sandale în picioare! ²³Aduceți vițelul cel îngrășat și tăiați-l! Să mâncăm și să sărbătorim, ²⁴căci acest fiu al meu era mort și a revenit la viață, era pierdut, și a fost găsit». Și au început să sărbătorească.

²⁵Fiul lui cel mare era la câmp. Când s-a întors și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și dansuri. ²⁶L-a chemat pe unul dintre servitori ca să-l întrebe ce se întâmplă. ²⁷Acesta i-a răspuns: «S-a întors fratele tău, iar tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit înapoi sănătos».

²⁸Atunci el s-a înfuriat și nu voia să intre. Tatăl lui a ieșit și l-a rugat să intre, ²⁹dar el a răspuns tatălui său: «Iată de câți ani sunt în serviciul tău fără să-ți fi călcat vreodată o poruncă, și mie nu mi-ai dat niciodată măcar un ied ca să sărbătoresc cu prietenii mei. ³⁰Dar când a venit acest fiu al tău care ți-a mâncat averea cu prostituatele, pentru el ai tăiat vițelul cel îngrășat».

³¹Tatăl i-a zis: «Fiule, tu totdeauna ești cu mine și tot ce este al meu e și al tău, ³²dar trebuia să sărbătorim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău a fost mort și a revenit la viață, era pierdut, și a fost găsit»“.

Parabola administratorului infidel

16 Iesus a mai zis discipolilor Săi: „Un om bogat avea un administrator. Acesta a fost denunțat la el că-i risipește bunurile. ²El l-a chemat și i-a zis: «Ce aud eu despre tine? Dă socoteală de gestiunea ta, pentru că nu mai poți fi administrator!»

³Administratorul și-a zis: «Ce să fac, pentru că stăpânul îmi ia gestiunea? De săpat nu pot, de cerșit mi-e rușine. ⁴Știu ce voi face pentru ca atunci când nu voi mai fi administrator oamenii să mă primească în casele lor». ⁵I-a chemat pe fiecare dintre cei ce-i erau datori stăpânului său și i-a zis primului: «Cât îi datorezi stăpânului meu?» ⁶El i-a răspuns: «Îi datorez 100 de butoaie cu ulei de măsline». El i-a zis: «Iată chitanța ta, așază-te repede și scrie 50». ⁷A zis apoi altuia: «Tu cât datorezi?» Acela i-a răspuns: «Eu datorez 100 de măsuri de grâu». El i-a zis: «Iată chitanța ta, scrie 80».

⁸Stăpânul l-a lăudat pe administratorul necinstit, pentru că acționase cu inteligență, căci fiii acestei lumi sunt mai inteligenți față de generația lor decât fiii luminii. ⁹Și Eu vă spun: Faceți-vă prieteni cu bogățiile

nedrepte, pentru ca atunci când ele nu vor mai exista, ei să vă primească în locuințele eterne!

Îndemn la fidelitate în lucrare

¹⁰Cine este fidel în lucruri mici e fidel și în cele mari, iar cine este necinstit în lucruri mici e necinstit și în cele mari. ¹¹Dacă deci nu ați fost fideli în bogățiile nedrepte, cine vă va încredința bunurile adevărate? ¹²Și dacă nu ați fost fideli în ce este al altuia, cine vă va da ce e al vostru?

¹³Niciun servitor nu poate servi doi stăpâni, căci ori îl va detesta pe primul și îl va iubi pe al doilea, ori se va atașa de primul și îl va disprețui pe al doilea. Nu puteți să-i serviți pe Dumnezeu și banul!¹⁴

¹⁴Auzind aceasta, fariseii, care iubeau banii, își băteau joc de El. ¹⁵Jesus le-a zis: „Voi căutați să păreți drepti înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inima, căci ce este foarte apreciat printre oameni e ceva detestabil pentru Dumnezeu.

Legea și Regatul lui Dumnezeu

¹⁶Legea și Profeții au ținut până la Ioan; de atunci, vestea bună a Regatului lui Dumnezeu este anunțată, și fiecare caută să intre cu forța în el. ¹⁷Mai ușor vor dispărea cerul și pământul decât să cadă o virgulă din Lege.

Adulter și divorț Mt.5:31-32; 19:3-9; Mc.10:2-12

¹⁸Cine divorțează de soția lui și se căsătorește cu o altă femeie comite adulter, iar cine se căsătorește cu o femeie divorțată comite adulter.

Bogatul și săracul Lazăr

¹⁹Era un om bogat, care se îmbrăca în purpură și în fin și trăia în lux în fiecare zi. ²⁰Un om sărac, pe nume Lazăr, zăcea la poarta lui plin de ulcere. ²¹Tare ar fi vrut să se sature cu resturile de mâncare ce cădeau de la masa bogatului! Până și câinii veneau și-i lingeau ulcerele.

²²Săracul a murit și a fost dus de îngeri lângă Abraham. A murit și bogatul și a fost înmormântat. ²³Din Locuința morților, unde se afla în chinuri, a ridicat privirile și l-a văzut de departe pe Abraham, cu Lazăr alături de el. ²⁴El a strigat: «Părinte Abraham, ai milă de mine și trimite-l pe Lazăr să-și umezească vârful degetului în apă ca să-mi răcorească limba, căci sufăr groaznic în focul acesta!» ²⁵Abraham i-a răspuns: «Fiule, amintește-ți că în timpul vieții ai primit lucrurile bune, iar Lazăr le-a primit pe cele rele; acum, el este mângâiat aici, iar tu suferi. ²⁶În plus, între noi și voi e o prăpastie mare, astfel încât cei care vor să treacă de aici la voi, sau de la voi la noi, să n-o poată face».

16:13 *Banul*: literal *mamon*, transcrierea unui cuvânt aramaic denotând bogăția, personificată ca o divinitate.

²⁷Bogatul a zis: «Atunci, părinte, te rog să-l trimiți la tatăl meu, ²⁸căci am cinci frați, ca să-i avertizeze, așa încât să nu vină și ei în locul acesta de chin». ²⁹Abraham i-a răspuns: «Ei îi au pe Moise și pe profeți: să asculte de ei». ³⁰Bogatul a zis: «Nu, părinte Abraham, ci dacă se va duce la ei ceva dintre cei morți o să-și schimbe atitudinea». ³¹Abraham i-a zis atunci: «Dacă nu ascultă de Moise și de profeți, nu se vor lăsa convinși nici dacă ar învia cineva».

Ocazii de păcătuire – Iertare – Puterea credinței

Mt.18:6-9; 18:21-35; Mc.11:22-26

1 ¹ Iesus a zis apoi discipolilor: „Este imposibil să nu vină ocazii de păcătuire, dar vai de cel prin care vin ele! ²Ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar lega de gât o piatră de moară și ar fi aruncat în mare decât să-i facă pe unul singur dintre acești micuți să se poticneasă.

³Fiți atenți la voi înșivă! Dacă fratele tău păcătuiește [față de tine], muștră-l, iar dacă își recunoaște greșeala, iartă-l! ⁴Dacă păcătuiește față de tine de șapte ori pe zi, dar se întoarce de șapte ori [la tine] și zice: «Am greșit!», să-l ierți!»

⁵Apostolii I-au zis Domnului: „Mărește-ne credința!” ⁶Domnul le-a zis: „Dacă ați avea credință cât o sămânță de muștar, ați zice acestui si-comor: «Dezrădăcinează-te și plantează-te în mare!», și v-ar asculta.

Despre îndeplinirea datoriei

⁷Dacă unul dintre voi are un sclav care ară sau păzește turmele, îi va zice oare la întoarcerea lui de la câmp: «Vino repede să stai la masă!»? ⁸Nu îi va zice dimpotrivă: «Pregătește-mi masa și fii gata să mă servești cât timp stau la masă, iar după aceea vei lua masa și tu!»? ⁹Datorează el recunoștința acestui sclav pentru că a făcut ce i se ordonase? [Eu nu cred.] ¹⁰La fel și voi: când ați făcut tot ce vi s-a ordonat, să spuneți: «Suntem niște sclavi inutili, noi am făcut doar ce trebuia să facem».

Vindecarea a zece leproși

¹¹În timp ce Se ducea la Ierusalim, Iesus a trecut prin Samaria și Galileea. ¹²Pe când intra într-un sat, zece leproși I-au ieșit în întâmpinare. Ei stăteau la distanță ¹³și I-au strigat: „Iesus, Stăpâne, ai milă de noi!”

¹⁴Când i-a văzut, Iesus le-a zis: „Duceți-vă și arătați-vă preoților!” – și, în timp ce se duceau, au fost vindecați. ¹⁵Unul dintre ei, văzându-se vindecat, s-a întors glorificându-L cu voce tare pe Dumnezeu. ¹⁶El s-a aruncat cu fața la pământ la picioarele lui Iesus și I-a mulțumit. Era un samaritean.

¹⁷Iesus a luat cuvântul și a zis: „Oare nu zece au fost vindecați? Unde sunt ceilalți nouă? ¹⁸De ce numai acest străin s-a întors să-L glorifice pe Dumnezeu?” ¹⁹Apoi i-a zis: „Ridică-te și du-te; credința ta te-a salvat!”

Regatul lui Dumnezeu și revenirea Fiului Omului

Mt.24:29-31; Mc.4:26-29; 13:24-27; Lc.21:25-28

²⁰Fiind întrebat de farisei când va veni Regatul lui Dumnezeu, Iesuz le-a răspuns: „Regatul lui Dumnezeu nu vine în așa fel încât să poată fi observat ²¹și nici nu se va zice: «Uite-l aici!», sau: «Este acolo!» Într-adevăr, Regatul lui Dumnezeu este în mijlocul vostru“.

²²Le-a zis apoi discipolilor: „Va veni un timp când veți dori să vedeți măcar una dintre zilele Fiului Omului, dar n-o veți vedea. ²³Vi se va zice: «Uite-L aici!», «uite-L acolo!», dar să nu vă duceți și să nu alergați într-acolo. ²⁴Într-adevăr, la fel cum fulgerul strălucește într-o regiune a cerului și luminează până la cealaltă, tot așa va fi și cu Fiul Omului în ziua Lui. ²⁵Dar mai întâi trebuie să sufere mult și să fie respins de această generație.

²⁶Ce s-a întâmplat în epoca lui Noe se va întâmpla la fel în zilele Fiului Omului. ²⁷Oamenii mâncau, beau, se căsătoreau și-și căsătoreau copiii, până în ziua când Noe a intrat în arcă și a venit potopul și i-a făcut pe toți să piară. ²⁸La fel s-a întâmplat și în zilele lui Lot: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau, construiau, ²⁹dar, în ziua când Lot a ieșit din Sodoma, o ploaie de foc și sulf a căzut din cer și i-a făcut pe toți să piară.

³⁰Tot așa va fi și în ziua când va apărea Fiul Omului. ³¹În ziua aceea, cine va fi pe acoperiș și-și va avea lucrurile în casă să nu coboare să le ia, și nici cel de la câmp să nu se întoarcă înapoi. ³²Amintiți-vă de soția lui Lot!ⁿ ³³Cine va căuta să-și salveze viața o va pierde, și cine o va pierde o va păstra. ³⁴Vă spun că, în noaptea aceea, două persoane vor fi în același pat: una va fi luată, iar cealaltă va fi lăsată; ³⁵două femei vor măcina împreună: una va fi luată, iar cealaltă va fi lăsată; ³⁶[doi bărbați vor fi pe un ogor: unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat.]⁴

³⁷Discipolii I-au zis: „Unde, Doamne?” El a răspuns: „*Acolo unde va fi hoitul se vor aduna și vulturii*“.ⁿ

Parabola judecătorului nedrept

18 Iesuz le-a spus o parabolă ca să le arate că trebuiau totdeauna să se roage, fără să se descurajeze. ²El a zis: „Într-un oraș era un judecător care nu se temea de Dumnezeu și nu avea respect pentru nimeni. ³În orașul acela era și o văduvă care venea să-i spună: «Fă-mi dreptate în procesul cu adversarul meu!» ⁴Mult timp, el a refuzat. Dar apoi și-a zis: «Chiar dacă nu mă tem de Dumnezeu și nu am respect pentru nimeni, ⁵pentru că această văduvă mă tot săcăie, îi voi face dreptate, ca să nu mă mai deranjeze»“.

⁶Domnul a adăugat: „Ascultați ce zice judecătorul cel nedrept! ⁷Și

17:32 *Soția lui Lot*: transformată în statuie de sare pentru că a privit în urmă la plecarea din Sodoma (Geneza 19:26).

17:37 *Acolo... vulturii*: citat din Iob 39:30.

oare Dumnezeu nu va face dreptate celor pe care i-a ales și care strigă la El zi și noapte? Îi va face oare să aștepte? ⁸Vă spun, le va face repede dreptate. Dar când va veni Fiul Omului, va găsi El credință pe pământ?“

Parabola fariseului și perceptorului Iac.4:6-10

⁹El a spus și această parabolă unora care erau convinși că sunt drepti și care îi disprețuiau pe ceilalți: ¹⁰„Doi oameni s-au dus la templu să se roage; unul era fariseu, iar celălalt perceptor. ¹¹Fariseul stătea în picioare și se ruga astfel în sinea lui: «Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, hoți, nedrepti, adulteri, sau chiar ca acest perceptor. ¹²Eu postesc de două ori pe săptămână și dau zeciuială din toate veniturile mele».

¹³Perceptorul, stând la distanță, nu îndrăznește nici măcar să-și ridice ochii spre cer, ci se bătea pe piept, zicând: «Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!»

¹⁴Vă spun că acesta s-a dus acasă considerat drept mai curând decât fariseul. Într-adevăr, cine se înalță pe sine va fi umilit, iar cine se umilește va fi înălțat“.

Iesus îi binecuvântează pe copii Mt.19:13-15; Mc.10:13-16

¹⁵Niște oameni Îi aduceau și niște bebeluși ca să-i atingă, dar discipolii, văzând aceasta, i-au muștră. ¹⁶Iesus însă i-a chemat pe copii și a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i împiedicați, pentru că Regatul lui Dumnezeu este pentru cei care le seamănă! ¹⁷Vă spun adevărul, cine nu primește Regatul lui Dumnezeu ca un copilaș nu va intra în el“.

Conducătorul bogat și moștenirea vieții eterne Mt.19:16-30

¹⁸Un conducător L-a întrebat pe Iesus, zicând: „Bunule învățător, ce să fac pentru a moșteni viața eternă?“ ¹⁹Iesus i-a răspuns: „De ce Mă numești «bun»? Nimeni nu este bun în afară de Dumnezeu. ²⁰Cunoști poruncile: *Să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu depui mărturie falsă, onorează-ți tatăl și mama*“.ⁿ

²¹El I-a zis: „Am respectat toate aceste porunci încă din tinerețe“.

²²Când a auzit aceasta, Iesus i-a zis: „Îți mai lipsește un lucru: vinde tot ce ai, împarte la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino și urmează-Mă!“

²³Dar când a auzit aceste cuvinte, el s-a întristat foarte tare, căci era foarte bogat. ²⁴Văzând că se întristase foarte tare, Iesus a zis: „Ce greu este pentru cei ce au bogății să intre în Regatul lui Dumnezeu! ²⁵Într-adevăr, e mai ușor ca o cămilă să treacă prin urechile acului decât ca un bogat să intre în Regatul lui Dumnezeu“.

²⁶Cei care Îl ascultau au zis: „Și cine poate fi salvat?“ ²⁷Iesus le-a răs-

---

8:20 *Să nu comiți... mama*: citarea a cinci dintre cele Zece Porunci (Exod 20:12-16; Deuteronom 5:16-20).

puns: „Ceea ce este imposibil pentru oameni e posibil pentru Dumnezeu“.

²⁸Atunci Petru a zis: „Uite, noi le-am lăsat pe ale noastre și Te-am urmat“. ²⁹Jesus le-a zis: „Vă spun adevărul, nu este nimeni care să-și fi lăsat casa, soția, frații, părinții sau copiii din cauza Regatului lui Dumnezeu, ³⁰și să nu primească mult mai mult în timpul acesta, iar în lumea viitoare viața eternă“.

Iesus Își prezice a treia oară suferințele și învierea

Mt.20:17-19; Mc.10:32-34

³¹Jesus i-a luat pe cei doisprezece cu El și le-a zis: „Acum mergem la Ierusalim, și tot ce au scris profeții cu privire la Fiul Omului se va împlini. ³²Într-adevăr, El va fi dat în mâinile neevreilor, va fi batjocorit, va fi insultat, va fi scuipat ³³și, după ce-L vor biciui, Îl vor ucide, dar a treia zi va învia“. ³⁴Discipolii n-au înțeles nimic din cele spuse; aceste cuvinte erau prea misterioase pentru ei și nu le înțelegeau sensul.

Vindecarea unui orb în Ierihon Mt.20:29-34; Mc.10:46-52

³⁵Pe când Iesus Se apropia de Ierihon, un orb stătea la marginea drumului și cerșea. ³⁶A auzit mulțimea trecând și a întrebat ce se petrecea. ³⁷I s-a spus că trecea Iesus din Nazaret. ³⁸Atunci el a strigat: „Iesuse, Fiul al lui David“, ai milă de mine!“ ³⁹Cei care mergeau în față îl muștrău ca să-l facă să tacă, dar el striga și mai tare: „Fiule al lui David, ai milă de mine!“

⁴⁰Jesus S-a oprit și a dat ordin ca orbul să fie adus la El. Când orbul s-a apropiat, Iesus l-a întrebat: ⁴¹„Ce vrei să fac pentru tine?“ El l-a răspuns: „Doamne, să-mi recapăt vederea!“ ⁴²Jesus a zis: „Recapătă-ți vederea; credința ta te-a salvat!“ ⁴³El și-a recăpătat imediat vederea și L-a urmat pe Iesus, glorificându-L pe Dumnezeu. Văzând acestea, tot poporul l-a adus laudă lui Dumnezeu.

Perceptorul șef Zacheu

19 Iesus intrase în Ierihon și traversa orașul. ²Un om numit Zacheu, care era șeful perceptorilor și foarte bogat, ³căuta să vadă cine era Iesus, dar nu putea din cauza mulțimii, căci era mic de statură. ⁴El a alergat înainte și s-a suit într-un sicomor, ca să-L vadă pe Iesus, pentru că trebuia să treacă pe acolo. ⁵Când Iesus a ajuns în locul acela, S-a uitat în sus, [l-a văzut] și i-a zis: „Zacheu, grăbește-te să cobori, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta!“ ⁶Zacheu s-a grăbit să coboare și L-a primit cu bucurie. ⁷Văzând aceasta, toți bombăneau, zicând: „S-a dus să găzduiască la un om păcătos“.

⁸Dar Zacheu, stând înaintea Domnului, l-a zis: „Iată, Doamne, voi da săracilor jumătate din averea mea, iar dacă am înșelat pe cineva cu

ceva îi voi da înapoi de patru ori mai mult“. ⁹Atunci Iesus a zis cu privire la el: „Astăzi a intrat salvarea în această casă, pentru că și el este un fiu al lui Abraham. ¹⁰Într-adevăr, Fiul Omului a venit să caute și să salveze ce era pierdut“.

Parabola monedelor de aur încredințate Mt.25:14-30

¹¹În timp ce mulțimea asculta aceste lucruri, Iesus a adăugat o parabolă. Într-adevăr, El Se afla aproape de Ierusalim, și se credea că Regatul lui Dumnezeu va apărea imediat. ¹²El le-a zis deci: „Un nobil a plecat într-o țară îndepărtată ca să fie investit ca rege și apoi să se întoarcă. ¹³I-a chemat pe zece dintre sclavii lui, le-a dat zece monede de aur și le-a zis: «Faceți afaceri cu ele până mă întorc!» ¹⁴Dar concetățenii lui îl urau și au trimis în urma lui o delegație care să-i spună: «Nu vrem ca acest om să domnească peste noi».

¹⁵După ce a fost investit rege și s-a întors, a dat ordin să fie chemați sclavii aceia cărora le dăduse banii, ca să afle cât au câștigat în afaceri. ¹⁶Primul s-a prezentat și a zis: «Stăpâne, moneda ta de aur a adus zece monede». ¹⁷El i-a zis: «Bine, sclav bun! Pentru că ai fost fidel într-un lucru mic, primește guvernarea a zece orașe». ¹⁸A venit al doilea și i-a zis: «Stăpâne, moneda ta de aur a produs cinci». ¹⁹El i-a zis și acestuia: «Și tu vei fi pus peste cinci orașe».

²⁰Un altul a venit și i-a zis: «Stăpâne, iată moneda ta de aur pe care am păstrat-o într-un ștergar. ²¹Într-adevăr, mi-era teamă de tine pentru că ești un om aspru, care iei ce n-ai depus și seceri ce n-ai semănat». ²²El i-a zis: «Sclav rău, te voi condamna pe baza propriilor tale cuvinte; știi că sunt un om aspru, care iau ce n-am depus și secer ce n-am semănat? ²³Atunci de ce nu mi-ai depus banii la bancă, pentru ca la întoarcerea mea să-i retrag cu dobândă?» ²⁴Apoi a zis celor care stăteau acolo: «Luați-i moneda de aur și dați-i-o celui care are zece monede». ²⁵Ei au zis: «Stăpâne, el are deja zece monede de aur».

²⁶«Vă spun: Celui ce are i se va da, dar celui ce nu are i se va lua chiar și ce are. ²⁷Cât despre dușmanii mei care n-au vrut să domnesc peste ei, aduceți-i aici și ucideți-i în fața mea!»“

Intrarea lui Mesia Iesus în Ierusalim Mt.21:1-11; Mc.11:1-11

²⁸După ce a spus aceste lucruri, El a mers înaintea mulțimii spre Ierusalim. ²⁹Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, lângă colina numită Muntele Măslinilor, Iesus i-a trimis pe doi dintre discipolii Săi, ³⁰zicându-le: „Duceți-vă în satul care este în față; când veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care încă n-a încălecat nimeni. Dezlegați-l și aduceți-l! ³¹Dacă vă va întreba cineva: «De ce-l dezlegați?», să-i spuneți: «Domnul are nevoie de el»“.

³²Cei trimiși au plecat și au găsit așa cum le spusese Iesus. ³³În timp ce dezlegau măgărușul, stăpânii lui i-au întrebat: „De ce dezlegați mă-

gărușul?“³⁴Ei au răspuns: „Domnul are nevoie de el“. ³⁵Și l-au adus la Iesus. După ce și-au aruncat hainele pe măgăruș, L-au așezat pe Iesus călare deasupra. ³⁶În timp ce El înainta, oamenii își întindeau hainele pe drum.

³⁷Când S-a apropiat de coborâșul de pe Muntele Măslinilor, toată mulțimea discipolilor, plină de bucurie, a început să-L laude cu voce tare pe Dumnezeu pentru toate miracolele pe care le văzuse. ³⁸Ei ziceau: „*Binecuvântat să fie Regele care vine în numele Domnului!*” Pace în cer și glorie în locurile preainalte!“

³⁹Din mijlocul mulțimii, câțiva farisei I-au zis: „Învățătorule, muștră-Ți discipolii!“ ⁴⁰El le-a răspuns: „Vă spun, dacă ei vor tăcea, atunci pietrele vor striga“.

Iesus plânge pentru Ierusalim Mt.23:37-39; Lc.13:34-35

⁴¹Când S-a apropiat de oraș și l-a văzut, Iesus a plâns pentru el ⁴²și a zis: „Dacă ai fi cunoscut și tu astăzi ce anume poate să-ți dea pacea! Dar acum, aceasta este ascunsă de ochii tăi. ⁴³Vor veni peste tine zile când dușmanii tăi vor ridica rampe de asediu împotriva ta, te vor încercui și te vor presa din toate părțile. ⁴⁴Ei te vor distruge, pe tine și copiii tăi din mijlocul tău, și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai recunoscut timpul când ai fost vizitat“.

A doua curățare a templului Mt.21:12-13; Mc.11:15-18

⁴⁵Iesus a intrat în templu și a început să-i dea afară pe cei care vindeau acolo. ⁴⁶El le-a zis: „Este scris: *Casa Mea va fi o casă de rugăciune*”, dar voi ați făcut din ea *o peșteră de tâlhari*“.ⁿ ⁴⁷El dădea în fiecare zi învățătură în templu. Preoții principali, specialiștii în Lege și conducătorii poporului căutau să-L facă să moară, ⁴⁸dar nu găseau ce-ar putea face, căci tot poporul Îl asculta cu mare atenție.

Întrebarea despre autoritatea lui Iesus Mt.21:23-27; Mc.11:27-33

20 Într-una din zilele acelea, Iesus învăța poporul în templu și anunța vestea bună. Preoții principali și specialiștii în Lege, împreună cu prezbiterii, au venit ²și I-au zis: „Spune-ne prin ce autoritate faci aceste lucruri sau cine Ți-a dat această autoritate!“

³El le-a răspuns: „Vă voi pune și Eu o întrebare: Răspundeți-Mi, ⁴botezul lui Ioan venea din cer sau de la oameni?“ ⁵Dar ei raționau astfel între ei: „Dacă răspundem: «Din cer», ne va zice: «De ce n-ați crezut în el?»”, ⁶și dacă răspundem: «De la oameni», tot poporul ne va ucide cu pietre, căci este convins că Ioan era profet“. ⁷Atunci I-au răspuns că nu știau de unde venea. ⁸Iesus le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune prin ce autoritate fac aceste lucruri“.

19:38 *Binecuvântat... Domnului*: citat din Psalmul 118:26.

19:46 *Casa Mea... rugăciune*: citat din Isaia 56:7.

19:46 *O peșteră de tâlhari*: expresie preluată din Ieremia 7:11.

Parabola viticultorilor Mt.21:33-46; Mc.12:1-12

⁹El a început apoi să spună poporului această parabolă: „Un om a plantat o vie, a arendat-o unor viticultori și a plecat pentru mult timp. ¹⁰Când a venit momentul, a trimis un sclav la viticultori ca să-i dea partea lui din rodul viei. Dar viticultorii l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. ¹¹A trimis un alt sclav, dar și pe acesta l-au bătut, l-au batjocorit și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. ¹²A trimis un al treilea, dar și pe acesta l-au rănit și l-au alungat.

¹³Stăpânul viei și-a zis atunci: «Ce să fac? Îl voi trimite pe fiul meu iubit; poate că vor avea respect pentru el». ¹⁴Dar când l-au văzut viticultorii, au discutat între ei și au zis: «Iată moștenitorul! Să-l ucidem, ca moștenirea să fie a noastră». ¹⁵Ei l-au scos din vie și l-au ucis. Acum, ce le va face stăpânul viei? ¹⁶El va veni și-i va ucide pe acei viticultori, iar via o va da altora“. Auzind aceasta, ei au zis: „Doamne ferește!“

¹⁷Dar El Și-a ațintit privirile asupra lor și le-a zis: „Ce înseamnă deci ce este scris: *Piatra pe care au respins-o constructorii a devenit piatră unghiulară?*“ ¹⁸Orice om care va cădea peste această piatră va fi sfărâmat, iar cel peste care va cădea ea va fi zdrobit“. ¹⁹Atunci specialiștii în Lege și preoții principali au căutat să-L aresteze în clipa aceea, dar se temeau de popor. Ei știau că pentru ei spusese El această parabolă.

Întrebarea despre impozit Mt.22:15-22; Mc.12:13-17

²⁰Urmărindu-L îndeaproape, ei au trimis niște spioni care se prefăceau că sunt sinceri. Ei sperau să-L prindă pe Iesus în capcana propriilor Sale cuvinte, ca să-L predea puterii și autorității guvernatorului. ²¹Ei L-au întrebat: „Învățătorule, știm că vorbești și îi înveți pe oameni în mod corect și că nu ții seama de înfățișare, ci îi înveți în tot adevărul calea lui Dumnezeu. ²²Ne este permis să plătim impozit împăratului sau nu?“

²³Iesus Și-a dat seama de viclenia lor și le-a răspuns: „[De ce Mă ispitii?] ²⁴Arătați-mi o monedă! Ale cui sunt efigia și inscripția?“ Ei l-au răspuns: „Ale împăratului“. ²⁵El le-a zis: „Dați deci împăratului ce este al împăratului, iar lui Dumnezeu ce e al lui Dumnezeu!“ ²⁶Ei n-au putut să-L prindă în cursă cu ceea ce spusese înaintea poporului și, mirați de răspunsul Lui, au tăcut.

Întrebarea despre înviere Mt.22:23-33; Mc.12:18-27

²⁷Câțiva dintre saduceiⁿ, care spun că nu există înviere, s-au apropiat și l-au pus lui Iesus această întrebare: ²⁸„Învățătorule, Moise ne-a lăsat scris că *dacă un om căsătorit moare fără să aibă copii, fratele lui se va căsători cu văduva și va da urmași fratelui său.*“

20:17 *Piatra... unghiulară*: citat din Psalmul 118:22.

20:27 *Saducei*: membrii unui partid alcătuit din familiile marilor preoți și din aristocrați. Ei aveau bogăție și influență politică, erau amabili cu romanii și deschiși față de cultura greacă.

20:28 *Dacă... fratelui său*: citat din Deuteronom 25:5-6.

²⁹Au fost deci șapte frați. Primul s-a căsătorit și a murit fără copii. ³⁰Al doilea [s-a căsătorit cu văduva și a murit fără copii], ³¹apoi al treilea s-a căsătorit cu ea, și tot așa toți șapte: au murit fără să aibă copii. ³²În final a murit și femeia. ³³La înviere, a cui soție va fi femeia? Într-adevăr, toți șapte au avut-o ca soție“.

³⁴Jesus le-a răspuns: „Bărbații și femeile din această lume se căsătoresc, ³⁵dar cei considerați vrednici să aibă parte de lumea viitoare și de înviere nu se vor căsători. ³⁶Într-adevăr, ei nu mai pot muri, căci vor fi la fel ca îngerii, și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii. ³⁷Faptul că morții vor învia este ceea ce a arătat Moise în episodul cu tufișul, când Îl numește pe Domn *Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob*.“ ³⁸Dar Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii, căci pentru El toți sunt vii“.

³⁹Câțiva specialiști în Lege au luat cuvântul și I-au zis: „Învățătorule, ai vorbit bine“, ⁴⁰și nu mai îndrăzneau să-L întrebe nimic.

Al cui Fiu e Cristosul? – Atenționare în privința specialiștilor în Lege Mt.22:41-46; 23:1-36; Mc.12:35-40

⁴¹Atunci Jesus le-a zis: „Cum se poate spune despre Mesia că este Fiul lui David?“ ⁴²Într-adevăr, David însuși, în cartea Psalmilor, a zis: *Domnul I-a zis Domnului meu: «Șezi la dreapta Mea, ⁴³până când am făcut din dușmanii Tăi scaunelul Tău de picioare»*. ⁴⁴David Îl numește deci Domn. Cum este El atunci Fiul lui?“

⁴⁵În timp ce tot poporul Îl asculta, El a zis discipolilor Săi: ⁴⁶„Feriți-vă de specialiștii în Lege, cărora le place să se plimbe în robe lungi și să fie salutați în locurile publice; ei caută scaunele de onoare în sinagogi și locurile cele mai bune la mese, ⁴⁷jefuiesc casele văduvelor, făcând de ochii lumii rugăciuni lungi. Ei vor primi o condamnare mai mare“.

Bănuțul văduvei Mc.12:41-44

21 Jesus Și-a ridicat privirea și i-a văzut pe cei bogați punându-și darurile în cutia cu ofrande. ²A văzut și o văduvă săracă punând în ea două monede mici. ³Atunci El a zis: „Vă spun adevărul, această văduvă săracă a pus mai mult decât toți ceilalți, ⁴căci toți aceștia au luat din surplusul lor ca să dea ofrandă [lui Dumnezeu], dar ea a pus din sărăcia ei, tot ce avea ca să trăiască“.

Jesus prezice distrugerea templului Mt.24:1-2; Mc.13:1-2

⁵Cum unii vorbeau despre templu, care era împodobit cu pietre frumoase și cu obiecte aduse ca ofrande, Jesus a zis: ⁶„Vor veni zilele când nu va rămâne piatră pe piatră din ceea ce vedeți, totul va fi distrus“. ⁷Ei

20:37 *Dumnezeul... lui Iacob*: citat din Exod 3:6. Jesus răspunde saduceilor printr-un pasaj extras din cele cinci cărți ale lui Moise, căci saduceii nu le recunoșteau decât pe ele ca Scriptură.

20:41 *Fiul lui David*: vezi nota de la 18:38.

20:42-43 *Domnul... picioare*: citat din Psalmul 110:1.

L-au întrebat: „Învățătorule, când se va întâmpla aceasta și după care semn se va recunoaște că vor avea loc aceste lucruri?”

Anunț privind înșelarea și persecuția Mt.24:4-14

⁸Iesul le-a răspuns: „Aveți grijă să nu fiți induși în eroare. Într-adevăr, vor veni mulți în numele Meu, spunând: «Eu sunt!» și: «A venit timpul!» Să nu vă duceți după ei! ⁹Când veți auzi despre războaie și revolte, să nu vă înspăimântați, căci trebuie ca mai întâi să aibă loc aceste lucruri. Totuși, încă nu va fi sfârșitul”. ¹⁰Apoi le-a zis: „*O națiune se va ridica împotriva unei națiuni și un regat împotriva unui regat,*” ¹¹vor fi ici și colo cutremure mari, foamete și epidemii, vor avea loc fenomene înspăimântătoare și semne mari în cer.

¹²Dar, înainte de toate acestea, vor pune mâna pe voi și vă vor persecuta, vă vor preda sinagogilor și vă vor arunca în închisoare, vă vor duce înaintea regiilor și guvernatorilor din cauza numelui Meu. ¹³Aceasta vi se va întâmpla ca să depuneți mărturie. ¹⁴Țineți minte să nu vă pregătiți mai dinainte apărarea, ¹⁵căci vă voi da niște cuvinte și o înțelepciune cărorora niciunul dintre adversarii voștri nu li se va putea opune și nu le va putea contrazice.

¹⁶Veți fi trădați chiar de părinții voștri, de frații voștri, de rudele voastre și de prietenii voștri, și ei îi vor face să moară pe unii dintre voi. ¹⁷Veți fi urâți de toți din cauza numelui Meu, ¹⁸dar niciun fir de păr de pe cap nu vi se va pierde. ¹⁹Prin perseverența voastră vă veți câștiga sufletul.

Anunțul distrugerii Ierusalimului

²⁰Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de armate, să știți că distrugerea lui este aproape. ²¹Atunci cei care vor fi în Iudeea să fugă în munți, cei din interiorul [Ierusalimului] să plece, iar cei de pe ogoare să nu intre în oraș, ²²căci acestea sunt zilele de răzbunare, când se va împlini tot ce este scris. ²³Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele care vor alăpta în zilele acelea, căci va fi o mare strâmtorare în țară și mânie împotriva acestui popor! ²⁴Vor cădea sub tăișul săbiei, vor fi duși prizonieri în toate națiunile, și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neevrei până când perioada acordată națiunilor va lua sfârșit.

Venirea Fiului Omului în putere și glorie Mt.24:29-31; Mc.13:24-27

²⁵Vor fi semne în soare, în lună și în stele, iar pe pământ neliniște a națiunilor, nedumerite de vuietul mării și al valurilor. ²⁶Oamenii vor leșina de teamă în așteptarea a ceea ce va veni peste lume, căci puterile cerești vor fi zguduite. ²⁷Atunci Îl vor vedea pe *Fiul Omului venind pe un nor*²⁷ cu multă putere și glorie.

21:10 *O națiune... regat*: trimitere la Isaia 19:2.

21:27 *Fiul... nor*: citat din Daniel 7:13.

²⁸Atunci când vor începe să se producă aceste evenimente, îndreptați-vă și ridicați-vă capetele, pentru că scăparea voastră se apropie“. ²⁹Apoi le-a spus o parabolă: „Priviți smochinul și toți copacii. ³⁰De îndată ce le apar frunzele, știți că deja vara este aproape. ³¹La fel și voi, când veți vedea că se întâmplă aceste lucruri, să știți că Regatul lui Dumnezeu este aproape. ³²Vă spun adevărul, această generație nu va trece până când nu se vor întâmpla toate acestea. ³³Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece niciodată.

Îndemn la veghere Mt.24:36-51; Mc.13:32-37

³⁴Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva inima să vă devină insensibilă în mijlocul exceselor de mâncare și băutură și al îngrijorărilor vieții, și acea zi să vină asupra voastră pe neașteptate. ³⁵Într-adevăr, ea va veni ca o capcană peste toți locuitorii pământului. ³⁶Vegheați deci și rugați-vă tot timpul, ca să aveți tăria de a scăpa de toate aceste evenimente care trebuie să se întâmple și să stați în picioare în fața Fiului Omului!“

³⁷În timpul zilei, Iesus dădea învățătură în templu, iar seara Se ducea să-Și petreacă noaptea pe muntele numit „al Măslinilor“. ³⁸Și tot poporul se ducea de dimineată la El în templu, ca să-L asculte.

Suferințele și moartea lui Iesus Cristos (capitolele 22 și 23)

Planul conducătorilor Israelului și trădarea lui Iuda Mt.26:1-5

22 Se apropia sărbătoarea Pâinilor Nedospite, numită Paște. ²Preoții principali și specialiștii în Lege căutau mijloace de a-L ucide pe Iesus, căci le era teamă de popor. ³Atunci Satan a intrat în Iuda, numit Iscariot, care făcea parte dintre cei doisprezece. ⁴Acesta s-a dus să vorbească cu preoții principali și cu comandantul gărzii privind modul de a-L da în mâinile lor. ⁵Ei s-au bucurat și au căzut de acord să-i dea bani. ⁶Iuda a acceptat și a început să caute o ocazie favorabilă de a-L da pe Iesus în mâinile lor, fără știrea mulțimii.

Ultima cină de Paște Mt.26:17-20; Mc.14:12-17; Io.13:1-17

⁷A sosit ziua Pâinilor Nedospite, când trebuia sacrificat mielul pascal. ⁸Iesus i-a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: „Duceți-vă să ne pregătiți Paștele ca să-l mâncăm“. ⁹Ei I-au zis: „Unde vrei să-l pregătim?“ ¹⁰El le-a răspuns: „Când veți intra în oraș, veți întâlni un om care duce un urcior cu apă; urmați-l în casa în care va intra ¹¹și spuneți-i stăpânului casei: «Învățătorul te întrebă: „Unde este sala în care voi mânca Paștele cu discipolii Mei?“» ¹²Atunci el vă va arăta la etaj o cameră mare amenajată: acolo să pregătiți Paștele!“ ¹³Ei s-au dus, au găsit așa cum le spusese Iesus și au pregătit Paștele.

¹⁴Când a venit timpul, El S-a așezat la masă cu [cei doisprezece] apostoli. ¹⁵El le-a zis: „Am dorit foarte mult să mănânc cu voi acest Paște înainte de a suferi, ¹⁶căci, vă spun, nu-l voi mai mânca până când nu va

fi împlinit în Regatul lui Dumnezeu¹⁷. ¹⁷Apoi El a luat un pahar, I-a mulțumit lui Dumnezeu și a zis: „Luați acest pahar și împărțiți-l între voi, ¹⁸căci, vă spun, [de acum] nu voi mai bea din rodul viei până când nu va veni Regatul lui Dumnezeu!“

Instituirea Cinei Domnului Mt.26:26-29; Mc.14:22-25

¹⁹Apoi a luat pâine și, după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și le-a dat-o, zicând: „Acesta este corpul Meu, dat pentru voi; faceți aceasta în amintirea Mea!“ ²⁰După cină, a luat la fel paharul și li l-a dat, zicând: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu, care e vărsat pentru voi.

Iesus prezice trădarea Mt.26:21-25; Mc.14:18-21; Io.13:18-30

²¹Totuși, iată că mâna celui ce Mă trădează este cu Mine la această masă. ²²Fiul Omului Se duce, după cum s-a stabilit, dar vai de omul prin care este El trădat!“ ²³Ei au început să se întrebe unii pe alții care dintre ei va face aceasta.

Despre stăpânire și servire Mt.20:20-28; Mc.10:35-45

²⁴A apărut și o dispută între ei, ca să știe cine trebuia considerat cel mai mare dintre ei. ²⁵Iesus le-a zis: „Regii națiunilor domnesc peste popoarele lor și cei care exercită puterea se lasă numiți binefăcători. ²⁶Dar voi să nu fiți așa, ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai tânăr, iar cel care comandă ca cel care servește. ²⁷Într-adevăr, cine este cel mai mare, cel ce stă la masă sau cel care servește? Oare nu cel ce stă la masă? Dar Eu sunt în mijlocul vostru ca Cel care servește.

²⁸Voi sunteți cei care ați rămas cu Mine în încercările Mele; ²⁹de aceea, Eu dispun de Regat în favoarea voastră, după cum și Tatăl Meu a dispus de el în favoarea Mea. ³⁰Astfel, veți mânca și veți bea la masa Mea și veți șede pe tronuri ca să judecați cele douăsprezece triburi ale Israelului.

Rugăciunea lui Iesus pentru Petru. Anunțul renegării

Mt.26:31-35; Mc.14:29-31; Io.13:36-38

³¹Simon, Simon, Satan v-a cerut să vă cearnă ca grâul, ³²dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu-ți slăbească credința. Iar tu, după ce te vei întoarce la Mine, să-i întărești pe frații tăi!“

³³Petru I-a zis: „Doamne, sunt gata să merg cu Tine chiar și la închiisoare și la moarte!“ ³⁴Iesus i-a zis: „Îți spun, Petru, că nu va cânta cocoșul astăzi înainte de a fi negat de trei ori că Mă cunoști.“

³⁵El le-a mai zis: „Când v-am trimis fără pungă de bani, sac de drum și sandale, ați dus oare lipsă de ceva?“ Ei I-au răspuns: „De nimic!“ ³⁶El le-a zis: „Acum, dimpotrivă, cine are o pungă s-o ia, la fel și un sac, iar

cine nu are sabie să-și vândă haina și să-și cumpere una. ³⁷Într-adevăr, vă spun, trebuie să se împlinescă în Mine ceea ce este scris: *El a fost socotit printre răufăcători.*” Și ceea ce Mă privește e pe punctul de a se realiza“. ³⁸Ei au zis: „Doamne, iată două săbii“. El le-a zis: „Este destul“.

Ghetsemane Mt.26:36-46; Mc.14:32-42

³⁹El a ieșit și S-a dus ca de obicei la Muntele Măslinilor. L-au urmat și discipolii. ⁴⁰Când a ajuns la locul acela, le-a zis: „Rugați-vă să nu cedați ispitei!“ ⁴¹Apoi S-a îndepărtat de ei cam la o distanță de o aruncătură de piatră, a îngenuncheat și S-a rugat, zicând: ⁴²„Tată, dacă vrei, îndepărtează de Mine acest pahar! Totuși, să se facă nu voia Mea, ci voia Ta!“ ⁴³[Atunci a apărut un înger din cer ca să-L întărească. ⁴⁴Cuprins de neliniște, Iesus Se ruga cu mai multă insistență, iar transpirația Lui a devenit ca niște cheaguri de sânge care cădeau pe pământ.]

⁴⁵S-a ridicat de la rugăciune și S-a dus la discipoli, pe care i-a găsit adormiți de întristare. ⁴⁶Atunci le-a zis: „De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă ca să nu cedați ispitei!“

Arestarea lui Iesus Mt.26:47-56; Mc.14:43-50; Io.18:3-12

⁴⁷În timp ce El încă vorbea, a sosit o mulțime. Cel numit Iuda, unul dintre cei doisprezece, mergea înaintea ei. El s-a apropiat de Iesus ca să-L sărute. ⁴⁸Iesus i-a zis: „Iuda, cu un sărut Îl trădezi tu pe Fiul Omului!“

⁴⁹Văzând ce urma să se întâmple, cei din jurul lui Iesus au zis: „Doamne, să lovim cu sabia?“ ⁵⁰Și unul dintre ei l-a lovit cu sabia pe sclavul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. ⁵¹Dar Iesus a luat cuvântul și a zis: „Opriți-vă!“ Apoi a atins urechea acestui om și l-a vindecat.

⁵²Iesus le-a zis apoi preoților principali, comandanților gărzii templului și prezbiterilor care veniseră să-L aresteze: „Ați venit ca după un tâlhar, cu săbii și ciomege. ⁵³În fiecare zi eram cu voi în templu, și nu ați pus mâna pe Mine. Dar aceasta este ora voastră și puterea întunericului“.

Renegarea lui Petru Mt.26:57-58; 26:69-75; Mc.14:53-54

⁵⁴După ce L-au arestat pe Iesus, L-au luat de acolo și L-au dus în casa marelui preot. Petru îi urma de la distanță. ⁵⁵În mijlocul curții au aprins un foc și s-au așezat împreună. Petru s-a așezat în mijlocul lor.

⁵⁶O servitoare care îl văzuse așezat lângă foc și care îl observase a zis: „Și acest om era cu El!“ ⁵⁷Dar el a negat, zicând: „Nu-L cunosc, femeie!“ ⁵⁸După puțin timp, l-a văzut altcineva și i-a zis: „Și tu faci parte dintre oamenii aceia“. Și Petru a zis omului: „Nu fac parte dintre ei“. ⁵⁹Cam o oră mai târziu, altul insista, zicând: „Cu siguranță că și acest om era cu El, căci este galileean“. ⁶⁰Petru a răspuns: „Nu știu despre ce vorbești“.

Imediat, pe când încă vorbea, a cântat un cocoș.

⁶¹Domnul S-a întors și l-a privit pe Petru. Petru și-a adus atunci aminte de ceea ce-i spusese Domnul: „Astăzi, încă înainte de a cânta cocoșul, Mă vei renega de trei ori”. ⁶²El a ieșit afară și a plâns cu amar.

Iesus înaintea sanhedrinului Mt.26:57-68; 27:1; Mc.14:53-65; 15:1

⁶³Oamenii care-L păzeau pe Iesus Îl batjocoreau și-L băteau. ⁶⁴I-au pus un vâl pe față și-L interogau, zicând: „Ghicește cine Te-a lovit!” ⁶⁵Și rosteau multe alte insulte împotriva Lui.

⁶⁶Când s-a făcut zi, consiliul prezbiterilor poporului, preoții principali și specialiștii în Lege s-au adunat și L-au adus pe Iesus înaintea sanhedrinului lor. ⁶⁷Ei au zis: „Dacă Tu ești Mesia, spune-ne-o!” Iesus le-a răspuns: „Dacă vă spun, nu veți crede, ⁶⁸iar dacă vă pun o întrebare, nu-Mi veți răspunde [și nici nu-Mi veți da drumul]. ⁶⁹De acum, *Fiul Omului va fi așezat la dreapta Dumnezeului Atotputernic*”. ⁷⁰Toți au zis: „Deci Tu ești Fiul lui Dumnezeu?” El le-a răspuns: „Așa cum spuneți, da, sunt”. ⁷¹Atunci ei au zis: „Ce nevoie mai avem de mărturie? Noi înșine am auzit aceasta din gura Lui”.

Iesus înaintea lui Pilat și Herod Mt.27:2; 27:11-14; Mc.15:2-5

23 Atunci întreaga adunare s-a ridicat și L-a dus pe Iesus la Pilat. ²Au început să-L acuze, zicând: „L-am găsit pe acest Om inducând în eroare națiunea noastră; El ne împiedică să plătim împăratului impozitele și zice despre Sine că este Mesia, Regele!” ³Pilat L-a întrebat: „Tu ești Regele evreilor?” Iesus i-a răspuns: „Tu o zici”.

⁴Pilat a zis preoților principali și mulțimii: „Nu găesc la acest Om niciun motiv de a-L condamna!” ⁵Dar ei au insistat, zicând: „El îndeamnă poporul la revoltă dând învățătură în toată Iudeea, din Galileea de unde a început și până aici”.

⁶Când a auzit aceasta, Pilat a întrebat dacă acest Om era galileean. ⁷Când a aflat că era în sfera de autoritate a lui Herod, L-a trimis la Herod, care se afla și el în acele zile la Ierusalim.

⁸Herod s-a bucurat foarte mult când L-a văzut pe Iesus, căci de mult timp voia să-L vadă din cauza a tot ce auzise vorbindu-se despre El și spera să-L vadă făcând vreun semn miraculos. ⁹I-a pus multe întrebări, dar Iesus nu i-a răspuns nimic. ¹⁰Preoții principali și specialiștii în Lege erau prezenți și-L acuzau cu tărie. ¹¹Atunci Herod, cu trupele lui, L-au tratat cu dispreț și și-au bătut joc de El. Apoi, după ce L-au îmbrăcat într-o robă elegantă, L-au trimis înapoi la Pilat. ¹²În ziua aceea, Herod și Pilat s-au împrietenit unul cu altul, căci înainte se dușmăniseră.

22:66 *Sanhedrin*: consiliu evreiesc prezidat de marele preot, care ținea loc de guvern și Tribunal Suprem pentru chestiuni care nu erau de competența romanilor.

22:69 *Fiul... Atotputernic*: citat combinând titlul folosit în Daniel 7:13 (*Fiul Omului*) și Psalmul 110:1.

Condamnarea lui Iesus de către mulțime Mt.27:15-26

¹³Pilat i-a chemat pe preoții principali, pe conducători și pe poporul ¹⁴și le-a zis: „L-ați adus pe Omul acesta la mine, acuzându-L că îndeamnă poporul la revoltă; eu L-am interogat în fața voastră și nu L-am găsit vinovat de niciunul dintre lucrurile de care L-ați acuzat voi. ¹⁵Și nici Herod nu L-a găsit vinovat, pentru că ni L-a trimis înapoi. Astfel, acest Om n-a făcut nimic pentru care să merite moartea. ¹⁶Deci, după ce-L voi biciui, Îl voi elibera“.

¹⁷[La fiecare sărbătoare, el trebuia să le elibereze un deținut.] ¹⁸Ei au strigat toți împreună: „La moarte cu acesta și eliberează-ni-l pe Baraba!“ ¹⁹Acest om se afla în închisoare pentru o revoltă care avusese loc în oraș și pentru un omor. ²⁰Pilat le-a vorbit din nou, cu intenția de a-L elibera pe Iesus, ²¹dar ei strigau: „Crucifică-L! Crucifică-L!“

²²Pilat le-a zis a treia oară: „Ce rău a făcut Acesta? N-am găsit în El nimic care să merite moartea! Deci, după ce-L voi biciui, Îl voi elibera!“ ²³Dar ei insistau cu strigăte puternice, cerând ca El să fie crucificat, și strigătele lor [împreună cu ale preoților principali] au învins: ²⁴Pilat a hotărât să le îndeplinească cererea. ²⁵El l-a eliberat pe cel care fusese închis pentru revoltă și omor, și pe care îl cereau ei, iar pe Iesus L-a dat pe mâna lor, să-I facă ce voiau.

Iesus în drum spre crucificare Mt.27:31-32; Mc.15:15:20-22

²⁶În timp ce-L duceau de acolo, l-au prins pe un anume Simon din Cirene, care venea de la câmp, și i-au pus crucea în spate ca s-o ducă după Iesus.

²⁷El era urmat de o mare mulțime de oameni din popor și de femei, care se băteau pe piept și se tânguiau. ²⁸Iesus S-a întors spre ele și le-a zis: „Femei din Ierusalim, nu Mă plângeți pe Mine, ci plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri. ²⁹Într-adevăr, iată că vin zile în care se va spune: «Fericite sunt cele sterile, fericite sunt cele care n-au născut și n-au alăptat!» ³⁰Atunci vor începe să zică munților: «Cădeți peste noi!» și dealurilor: «Acoperiți-ne!»” ³¹Într-adevăr, dacă i se fac aceste lucruri unui lemn verde, ce se va întâmpla cu cel uscat?“

³²Au adus încă doi răufăcători, ca să fie executați împreună cu El.

Crucificarea lui Iesus Mt.27:32-44; Mc.15:21-32; Io.19:17-27

³³Când au ajuns la locul numit „Craniul“, L-au crucificat acolo, ca și pe cei doi răufăcători, unul la dreapta și celălalt la stânga.

³⁴[Dar Iesus zicea: „Tată, iartă-i, pentru că nu știu ce fac!“] Ei și-au împărțit între ei hainele Lui, trăgând la sorti.

³⁵Poporul stătea acolo și privea. Conducătorii își băteau joc de Iesus, zicând: „Pe alții i-a salvat, să Se salveze și pe Sine, dacă este Mesia ales de Dumnezeu!“ ³⁶Și soldații își băteau joc de El; ei se apropiau ca să-I

dea vin acru, ³⁷zicându-I: „Dacă Tu ești Regele evreilor, salvează-Te!“
³⁸Deasupra Lui era o inscripție: „Acesta este Regele evreilor“.

³⁹Unul dintre răufăcătorii crucificați cu El Îl insulta, zicând: „Dacă Tu ești Mesia, salvează-Te pe Tine Însuși, și pe noi împreună cu Tine!“⁴⁰ Dar celălalt îl muștra și zicea: „Oare nu te temi de Dumnezeu, tu, care suferi aceeași condamnare?“⁴¹ Pentru noi este drept, deoarece primim ceea ce merită faptele noastre, dar Acesta n-a făcut nimic rău“. ⁴²Și el l-a zis lui Iesus: „Iesuse, amintește-Ți de mine atunci când vei veni să domnești!“
⁴³Iesus i-a răspuns: „Îți spun adevărul, astăzi vei fi cu Mine în paradis“.

Moartea lui Iesus Mt.27:45-56; Mc.15:33-41; Io.19:28-37

⁴⁴Era deja pe la amiază și s-a făcut întuneric peste toată țara, până la ora trei după-amiază. ⁴⁵Soarele s-a întunecat, și draperia din templu s-a rupt în două.

⁴⁶Iesus a strigat cu voce răsunătoare: „*Tată, Îmi încredințez spiritul în mâinile Tale*“.⁴⁷ După ce a spus aceasta, Și-a dat suflarea.

⁴⁸Văzând ce se întâmplase, ofițerul roman l-a glorificat pe Dumnezeu, zicând: „Cu siguranță, omul acesta era drept!“⁴⁹ După ce au văzut ce se întâmplase, toți cei care asistau în mulțime la acest spectacol s-au întors bătându-se pe piept. ⁵⁰Toți cei care-L cunoșteau pe Iesus și femeile care-L însoțiseră din Galileea stăteau la distanță și priveau ce se petrecea.

Punerea lui Iesus în mormânt Mt.27:57-61; Mc.15:42-47; Io.19:38-42

⁵¹Era un membru al sanhedrinului cu numele de Iosif; om bun și drept, ⁵²el nu fusese de acord cu decizia și acțiunea lor. Era din Arimateea, un oraș al evreilor, și aștepta și el Regatul lui Dumnezeu. ⁵³El s-a dus la Pilat și i-a cerut corpul lui Iesus. ⁵⁴L-a coborât de pe cruce, l-a înfășurat într-o pânză de in și l-a depus într-un mormânt scobit în stâncă, în care nu mai fusese pus nimeni. ⁵⁵Era ziua pregătirii, și urma să înceapă sabbatul.

⁵⁶Femeile care veniseră cu Iesus din Galileea l-au însoțit pe Iosif. Ele au văzut mormântul și modul cum fusese depus în el corpul lui Iesus. ⁵⁷Apoi s-au întors și au pregătit uleiuri aromate și parfumuri. În ziua de sabbat s-au odihnit, conform poruncii.

Învierea lui Iesus Cristos Mt.28:1-10; Mc.16:1-11; Io.20:1-10

24 Duminica, pe când se iveau zorile, ele s-au dus la mormânt cu uleiurile aromate pe care le pregătiseră. ²Au descoperit că piatra fusese rostogolită din fața mormântului. ³Au intrat, dar n-au găsit corpul Domnului Iesus. ⁴Cum nu știau ce să creadă despre aceasta, iată că le-au apărut stând lângă ele doi bărbați îmbrăcați în haine strălucitoare.

⁵Ele s-au înfricoșat și s-au aruncat cu fața la pământ. Ei le-au zis: „De

ce-L căutați între cei morți pe Cel ce este viu? ⁶Nu e aici, ci a înviat. Amintiți-vă ce v-a zis când era încă în Galileea: ⁷Trebuie ca Fiul Omului să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși, să fie crucificat, iar a treia zi să învie“.

⁸Ele și-au amintit cuvintele lui Iesus. ⁹La întoarcerea lor de la mormânt, au relatat toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. ¹⁰Cele care le-au spus apostolilor aceste lucruri au fost: Maria din Magdala, Ioana, Maria mama lui Iacob și celelalte femei care erau cu ele, ¹¹dar cuvintele acestea li s-au părut niște absurdități și nu le-au crezut pe femei. ¹²Totuși, Petru s-a ridicat și a alergat la mormânt. El s-a aplecat și n-a văzut decât fășiile de pânză [care erau pe pământ]; apoi a plecat acasă, foarte mirat de cele întâmplate.

Discipolii din Emaus Mc.16:12-13

¹³În ziua aceea, doi dintre discipoli se duceau într-un orașel numit Emaus, cam la 12 kilometri de Ierusalim. ¹⁴Ei discutau împreună despre tot ce se petrecuse. ¹⁵În timp ce vorbeau și discutau, Iesus însuși S-a apropiat și a mers alături de ei, ¹⁶dar ochii lor erau împiedicați să-L recunoască.

¹⁷El le-a zis: „Despre ce discutați în timp ce mergeți?“ Ei s-au oprit cu fețele triste. ¹⁸Unul dintre ei, numit Cleopa, I-a răspuns: „Tu ești singurul străin din Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în zilele acestea?“ ¹⁹El le-a zis: „Ce anume?“ Ei I-au răspuns: „Ce s-a întâmplat cu Iesus din Nazaret, care era un profet puternic în acțiune și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului popor, ²⁰și cum preoții principali și conducătorii noștri L-au dat să fie condamnat la moarte și L-au crucificat. ²¹Noi sperăm că El va fi Cel care va elibera Israelul, dar, cu toate acestea, iată că este deja a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.

²²În plus, câteva femei din grupul nostru ne-au mirat mult. Ele s-au dus dis-de-diminează la mormânt ²³și nu I-au mai găsit corpul; au venit să spună că le-au apărut niște îngeri care le-au zis că El este viu. ²⁴Câțiva dintre ai noștri s-au dus la mormânt și au găsit așa cum au spus femeile, dar pe El nu L-au văzut“.

²⁵Atunci Iesus le-a zis: „Oameni fără inteligență și înceți la inimă ca să credeți tot ce au spus profeții! ²⁶Nu trebuia oare ca Mesia să sufere aceste lucruri și să intre în gloria Lui?“ ²⁷Apoi, începând de la scrierile lui Moise și continuând cu cele ale tuturor profeților, le-a explicat în toate Scripturile ceea ce Îl privea.

²⁸Când s-au apropiat de orașelul spre care mergeau, El a părut că vrea să meargă mai departe, ²⁹dar ei au insistat, zicând: „Rămâi cu noi, căci este aproape seară și ziua e deja pe sfârșite!“ Atunci El a intrat și a rămas cu ei.

³⁰În timp ce era la masă cu ei, a luat pâinea și, după ce a rostit rugăciunea de binecuvântare, a frânt-o și le-a dat-o. ³¹Atunci li s-au deschis ochii

și L-au recunoscut, dar El a dispărut dinaintea lor. ³²Ei și-au zis unul altuia: „Oare nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?”

³³Și s-au ridicat chiar atunci și s-au întors la Ierusalim, unde i-au găsit pe cei unsprezece și pe ceilalți care erau cu ei, ³⁴și care le-au zis: „Domnul a înviat cu adevărat și i-a apărut lui Simon!” ³⁵Atunci, cei doi discipoli le-au povestit ce se întâmplase pe drum și cum Îl recunoscuseră în clipa când frângea pâinea.

Iesus le apare discipolilor Mt.28:16-20; Mc.16:14-18; Io.20:19-29

³⁶În timp ce ei încă vorbeau, Iesus Însuși a apărut în mijlocul lor și le-a zis: „Pacea să fie cu voi!” ³⁷Înspăimântați și înfricoșați, credeau că văd un spirit, ³⁸dar El le-a zis: „De ce sunteți tulburați și de ce apar îndoieli în inima voastră? ³⁹Uitați-vă la mâinile și la picioarele Mele: chiar Eu sunt! Atingeți-Mă și priviți: un spirit nu are nici carne, nici oase, așa cum vedeți că am Eu”. ⁴⁰Zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele Lui.

⁴¹Totuși, de bucurie, tot nu credeau și se mirau. Atunci El le-a zis: „Aveți aici ceva de mâncare?” ⁴²Ei I-au dat o bucată de pește fript [și un fagure de miere]. ⁴³El le-a luat și le-a mâncat în fața lor.

Misiunea de predicare a evangheliei Fap.1:8

⁴⁴Apoi le-a zis: „Aceasta vă spuneam când încă eram cu voi: trebuia să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Profeți și în Psalmi”. ⁴⁵Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile ⁴⁶și le-a zis: „Astfel, era scris [– și trebuia să se întâmple lucrul acesta –] că Mesia va suferi și va învia a treia zi, ⁴⁷și că pocăința și iertarea păcatelor vor fi predicate în numele Său tuturor națiunilor, începând din Ierusalim. ⁴⁸Voi sunteți martori ai acestor lucruri. ⁴⁹Și iată că voi trimite peste voi ceea ce a promis Tatăl Meu; cât despre voi, rămâneți în orașul [Ierusalim] până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus!”

Înălțarea la cer a lui Iesus Cristos Mc.16:19-20; Fap.1:9-12

⁵⁰El i-a condus până spre Betania, apoi Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. ⁵¹În timp ce-i binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost luat în cer. ⁵²Cât despre ei, după ce I s-au prosternat, s-au întors la Ierusalim plini de o mare bucurie. ⁵³Ei erau neîncetat în templu, [lăudându-L și] binecuvântându-L pe Dumnezeu.

Evanghelia după Ioan

Evanghelia după Ioan a fost redactată de apostolul Ioan prin anii 85-90 d.Cr. Ea ni-L arată pe Iesus Cristos ca pe Fiul lui Dumnezeu care face cunoscute iubirea, grația și gloria lui Dumnezeu printre oameni. Numai Iesus Cristos poate să dăruiască viață eternă adevărată unor oameni morți din punct de vedere spiritual și să facă copii ai lui Dumnezeu din niște păcătoși despărțiți de El. Prin această Evanghelie, numeroși căutători au ajuns la cunoașterea adevărului divin, iar Iesus Cristos li S-a revelat ca Domnul și Salvatorul lor. Evanghelia aceasta completează celelalte trei Evanghelii din Noul Testament prin relatarea faptelor și cuvântărilor lui Cristos dintr-o altă perspectivă.

Cuvântul a devenit carne 1.Io.1:1-3; Col.1:15-17; Evr.1:1-12

1 La început, Cuvântulⁿ exista deja. Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. ²El era la început cu Dumnezeu. ³Total a fost făcut prin el, și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără el. ⁴În el era Viața, iar această Viață era Lumina oamenilor. ⁵Lumina luminează în întineric, și întinericul n-a învins-o.

⁶A venit un om trimis de Dumnezeu, al cărui nume era Ioanⁿ. ⁷El a venit ca martor, ca să depună mărturie Luminii, pentru ca toți să creadă prin el. ⁸Nu el era Lumina, ci a venit ca să depună mărturie Luminii.

⁹Ea era adevărata Lumină care, venind în lume, luminează pe orice om. ¹⁰El era în lume, și deși lumea a fost făcută prin El, totuși lumea nu L-a recunoscut. ¹¹El a venit la ale Sale, și ai Săi nu L-au primit. ¹²Dar tuturor celor care L-au primit, celor care cred în numele Lui, le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu, ¹³născuți nu printr-o naștere naturală, nu printr-o decizie omenească sau prin voia unui soț, ci din Dumnezeu.

¹⁴Cuvântul a devenit carne și Și-a făcut locuința printre noi, plin de grație și de adevăr, iar noi I-am privit gloria, o glorie ca cea a unicului Fiu venit de la Tată.

Mărturia lui Ioan Botezătorul Mt.3:1-12; Lc.3:15-18

¹⁵Ioan a depus mărturie despre El și a strigat: „Acesta este Cel despre care am spus: «Cel care vine după mine are întâietate față de mine, pentru că era înainte de mine»“. ¹⁶Noi toți am primit din plinătatea Lui, și grație peste grație. ¹⁷Căci deși Legea a fost dată prin Moise, grația și adevărul au venit prin Iesus Cristos. ¹⁸Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu; Dumnezeu Fiul unic, care este în intimitatea Tatălui, e Cel

1:1 Cuvântul: adică Iesus Cristos.

1:6 Ioan: adică Ioan Botezătorul (idem în restul Evangheliei).

care L-a făcut cunoscut.

¹⁹Iată mărturia lui Ioan când evreii din Ierusalim au trimis la el niște preoți și leviți ca să-l întrebe: „Tu cine ești?”²⁰El a mărturisit și n-a negat, ci a recunoscut: „Nu sunt eu Mesia!”²¹Ei l-au întrebat: „Atunci cine ești? Ești Elia?” Și el a zis: „Nu sunt”. „Ești Profetul?” El a răspuns: „Nu”.²²Ei i-au zis atunci: „Cine ești? Trebuie să dăm un răspuns celor care ne-au trimis. Ce spui tu despre tine însuși?”²³El a zis: „Eu sunt *vocea celui care strigă în deșert: «Îndreptați calea Domnului!*”», cum a spus profetul Isaia”.²⁴Cei care fuseseră trimiși erau dintre farisei”.²⁵Ei i-au pus și această întrebare: „Atunci de ce botezi, dacă nu ești nici Mesia, nici Elia și nici Profetul?”

²⁶Ioan le-a răspuns: „Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru Se află Unul pe care voi nu-L cunoașteți.

²⁷El vine după mine, [dar m-a precedat,] și eu nu sunt vrednic să-I dezleg curelele sandalelor”.²⁸Aceasta se petrecea în Betania, pe celălalt mal al Iordanului, unde boteza Ioan.

Mielul lui Dumnezeu 1.Io.2:2; 1.Pt.1:19; 1.Cor.5:7

²⁹A doua zi, Ioan L-a văzut pe Iesus apropiindu-Se de el și a zis: „Iată Mielulⁿ lui Dumnezeu care înlătură păcatul lumii!”³⁰El este Cel despre care am spus: «După mine vine un Om care m-a precedat, căci exista înainte de mine». ³¹Cât despre mine, eu nu-L cunoșteam, dar am venit să botez cu apă tocmai ca să-L fac cunoscut Israelului”.

³²Ioan a spus și această mărturie: „Am văzut Spiritul coborând din cer ca un porumbel și rămânând peste El. ³³Eu nu-L cunoșteam, dar Cel care m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: «Cel peste care vei vedea Spiritul coborând și rămânând este Cel care botează cu Spiritul Sfânt». ³⁴Iar eu am văzut și am spus mărturie că El este Fiul lui Dumnezeu”.

³⁵A doua zi, Ioan se afla din nou acolo cu doi dintre discipolii lui. ³⁶El L-a văzut pe Iesus trecând și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu”.

Primii discipoli Io.17:6; 6:44-45

³⁷Cei doi discipoli ai lui I-au auzit rostind aceste cuvinte și L-au urmat pe Iesus. ³⁸Iesus S-a întors și, văzând că Îl urmează, le-a zis: „Ce căutați?” Ei I-au răspuns: „Rabbi – ceea ce înseamnă învățător –, unde locuiești?”³⁹El le-a zis: „Veniți și vedeți!” Ei s-au dus deci, au văzut unde locuia și au rămas cu El în ziua aceea. Era cam pe la ora patru du-

1:20 *Mesia*: *Mesia*: sau *unul lui Dumnezeu*, în greacă *Cristos*. Conform promisiunilor din Vechiul Testament, evreii așteptau venirea unei persoane desemnate de Dumnezeu care să le aducă eliberarea.

1:23 *Vocea... Domnului*: citat din Isaia 40:3.

1:24 *Farisei*: membrii unui curent din cadrul iudaismului caracterizat printr-un interes puternic pentru chestiuni de puritate rituală și prin grija de a respecta cât mai strict posibil Legea lui Moise, precum și tradițiile.

1:29 *Miel*: animal oferit ca sacrificiu pentru a acoperi păcatele, mai ales cu ocazia Paștelui și a zilei ispășirilor.

pă-amiază.

⁴⁰Andrei, fratele lui Simon Petru, era unul dintre cei doi care auziseră cuvintele lui Ioan și care Îl urmaseră pe Iesus. ⁴¹El l-a întâlnit mai întâi pe fratele său Simon și i-a zis: „Noi L-am găsit pe Mesia“, ceea ce înseamnă Cristos. ⁴²El l-a condus la Iesus. Iesus l-a privit și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Ioan, tu vei fi numit Cefa“, ceea ce înseamnă Petru.

⁴³A doua zi, Iesus a hotărât să Se ducă în Galileea. El l-a întâlnit pe Filip și i-a zis: „Urmează-Mă!“ ⁴⁴Filip era din Betsaida, orașul lui Andrei și al lui Petru. ⁴⁵Filip l-a întâlnit pe Natanael și i-a spus: „Noi L-am găsit pe Cel despre care au scris Moise în Lege și Profeții, pe Iesus din Nazaret, fiul lui Iosif“. ⁴⁶Natanael i-a zis: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?“ Filip i-a răspuns: „Vino și vezi!“ ⁴⁷Iesus l-a văzut pe Natanael apropiindu-se de El și a zis despre el: „Iată într-adevăr un israelit în care nu este viclenie“. ⁴⁸Natanael l-a zis: „De unde mă cunoști?“ Iesus i-a răspuns: „Te-am văzut când stăteai sub smochin, înainte ca să te cheme Filip“.

⁴⁹Natanael a răspuns: „Învățătorule, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Regele Israelului!“ ⁵⁰Iesus i-a răspuns: „Crezi pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin? Vei vedea lucruri mai mari decât acestea“. ⁵¹El a adăugat: „Vă spun adevărul, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul Omului“.

Nunta din Cana Io.5:36

2A treia zi a fost o nuntă în Cana din Galileea. Mama lui Iesus era acolo. ²La nuntă a fost invitat și Iesus cu discipolii Săi. ³Când s-a terminat vinul, mama lui Iesus l-a spus: „Nu mai au vin“. ⁴Iesus i-a răspuns: „Femeie, de ce Mă implici? Ora Mea încă n-a venit!“ ⁵Mama Lui le-a zis servitorilor: „Să faceți orice vă va spune!“

⁶Se aflau acolo șase vase mari de piatră, destinate purificărilor evreilor și conținând fiecare o sută de litri. ⁷Iesus le-a zis: „Umpleți vasele cu apă!“ Și ei le-au umplut până sus. ⁸El le-a zis: „Acum scoateți și duceți organizatorului mesei!“ Și ei i-au dus. ⁹Organizatorul mesei a gustat apa schimbată în vin. Neștiind de unde venea acest vin, în timp ce servitorii care scoseseșă apa știau bine, l-a chemat pe mire ¹⁰și i-a zis: „Orice om servește mai întâi vinul bun, apoi pe cel mai puțin bun după ce oamenii s-au îmbătat, dar tu ai păstrat vinul bun până acum“.

¹¹Iesus a făcut acest început al semnelor Sale miraculoase în Cana din Galileea și Și-a arătat gloria, iar discipolii Lui au crezut în El. ¹²După aceea, El S-a dus la Capernaum cu mama Lui, cu frații Lui și cu discipolii Lui, și acolo nu au rămas decât puține zile.

Prima curățare a templului Mt.21:12-13; Mc.11:15-18; Lc.19:45-46

¹³Paștele evreilor era aproape, și Iesus S-a dus la Ierusalim. ¹⁴I-a găsit pe vânzătorii de vite, de oi și de porumbei, ca și pe schimbătorii de bani,

1:51 *Fiul Omului*: expresie prin care Iesus Se desemna frecvent pe Sine Însuși, cu aluzie probabilă la Daniel 7:13.

instalați în templu. ¹⁵Atunci a făcut un bici din frângerii și i-a alungat pe toți din templu, ca și oile și vitele. A împrăștiat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. ¹⁶Și El a zis vânzătorilor de porumbei: „Scoateți acestea de aici și nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de comerț!” ¹⁷Discipolii Săi și-au adus aminte că este scris: *Zelul pentru casa Ta Mă mistuie pe Mine.*”

¹⁸Evreii au luat cuvântul și I-au zis: „Ce semn ne arăți că ai voie să faci aceste lucruri?” ¹⁹Jesus le-a răspuns: „Distrugeți acest templu, și în trei zile îl voi ridica din nou!” ²⁰Evreii I-au zis: „Au trebuit 46 de ani pentru a se construi acest templu, și Tu îl vei ridica în trei zile?” ²¹Totuși, El vorbea despre templul corpului Său. ²²De aceea, când a înviat, discipolii Lui și-au amintit că El zisese aceasta și au crezut Scriptura și cuvântul pe care-l spusese Jesus.

²³În timp ce era în Ierusalim, la sărbătoarea Paștelui, mulți au crezut în El văzând semnele miraculoase pe care le făcea. ²⁴Dar Jesus nu avea încredere în ei, pentru că îi cunoștea pe toți ²⁵și nu avea nevoie ca cineva să depună mărturie despre un om, căci El Însuși știa ce este în om.

Jesus și Nicodim. Necesitatea nașterii din nou

Io.1:12-13; 2.Cor.5:17; Gal.6:15; 1.Pt.1:3,23

3 Era printre farisei un om cu numele Nicodim, un conducător al evreilor. ²El a venit la Jesus noaptea și I-a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător trimis de Dumnezeu, căci nimeni nu poate face aceste semne miraculoase pe care le faci Tu dacă Dumnezeu nu este cu el”.

³Jesus i-a răspuns: „Îți spun adevărul, nimeni nu poate să vadă Regatul lui Dumnezeu decât dacă se naște din nou”⁴. ⁴Nicodim I-a zis: „Cum se poate naște un om când este bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecul mamei lui și să se nască?” ⁵Jesus i-a răspuns: „Îți spun adevărul, nimeni nu poate să intre în Regatul lui Dumnezeu decât dacă se naște din apă și din Spirit. ⁶Ce se naște din părinți umani este omenesc și ce se naște din Spirit e spirit. ⁷Nu te mira că ți-am spus: «Trebuie să vă nașteți din nou». ⁸Vântul suflă încotro vrea și îi auzi vuietul, dar nu știi de unde vine, nici unde se duce. Așa este cazul cu oricine se naște din Spirit”.

⁹Nicodim a luat cuvântul și I-a zis: „Cum se poate face aceasta?” ¹⁰Jesus i-a răspuns: „Tu ești învățător al Israelului și nu știi aceste lucruri? ¹¹Îți spun adevărul, noi vorbim ce știm și depunem mărturie cu privire la ce am văzut, și voi nu primiți mărturia noastră. ¹²Dacă nu credeți când vă vorbesc despre realități pământești, cum veți crede dacă vă voi vorbi despre realități cerești? ¹³Nimeni nu s-a suit în cer în afară de Cel care a coborât din cer, Fiul Omului, [care este în cer].

2:17 *Zelul... pe Mine*: citat din Psalmul 69:9.

3:3 *Din nou*: sau *de sus* (idem versetul 7); deși Nicodim înțelege în mod vădit expresia în primul sens (cf. versetului 4), răspunsul lui Jesus pare să aibă o semnificație dublă.

Fiul lui Dumnezeu a venit în lume ca Salvator 1.Io.4:9-10

¹⁴Și după cum Moise a înălțat șarpele în deșertⁿ, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul Omului, ¹⁵pentru ca oricine crede în El [să nu piară, ci] să aibă viață eternă.

¹⁶Într-adevăr, Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă.

¹⁷Dumnezeu, într-adevăr, nu L-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie salvată prin El. ¹⁸Cine crede în El nu este judecat, dar cine nu crede a fost deja judecat, pentru că nu a crezut în numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.

¹⁹Și iată care este această judecată: Lumina a venit în lume, și oamenii au iubit mai mult întunericul decât Lumina, pentru că faptele lor erau rele. ²⁰Într-adevăr, orice om care face răul urăște Lumina și nu vine la Lumină, pentru ca faptele lui să nu fie dezvăluite. ²¹Dar cine acționează în conformitate cu adevărul vine la Lumină, pentru ca faptele lui să fie evidente, fiindcă le-a făcut în Dumnezeu⁴.

Ioan Botezătorul și mărturia lui despre Cristos

²²După aceea, Iesus, însoțit de discipolii Lui, S-a dus în Iudeea; acolo a rămas cu ei și boteza. ²³Ioan boteza și el în Enon, lângă Salim, pentru că acolo era apă multă, și oamenii se duceau să fie botezați. ²⁴Într-adevăr, Ioan încă nu fusese închis.

²⁵Între discipolii lui Ioan și un evreu a apărut o dispută cu privire la purificare. ²⁶S-au dus la Ioan și i-au zis: „Învățătorule, Cel care era cu tine dincolo de Iordan și despre care ai depus mărturie, iată-L că botează, și toți se duc la El!”

²⁷Ioan a răspuns: „Un om nu poate primi decât ce i-a fost dat din cer. ²⁸Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis: «Nu sunt eu Mesia, ci am fost trimis înaintea Lui». ²⁹Cine are mireasă este mire, dar prietenul mirelui, care stă acolo și-l aude, simte o mare bucurie din cauza vocii mirelui. Astfel deci, această bucurie a mea este perfectă. ³⁰El trebuie să crească, iar eu să mă micșorez.

³¹Cine vine de sus este deasupra tuturor; cine e de pe pământ este pământesc și vorbește despre realități pământești. Cine vine din cer este deasupra tuturor, ³²depune mărturie cu privire la ce a văzut și a auzit, și nimeni nu-I acceptă mărturia. ³³Cine I-a acceptat mărturia a adevărit că Dumnezeu este adevărat. ³⁴Într-adevăr, Cel pe care L-a trimis Dumnezeu spune cuvintele lui Dumnezeu, pentru că El Îi dă Spiritul fără măsură.

³⁵Tatăl Îl iubește pe Fiu și I-a dat totul în mâini. ³⁶Cine crede în Fiu are viața eternă; cine nu crede în Fiu nu va avea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el⁴.

3:14 Moise... deșert: aluzie la episodul din Numeri 21:4-9, când israeliții trebuiau să privească un șarpe de bronz înălțat pe o prăjină pentru a fi vindecați de mușcătura șerpilor.

Iesus și femeia din Samaria. Apa vieții**Adevărații închinători ai lui Dumnezeu** Io.7:37-39; Ap.22:17

4 Iesus a aflat că fariseii auziseră spunându-se că El făcea și boteza mai mulți discipoli decât Ioan. ²— De fapt, Iesus nu boteza El însuși, ci discipolii Lui o făceau. — ³Atunci a părăsit Iudeea și S-a întors în Galileea. ⁴Cum trebuia să traverseze Samaria, ⁵a ajuns într-un oraș al Samariei, numit Sihar, aproape de câmpul pe care Iacob îl dăduse fiului său Iosif. ⁶Acolo se afla fântâna lui Iacob. Iesus, obosit de călătorie, ședea la marginea fântânii. Era pe la amiază.

⁷O femeie din Samaria a venit să scoată apă. Iesus i-a zis: „Dă-Mi să beau!“ ⁸Într-adevăr, discipolii se duseseră în oraș ca să cumpere de mâncare. ⁹Samariteanca I-a zis: „Cum? Tu, care ești Evreu, ceri să bei de la mine, o samariteancă?“ — Evreii, într-adevăr, nu au relații cu samaritenii. —

¹⁰Iesus i-a răspuns: „Dacă ai fi știut care este cadoul lui Dumnezeu și cine e Cel care îți spune: «Dă-Mi să beau!», tu însăși I-ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie!“ ¹¹Femeia I-a zis: „Doamne, n-ai găleată, și fântâna este adâncă. De unde ai avea deci această apă vie? ¹²Oare ești Tu mai mare decât Iacob, strămoșul nostru, care ne-a dat această fântână și care a băut din ea el însuși, fiii lui și turmele lui?“

¹³Iesus i-a răspuns: „Oricui va bea din această apă îi va fi din nou sete, ¹⁴dar celui care va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu-i va mai fi sete niciodată, și apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă care va țâșni până în viața eternă“.

¹⁵Femeia I-a zis: „Doamne, dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin până aici ca să scot apă!“ ¹⁶Iesus i-a zis: „Du-te de cheamă-l pe soțul tău și revino aici!“ ¹⁷Femeia I-a răspuns: „Nu am soț“. Iesus i-a zis: „Ai spus bine: «Nu am soț», ¹⁸căci ai avut cinci soți, și bărbatul pe care-l ai acum nu este soțul tău; în aceasta ai spus adevărul“. ¹⁹Femeia I-a zis: „Doamne, văd că ești profet. ²⁰Strămoșii noștri s-au închinat pe muntele acesta, iar voi spuneți că Ierusalimul este locul unde trebuie să se închine oamenii“.

²¹Iesus i-a zis: „Femeie, crede-Mă că vine ora când nu vă veți mai închina Tatălui nici pe muntele acesta și nici în Ierusalim. ²²Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci salvarea vine de la evrei. ²³Dar vine ora, și acum a și venit, când adevărații închinători I se vor închina Tatălui în spirit și în adevăr. Într-adevăr, acesătia sunt închinătorii pe care îi caută Tatăl. ²⁴Dumnezeu este Spirit, și trebuie ca cei ce I se închină să I se închine în spirit și în adevăr“.

²⁵Femeia I-a zis: „Știu că trebuie să vină Mesia, Cel numit Cristos. Când va veni, El ne va anunța totul“. ²⁶Iesus i-a zis: „Eu sunt Acela, Cel care vorbește cu tine“.

²⁷Chiar atunci au sosit discipolii Săi, și se mirau că El vorbea cu o femeie. Totuși, niciunul n-a zis: „Ce-i ceri?“ sau: „De ce vorbești cu ea?“

²⁸Atunci femeia și-a lăsat urciorul, s-a dus în oraș și a zis locuitorilor: ²⁹„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut! Oare nu este cumva Mesia?” ³⁰Ei au ieșit din oraș și au venit spre El.

Lanul gata de seceriș Mt.9:37-38; 1.Cor.3:5-9

³¹Între timp, discipolii Îl rugau, zicând: „Învățătorule, mănâncă!” ³²Dar El le-a zis: „Eu am de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoașteți”. ³³Discipolii își ziceau deci unii altora: „Oare I-a adus ceva de mâncare?” ³⁴Iesus le-a zis: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui care M-a trimis și să-I îndeplinesc lucrarea.

³⁵Oare nu spuneți voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Ei bine, vă spun, ridicați-vă ochii și priviți lanurile: sunt deja albe pentru seceriș. ³⁶Cine seceră primește o plată și adună rod pentru viața eternă, pentru ca cine seamănă și cine seceră să se bucure împreună. ³⁷Astfel, zicala: «Unul seamănă, dar altul seceră» este adevărată. ³⁸Eu v-am trimis să secerăți acolo unde nu voi ați lucrat; alții au lucrat, iar voi ați intrat în munca lor”.

Credința samaritenilor Fap.8:12,14; Io.20:30-31

³⁹Mulți samariteni din acest oraș au crezut în Iesus din cauza cuvintelor femeii, care depunea această mărturie: „Mi-a spus tot ce-am făcut”. ⁴⁰Astfel deci, când samaritenii au venit la El, L-au rugat să rămână cu ei. El a rămas acolo două zile. ⁴¹Mult mai mulți au crezut din cauza cuvintelor lui Iesus.

⁴²Și îi ziceau femeii: „Acum credem nu numai din cauza a ceea ce ai spus tu, căci L-am auzit noi înșine, și știm că El este într-adevăr [Mesia,] Salvatorul lumii!”

Iesus vindecă fiul unui funcționar regal Evr.11:1,6

⁴³După aceste două zile, Iesus a plecat de acolo ca să Se ducă în Galileea, ⁴⁴căci El Însuși spusese că un profet nu este onorat în patria lui. ⁴⁵Când a ajuns în Galileea, a fost bine primit de galileenii care văzuseră tot ce făcuse El în Ierusalim în timpul sărbătorii. Într-adevăr, și ei se dușeseră la sărbătoare.

⁴⁶Iesus S-a întors deci în Cana din Galileea, unde schimbase apa în vin. În Capernaum era un ofițer al regelui al cărui fiu era bolnav. ⁴⁷Când a auzit că Iesus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la El și L-a rugat să Se ducă să-i vindece fiul, căci era pe moarte. ⁴⁸Iesus i-a zis: „Dacă nu vedeți semne și minuni, nu credeți?” ⁴⁹Ofițerul regelui I-a zis: „Domnule, vino până nu moare copilul meu!”

⁵⁰Iesus i-a zis: „Du-te, fiul tău trăiește!” Omul a crezut cuvântul pe care l-a spus Iesus și a plecat. ⁵¹În timp ce se afla pe drum, sclavii lui i-au ieșit în întâmpinare și i-au zis: „Copilul tău trăiește”. ⁵²El i-a întrebat la ce oră i-a mers mai bine, și ei i-au zis: „Ieri pe la ora unu du-

pă-amiază l-a lăsat febra⁵³. Tatăl a recunoscut că era ora la care Iesus îi spusese: „Fiul tău trăiește“. Atunci a crezut el și toată familia lui. ⁵⁴Iesus a făcut acest al doilea semn miraculos după ce S-a întors din Iudeea în Galileea.

Iesus vindecă în sabbat un bolnav la piscina Betesda

5 După aceea, a fost o sărbătoare a evreilor, și Iesus S-a dus la Ierusalim. ²În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, este o piscină numită în evreiește Betesda, care are cinci porticuri. ³Sub aceste porticuri zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, infirmi, paralizați; [ei așteptau mișcarea apei, ⁴căci un înger cobora din când în când în piscină și agita apa; și primul care cobora în apă după ce fusese agitată era vindecat, oricare ar fi fost boala lui.]

⁵Acolo se găsea un om infirm de 38 de ani. ⁶Iesus l-a văzut zăcând și, știind că era bolnav de mult timp, i-a zis: „Vrei să fii vindecat?“ ⁷Infirmitul I-a răspuns: „Doamne, nu am pe nimeni care să mă arunce în piscină atunci când este agitată apa și, până mă duc eu, coboară altul înaintea mea“. ⁸Iesus i-a zis: „Scoală-te, ia-ți targa și umblă!“ ⁹Imediat omul s-a vindecat, și-a luat targa și a început să umble. Acea zi era o zi de sabbat.

¹⁰Evreii i-au zis deci celui care fusese vindecat: „E sabbat; nu-ți este permis să-ți duci targa!“ ¹¹El le-a răspuns: „Cel care m-a vindecat mi-a zis: «Ia-ți targa și umblă!»“ ¹²Ei l-au întrebat: „Cine este omul care ți-a spus: «Ia-ți [targa] și umblă!»?“ ¹³Dar cel vindecat nu știa cine era, căci Iesus dispăruse în mulțimea care era adunată acolo.

¹⁴După aceea, Iesus l-a regăsit în templu și i-a zis: „Iată că te-ai vindecat. Nu mai păcătuï, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău!“ ¹⁵Omul a plecat și i-a anunțat pe evrei că Iesus era Cel care îl vindecase. ¹⁶De aceea Îl persecutau evreii pe Iesus [și căutau să-L facă să moară], pentru că făcuse aceasta în ziua de sabbat.

Iesus mărturisește despre Sine că este Fiul lui Dumnezeu Io.10:30-38

¹⁷Dar Iesus le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează până acum, și Eu lucrez de asemenea!“ ¹⁸Iată de ce căutau și mai mult evreii să-L facă să moară, deoarece nu doar că încălca sabbatul, dar Îl și numea pe Dumnezeu Tatăl Său, făcându-Se pe Sine egal cu Dumnezeu.

¹⁹Iesus le-a dat acest răspuns: „Vă spun adevărul, Fiul nu poate face nimic de la Sine, ci doar ce-L vede pe Tată făcând. Tot ce face Tatăl face și Fiul la fel. ²⁰Într-adevăr, Tatăl îl iubește pe Fiu și-I arată tot ce a făcut El, și îi va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca să fiți uimiți. ²¹Într-adevăr, așa cum Tatăl învie morții și le dă viață, și Fiul dă viață cui vrea. ²²Căci Tatăl nu judecă pe nimeni, ci I-a predat Fiului toată judecata, ²³pentru ca toți să-L onoreze pe Fiu așa cum Îl onorează pe Tată. Cine nu-L onorează pe Fiu nu-L onorează pe Tată, care L-a trimis.

²⁴Vă spun adevărul, cine ascultă Cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viață eternă; el nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. ²⁵Vă spun adevărul, vine un timp, și acum a și venit, când morții vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu, și cei care o vor auzi vor trăi.

²⁶Într-adevăr, așa cum Tatăl are viața în Sine Însuși, la fel I-a dat și Fiului să aibă viața în Sine Însuși. ²⁷El I-a dat și puterea de a judeca, pentru că este Fiul Omului. ²⁸Nu vă mirați de acest lucru, căci vine un timp când toți cei ce sunt în morminte vor auzi vocea Lui ²⁹și vor ieși afară: cei care vor fi făcut binele vor învia pentru viață, iar cei care vor fi făcut răul vor învia pentru judecată. ³⁰Eu nu pot să fac nimic de la Mine Însumi; Eu judec după cum aud, și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatei, care M-a trimis.

Tatăl depune mărturie despre Fiul Său 1.Io.5:6-13

³¹Dacă Eu sunt Cel care depun mărturie despre Mine Însumi, mărturia Mea nu este valabilă. ³²Altul e Cel care depune mărturie în favoarea Mea, și știu că mărturia pe care o depune El despre Mine este adevărată.

³³Voi ați trimis o delegație la Ioan, și el a depus mărturie pentru adevăr. ³⁴Nu că accept o mărturie omenească, dar aceasta o spun pentru ca voi să fiți salvați. ³⁵Ioan era lampa care ardea și dădea lumină, și voi ați vrut să vă bucurați un timp de lumina lui.

³⁶Eu însă am o mărturie mai mare decât cea a lui Ioan: lucrările pe care Tata Mi le-a dat să le îndeplinesc sunt cele care depun mărturie cu privire la Mine că Tata este Cel care M-a trimis, ³⁷și Tata, care M-a trimis, a depus și El mărturie despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată vocea, nici nu I-ați văzut fața, ³⁸iar Cuvântul Lui nu locuiește în voi, pentru că voi nu credeți în Cel pe care L-a trimis El. ³⁹Voi studiați Scripturile deoarece credeți că prin ele aveți viață eternă, și ele sunt cele care depun mărturie despre Mine; ⁴⁰totuși, voi refuzați să veniți la Mine ca să aveți viață!

⁴¹Eu nu-Mi primesc gloria din partea oamenilor, ⁴²dar știu că nu aveți iubirea lui Dumnezeu în voi. ⁴³Eu am venit în numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă vine altul în propriul său nume, pe acela îl veți primi. ⁴⁴Cum puteți să credeți, voi care vă primiți gloria unii de la alții și care nu căutați gloria ce vine de la singurul Dumnezeu?

⁴⁵Să nu credeți că Eu vă voi acuza înaintea Tatei; cel care vă acuză este Moise, în care v-ați pus speranța. ⁴⁶Într-adevăr, dacă I-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris cu privire la Mine. ⁴⁷Dar întrucât nu credeți ce-a scris el, cum veți crede ce spun Eu?“

Hrănirea celor 5.000 Mt.14:13-21; Mc.6:30-44; Lc.9:10-17

6 După aceea, Iesus a plecat pe celălalt mal al Mării Galileei, numită și Marea Tiberiadei. ²Îl urma o mare mulțime, pentru că oamenii vedeau semnele miraculoase pe care le făcea asupra celor bolnavi. ³Iesus

S-a suit pe munte și S-a așezat acolo cu discipolii Lui. ⁴Se apropia Paștele, sărbătoarea evreilor.

⁵Iesus Și-a ridicat ochii și a văzut o mare mulțime venind spre El. I-a zis lui Filip: „De unde să cumpărăm pâini, pentru ca acești oameni să aibă de mâncare?” ⁶Spunea aceasta ca să-l pună la încercare, căci El Însuși știa ce urma să facă. ⁷Filip I-a răspuns: „Pâinile pe care le-am putea avea cu 200 de monede de argint n-ar ajunge ca fiecare să primească puțin din ele”. ⁸Unul dintre discipolii Lui, Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a zis: ⁹„Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz și doi pești, dar ce sunt acestea pentru atâția oameni?”

¹⁰Iesus a zis: „Puneți-i pe oameni să se așeze!” În locul acela era multă iarbă. Deci ei s-au așezat, în număr de vreo 5.000 de bărbați. ¹¹Iesus a luat pâinile, I-a mulțumit lui Dumnezeu și le-a împărțit [discipolilor, care le-au dat] celor care erau acolo; le-a împărțit și din pești, cât au vrut. ¹²Când s-au săturat, El le-a zis discipolilor Lui: „Adunați bucățile rămase, ca să nu se piardă nimic!” ¹³Ei le-au adunat deci și au umplut 12 coșuri cu bucățile care au rămas de la cele cinci pâini de orz după ce au mâncat toți.

¹⁴La vederea acestui semn miraculos pe care îl făcuse Iesus, acești oameni ziceau: „Acest Om este cu adevărat profetul care trebuie să vină în lume”. ¹⁵Totuși Iesus, știind că ei vor veni să-L ia cu forța ca să-L facă rege, S-a retras din nou la munte, doar El singur.

Iesus umblă pe mare Mt. 14:22-34; Mc. 6:45-53

¹⁶Când s-a înserat, discipolii Lui au coborât la mare. ¹⁷S-au urcat într-o barcă pentru a traversa marea și a se duce la Capernaum. Se făcuse deja întuneric, și Iesus încă nu venise la ei. ¹⁸Marea era agitată, pentru că sufla un vânt puternic.

¹⁹După ce au vâslit cam cinci kilometri, L-au văzut pe Iesus umblând pe mare și apropiindu-Se de barcă, și li s-a făcut teamă. ²⁰Dar Iesus le-a zis: „Eu sunt, nu vă temeți!” ²¹Ei au vrut atunci să-L ia în barcă, și imediat ea a ajuns la locul unde se duceau.

Poporul caută lucruri exterioare, nu adevărata salvare Io. 5:39

²²A doua zi, mulțimea rămasă de cealaltă parte a mării a văzut că acolo era doar o singură barcă și că Iesus nu Se suise în ea cu discipolii Săi, ci că aceștia plecaseră singuri. ²³Alte bărci au sosit din Tiberiada aproape de locul unde mâncaseră pâinea, după ce Domnul Îi mulțumise lui Dumnezeu. ²⁴Când mulțimea a văzut că nici Iesus și nici discipolii Lui nu erau acolo, s-a suit în aceste bărci și s-a dus la Capernaum în căutarea lui Iesus. ²⁵Ei L-au găsit de cealaltă parte a mării și I-au zis: „Învățătorule, când ai venit aici?”

²⁶Iesus le-a răspuns: „Vă spun adevărul, Mă căutați nu pentru că ați văzut semne miraculoase, ci pentru că ați mâncat pâine și v-ați săturat.

²⁷Lucrați nu pentru mâncarea perisabilă, ci pentru cea care rămâne pentru viața eternă, cea pe care v-o va da Fiul Omului, căci pe El L-a adevărit cu amprentaⁿ Sa Tatăl, Dumnezeu Însuși!“ ²⁸Ei I-au zis atunci: „Ce să facem ca să înfăptuim lucrările lui Dumnezeu?“

²⁹Iesus le-a răspuns: „Lucrarea lui Dumnezeu este aceasta, să credeți în Cel pe care L-a trimis El“. ³⁰Ei I-au zis: „Și ce semn miraculos faci Tu deci, ca să-l vedem și să credem în Tine? Ce lucrezi Tu?“ ³¹Strămoșii noștri au mâncat manăⁿ în deșert, după cum este scris: *El le-a dat să mănânce pâine din cer*“.ⁿ

Iesus Cristos – Pâinea vieții

³²Iesus le-a zis: „Vă spun adevărul, nu Moise v-a dat Pâinea din cer, ci Tatăl Meu este Cel care vă dă adevărata Pâine din cer. ³³Într-adevăr, Pâinea lui Dumnezeu este Cel care coboară din cer și dă viață lumii“.

³⁴Ei I-au zis atunci: „Doamne, dă-ne totdeauna această pâine!“ ³⁵Iesus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții; celui care vine la Mine nu-i va mai fi foame niciodată și celui care crede în Mine nu-i va mai fi sete niciodată. ³⁶Vă spun însă că M-ați văzut, și totuși nu credeți.

³⁷Toți cei pe care Mi-i dă Tata vor veni la Mine, și nu voi da afară pe cine vine la Mine. ³⁸Într-adevăr, am coborât din cer nu ca să fac voia Mea, ci cea a Celui care M-a trimis. ³⁹Dar aceasta este voia [Tatei] care M-a trimis, ca să nu pierd pe niciunul dintre toți cei pe care Mi i-a dat El, ci să-i învii în ziua de pe urmă. ⁴⁰Într-adevăr, voia Tatălui Meu este ca oricine Îl vede pe Fiu și crede în El să aibă viață eternă, iar Eu îl voi învia în ziua de pe urmă“.

⁴¹Evreii murmurau cu privire la El pentru că spusese: „Eu sunt Pâinea coborâtă din cer“ ⁴²și ziceau: „Nu este acesta Iesus, fiul lui Iosif, ai Cărui tată și mamă îi cunoaștem? Atunci cum poate să spună: «Am coborât din cer»?“

⁴³Iesus le-a răspuns: „Nu murmurați între voi! ⁴⁴Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tata, care M-a trimis, iar Eu îl voi învia în ziua de pe urmă. ⁴⁵În Profeți este scris: *Ei toți vor fi învățați de Dumnezeu.*” Astfel deci, oricine L-a auzit pe Tata și s-a lăsat învățat vine la Mine. ⁴⁶Nimeni nu L-a văzut pe Tata, în afară de Cel care este de la Dumnezeu; El L-a văzut pe Tata. ⁴⁷Vă spun adevărul, cine crede [în Mine] are viață eternă. ⁴⁸Eu sunt Pâinea Vieții. ⁴⁹Strămoșii voștri au mâncat mană în deșert și au murit. ⁵⁰Iată cum este Pâinea care coboară din cer: cine va mânca din ea nu va muri. ⁵¹Eu sunt Pâinea Vie coborâtă din cer. Dacă cineva mănâncă din această Pâine va trăi pentru totdeauna, și această Pâine

6:27 *Amprenta Sa*: amprenta lăsată de un sigiliu (inel sau obiect cilindric), pusă pe un document, servea la protejarea, autentificarea sau semnalarea proprietarului său.

6:31 *Mană*: hrană acordată în fiecare zi, timp de 40 de ani, de către Dumnezeu israeliților după ieșirea lor din Egipt, în timpul străbaterii deșertului (vezi Exod 16).

6:31 *El le-a dat... cer*: citat din Psalmul 78:24.

6:45 *Ei toți... Dumnezeu*: citat din Isaia 54:13.

este corpul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii“.

⁵²Atunci evreii au început să se certe între ei, spunând: „Cum poate Acesta să ne dea de mâncat corpul Lui?“ ⁵³Iesus le-a zis: „Vă spun adevărul, dacă nu mâncați corpul Fiului Omului și dacă nu-I beți sângele nu aveți viață în voi înșivă. ⁵⁴Cine mănâncă corpul Meu și bea sângele Meu are viață eternă, și Eu îl voi învia în ziua de pe urmă. ⁵⁵Într-adevăr, corpul Meu este cu adevărat o hrană, iar sângele Meu e cu adevărat o băutură. ⁵⁶Cine mănâncă corpul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine, iar Eu rămân în el.

⁵⁷Așa cum Tata care este viu M-a trimis, și Eu trăiesc datorită Tatei, tot astfel și cine Mă mănâncă pe Mine va trăi datorită Mie. ⁵⁸Iată cum e Pâinea coborâtă din cer. Ea nu este ca [mana] pe care au mâncat-o strămoșii voștri; ei au murit, dar cine mănâncă din această Pâine va trăi pentru totdeauna“. ⁵⁹Iesus a zis aceste lucruri în timp ce dădea învățătură în sinagoga din Capernaum.

Cuvintele lui Iesus duc la dezbinare între discipoli

Evr.4:12-13; 10:38-39; 1.Pt.2:6-9

⁶⁰După ce L-au auzit, mulți dintre discipolii Lui au zis: „Acest cuvânt este dur; cine poate să-l asculte?“ ⁶¹Iesus știa în sine că discipolii Lui murmurau cu privire la lucrul acesta. El le-a zis: „Aceasta vă scandalizează? ⁶²Dacă L-ați vedea pe Fiul Omului suindu-Se acolo unde era mai înainte? ⁶³Spiritul este Cel care dă viață, carnea nu ajută la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt Spirit și viață, ⁶⁴dar între voi sunt unii care nu cred“. Într-adevăr, Iesus știa de la început cine sunt cei care nu credeau și cine era cel care Îl va trăda. ⁶⁵El a adăugat: „Iată de ce v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine decât dacă i-a fost dat de Tatăl Meu“. ⁶⁶Din acest moment, mulți dintre discipolii Lui s-au retras și n-au mai mers cu El.

⁶⁷Iesus le-a zis atunci celor doisprezece: „Nu vreți să plecați și voi?“ ⁶⁸Simon Petru I-a răspuns: „Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții eterne, ⁶⁹și noi credem și știm că Tu ești Sfântul lui Dumnezeu“. ⁷⁰Iesus le-a răspuns: „Oare nu Eu v-am ales pe voi, cei doisprezece? Totuși, unul dintre voi este un diavol“. ⁷¹El vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscariotⁿ, căci el urma să-L trădeze, el, unul dintre cei doisprezece.

Frații necredincioși ai lui Iesus Io.15:18-19

7După aceea, Iesus a continuat să străbată Galileea; nu voia să călătorească prin Iudeea, căci evreii încercau să-Lucidă. ²Se apropia sărbătoarea evreiască a Corturilor. ³Frații Lui I-au zis: „Pleacă de aici și du-Te în Iudeea, pentru ca și discipolii Tăi să vadă ce faci. ⁴Nimeni nu acționează în secret dacă vrea să fie cunoscut. Întrucât faci aceste lu-

cruri, arată-Te lumii!“⁵ Într-adevăr, nici frații Lui nu credeau în El.

⁶Iesus le-a zis: „Timpul Meu încă n-a venit; pentru voi orice timp este bun. ⁷Pe voi lumea nu vă poate urî, dar pe Mine Mă urăște, pentru că Eu depun mărturie cu privire la ea că modul ei de a acționa este rău. ⁸Duceți-vă deci la această sărbătoare! Eu încă nu Mă duc acolo, pentru că timpul Meu încă n-a venit“. ⁹Spunând aceasta, El a rămas în Galileea.

Iesus dă învățătură la sărbătoarea Corturilor Necredința evreilor Io.8:19-24

¹⁰După ce frații Lui au plecat la sărbătoare, S-a dus și El, nu arătându-Se, ci [ca] în secret. ¹¹Evreii Îl căutau în timpul sărbătorii și ziceau: „Unde este?“¹² În mulțime se discuta mult cu privire la El. Unii spuneau: „Este un Om bun!“ Alții spuneau: „Nu, ci duce mulțimea în rătăcire!“¹³ Totuși, de teama evreilor, nimeni nu vorbea în public despre El.

¹⁴Era deja mijlocul sărbătorii când Iesus S-a dus în templu și a început să dea învățătură. ¹⁵Evreii se mirau și ziceau: „Cum de cunoaște Scripturile, El care n-a studiat niciodată?“

¹⁶Iesus le-a răspuns: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci vine de la Cel care M-a trimis. ¹⁷Dacă cineva vrea să facă voia lui Dumnezeu, va ști dacă învățătura Mea vine de la Dumnezeu sau dacă vorbesc din propria Mea inițiativă.

¹⁸Cine vorbește din propria lui inițiativă își caută propria glorie, dar Cine caută gloria Celui care L-a trimis este un Om al adevărului, și în El nu e nesinceritate. ¹⁹Nu v-a dat Moise Legea? Și totuși niciunul dintre voi n-o pune în practică. De ce încercați să Mă ucideți?“²⁰ Mulțimea I-a răspuns: „Ai un demon! Cine caută să Teucidă?“

²¹Iesus le-a răspuns: „Am făcut o singură lucrare“, și toți vă mirați. ²²Moise v-a dat circumcizia” – care nu vine de fapt de la el, ci de la patriarhi –, și voi circumcideți un om în ziua de sabat. ²³Dar dacă un om este circumcis în ziua de sabat ca să nu fie încălcată Legea lui Moise, atunci de ce vă supărați pe Mine pentru că am vindecat un om întreg în ziua de sabat? ²⁴Nu judecați după aparențe, ci faceți o judecată dreaptă!“

Este Iesus Mesia? Mt.16:13-17

²⁵Câțiva locuitori din Ierusalim ziceau: „Nu este acesta Cel pe care caută să-Lucidă? ²⁶Iată că vorbește liber, iar ei nu-I zic nimic! Nu cumva au recunoscut conducătorii cu adevărat că El este Mesia? ²⁷Totuși, știm de unde e Omul acesta, dar când va veni Mesia, nimeni nu va ști de unde este“.

²⁸Iesus dădea învățătură în templu, și atunci a strigat: „Mă cunoașteți

7:21 *O singură lucrare:* vindecarea unui bolnav în ziua de sabat (5:1-9).

7:22 *Circumcizie:* această operație constând din îndepărtarea prepuțului fusese semnul legământului încheiat de Dumnezeu cu Abraham, strămoșul israeliților (Geneza 17:9-14). Potrivit lui Levitic 12:3, ea trebuia să se facă atunci când băiețelul avea opt zile.

și știți de unde sunt! Totuși, n-am venit din propria Mea inițiativă, ci Cel care M-a trimis este adevărat, și voi nu-L cunoașteți. ²⁹Eu Îl cunosc, pentru că sunt de la El, și El M-a trimis“. ³⁰Ei căutau deci să-L aresteze, dar nimeni n-a pus mâna pe El, pentru că timpul Său încă nu venise.

³¹Mulți din mulțime au crezut în El și ziceau: „Când va veni Mesia, va face mai multe semne miraculoase decât a făcut Acesta?“ ³²Fariseii au auzit mulțimea murmurând aceste lucruri cu privire la El. Atunci preoții principali și fariseii au trimis niște gărzi să-L aresteze.

³³Iesus a zis: „Mai sunt încă cu voi puțin timp, apoi Mă duc la Cel care M-a trimis. ³⁴Voi Mă veți căuta și nu Mă veți găsi, și acolo unde sunt Eu voi nu puteți veni“. ³⁵Evreii au zis atunci între ei: „Unde o să Se ducă, pentru ca noi să nu-L găsim? Se va duce oare la ai noștri împrăști-ați printre greci, ca să-i învețe pe neevrei?“ ³⁶Ce înseamnă acest cuvânt pe care l-a spus: «Voi Mă veți căuta și nu Mă veți găsi, și acolo unde sunt Eu voi nu puteți veni?»“

Râuri de apă vie Io.4:10-14; Ap.22:17

³⁷În ultima zi, ziua cea mare a sărbătorii, Iesus S-a ridicat în picioare și a strigat: „Dacă cuiva îi este sete, să vină la Mine și să bea! ³⁸Cine crede în Mine, din interiorul lui vor curge râuri de apă vie, așa cum a zis Scriptura“. ³⁹Spunea aceasta despre Spiritul pe care trebuiau să-L primească cei care vor crede în El; într-adevăr, Spiritul [Sfânt] nu fusese încă dat, pentru că Iesus nu fusese încă glorificat.

Dezbinare între evrei Lc.12:51

⁴⁰După ce au auzit aceste cuvinte, unii din mulțime ziceau: „Acesta este într-adevăr Profetul“. ⁴¹Alții ziceau: „E Mesia“. Dar alții ziceau: „Oare din Galileea trebuie să vină Mesia?“ ⁴²Oare nu spune Scriptura că Mesia trebuie să vină din familia lui David și din satul Betleem, de unde era David?“ ⁴³Așa că mulțimea s-a dezbinat din cauza Lui. ⁴⁴Unii dintre ei voiau să-L aresteze, dar nimeni n-a pus mâna pe El.

⁴⁵Astfel, gărzile s-au întors la preoții principali și la farisei, care le-au zis: „De ce nu L-ați adus?“ ⁴⁶Gărzile au răspuns: „Niciodată n-a vorbit cineva ca Omul acesta!“ ⁴⁷Fariseii le-au zis: „Nu cumva v-ați lăsat și voi înșelați?“ ⁴⁸Oare a crezut în El vreunul dintre conducători sau dintre farisei?“ ⁴⁹Dar această mulțime care nu cunoaște Legea – sunt niște blestemați!“

⁵⁰Nicodim, cel care se dusese mai înainte la Iesus [noaptea] și care era unul dintre ei, le-a zis: ⁵¹„Oare Legea noastră condamnă un om înainte de a-l asculta mai întâi, ca să știe ce a făcut?“ ⁵²Ei i-au răspuns: „Nu cumva ești și tu din Galileea? Cercetează bine, și vei vedea că din Galileea nu vine niciun profet!“

*[[⁵³Apoi fiecare s-a dus acasă.

Jesus și femeia adulteră Io.3:17; Rom.2:1-3; 2:17-23

8 Jesus S-a dus pe Muntele Măslinilor. ²Dis-de-dimineață S-a întors în templu, și tot poporul s-a apropiat de El. El S-a așezat și a început să-i învețe pe oameni.

³Atunci specialiștii în Lege și fariseii au adus o femeie surprinsă pe cale de a comite adulter. Au pus-o în mijlocul mulțimii ⁴și I-au zis lui Jesus: „Învățătorule, această femeie a fost surprinsă chiar în timp ce comitea adulterul. ⁵Moise, în Lege, ne-a ordonat să lapidăm asemenea femei. Tu ce spui?” ⁶Ei spuneau aceasta ca să-L pună la încercare, pentru a-L putea acuza. Dar Jesus S-a aplecat și a început să scrie cu degetul pe pământ.

⁷Cum ei continuau să-L întrebe, El S-a ridicat și le-a zis: „Acela dintre voi care este fără păcat să arunce cel dintâi cu piatra în ea!” ⁸Apoi S-a aplecat din nou și a continuat să scrie pe pământ.

⁹Când au auzit aceasta, [acuzați de conștiința lor,] au ieșit unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, și El a rămas singur cu femeia care era în mijloc. ¹⁰Jesus S-a ridicat și, [nemaivăzând pe nimeni în afară de ea,] i-a zis: „Femeie, unde sunt cei care te acuzau? Nu te-a condamnat nimeni?” ¹¹Ea a răspuns: „Nimeni, Doamne”. Jesus i-a zis: „Nici Eu nu te condamn; du-te, și de acum înainte să nu mai păcătuiești.”]

Jesus Cristos – Lumina lumii Io.1:4-5; 1:9-12; 5:36-37

¹²Jesus le-a vorbit din nou. El a zis: „Eu sunt Lumina lumii. Cine Mă urmează nu va umbla în întuneric, ci va avea Lumina Vieții”.

¹³Atunci fariseii I-au zis: „Tu Însuși depui mărturie despre Tine; mărturia Ta deci nu este valabilă”. ¹⁴Jesus le-a răspuns: „Chiar dacă Eu depun mărturie despre Mine Însumi, mărturia Mea e adevărată, căci știu de unde am venit și unde Mă duc, dar voi nu știți nici de unde vin, nici unde Mă duc.

¹⁵Voi judecați în mod omenesc, Eu nu judec pe nimeni. ¹⁶Și chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci sunt cu Tata, care M-a trimis. ¹⁷În Legea voastră e scris că mărturia a doi oameni este adevărată. ¹⁸Eu depun mărturie despre Mine Însumi, și despre Mine depun mărturie și Tata, care M-a trimis”.

¹⁹Ei I-au zis deci: „Unde este Tatăl Tău?” Jesus a răspuns: „Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, L-ați cunoaște și pe Tatăl Meu”. ²⁰Jesus a spus aceste cuvinte în timp ce-i învăța pe oameni în templu, în locul unde era trezoreria, și nimeni nu L-a arestat, pentru că încă nu-I venise ora.

²¹Jesus le-a zis din nou: „Eu Mă duc, și voi Mă veți căuta, dar veți muri în păcatul vostru; voi nu puteți veni acolo unde Mă duc Eu”.

²²Evreii ziceau deci: „Vrea cumva să Se omoare, pentru că spune: «Voi nu puteți veni acolo unde Mă duc Eu?»”

²³El le-a zis: „Voi sunteți de jos, Eu sunt de sus; voi sunteți din lumea

aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta. ²⁴De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; într-adevăr, dacă nu credeți că *Eu sunt*ⁿ, veți muri în păcatele voastre“.

²⁵Ei I-au zis: „Cine ești Tu?“ Iesus le-a răspuns: „Ce vă spun de la început? ²⁶Am multe lucruri de spus și de judecat cu privire la voi, dar Cel care M-a trimis este adevărat, și ce am auzit de la El spun lumii“. ²⁷Ei nu au înțeles că le vorbea despre Tată. ²⁸Iesus le-a zis deci: „Când Îl veți fi înălțat pe Fiul Omului, atunci veți recunoaște că *Eu sunt* și că nu fac nimic de la Mine Însumi, ci că vorbesc după cum M-a învățat Tata. ²⁹Cel ce M-a trimis este cu Mine; El nu M-a lăsat singur, pentru că fac totdeauna ce-I este plăcut“. ³⁰În timp ce vorbea aceste lucruri, mulți au crezut în El.

Numai adevărul divin eliberează. Cauza împotrivirii față de adevăr
1.Io.1:5-10; 2.Cor.4:3-4; Gal.3:7,29

³¹Atunci Iesus le-a zis evreilor care crezuseră în El: „Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, atunci sunteți cu adevărat discipolii Mei, ³²veți cunoaște Adevărul, iar Adevărul vă va face liberi“. ³³Ei I-au răspuns: „Noi suntem descendenții lui Abraham și n-am fost niciodată sclavii nimănui. Cum poți să spui: «Veți deveni liberi?»“

³⁴Iesus le-a răspuns: „Vă spun adevărul, oricine comite păcatul este sclav al păcatului. ³⁵Sclavul nu rămâne pentru totdeauna în familie, dar fiul rămâne pentru totdeauna. ³⁶Deci, dacă Fiul vă eliberează, veți fi cu adevărat liberi. ³⁷Știu că sunteți descendenții lui Abraham. Totuși, căutați să Mă ucideți, întrucât Cuvântul Meu nu pătrunde în voi. ³⁸Eu vorbesc despre ceea ce am văzut la Tatăl Meu, iar voi faceți ceea ce ați auzit de la tatăl vostru“.

³⁹Ei I-au răspuns: „Tatăl nostru este Abraham!“ Iesus le-a zis: „Dacă ați fi copiii lui Abraham, ați face faptele lui Abraham. ⁴⁰Dar, în realitate, voi căutați să Mă ucideți, pe Mine, un Om care v-a spus adevărul pe care l-a auzit de la Dumnezeu. Abraham n-a făcut așa ceva. ⁴¹Voi faceți faptele tatălui vostru“. Ei I-au zis: „Noi nu ne-am născut copii nelegitimi; avem un singur Tată: pe Dumnezeu“.

⁴²Iesus le-a zis: „Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, M-ați iubi, căci Eu am ieșit de la Dumnezeu și vin din partea Lui. Eu n-am venit de la Mine Însumi, ci El M-a trimis. ⁴³De ce nu înțelegeți limbajul Meu? Pentru că nu puteți să ascultați Cuvântul Meu. ⁴⁴Voi îl aveți ca tată pe diavol și vreți să îndepliniți dorințele tatălui vostru. El a fost ucigaș încă de la început și nu se ține de adevăr, pentru că în el nu există adevăr. Când spune minciuna, vorbește din ale lui, pentru că el este mincinos și tatăl minciunii.

⁴⁵Dar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți. ⁴⁶Cine dintre

---

8:24 (la fel v. 28,58) *Eu sunt*: nume pe care Și I-a dat Dumnezeu când i S-a revelat lui Moise în Exod 3:14. Vezi Evrei 13:8.

voi Mă poate dovedi vinovat de păcat? Dacă spun adevărul, de ce nu Mă credeți? ⁴⁷Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi nu ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu“.

Dezonorarea și respingerea Fiului lui Dumnezeu

Rom.10:21; Fap.7:51

⁴⁸Evreii I-au răspuns: „Nu avem dreptate să spunem că ești samaritanⁿ și că ești posedat de demoni?“ ⁴⁹Iesus le-a răspuns: „Eu nu sunt posedat de demoni. Dimpotrivă, Îl onorez pe Tatăl Meu, iar voi Mă dezono-rați pe Mine. ⁵⁰Eu nu-Mi caut gloria. Este Unul care o caută și care judecă. ⁵¹Vă spun adevărul, dacă păzește cineva Cuvântul Meu nu va muri niciodată“.

⁵²[Atunci] evreii I-au spus: „Acum știm cu siguranță că ești posedat de demoni. Abraham a murit, profeții la fel, și Tu zici: «Dacă păzește cineva Cuvântul Meu nu va muri niciodată». ⁵³Oare ești Tu mai mare decât tatăl nostru Abraham, care a murit? Profeții au murit și ei. Cine Te crezi?“

⁵⁴Iesus le-a răspuns: „Dacă Eu Mă glorific pe Mine Însumi, gloria Mea nu înseamnă nimic. Tatăl Meu este Cel care Mă glorifică, Cel despre care voi spuneți că este Dumnezeul vostru, ⁵⁵și totuși nu L-ați cunoscut. Eu însă Îl cunosc, iar dacă aș spune că nu-L cunosc, aș fi un mincinos la fel ca voi. Dar Eu Îl cunosc și Îi păzesc Cuvântul. ⁵⁶Abraham, strămoșul vostru, s-a umplut de bucurie la gândul că va vedea ziua Mea; el a văzut-o și s-a bucurat“. ⁵⁷Evreii I-au zis: „N-ai nici 50 de ani și l-ai văzut pe Abraham!“ ⁵⁸Iesus le-a zis: „Vă spun adevărul, înainte ca Abraham să se fi născut, *Eu sunt*“.

⁵⁹Atunci au luat pietre ca să le arunce în El, dar Iesus S-a ascuns și a ieșit din templu [trecând prin mijlocul lor. Și astfel a scăpat].

Vindecarea unui om născut orb 2.Cor.4:6

9În timp ce trecea, Iesus a văzut un orb din naștere. ²Discipolii Lui L-au întrebat: „Învățătorule, cine a păcătuit, el sau părinții lui, de s-a născut orb?“ ³Iesus le-a răspuns: „Nici omul acesta, nici părinții lui n-au păcătuit, ci ca să se manifeste în el lucrările lui Dumnezeu.

⁴Cât este zi, trebuie să facem lucrările Celui care M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. ⁵Cât timp sunt în lume, sunt Lumina lumii“. ⁶După ce a spus aceasta, a scuipat pe pământ și a făcut cu saliva niște noroi, a uns cu noroi ochii [orbului] ⁷și i-a zis: „Du-te să te speli în bazinul Siloam“, nume care înseamnă „trimis“. El s-a dus, s-a spălat și a venit văzând.

⁸Vecinii lui și cei care îl văzuseră mai înainte cerșind ziceau: „Nu este oare cel care stătea și cerșea?“ ⁹Unii ziceau: „El este“. Alții ziceau: „Nu, ci seamănă cu el“. Iar el afirma: „Eu sunt“. ¹⁰Ei i-au zis deci: „Cum

[deci] și s-au deschis ochii?“ ¹¹El le-a răspuns: „Omul care Se numește Iesus a făcut noroi, mi l-a pus pe ochi și mi-a zis: «Du-te la Siloam și spală-te!» Așa că m-am dus, m-am spălat și apoi am putut vedea“. ¹²Ei i-au zis: „Unde este acest Om?“ El a răspuns: „Nu știu“.

Interogarea celui vindecat de către farisei Mt.23:13; Io.10:37-38

¹³Ei l-au adus la farisei pe omul care fusese orb. ¹⁴Iesus făcuse noroi și îi deschisese ochii într-o zi de sabbat. ¹⁵La rândul lor, fariseii l-au întrebat cum și-a recăpătat vederea. El le-a spus: „Mi-a pus noroi pe ochi, m-am spălat, și văd!“ ¹⁶Unii dintre farisei ziceau: „Acest Om nu vine de la Dumnezeu, pentru că nu respectă sabbatul“, dar alții ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă asemenea semne miraculoase?“ Și era dezbinare între ei. ¹⁷I-au zis din nou orbului: „Tu ce spui despre El, pentru că și-a deschis ochii?“ El a răspuns: „Este un profet“.

¹⁸Evreii nu au crezut că el fusese orb și că își recăpătase vederea până nu au trimis după părinții lui. ¹⁹Ei i-au interogată, zicând: „Acesta este fiul vostru, despre care spuneți că s-a născut orb? Cum se face că vede acum?“ ²⁰Părinții lui au răspuns: „Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb, ²¹dar nu știm cum se face că vede acum, nici cine i-a deschis ochii. Întrebați-l pe el însuși, este destul de mare ca să vorbească în ce-l privește“. ²²Părinții lui au spus aceasta fiindcă le era teamă de conducătorii evrei. Într-adevăr, aceștia decisese deja să-l excludă din sinagogă pe cel care Îl va recunoaște pe Iesus drept Mesia. ²³Iată de ce au zis părinții lui: „Este destul de mare, întrebați-l pe el!“

²⁴Fariseii l-au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: „Dă glorie lui Dumnezeu! Noi știm că acest Om este un păcătos“. ²⁵El le-a răspuns: „Dacă e păcătos sau nu, nu știu. Eu știu un singur lucru: eram orb, dar acum văd“. ²⁶Ei i-au zis [din nou]: „Ce și-a făcut? Cum și-a deschis ochii?“ ²⁷El le-a răspuns: „V-am spus deja, și n-ați ascultat. De ce vreți să auziți din nou? Vreți și voi să deveniți discipolii Lui?“ ²⁸Ei l-au insultat și i-au zis: „Tu ești discipolul Lui. Noi suntem discipolii lui Moise. ²⁹Noi știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise, dar Acesta nu știm de unde este“.

³⁰Omul le-a răspuns: „Este uimitor că voi nu știți de unde e, și totuși El mi-a deschis ochii. ³¹Știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, dar dacă cineva este pios și face voia Lui, pe acela îl ascultă. ³²Nu s-a mai auzit niciodată spunându-se că cineva a deschis ochii unui om născut orb. ³³Dacă acest Om nu ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic“. ³⁴Ei i-au răspuns: „Tu te-ai născut cu totul în păcat, și ne înveți pe noi!“ Și l-au dat afară.

Orbii văd și cei ce văd devin orbi Lc.10:21; 2.Cor.4:3-6

³⁵Iesus a aflat că l-au dat afară. Întâlnindu-l, i-a zis: „Crezi tu în Fiul Omului?“ ³⁶El i-a răspuns: „Și cine este, Doamne, ca să cred în El?“

³⁷Jesus i-a zis: „L-ai văzut, este Cel care vorbește cu tine“. ³⁸Atunci el a zis: „Cred, Doamne“. Și s-a prosternat înaintea Lui.

³⁹Apoi Jesus i-a zis: „Eu am venit în această lume pentru judecată, pentru ca cei ce nu văd să vadă, iar cei ce văd să devină orbi“.

⁴⁰Unii dintre fariseii care erau cu El au auzit aceste cuvinte și I-au zis: „Nu cumva și noi suntem orbi?“ ⁴¹Jesus le-a răspuns: „Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat. Dar, în realitate, voi spuneți: «Vedem». [Astfel deci,] păcatul vostru rămâne.

Păstorul cel Bun 1.Pt.2:24-25; 5:4

10Vă spun adevărul, cine nu intră pe poartă în țarcul oilor, ci se ca-
 țără prin altă parte, este un hoț și un tâlhar. ²Dar cine intră pe
 poartă e păstorul oilor. ³Portarul îi deschide, și oile îi aud vocea; el își
 cheamă pe nume oile care îi aparțin și le duce afară. ⁴După ce le-a scos
 afară pe toate, merge înaintea lor, iar oile îl urmează, pentru că îi cunosc
 vocea. ⁵Ele nu vor urma un străin, ci vor fugi departe de el, pentru că nu
 cunosc vocea străinilor“. ⁶Jesus le-a spus această parabolăⁿ, dar ei n-au
 înțeles despre ce le vorbea.

⁷Jesus le-a zis din nou: „Vă spun adevărul, Eu sunt Poarta oilor. ⁸Toți
 cei care au venit înaintea mea sunt hoți și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat.
⁹Eu sunt Poarta. Dacă intră cineva prin Mine, va fi salvat; va intra și
 va ieși și va găsi pășune. ¹⁰Hoțul nu vine decât ca să fure, să înjunghie
 și să distrugă; Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din abundență.

¹¹Eu sunt Păstorul cel Bun. Păstorul cel Bun Își dă viața pentru oi.
¹²Salariatul simplu, care nu este păstor, și căruia nu-i aparțin oile, când
 vede lupul venind abandonează oile și fuge, iar lupul le prinde și le îm-
 prăștie. ¹³[Salariatul simplu fuge] pentru că lucrează pentru bani și nu-i
 pasă de oi. ¹⁴Eu sunt Păstorul cel Bun și Îmi cunosc oile, iar oile Mele
 Mă cunosc pe Mine, ¹⁵la fel cum Mă cunoaște Tata și cum Îl cunosc Eu
 pe Tata. Eu Îmi dau viața pentru oi.

¹⁶Am și alte oi care nu sunt din acest țarc; și pe acelea trebuie să le
 aduc; ele vor asculta vocea Mea, și va fi o singură turmă, un singur Păs-
 tor. ¹⁷De aceea Mă iubește Tata, pentru că Îmi dau viața ca s-o iau din
 nou. ¹⁸Nu Mi-o ia nimeni, ci o dau Eu de la Mine. Am puterea s-o dau
 și am puterea s-o iau din nou. Acesta este ordinul pe care l-am primit de
 la Tatăl Meu“.

¹⁹Din cauza acestor cuvinte s-a făcut din nou dezbinare între evrei.
²⁰Mulți dintre ei spuneau: „Are un demon și este nebun. De ce-L ascult-
 tați?“ ²¹Alții ziceau: „Aceste cuvinte nu sunt ale unui posedat de demoni.
 Poate oare un demon să deschidă ochii unui orb?“

²²Se ținea atunci la Ierusalim sărbătoarea dedicării templului. Era
 iarnă. ²³Jesus Se plimba prin templu, sub porticul lui Solomon. ²⁴Evreii

---

10:6 Parabolă: istorioară care are ca scop explicarea unui adevăr spiritual cu ajutorul unui exemplu preluat din viața cotidiană.

L-au înconjurat și I-au zis: „Până când ne lași în suspans? Dacă Tu ești Mesia, spune-ne-o deschis!”

²⁵Jesus le-a răspuns: „V-am spus, și nu credeți. Lucrările pe care le fac în numele Tatălui Meu depun mărturie în favoarea Mea, ²⁶dar voi nu credeți, pentru că nu faceți parte dintre oile Mele, [cum v-am zis]. ²⁷Oile Mele ascultă vocea Mea, Eu le cunosc, și ele Mă urmează. ²⁸Eu le dau viața eternă. Ele nu vor pieri niciodată, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. ²⁹Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți, și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. ³⁰Eu și Tata suntem una“.

Necredința și împotrivirea față de Fiul lui Dumnezeu Io.8:51-59

³¹Evreii au luat din nou pietre ca să-L lapideze. ³²Jesus le-a zis: „V-am arătat multe lucrări bune care vin de la Tatăl Meu; din cauza cărei lucrări Mă lapidați?” ³³Evreii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună Te lapidăm noi, ci pentru o blasfemie, pentru că Tu, care ești Om, Te faci Dumnezeu“.

³⁴Jesus le-a răspuns: „Oare nu este scris în Legea voastră: *Eu am zis: «Sunteți niște dumnezei!»*”? ³⁵Dacă este adevărat că ea i-a numit dumnezei pe cei cărora le-a fost adresat Cuvântul lui Dumnezeu și dacă Scriptura nu poate fi anulată, ³⁶cum puteți să spuneți Celui pe care Tatăl L-a consacrat și L-a trimis în lume: «Blasfemiezi!», și aceasta pentru că am afirmat: «Sunt Fiul lui Dumnezeu»? ³⁷Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți! ³⁸Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți în aceste lucrări, ca să știți și să recunoașteți că Tata este în Mine și că Eu sunt în Tata!“

³⁹Ei căutau [deci] să-L aresteze din nou, dar El a scăpat din mâinile lor. ⁴⁰Jesus S-a dus iarăși pe celălalt mal al Iordanului, în locul unde botezase Ioan mai înainte, și a rămas acolo. ⁴¹Mulți oameni au venit la El; ei spuneau: „Ioan n-a făcut niciun semn miraculos, dar tot ce a spus el cu privire la acest Om era adevărat“. ⁴²Și mulți au crezut în El acolo.

Învieirea lui Lazăr Io.5:20-29; 1.Cor.15:20-27,54

1 Un om, numit Lazăr, era bolnav. El era din Betania, orașelul Mariei și al surorii ei Marta. ²— Maria era cea care a turnat parfum pe picioarele Domnului și le-a șters cu părul ei; fratele ei, Lazăr, era cel bolnav. — ³Surorile I-au trimis vorbă lui Iesus: „Doamne, cel pe care-l iubești este bolnav“.

⁴Când a auzit aceasta, Iesus a zis: „Boala aceasta nu va ajunge la moarte, ci este în vederea gloriei lui Dumnezeu, ca prin ea să fie gloriificat Fiul lui Dumnezeu“. ⁵Dar Iesus o iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr. ⁶Când a auzit deci că Lazăr era bolnav, a mai rămas două zile în locul unde era. ⁷Apoi le-a zis discipolilor: „Să ne întoarcem în Iudeea!“ ⁸Discipolii I-au zis: „Învățătorule, nu demult evreii căutau să Te lapi-

deze, și Tu Te întorci acolo?”

⁹Jesus le-a răspuns: „Nu sunt oare douăsprezece ore pe zi? Dacă cineva umblă în timpul zilei, nu se împiedică, pentru că vede lumina acestei lumi; ¹⁰dar dacă cineva umblă în timpul nopții, se împiedică, pentru că lumina nu este în el“. ¹¹După aceste cuvinte, El le-a zis: „Prietenul nostru Lazăr a adormit, dar Mă duc să-l trezesc“.

¹²Discipolii I-au zis: „Doamne, dacă a adormit, se va face bine“. ¹³Dar Jesus vorbise despre moartea lui Lazăr, ei însă au crezut că vorbea despre odihna somnului. ¹⁴Atunci Jesus le-a spus deschis: „Lazăr a murit, ¹⁵și, din cauza voastră, ca să credeți, Mă bucur că n-am fost acolo. Dar să mergem la el!“ ¹⁶Atunci Toma, numit Geamănul, a zis celorlalți discipoli: „Să mergem și noi ca să murim cu El“.

¹⁷La sosirea Sa, Jesus a aflat că Lazăr era deja de patru zile în mormânt. ¹⁸Betania era aproape de Ierusalim, la mai puțin de trei kilometri, ¹⁹și mulți evrei veniseră la Marta și la Maria ca să le consoleze pentru moartea fratelui lor. ²⁰Când Marta a auzit că sosea Jesus, I-a ieșit în întâmpinare, dar Maria ședea în casă.

²¹Marta I-a zis lui Jesus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit. ²²Dar [și] acum, știi că tot ce-I vei cere lui Dumnezeu, Dumnezeu îți va da“. ²³Jesus i-a zis: „Fratele tău va învia!“ ²⁴Marta I-a răspuns: „Știu că va învia la înviere, în ziua de pe urmă“.

²⁵Jesus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine va trăi, chiar dacă moare, ²⁶și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi aceasta?“ ²⁷Ea I-a zis: „Da, Doamne, cred că Tu ești Mesia, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume“.

²⁸După ce a spus aceasta, ea s-a dus s-o cheme la o parte pe sora ei Maria, zicându-i: „Învățătorul este aici și te cheamă“. ²⁹La aceste cuvinte, Maria s-a ridicat repede și s-a dus la El. ³⁰Jesus încă nu intrase în orașel, ci era tot în locul unde-L întâlnise Marta. ³¹Evreii care erau cu ea în casă și o consolau au văzut-o ridicându-se deodată și ieșind; ei au urmat-o, crezând că se duce la mormânt, ca să plângă acolo.

³²Maria deci, când a ajuns acolo unde era Jesus și L-a văzut, a căzut la picioarele Lui și I-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit“. ³³Văzând-o plângând, pe ea și pe evreii care veniseră cu ea, Jesus a fost profund mișcat în spirit și S-a tulburat. ³⁴El a zis: „Unde l-ați pus?“ Ei I-au răspuns: „Doamne, vino și vezi!“ ³⁵Jesus a plâns. ³⁶Atunci evreii au zis: „Iată cum îl iubea!“ ³⁷Dar unii dintre ei au zis: „El, care a deschis ochii orbului, nu putea oare să facă în așa fel încât omul acesta să nu moară?“

³⁸Jesus, încă o dată profund mișcat, S-a dus la mormânt. Acesta era o grotă, la intrarea căreia fusese pusă o piatră. ³⁹Jesus a zis: „Dați piatra la o parte!“ Marta, sora celui mort, I-a zis: „Doamne, miroase deja, căci este de patru zile acolo“. ⁴⁰Jesus i-a zis: „Oare nu ți-am spus că, dacă crezi, vei vedea gloria lui Dumnezeu?“

⁴¹Ei au dat deci piatra la o parte [de la locul unde fusese pus mortul]. Iesus Și-a ridicat atunci ochii și a zis: „Tată, Îți mulțumesc pentru că M-ai ascultat. ⁴²Eu știam că Mă ascuți totdeauna, dar am vorbit din cauza mulțimii care Mă înconjoară, ca să creadă că Tu M-ai trimis“. ⁴³După ce a spus acestea, a strigat cu voce răsunătoare: „Lazăr, ieși afară!“ ⁴⁴Mortul a ieșit cu picioarele și mâinile legate cu fâșii de pânză și cu fața înfășurată într-un giulgiu. Iesus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l să meargă!“

⁴⁵Mulți dintre evreii care veniseră la Maria și care văzuseră ce făcuse Iesus au crezut în El. ⁴⁶Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus ce făcuse Iesus.

Planul sanhedrinului de a-L ucide pe Iesus Lc.16:31; Lc.20:20:13-15

⁴⁷Atunci preoții principali și fariseii au convocat sanhedrinul^a și au zis: „Ce să facem? Într-adevăr, acest Om face multe semne miraculoase. ⁴⁸Dacă Îl lăsăm să continue, toți vor crede în El, și vor veni romanii și ne vor distruge orașul și națiunea“.

⁴⁹Unul dintre ei, Caiafa, care în acel an era mare preot, a zis: „Voi nu știți nimic ⁵⁰și nu vă gândiți că este în interesul nostru să moară un singur Om pentru popor și să nu dispară întreaga națiune“. ⁵¹Dar nu a spus aceasta de la el însuși, ci cum era mare preot în anul acela, a profetizat că Iesus trebuia să moară pentru națiune. ⁵²Și nu numai pentru națiune, ci și ca să-i adune într-un singur Corp pe copiii lui Dumnezeu care sunt împrăștiați.

⁵³Astfel, din ziua aceea au plănit să-I ia viața. ⁵⁴De aceea, Iesus nu mai circula în public printre evrei, ci a plecat de acolo în regiunea de lângă deșert, într-un oraș numit Efraim, unde a rămas cu discipolii Săi.

⁵⁵Paștele evreilor era aproape, și mulți oameni s-au dus de la țară la Ierusalim înainte de Paște ca să se purifice. ⁵⁶Ei Îl căutau pe Iesus și-și spuneau unii altora în templu: „Ce credeți, oare va veni la sărbătoare?“ ⁵⁷Dar preoții principali și fariseii dăduseră ordin ca, dacă cineva știa unde era Iesus, să-L denunțe, ca să-L aresteze.

Maria unge picioarele lui Iesus Mt.26:6-13; Mc.14:3-9

12 Cu șase zile înainte de Paște, Iesus a sosit în Betania, unde era Lazăr pe care îl înviase. ²Acolo, I-au dat o cină. Marta servea la masă, iar Lazăr era printre cei ce stăteau la masă cu El. ³Maria a luat o jumătate de litru de parfum de nard pur foarte scump, l-a turnat pe picioarele lui Iesus, apoi le-a șters cu părul ei; casa s-a umplut de mirosul parfumului.

⁴Unul dintre discipolii Lui, Iuda Iscariot, [fiul lui Simon], cel care avea să-L trădeze, a zis: ⁵„De ce nu s-a vândut acest parfum cu 300 de

---

11:47 *Sanhedrin*: consiliu evreiesc prezidat de marele preot, care ținea loc de guvern și tribunal pentru chestiuni care nu erau de competența romanilor.

monede de argint pentru a le da săracilor?“ ⁶El zicea aceasta nu pentru că îi păsa de săraci, ci pentru că era un hoț și, cum ținea punga, lua ce se punea în ea.

⁷Jesus i-a zis atunci: „Las-o! Ea a păstrat acest parfum pentru ziua înmormântării Mele. ⁸Într-adevăr, pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, în timp ce pe Mine nu Mă aveți totdeauna“. ⁹O mulțime mare de evrei a aflat că Jesus era în Betania; ei au venit acolo nu numai din cauza Lui, ci și ca să-l vadă pe Lazăr, pe care îl înviase El. ¹⁰Preoții principali au decis să-l ucidă și pe Lazăr, ¹¹pentru că mulți evrei îi părăseau și credeau în Jesus din cauza lui.

Intrarea lui Mesia Jesus în Ierusalim Mt.21:1-11; Mc.11:1-10

¹²A doua zi, o mulțime numeroasă de oameni veniți la sărbătoare a aflat că Jesus Se ducea la Ierusalim. ¹³Ei au luat ramuri de palmieri și I-au ieșit în întâmpinare. Ei strigau: „*Osana! Bindecuvântat să fie Cel ce vine în numele Domnului!*“, regele Israelului!“ ¹⁴Jesus a găsit un măgăruș și a încălecat pe el, după cum este scris: ¹⁵*Nu te teme, fiica Sionului! Iată-L pe Regele tău care vine, călare pe mânzul unei măgărițe.*“

¹⁶Pe moment, discipolii Lui n-au înțeles ce se petrecea, dar când Jesus a fost glorificat și-au amintit că aceste lucruri erau scrise cu privire la El și că fuseseră făcute pentru El. ¹⁷Mulțimea care fusese cu Jesus când îl chemase pe Lazăr să iasă din mormânt și-l înviase depunea mărturie pentru El. ¹⁸De aceea, ea I-a ieșit în întâmpinare, pentru că aflase că El făcuse acest semn miraculos. ¹⁹Fariseii și-au zis deci unii altora: „Vedeți că nu câștigați nimic; iată că [toată] lumea s-a dus după El“.

²⁰Erau și niște greci printre cei ce se duceau ca să se închine în timpul sărbătorii. ²¹Ei i s-au adresat lui Filip, care era din Betsaida în Galileea, și i-au cerut: „Domnule, am vrea să-L vedem pe Jesus!“ ²²Filip s-a dus să-i spună lui Andrei, iar Andrei și Filip s-au dus să-I spună lui Jesus.

Mesia Își anunță moartea sacrificială și glorificarea

Lc.9:21-25; Evr.2:9-10

²³Jesus le-a răspuns: „A venit ora ca Fiul Omului să fie glorificat. ²⁴Vă spun adevărul, dacă bobul de grâu căzut în pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, produce mult rod. ²⁵Cine își iubește viața o va pierde, și cine își urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru viața eternă. ²⁶Dacă Mă servește cineva, să Mă urmeze, și acolo unde sunt Eu va fi și servitorul Meu; dacă Mă servește cineva, Tata îl va onora.

²⁷Acum *sufletul Meu este tulburat. Și ce să spun? «Tată, salvează-Mă»* din această oră!)? Nu, tocmai din acest motiv am venit până la

---

12:13 *Osana... Domnului:* citat din Psalmul 118:25-26. *Osana* este transcrierea unei expresii care înseamnă *salvează deci* și a devenit o exclamație de bucurie sau un strigăt de bun-venit.

12:15 *Nu te teme... măgărițe:* citat din Zaharia 9:9.

12:27 *Sufletul... salvează-Mă:* citat din Psalmul 6:3-4.

această oră. ²⁸Tată, glorifică-Ți numele!“ Atunci s-a auzit din cer o voce: „L-am glorificat și-l voi mai glorifica“. ²⁹Mulțimea care era acolo și care auzise spunea că era tunetul. Alții ziceau: „I-a vorbit un înger“. ³⁰Jesus a luat iarăși cuvântul: „Nu din cauza Mea s-a auzit această voce, ci din cauza voastră. ³¹Acum are loc judecata acestei lumi; acum prințul acestei lumi va fi aruncat afară. ³²Iar Eu, când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la Mine“. ³³Prin aceste cuvinte, El arăta cu ce fel de moarte avea să moară.

³⁴Mulțimea l-a răspuns: „Noi am auzit din Lege că Mesia va trăi pentru totdeauna; cum poți atunci să spui: «Trebuie ca Fiul Omului să fie înălțat»? Cine este acest «Fiu al Omului»?“ ³⁵Jesus le-a zis: „Lumina este încă puțin timp cu voi. Umblați în timp ce aveți Lumina, ca să nu vă surprindă întunericul, căci cine umblă prin întuneric nu știe unde se duce. ³⁶Cât timp aveți Lumina, credeți în ea, ca să deveniți fii ai Luminii!“ După ce a spus acestea, Jesus a plecat și S-a ascuns de ei.

Poporul stăruie în necredință Evr.3:7-8

³⁷În pofida tuturor semnelor miraculoase pe care le făcuse înaintea lor, ei tot nu credeau în El, ³⁸ca să se împlinescă cuvântul rostit de profetul Isaia: *Doamne, cine a crezut mesajul nostru și cui i-a fost revelat brațul Domnului?* ³⁹De aceea nu puteau să creadă, pentru că Isaia a mai spus: ⁴⁰*El le-a orbit ochii și le-a împietrit inima ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă în inimă, să nu se convertească și să nu-i vindec.* ⁴¹Isaia a spus aceste lucruri pentru că a văzut gloria Lui și a vorbit despre El.

⁴²Cu toate acestea, chiar dintre conducători, mulți au crezut în El, dar, din cauza fariseilor, nu declarau în public aceasta, ca să nu fie excluși din sinagogă. ⁴³Într-adevăr, au iubit mai mult gloria oamenilor decât gloria lui Dumnezeu.

⁴⁴Jesus a strigat astfel: „Cine crede în Mine nu crede numai în Mine, ci și în Cel ce M-a trimis pe Mine, ⁴⁵iar cine Mă vede pe Mine Îl vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine. ⁴⁶Eu, Lumina, am venit în lume pentru ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric.

⁴⁷Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec, căci am venit nu ca să judec lumea, ci s-o salvez. ⁴⁸Cine Mă respinge și nu acceptă cuvintele Mele își are deja judecătorul: Cuvântul pe care l-am rostit, el îl va judeca în ziua de pe urmă. ⁴⁹Într-adevăr, Eu n-am vorbit din inițiativa Mea, ci Tata, care M-a trimis, Mi-a dat un ordin: ce să spun și ce să vorbesc, ⁵⁰și știu că ordinul Lui e viața eternă. Deci, ceea ce vorbesc Eu este exact ce Mi-a zis Tata să spun“.

12:38 *Doamne... Domnului:* citat din Isaia 53:1.

12:40 *El le-a orbit... vindec:* citat din Isaia 6:9-10.

Ultima cină de Paște și spălarea picioarelor Mt.26:19-20

13 Înainte de sărbătoarea Paștelui, Iesus, știind că I-a venit ora să plece din această lume la Tatăl Său, și pentru că îi iubea pe ai Săi care erau lume, i-a iubit până la extrem.

²În timpul cinei, diavolul deja pusese în inima lui Iuda, fiul lui Simon Iscariot, gândul de a-L trăda. ³Iesus, știind că Tata I-a dat totul în mâini, că venise de la Dumnezeu și că Se întorcea la Dumnezeu, ⁴S-a ridicat de la masă, Și-a scos haina și a luat un ștergar cu care S-a încins. ⁵Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele discipolilor Lui și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.

⁶Când a ajuns la Simon Petru, acesta I-a zis: „Doamne, Tu să-mi speli picioarele?” ⁷Iesus i-a răspuns: „Tu nu știi acum ce fac Eu, dar vei înțelege după aceea.” ⁸Petru I-a zis: „Nu, niciodată nu-mi vei spăla picioarele!” Iesus i-a răspuns: „Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte cu Mine.” ⁹Simon Petru I-a zis: „Doamne, nu numai picioarele, ci și mâinile și capul.” ¹⁰Iesus i-a zis: „Cine s-a îmbăiat nu are nevoie să-și spele decât picioarele pentru a fi în întregime curat, și voi sunteți curați, dar nu toți.” ¹¹Într-adevăr, El îl cunoștea pe cel care avea să-L trădeze, de aceea a spus: „Nu toți sunteți curați.”

¹²După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat haina, S-a așezat din nou la masă și le-a zis: „Înțelegeți ce v-am făcut?” ¹³Voi Mă numiți Învățător și Domn, și aveți dreptate, căci sunt. ¹⁴Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele, atunci și voi trebuie să vă spălați picioarele unii altora, ¹⁵căci v-am dat un exemplu, ca să faceți și voi cum v-am făcut Eu vouă. ¹⁶Vă spun adevărul, sclavul nu este mai mare decât stăpânul lui și mesagerul nu e mai mare decât cel care l-a trimis. ¹⁷Dacă știți aceste lucruri, sunteți fericiți dacă le faceți.

Iesus și trădătorul Mt.26:21-25; Mc.14:18-21; Lc.22:21-23

¹⁸Nu vorbesc despre voi toți: Eu îi cunosc pe cei pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura: *Cine mănâncă pâine cu Mine și-a ridicat călcâiul împotriva Mea.* ¹⁹Vă spun de acum, înainte să se întâmple, pentru ca atunci când se va întâmpla să credeți că *Eu sunt*!”

²⁰Vă spun adevărul, cine îl primește pe cel trimis de Mine Mă primește pe Mine, iar cine Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”

²¹După ce a spus aceste cuvinte, Iesus a fost tulburat în spirit și a mărturisit, zicând: „Vă spun adevărul, unul dintre voi Mă va trăda.” ²²Discipolii s-au uitat unii la alții, fără să știe despre cine vorbea. ²³Unul dintre discipolii Lui, cel pe care-l iubea Iesus, stătea la masă alături de Iesus. ²⁴Simon Petru i-a făcut deci semn să întrebe cine era cel despre care vorbea Iesus. ²⁵Acest discipol s-a aplecat spre Iesus și i-a zis: „Doamne,

13:18 Cine... împotriva Mea: citat din Psalmul 41:9.

13:19 Eu sunt: aluzie la numele pe care Și l-a dat Dumnezeu când i S-a revelat lui Moise în Exod 3:14.

cine este?”²⁶ Iesus i-a răspuns: „Este cel căruia îi voi da această bucățică de pâine după ce am înmuiat-o în castron“. Apoi El a înmuiat bucățica și i-a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscariot.

²⁷De îndată ce Iuda a luat bucățica, Satan a intrat în el. Iesus i-a zis: „Ce faci, fă repede!“²⁸Nimeni dintre cei care erau la masă n-a înțeles de ce i-a spus aceasta. ²⁹Cum Iuda ținea punga, unii credeau că Iesus îi zicea: „Cumpără ce avem nevoie pentru sărbătoare!“ sau îi cerea să dea ceva celor săraci. ³⁰După ce a luat deci bucățica de pâine, Iuda a ieșit imediat. Era noapte.

Glorificarea lui Iesus și porunca cea nouă Io.15:12-14,17

³¹După ce a ieșit Iuda, Iesus a zis: „Acum este glorificat Fiul Omului, și Dumnezeu e glorificat în El. ³²Dacă Dumnezeu este glorificat în El, și Dumnezeu Îl va glorifica în Sine Însuși și Îl va glorifica imediat.

³³Copilașilor, mai sunt cu voi doar puțin timp. Mă veți căuta, și ce am spus evreilor: «Voi nu puteți veni acolo unde Mă duc Eu» vă spun și vouă acum.

³⁴Vă dau o poruncă nouă: Iubiți-vă unii pe alții. După cum v-am iubit Eu, așa iubiți-vă și voi unii pe alții. ³⁵Prin aceasta vor recunoaște toți că sunteți discipolii Mei: dacă aveți iubire unii pentru alții“.

Anunțul renegării lui Petru Mt.26:31-35

³⁶Simon Petru I-a zis: „Doamne, unde Te duci?“ Iesus i-a răspuns: „Tu nu Mă poți urma acum acolo unde Mă duc, dar Mă vei urma mai târziu“. ³⁷Petru I-a zis: „Doamne, de ce nu Te pot urma acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine!“³⁸Iesus i-a răspuns: „Îți vei da viața pentru Mine? Îți spun adevărul, nu va cânta cocoșul înainte de a Mă fi renegat de trei ori.

Iesus Cristos, singura cale la Tatăl Său Evr.11:10,16; 1.Tim.2:5

14 Să nu vi se tulbure inima! Credeți în Dumnezeu și credeți în Mine!²În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe; dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. ³Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca să fiți și voi acolo unde sunt Eu. ⁴Voi știți calea spre locul unde Mă duc Eu“.

⁵Toma I-a zis: „Doamne, nu știm unde Te duci. Cum putem ști calea?“⁶Iesus i-a răspuns: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tata decât prin Mine. ⁷Dacă M-ați cunoaște, L-ați cunoaște și pe Tatăl Meu. Și de acum Îl veți cunoaște, și L-ați văzut“.

⁸Filip I-a zis: „Doamne, arată-ni-L pe Tată și ne este de-ajuns!“⁹Iesus i-a zis: „Sunt de atâta timp cu voi, și nu M-ai cunoscut, Filip? Cine M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tata. Cum de spui: «Arată-ni-L pe Tată!»?!¹⁰Nu crezi că Eu sunt în Tata, și Tata este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le spun de la Mine Însuși, ci Tata, care rămâne în

Mine, este Cel care Își face lucrările Lui. ¹¹Credeți-Mă că Eu sunt în Tata, și Tata în Mine! Dacă nu, atunci credeți cel puțin din cauza acestor lucrări!

¹²Vă spun adevărul, cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu, și va face lucrări mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl Meu. ¹³Tot ce veți cere în numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie glorificat în Fiu. ¹⁴Dacă veți cere un lucru în numele Meu, Eu îl voi face.

Promisiunea Spiritului Sfânt. Ascultare și iubire Io.16:5

¹⁵Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele, ¹⁶iar Eu Îl voi ruga pe Tata, și El vă va da un alt Apărător, care să fie cu voi pentru totdeauna: ¹⁷Spiritul adevărului, pe care lumea nu-L poate accepta, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște. [Dar] voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.

¹⁸Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi. ¹⁹Încă puțin, și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu trăiesc și veți trăi și voi. ²⁰În ziua aceea veți ști că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi. ²¹Cine are poruncile Mele și le păzește este cel care Mă iubește; cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu, și Eu de asemenea îl voi iubi și Mă voi face cunoscut lui“.

²²Iuda, nu Iscariot, I-a zis: „Doamne, cum se face că Te vei face cunoscut nouă și nu lumii?“ ²³Iesus i-a răspuns: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi; Noi vom veni la el și Ne vom face locuința în el. ²⁴Cine nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele, și cuvântul pe care-l auziți nu vine de la Mine, ci de la Tata, care M-a trimis. ²⁵V-am spus aceste lucruri cât încă sunt cu voi, ²⁶dar Apărătorul, Spiritul Sfânt, pe care Tata Îl va trimite în numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va reaminti tot ce v-am spus Eu.

Pacea lui Iesus Cristos Io.16:33; Fil.4:6-7

²⁷Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Eu nu v-o dau așa cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima și să nu se înspăimânte!

²⁸Ați auzit că v-am spus: «Mă duc și Mă voi întoarce la voi». Dacă M-ați iubi, v-ați bucura că Mă duc la Tata, pentru că Tata este mai mare decât Mine. ²⁹V-am spus acum aceste lucruri, înainte de a se întâmpla, pentru ca, atunci când se vor întâmpla, să credeți. ³⁰Nu voi mai vorbi mult cu voi, pentru că vine prințul acestei lumi, și el nu are nimic în Mine, ³¹ci această lume trebuie să afle că Eu Îl iubesc pe Tata și că fac exact așa cum Mi-a poruncit Tata. Ridicați-vă, să plecăm de aici!

Vița-de-vie și mlădițele Gal.5:22; Ef.3:17-19; Col.2:6-7

15 Eu sunt adevărata Viță, și Tatăl Meu este Viticulorul. ²Pe orice mlădiță care este în Mine și nu produce rod, El o ridică; și pe orice

mlădiță care produce rod o curăță, ca să producă și mai mult rod. ³Voi sunteți deja curați din cauza Cuvântului pe care vi l-am predicat. ⁴Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. Așa cum mlădița nu poate să producă rod de la sine dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți produce rod dacă nu rămâneți în Mine.

⁵Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu produce mult rod, căci fără Mine nu puteți face nimic. ⁶Dacă cineva nu rămâne în Mine, este aruncat afară ca mlădița și se usucă; apoi mlădițele se adună, se aruncă în foc, și ele ard.

⁷Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, atunci cereți tot ce doriți, și vi se va da. ⁸Prin aceasta este glorificat Tatăl Meu, că voi produceți mult rod, arătând astfel că sunteți discipolii Mei.

⁹Așa cum M-a iubit Tata, așa v-am iubit și Eu. Rămâneți în iubirea Mea! ¹⁰Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în iubirea Mea, așa cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în iubirea Lui. ¹¹V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să fie în voi, și bucuria voastră să fie deplină.

Porunca iubirii Io.13:34-35; 1.Io.3:16-18; 4:7-12

¹²Iată porunca Mea: iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu! ¹³Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: să-și dea viața pentru prietenii lui. ¹⁴Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu. ¹⁵Nu vă mai numesc sclavi, pentru că sclavul nu știe ce face stăpânul lui, ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu. ¹⁶Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am desemnat să mergeți, să produceți rod și rodul vostru să rămână, pentru ca orice Îi veți cere Tatei în numele Meu să vă dea. ¹⁷Vă poruncesc aceasta: să vă iubiți unii pe alții!

Ura lumii pe discipoli. Anunțul persecuțiilor

Mt.10:22-33; 2.Tim.3:12

¹⁸Dacă lumea vă urăște, să știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. ¹⁹Dacă ați fi din lume, lumea v-ar iubi ca pe ai ei; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales din lume, de aceea vă urăște lumea.

²⁰Amintiți-vă cuvântul pe care vi l-am spus: «Sclavul nu este mai mare decât stăpânul lui». Dacă pe Mine M-au persecutat, vă vor persecuta și pe voi; dacă au păzit Cuvântul Meu, îl vor păzi și pe al vostru. ²¹Dar vă vor face toate acestea din cauza numelui Meu, pentru că nu-L cunosc pe Cel ce M-a trimis.

²²Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat, dar acum nu au nicio scuză pentru păcatul lor. ²³Cine Mă urăște pe Mine Îl urăște și pe Tatăl Meu. ²⁴Dacă n-aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altcineva nu le-a făcut, n-ar avea păcat, dar acum le-au văzut și Ne-au urât atât pe Mine, cât și pe Tatăl Meu. ²⁵Astfel s-a împlinit cuvântul scris în Legea

lor: *M-au urât fără motiv.*ⁿ

²⁶Când va veni Apărătorul pe care-L voi trimite din partea Tatei, Spiritul adevărului care vine de la Tata, El va depune mărturie despre Mine. ²⁷Și voi veți depune mărturie despre Mine, pentru că sunteți cu Mine de la început.

16V-am spus aceste lucruri ca să nu vă poticniți. ²Vă vor exclude din sinagogi, și va veni chiar timpul când toți cei care vă vor ucide vor crede că-I aduc închinare lui Dumnezeu. ³Ei vă vor face aceasta pentru că nu L-au cunoscut nici pe Tata, nici pe Mine. ⁴V-am spus aceste lucruri pentru ca atunci când le va veni timpul să vă amintiți că Eu vi le-am spus. Nu v-am spus acestea de la început, pentru că eram cu voi.

Lucrarea Spiritului Sfânt Io.14:16-17,26; 15:26; 1.Cor.2:7-16

⁵Acum Mă duc la Cel care M-a trimis, și niciunul dintre voi nu Mă întreabă: «Unde Te duci?» ⁶Dar pentru că v-am vorbit astfel, întristarea v-a umplut inima. ⁷Totuși, Eu vă spun adevărul: este mai bine pentru voi că plec. Într-adevăr, dacă nu plec, Apărătorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, Îl voi trimite la voi și, ⁸când va veni El, va convinge lumea în ce privește păcatul, dreptitudinea și judecata: ⁹în ce privește păcatul, pentru că ei nu cred în Mine; ¹⁰în ce privește dreptitudinea, pentru că Mă duc la Tatăl Meu și nu Mă veți mai vedea; ¹¹în ce privește judecata, pentru că prințul acestei lumi este condamnat.

¹²Am încă multe să vă spun, dar acum nu le puteți suporta. ¹³Când va veni Apărătorul, Spiritul adevărului, vă va conduce în tot adevărul, căci nu va vorbi de la El Însuși, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va anunța lucrurile viitoare. ¹⁴El Mă va glorifica, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va anunța. ¹⁵Tot ce are Tata e al Meu; de aceea v-am spus că va lua din ce este al Meu și vă va anunța.

Viitoarea jale și bucurie a discipolilor Io.14:18-19; 14:27-29

¹⁶Încă puțin, și nu Mă veți mai vedea; și, din nou, încă puțin, și Mă veți vedea, [pentru că Mă duc la Tata]“. ¹⁷Atunci unii dintre discipolii Lui au zis între ei: „Ce-a vrut să ne spună cu: «încă puțin, și nu Mă veți mai vedea; și, din nou, încă puțin și Mă veți vedea»? Și «pentru că Mă duc la Tata»?“ ¹⁸Ei ziceau deci: „Ce vrea să spună cu: «încă puțin»? Nu știm despre ce vorbește“.

¹⁹Iesus a înțeles că voiau să-L întrebe și le-a zis: „Vă întrebați între voi ce am vrut să spun cu: «încă puțin și nu Mă veți mai vedea; și, din nou, încă puțin și Mă veți vedea»? ²⁰Vă spun adevărul, voi veți plânge și vă veți jeli, în timp ce lumea se va bucura; veți fi în întristare, dar întristarea voastră se va schimba în bucurie. ²¹Femeia, când naște, simte în-

---

15:25 *M-au urât fără motiv:* citat din Psalmul 35:19 (=69:5). Termenul *Lege* putea denota ansamblul Vechiului Testament.

tristare, pentru că i-a venit ora de suferință, dar după ce a născut copilul nu-și mai amintește de durere, din cauza bucuriei că a născut un om pe lume.

²²Și voi sunteți triști acum, dar vă voi vedea din nou, și inima vi se va bucura, și nimeni nu vă va lua bucuria. ²³În ziua aceea nu Mă veți mai întreba de nimic. Vă spun adevărul, tot ce veți cere Tatei în numele Meu, El vă va da. ²⁴Până acum n-ați cerut nimic în numele Meu. Cereți, și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină!

²⁵V-am spus aceste lucruri în parabole. Vine timpul când nu vă voi mai vorbi în parabole, ci vă voi vorbi deschis despre Tata. ²⁶În ziua aceea veți cere în numele Meu, și nu vă spun că Îl voi ruga pe Tata pentru voi. ²⁷Într-adevăr, Însuși Tata vă iubește, fiindcă voi M-ați iubit și ați crezut că Eu am ieșit de la Dumnezeu. ²⁸Am ieșit de la Tata și am venit în lume; acum părăsesc lumea și Mă întorc la Tata“.

²⁹Discipolii Lui I-au zis: „Uite! Acum vorbești deschis și nu mai folosești nicio parabolă. ³⁰Acum știm că știi totul și că n-ai nevoie să Te întrebe nimeni; de aceea, credem că ai ieșit de la Dumnezeu“.

³¹Isus le-a răspuns: „Acum credeți? ³²Iată că vine timpul, și a și venit, ca să fiți risipiți fiecare la ale lui, iar pe Mine să Mă lăsați singur. Totuși, nu sunt singur, pentru că Tata este cu Mine.

³³V-am spus aceasta ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea de suferit, dar curaj, Eu am învins lumea!“

Rugăciunea lui Iesus Cristos pentru discipolii Săi

Rom.8:34; Evr.7:24-28

17 După ce a vorbit astfel, Iesus Și-a ridicat ochii spre cer și a zis: „Tată, a venit timpul! Glorifică-Ți Fiul, pentru ca și Fiul să Te glorifice pe Tine! ²I-ai dat putere peste orice ființă omenească, pentru a da viață eternă tuturor celor pe care I i-ai dat. ³Viața eternă este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Cel pe care L-ai trimis Tu, Iesus Cristos. ⁴Eu Te-am glorificat pe pământ, am terminat lucrarea pe care Mi-ai dat-o de făcut. ⁵Acum, Tată, glorifică-Mă în prezența Ta cu gloria pe care o aveam la Tine înainte de a exista lumea!

⁶Am făcut cunoscut numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ei erau ai Tăi, și Tu Mi i-ai dat, și ei au păzit Cuvântul Tău. ⁷Acum ei știu că tot ce Mi-ai dat vine de la Tine, ⁸pentru că le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu, iar ei le-au acceptat și au recunoscut cu adevărat că am ieșit de la Tine, și au crezut că Tu M-ai trimis.

⁹Eu pentru ei Te rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, pentru că sunt ai Tăi. ¹⁰Tot ce este al Meu e al Tău și ce este al Tău e al Meu, și am fost glorificat în ei. ¹¹Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, în timp ce Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește-i în numele Tău pe care Mi l-ai dat, astfel încât ei să fie una ca Noi!

¹²Când eram cu ei [în lume], îi păzeam Eu în numele Tău pe care Mi

I-ai dat. I-am ocrotit [pe cei pe care Mi i-ai dat], și niciunul dintre ei nu s-a pierdut, în afară de fiul pierzării, ca să se împlinescă Scriptura. ¹³Acum însă vin la Tine, și spun aceste cuvinte în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea în plinătatea ei. ¹⁴Eu le-am dat Cuvântul Tău, și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, la fel cum nici Eu nu sunt din lume. ¹⁵Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. ¹⁶Ei nu sunt din lume, așa cum nici Eu nu sunt din lume. ¹⁷Sfințește-i prin adevăr: Cuvântul Tău este adevărul! ¹⁸Așa cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume i-am trimis și Eu pe ei în lume, ¹⁹și Mă sfințesc pe Mine Însumi pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

²⁰Nu Te rog numai pentru ei, ci și pentru toți cei care vor crede în Mine prin cuvântul lor, ²¹ca toți să fie una, așa cum Tu, Tată, ești în Mine, și cum sunt Eu în Tine, ca și ei să fie [una] în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. ²²Eu le-am dat gloria pe care Mi-ai dat-o Tu, ca să fie una, așa cum Noi suntem una ²³ – Eu în ei și Tu în Mine –, ca ei să fie în mod perfect una, și astfel lumea să recunoască faptul că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit așa cum M-ai iubit pe Mine.

²⁴Tată, vreau ca cei pe care Mi i-ai dat să fie cu Mine acolo unde sunt Eu, ca să vadă gloria Mea pe care Mi-ai dat-o, pentru că M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

²⁵Dreptule Tată, lumea nu Te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au recunoscut că Tu M-ai trimis. ²⁶Le-am făcut cunoscut numele Tău și li-l voi mai face cunoscut, pentru ca iubirea cu care M-ai iubit să fie în ei, și Eu să fiu în ei“.

Suferința și moartea lui Iesus Cristos (Capitolele 18 și 19)

18 După ce a spus aceste cuvinte, Iesus S-a dus împreună cu discipolii Lui pe celălalt mal al pârâului Cedron, unde se afla o grădină, în care a intrat împreună cu discipolii Lui.

Arestarea lui Iesus Mt.26:47-56; Mc.14:43-50; Lc.22:47-53

²Iuda, cel care Îl trăda, cunoștea și el locul, pentru că Iesus cu discipolii Lui se adunaseră de multe ori acolo. ³Iuda a luat deci trupa de soldați romani, ca și gărzile trimise de preoții principali și de farisei, și s-a dus acolo cu felinare, torțe și arme. ⁴Iesus, care știa tot ce urma să I se întâmple, a ieșit și i-a întreat: „Pe cine căutați?“ ⁵Ei I-au răspuns: „Pe Iesus din Nazaret“. Iesus le-a zis: „Eu sunt“. Iuda, cel care Îl trăda, era cu ei. ⁶Când Iesus le-a zis: „Eu sunt“, ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

⁷El i-a întreat din nou: „Pe cine căutați?“ Ei I-au zis: „Pe Iesus din Nazaret“. ⁸Iesus le-a răspuns: „V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă pe Mine Mă căutați, lăsați-i pe aceștia să plece!“ ⁹El a zis aceasta ca să se împlinescă cuvântul pe care-l rostise: „N-am pierdut pe niciunul dintre cei

pe care Mi i-ai dat“.

¹⁰Atunci Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o și i-a lovit pe sclavul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Pe sclav îl chema Malcus.

¹¹Jesus i-a zis lui Petru: „Bagă-ți sabia în teacă! Oare nu voi bea paharul pe care Mi l-a dat Tata să-l beau?“

Jesus înaintea lui Ana și Caiafa. Renegarea lui Petru

Mt.26:57-75; Mc.14:53-72; Lc.22:54-71

¹²Atunci trupa, comandantul și gărzile evreilor L-au arestat pe Jesus și L-au legat. ¹³L-au dus mai întâi la Ana, căci era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela. ¹⁴Caiafa era cel care dăduse acest sfat evreilor: „Este mai bine să moară un singur om pentru popor“.

¹⁵Simon Petru și un alt discipol îl urmau pe Jesus. Acel discipol era cunoscut de marele preot și a intrat cu Jesus în curtea casei marelui preot, ¹⁶în timp ce Petru a rămas afară lângă poartă. Atunci celălalt discipol, care era cunoscut de marele preot, a ieșit, a vorbit cu femeia care păzea poarta și i-a adus și pe Petru înăuntru. ¹⁷Servitoarea care păzea poarta i-a zis lui Petru: „Oare nu ești și tu unul dintre discipolii acestui Om?“ El i-a răspuns: „Nu sunt“. ¹⁸Sclavii și gărzile care erau acolo aprinseră un foc de cărbuni ca să se încălzească, pentru că era frig. Petru stătea cu ei și se încălzea și el.

¹⁹Marele preot L-a interogat pe Jesus despre discipolii Lui și despre învățătura Lui. ²⁰Jesus i-a răspuns: „Am vorbit lumii în mod public; am dat învățătură totdeauna în sinagogă și în templu, unde se adună toți evreii, și n-am spus nimic în secret. ²¹De ce Mă interoghezi? Interoghează-i pe cei care M-au auzit despre ce le-am vorbit; ei știu ce le-am spus“.

²²La aceste cuvinte, una dintre gărzile care se aflau acolo I-a dat o palmă lui Jesus, zicând: „Așa răspunzi marelui preot?“ ²³Jesus i-a zis: „Dacă am vorbit rău, arată ce-am spus rău, dar dacă am vorbit bine, de ce Mă lovești?“ ²⁴Atunci Ana L-a trimis legat la Caiafa, marele preot.

²⁵Simon Petru era acolo și se încălzea. I s-a zis: „Oare nu ești și tu dintre discipolii Lui?“ El a negat și a zis: „Nu sunt“. ²⁶Unul dintre sclavii marelui preot, rudă cu cel căruia Petru îi tăiasse urechea, a zis: „Nu te-am văzut eu în grădină cu El?“ ²⁷Petru a negat din nou, și imediat a cântat un cocoș.

Jesus înaintea lui Pilat Mt.27:1-2,11:23; Mc.15:1-14; Lc.23:1-23

²⁸De la Caiafa, Jesus a fost dus în pretoriu; era dimineață. Ei înșiși n-au intrat în pretoriu, ca să nu se pângărească și să poată lua masa de Paște. ²⁹Pilat a ieșit deci afară la ei și le-a zis: „Ce acuzație aduceți împotriva acestui Om?“ ³⁰Ei i-au răspuns: „Dacă n-ar fi un răufăcător, nu L-am fi dat în mâinile tale“. ³¹Atunci Pilat le-a zis: „Luați-L voi și jude-

cați-L după Legea voastră!“ Evreii i-au zis: „Nouă nu ne este permis să executăm pe nimeni“. ³²Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinescă cuvântul pe care îl zisese Iesus pentru a arăta ce fel de moarte avea să aibă.

³³Atunci Pilat a intrat din nou în pretoriu, L-a chemat pe Iesus și I-a zis: „Ești Tu Regele evreilor?“ ³⁴Iesus i-a răspuns: „De la tine însuși spui aceasta, sau îți-au spus-o alții despre Mine?“ ³⁵Pilat I-a răspuns: „Oare sunt eu evreu? Națiunea Ta și preoții principali Te-au dat în mâinile mele. Ce-ai făcut?“

³⁶Iesus i-a răspuns: „Regatul Meu nu este din lumea aceasta. Dacă Regatul Meu ar fi din lumea aceasta, servitorii Mei s-ar lupta ca să nu fiu dat în mâinile evreilor; dar, în realitate, Regatul Meu nu este de aici“.

³⁷Pilat I-a zis: „Ești deci Rege?“ Iesus i-a răspuns: „Tu zici că sunt Rege. Eu pentru aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume: ca să depun mărturie cu privire la adevăr. Oricine este de partea adevărului aude vocea Mea“.

³⁸Pilat L-a întrebat: „Ce este adevărul?“ Și, spunând aceste cuvinte, a ieșit din nou la evrei și le-a spus: „Eu nu găsesc în El niciun motiv de condamnare. ³⁹Dar cum este un obicei la voi ca de Paște să eliberez pe cineva, vreți să vi-L eliberez pe Regele evreilor?“ ⁴⁰Ei au strigat din nou [cu toții]: „Nu pe El, ci pe Baraba!“ Baraba însă era un bandit.

Biciuire, batjocorire și condamnare Mt.27:26-31

19Atunci Pilat a ordonat să-L ia pe Iesus și să-L biciuiască. ²Soldarii au împletit o coroană din spini pe care I-au pus-o pe cap și L-au îmbrăcat cu o mantie de culoare purpurie. ³Apoi, apropiindu-se de El, Îi ziceau: „Salut, Rege al evreilor!“ și-L loveau peste față.

⁴Pilat a ieșit din nou și a zis evreilor: „Iată, vi-L aduc afară, ca să știți că nu găsesc în El niciun motiv de condamnare!“ ⁵Iesus a ieșit deci, purtând coroana de spini și mantia de culoare purpurie. Pilat le-a zis: „Iată Omul!“

⁶Când L-au văzut preoții principali și gărzile, au strigat: „Crucifică-L! Crucifică-L!“ Pilat le-a zis: „Luați-L voi și crucificați-L, căci eu unul nu găsesc în El niciun motiv de condamnare!“ ⁷Evreii i-au răspuns: „Noi avem o Lege și, după Legea noastră, El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu“.

⁸Când Pilat a auzit acest cuvânt, s-a temut și mai tare. ⁹A intrat din nou în pretoriu și I-a zis lui Iesus: „De unde ești?“ Dar Iesus nu i-a dat niciun răspuns. ¹⁰Atunci Pilat I-a zis: „Cu mine nu vorbești? Nu știi că am putere să Te eliberez și am putere să Te crucific?“ ¹¹Iesus i-a răspuns: „N-ai avea nicio putere asupra Mea dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă în mâinile tale este vinovat de un păcat și mai mare“.

¹²De atunci, Pilat a încercat să-L elibereze, dar evreii strigau: „Dacă-L eliberezi, nu ești prieten al împăratului. Oricine se face pe sine rege se declară împotriva împăratului“. ¹³După ce a auzit aceste cuvinte, Pilat

L-a dus afară pe Iesus și s-a așezat pe scaunul de judecată, în locul numit „Pavajul“, în evreiește: „Gabbatha“. ¹⁴Era ziua pregătirii Paștelui, cam pe la amiază. Pilat le-a zis evreilor: „Iată-L pe Regele vostru!“ ¹⁵Ei au strigat atunci: „La moarte! La moarte! Crucifică-L!“ Pilat le-a zis: „Să-L crucific pe Regele vostru?“ Preoții principali au răspuns: „Noi nu avem alt rege decât pe împărat“. ¹⁶Atunci el L-a dat în mâinile lor ca să fie crucificat. L-au luat deci pe Iesus și L-au dus de acolo.

Crucificarea lui Iesus Mt.27:32-50; Mc.15:21-37; Lc.23:26-46

¹⁷Ducându-și crucea, Iesus a ieșit din oraș ca să Se îndrepte spre locul numit „Craniul“, adică în evreiește „Golgota“. ¹⁸Acolo L-au crucificat, și cu El alți doi, câte unul de fiecare parte, iar în mijloc pe Iesus.

¹⁹Pilat a scris și o inscripție și a pus-o pe cruce; pe ea era scris: „Iesus din Nazaret, Regele evreilor“. ²⁰Mulți evrei au citit această inscripție, pentru că locul unde fusese crucificat Iesus era lângă oraș. Ea era scrisă în evreiește, latinește și grecește. ²¹Preoții principali ai evreilor i-au zis lui Pilat: „Nu scrie: «Regele evreilor», ci: «El a zis: Eu sunt Regele evreilor!»!“ ²²Pilat le-a răspuns: „Ce-am scris am scris“.

²³După ce L-au crucificat pe Iesus, soldații I-au luat hainele și le-au împărțit în patru, câte o parte pentru fiecare soldat. Au luat și tunica Lui, care era fără cusătură, dintr-o singură bucată de sus până jos. ²⁴Ei și-au zis între ei: „Să n-o sfâșiem, ci să tragem la sorți ca să știm a cui va fi“. Astfel s-a împlinit acest cuvânt al Scripturii: *Și-au împărțit hainele Mele și au tras la sorți pentru cămașa Mea.*ⁿ Iată ce-au făcut soldații.

²⁵Lângă crucea lui Iesus stăteau mama Lui, sora mamei Lui, Maria soția lui Clopa și Maria din Magdala. ²⁶Iesus a văzut-o pe mama Lui și, lângă ea, pe discipolul pe care-l iubea. El i-a zis mamei Sale: „Femeie, iată-l pe fiul tău“. ²⁷Apoi i-a zis discipolului: „Iat-o pe mama ta“. Din acea clipă, discipolul a luat-o acasă la el.

²⁸După aceea, Iesus, care știa că totul era deja împlinit, ca să se îplinească deplin Scripturaⁿ, a zis: „Mi-e sete!“ ²⁹Se afla acolo un vas plin cu vin acru. Soldații au pus într-o ramură de isop un burete plin cu vin acru și I l-au dus la gură. ³⁰Când Iesus a luat vinul, a zis: „S-a împlinit!“ Apoi Și-a plecat capul și Și-a dat spiritul.

Întâmplările de după moartea lui Iesus Mt.27:51-56; Mc.15:39-41

³¹Întrucât era pregătirea Pașteluiⁿ și acel sabbat era într-adevăr o zi mare, evreii, ca să nu le rămână corpurile pe cruce în timpul sabbatului, i-au cerut lui Pilat să le zdrobească picioarele și să le ia de pe cruce. ³²Soldații au venit deci ca să zdrobească picioarele celui dintâi, apoi și ale celuiilalt care fusese crucificat împreună cu Iesus. ³³Când au venit la

19:24 *Și-au împărțit... Mea*: citat din Psalmul 22:18.

19:28 *Scriptura*: probabil aluzie la Psalmul 69:21; vezi și Psalmul 22:15.

19:31 *Pregătirea Paștelui*: vinerea; sabbatul evreiesc se ține între vineri seara și sâmbătă seara.

El, au văzut că era deja mort. Ei nu l-au mai zdrobit picioarele, ³⁴dar unul dintre soldați l-a străpuns coasta cu o lance, și imediat a ieșit sânge și apă.

³⁵Cel care a văzut aceste lucruri a depus mărturie, și mărturia lui este adevărată. El știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți. ³⁶Într-adevăr, aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească acest pasaj din Scriptură: *Niciunul dintre oasele Lui nu va fi zdrobit.*ⁿ ³⁷Un alt pasaj din Scriptură spune: *Îl vor vedea pe Cel pe care L-au străpuns.*ⁿ

Punerea lui Iesus în mormânt

Mt.27:57-61; Mc.15:42-47; Lc.23:50-56

³⁸După aceea, Iosif din Arimateea, care era discipol al lui Iesus, dar în secret, de teama conducătorilor evrei, i-a cerut lui Pilat să-i permită să ia corpul lui Iesus. Pilat i-a permis. El s-a dus deci și a luat corpul lui Iesus. ³⁹A venit și Nicodim, cel care se dusese mai înainte la El noaptea, aducând un amestec de smirnă și aloe, cam 30 de kilograme. ⁴⁰Au luat deci corpul lui Iesus și l-au înfășurat în fâșii de pânză, cu mirodenii, așa cum este obiceiul de înmormântare la evrei. ⁴¹În locul unde fusese Iesus crucificat era o grădină, iar în grădină un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni. ⁴²Deci, pentru că era ziua pregătirii Paștelui evreilor și pentru că mormântul era aproape, L-au pus pe Iesus acolo.

Învierea lui Iesus Cristos Mt.28:1-10; Mc.16:1-8; Lc.24:1-12

20 În prima zi din săptămână, Maria din Magdala s-a dus la mormânt dis-de-dimineață, pe când era încă întuneric, și a văzut că piatra fusese luată de la mormânt. ²A alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care-l iubea Iesus, și le-a zis: „L-au luat pe Domnul Iesus din mormânt și nu știm unde L-au pus!”

³Atunci Petru și celălalt discipol au ieșit și s-au dus la mormânt. ⁴Au alergat amândoi, dar celălalt discipol a fugit mai repede decât Petru și a ajuns cel dintâi la mormânt. ⁵S-a aplecat și a văzut fâșiile de pânză zăcând acolo, dar n-a intrat. ⁶Simon Petru, care îl urma, a ajuns și el și a intrat în mormânt. A văzut fâșiile de pânză zăcând acolo, ⁷iar giulgiul care fusese pe capul lui Iesus nu era cu fâșiile de pânză, ci era înfășurat și așezat separat. ⁸Atunci celălalt discipol, care ajunsese primul la mormânt, a intrat și el, a văzut și a crezut. ⁹Într-adevăr, nu înțeleseseră încă faptul că, potrivit Scripturii, Iesus trebuia să învie. ¹⁰Apoi discipolii s-au întors la casele lor.

19:36 *Niciunul... zdrobit*: declarație făcută în Vechiul Testament cu privire la Mielul pascal (Exod 12:46; Numeri 9:12) și la Cel Drept (Psalmul 34:20).

19:37 *Îl vor vedea... străpuns*: citat din Zaharia 12:10.

Iesus îi apare Mariei din Magdala Mc.16:9-11

¹¹Maria însă stătea afară, lângă mormânt, și plângea. În timp ce plângea, s-a aplecat ca să privească în mormânt ¹²și a văzut doi îngeri îmbrăcați în alb, așezați în locul unde fusese pus corpul lui Iesus, unul la cap și altul la picioare. ¹³Ei i-au zis: „Femeie, de ce plângi?“ Ea le-a răspuns: „Pentru că L-au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus“. ¹⁴Zicând acestea, s-a întors și L-a văzut pe Iesus stând în picioare, dar nu știa că era El. ¹⁵Iesus i-a zis: „Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?“ Crezând că este grădinarul, ea l-a zis: „Domnule, dacă tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus, și mă voi duce să-L iau“.

¹⁶Iesus i-a zis: „Maria!“ Ea s-a întors și i-a zis în evreiește: „Rab-buni!“ (care înseamnă învățător). ¹⁷Iesus i-a zis: „Nu Mă reține, pentru că încă nu M-am suit la Tatăl Meu, ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeul vostru“. ¹⁸Maria din Magdala s-a dus să-i anunțe pe discipoli că Îl văzuse pe Domnul Iesus și că El îi spusese aceasta.

Iesus le apare discipolilor Mc.16:14-18; Lc.24:33-49

¹⁹În seara acelei zile, prima zi din săptămână, ușile casei unde erau [adunați] discipolii erau încuiate, căci le era teamă de conducătorii evrei; Iesus a venit, a stat între ei și le-a zis: „Pace vouă!“ ²⁰După ce le-a spus aceasta, El le-a arătat mâinile și coasta Lui. Discipolii s-au bucurat văzându-L pe Domnul.

²¹Iesus le-a zis din nou: „Pace vouă! După cum M-a trimis Tata pe Mine, așa vă trimit și Eu pe voi!“ ²²După aceste cuvinte, a suflat peste ei și le-a zis: „Primiți Spiritul Sfânt! ²³Celor cărora le veți ierta păcatele le vor fi iertate, iar celor cărora le veți reține le vor fi reținute“.

²⁴Dar Toma, unul dintre cei doisprezece, cel numit „Geamănul“, nu era cu ei când a venit Iesus. ²⁵Ceilalți discipoli i-au spus deci: „L-am văzut pe Domnul“. Dar el le-a zis: „Dacă nu văd în mâinile Lui semnul cuielor, dacă nu-mi pun degetul în semnul cuielor și dacă nu-mi pun mâna în coasta Lui nu voi crede!“

²⁶După opt zile, discipolii lui Iesus erau din nou în casă, și Toma era cu ei. Iesus a venit în timp ce ușile erau încuiate, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!“ ²⁷Apoi i-a zis lui Toma: „Adu-ți degetul aici și privește-Mi mâinile; adu-ți și mâna și pune-o în coasta Mea. Nu fi necredincios, ci crede!“ ²⁸Toma l-a răspuns: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!“ ²⁹Iesus i-a zis: „Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiți sunt cei care n-au văzut și care totuși au crezut!“

Scopul Evangheliei după Ioan 1.Io.5:12-13

³⁰Iesus a făcut multe alte semne miraculoase înaintea discipolilor Lui, care nu sunt scrise în această carte. ³¹Dar acestea au fost scrise ca voi să credeți că Iesus este Mesia, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viața în numele Lui.

Isus Se revelează la Marea Tiberiadei

21 După aceea, Isus le-a apărut din nou discipolilor, lângă Marea Tiberiadei. Iată în ce fel le-a apărut: ²Simon Petru, Toma, numit „Geamănul“, Natanael din Cana Galileei, cei doi fii ai lui Zebedei și alți doi discipoli ai lui Isus erau împreună. ³Simon Petru le-a zis: „Mă duc să pescuiesc“. Ei i-au zis: „Venim și noi cu tine“. Au ieșit și s-au suit într-o barcă, dar în noaptea aceea n-au prins nimic.

⁴Când s-a făcut dimineața, Isus stătea pe țărm, dar discipolii nu știau că era El. ⁵El le-a zis: „Copilașilor, nu aveți nimic de mâncare?“ Ei I-au răspuns: „Nu“. ⁶El le-a zis: „Aruncați plasa în partea dreaptă a bărcii și veți găsi!“ Au aruncat-o deci și n-au mai putut-o trage din cauza mulțimii peștilor.

⁷Atunci discipolul pe care-l iubea Isus i-a zis lui Petru: „Este Domnul!“ Auzind că e Domnul, Simon și-a luat haina și cingătoarea, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în mare. ⁸Ceilalți discipoli au venit cu barca, trăgând plasa plină de pești, căci nu erau departe de țărm, cam la 100 de metri.

⁹Când au coborât pe uscat, au văzut acolo un foc de cărbuni cu pește deasupra și pâine. ¹⁰Isus le-a zis: „Aduceți câțiva dintre peștii pe care i-ați prins!“ ¹¹Simon Petru s-a suit în barcă și a tras la țărm plasa plină cu 153 de pești mari; deși erau așa de mulți, plasa nu s-a rupt. ¹²Isus le-a zis: „Veniți și mâncați!“ Niciunul dintre discipoli nu îndrăznea să-L întrebe: „Tu cine ești?“, căci știau că era Domnul. ¹³Isus S-a apropiat, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel a făcut și cu peștele.

¹⁴Aceasta era deja a treia oară că Isus le apărea discipolilor Săi după ce înviase.

Domnul vorbește cu servitorul Său Petru 1.Pt.5:1-4; 1.Io.4:16-19

¹⁵După ce au mâncat, Isus i-a zis lui Simon Petru: „Simon, fiul lui Ioan, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?“ El I-a răspuns: „Da, Doamne, Tu știi că țin la Tine“. Isus i-a zis: „Paște mieii Mei!“ ¹⁶El i-a zis a doua oară: „Simon, fiul lui Ioan, Mă iubești?“ Petru I-a răspuns: „Da, Doamne, Tu știi că țin la Tine“. Isus i-a zis: „Păstorește oile Mele!“ ¹⁷El i-a zis a treia oară: „Simon, fiul lui Ioan, ții la Mine?“ Petru s-a întristat pentru că-i zisese a treia oară: „Ții la Mine?“ și I-a răspuns: „Doamne, Tu cunoști totul, Tu știi că țin la Tine“. Isus i-a zis: „Paște oile Mele!“

¹⁸Ți spun adevărul, când erai mai tânăr, te încingeai singur și te duceai unde doreai, dar când vei îmbătrâni îți vei întinde mâinile, și altcineva te va încinge și te va duce unde nu vei dori“. ¹⁹El a spus aceasta ca să arate prin ce moarte Îl va glorifica Petru pe Dumnezeu. Apoi i-a zis: „Urmează-Mă!“

²⁰Petru s-a întors și l-a văzut venind în urma lor pe discipolul pe care-l iubea Iesus, cel care, în timpul cinei, se aplecase spre Iesus și zisese: „Doamne, cine este cel care Te va trăda?“ ²¹Văzându-l, Petru I-a zis lui Iesus: „Doamne, dar cu el ce se va întâmpla?“ ²²Iesus i-a zis: „Dacă vreau ca el să trăiască până când voi reveni Eu, ce te privește pe tine? Tu urmează-Mă!“ ²³Ca urmare, s-a răspândit între frațiⁿ zvonul că acest discipol nu va muri. Totuși, Iesus nu-i spusese lui Petru că nu va muri, ci: „Dacă vreau ca el să trăiască până când voi reveni Eu, ce te privește pe tine?“

Cuvânt de încheiere 1.Io.1:1-4; Io.20:30

²⁴Acesta este discipolul care depune mărturie cu privire la aceste lucruri și care le-a scris, și știm că mărturia lui este adevărată.

²⁵Iesus a mai făcut multe alte lucruri. Dacă ar fi fost scrise fiecare dintre ele, cred că nici în toată lumea n-ar fi loc pentru cărțile scrise.

Faptele apostolilor

Cartea Faptelor Apostolilor a fost scrisă pe la 60-64 d.Cr. ca o continuare a Evangheliei după Luca de către medicul neevreu Luca. El a fost colaborator al apostolilor Paul și Petru și martor ocular al câtorva evenimente descrise în această carte. Ea relatează despre răspândirea evangheliei, mesajul salvării date de Iesus Cristos, prin apostolii (trimișii) și colaboratorii Săi. Mai întâi, acest mesaj a fost anunțat printre evrei, dar mai târziu și printre neevrei. Din carte reiese tot mereu cu claritate că Însuși Domnul Iesus Cristos, care S-a înălțat la cer, conduce și operează răspândirea evangheliei prin Spiritul Său Sfânt – până în ziua de azi.

Introducere Lc.1:1-4

1 Dragă Teofil, în prima mea carte¹ am scris despre tot ce a început Iesus să facă și să-i învețe pe oameni ²până când a fost înălțat la cer, după ce a dat porunci, prin Spiritul Sfânt, apostolilor pe care îi alesese. ³După ce a suferit, li S-a prezentat viu și le-a dat multe dovezi privind acest lucru: le-a apărut timp de 40 de zile și le-a vorbit despre Regatul lui Dumnezeu.

Anunțul Spiritului Sfânt promis Lc.24:44-49

⁴Și pe când era împreună cu ei, le-a dat ordin să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte ceea ce a promis Tatăl, lucru pe care, le-a spus El, „I-ați auzit de la Mine, ⁵căci Ioan a botezat cu apă, dar nu după multe zile voi veți fi botezați cu Spiritul Sfânt“.

⁶Atunci când apostolii erau adunați laolaltă, L-au întrebat: „Doamne, în acest moment vei restabili regatul pentru Israel?“ ⁷El le-a răspuns: „Nu este treaba voastră să cunoașteți timpurile sau momentele pe care le-a fixat Tatăl cu propria Lui autoritate. ⁸Dar voi veți primi o putere atunci când va veni peste voi Spiritul Sfânt și veți fi martorii Mei în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului“.

Înălțarea la cer a lui Iesus Cristos Mc.16:19; Lc.24:50-52

⁹După ce le-a spus aceste lucruri, a fost ridicat în sus, în timp ce ei îl priveau, și un nor L-a ascuns de ochii lor. ¹⁰Pe când priveau țintă spre cer în timp ce El Se ducea, le-au apărut doi bărbați îmbrăcați în haine albe ¹¹și le-au spus: „Bărbați din Galileea, de ce stați privind spre cer? Acest Iesus, care a fost înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel în care L-ați văzut ducându-Se în cer“.

1:1 Teofil... carte: o comparație cu Luca 1:1-4 arată că această carte a Faptelor Apostolilor este urmarea Evangheliei după Luca.

Apostolii în Ierusalim Lc.24:49-53; 11:13

¹²Atunci ei s-au întors la Ierusalim de la muntele numit al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, cam la o distanță de un kilometru. ¹³Când au ajuns, au urcat la etaj, în camera unde stăteau de obicei; acolo erau Petru, Ioan, Iacob, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacob, fiul lui Alfeu, Simon Zelotulⁿ și Iuda, fiul lui Iacob. ¹⁴Toți perseverau de comun acord în rugăciune, împreună cu femeile, cu Maria mama lui Iesus și cu frații Lui.

Matia este ales prin tragere la sorți ca al doisprezecelea apostol

¹⁵În zilele acelea, Petru s-a ridicat în picioare în mijlocul credincioșilor, un grup de vreo 120 de persoane, ¹⁶și a spus: „Frații mei, trebuia să se împlinească Scripturaⁿ, ceea ce anunțase dinainte Spiritul Sfânt, prin gura lui David, cu privire la Iuda, care a devenit călăuză a celor care L-au arestat pe Iesus. ¹⁷El era unul dintre noi și lua parte la această lucrare. ¹⁸Cu banii primiți ca răsplată pentru ticăloșia lui, acest om a cumpărat un ogor, a căzut cu capul înainte și a plesnit în două pe la mijloc, și toate intestinele i s-au împrăștiat. ¹⁹Toți locuitorii Ierusalimului au aflat lucrul acesta, de aceea acest ogor a fost numit în limba lor Acheldama, adică Ogorul Sângelui. ²⁰În cartea Psalmilor este scris: *Casa lui să devină pustie și nimeni să nu locuiască în ea!* Și: *Altceineva să-i preia îndatorirea!*^m

²¹Trebuie deci să alegem un bărbat dintre cei care ne-au însoțit tot timpul cât Domnul Iesus a trăit printre noi, ²²de la botezul lui Ioan și până în ziua când a fost înălțat din mijlocul nostru. El trebuie să devină martor cu noi al învierii Sale^o.

²³Și ei au propus doi: pe Iosif numit Barsaba, supranumit Iustus, și pe Matia. ²⁴Apoi s-au rugat astfel: „Doamne, Tu care cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre acești doi bărbați l-ai ales ²⁵ca să aibă parte de această lucrare și de această însărcinare de apostol pe care Iuda le-a abandonat ca să se ducă acolo unde este locul lui!^o“ ²⁶Au tras la sorți, și sorțul a căzut pe Matia, care a fost adăugat celor unsprezece apostoli.

Revărsarea Spiritului Sfânt Mt.3:11; Io.7:37

2Când a venit ziua Cincizecimiiⁿ, ei erau toți împreună în același loc. ²Deodată a venit din cer un vuiet ca acela al unui vânt puternic care a umplut toată casa în care ședea ei. ³Le-au apărut niște limbi ca de foc, separate unele de altele, și ele s-au pus pe fiecare dintre ei. ⁴Toți au fost umpluți de Spirit Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după

1:13 *Zelot*: termen care desemna o persoană plină de zel pentru Lege sau membrul unui partid de patrioți evrei creat ca să reziste romanilor.

1:16 *Scriptura*: adică Vechiul Testament.

1:20 *Casa lui... îndatorirea*: citat din Psalmii 69:25 și 109:8.

2:1 *Ziua Cincizecimii*: sărbătoarea evreiască a săptămânilor, ținută la 50 de zile după Paște, din Levitic 23:15-21.

cum le dădea Spiritul să se exprime.

⁵În Ierusalim trăiau evrei pioși veniți din toate națiunile care sunt sub cer. ⁶La auzul acestui vuiet, o mulțime dintre ei s-a strâns, și era uluită, pentru că fiecare îi auzea vorbind în propria lui limbă. ⁷Ei erau [toți] uimiți și se mirau, zicând [unii către ceilalți]: „Oare nu sunt galileeni toți aceștia care vorbesc?” ⁸Cum se face deci că îi auzim fiecare în propria noastră limbă, limba noastră maternă? ⁹Parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, din Iudeea, din Capadocia, din Pontus, din Asia, ¹⁰din Frigia, din Pamfilia, din Egipt, din teritoriul Libiei vecin cu Cirene și vizitatori din Roma, ¹¹evrei din naștere sau prin convertire, cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre despre minunile lui Dumnezeu!“

¹²Fiind toți uimiți și neștiind ce să creadă, își ziceau unii altora: „Oare ce vrea să spună aceasta?” ¹³Dar alții își băteau joc și ziceau: „Sunt plini de vin dulce“.

Cuvântarea apostolului Petru

¹⁴Atunci Petru, stând în picioare cu cei unsprezece apostoli, li s-a adresat astfel cu voce răsunătoare: „Bărbați din Iudeea și voi toți care trăiți în Ierusalim, înțelegeți ce se petrece și aplecați urechea la cuvintele mele! ¹⁵Oamenii aceștia nu sunt beți, așa cum presupuneți voi, căci este ora nouă dimineața. ¹⁶Dar acum se realizează ce a spus profetul Ioel:

¹⁷*În zilele de pe urmă, spune Dumnezeu, voi turna din Spiritul Meu peste orice ființă omenească; fiii și fiicele voastre vor profeti, tinerii voștri vor avea viziuni, iar bătrânii voștri vor avea vise.* ¹⁸*Da, peste sclavii Mei și sclavele Mele voi turna în zilele acelea din Spiritul Meu, și vor profeti.* ¹⁹*Voi face minuni sus în cer și semne miraculoase jos pe pământ: sânge, foc și nori de fum;* ²⁰*soarele se va transforma în întuneric și luna în sânge înainte de venirea zilei Domnului, a acestei zile mari și glorioase.* ²¹*Atunci, orice om care va face apel la numele Domnului va fi salvatⁿ.*

²²Israeliților, ascultați cuvintele acestea: Iesus din Nazaret, bărbat acreditat de Dumnezeu înaintea voastră prin miracolele, prin minunile și prin semnele miraculoase pe care Dumnezeu le-a făcut prin El în mijlocul vostru, după cum știți voi înșivă, ²³pe acest Bărbat, care a fost dat pe mâna voastră după planul determinat și preștiința lui Dumnezeu, voi [L-ați arestat și] L-ați făcut să moară pe o cruce prin intermediul celor nelegiuți.

²⁴Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-L de durerile morții, pentru că nu era posibil să fie ținut în puterea ei. ²⁵Într-adevăr, David zice cu privire la El: *Îl vedeam totdeauna pe Domnul în fața mea, pentru că El este la dreapta mea ca să nu fiu clătinat.* ²⁶*De aceea, inima mi s-a bucurat și limba mi s-a înveselit. Și corpul meu se va odihni cu speranță,* ²⁷*căci nu-mi vei părăsi sufletul în Locuința morților, nu vei permite ca Sfântul*

Tău să cunoască descompunerea. ²⁸Mi-ai făcut cunoscute cărările vieții și mă vei umple de bucurie cu prezența Ta.”

²⁹Frații mei, să-mi fie permis să vă vorbesc deschis cu privire la patriarhul David: el a murit, a fost înmormântat, și mormântul lui există și astăzi printre noi. ³⁰Ori, el era profet și știa că Dumnezeu îi promisese prin jurământ că-L va pune pe [Mesiaⁿ,] unul dintre descendenții lui, pe tronul său. ³¹Deci învierea lui Cristos a prevăzut-o și a anunțat-o el zicând că El nu va fi părăsit în Locuința morților și corpul Său nu va cunoaște descompunereaⁿ.

³²Pe acest Iesus L-a înviat Dumnezeu, și noi toți suntem martorii acestui fapt. ³³Fiind înălțat deci la dreapta lui Dumnezeu, El a primit de la Tată Spiritul Sfânt care fusese promis și L-a revărsat, după cum vedeți și auziți [acum]. ³⁴Într-adevăr, nu David s-a suit în cer, totuși a spus: *Domnul I-a zis Domnului meu: «Șezi la dreapta Mea, ³⁵până ce voi face din dușmanii Tăi scăunelul Tău de picioare!»*

³⁶Să știe deci cu certitudine toată comunitatea Israelului că Dumnezeu L-a făcut Domn și Mesia pe acest Iesus pe care voi L-ați crucificat!⁶

Biserica ia ființă Io.16:8; Fap.4:32-37

³⁷După ce au ascultat această cuvântare, ei au fost străpuși în inimă și i-au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?”

³⁸Petru le-a răspuns: „Schimbați-vă atitudinea și fiecare dintre voi să fie botezat în numele lui Iesus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Spiritului Sfânt! ³⁹Într-adevăr, promisiunea este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei care sunt departe, toți cei pe care îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru“.

⁴⁰Și prin multe alte cuvinte, el depunea mărturie și îi încuraja, zicând: „Salvați-vă din această generație depravată!” ⁴¹Cei care i-au acceptat cuvântul au fost deci botezați, și în acea zi cam 3.000 de persoane au fost adăugate la numărul credincioșilor.

⁴²Ei perseverau în învățătura apostolilor, în comuniunea frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni.

⁴³Teama punea stăpânire pe fiecare și se făceau multe minuni și semne miraculoase prin intermediul apostolilor. ⁴⁴Toți cei care credeau erau împreună și aveau totul în comun. ⁴⁵Ei își vindeau proprietățile și bunurile, iar banii obținuți în urma vânzării îi împărțeau între ei, în funcție de nevoi. ⁴⁶În fiecare zi, cu perseverență, se întâlneau de comun acord în

2:25-28 *Îl vedeam... prezența Ta:* citat din Psalmul 16:8-11.

2:30 *Mesia:* sau *unsul lui Dumnezeu*, în greacă *Cristos*. Conform promisiunilor din Vechiul Testament, evreei așteptau venirea unei persoane desemnate de Dumnezeu care să le aducă eliberarea.

2:31 *Părăsit... descompunerea:* trimitere la Psalmul 16:10.

2:34-35 *Șezi... picioare:* Cristos folosise El Însuși pasajul citat aici (Psalmul 110:1) într-o argumentație privitoare la rolul Său de Mesia, Eliberator trimis de Dumnezeu (Matei 22:41-45).

templu; frângeau pâinea în case și își luau hrana cu bucurie și simplitate de inimă. ⁴⁷Îl laudau pe Dumnezeu și se bucurau de favoarea tuturor oamenilor. Domnul adăuga zilnic la numărul lor pe cei care erau salvați.

Vindecarea unui paralizat Fap.4:9-22; Evr.2:3-4

3 Petru și Ioan se suiau împreună la templu, la ora de rugăciune – trei după-amiază. ²Și un bărbat, olog din naștere, era adus și așezat în fiecare zi la poarta templului numită „Frumoasă” ca să ceară milostenie de la cei care intrau în templu. ³Văzând că Petru și Ioan erau pe punctul de a intra în templu, el le-a cerut milostenie. ⁴Petru, însoțit de Ioan, s-a uitat țintă la el și i-a zis: „Uită-te la noi!” ⁵El îi privea cu atenție, așteptând să primească ceva de la ei. ⁶Atunci Petru i-a zis: „Nu am nici argint, nici aur, dar ceea ce am, îți dau: în numele lui Iesus Cristos din Nazaret, [ridică-te și] umblă!” ⁷Apoi l-a prins de mâna dreaptă și l-a ridicat. Picioarele și gleznelile i s-au întărit imediat; ⁸dintr-o săritură a fost în picioare și a început să umble. El a intrat cu ei în templu, umblând, sărind și laudându-L pe Dumnezeu.

⁹Tot poporul l-a văzut umblând și laudându-L pe Dumnezeu. ¹⁰Ei l-au recunoscut ca fiind cel care stătea la Poarta Frumoasă a templului ca să ceară milostenie și s-au umplut de uimire și mirare din cauza a ceea ce i se întâmplase.

¹¹Întrucât el se ținea după Petru și Ioan, tot poporul, uimit, a alergat spre ei la porticul numit cel al lui Solomon.

Petru Îl anunță pe Iesus poporului ca Mesia Fap.4:8-12

¹²Când Petru a văzut acest lucru, a răspuns poporului: „Israelitiților, de ce vă mirați de lucrul acesta sau de ce vă ațintiți privirile asupra noastră, de parcă prin propria noastră putere sau prin pietatea noastră l-am fi făcut să umble pe omul acesta? ¹³*Dumnezeul lui Abraham, [Dumnezeul] lui Isaac, [Dumnezeul] lui Iacob, Dumnezeuul strămoșilor noștri*” L-a glorificat pe servitorul Său Iesus, Cel pe care L-ați arestat și L-ați renegat înaintea lui Pilat, care era de părere să-I dea drumul.

¹⁴Dar voi L-ați renegat pe Cel Sfânt și Drept și ați cerut ca un ucigaș să fie grațiat pentru voi. ¹⁵L-ați ucis pe Inițiatorul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat și cu privire la care noi suntem martori. ¹⁶Prin credința în numele lui Iesus l-a întărit numele Lui pe acest om pe care-l vedeți și pe care-l cunoașteți; credința care vine prin El i-a dat această vindecare completă, în prezența voastră a tuturor.

¹⁷Și acum, fraților, știu că ați acționat din neștiință, la fel ca și conducătorii voștri. ¹⁸Dar Dumnezeu a împlinit astfel ceea ce anunțase dinainte prin gura tuturor profeților, și anume că Mesia al Său trebuia să sufere.

¹⁹Schimbați-vă deci atitudinea și convertiți-vă, pentru ca păcatele să

vă fie șterse, ²⁰să vină din partea Domnului timpuri de învioreare și să-L trimită pe Mesia care vă era destinat, Iesus. ²¹Pe El trebuie să-L primească cerul până în momentul restaurării totale despre care a vorbit Dumnezeu de mult timp prin gura [tuturor] sfinților Săi profeți.

²²Moise a spus [într-adevăr strămoșilor noștri]: *Domnul, Dumnezeul vostru va ridica dintre frații voștri un Profet ca mine; voi Îl veți asculta în tot ce vă va zice;* ²³*oricine nu va asculta de acel Profet va fi exterminat din mijlocul poporului.*"

²⁴Și toți profeții care au vorbit începând cu Samuel și cu succesorii lui au anunțat și ei aceste zile. ²⁵Voi sunteți moștenitorii profeților și ai legământului pe care l-a încheiat Dumnezeu cu strămoșii voștri, zicându-i lui Abraham: *Toate familiile pământului vor fi binecuvântate în descendența ta.* ²⁶Pentru voi L-a ridicat mai întâi Dumnezeu pe Servitorul Său [Iesus] și L-a trimis ca să vă binecuvânteze prin întoarcerea fiecăruia dintre voi de la căile voastre rele!"

Petru și Ioan înaintea sanhedrinului Mt. 10:17-20; 10:26-33

4 În timp ce Petru și Ioan le vorbeau oamenilor, au venit la ei preoții, comandantul gărzilor templului și saduceii". ²Ei erau supărați de faptul că apostolii învățau poporul și anunțau învierea dintre cei morți în Persoana lui Iesus. ³Ei i-au arestat și, pentru că era deja seară, i-au băgat la închisoare până a doua zi.

⁴Mulți dintre cei care auziseră Cuvântul au crezut, și numărul bărbaților a ajuns la vreo 5.000.

⁵A doua zi, conducătorii evreilor, prezbiterii și specialiștii în Lege s-au adunat la Ierusalim ⁶cu marele preot Ana, cu Caiafa, cu Ioan, cu Alexandru și cu toți cei care erau din familia marelui preot. ⁷Ei au cerut ca Petru și Ioan să fie aduși înaintea lor și i-au întrebat: „Prin ce putere sau în care nume ați făcut lucrul acesta?"

⁸Atunci Petru, umplut cu Spirit Sfânt, le-a zis: „Conducători ai poporului și prezbiteri! ⁹Dacă astăzi suntem interogați despre o binefacere făcută unui infirm prin care acesta a fost vindecat, ¹⁰să știți bine voi toți, și întregul popor Israel, că prin numele lui Iesus Cristos din Nazaret, Cel pe care voi L-ați crucificat și pe care Dumnezeu L-a înviat, da, prin El se prezintă acest om în deplină sănătate înaintea voastră. ¹¹Iesus este *piatra respinsă de voi care construiți și care a devenit piatra unghiulară.*"

¹²Și în nimeni altcineva nu există salvare, pentru că nu există sub cer niciun alt nume dat printre oameni prin care să fim salvați".

¹³Văzând îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, se mirau, căci știau că erau oameni de rând, neinstruiți, și îi recunoșteau că fuseseră cu Iesus.

3:22-23 *Domnul... poporului*: aluzie la Deuteronom 18:15,19.

3:25 *Toate... descendența ta*: citat din Geneza 22:18.

4:1 *Saducei*: membrii unui partid alcătuit din familiile marilor preoți și din aristocrați. Ei aveau bogăție și influență politică, erau amabili cu romanii și deschiși față de cultura greacă.

4:11 *Piatra... unghiulară*: citat din Psalmul 118:22.

¹⁴Dar cum îl vedeau în picioare cu ei pe omul care fusese vindecat, nu aveau nimic de replicat.

¹⁵Ei le-au dat ordin să iasă din sanhedrinⁿ, apoi au deliberat între ei, ¹⁶zicând: „Ce să le facem acestor oameni? Într-adevăr, este limpede pentru toți locuitorii Ierusalimului că prin ei s-a făcut un semn miraculos evident, și nu-l putem nega. ¹⁷Dar, pentru ca aceasta să nu se răspândească mai departe în popor, să-i amenințăm ca să nu mai vorbească nimănui în acest Nume!“

¹⁸Atunci i-au chemat și le-au interzis absolut să vorbească sau să dea învățătură în numele lui Iesus. ¹⁹Petru și Ioan le-au răspuns: „Este oare drept, înaintea lui Dumnezeu, să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu? Judecați voi înșivă! ²⁰Cât despre noi, nu putem să nu vorbim despre ceea ce am văzut și am auzit!“

²¹După ce i-au amenințat din nou, le-au dat drumul. Din cauza poporului, ei nu găseau mijlocul de a-i pedepsi, pentru că toți Îl glorificau pe Dumnezeu pentru cele întâmplate. ²²Într-adevăr, omul care fusese vindecat miraculos avea peste 40 de ani.

Rugăciunea Adunării Mt.18:19-20; Ef.6:18-20; Col.4:2-4

²³După ce li s-a dat drumul, Petru și Ioan s-au dus la ai lor și le-au povestit tot ce le spusese preoții principali și prezbiterii. ²⁴După ce i-au ascultat, toți și-au ridicat vocea către Dumnezeu cu un singur gând: „Stăpâne, Tu Cel care ai creat cerul, pământul, marea și tot ce este în ele“, ²⁵Tu ai vorbit, prin Spiritul Sfânt, prin gura servitorului Tău, părintele nostru David: *De ce se agită națiunile și de ce fac popoarele planuri zadarnice?* ²⁶*Regii pământului stau gata să atace și conducătorii s-au aliat împreună contra Domnului și contra Unsului Său.*”

²⁷Într-adevăr, Herod și Ponțiu Pilat s-au aliat în acest oraș cu națiunile și cu poporul Israel contra sfântului Tău Servitor Iesus, pe care L-ai uns Tu, ²⁸ca să facă tot ce au decis mai înainte mâna Ta și voia [Ta]. ²⁹Și acum, Doamne, ia aminte la amenințările lor și dă sclavilor Tăi să predice cu îndrăzneală Cuvântul Tău! ³⁰Întinde-Ți mâna ca să se facă vindecări, semne miraculoase și minuni prin numele sfântului Tău Servitor Iesus!“

³¹Când s-au rugat, locul unde erau adunați s-a cutremurat; toți au fost umpluți cu Spirit Sfânt și predica Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

Comunitatea și dărnicia credincioșilor Fap.2:44-47

³²Mulțimea celor care crezuseră nu era decât o inimă și un suflet. Ni-

---

4:15 *Sanhedrin*: consiliu evreiesc prezidat de marele preot, care ținea loc de guvern și tribunal suprem pentru chestiuni care nu erau de competența romanilor.

4:24 *Ai creat... în ele*: prezentarea lui Dumnezeu extrasă din Exod 20:11 sau din Psalmul 146:6.

4:25-26 *De ce... Unsului Său*: citat din Psalmul 2:1-2.

meni nu spunea că vreunul dintre bunurile lui era al lui, ci aveau totul în comun. ³³Apostolii depuneau mărturie cu multă putere despre învierea Domnului Iesus, și o mare grație era peste ei toți. ³⁴Nu exista niciun nevoieș printre ei: toți cei care posedau ogoare sau case le vindeau, aduceau banii din vânzări ³⁵și-i puneau la picioarele apostolilor; și se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie. ³⁶Iosif, supranumit de apostoli Barnaba, care tradus înseamnă „cel care încurajează“, un levit originar din Cipru, ³⁷a vândut un ogor pe care-l avea, a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.

Înșelăciunea lui Anania și Safira 1.Tim.6:9-10

5 Un om pe care-l chema Anania, împreună cu soția lui, Safira, a vândut o proprietate ²și a păstrat o parte din preț, la înțelegere cu soția lui. El a adus restul și l-a pus la picioarele apostolilor. ³Petru i-a zis: „Anania, de ce ți-a umplut Satan inima ca să-L minți pe Spiritul Sfânt și să păstrezi o parte din prețul ogorului? ⁴Dacă rămânea nevândut, nu era tot al tău? Și, după ce l-ai vândut, nu puteai să faci ce vrei cu banii? Cum ți-a venit ideea acestei afaceri? Nu pe oameni i-ai mințit, ci pe Dumnezeu“. ⁵Când a auzit aceste cuvinte, Anania a căzut jos și și-a dat suflul. O mare teamă a pus stăpânire pe toți cei care auzeau lucrul acesta. ⁶Tinerii s-au ridicat ca să înfășoare corpul, apoi l-au scos afară ca să-l înmormânteze.

⁷Cam trei ore mai târziu a intrat soția lui, fără să știe ce se întâmplase. ⁸Petru a întrebat-o: „Spune-mi, cu atât ați vândut ogorul?“ Ea i-a răspuns: „Da, cu atât“. ⁹Atunci Petru i-a zis: „De ce v-ați înțeles împreună să-L puneți la încercare pe Spiritul Domnului? Cei care l-au înmormântat pe soțul tău se află la ușă și te vor duce și pe tine“. ¹⁰Ea a căzut imediat la picioarele lui și a murit. Când tinerii au intrat, au găsit-o moartă; au dus-o afară și au înmormântat-o lângă soțul ei. ¹¹O mare teamă a pus stăpânire pe toată Adunareaⁿ și pe toți cei care au auzit aceste lucruri.

Prin apostoli se făceau semne și minuni Evr.2:3-4

¹²Multe semne miraculoase și minuni se făceau în mijlocul poporului prin intermediul apostolilor. Ei erau cu toții de comun acord în porticul lui Solomon. ¹³Nimeni altcineva nu îndrăznește să li se alăture, dar poporul îi respecta foarte mult. ¹⁴Numărul celor care credeau în Domnul Iesus, bărbați și femei, creștea tot mai mult, ¹⁵astfel încât oamenii îi scoteau pe străzi pe cei bolnavi și-i așezau pe paturi improvizate și pe târgi, pentru ca atunci când va trece Petru măcar umbra lui să cadă peste vreunul dintre ei. ¹⁶Se strângea și o mulțime de oameni din orașele aflate în jurul Ierusalimului; ei îi aduceau și pe cei bolnavi și pe cei chinuți de spirite necurate, și toți erau vindecați.

5:11 *Adunare*: cuvântul grec *ekklesia* înseamnă „adunarea celor chemați afară din (lume sau tabără religioasă)“. Aici, el înseamnă o adunare de creștini strănși pentru închinare.

Arestarea apostolilor și eliberarea lor miraculoasă

¹⁷Atunci marele preot și toți cei care erau cu el, adică partidul saduceilor, s-au sculat, plini de invidie, ¹⁸i-au arestat pe apostoli și i-au aruncat în închisoarea publică. ¹⁹Dar, în timpul nopții, un înger al Domnului a deschis porțile închisorii, i-a condus afară și le-a zis: ²⁰„Duceți-vă, stați în templu și predicați poporului toate cuvintele acestei Vieți!“

²¹După ce au auzit aceasta, ei au intrat în templu încă în zori și au început să dea învățătură. Când au ajuns marele preot și cei care erau cu el, au convocat sanhedrinul și pe toți prezbiterii copiilor lui Israel, și au trimis să-i caute pe apostoli la închisoare. ²²Dar gărzile, când au ajuns, nu i-au găsit în închisoare; ei s-au întors și au raportat, ²³zicând: „Am găsit închisoarea încuiată cu grijă, iar pe gardieni stând la uși, dar când am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru“. ²⁴La auzul acestor cuvinte, comandantul gărzilor templului și preoții principali s-au arătat nedumeriți, neștiind ce să creadă despre această situație. ²⁵Cineva a venit să le spună: „Bărbații pe care i-ați închis se află în templu și dau învățătură oamenilor!“

O nouă mărturie depusă înaintea sanhedrinului Fap.4:5-12; 4:18-20

²⁶Atunci comandantul a plecat cu gărzile și i-a adus, dar fără violență, căci se temeau să nu fie lapidați de popor. ²⁷După ce i-au adus, i-au făcut să se înfățișeze înaintea sanhedrinului. Marele preot i-a interogat, ²⁸zicând: „Oare nu v-am ordonat expres să nu-i mai învățați pe oameni în Numele acesta? Totuși, iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să aduceți asupra noastră sângele acestui Om“.

²⁹Petru și apostolii i-au răspuns: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. ³⁰Dumnezeul strămoșilor noștri L-a înviat pe Iesus, pe care voi L-ați ucis atârându-L pe lemn. ³¹Dumnezeu L-a înălțat la dreapta Lui ca Prinț și Salvator, ca să dea Israelului pocăințaⁿ și iertarea păcatelor. ³²Noi suntem martori ai acestor evenimente, ca și Spiritul Sfânt pe care Dumnezeu L-a dat celor care ascultă de El“.

Sfatul dat de Gamaliel

³³Auzind aceste cuvinte, ei s-au înfuriat și au vrut să-iucidă. ³⁴Dar un fariseuⁿ cu numele de Gamaliel, profesor de Lege onorat de tot poporul, s-a ridicat în sanhedrin și a ordonat să-i scoată puțin afară pe apostoli. ³⁵Apoi le-a zis: „Israelitilor, aveți grijă ce vreți să le faceți acestor oameni! ³⁶Într-adevăr, acum câțva timp a apărut Teuda, care pretindea că era cineva, și s-au raliat cu el cam 400 de bărbați. El a fost ucis, și toți

5:31 *Pocăință*: denotând o schimbare a gândirii, cuvântul face referire la o transformare radicală a persoanei, care renunță la atitudinile ei greșite pentru a adopta un nou comportament și o nouă perspectivă, conforme voii lui Dumnezeu.

5:34 *Fariseu*: membrul unui curent din cadrul iudaismului caracterizat printr-un interes puternic pentru chestiuni de puritate rituală și prin grija de a respecta cât mai strict posibil Legea lui Moise, precum și tradițiile.

partizanii lui s-au împrăștiat și nu s-a ales nimic de aici. ³⁷După el, pe timpul recensământului, a apărut Iuda Galileeanul și a condus poporul la revoltă. Și el a pierit, iar cei care-l urmaseră au fost împrăștiați.

³⁸Iar acum, eu vă spun: nu vă mai ocupați de oamenii aceștia și lăsați-i în pace; căci, dacă acest plan sau această activitate este de la oameni, el se va distruge; ³⁹în schimb, dacă vine de la Dumnezeu, nu-l veți putea distruge. Nu puteți risca să luptați împotriva lui Dumnezeu!“ Ei au fost convinși de el, ⁴⁰i-au chemat pe apostoli, i-au biciuit, le-au interzis să vorbească în numele lui Iesus și le-au dat drumul.

⁴¹Apostolii au plecat deci din sanhedrin bucurându-se pentru că au fost considerați vrednici să fie maltratați pentru numele [lui Iesus]. ⁴²Și, în fiecare zi, în templu și în case, ei nu încetau să dea învățătură și să anunțe Vestea Bună despre Iesus Mesia.

Numirea diaconilor 1.Tim.3:8-13

6 În acele zile, când numărul discipolilor creștea, eleniștiiⁿ au murmurat contra evreilorⁿ pentru că văduvele lor erau neglijate la distribuirea zilnică a hranei.

²Cei doisprezece au convocat ansamblul discipolilor și le-au zis: „N-ar fi corect ca noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu pentru a servi la mese. ³Fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați cu o mărturie bună, plini de Spirit și de înțelepciune, pe care îi vom numi în această lucrare, ⁴iar noi ne vom dedica rugăciunii și lucrării cu Cuvântul!“

⁵Această propunere a plăcut întregii adunări. Ei l-au ales pe Ștefan, un bărbat plin de credință și de Spirit Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmenas și pe Nicolae, un neevreu convertit din Antiohia. ⁶Ei i-au prezentat apostolilor, care s-au rugat și și-au pus mâinile peste ei.

⁷Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea, numărul discipolilor creștea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți asculta de credință.

Acuzațiile false împotriva lui Ștefan Lc.21:14-15; Io.15:18-21

⁸Ștefan, plin de grația lui Dumnezeu și de putere, făcea minuni și semne mari miraculoase în popor. ⁹Câțiva membri din sinagoga numită „sinagoga celor eliberați“, din cea a cirenienilor, din cea a alexandrinilor și din cea a celor din Cilicia și din Asia, au început să discute cu el, ¹⁰dar nu puteau rezista în fața înțelepciunii și a Spiritului prin care vorbea el. ¹¹Atunci au plătit niște bărbați care să spună: „L-am auzit rostind cuvinte blasfematoare față de Moise și față de Dumnezeu“.

¹²Ei au incitat poporul, pe prezbiteri și pe specialiștii în Lege, apoi s-au aruncat asupra lui, l-au arestat și l-au dus înaintea sanhedrinului.

6:1 *Eleniști*: evrei care trăiau în afara teritoriului Israelului și care vorbeau greaca.

6:1 *Evrei*: evrei născuți și crescuți pe teritoriul Israelului, a căror limbă era aramaica, asemănătoare cu ebraica.

¹³Au adus și niște martori falși, care au zis: „Acest om nu încetează să rostească cuvinte [blasfematoare] împotriva Locului sfânt și împotriva Legii; ¹⁴noi l-am auzit spunând că Iesus, acest Nazarinean, va distruge acest Loc și va schimba obiceiurile pe care ni le-a transmis Moise!“ ¹⁵Toți cei care ședea în sanhedrin s-au uitat țintă la el; ei au văzut că fața lui era ca cea a unui înger.

Mărturia depusă de Ștefan înaintea sanhedrinului

7 Marele preot l-a întrebat: „Așa stau lucrurile?“ ²Ștefan a răspuns: „Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeuul gloriei i-a apărut strămoșului nostru Abraham în timp ce era în Mesopotamia, înainte de a locui în Haran, ³și i-a zis: «*Ieși din țara ta și dintre rudele tale și du-te în țara pe care ți-o voi arăta!*»

⁴Atunci el a ieșit din țara caldeenilor și a locuit în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a făcut să se mute în această țară, în care locuiți voi acum. ⁵El nu i-a dat nicio moștenire în această țară, nici măcar unde să-și pună piciorul, dar i-a promis să i-o dea ca posesiune, lui și descendenților lui, deși nu avea copii.

⁶Iată ce i-a zis Dumnezeu: *Descendenții lui vor fi străini într-o țară străină; vor fi făcuți sclavi și vor fi maltratați timp de 400 de ani.* ⁷*Pe națiunea care-i va face sclavi o voi judeca Eu Însuși*, a zis Dumnezeu. *După aceea vor ieși și Mi se vor închina în acest loc.*ⁿ ⁸Apoi Dumnezeu a încheiat cu el legământul circumciziei; astfel, Abraham l-a avut ca fiu pe Isaac și l-a circumcis în ziua a opta, Isaac a făcut la fel pentru Iacob, și Iacob pentru cei doisprezece patriarhi.

⁹Patriarhii, invidioși pe Iosif, l-au vândut ca să fie dus în Egipt, dar Dumnezeu era cu el ¹⁰și l-a salvat din toate necazurile lui; i-a dat favoare și înțelepciune înaintea lui Faraon, regele Egiptului, care l-a numit guvernator peste Egipt și peste toată casa lui.

¹¹A venit atunci o foamete în tot Egiptul și în Canaan. Strămtorarea era mare, și strămoșii noștri nu găseau de mâncare. ¹²Iacob a auzit că în Egipt exista grâu, așa că i-a trimis pe strămoșii noștri prima dată. ¹³A doua oară, Iosif li s-a făcut cunoscut fraților săi, și Faraon a aflat din ce neam se trăgea Iosif. ¹⁴Iosif a trimis după tatăl său Iacob și după întreaga lui familie, alcătuită din 75 de persoane. ¹⁵Iacob a venit în Egipt, unde a murit, ca și strămoșii noștri. ¹⁶Corpurile lor au fost transportate la Sihem și depuse în mormântul pe care-l cumpăraseră Abraham cu o sumă de bani de la tribul lui Hamor din Sihem.

¹⁷Când s-a apropiat timpul ca Dumnezeu să-Și împlinească promisiunea pe care i-o făcuse lui Abraham, poporul crescuse și se înmulțise în Egipt, ¹⁸*până la venirea unui alt rege, care nu-l cunoscuse pe Iosif.*ⁿ

¹⁹Acest rege a acționat cu viclenie față de neamul nostru și i-a maltrat

7:3 *Ieși... arăta:* citat din Geneza 12:1.

7:6-7 *Descendenții... loc:* citat din Geneza 15:13-14,16.

7:18 *Până la... Iosif:* citat din Exod 1:8.

pe strămoșii noștri, până la a-i face să-și abandoneze copiii, ca să nu rămână în viață.

²⁰În timpul acela s-a născut Moise, care era frumos în ochii lui Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său ²¹și, când a fost abandonat, fiica lui Faraon l-a adoptat și l-a crescut ca pe fiul ei. ²²Moise a fost educat cu toată înțelepciunea egiptenilor; el era puternic în cuvinte și în fapte.

²³Când Moise era în vârstă de 40 de ani, a avut pe inimă să-și viziteze frații, fiii lui Israel. ²⁴Văzând că unul era maltratat, i-a luat apărarea și, ca să-l răzbune pe cel oprimat, l-a ucis pe egiptean. ²⁵El credea că frații lui vor înțelege că Dumnezeu îl folosea ca să-i salveze, dar ei n-au înțeles.

²⁶În ziua următoare, el a venit în mijlocul lor atunci când unii se băteau și a încercat să-i împace, spunându-le: «Voi sunteți frați; de ce vă faceți rău unul altuia?» ²⁷Dar cel care îl maltrata pe celălalt i-a zis: *Cine te-a pus conducător și judecător peste noi?* ²⁸*Vrei să mă ucizi cum l-ai ucis ieri pe egiptean?* ²⁹La acest cuvânt, Moise a fugit și s-a refugiat ca străin în țara Madian, unde a avut doi fii.

³⁰După 40 de ani, un înger [al Domnului] i-a apărut la Muntele Sinai în deșert în flacăra unui tufiș care ardea.ⁿ ³¹Văzând aceasta, Moise se mira de această apariție; în timp ce se apropia ca să privească, vocea Domnului s-a făcut auzită: ³²*Eu sunt Dumnezeuul strămoșilor tăi, Dumnezeuul lui Abraham, al lui Isaac și al lui Iacob.*ⁿ Moise, tremurând, nu îndrăznește să privească. ³³Domnul i-a zis: *Scoate-ți sandalele, pentru că locul în care stai este un pământ sfânt.* ³⁴*Am văzut suferința poporului Meu care este în Egipt, am auzit gemetele lui și am coborât să-l eliberez. Acum, du-te, te voi trimite în Egipt.*ⁿ

³⁵Acest Moise pe care ei îl renegaseră, zicând: «*Cine te-a pus conducător și judecător?*ⁿ» este cel pe care Dumnezeu l-a trimis ca și conducător și eliberator cu ajutorul îngerului care i-a apărut în tufiș. ³⁶Acesta i-a făcut să iasă din Egipt, făcând minuni și semne miraculoase în țara Egiptului, la Marea Roșie și în deșert, timp de 40 de ani.

³⁷Acest Moise este cel care le-a spus fiilor lui Israel: [*Domnul nostru*] *Dumnezeu vă va ridica dintre frații voștri un Profet ca mine.*ⁿ ³⁸El este cel care, în adunarea din deșert, era cu îngerul care îi vorbea pe Muntele Sinai și cu strămoșii noștri; el a primit cuvinte de viață ca să ni le transmită. ³⁹Strămoșii noștri n-au vrut să asculte de el, ci l-au respins și, în inima lor, s-au întors spre Egipt, ⁴⁰zicându-i lui Aaron: *Fă-ne niște dumnezei care să meargă înaintea noastră! Într-adevăr, nu știm ce s-a*

7:27-28 *Cine... egiptean*: citat din Exod 2:14.

7:30 *Un înger... ardea*: citat din Exod 3:2.

7:32 *Eu sunt... Iacob*: citat din Exod 3:6.

7:33-34 *Scoate-ți... Egipt*: citat din Exod 3:5,7-8,10.

7:35 *Cine... judecător*: citat din Exod 2:14.

7:37 *Domnul... ca mine*: citat din Deuteronom 18:15.

întâmpat cu acest Moise care ne-a făcut să ieșim din țara Egiptuluiⁿ.

⁴¹Și în zilele acelea au făcut un vițel, au oferit un sacrificiu idolului și s-au bucurat de lucrarea mâinilor lor. ⁴²Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a lăsat să se închine la corpurile cerești, așa cum este scris în cartea profeților: *Mi-ați oferit animale înjunghiate și sacrificii timp de 40 de ani în deșert, comunitate a Israelului?* ⁴³*Voi ați purtat cortul lui Moloh și steaua zeului vostru Refan, aceste imagini pe care le-ați făcut ca să vă închinați la ele. De aceea, vă voi deporta dincolo de Babilon.*"

⁴⁴Cortul mărturiei era cu strămoșii noștri în deșert, așa cum ordonase Cel care a vorbit cu Moise să-l facă după modelul pe care-l văzuse. ⁴⁵Strămoșii noștri l-au primit și l-au introdus, sub conducerea lui Iosua, în țara cucerită de la națiunile pe care le-a alungat Dumnezeu dinaintea lor, și el a rămas acolo până în zilele lui David. ⁴⁶David a găsit grație înaintea lui Dumnezeu și a cerut să găsească o locuință pentru Dumnezeul lui Iacob, ⁴⁷însă Solomon l-a construit o casă.

⁴⁸Dar Cel Preaînalt nu locuiește în case făcute de mâna omului, așa cum spune profetul: ⁴⁹*Cerul este tronul Meu, iar pământul e scăunelul Meu de picioare! Ce casă Mi-ați putea construi, zice Domnul, sau care ar putea fi locul Meu de odihnă?* ⁵⁰*Oare nu mâna Mea a făcut toate acestea?* ⁵¹Oameni refractari, necircumciși la inimă și la urechi! Voi totdeauna vă împotriviți Spiritului Sfânt! Cum au făcut strămoșii voștri, așa faceți și voi! ⁵²Pe care dintre profeți nu l-au persecutat strămoșii voștri? Ei i-au ucis pe cei care au anunțat dinainte venirea Celui Drept, ai cărui trădători și ucigași ați devenit voi acum – ⁵³voi, care ați primit Legea promulgată de îngeri și care n-ați păzit-o!"

Lapidarea lui Ștefan Mt.23:34-36

⁵⁴Când au auzit aceste cuvinte, turbau în inima lor și scrâșneau din dinți împotriva lui. ⁵⁵Dar Ștefan, plin de Spiritul Sfânt, și-a ațintit privirile spre cer, a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Iesus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu. ⁵⁶El a zis: „Iată, văd cerul deschis și pe Fiul Omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu“.

⁵⁷Ei au scos atunci strigăte puternice, și-au astupat urechile, s-au repezit toți împreună asupra lui, ⁵⁸l-au scos afară din oraș și au început să arunce cu pietre în el. Martorii își puseseră hainele la picioarele unui tânăr numit Saul. ⁵⁹Ei aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: „Doamne Iesuse, primește spiritul meu!“ ⁶⁰Apoi s-a pus în genunchi și a strigat cu voce răsunătoare: „Doamne, nu le ține în seamă acest păcat!“ După ce a spus aceasta, a adormit.

7:40 *Fă-ne... Egiptului:* citat din Exod 32:1.

7:42-43 *Mi-ați oferit... Babilon:* citat din Amos 5:25-27.

7:49-50 *Cerul... acestea:* citat din Isaia 66:1-2.

Persecuție în Ierusalim. Împrăștierea discipolilor Fap.11:19-21

8Saul aproba și elucidarea lui Ștefan. Chiar din acea zi a izbucnit o persecuție mare împotriva Adunării din Ierusalim, și toți, cu excepția apostolilor, s-au împrăștiat în regiunile Iudeei și Samariei. ²Niște oameni pioși l-au înmormântat pe Ștefan și l-au plâns mult. ³Cât despre Saul, el căuta să distrugă Adunarea: pătrundea în case, scotea cu forța bărbați și femei și îi arunca în închisoare.

⁴Cei care se împrăștiaseră mergeau din loc în loc, anunțând vestea bună a Cuvântului.

Filip în Samaria. Simon magicianul Fap.1:8

⁵Filip s-a dus într-un oraș din Samaria și l-a predicat acolo pe Cristos. ⁶Mulțimile erau atente la cele zise de Filip când au auzit și au văzut semnele miraculoase pe care le făcea. ⁷Într-adevăr, din mulți oameni ieșeau spirite necurate, scoțând strigăte puternice, și mulți paralitici și schiopi erau vindecați. ⁸Și a fost multă bucurie în acest oraș.

⁹Dar un om cu numele de Simon se găsea deja în oraș. Lăudându-se că era un om important, el practica magia și provoca uimirea întregului popor din Samaria. ¹⁰Toți, de la cel mai mic până la cel mai mare, îl ascultau atent și spuneau: „Acest om este puterea lui Dumnezeu, cea numită mare”. ¹¹Ei îl ascultau cu atenție, pentru că el îi uimise de mult timp cu magia lui.

¹²Dar când l-au crezut pe Filip, care le anunța vestea bună a Regatului lui Dumnezeu și a numelui lui Iesus Cristos, atât bărbați, cât și femei s-au lăsat botezați. ¹³Simon însuși a crezut și, după ce a fost botezat, continua să rămână lângă Filip; el vedea cu uimire semnele și miracolele mari care se făceau.

Petru și Ioan în Samaria

¹⁴Apostolii care erau în Ierusalim au aflat că locuitorii din Samaria acceptaseră Cuvântul lui Dumnezeu și i-au trimis la ei pe Petru și pe Ioan.

¹⁵Aceștia s-au dus și s-au rugat pentru ei ca să primească Spiritul Sfânt.

¹⁶Într-adevăr, El nu coborâse încă peste niciunul dintre ei, ci fuseseră doar botezați în numele Domnului Iesus. ¹⁷Atunci Petru și Ioan și-au pus mâinile peste ei, iar ei au primit Spiritul Sfânt.

¹⁸Văzând că Spiritul [Sfânt] era dat prin punerea mâinilor apostolilor, Simon le-a oferit bani, ¹⁹zicând: „Dați-mi și mie această putere, ca acela peste care îmi voi pune mâinile să primească Spiritul Sfânt!”

²⁰Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu se poate cumpăra cu bani! ²¹Tu n-ai nici parte, nici moștenire în această chestiune, căci inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu. ²²Schimbă-ți atitudinea cu privire la răutatea ta și roagă-te Domnului ca să-ți fie iertat acest gând al inimii tale, dacă este posibil. ²³Într-adevăr, văd că ești plin de amărăciune și în legăturile ne-

legiirii“. ²⁴Simon a răspuns: „Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nimic din ceea ce ați spus!“

²⁵După ce au depus mărturie și au predicat Cuvântul Domnului, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, anunțând Vestea Bună în multe sate ale samaritenilor.

Filip și ministrul de finanțe din Etiopia

²⁶Un înger al Domnului i s-a adresat lui Filip, zicând: „Scoală-te și du-te spre sud, pe drumul care coboară din Ierusalim la Gaza și care este pustiu!“ ²⁷El s-a sculat și a plecat. Un eunuc etiopian, înalt funcționar al lui Candace, regina Etiopiei, și administrator al trezoreriei ei, venise la Ierusalim să se închine. ²⁸El se întorcea, așezat în carul său, și citea din profetul Isaia.

²⁹Spiritul i-a zis lui Filip: „Apropie-te și ține-te de acest car!“ ³⁰Filip a alergat și l-a auzit pe etiopian citind din profetul Isaia. El i-a zis: „Înțelegi ce citești?“ ³¹Omul i-a răspuns: „Cum aş putea, dacă nu-mi explică cineva?“ și l-a invitat pe Filip să se suie și să se așeze lângă el.

³²Pasajul din Scriptură pe care-l citea era acesta: *El a fost dus ca o oaie la abator și, asemenea unui miel mut în fața celui care-l tunde, nu-și deschide gura.* ³³În umilința Lui, dreptatea I-a fost refuzată. Cine va putea vorbi despre aceasta în generația Lui? Într-adevăr, viața I-a fost luată de pe pământ.“

³⁴Eunucul i-a zis lui Filip: „Spune-mi, te rog, despre cine spune profetul lucrul acesta: despre el însuși sau despre altcineva?“ ³⁵Filip a luat cuvântul și, începând de la acest pasaj din Scriptură, i-a anunțat vestea bună despre Iesus.

³⁶În timp ce-și urmau drumul, au ajuns la o apă. Eunucul a zis: „Uite apă! Ce mă împiedică să fiu botezat?“ ³⁷[„Filip i-a zis: «Dacă crezi din toată inima, se poate». Eunucul i-a răspuns: «Cred că Iesus Cristos este Fiul lui Dumnezeu»“.] ³⁸El a dat ordin să se oprească carul. Filip și eunucul au coborât amândoi în apă, și Filip l-a botezat pe eunuc.

³⁹Când au ieșit din apă, Spiritul Domnului l-a răpit pe Filip, și eunucul nu l-a mai văzut. El își vedea înainte de drum cu veselie. ⁴⁰Filip s-a găsit în Azot, de unde s-a dus la Cezareea, evanghelizând toate orașele prin care trecea.

Convertirea lui Saul

Fap.22:3-16; 26:9-20; Gal.1:11-16; 1.Tim.1:12-16

9Cât despre Saul, respira mereu amenințare și ucidere împotriva discipolilor Domnului. El s-a dus la marele preot ²și i-a cerut scrisori pentru sinagogile din Damasc, ca să poată aresta și duce la Ierusalim pe adepții acestei învățături pe care-i va găsi, bărbați și femei.

³În timp ce era pe drum și se apropia de Damasc, deodată a strălucit

în jurul lui o lumină care venea din cer. ⁴El a căzut la pământ și a auzit o voce care-i zicea: „Saul, Saul, de ce Mă persecuți?” ⁵El a răspuns: „Cine ești, Doamne?” Și Domnul i-a zis: „Eu sunt Iesus, Cel pe care tu Îl persecuți. ⁶Ridică-te, intră în oraș, și ți se va spune ce trebuie să faci!”

⁷Bărbații care-l însoțeau s-au oprit, muți de uimire; ei auzeau vocea, dar nu vedeau pe nimeni. ⁸Saul s-a ridicat de la pământ, dar deși avea ochii deschiși nu vedea nimic, așa că l-au dus de mână până în Damasc. ⁹El a rămas trei zile fără să vadă, și n-a mâncat, nici n-a băut nimic.

¹⁰În Damasc era un discipol numit Anania. Domnul i-a zis într-o viziune: „Anania!” El a răspuns: „Iată-mă, Doamne!” ¹¹Domnul i-a zis atunci: „Scoală-te, du-te pe strada numită Dreaptă și, în casa lui Iuda, întreabă de unul numit Saul din Tarsus! Într-adevăr, el se roagă ¹²și a văzut în viziune un om numit Anania intrând și punându-și mâinile peste el ca să-și recapete vederea”.

¹³Anania l-a răspuns: „Doamne, am aflat de la mulți despre tot răul pe care acest om l-a făcut sfinților Tăi” la Ierusalim, ¹⁴și aici are puteri depline, din partea preoților principali, ca să-i aresteze pe toți cei care fac apel la Tine”.

¹⁵Dar Domnul i-a zis: „Du-te, căci acest om este un instrument pe care l-am ales ca să facă cunoscut numele Meu neevreilor, regilor și israeliților. ¹⁶Eu îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Mine”.

¹⁷Anania a plecat, a intrat în casă și și-a pus mâinile peste Saul, zicând: „Frate Saul, Domnul m-a trimis, Iesus, Cel care ți-a apărut pe drumul pe care veneai, ca să-ți recapeți vederea și să fii umplut de Spiritul Sfânt”. ¹⁸Imediat, de pe ochii lui a căzut ceva ca niște solzi, și el și-a recăpătat vederea. S-a ridicat, a fost botezat ¹⁹și, după ce a mâncat ceva, i-au revenit puterile.

Saul în Damasc și Ierusalim

El a rămas câteva zile cu discipolii care erau în Damasc ²⁰și a început imediat să predice în sinagogi că Iesus este Fiul lui Dumnezeu. ²¹Toți cei care-l auzeau se mirau și ziceau: „Oare nu este cel care, în Ierusalim, îi distrugea pe cei care fac apel la acest Nume și n-a venit el aici ca să-i aresteze și să-i ducă înaintea preoților principali?” ²²Dar Saul se întărea tot mai mult și îi reducea la tăcere pe evreii care locuiau în Damasc, demonstrând că Iesus era Mesia.

²³După ce au trecut multe zile, evreii au decis împreună să-lucidă, ²⁴dar complotul lor a ajuns la cunoștința lui Saul. Ei păzeau zi și noapte porțile orașului ca să-lucidă. ²⁵Dar, într-o noapte, discipolii l-au luat și l-au coborât de-a lungul zidului așezat într-un coș.

²⁶Ajuns în Ierusalim, Saul a încercat să se alătore discipolilor, dar tuturor le era teamă de el, căci nu credeau că era discipol. ²⁷Atunci Barnaba

---

9:13 Sfinții Tăi: mod de a-i desemna pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

l-a luat cu el, l-a dus la apostoli și le-a spus cum, pe drum, Saul Îl văzuse pe Domnul Iesus, care îi vorbise, și cu ce îndrăzneală vorbise în Damasc în numele lui Iesus.

²⁸Saul se ducea și venea cu ei în Ierusalim, vorbind cu îndrăzneală în numele Domnului. ²⁹El vorbea de asemenea și discuta cu eleniștiiⁿ, dar aceștia încercau să-l ucidă. ³⁰Aflând aceasta, frații l-au dus la Cezareea și l-au trimis la Tarsus.

³¹Biserica avea pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria; ea se edifica, umbla în teama Domnului și se înmulțea cu ajutorul Spiritului Sfânt.

Petru în Lida

³²În cursul călătoriilor lui Petru prin zonă, s-a dus să-i vadă și pe sfinții care locuiau în Lida. ³³A găsit acolo un om pe nume Enea care zăcea în pat de opt ani, pentru că era paralizat. ³⁴Petru i-a zis: „Enea, Iesus Cristos te vindecă! Ridică-te și fă-ți patul!” El s-a ridicat imediat. ³⁵Toți locuitorii din Lida și din Saron l-au văzut și s-au convertit la Domnul.

Învierea Tabitei

³⁶În Iope era o discipolă pe nume Tabita, care tradus înseamnă „Dorca”. Ea făcea multe fapte bune și acte de caritate. ³⁷În zilele acelea, ea s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au spălat-o, au pus-o într-o cameră de la etaj. ³⁸Lida se află aproape de Iope, și discipolii aflaseră că Petru se găsea acolo; au trimis deci doi bărbați la el să-l roage: „Nu ezita să vii până la noi!”

³⁹Petru s-a sculat și a plecat cu ei; când au ajuns, l-au condus în camera de la etaj. Toate văduvele au venit la el plângând și i-au arătat cămășile și hainele pe care le făcuse Dorca pe când era cu ele.

⁴⁰Petru le-a scos afară pe toate, a îngenuncheat și s-a rugat. Apoi s-a întors către corp și a zis: „Tabita, scoală-te!” Ea a deschis ochii și, când l-a văzut pe Petru, a șezut în capul oaselor. ⁴¹El i-a dat mâna și a ajutat-o să se ridice în picioare. Apoi i-a chemat pe sfinți și pe văduve și le-a prezentat-o vie. ⁴²Acest fapt a devenit cunoscut în tot orașul Iope, și mulți au crezut în Domnul Iesus. ⁴³Petru a rămas câțva timp în Iope, la un tăbăcar numit Simon.

Salvarea pentru păgâni – Dumnezeu lucrează în viața lui Corneliu

10În Cezareea se afla un bărbat numit Corneliu, care era ofițer în trupa romană numită „cohorta italiană”. ²El era pios și se temea de Dumnezeu cu toată casa lui; dădea mulți bani poporului și nu înceta să se roage la Dumnezeu.

³Către ora trei după-amiază, el a văzut clar într-o viziune un înger al lui Dumnezeu intrând la el și zicându-i: „Corneliu!” ⁴El s-a uitat țintă la el și, înfricoșat, a răspuns: „Ce este, Doamne?” Îngerul i-a zis: „Rugă-

ciunile și darurile pe care le-ai făcut s-au înălțat Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de ele. ⁵Acum, trimite niște bărbați la Iope ca să-l cheme pe Simon, supranumit Petru; ⁶el găzduiește la un anume Simon, un tăbăcar a cărui casă se găsește lângă mare“.

⁷După ce îngerul care-i vorbise a plecat, Corneliu i-a chemat pe doi dintre servitorii săi și pe un soldat pios dintre cei care erau în serviciul său, ⁸le-a spus tot ce se întâmplase și i-a trimis la Iope.

Salvarea pentru păgâni – Dumnezeu îi vorbește lui Petru Ef.2:11-14

⁹A doua zi, pe la amiază, în timp ce acești bărbați erau pe drum și se apropiau de oraș, Petru s-a suit pe acoperiș ca să se roage. ¹⁰I s-a făcut foame și a vrut să mănânce. În timp ce-i pregăteau masa, el a căzut în extaz.

¹¹A văzut cerul deschis și un obiect semănând cu o față mare de masă, prinsă de cele patru colțuri, ce cobora pe pământ. ¹²În interior se găseau tot felul de patrupede, de reptile de pe pământ, ca și de păsări ale cerului. ¹³O voce i-a zis: „Scoală-te, Petru, înjunghie și mănâncă!“

¹⁴Dar Petru a zis: „Nicidecum, Doamne, căci n-am mâncat niciodată ceva pângărit sau necurat!“ ¹⁵Vocea i-a vorbit din nou, pentru a doua oară: „Să nu consideri pângărit ceea ce a declarat Dumnezeu curat!“

¹⁶Acest lucru s-a întâmplat de trei ori și apoi, imediat, obiectul a dispărut în cer.

¹⁷În timp ce Petru era nedumerit cu privire la înțelesul viziunii pe care o avusese, bărbații trimiși de Corneliu întrebaseră unde era casa lui Simon. Ei s-au prezentat la poartă ¹⁸și au strigat ca să se informeze dacă acolo găzduia Simon, supranumit Petru.

¹⁹Petru reflecta încă la viziune când Spiritul i-a zis: „Te caută trei bărbați. ²⁰Scoală-te, coboară și du-te cu ei fără să eziți, căci Eu i-am trimis“.

²¹Petru a coborât și a zis acestor bărbați: „Iată-mă, eu sunt cel pe care-l căutați. Din ce motiv ați venit?“

²²Ei i-au răspuns: „Ofițerul roman Corneliu este un om drept și se teme de Dumnezeu. Toată națiunea evreilor depune o mărturie bună despre el. El a fost îndrumat divin de un înger sfânt să te facă să te duci la el acasă ca să audă cuvintele tale“. ²³Atunci Petru i-a poftit înăuntru și i-a găzduit. A doua zi, el [s-a sculat și] a plecat cu ei. Câțiva dintre frații din Iope l-au însoțit.

Convertirea lui Corneliu Lc.24:47; Fap.1:8; Ef.11-19; 3:6

²⁴A doua zi au ajuns la Cezareea. Corneliu îi aștepta. El își invitase rudele și prietenii apropiați. ²⁵Când Petru a intrat, Corneliu, care venise în întâmpinarea lui, s-a aruncat la picioarele lui și s-a închinat. ²⁶Petru

---

10:12 *Patrupede... reptile... păsări ale cerului*: legea mozaică arăta limpede care erau animalele pure pe care le puteau consuma evreii și care erau animalele impure, interzise pentru consum.

însă l-a ridicat, zicând: „Ridică-te! Și eu sunt tot om“.

²⁷Tot conversând cu el, a intrat și a găsit mulți oameni adunați. ²⁸El le-a zis: „Voi știți că unui evreu îi este interzis să se lege cu un străin sau să intre la el, dar Dumnezeu mi-a arătat că nu trebuie să declar nicio ființă umană pângărită sau necurată. ²⁹De aceea, nu am avut nicio obiecție să vin când m-ați chemat. Vă întreb deci din ce motiv ați făcut să vin aici“.

³⁰Corneliu i-a răspuns: „Cu patru zile în urmă, [posteam] până la această oră [și] mă rugam acasă la ora trei după-amiază. Un om îmbrăcat în haine strălucitoare s-a prezentat înaintea mea ³¹și mi-a zis: «Corneliu, rugăciunea ta a fost ascultată, și Dumnezeu Și-a amintit de actele tale de caritate. ³²Trimite deci pe cineva la Iope și fă să vină Simon, supranumit Petru. El este găzduit în casa lui Simon tăbăcarul, lângă mare. [Când va veni, el îți va vorbi]». ³³Am trimis atunci de îndată pe cineva la tine, și ai făcut bine că ai venit. Acum deci suntem toți în prezența lui Dumnezeu ca să auzim tot ce ți-a ordonat Domnul să ne spui“.

³⁴Atunci Petru a luat cuvântul și le-a zis: „Într-adevăr, înțeleg că Dumnezeu nu este părtinitor ³⁵și că în orice națiune cine se teme de El și practică dreptitudinea Îi este plăcut. ³⁶El Și-a trimis Cuvântul Său israeliților anunțându-le pacea prin Iesus Cristos, care este Domnul tuturor. ³⁷Voi știți ce s-a întâmplat în toată Iudeea, după ce a început în Galileea ca urmare a botezului predicat de Ioan, ³⁸cum Dumnezeu L-a uns pe Iesus din Nazaret cu Spiritul Sfânt și putere, și cum mergea pretutindeni făcând bine și vindecându-i pe toți cei care erau sub puterea diavolului, pentru că Dumnezeu era cu El.

³⁹Noi suntem martori a tot ce a făcut El în țara evreilor și la Ierusalim. Ei L-au ucis pironindu-L pe cruce, ⁴⁰dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi și a făcut ca El să fie văzut ⁴¹nu de tot poporul, ci de martorii aleși dinainte de Dumnezeu – de noi care am mâncat și am băut cu El după învierea Lui. ⁴²Iesus ne-a ordonat să predicăm poporului și să atestăm că El este Cel pe care Dumnezeu L-a desemnat ca Judecător al celor vii și al celor morți. ⁴³Toți profeții depun cu privire la El mărturia că orice om care crede în El primește prin numele Său iertarea păcatelor“.

⁴⁴Petru vorbea încă atunci când Spiritul Sfânt a coborât peste toți cei care ascultau Cuvântul. ⁴⁵Toți credincioșii circumcișiⁿ care veniseră cu Petru au fost uluiți de faptul că darul Spiritului Sfânt a fost revărsat și peste neevrei. ⁴⁶Într-adevăr, ei îi auzeau vorbind în limbi și laudând măreția lui Dumnezeu. Atunci Petru a zis: ⁴⁷„Se poate oare refuza apa botezului celor care au primit Spiritul Sfânt ca și noi?“ ⁴⁸Și el a dat ordin să-i boteze în numele lui Iesus Cristos. Ei i-au cerut atunci să rămână câteva zile cu ei.

Petru își justifică comportarea înaintea credincioșilor evrei

1 Apostolii și frații care erau în Iudeea au auzit că neevreii primiseră și ei Cuvântul lui Dumnezeu. ²Și când Petru s-a dus la Ierusalim, cei care erau circumciși i-au făcut reproșuri, ³spunând: „Ai intrat la niște bărbați necircumciși și ai mâncat cu ei!”

⁴Petru a început să le explice în ordine tot ce se întâmplase. El a zis: ⁵„Eram în orașul Iope și, în timp ce mă rugam, am avut în extaz o viziune: un obiect care semăna cu o față mare de masă prinsă de cele patru colțuri care cobora din cer și venea până la mine. ⁶Eu l-am examinat atent și am văzut patrupedele pământului, animalele sălbatice, reptilele, ca și păsările cerului. ⁷Apoi am auzit o voce care îmi spunea: «Scoală-te, Petru, înjunghie și mănâncă!»

⁸Dar eu am zis: «În niciun caz, Doamne, pentru că niciodată n-a intrat în gura mea ceva pângărit sau necurat». ⁹Pentru a doua oară, vocea s-a făcut auzită din cer: «Ceea ce a curățat Dumnezeu, tu să nu consideri pângărit». ¹⁰Aceasta s-a întâmplat de trei ori, apoi totul a fost retras din nou în cer.

¹¹Și iată că în aceeași clipă trei bărbați, trimiși din Cezareea la mine, au ajuns la casa în care eram eu. ¹²Spiritul mi-a spus să plec cu ei fără să ezit. M-au însoțit și acești șase frați și am intrat în casa celui om. ¹³El ne-a povestit cum a văzut îngerul stând în casa lui și zicându-i: «Trimite pe cineva la Iope și fă să vină Simon, supranumit Petru, ¹⁴care îți va transmite un mesaj prin care vei fi salvat tu și toată familia ta».

¹⁵Când am început să vorbesc, Spiritul Sfânt a coborât peste ei, ca și peste noi la început. ¹⁶Și eu mi-am amintit de acest cuvânt al Domnului: «Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Spiritul Sfânt». ¹⁷Deci, dacă Dumnezeu le-a acordat același dar ca și nouă care am crezut în Domnul Iesus Cristos, cine eram eu ca să mă împotrivesc lui Dumnezeu?«

¹⁸După ce au auzit aceste lucruri, ei n-au mai spus nimic și L-au glori-ficat pe Dumnezeu, zicând: „Dumnezeu a acordat deci și neevreilor posibilitatea de a-și schimba atitudinea ca să aibă viața!”

Antiohia, prima Adunare alcătuită din evrei și neevrei

Barnaba și Saul Fap.8:1-4; Rom.10:12; Col.3:11

¹⁹Cei care fuseseră împrăștiți de persecuția survenită după moartea lui Ștefan au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia, dar n-au predicat Cuvântul decât evreilor. ²⁰Totuși, unii dintre ei, niște bărbați din Cipru și din Cirene, au venit la Antiohia și s-au adresat și neevreilor pentru a le anunța vestea bună despre Domnul Iesus. ²¹Mâna Domnului era cu ei, și un mare număr de persoane au crezut și s-au întors la Domnul.

²²Vestea a ajuns la urechile Adunării din Ierusalim, și ei l-au trimis pe Barnaba până la Antiohia. ²³La sosirea lui, când a văzut grația lui Dumnezeu, s-a bucurat. El îi îndemna pe toți să rămână fideli Domnului cu

o inimă hotărâtă,²⁴ pentru că era un om bun, plin de Spiritul Sfânt și de credință. O mulțime destul de numeroasă a fost adusă la Domnul.

²⁵Barnaba s-a dus apoi la Tarsus ca să-l caute pe Saul. ²⁶Când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Timp de un an întreg, ei au participat la întrunirile Adunării și i-au învățat pe mulți oameni. La Antiohia, pentru prima oară discipolii au fost numiți creștini.

Ajutoare pentru credincioșii din Iudeea

²⁷În acele zile au venit de la Ierusalim la Antiohia niște profeți. ²⁸Unul dintre ei, pe nume Agab, s-a ridicat și a anunțat prin Spirit că va fi o mare foamete pe tot pământul. Ea s-a și întâmplat pe timpul împăratului Claudius. ²⁹Discipolii au decis să trimită, fiecare după mijloacele sale, un ajutor fraților care locuiau în Iudeea, ³⁰ceea ce au și făcut trimițându-l prezbiterilor prin intermediul lui Barnaba și Saul.

Arestarea și eliberarea lui Petru

12 Pe timpul acela, regele Herod a început să-i maltrateze pe unii membri ai Bisericii ²și l-a ucis cu sabia pe Iacob, fratele lui Ioan. ³Când a văzut că aceasta plăcea evreilor, a continuat și l-a arestat și pe Petru. – Era în timpul sărbătorii Pâinilor Nedospite. – ⁴După ce l-a arestat și băgat în închisoare, l-a pus sub paza a patru grupe de câte patru soldați, vrând ca după Paște să-l aducă la judecată înaintea poporului. ⁵Petru era deci păzit în închisoare, și Biserica Îi adresa lui Dumnezeu rugăciuni arzătoare pentru el.

⁶În noaptea de dinaintea zilei când Herod urma să-l aducă la judecată, Petru, legat cu două lanțuri, dormea între doi gardieni; niște santinele postate în fața porții păzeau închisoarea.

⁷Deodată, un înger al Domnului a apărut și o lumină a strălucit în celulă. Îngerul l-a trezit pe Petru, lovindu-l în coastă, și i-a zis: „Scoală-te repede!” Lanțurile i-au căzut de la mâini. ⁸Apoi îngerul i-a zis: „Încinge-te și leagă-ți sandalele!” El a făcut întocmai. Îngerul i-a mai zis: „Ia-ți haina și urmează-mă!”

⁹Petru a ieșit și l-a urmat, fără să știe dacă ce făcea îngerul era real: i se părea că are o viziune. ¹⁰Au trecut de prima gardă, apoi de a doua, și au ajuns la poarta de fier care dă în oraș; ea s-a deschis de la sine în fața lor; ei au ieșit și au luat-o pe o stradă, și imediat îngerul l-a părăsit.

¹¹Venindu-și în fire, Petru a zis: „Acum știu cu adevărat că Domnul l-a trimis pe îngerul Său și m-a scăpat din mâna lui Herod și de la tot ce aștepta poporul evreu”. ¹²După ce s-a gândit bine, s-a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, supranumit Marcu, unde erau adunate multe persoane și se rugau.

¹³El a bătut la ușa de la intrare, și o servitoare, numită Roda, a venit să-i deschidă. ¹⁴Ea a recunoscut vocea lui Petru și, de bucurie, în loc să deschidă, a alergat înăuntru ca să anunțe că Petru stătea la ușă. ¹⁵Ei i-au

zis: „Nu ești în toate mințile!“ Dar ea susținea că așa era. Atunci ei au zis: „Este îngerul lui!“

¹⁶Petru însă continua să bată. Ei i-au deschis și, când l-au văzut, au fost foarte mirați. ¹⁷El le-a făcut semn cu mâna să tacă și le-a povestit cum îl scosese Domnul din închisoare. El a adăugat: „Spuneți acest lucru lui Iacob și celorlalți frați!“ Apoi a ieșit și s-a dus într-un alt loc.

¹⁸Când s-a făcut zi, a fost o mare agitație printre soldați cu privire la ce se întâmplase cu Petru. ¹⁹Herod a făcut cercetări în privința lui, dar nu l-a găsit. A interogat gărzile și a dat ordin să fie executate. Pe urmă a părăsit Iudeea și a coborât la Cezareea pentru a rămâne acolo un timp.

Judecata lui Dumnezeu asupra lui Herod Agrippa

²⁰Herod era furios pe locuitorii din Tir și Sidon. Aceștia s-au pus de acord ca să se prezinte înaintea lui și, după ce l-au câștigat de partea lor pe Blastus, care era șambelanul regelui, au cerut pace, pentru că regiunea lor era dependentă economic de cea a regelui. ²¹În ziua stabilită, Herod, îmbrăcat în ținuta regală, stătea la tribună și le ținea un discurs. ²²Poporul a strigat: „Este vocea unui Dumnezeu și nu a unui om!“ ²³Un înger al Domnului l-a lovit imediat, pentru că nu dăduse glorie lui Dumnezeu. El a murit mâncat de viermi.

²⁴Cât despre Cuvântul lui Dumnezeu, el se răspândea tot mai mult. ²⁵După ce și-au terminat misiunea la Ierusalim, Barnaba și Saul au plecat, luându-l cu ei și pe Ioan, supranumit Marcu.

Prima călătorie misionară: Trimiterea lui Barnaba și Saul

13 În Adunarea din Antiohia erau niște profeți și învățători: Barnaba, Simeon, numit Negrul, Lucius din Cirene, Manaen, care fusese crescut cu tetrarhulⁿ Herod, și Saul. ²În timp ce se închinau în public Domnului și posteau, Spiritul Sfânt le-a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat!“ ³Atunci, după ce au postit, s-au rugat și și-au pus mâinile peste ei, i-au lăsat să plece.

Barnaba și Saul în Cipru

⁴Trimiși de Spiritul Sfânt, Barnaba și Saul au coborât la Seleucia, de unde s-au îmbarcat pentru Cipru. ⁵Ajunși la Salamis, au proclamat Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile evreilor. Îl aveau cu ei pe Ioan ca ajutor.

⁶Pe urmă, au traversat toată insula până la Pafos, unde au găsit un magician, un pretins profet evreu numit Bar-Iesus. ⁷El făcea parte din anturajul guvernatorului Sergius Paulus, un om inteligent. Acesta i-a chemat la el pe Barnaba și pe Saul și și-a exprimat dorința să audă Cuvântul lui Dumnezeu. ⁸Dar Elima magicianul – într-adevăr, așa se tra-

13:1 *Tetrarh*: titlu dat de romani prinților de mai mică importanță decât regii. Romanii erau cei care, ca putere ocupantă, numeau și destituiau regii și alți regișori din teritoriile plasate sub autoritatea lor.

duce numele lui – li se împotriva și căuta să-l întoarcă pe guvernator de la credință.

⁹Atunci Saul, numit și Paul, umplut de Spiritul Sfânt, și-a ațintit privirile asupra lui ¹⁰și i-a zis: „Om plin de viclenie și de înșelătorie, fiu al diavolului, dușman a tot ce este drept, oare nu vei înceta să pervertești căile drepte ale Domnului? ¹¹Acum, iată că mâna Domnului este peste tine: vei fi orb și până la un timp nu vei vedea soarele“. Și imediat au căzut peste el ceață și întuneric, și el se întorcea în toate părțile, căutând pe cineva care să-l ducă de mână. ¹²Când a văzut ce se întâmplase, guvernatorul a crezut, fiind profund impresionat de învățătura Domnului.

¹³Paul și însoțitorii lui s-au imbarcat la Pafos ca să se ducă la Perga în Pamfilia, dar Ioan s-a despărțit de ei și s-a întors la Ierusalim.

Predica lui Paul înaintea evreilor din Antiohia Pisidiei

Fap.2:22-36; 7:1-50; 10:36-43

¹⁴Din Perga, ei și-au continuat drumul și au ajuns la Antiohia Pisidiei. În ziua de sabbat au intrat în sinagogă și s-au așezat. ¹⁵După ce s-a citit din Lege și din Profeți, conducătorii sinagogii le-au trimis vorbă: „Fraților, dacă aveți vreun cuvânt de încurajare pentru popor, vorbiți!“

¹⁶Paul s-a ridicat, a făcut semn cu mâna și a zis: „Israelitiilor și voi care vă temeți de Dumnezeu, ascultați! ¹⁷Dumnezeul acestui popor, Israel, i-a ales pe strămoșii noștri. El a făcut să crească poporul în timpul șederii lui în țara Egiptului și l-a făcut să iasă din ea prin puterea Sa. ¹⁸El i-a suportat cam 40 de ani în deșert ¹⁹și, după ce a distrus șapte națiuni din țara Canaan, le-a dat ca moștenire țara lor, ²⁰timp de vreo 450 de ani. După aceea le-a dat judecători până la profetul Samuel.

²¹Ei au cerut atunci un rege, și Dumnezeu li l-a dat timp de 40 de ani pe Saul, fiul lui Chiș, din tribul lui Benjamin. ²²Apoi El l-a respins și li l-a dat ca rege pe David, despre care depune această mărturie: *L-am găsit pe David, fiul lui Iese, un bărbat după inima Mea, care Îmi va îndeplini toate dorințele.*”

²³Dintre descendenții lui David, Dumnezeu, în conformitate cu promisiunea Lui, a adus Israelului un Salvator, care este Iesus. ²⁴Înainte de venirea Sa, Ioan predicase întregului popor Israel botezul pocăinței. ²⁵Și, pe când își termina alergarea, Ioan zicea: «Cine credeți că sunt eu? Nu sunt eu Acela; dar iată că după mine vine Cel ale cărui sandale nu sunt vrednic nici măcar să le dezleg».

²⁶Fraților, descendenți ai lui Abraham și voi care vă temeți de Dumnezeu, nouă ne-a fost trimis acest mesaj al salvării. ²⁷Într-adevăr, locuitorii Ierusalimului și conducătorii lor n-au știut cine era Iesus, dar condamnându-L au împlinit cuvintele profeților care se citesc în fiecare sabbat. ²⁸Deși nu au găsit nimic în El care să merite moartea, ei i-au cerut lui Pilat să-L execute. ²⁹După ce au îndeplinit tot ce s-a scris cu privire

la El, L-au coborât de pe cruce și L-au depus într-un mormânt.

³⁰Dar Dumnezeu L-a înviat. ³¹El a apărut timp de mai multe zile celor care călătoriseră cu el din Galileea la Ierusalim și care acum sunt martorii Lui în fața poporului.

³²Și noi vă aducem această veste bună: promisiunea făcută strămoșilor noștri, ³³Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, descendenții lor, înviindu-L pe Iesus, așa cum este scris în Psalmul 2: *Tu ești Fiul Meu, astăzi am devenit Tatăl Tău.*"

³⁴Faptul că L-a înviat în așa fel, încât nu Se mai întoarce niciodată la descompunere, l-a rostit astfel: *Vă voi da binecuvântările sfinte și sigure promise lui David.*" ³⁵De aceea, El spune și în altă parte: *Nu vei permite ca Sfântul Tău să cunoască descompunerea.*"

³⁶David însă, după ce în generația sa a fost în serviciul voii lui Dumnezeu, a murit, s-a alăturat strămoșilor lui și a cunoscut descompunerea. ³⁷Dar Cel pe care Dumnezeu L-a înviat n-a cunoscut-o.

³⁸Să știți deci, fraților, că prin Iesus vă este anunțată iertarea păcatelor, ³⁹și prin El oricine crede este îndreptățit de tot ce nu puteați fi îndreptățiți prin Legea lui Moise. ⁴⁰Astfel, luați seama să nu vi se întâmple ce se spune în Profeți: ⁴¹*Priviți, disprețuitorilor, mirați-vă și dispăreți, pentru că o să fac în zilele voastre o lucrare pe care n-ați crede-o dacă vi s-ar povesti!*"ⁿ

Evreii se împotrivesc evangheliei – neevreii o acceptă

Rom.15:8-13; 15:16-21; 1.Tes.2:14-16

⁴²În timp ce Paul și Barnaba ieșeau [din sinagoga evreilor], oamenii i-au invitat să vorbească despre același subiect în sabatul următor. ⁴³După ce adunarea s-a împrăștiat, mulți evrei și neevrei pioși convertiți la iudaism i-au urmat pe Paul și pe Barnaba, care discutau cu ei și îi îndemneau să rămână fideli grației lui Dumnezeu.

⁴⁴În sabatul următor, aproape tot orașul s-a adunat ca să audă Cuvântul Domnului. ⁴⁵Când evreii au văzut această mulțime, s-au umplut de invidie și se împotriveau celor spuse de Paul, [contrazicându-l și] insultându-l. ⁴⁶Barnaba și Paul le-au zis cu îndrăzneală: „Vouă trebuia mai întâi să vă fie predicat Cuvântul lui Dumnezeu, dar, întrucât îl respingeți și vă judecați voi înșivă nedemni de viața eternă, ne întoarcem către neevrei. ⁴⁷Într-adevăr, acesta este ordinul pe care ni l-a dat Domnul: *Te-am pus să fii lumina națiunilor, ca să duci salvarea până la marginile pământului*“.”

⁴⁸Neevreei se bucurau auzind aceasta, gloriificau Cuvântul Domnu-

13:33 *Tu ești... Tatăl Tău*: citat din Psalmul 2:7.

13:33 Sau: Te-am procreat (arătând în mod oficial că este Mesia, prin înviere).

13:34 *Vă voi da... David*: citat din Isaia 55:3.

13:35 *Nu vei permite... descompunerea*: citat din Psalmul 16:10.

13:41 *Priviți... povesti*: citat din Habacuc 1:5.

13:47 *Te-am pus... pământului*: citat din Isaia 49:6.

lui, și toți cei care erau desemnați pentru viața eternă au crezut. ⁴⁹Cuvântul Domnului se răspândea în toată țara.

⁵⁰Dar evreii au stârnit femeile pioase din înalta societate și personalitățile orașului, au provocat o persecuție împotriva lui Paul și a lui Barnaba și i-au alungat din regiunea lor. ⁵¹Aceștia și-au scuturat praful de pe picioare” ca protest împotriva lor și s-au dus la Iconium. ⁵²Cât despre discipoli, erau plini de bucurie și de Spirit Sfânt.

Binecuvântare și lupte în Iconium 2.Tim.3:10-12

14 În Iconium s-a petrecut același lucru: Paul și Barnaba au intrat în sinagoga evreilor și au vorbit în așa fel, încât o mare mulțime de evrei și neevrei a crezut. ²Dar evreii neconvertiți i-au stârnit pe neevrei și le-au otrăvit mintea împotriva fraților. ³Paul și Barnaba au stat deci destul de mult timp la Iconium; ei vorbeau cu îndrăzneală, bizuindu-se pe Domnul, care depunea mărturie Cuvântului grației Sale permițând să se facă prin intermediul lor semne miraculoase și minuni.

⁴Populația orașului s-a divizat: unii erau de partea evreilor, alții de partea apostolilor. ⁵Atunci când neevreii și evreii, împreună cu conducătorii lor, se pregăteau să-i maltrateze și să-i lapideze, ⁶Paul și Barnaba, aflând despre aceasta, au fugit în orașele din Licaonia, Listra, Derbe și în împrejurimi, ⁷și au anunțat și acolo Vestea Bună.

Vindecarea unui olog în Listra

⁸În Listra ședea un om care nu se putea ține pe picioare, care era infirm din naștere și care nu umblase niciodată. ⁹El îl asculta pe Paul vorbind. Acesta s-a uitat drept la el și, văzând că avea credință pentru a fi salvat, ¹⁰i-a zis cu voce răsunătoare: „Ridică-te drept în picioare!“ El a sărit în sus și a început să meargă.

¹¹Când a văzut mulțimea ce făcuse Paul, a strigat în limba licaoniană: „Zeii au coborât la noi într-o formă omenească!“ ¹²Pe Barnaba îl numea Zeus, iar pe Paul Hermes”, pentru că el era cel care lua cuvântul. ¹³Preotul lui Zeus, al cărui templu era la intrarea în oraș, a adus tauri și ghirlande la porți și, împreună cu mulțimea, voia să ofere un sacrificiu.

¹⁴Când au auzit aceasta, apostolii Barnaba și Paul și-au sfâșiat hainele și s-au repezit spre mulțime, strigând: ¹⁵„Oameni buni, de ce faceți aceasta? Și noi avem aceeași natură ca și voi și vă aducem o veste bună, chemându-vă să vă întoarceți de la aceste lucruri fără valoare la Dumnezeuul cel viu, care a făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele.” ¹⁶În generațiile trecute, El a lăsat toate națiunile să-și urmeze propriile căi. ¹⁷To-

---

13:51 *Scuturați... picioare:* evreii aveau obiceiul de a scutura praful de pe picioare când părăseau o localitate neevreiască; ei exprimau astfel separarea lor de cei care nu se închinau adevăratului Dumnezeu.

14:12 *Zeus... Hermes:* zeul suprem și respectiv mesagerul zeilor, în mitologia greacă.

14:15 *Care a făcut... în ele:* prezentarea lui Dumnezeu extrasă din Exod 20:11 și din Psalmul 146:6.

tuși, El nu S-a lăsat fără mărturie: El a arătat bunătate dându-vă ploaie din cer și recolte la timpul lor; El vă copleșește cu hrană și vă umple inima de veselie“. ¹⁸De abia au putut, prin aceste cuvinte, să împiedice mulțimea să le ofere un sacrificiu.

Paul este lapidat în Listra. Întoarcerea în Antiohia 2.Cor.6:3

¹⁹Atunci au sosit din Antiohia și din Iconium niște evrei care au câștigat mulțimea de partea lor. După ce l-au lapidat pe Paul, l-au târât afară din oraș, crezând că era mort. ²⁰Totuși, când l-au înconjurat discipolii, el s-a ridicat și a intrat în oraș. A doua zi, el a plecat la Derbe împreună cu Barnaba. ²¹După ce au evanghelizat acest oraș și au făcut un anumit număr de discipoli, s-au întors la Listra, la Iconium și la Antiohia, ²²întărind sufletul discipolilor, îndemnându-i să rămână în credință și zicând: „Trebuie să intrăm în Regatul lui Dumnezeu prin multe suferințe“.

²³Ei au desemnat prezbiteri în fiecare Adunare și, după ce s-au rugat și au postit, i-au încredințat Domnului în care crezuseră. ²⁴Traversând apoi Pisidia, au ajuns în Pamfilia. ²⁵Au predicat Cuvântul în Perga, apoi au plecat în Atalia.

²⁶De acolo s-au îmbarcat pentru Antiohia, de unde fuseseră încredințați grației lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care au îndeplinit-o. ²⁷Când au ajuns, Paul și Barnaba au strâns Adunarea și au povestit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei și cum deschisese neevreilor ușa credinței. ²⁸Au rămas destul de mult acolo cu discipolii.

Consfătuirea din Ierusalim privind relația cu creștinii neevrei

Gal.1:6-7; 2:1-9; 2:15-21; 5:1

15 Cățiva bărbați veniți din Iudeea îi învățau pe frați astfel: „Dacă nu sunteți circumciși după obiceiul lui Moise, nu puteți fi salvați“. ²Paul și Barnaba au avut o mare controversă și o discuție aprinsă cu ei. Frații au decis ca Paul, Barnaba și câțiva dintre ei să se ducă la Ierusalim, la apostoli și la prezbiteri, cu privire la această chestiune.

³Trimiși deci de Adunare, ei au traversat Fenicia și Samaria povestind convertirea neevreilor și au produs o mare bucurie tuturor fraților. ⁴Ajunși la Ierusalim, au fost primiți de Adunare, apostoli și prezbiteri, și au relatat tot ce făcuse Dumnezeu cu ei.

⁵Atunci câțiva credincioși proveniți din partidul fariseilor s-au ridicat și au spus că trebuia să-i circumcidă pe neevrei și să li se ordone să respecte Legea lui Moise. ⁶Apostolii și prezbiterii s-au reunit ca să examineze această chestiune.

⁷A avut loc o discuție lungă. Petru s-a ridicat și le-a zis: „Fraților, voi știți că, din primele zile, Dumnezeu a făcut o alegere între voi: El a decis ca neevreii să audă din gura mea Cuvântul evangheliei și să creadă. ⁸Iar Dumnezeu, care cunoaște inimile, a depus mărturie pentru ei dându-le Spiritul Sfânt la fel ca și nouă. ⁹El n-a făcut nicio diferență între noi și ei, pentru că le-a curățat inima prin credință.

¹⁰Acum deci, de ce-L puneți la încercare pe Dumnezeu, impunând discipolilor un jug pe care nici strămoșii noștri, nici noi nu l-am putut purta? ¹¹Noi credem dimpotrivă că suntem salvați prin grația Domnului nostru Iesus Cristos, exact ca și ei“. ¹²Întreaga adunare a tăcut și i-a ascultat pe Barnaba și pe Paul relatând toate semnele miraculoase și minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin intermediul lor în mijlocul neevreilor.

¹³Când au terminat de vorbit, Iacob a luat cuvântul și a zis: „Fraților, ascultați-mă! ¹⁴Simon ne-a relatat cum de la început Dumnezeu a intervenit pentru a alege dintre națiuni un popor care să-I poarte numele. ¹⁵Cuvintele profeților sunt în concordanță cu acest lucru, pentru că este scris: ¹⁶*După aceea voi reveni, voi reconstrui cortul căzut al lui David, îi voi repara ruinele și îl voi ridica;* ¹⁷*atunci restul oamenilor Îl va căuta pe Domnul, ca și toate națiunile care poartă numele Său, zice Domnul, care face toate acestea,*”¹⁸cunoscute din eternitate.

¹⁹De aceea, eu cred că nu trebuie să se creeze dificultăți neevreilor care se întorc la Dumnezeu, ²⁰ci trebuie să le scriem ca să evite pângăririle idolilor, imoralitatea sexuală, animalele sugrumate și sângele. ²¹Într-adevăr, de multe generații, în fiecare oraș se predică Legea lui Moise, fiind citită în sinagogi în fiecare sabat“.

Scrisoarea adresată Adunărilor Col.1:26-27; Gal.5:1-12

²²Atunci apostolii și prezbiterii, împreună cu toată Adunarea, au decis să aleagă dintre ei niște bărbați pe care să-i trimită la Antiohia, împreună cu Barnaba și cu Paul: pe Iuda, numit Barsaba, și pe Silas, bărbați stimați între frați. ²³Au trimis prin ei următoarea scrisoare: „Apostolii, prezbiterii și frații, către frații de origine neevrească ce locuiesc în Antiohia, Siria și Cilicia: salut!

²⁴Întrucât am auzit că unii plecați de la noi la voi, dar fără vreun ordin din partea noastră, v-au tulburat sufletul prin cuvântările lor și v-au clătinat, [zicându-vă să vă lăsați circumciși și să respectați Legea,] ²⁵am decis, de comun acord, să alegem niște delegați pe care să-i trimitem la voi împreună cu iubiții noștri Barnaba și Paul, ²⁶oameni care și-au dedicat viața pentru numele Domnului nostru Iesus Cristos. ²⁷I-am trimis deci pe Iuda și pe Silas, care vă vor povesti prin viu grai aceleași lucruri. ²⁸Într-adevăr, a părut de bine Spiritului Sfânt și nouă să nu vă impunem o altă povară decât ce este necesar: ²⁹să vă abțineți de la cărnuri sacrificate idolilor, de la sânge, de la animale sugrumate și de la imoralitate sexuală. Veți acționa bine dacă veți evita aceste lucruri. Cu bine!“

³⁰Deci, cei ce fuseseră trimiși s-au dus la Antiohia, unde au adunat comunitatea și le-au înmănat scrisoarea. ³¹Citind-o, ei s-au bucurat de îmbărbătarea pe care le-o aducea. ³²Iuda și Silas, care erau ei înșiși profeți, i-au încurajat pe frați și i-au întărit vorbindu-le mult timp. ³³După câtva

timp, frații i-au lăsat să plece în pace la cei care îi trimisese. ³⁴[Totuși, Silas a găsit de bine să rămână.] ³⁵Paul și Barnaba au rămas în Antiohia; ei dădeau învățătură și proclamau cu mulți alții vestea bună a Cuvântului Domnului.

Despărțirea lui Paul de Barnaba

Plecarea lui Paul în a doua călătorie misionară

³⁶Câteva zile mai târziu, Paul i-a zis lui Barnaba: „Să ne întoarcem să-i vizităm pe frați în toate orașele în care am predicat Cuvântul Domnului, ca să vedem ce mai fac!” ³⁷Barnaba voia să-l ia cu ei și pe Ioan, supranumit Marcu, ³⁸dar Paul credea că nu era corect să-l ia cu ei pe cel care îi părăsise în Pamfilia și nu-i însoțise în lucrare.

³⁹Acest dezacord a fost destul de mare ca să-i despartă unul de altul. Barnaba l-a luat pe Marcu cu el și s-a îmbarcat pentru Cipru, ⁴⁰iar Paul l-a ales pe Silas și a plecat, după ce frații i-au încredințat grației Domnului. ⁴¹Au călătorit prin Siria și Cilicia, întărind Adunările.

Paul îl ia pe Timotei ca și colaborator

16 El s-a dus pe urmă la Derbe și la Listra. Acolo se afla un discipol numit Timotei, fiul unei evreice credincioase și al unui tată grec. ²Frații din Listra și din Iconium îl vorbeau de bine. ³Paul a vrut să plece cu el în călătorie; l-a luat și l-a circumcis, din cauza evreilor care erau în acele regiuni, căci toți știau că tatăl lui era grec. ⁴În orașele prin care treceau, ei transmiteau fraților deciziile luate de apostolii și de prezbiterii din Ierusalim, recomandându-le să le respecte. ⁵Adunările se întăreau în credință și creșteau la număr în fiecare zi.

Chemarea divină de a se duce în Macedonia

⁶Împiedicați de Spiritul Sfânt să predice Cuvântul în Asia, ei au traversat Frigia și Galația. ⁷Când au ajuns lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia, dar Spiritul lui Iesus nu le-a dat voie. ⁸Ei au traversat atunci Misia și au coborât la Troas.

⁹În timpul nopții, Paul a avut o viziune: i-a apărut un macedonean stând în picioare și rugându-l: „Treci în Macedonia și ajută-ne!” ¹⁰În urma acestei viziuni, am căutat imediat să ne ducem în Macedonia, deducând că Dumnezeu ne chema să le anunțăm Vestea Bună.

Predicarea evangheliei în Filipi. Lidia, vânzătoarea de purpură

¹¹După ce ne-am îmbarcat la Troas, ne-am îndreptat direct spre Samotrace, iar a doua zi spre Neapolis. ¹²De acolo ne-am dus la Filipi, care era orașul principal din acel district al Macedoniei, o colonie romană. Am petrecut câteva zile în acest oraș.

¹³În ziua de sabbat ne-am dus în afara orașului, pe malul unui râu, unde ne gândeam că era un loc de rugăciune. Ne-am așezat și am vorbit fe-

meilor care erau adunate. ¹⁴Una dintre ele se numea Lidia. Ea era o vânzătoare de purpurăⁿ originară din orașul Tiatira care se temea de Dumnezeu. Ea ne asculta, și Domnul i-a deschis inima ca să fie atentă la ce spunea Paul. ¹⁵După ce a fost botezată cu familia ei, ea ne-a invitat, zicând: „Dacă mă considerați o credincioasă în Domnul, veniți și rămâneți în casa mea!” – și ne-a convins.

Servitoarea care avea un spirit de ghicire

¹⁶În timp ce ne duceam la rugăciune, ne-a ieșit în întâmpinare o servitoare tânără care avea un spirit de ghicire. Prin prezicerile ei, ea aducea un mare câștig stăpânilor ei. ¹⁷Ea îl urma pe Paul și pe noi, strigând: „Acești oameni sunt sclavi ai Dumnezeului Preainalt și vă anunță calea salvării”. ¹⁸Ea a făcut acest lucru timp de mai multe zile. Tulburat, Paul s-a întors și i-a zis spiritului: „Îți ordon în numele lui Iesus Cristos să ieși din ea!” El a ieșit din ea chiar atunci.

¹⁹Când stăpânii ei au văzut că speranța lor de câștig s-a dus, i-au prins pe Paul și pe Silas și i-au târât în piața publică înaintea magistraților. ²⁰I-au prezentat judecătorilor, zicând: „Acești oameni ne tulbură orașul. Sunt evrei ²¹și anunță niște obiceiuri pe care nu ne este permis să le acceptăm sau să le urmăm, noi fiind romani”. ²²Mulțimea s-a ridicat și ea împotriva lor, iar judecătorii le-au sfâșiat hainele și au dat ordin să fie bătuți cu nuiele.

Paul și Silas în închisoare. Convertirea gardianului

Fil. 1:12; 2.Tim.2:3,10; 2.Cor.4:8-10

²³După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare, dând ordin gardianului să-i păzească bine. ²⁴Primind acest ordin, gardianul i-a aruncat în închisoarea interioară și le-a pus picioarele în butuciⁿ.

²⁵Către miezul nopții, Paul și Silas se rugau și cântau laude lui Dumnezeu, iar deținuții îi ascultau. ²⁶Deodată, a avut loc un cutremur așa de mare, că fundațiile închisorii s-au zguduit. Toate ușile s-au deschis imediat, și tuturor li s-au dezlegat lanțurile.

²⁷Când gardianul s-a trezit și a văzut ușile închisorii deschise, și-a scos sabia ca să se sinucidă, crezând că deținuții au fugit. ²⁸Dar Paul a strigat cu voce răsunătoare: „Să nu-ți faci niciun rău, pentru că toți suntem aici!” ²⁹Atunci gardianul a cerut lumină, s-a repezit înăuntru și s-a aruncat tremurând la picioarele lui Paul și ale lui Silas.

³⁰El i-a condus afară și a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu salvat?” ³¹Paul și Silas i-au răspuns: „Crede în Domnul Iesus și vei fi salvat, tu și familia ta!” ³²Și ei i-au predicat Cuvântul Domnului, ca și tuturor celor care erau în casa lui. ³³La ora aceea din noapte, gardianul

16:14 *Purpură*: un colorant extras din moluște, folosit pentru a vopsi stofele și hainele scumpe.

16:24 *Butuci*: cadre de lemn în care se închideau picioarele și care obligau deținutul să rămână în poziția așezat.

i-a luat și le-a spălat rănilor. Și imediat a fost botezat, el și toți ai lui.
³⁴După ce i-a condus acasă la el, le-a servit masa. El se bucura cu toată familia lui pentru că crezuseră în Dumnezeu.

Eliberarea lui Paul și Silas 2.Tim.3:11

³⁵Când s-a făcut zi, judecătorii și-au trimis agenții să spună gardianului: „Eliberează-i pe oamenii aceia!”³⁶Gardianul i-a raportat lui Paul aceste cuvinte: „Judecătorii au trimis vorbă să fiți eliberați. Ieșiți deci acum și plecați în pace!”³⁷Dar Paul a zis agenților: „După ce ne-au bătut în public și fără judecată, deși suntem cetățeni romani, ne-au aruncat în închisoare, și acum vor să ne scoată afară pe ascuns? În niciun caz! Să vină ei înșiși să ne pună în libertate!”

³⁸Agenții au raportat aceste cuvinte judecătorilor, care s-au speriat aflând că Paul și Silas erau cetățeni romani.³⁹Au venit să le prezinte scuze și i-au eliberat, cerându-le să părăsească orașul.⁴⁰După ce au ieșit din închisoare, ei au intrat la Lidia și, după ce i-au văzut și încurajat pe frați, au plecat.

Paul și Silas în Tesalonic 1.Tes.1; 2:1-16

1 Paul și Silas au trecut prin Amfipolis și Apolonia și au ajuns la Tesalonic, unde era o sinagogă a evreilor.²După obiceiul său, Paul a intrat în ea. Timp de trei zile de sabbat a discutat cu ei pornind de la Scripturi,³explicând și demonstrând că Mesia trebuia să sufere și să învie. „Acest Iesus pe care vi-l proclam eu e Mesia!”⁴Unii dintre ei au fost convinși și li s-au alăturat lui Paul și lui Silas, ca și un mare număr de neevrei care se temeau de Dumnezeu și multe femei importante.

⁵Dar evreii au devenit invidioși și, adunând de prin piețe niște oameni de nimic, au format o gloată și au provocat tulburări în oraș. Apoi s-au dus la casa lui Iason și i-au căutat pe Paul și pe Silas, ca să-i aducă în fața poporului.⁶Pentru că nu i-au găsit, l-au târât pe Iason și pe alți câțiva frați înaintea magistraților orașului, strigând: „Acești oameni care au întors lumea pe dos au venit și aici,⁷și Iason i-a primit. Toți aceștia acțiunează contra edictelor împăratului, spunând că există un alt Rege: Iesus”.⁸Prin aceste cuvinte au tulburat mulțimea și pe magistrați,⁹care nu i-au eliberat pe Iason și pe ceilalți până nu au plătit o cautiune.

Primirea evangheliei în Bereea

¹⁰Frații i-au trimis imediat pe Paul și pe Silas în timpul nopții la Bereea. Când au sosit, au intrat în sinagoga evreilor.¹¹Aceștia aveau o gândire mai nobilă decât cei din Tesalonic. Ei au primit Cuvântul cu toată înflăcărea și în fiecare zi examinau Scripturile, ca să vadă dacă ceea ce li se spunea era exact.¹²Mulți dintre evrei au crezut, ca și niște grecoalice de rang înalt și mulți bărbați greci.

¹³Dar când evreii din Tesalonic au aflat că Paul predica Cuvântul lui Dumnezeu și în Bereea, au venit acolo ca să agite și să tulbure mulțimea. ¹⁴Atunci frații l-au trimis imediat pe Paul până spre mare, în timp ce Silas și Timotei au rămas acolo. ¹⁵Cei care îl însoțeau pe Paul l-au condus până la Atena, apoi au plecat, după ce au primit ordinul pentru Silas și Timotei să i se alătore cât puteau de repede.

Paul în Atena 1.Cor.1:17-28

¹⁶În timp ce Paul îi aștepta în Atena, spiritul lui era profund indignat la vederea acestui oraș plin de idoli. ¹⁷El se întreținea deci în sinagogă cu evreii și cu neevreii care se temeau de Dumnezeu, și în fiecare zi în piața publică cu cei care se găseau acolo.

¹⁸Câțiva filozofi epicurieni și stoici au început să vorbească cu el. Unii ziceau: „Ce vrea să spună palavragiul acesta?” Alții, pentru că el predica despre Iesus și înviere, ziceau: „Se pare că anunță niște zei străini”.

¹⁹Atunci l-au luat și l-au condus la Areopag, zicând: „Am putea și tu care este această învățătură nouă pe care o aduci?” ²⁰Într-adevăr, ne-ai făcut să auzim lucruri ciudate. Am vrea deci să știm ce înseamnă aceste lucruri”. ²¹Toți atenienii și toți străinii care locuiau acolo nu-și petreceau timpul decât spunând sau ascultând ultimele noutăți.

Predica lui Paul ținută pe Areopag

²²Paul s-a ridicat în picioare în mijlocul Areopagului și a zis: „Bărbați atenieni, văd că în orice privință sunteți foarte religioși. ²³Într-adevăr, în timp ce străbăteam orașul vostru și examinam obiectele închinării voastre, am descoperit și un altar cu această inscripție: «Unui dumnezeu necunoscut». Ceea ce venerați voi fără să cunoașteți este ce o să vă anunț eu.

²⁴Dumnezeul care a făcut lumea și tot ce este în ea e Domnul cerului și al pământului, și El nu locuiește în temple făcute de mâna omului.

²⁵El nu s-a servit de mâini omenești, ca și cum ar avea nevoie de ceva, El care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.

²⁶El a făcut ca toate popoarele, ieșite dintr-un singur om, să locuiască pe toată suprafața pământului, și a determinat durata timpurilor și limitele locuinței lor. ²⁷El a vrut ca ei să-L caute pe Dumnezeu și să se străduiască să-L găsească băjbâind, deși nu este departe de fiecare dintre noi. ²⁸Într-adevăr, în El trăim, ne mișcăm și existăm, cum au zis și unii dintre poeții voștri: «Și noi suntem din neamul Lui».

²⁹Astfel deci, întrucât suntem din neamul lui Dumnezeu, nu trebuie să credem că divinitatea seamănă cu aurul, cu argintul sau cu piatra, sculptate prin arta și imaginația omului.

³⁰Fără să țină seamă de timpurile de neștiință, Dumnezeu poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să-și schimbe atitudinea, ³¹pen-

tru că a fixat o zi în care va judeca lumea cu dreptate prin Omul pe care L-a desemnat. El a dat tuturor o dovadă sigură a acestui lucru prin faptul că L-a înviat“.

³²Când au auzit vorbindu-se despre învierea morților, unii își băteau joc, alții au zis: „Te vom asculta altădată cu privire la aceasta!“³³ Astfel, Paul i-a părăsit. ³⁴Totuși, unii dintre ei i s-au alăturat și au crezut. Printre ei era Dionisius Areopagitul, o femeie cu numele Damaris și alții împreună cu ei.

Paul în Corint

18 După aceea, Paul a plecat din Atena și s-a dus la Corint. ²Acolo a găsit un evreu cu numele de Aquila, originar din Pontus, care venise recent din Italia, împreună cu soția lui, Priscilla, pentru că Claudius dăduse ordin tuturor evreilor să plece din Roma. Paul s-a apropiat de ei ³și, cum aveau aceeași meserie, a rămas la ei și lucrau împreună: erau fabricanți de corturi. ⁴În fiecare sabat, Paul purta discuții în sinagogă și încerca să-i convingă atât pe evrei, cât și pe greci.

⁵Când Silas și Timotei au sosit din Macedonia, Paul s-a consacrat predicării Cuvântului, declarând evreilor că Iesus era Mesia. ⁶Dar cum ei i se opuneau și-l batjocoreau, Paul și-a scuturat hainele și le-a zis: „Sângele vostru să cadă asupra capului vostru! Eu sunt curat de responsabilitate. De acum mă duc la neevrei“.

⁷El a ieșit de acolo și a intrat în casa unuia numit Titius Iustus, un om care se temea de Dumnezeu și a cărui casă era lângă sinagogă. ⁸Dar Crispus, conducătorul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată familia lui. Mulți corinteni l-au ascultat pe Paul; au crezut și ei și au fost botezați.

⁹Domnul i-a vorbit lui Paul într-o viziune în timpul nopții: „Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea, ¹⁰fiindcă Eu sunt cu tine, și nimeni nu te va ataca pentru a-ți face rău. Într-adevăr, în acest oraș am un mare popor“.

¹¹El s-a stabilit acolo un an și jumătate și i-a învățat Cuvântul lui Dumnezeu.

¹²În timp ce Gallio era guvernator al Ahaiei, evreii s-au ridicat de comun acord contra lui Paul și l-au dus înaintea tribunalului, ¹³zicând: „Acest om îi incită pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un fel contrar Legii!“

¹⁴Paul tocmai voia să deschidă gura, când Gallio le-a zis evreilor: „Dacă ar fi vorba de o nedreptate sau de o faptă gravă, v-aș asculta după cum se cuvine, evreilor. ¹⁵Dar dacă este vorba despre discuții cu privire la un cuvânt, la niște nume și la Legea voastră, aceasta vă privește: eu nu vreau să fiu judecător în aceste lucruri“. ¹⁶Și i-a scos afară din tribunal. ¹⁷Atunci toți [grecii] l-au prins pe Sostenes, conducătorul sinagogii, și îl băteau în fața tribunalului, fără ca lui Gallio să-i pese de aceasta.

Întoarcerea în Antiohia

¹⁸Paul a rămas destul de mult timp la Corint cu frații. Apoi și-a luat rămas-bun de la frați și s-a îmbarcat pentru Siria cu Priscilla și Aquila. La Cencreea, Paul și-a ras capul, pentru că făcuse un jurământ. ¹⁹Au ajuns la Efes, unde Paul s-a despărțit de însoțitorii lui. El însuși a intrat în sinagogă și a purtat discuții cu evreii, ²⁰care i-au cerut să rămână cu ei mai mult timp, dar el a refuzat ²¹și și-a luat rămas-bun de la ei, zicând: „[Trebuie neapărat să țin sărbătoarea următoare la Ierusalim.] Dacă Dumnezeu vrea, voi reveni la voi!“ Și a plecat din Efes cu corabia. ²²A debarcat la Cezareea și s-a dus la Ierusalim ca să salute Adunarea, apoi a plecat la Antiohia.

A treia călătorie misionară. Apolo în Efes 1.Cor.3:4-8

²³După ce a petrecut câțva timp la Antiohia, Paul a plecat, traversând succesiv Galația și Frigia, întărind toți discipolii.

²⁴Un evreu originar din Alexandria cu numele de Apolo ajunsese la Efes. El era un vorbitor elocvent și versat în Scripturi. ²⁵Era instruit cu privire la calea Domnului, avea un spirit înflăcărat, vorbea și dădea învățătură cu exactitate despre lucrurile privitoare la Iesus, deși cunoștea doar botezul lui Ioanⁿ. ²⁶El a început să vorbească cu îndrăzneală în sinagogă. După ce Priscilla și Aquila l-au ascultat, l-au luat cu ei și i-au expus mai exact calea lui Dumnezeu.

²⁷Pentru că el voia să se ducă în Ahaia, frații l-au încurajat și au scris discipolilor să-l primească bine. De la sosirea lui, el a fost, prin grația lui Dumnezeu, de mare ajutor celor care crezuseră. ²⁸Într-adevăr, el îi combătea viguros pe evrei în public, demonstrând prin Scripturi că Iesus este Mesia.

Paul în Efes. Discipolii lui Ioan 1.Cor.16:8-9

19 În timp ce Apolo era la Corint, Paul a ajuns la Efes după ce a călătorit prin interiorul provinciei. El a găsit niște discipoli ²și le-a zis: „Ați primit Spiritul Sfânt când ați crezut?“ Ei i-au răspuns: „Nici măcar n-am auzit vorbindu-se de vreun Spirit Sfânt“. ³El i-a întrebat: „Ce botez ați primit?“ Ei i-au răspuns: „Botezul lui Ioan“.

⁴Atunci Paul a zis: „Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului să creadă în Cel care venea după el, adică în Iesus“. ⁵După ce au auzit aceste cuvinte, ei au fost botezați în numele Domnului Iesus. ⁶Când Paul și-a pus mâinile peste ei, Spiritul Sfânt a venit peste ei, și ei vorbeau în limbi și profețeau. ⁷Erau, în total, cam doisprezece bărbați.

Predicarea evangheliei și minunile care o însoțeau

Evr.2:3-4; Rom.15:16-19; 2.Cor.12:12

⁸Pe urmă, Paul a intrat în sinagogă și a vorbit acolo cu îndrăzneală

18:25 Botezul lui Ioan: precursor al lui Iesus, Ioan Botezătorul botezase în semn de pocăință și anunțase venirea lui Cristos, Mielul lui Dumnezeu care trebuia să ridice păcatul lumii.

timp de trei luni, discutând și convingându-i în ce privea Regatul lui Dumnezeu.⁹ Dar unii dintre ei s-au împietrit; ei refuzau să creadă și vorbeau de rău Calea în fața comunității, așa că Paul i-a părăsit. I-a luat pe discipoli cu el, și în fiecare zi purta discuții în școala lui Tiranus.¹⁰ Acest lucru a durat doi ani, așa încât toți locuitorii Asiei, evrei și neevrei, au auzit Cuvântul Domnului.

¹¹Dumnezeu făcea miracole extraordinare prin intermediul lui Paul, până acolo că se puneau pe bolnavi batiștele și șorțurile care îi atinseseră corpul; bolile îi părăseau, iar spiritele rele ieșeau din ei.

¹³Câțiva exorcști evrei ambulanți au încercat să pronunțe numele Domnului Iesus peste cei care aveau spirite rele; ei spuneau: „Vă ordon să ieșiți în numele lui Iesus pe care Îl predică Paul!”¹⁴Cei care făceau aceasta erau șapte fii ai lui Sceva, un mare preot evreu.¹⁵Spiritul rău le-a răspuns: „Pe Iesus Îl cunosc, despre Paul știu, dar voi cine sunteți?”¹⁶Atunci omul în care era spiritul rău s-a aruncat asupra lor, i-a înfrânt pe toți și i-a maltratat în așa fel, încât au fugit din casa aceea goi și răniți.

¹⁷Acest lucru a devenit cunoscut de toți locuitorii din Efes, evrei și neevrei, și pe toți i-a cuprins teama, iar numele Domnului era preamărit.¹⁸Mulți credincioși veneau să-și recunoască în public faptele rele.¹⁹Un mare număr dintre cei care practicaseră magia și-au adus cărțile, le-au ars în fața tuturor și le-au estimat valoarea la 50.000 de monede de argint.

²⁰În felul acesta, Cuvântul Domnului se răspândea și câștiga în putere.

²¹După aceste evenimente, Paul a decis să se ducă la Ierusalim traversând Macedonia și Ahaia. El zicea: „După ce mă duc acolo, trebuie să vizitez și Roma”.²²I-a trimis în Macedonia pe doi dintre cei care-l ajutau, Timotei și Erastus, iar el a mai rămas câțva timp în Asia.

Revolta din Efes

²³Pe timpul acela, s-a produs o mare tulburare cu privire la calea Domnului.²⁴Într-adevăr, un argintar pe nume Demetrius fabrica din argint temple ale lui Artemis și aducea un câștig considerabil meseriașilor.

²⁵El i-a adunat împreună cu cei care aveau o activitate similară și le-a zis: „Oameni buni, știți că prosperitatea noastră depinde de această industrie,²⁶ori, voi vedeți și auziți spunându-se că nu numai în Efes, ci în aproape toată Asia, acest Paul a convins și a dus în rătăcire o mare mulțime, spunând că zeii fabricați de mâna omului nu sunt zei.²⁷Aceasta riscă nu numai să ne discrediteze activitatea, ci și să reducă la zero importanța templului mării zeițe Artemis, și chiar s-o lipsească de măreția ei pe cea pe care o venerază toată Asia și lumea întreagă”.²⁸Când au auzit aceste cuvinte, ei s-au umplut de mânie și au început să strige: „Mare este Artemis a efesenilor!”

²⁹Orașul s-a umplut de confuzie. Ei au năvălit ca un singur om în teatru, după ce i-au prins și i-au dus cu ei pe macedonenii Gaius și Aristarcus, tovarăși de călătorie ai lui Paul.³⁰Paul voia să iasă în fața adunării

poporului, dar discipolii nu l-au lăsat, ³¹și chiar și câțiva asiarhiⁿ, care-i erau prieteni, au trimis pe cineva la el ca să-l roage să nu se ducă la teatru.

³²Unii strigau ceva, alții strigau altceva, căci adunarea era în confuzie, și majoritatea nu știau de ce se adunaseră. ³³Atunci l-au scos din mulțime pe Alexandru, pe care evreii îl împingeau în față, și el a făcut semn cu mâna că voia să vorbească poporului în apărarea sa. ³⁴Dar când l-au recunoscut că era evreu, au strigat cu toții la unison timp de vreo două ore: „Mare este Artemis a efesenilor!“

³⁵Totuși, secretarul orașului a potolit mulțimea, spunând: „Efesenilor, cine nu știe că orașul Efes este păzitorul templului mării [zeițe] Artemis și a statuii ei căzute din cer? ³⁶Este un fapt incontestabil! Ar trebui să vă liniștiți și să nu faceți nimic cu pripeală. ³⁷Într-adevăr, i-ați adus aici pe acești bărbați care nu se fac vinovați nici de sacrilegiu, nici de blasfemie împotriva zeiței noastre.

³⁸Dacă deci Demetrius și meseriașii care îl însoțesc au o acuzație împotriva cuiva, sunt zile de audiență și guvernatori: să facă plângere! ³⁹Și dacă aveți alte reclamații, aceasta se va regla într-o adunare legală. Noi riscăm într-adevăr să fim acuzați de revoltă pentru ce s-a petrecut astăzi, întrucât nu există niciun motiv care să ne permită să justificăm această adunare tumultuoasă!“ Acestea fiind zise, a dat drumul adunării.

Paul în Macedonia și Grecia 1.Cor.16:1-7; 2.Cor.7:5

20 După ce a încetat tumultul, Paul i-a chemat pe discipoli și i-a încurajat, apoi și-a luat rămas-bun de la ei și a plecat în Macedonia. ²El a traversat acele regiuni adresând numeroase cuvinte de încurajare credincioșilor și s-a dus în Grecia, ³unde a stat trei luni. El era pe punctul de a se îmbarca pentru Siria, dar cum evreii au pus la cale un complot împotriva lui, a decis să se întoarcă prin Macedonia.

⁴Era însoțit [până în Asia] de Sopater, fiul lui Pirus din Bereea, Aristarcus și Secundus din Tesalonic, Gaius din Derbe, Timotei, ca și Tihi-cus și Trofimius, originari din Asia. ⁵Aceștia s-au dus înainte și ne-au așteptat la Troas.

În Troas. Învierea lui Euticus Fap.9:36-42

⁶Noi însă, după sărbătoarea Pâinilor Nedospite, ne-am îmbarcat la Filipi și în cinci zile ne-am alăturat celorlalți la Troas, unde am petrecut șapte zile.

⁷Duminica, eram adunați să frângem pâinea. Cum Paul trebuia să plece în ziua următoare, discuta cu discipolii și și-a prelungit cuvântarea

---

19:31 Asiarhi: delegați numiți anual de către mai multe orașe din provincia Asia, ei erau însărcinați cu supravegherea treburilor religioase și a jocurilor publice (mai ales a cultului imperial).

până la miezul nopții. ⁸Erau multe lămpi în camera de la etaj unde eram adunați. ⁹Un tânăr, pe nume Euticus, stătea pe pervazul ferestrei. El a fost cuprins de un somn adânc, în timp ce Paul vorbea în continuare. Doborât de somn, el a căzut de la etajul al treilea. Când l-au ridicat, era mort.

¹⁰Paul a coborât, s-a aruncat peste el și l-a luat în brațe, spunând: „Nu vă neliniștiți, căci sufletul lui este în el!” ¹¹Pe urmă a urcat din nou, a frânt pâinea și a mâncat. A mai vorbit cu ei mult timp până în zori, apoi a plecat. ¹²Tânărul a fost adus viu, și ei au fost foarte mângâiați.

Călătoria continuă până la Milet

¹³Noi am plecat înainte ca să ne imbarcăm pe o corabie cu destinația Assos, de unde urma să-l luăm la bord pe Paul. El făcuse acest aranjament, căci voia să facă drumul pe jos. ¹⁴Când ne-a întâlnit la Assos, l-am luat la bord și ne-am dus la Mitilene. ¹⁵De acolo, continuând pe mare, am ajuns a doua zi în apropiere de Chios, în ziua următoare am traversat spre Samos, iar o zi după aceea am ajuns la Milet. ¹⁶Paul hotărâse să navigheze pe lângă Efes, ca să nu piardă timp în Asia; el se grăbea într-adevăr ca să ajungă la Ierusalim, dacă era posibil, de ziua Cincizecimii.

Cuvântarea de rămas-bun a lui Paul către prezbiterii din Efes

1. Tes.2:1-12; 1.Pt.5:1-4; Mt.7:15-20; 2.Pt.2:1-3

¹⁷Din Milet, el a trimis la Efes după prezbiterii Adunării. ¹⁸Când aceștia au ajuns la el, le-a zis: „Voi știți cum am trăit tot timpul cât am fost cu voi, din prima zi când am pus piciorul în Asia: ¹⁹L-am servit pe Domnul cu toată umilința, cu [multe] lacrimi și în mijlocul încercărilor prin care am trecut din cauza comploturilor evreilor. ²⁰Voi știți că n-am ascuns nimic din ceea ce vă era de folos, ci v-am făcut cunoscut și v-am învățat în public și prin case. ²¹I-am chemat atât pe evrei, cât și pe neevrei să-și schimbe atitudinea întorcându-se la Dumnezeu și crezând în Domnul nostru Iesus [Cristos].

²²Și acum, iată că, legat de Spirit, mă duc la Ierusalim fără să știu ce mi se va întâmpla acolo. ²³Știu doar că Spiritul Sfânt îmi confirmă în fiecare oraș că mă așteaptă legături și suferințe. ²⁴Dar nu fac niciun caz de viața mea, ca și cum mi-ar fi prețioasă, ci scopul meu e să-mi termin alergarea [cu bucurie] și lucrarea pe care mi-a încredințat-o Domnul Iesus: să fac să fie crezută vestea bună a grației lui Dumnezeu.

²⁵Și iată, acum știu că nu-mi veți mai vedea fața, voi toți cei printre care am petrecut predicând Regatul [lui Dumnezeu]. ²⁶De aceea, vă declar astăzi că sunt curat de sângele tuturor, ²⁷căci v-am anunțat tot planul lui Dumnezeu fără să vă ascund nimic.

²⁸Luați seama la voi înșivă și la toată turma Domnului peste care Spiritul Sfânt v-a pus supraveghetori, ca să păstoriți Adunarea lui Dumnezeu, pe care El Și-a dobândit-o prin propriul Său sânge. ²⁹Eu știu că după

plecarea mea vor pătrunde printre voi lupi cruzi care nu vor cruța turma, ³⁰și chiar dintre voi se vor ridica bărbați care vor deforma adevărul ca să-i atragă pe discipoli după ei.

³¹De aceea, vegheați și amintiți-vă că timp de trei ani, noapte și zi, n-am încetat să vă avertizez cu lacrimi pe fiecare dintre voi! ³²Iar acum, [fraților,] vă încredințez lui Dumnezeu și mesajului grației Sale, cel care poate să vă edifice și să [vă] dea moștenirea cu toți cei sfințiți.

³³N-am dorit nici argintul, nici aurul, nici hainele cuiva. ³⁴Voi înșivă știți că mâinile acestea s-au îngrijit de nevoile mele și ale celor care sunt cu mine. ³⁵În orice privință v-am arătat că lucrând din greu în felul acesta trebuie să-i ajutați pe cei slabi și să vă amintiți cuvintele Domnului Iesus, că El Însuși a zis: «Este mai multă fericire să dai decât să primești»⁴.

³⁶După ce a spus acestea, el a îngenuncheat și s-a rugat cu ei toți. ³⁷Toți plâneau în timp ce-l îmbrățișau și îl sărutau pe Paul, ³⁸întristați mai ales de ceea ce le spusese el, că nu-i vor mai vedea fața. Apoi l-au însoțit până la corabie.

Continuarea călătoriei până la Tir

21 După ce ne-am despărțit de ei, ne-am imbarcat și am plecat direct la Cos, a doua zi la Rodos, iar de acolo la Patara. ²Am găsit o corabie care făcea traversarea spre Fenicia, ne-am suit la bord și am plecat.

³Când am văzut la orizont Ciprul, l-am lăsat în stânga, am navigat spre Siria și am acostat la Tir. Într-adevăr, acolo trebuia să fie descărcată corabia. ⁴Găsind niște discipoli, am rămas cu ei șapte zile. Îndemnați de Spirit, discipolii îi spuneau lui Paul să nu se ducă la Ierusalim.

⁵Când zilele noastre petrecute acolo s-au încheiat, am plecat și ne-am continuat drumul. Toți ne-au însoțit cu soția și copiii lor până afară din oraș. Am îngenuncheat pe țărâm și ne-am rugat. ⁶Apoi, după ce ne-am luat rămas-bun unii de la alții, ne-am suit în corabie, iar ei s-au întors acasă.

Paul în Ptolemais și Cezareea Fap.20:22-24

⁷Ne-am continuat călătoria din Tir și am ajuns la Ptolemais, unde i-am salutat pe frați și am rămas cu ei o zi. ⁸A doua zi am plecat la Cezareea. Acolo am intrat în casa lui Filip, evghelistul, care era unul dintre cei șapteⁿ, și am rămas la el. ⁹El avea patru fiice fecioare care profeteau.

¹⁰Rămânând acolo mai multe zile, un profet, pe nume Agab, a coborât din Iudeea ¹¹și a ajuns la noi. El a luat cingătoarea lui Paul, și-a legat mâinile și picioarele și a zis: „Iată ce spune Spiritul Sfânt: Așa îl vor lega evreei pe omul căruia îi aparține această cingătoare și-l vor da în

---

21:8 *Unul dintre cei șapte:* adică unul dintre cei șapte aleși în Ierusalim la începuturile Adunării (Bisericii) (vezi 6:3).

măinile neevreilor“.

¹²Auzind aceasta, noi înșine și cei de acolo l-am rugat pe Paul să nu se ducă la Ierusalim. ¹³Atunci el ne-a răspuns: „Ce faceți de plângeți și îmi frângeți inima? Eu sunt gata nu numai să fiu închis, ci și să mor în Ierusalim pentru numele Domnului Iesus“. ¹⁴Cum el nu se lăsa convins, am încetat să mai vorbim, spunând: „Facă-se voia Domnului!“

¹⁵După aceste zile, ne-am pregătit de drum și ne-am dus la Ierusalim. ¹⁶Câțiva discipoli din Cezareea au venit și ei cu noi și ne-au dus să găzduim la Mnason. El era din Cipru și unul dintre primii discipoli.

Paul în Ierusalim 1.Cor.9:19-23

¹⁷Când am sosit la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie. ¹⁸A doua zi, Paul s-a dus cu noi la Iacob, și toți prezbiterii erau prezenți. ¹⁹După ce i-a salutat, el le-a relatat, unul câte unul, lucrurile pe care le făcuse Dumnezeu printre neevrei prin lucrarea lui.

²⁰După ce l-au auzit, ei Îl glorificau pe Dumnezeu, apoi i-au zis: „Vezi, frate, câte mii de evrei au crezut, și toți sunt zeloși pentru Lege. ²¹Ei au auzit spunându-se despre tine că-i înveți pe toți evreii care trăiesc printre neevrei să abandoneze Legea lui Moise, zicându-le să nu-și circumcidă copiii și să nu se mai conformeze obiceiurilor. ²²Ce este deci de făcut? Fără nicio îndoială [se va strânge o mulțime, căci] se va auzi că ai venit.

²³Fă deci ce-ți vom spune: sunt printre noi patru bărbați care au făcut un legământ. ²⁴Ia-i cu tine, treci cu ei prin ritualul de purificare și plătește-le cheltuielile ca să-și radă capul. Astfel, toți vor ști că nu este nimic adevărat în ceea ce li s-a spus despre tine, ci că și tu trăiești respectând Legea.

²⁵Cât despre credincioșii de origine neevreiască, noi le-am comunicat prin scris decizia noastră: ei trebuie să se abțină de la cărnuri sacrificate idolilor, de la sânge, de la animale sugrumate și de la imoralitate sexuală“.

²⁶Paul i-a luat atunci pe acei bărbați, s-a purificat cu ei și a intrat a doua zi în templu pentru a anunța la ce dată va lua sfârșit perioada de purificare, când urma să se aducă o ofrandă pentru fiecare dintre ei.

Paul este arestat în templu Fap.20:23; 1.Tes.2:15

²⁷Când cele șapte zile erau pe sfârșite, evreii din Asia care îl văzuseră pe Paul în templu au ațâțat toată mulțimea și l-au prins. ²⁸Ei strigau: „Israelitiilor, ajutor! Iată omul care îi învață pe toți oamenii de pretutindeni împotriva poporului, împotriva Legii și împotriva acestui loc. Pe lângă aceasta, el a introdus niște neevrei în templu și a profanat acest loc sfânt“. ²⁹Într-adevăr, îl văzuseră mai înainte pe Trofimus din Efes cu el în oraș și credeau că Paul îl introdusese în templu.

³⁰Tot orașul s-a pus în mișcare și tot poporul a venit alergând din toate

părțile. Ei l-au prins pe Paul și l-au târât afară din templu, ale cărui uși au fost încuiate imediat. ³¹Ei încercau să-l ucidă când comandantul garnizoanei romane a fost informat că tot Ierusalimul era în dezordine. ³²El a luat imediat niște soldați și niște ofițeri și a alergat spre mulțime. Când l-au văzut pe comandant și pe soldați, ei au încetat să-l mai lovească pe Paul.

³³Atunci comandantul s-a apropiat, l-a arestat și a dat ordin să fie legat cu două lanțuri. Apoi a întrebat cine era și ce făcuse. ³⁴În mulțime, unii strigau un lucru, alții altul. Cum nu putea să afle nimic sigur din cauza tumultului, a ordonat să-l ducă pe Paul în fortăreață. ³⁵Când acesta a ajuns pe treptele scării, a trebuit să fie dus de soldați din cauza violenței mulțimii, ³⁶căci mulțimea poporului îi urma, strigând: „La moarte cu el!”

³⁷Când erau pe punctul de a-l duce în fortăreață, Paul i-a zis comandantului: „Îmi este permis să-ți spun ceva?” Comandantul i-a răspuns: „Vorbești greaca?” ³⁸Deci nu ești tu egipteanul care s-a revoltat cu câțva timp în urmă și care a dus în deșert 4.000 de rebeli?” ³⁹Paul i-a zis atunci: „Eu sunt evreu din Tarsus în Cilicia, cetățean al unui oraș care nu este fără importanță. Te rog, permite-mi să vorbesc poporului!” ⁴⁰Comandantul i-a permis, iar Paul, stând în picioare pe trepte, a făcut poporului semn cu mâna. S-a făcut liniște adâncă. El li s-a adresat în limba ebraică:

Cuvântarea lui Paul către poporul evreu Fap.9:1-30; 26:9-21

22 Fraților și părinților, ascultați ce am să vă spun acum în apărarea mea!“ ²Când au auzit ei că le vorbea în limba ebraică, au făcut și mai multă liniște. Paul a zis atunci:

³„Eu sunt evreu, născut în Tarsus din Cilicia, dar am fost crescut la Ierusalim și educat la picioarele lui Gamaliel în conformitate cu respectarea strictă a Legii strămoșilor; eram plin de zel pentru Dumnezeu așa cum sunteți voi toți astăzi.

⁴I-am persecutat până la moarte pe cei care urmau această Cale, aruncând în închisoare bărbați și femei. ⁵Marele preot și tot Consiliul prezbiterilor îmi sunt martori, pentru că am primit de la ei și scrisori către frații din Damasc, unde m-am dus ca să-i arestez pe cei ce se găseau acolo și să-i aduc la Ierusalim ca să fie pedepsiți.

⁶Eram pe drum și mă apropiam de Damasc când deodată, pe la amiază, a strălucit în jurul meu o lumină puternică venită din cer. ⁷Am căzut la pământ și am auzit o voce care îmi spunea: «Saul, Saul, de ce Mă persecuți?» ⁸Eu am răspuns: «Cine ești, Doamne?» El mi-a zis: «Eu sunt Iesus din Nazaret, Cel pe care tu Îl persecuți».

⁹Cei care erau împreună cu mine au văzut lumina [și s-au înspăimântat], dar nu au înțeles vocea Celui care îmi vorbea. ¹⁰Atunci am zis: «Ce să fac, Doamne?» Și Domnul mi-a zis: «Ridică-te, du-te la Damasc, și acolo ți se va spune tot ce s-a stabilit să faci». ¹¹Cum nu vedeam nimic

din cauza strălucirii acestei lumini, cei care erau cu mine m-au luat de mână și am ajuns la Damasc.

¹²Un oarecare Anania, un bărbat pios, fidel Legii și foarte respectat de toți evreii care locuiau acolo, ¹³a venit la mine și, stând lângă mine, mi-a zis: «Frate Saul, recapătă-ți vederea!» Chiar în clipa aceea mi-am recăpătat vederea și am putut să-l văd. ¹⁴El a adăugat: «Dumnezeul strămoșilor noștri te-a destinat să-I cunoști voia, să-L vezi pe Cel Drept și să auzi cuvinte din gura Lui, ¹⁵pentru că vei fi martorul Lui înaintea tuturor oamenilor privind ceea ce ai văzut și ai auzit. ¹⁶Și acum, ce aștepți? Ridică-te, lasă-te botezat și spălat de păcatele tale făcând apel la numele Lui!»

¹⁷După ce m-am întors la Ierusalim, în timp ce mă rugam în templu, am căzut în extaz ¹⁸și L-am văzut pe Domnul spunându-mi: «Grăbește-te și ieși repede din Ierusalim, pentru că nu-ți vor accepta mărturia despre Mine!» ¹⁹Eu am răspuns: «Doamne, ei știu bine că eu mergeam în fiecare sinagogă ca să-i trimit la închisoare și să-i biciuiesc pe cei care credeau în Tine. ²⁰Și când s-a vărsat sângele lui Ștefan, martorul Tău, eu eram prezent, aprobându-i [execuția] și păzind hainele celor care-l ucideau». ²¹Atunci Domnul mi-a zis: «Du-te, pentru că te voi trimite de parte la neevrei!»⁴⁴

²²Mulțimea îl ascultase până la aceste cuvinte, dar apoi a început să strige cât putea de tare: „Ia de pe pământ un asemenea om, căci nu este vrednic să trăiască!”⁴⁴

Paul este dus înaintea comandantului roman

²³Ei urlau, își aruncau hainele și împrăștiu praf în aer. ²⁴Comandantul a dat ordin ca Paul să fie dus în fortăreață și să fie interogat prin biciuire, ca să afle din ce motiv strigau așa împotriva lui. ²⁵În timp ce-l legau cu curele, Paul i-a zis ofițerului care era acolo: „Aveți dreptul de a biciui un cetățean roman care nu este condamnat?”⁴⁴ ²⁶Auzind aceste cuvinte, ofițerul s-a dus la comandant și i-a raportat, spunându-i: „Ce vrei să faci? Omul acesta este cetățean roman!”⁴⁴

²⁷Comandantul s-a dus la el și l-a întrebat: „Spune-mi, ești cetățean roman?” Paul i-a răspuns: „Da!”⁴⁴ ²⁸Comandantul a reluat: „Eu am dobândit cu o mare sumă de bani această cetățenie”. Paul i-a zis: „Eu o am din naștere”. ²⁹Îndată, cei care urmau să-l interogheze s-au retras, iar comandantul, când a aflat că Paul era cetățean roman, s-a temut pentru că îl legase.

³⁰A doua zi, comandantul a vrut să știe cu certitudine de ce îl acuzau evreii. El l-a dezlegat, a dat ordin preoților principali și întregului sanhedrin să se întrunească. Apoi l-a adus pe Paul și l-a pus înaintea lor.

Paul înaintea sanhedrinului

23 Ațintindu-și privirile asupra sanhedrinului, Paul le-a zis: „Fraților, mi-am dus viața cu o conștiință curată înaintea lui Dumnezeu până astăzi“.

²Marele preot Anania a ordonat celor care stăteau lângă el să-l lovească peste gură. ³Atunci Paul i-a zis: „O să te lovească Dumnezeu, perete văruit! Tu șezi ca să mă judeci în conformitate cu Legea, dar încalci Legea dând ordin să mă lovească!“ ⁴Cei care stăteau lângă el i-au zis: „Îl insultă pe marele preot al lui Dumnezeu?“ ⁵Paul le-a răspuns: „Nu știam, fraților, că este marele preot. Într-adevăr, e scris: *Nu vei vorbi rău despre conducătorul poporului tău!*“

⁶Știind că o parte din adunare era compusă din saducei, iar cealaltă din farisei, Paul a strigat în sanhedrin: „Fraților, eu sunt fariseu, fiu de fariseu. Din cauza speranței mele în învierea morților sunt eu judecat!“

⁷Când a spus aceasta, s-a stârnit o dezbatere între farisei și saducei, și adunarea s-a divizat. ⁸Într-adevăr, saduceii spun că nu există nici înviere, nici îngeri, nici spirite, iar fariseii le recunosc pe toate.

⁹S-a stârnit un mare tumult, iar unii dintre specialiștii în Lege care erau membri în partidul fariseilor s-au ridicat și s-au angajat cu tărie în dezbatere, spunând: „Noi nu găsim nimic rău la acest om: dar dacă i-a vorbit un spirit sau un înger? [Să nu luptăm împotriva lui Dumnezeu]“.

¹⁰Cum dezbaterea devenea violentă, comandantului i-a fost teamă ca Paul să nu fie făcut bucăți de acești oameni și a ordonat soldaților să se ducă să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în fortăreață.

¹¹În noaptea următoare, Domnul i-a apărut lui Paul și i-a spus: „Curaj, [Paul]! Așa cum ai depus mărturie despre Mine în Ierusalim, tot așa trebuie să depui mărturie și în Roma“.

Complotul evreilor

¹²Când s-a făcut zi, evreii au pus la cale un complot și s-au angajat cu blestem să nu mănânce și să nu bea până când nu-l vor ucide pe Paul.

¹³Cei care au pus la cale această conspirație erau mai mult de 40. ¹⁴Ei s-au dus la preoții principali și la prezbiteri ca să le spună: „Ne-am angajat cu blestem să nu mâncăm nimic până când nu-l ucidem pe Paul.

¹⁵Acum deci, voi și sanhedrinul adresați-vă comandantului roman ca să-l aducă [măine] la voi sub pretextul că vreți să-i examinați cazul mai în amănunt, iar noi suntem gata să-l ucidem înainte să ajungă aici“.

¹⁶Dar fiul surorii lui Paul a auzit despre cursă și s-a dus în fortăreață ca să-l informeze pe Paul. ¹⁷Paul l-a chemat pe unul dintre ofițerii romani și i-a zis: „Condu-l pe acest tânăr la comandant, căci are să-i comunice ceva!“ ¹⁸Ofițerul l-a luat pe tânăr, l-a dus la comandant și i-a zis: „Deținutul Paul m-a chemat și m-a rugat să-l aduc la tine pe acest tânăr care are ceva să-ți spună“. ¹⁹Comandantul l-a luat pe tânăr de mână, l-a dus

la o parte și l-a întrebat: „Ce ai să-mi comunici?”

²⁰El i-a răspuns: „Evreii s-au înțeles să-ți cereă să-l duci pe Paul mâine în fața sanhedrinului, sub pretextul că vor să ancheteze mai amănunțit cazul lui. ²¹Tu să nu-i ascuți, căci mai mult de 40 dintre ei îi înțind o cursă și s-au angajat cu blestem să nu mănânce și să nu bea până când nu-l vor ucide; acum sunt gata și așteaptă aprobarea ta”. ²²Comandantul l-a poftit pe tânăr să iasă, după ce îl sfătuiseră: „Să nu spui nimănui că mi-ai dezvăluit aceste lucruri!”

Paul este dus la Cezareea

²³Pe urmă a chemat doi ofițeri și le-a spus: „Pregătiți, de la ora nouă diseară, 200 de soldați, 70 de călăreți și 200 de lăncieri ca să se ducă la Cezareea! ²⁴Pregătiți și cai pentru a-l duce pe Paul în siguranță la guvernatorul Felix!” ²⁵El a scris următoarea scrisoare:

²⁶„Claudius Lisias către excelența sa, guvernatorul Felix: salut! ²⁷Evreii l-au prins pe omul acesta și erau pe cale să-lucidă. Am intervenit atunci cu soldați și l-am smuls din mâna lor, căci aflasem că este cetățean roman. ²⁸Vrând să cunosc motivul pentru care îl acuzau, l-am dus înaintea tribunalului lor. ²⁹Am descoperit că era acuzat cu privire la niște chestiuni referitoare la Legea lor, dar el nu comisese nicio greșală care să merite moartea sau închisoarea. ³⁰Apoi am fost informat că există un complot împotriva lui și l-am trimis imediat la tine, informându-i și pe acuzatorii lui să vină înaintea ta cu acuzațiile pe care le au împotriva lui. [Cu bine!]”

³¹În conformitate cu ordinul primit, soldații l-au luat pe Paul și l-au dus la Antipatris în timpul nopții. ³²A doua zi, i-au lăsat pe călăreți să-și urmeze drumul cu el și s-au întors la fortăreață. ³³Ajunși la Cezareea, călăreții i-au dat guvernatorului scrisoarea și i l-au predat pe Paul. ³⁴Guvernatorul a citit scrisoarea și apoi i-a întrebat din ce provincie venea Paul. Aflând că era originar din Cilicia, ³⁵i-a zis: „Te voi audia când vor veni acuzatorii tăi”. Apoi a dat ordin să fie ținut sub pază în pretoriul lui Herod.

Paul este acuzat înaintea guvernatorului Felix

24 După cinci zile, marele preot Anania a coborât la Cezareea cu câțiva prezbiteri și cu un avocat pe nume Tertullus. Ei și-au adus acuzațiile împotriva lui Paul înaintea guvernatorului. ²După ce Paul a fost chemat, Tertullus a început să-l acuze astfel: „Excelență, datorită ție ne bucurăm de multă pace, și în această națiune s-au realizat reforme datorită prevederii tale.

³Noi recunoaștem aceasta pretutindeni și oricând, excelență Felix, cu deplină recunoștință. ⁴Dar, ca să nu te rețin prea mult, te rog, în bunăvoința ta, să ne ascuți câteva clipe.

⁵Am descoperit că omul acesta este o pacoste; el provoacă revolte

printre toți evreii din lume. Este conducătorul sectei nazarinienilor ⁶și a încercat chiar și să profaneze templul. Noi l-am arestat [și am vrut să-l judecăm după Legea noastră, ⁷dar a venit comandantul Lisias. El l-a smuls din mâinile noastre cu mare violență ⁸și a dat ordin acuzatorilor lui să vină înaintea ta.] ⁸Tu însuși vei putea, interogându-l, să te convingi de toate acuzațiile pe care le aducem contra lui“. ⁹Evreii s-au alăturat și ei acuzației, afirmând că aceste lucruri erau așa.

Cuvântarea de apărare a lui Paul

¹⁰Când guvernatorul i-a făcut semn să vorbească, Paul a răspuns: „Știu că ești de mulți ani judecătorul acestei națiuni și iau cuvântul cu încredere ca să-mi apăr cauza. ¹¹După cum poți verifica și tu, nu sunt mai mult de 12 zile de când m-am dus la Ierusalim ca să mă închin.

¹²Nici în templu, nici în sinagogi și nici în oraș n-am fost găsit pe cale de a discuta cu cineva sau de a tulbura mulțimea. ¹³Ei nu pot să-ți dovedească lucrurile de care mă acuză acum.

¹⁴Îți mărturisesc că Îl servesc pe Dumnezeu strămoșilor noștri după Calea pe care ei o numesc sectă. Eu cred tot ce este scris în Lege și în Profeți, ¹⁵și am în Dumnezeu speranța pe care o au și ei, că va fi o înviere a celor drepti și a celor nedrepti. ¹⁶De aceea mă străduiesc și eu să am neîncetat o conștiință ireproșabilă înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

¹⁷După o absență de mai mulți ani, am venit să aduc daruri națiunii mele și să prezint ofrande. ¹⁸Ei m-au găsit în templu ocupat cu acestea, după ce am îndeplinit ceremonia de purificare, fără vreo mulțime sau tumult. ¹⁹Erau și niște evrei din Asia, care ar trebui să fie prezenți înaintea ta și să mă acuze, dacă ar avea ceva împotriva mea. ²⁰Sau cei care sunt aici să spună de care infrațiune m-au găsit vinovat când am stat înaintea sanhedrinului, ²¹afară numai de aceste cuvinte pe care le-am strigat în mijlocul lor: «Cu privire la învierea morților sunt eu judecat astăzi înaintea voastră!»“

²²Atunci Felix, care era bine informat cu privire la Cale, i-a amânat, spunând: „Când va veni comandantul Lisias, voi decide cazul vostru“. ²³El a dat ordin ofițerului să-l țină pe Paul sub pază, dar să-i lase o anumită libertate și să nu-i împiedice pe ai lui să-i facă servicii [sau să vină să-l vadă].

Discuția apostolului cu Felix și Drusilla. Arest în Cezareea

²⁴Câteva zile mai târziu, Felix a venit cu soția sa Drusilla, care era evreică. El a trimis după Paul și l-a ascultat vorbind despre credința în Cristos Iesus.

²⁵Dar, când Paul a discutat despre dreptitudine, despre stăpânire de sine și despre judecata viitoare, Felix s-a temut și a zis: „Acum du-te; când voi avea ocazia te voi chema“. ²⁶În același timp, el spera că Paul îi

va da bani [ca să-i dea drumul] și de aceea trimitea deseori după el ca să converseze cu el.

²⁷Doi ani au trecut astfel, și Felix l-a avut ca succesori pe Porcius Festus. Dorind să facă o favoare evreilor, Felix l-a lăsat pe Paul în închisoare.

Paul înaintea lui Festus

25 La trei zile după sosirea lui în provincie, Festus s-a dus de la Cezareea la Ierusalim. ²Preoții principali și personalitățile evreiești au adus înaintea lui plângere împotriva lui Paul. I-au cerut cu insistență ³favoarea de a-l face să vină la Ierusalim. Ei pregăteau o capcană ca să-l omoare pe drum.

⁴Festus a răspuns atunci că Paul era păzit în Cezareea și că el însuși trebuia să se ducă acolo curând. ⁵„Aceia dintre voi care sunt competenți să vină cu mine“, le-a zis el, „și dacă acest om a făcut ceva rău, să-l acuze“.

⁶Festus n-a petrecut printre ei mai mult de opt sau zece zile, apoi s-a întors la Cezareea. A doua zi și-a luat locul în tribunal și a dat ordin să fie adus Paul. ⁷Când acesta a sosit, evreii veniți de la Ierusalim l-au înconjurat și au adus contra lui multe acuzații grave, pe care nu le puteau dovedi. ⁸Paul s-a apărat astfel: „N-am păcătuit cu nimic nici contra Legii evreilor, nici contra templului, nici contra împăratului!“

Paul face apel la împărat

⁹Dar Festus, vrând să facă o favoare evreilor, i-a răspuns lui Paul: „Accepți să mergi la Ierusalim ca să fii judecat acolo înaintea mea privind aceste acuzații?“

¹⁰Paul i-a zis: „Stau înaintea tribunalului împăratului, și acolo trebuie să fiu judecat. N-am făcut nimic rău evreilor, așa cum știi și tu foarte bine. ¹¹Dacă am făcut ceva rău sau am comis ceva vrednic de moarte, nu refuz să mor, dar dacă acuzațiile lor contra mea nu sunt adevărate, nimeni nu are dreptul să mă dea în mâinile lor. Fac apel la împărat“.

¹²Atunci Festus, după ce a vorbit cu consilierii săi, a răspuns: „Ai făcut apel la împărat, te vei duce înaintea împăratului!“

Guvernatorul Festus și regele Agrippa se consfătuiesc

¹³Câteva zile mai târziu, regele Agrippa și Berenice au sosit la Cezareea ca să-l salute pe Festus. ¹⁴Pentru că au stat acolo mai multe zile, Festus i-a expus regelui cazul lui Paul, zicând: „Este aici un om pe care Felix l-a lăsat în închisoare. ¹⁵Când eram în Ierusalim, preoții principali și prezbiterii evreilor au adus acuzații contra lui cerându-i condamnarea.

¹⁶Eu le-am răspuns că nu este obiceiul romanilor să dea un om [la moarte] înainte ca acuzatul să fi fost confruntat cu acuzatorii săi și să fi avut ocazia de a se apăra contra acuzațiilor lor. ¹⁷Ei au venit deci aici și,

fără să mai așteptăm, am luat loc a doua zi la tribunal, dând ordin să fie adus omul.

¹⁸Și când acuzatorii s-au ridicat ca să vorbească, nu l-au acuzat de niciuna dintre faptele grave pe care le presupunem; ¹⁹ei aveau cu el niște controverse privitoare la religia lor și la un oarecare Iesus care a murit și despre care Paul afirma că este viu.

²⁰Neștiind cum să investighez asemenea chestiuni, l-am întrebat dacă voia să se ducă la Ierusalim ca să fie judecat acolo pentru aceste acuzații, ²¹dar Paul a cerut să fie ținut sub pază pentru decizia împăratului; am dat deci ordin să fie ținut sub pază până când îl voi trimite la Cezar⁴.

²²Agrippa i-a zis lui Festus: „Aș vrea să-l aud și eu pe omul acesta⁵”. „Măine⁶”, a zis el, „îl vei auzi⁷”.

²³A doua zi deci, Agrippa și Berenice au venit cu mare fast și au intrat în sala de audiere împreună cu comandantul romani și cu bărbații importanți din oraș, iar Festus a dat ordin să fie adus Paul.

²⁴Atunci Festus a zis: „Rege Agrippa și voi toți cei care vă aflați aici cu noi, priviți-l pe cel în legătură cu care mi s-a adresat întreaga comunitate evreiască, atât la Ierusalim, cât și aici, strigând că el nu mai trebuie să trăiască. ²⁵Eu n-am găsit nimic care să merite moartea, dar cum el însuși a făcut apel la împărat, am decis să-l trimit la Roma.

²⁶Totuși, nu am nimic precis să-i scriu împăratului despre el, și de aceea l-am adus aici, înaintea voastră, și în mod special înaintea ta, rege Agrippa, așa încât să am ceva de scris după acest interogatoriu. ²⁷Într-adevăr, mi se pare absurd să trimit un deținut fără să indic acuzațiile împotriva lui⁸”.

Paul se apără înaintea regelui Agrippa

26 Agrippa i-a zis lui Paul: „Îți este permis să vorbești în apărarea ta⁹”. Paul a întins mâna și și-a început apărarea:

²„Rege Agrippa, mă consider fericit să mă apăr astăzi înaintea ta cu privire la toate lucrurile de care sunt acuzat de evrei, ³mai ales pentru că ești un expert în obiceiurile și disputele evreilor. Te rog deci să mă ascuți cu răbdare.

⁴Toți evreii îmi cunosc modul de viață din tinerețe, pentru că am trăit de la început în mijlocul națiunii mele și în Ierusalim. ⁵Cunoscându-mă de mult timp, ei știu, dacă vor să depună mărturie, că am trăit ca fariseu, în conformitate cu partidul cel mai strict al religiei noastre.

⁶Și acum stau la judecată pentru speranța în promisiunea pe care a făcut-o Dumnezeu strămoșilor noștri. ⁷Aceasta este promisiunea pe care cele douăsprezece triburi ale noastre speră s-o vadă împlinită, în timp ce Îl servesc cu ardoare pe Dumnezeu noapte și zi. Cu privire la această speranță sunt acuzat eu de către evrei, majestate! ⁸De ce vi se pare de necrezut că Dumnezeu învie morții?

⁹În ce mă privește, mi s-a părut că trebuie să fac multe împotriva nu-

melui lui Iesus din Nazaret, ¹⁰ceea ce am și făcut în Ierusalim. Am aruncat în închisoare mulți creștini, căci primisem această putere de la preoții principali, iar când erau condamnați la moarte votam împotriva lor. ¹¹I-am pedepsit adesea în toate sinagogile și îi forțam să blasfemieze. În furia mea fără margini împotriva lor îi persecutam chiar și în orașele străine.

¹²Astfel, m-am dus la Damasc cu puteri depline și cu mandat de la preoții principali. ¹³Pe la amiază, majestate, în timp ce eram pe drum, am văzut o lumină din cer, mai puternică decât soarele, strălucind în jurul meu și în jurul celor care mă însoțeau. ¹⁴Am căzut cu toții la pământ și am auzit o voce care îmi spunea în limba ebraică: «Saul, Saul, de ce Mă persecuți? Este greu pentru tine să te revolți contra țepușei!»⁹

¹⁵Eu am răspuns: «Cine ești, Doamne?» Iar Domnul mi-a răspuns: «Eu sunt Iesus, Cel pe care tu Îl persecuți. ¹⁶Dar ridică-te și stai în picioare, căci ți-am apărut ca să te fac servitor și martor a ceea ce ai văzut și ceea ce-ți voi arăta. ¹⁷Te-am ales din poporul tău și dintre neevrei, la care te trimit ¹⁸să le deschizi ochii ca să se întoarcă de la întuneric la lumină și de la puterea lui Satan la Dumnezeu, pentru ca să primească iertarea păcatelor și o parte de moștenire împreună cu cei sfințiți prin credința în Mine».

¹⁹De aceea, rege Agrippa, n-am fost neascultător de viziunea cerească, ²⁰ci le-am declarat mai întâi celor din Damasc, apoi celor din Ierusalim, din toată Iudeea și neevreilor că trebuie să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu adoptând un mod de a acționa care să le confirme schimbarea de atitudine. ²¹Iată de ce m-au arestat evreii în templu și au încercat să măucidă!

²²Dar, datorită ajutorului lui Dumnezeu, am continuat până astăzi să depun mărturie înaintea celor mici și a celor mari. Eu nu spun nimic altceva decât ce au declarat Moise și profeții că urmează să se întâmple: ²³că Mesia va suferi și că, fiind primul care va învia, va proclama lumina atât poporului evreu, cât și neevreilor“.

²⁴În timp ce Paul vorbea astfel în apărarea sa, Festus a zis cu voce răsunătoare: „Ești nebun, Paul! Învățătura ta cea multă s-a transformat în nebunie!“

²⁵Dar Paul i-a răspuns: „Nu mi-am ieșit din minți, excelență Festus, ci ceea ce spun este adevărat și rațional. ²⁶Regele înțelege foarte bine aceste lucruri, și îi vorbesc cu încredere, întrucât sunt convins că nimic din acestea nu-i este necunoscut, căci nu s-au întâmplat într-un colț. ²⁷Crezi în profeți, rege Agrippa? Știu că crezi“.

²⁸Agrippa i-a zis lui Paul: „Crezi că în așa scurt timp mă poți convinge să fiu creștin?“ ²⁹Paul i-a răspuns: „În scurt timp sau în lung – mă rog la Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei care mă ascultă astăzi să de-

---

26:14 *Țepușă*: expresie proverbială curentă la greci pentru a vorbi despre împotrivire față de un ordin.

vină așa cum sunt și eu, cu excepția acestor lanțuri“.

³⁰[Când Paul a zis aceasta,] regele, guvernatorul, Berenice și cei care stăteau cu ei s-au ridicat ³¹și s-au retras. Ei își spuneau unii altora: „Omul acesta n-a făcut nimic care să merite moartea sau închisoarea“. ³²Agrippa i-a zis lui Festus: „Omul acesta ar fi putut fi eliberat dacă n-ar fi făcut apel la împărat“.

Plecarea apostolului în Italia

27Când s-a decis îmbarcarea noastră pentru Italia, Paul și alți câțiva deținuți au fost predați lui Iulius, ofițer al cohorței imperiale. ²Ne-am suit la bordul unei corăbii din Adramitium, care urma să navigheze spre coastele Asiei. Cu noi era Aristarcus, un macedonean din Tesalonic.

³În ziua următoare am debarcat la Sidon. Iulius, care îl trata pe Paul cu omenie, i-a permis să se ducă la prietenii lui și să primească îngrijirile lor. ⁴Plecați de acolo, am mers de-a lungul insulei Cipru, pentru că vânturile erau contrare. ⁵După ce am traversat marea care scaldă Cilicia și Pamfilia, am ajuns la Mira în Licia. ⁶Acolo, găsind o corabie din Alexandria care se ducea în Italia, ofițerul ne-a îmbarcat pe ea.

⁷Timp de mai multe zile am navigat încet, și nu fără greutate am ajuns în dreptul insulei Cnidus, unde vântul nu ne-a lăsat să debarcăm. Am depășit atunci capul Salmone pentru a trece pe la sudul Cretei. ⁸Am mers cu dificultate de-a lungul insulei și am ajuns la un loc numit „Porturi bune“, aproape de orașul Laseea.

⁹Se scursesese destul de mult timp și navigarea devenea periculoasă, căci trecuse deja chiar timpul postului. De aceea, Paul i-a avertizat, ¹⁰zicând: „Oameni buni, văd că navigarea nu se va face fără pagubă și că vor fi multe pierderi, nu numai pentru încărcătură și pentru corabie, ci și pentru noi înșine“.

¹¹Dar ofițerul se încredea mai mult în căpitanul și în proprietarul corăbiei decât în cuvintele lui Paul. ¹²Întrucât portul nu era potrivit pentru iernat, cei mai mulți au fost de părere să-l părăsească pentru a încerca să ajungă la Fenix, un port din Creta orientat spre sud-vest și nord-vest, ca să petreacă iarna acolo.

¹³Când a început să sufle un vânt ușor din sud, ei credeau că-și pot atinge ținta, așa că au ridicat ancora și au început să navigheze aproape de coasta Cretei.

Furtuna 2.Cor.11:25-26

¹⁴Dar curând s-a dezlănțuit dinspre insulă un vânt cu forța unui uragan numit Eurachilon. ¹⁵Corabia a fost purtată fără să se poată împotrivi vântului, și noi ne-am lăsat duși în derivă. ¹⁶Pe când treceam pe lângă o insulă mică numită Cauda, abia am putut să ținem sub control barca de salvare a corăbiei. ¹⁷După ce au luat-o la bord, au folosit frânghiile ca să

încingă corăbia. De teamă să nu eșueze pe Sirtaⁿ, au coborât pânzele și astfel s-au lăsat duși de vânt.

¹⁸Cum eram bătuți violent de furtună, a doua zi au aruncat încărcătura în mare, ¹⁹iar a treia zi au aruncat cu mâinile lor greementulⁿ corăbiei. ²⁰Soarele și stelele n-au apărut timp de mai multe zile, și furtuna era atât de puternică, încât în final ne-am pierdut orice speranță că vom fi salvați.

²¹Ei nu mai mâncaseră de mult timp. Atunci Paul s-a ridicat în mijlocul lor și le-a zis: „Oameni buni, ar fi trebuit să mă ascultați și să nu fi plecat din Creta, ca să evitați aceste pagube și aceste pierderi. ²²Dar acum vă invit să prindeți curaj, căci niciunul dintre voi nu-și va pierde viața, ci doar corabia va fi pierdută. ²³Într-adevăr, în această noapte mi-a apărut un înger al Dumnezeului căruia Îi aparțin și pe care Îl servesc ²⁴și mi-a zis: «Nu te teme, Paul! Tu trebuie să te înfățișezi înaintea împăratului, și iată că Dumnezeu ți i-a acordat pe toți cei care navighează cu tine». ²⁵De aceea, prindeți curaj, oameni buni, căci am încredere în Dumnezeu că se va întâmpla așa cum mi-a spus El! ²⁶Acum însă trebuie să eșuăm pe o insulă“.

²⁷În a paisprezecea noapte, cam pe la miezul nopții, pe când eram duși încolo și încoace pe Marea Adriatică, marinarii au bănuțit că se apropie de uscat. ²⁸Au aruncat sonda și au găsit 36 de metri adâncime. Un pic mai departe, au aruncat-o din nou și au găsit 27 de metri. ²⁹De teamă să nu eșueze pe recife, au coborât patru ancore de la pupa și se rugau să se facă ziuă.

³⁰Dar, pe când marinarii încercau să scape de pe corabie și au coborât pe mare barca de salvare sub pretext că aruncă ancorele de la prora, ³¹Paul a zis ofițerului și soldaților: „Dacă acești oameni nu rămân în corabie, nu puteți fi salvați“. ³²Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii de salvare și au lăsat-o să cadă.

³³Chiar înainte de a se crăpa de ziuă, Paul i-a încurajat pe toți să mănânce, spunând: „Astăzi este a paisprezecea zi de când sunteți în așteptare fără să mâncați nimic. ³⁴Vă invit deci să mâncați ceva, căci acest lucru este necesar pentru salvarea voastră. Niciunul dintre voi nu-și va pierde măcar un fir de păr de pe cap“.

³⁵După ce a zis aceasta, a luat pâine, I-a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor, apoi a frânt-o și a început să mănânce. ³⁶Atunci toți au prins curaj și au mâncat și ei. ³⁷Noi eram de toți 276 de oameni pe corabie. ³⁸După ce și-au potolit foamea, au ușurat corabia aruncând grâul în mare.

Naufragiu și salvare

³⁹Când s-a făcut zi, marinarii n-au recunoscut uscatul, dar au zărit un golf cu o plajă și au decis, dacă era posibil, să facă corabia să eșueze

---

27:17 *Sirta*: sau *Sirtele*, două faimoase bancuri de nisipuri mișcătoare temute de navigatori, pe coasta de nord a Africii.

27:19 *Greement*: ansamblu format din catargele, velele și paramele unei nave.

acolo. ⁴⁰Au desprins ancorele și le-au lăsat în mare, dezlegând în același timp frânghiile care țineau cârma. Apoi au ridicat în vânt vela cea mică și s-au îndreptat spre țarm, ⁴¹dar s-au lovit de un banc de nisip, unde au făcut să eșueze corabia. Prora s-a înfipt în nisip rămânând imobilizată, în timp ce pupa era ruptă în bucăți de violența valurilor.

⁴²Soldații erau de părere să-i omoare pe deținuți, ca nu cumva vreunul să scape înotând, ⁴³dar ofițerul, care voia să-l salveze pe Paul, i-a împiedicat să-și pună planul în aplicare. El a ordonat celor care știau să înoate să se arunce primii în apă și să ajungă la uscat, ⁴⁴iar celorlalți să se agațe de scânduri sau rămășițe din corabie, și astfel au ajuns cu toții teferi la țarm.

Ședere timp de trei luni pe insula Malta

28 După ce am ajuns teferi pe țarm, am aflat că insula se numea Malta. ²Locuitorii insulei ne-au arătat o bunătate neobișnuită; ei ne-au primit pe toți lângă un foc mare pe care îl aprinseseră, pentru că ploua și era frig.

³Paul adunase o grămadă de vreascuri și le-a pus pe foc. Sub efectul căldurii, a ieșit o viperă care i s-a prins de mână. ⁴Când locuitorii insulei au văzut animalul atârând de mâna lui, și-au zis unii altora: „Omul acesta este cu siguranță un ucigaș, întrucât Dreptatea nu l-a lăsat să trăiască, deși a scăpat din mare“. ⁵Paul însă a scuturat animalul în foc și n-a suferit nimic rău. ⁶Ei se așteptau să-l vadă umflându-se sau căzând deodată mort. După ce au așteptat mult timp, văzând că nu i se întâmplă nimic neobișnuit, și-au schimbat părerea și au zis că era un zeu.

⁷În vecinătatea aceluia loc era o moșie care îi aparținea unuia numit Publius, guvernatorul insulei. El ne-a primit și ne-a găzduit amical timp de trei zile. ⁸Tatăl lui Publius era reținut la pat de febră și dizenterie. Paul s-a dus la el, s-a rugat, și-a pus mâinile peste el și l-a vindecat. ⁹După ce s-a întâmplat aceasta, ceilalți bolnavi de pe insulă veneau la el și erau vindecați. ¹⁰Ei ne-au tratat cu mari onoruri și, la plecarea noastră, ne-au furnizat ceea ce aveam nevoie.

Paul ajunge în Roma

¹¹După o ședere timp de trei luni, ne-am îmbarcat pe o corabie din Alexandria care petrecuse iarna pe insulă și care avea semnul Dioscurilor. ¹²Am debarcat la Siracuza, unde am rămas trei zile. ¹³De acolo, urmând coasta, am sosit la Regium. După o zi a început să bată un vânt dinspre sud, iar a doua zi am ajuns la Puteoli.

¹⁴Acolo am găsit niște frați care ne-au invitat să rămânem la ei șapte zile, și astfel am ajuns la Roma. ¹⁵Frații din Roma, care auziseră de venirea noastră, ne-au ieșit în întâmpinare până la Forum Appii și Tres Tabernae. Văzându-i, Paul i-a mulțumit lui Dumnezeu și a prins curaj. ¹⁶Când am intrat în Roma, [ofițerul i-a predat pe deținuți comandantu-

lui gărzii, dar] lui Paul i s-a permis să locuiască singur, cu soldatul care îl păzea.

Mărturia depusă înaintea evreilor din Roma

¹⁷După trei zile, Paul i-a convocat pe conducătorii evreilor. Când aceștia s-au adunat, el le-a zis: „Fraților, deși n-am făcut nimic împotriva poporului nostru sau împotriva obiceiurilor strămoșilor noștri, am fost arestat în Ierusalim și predat romanilor. ¹⁸După ce m-au interogat, voiau să mă elibereze, căci nu eram vinovat de nimic pentru care să merit moartea.

¹⁹Dar evreii au obiectat și am fost forțat să fac apel la împărat, fără nicio intenție să-mi acuz națiunea. ²⁰Iată de ce am cerut să vă văd și să vă vorbesc. Într-adevăr, din cauza speranței Israelului port eu acest lanț“.

²¹Ei i-au răspuns: „Noi n-am primit din Iudeea nicio scrisoare cu privire la tine și niciun frate n-a venit să raporteze sau să spună ceva rău despre tine. ²²Totuși, am dori să auzim de la tine ce gândești, căci știm că această sectă întâlnește pretutindeni împotrivire“.

²³Ei i-au fixat o zi, și au venit în număr și mai mare la el în locuință. De dimineață până seara, el le explica, depunând mărturie despre Regatul lui Dumnezeu și încercând, din Legea lui Moise și din Profeți, să-i convingă cu privire la Iesus. ²⁴Unii au fost convinși de ceea ce spunea el, în timp ce alții refuzau să creadă.

²⁵Și întrucât nu puteau cădea de acord, s-au despărțit, după ce Paul le făcuse această declarație finală: „Spiritul Sfânt a vorbit pe drept, prin profetul Isaia, strămoșilor noștri, ²⁶zicând: *Du-te la acest popor și spune: «Veți auzi cu urechile, dar nu veți înțelege, veți vedea cu ochii, dar nu veți pricepe. ²⁷Într-adevăr, inima acestui popor a devenit insensibilă; ei au auzit greu cu urechile și și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima și să se convertească, iar Eu să-i vindec».*”

²⁸Să știți deci cu siguranță că salvarea lui Dumnezeu a fost trimisă neevreilor, și ei vor asculta!“ ²⁹[După ce a spus aceste cuvinte, evreii au plecat, discutând aprins între ei.]

Paul ca martor al lui Iesus Cristos în Roma

Ef.6:19-20; Fil.1:12-14; Col.1:24-29; 4:3-4

³⁰Paul a rămas doi ani întregi într-o casă pe care o închiriasse. El îi primea pe toți cei care veneau la el, ³¹proclamând Regatul lui Dumnezeu și dând învățătură despre Domnul Iesus Cristos cu toată îndrăzneala și fără piedică.

Scrisoarea lui Paul către Romani

Scrisoarea apostolului Paul către creștinii din Roma, redactată în Corint cam prin anul 56 d.Cr. în timpul celei de-a treia călătorii misionare, arată deosebit de amănunțit ce înseamnă mesajul salvării (evanghelia) lui Iesus Cristos. Nu degeaba se află ea la începutul scrisorilor din Noul Testament: Ea explică bazele credinței creștine și arată modul cum poate omul prin credința în Cristos să primească iertarea păcatelor sale și să aibă comuniune cu Dumnezeu cel sfânt. În capitolele 9–11, Paul explică modul salvator al lui Dumnezeu de a acționa față de poporul Israel și față de neevrei. Capitolele 12–16 tratează chestiuni legate de viața practică a creștinului și modul lui de a lucra ca și creștin.

Salut: Paul, apostolul neevreilor Ti.1:1-4

1 Paul, sclav al lui Cristos Iesus, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să anunțe Vestea Bună a lui Dumnezeu, ²pe care Dumnezeu a promis-o mai înainte prin profeții Săi în Sfintele Scripturi. ³Ea Îl privește pe Fiul Lui care, ca Om, S-a născut ca descendent al lui David ⁴și care, din punct de vedere al Spiritului sfințeniei, a fost declarat cu putere Fiul lui Dumnezeu prin învierea Sa: Iesus Cristos, Domnul nostru. ⁵Prin El am primit grațiaⁿ de a face lucrarea de apostol, pentru a conduce în numele Său oameni din toate națiunile la ascultarea credinței, ⁶între care sunteți și voi, cei care ați fost chemați de Iesus Cristos. – ⁷Tuturor celor care sunt în Roma iubiți ai lui Dumnezeu, chemați să fie sfinți: grația și pacea să vă fie date din partea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, și a Domnului Iesus Cristos!

Dorința lui Paul de a-i vizita pe creștinii din Roma

⁸Mai întâi, Îi mulțumesc Dumnezeului meu prin Iesus Cristos cu privire la voi toți, întrucât în întreaga lume se vorbește despre credința voastră. ⁹Dumnezeu, pe care Îl servesc din toată inima în predicarea evangheliei Fiului Său, îmi este martor că vă amintesc fără încetare, ¹⁰cerând totdeauna în rugăciunile mele ca acum, în sfârșit, prin voia lui Dumnezeu, să reușesc să vin la voi. ¹¹Într-adevăr, tânjesc să vă văd, ca să împărtășesc cu voi vreun dar spiritual pentru ca să fiți întăriți, ¹²adică să fim reciproc încurajați prin credința care ne este comună, vouă și mie.

¹³Vreau să știți, fraților, că mi-am propus adesea să vin la voi, ca să am vreun rod și printre voi, ca și printre celelalte națiuni, dar am fost împiedicat până acum. ¹⁴Eu sunt dator atât față de greci, cât și față de barbari, atât față de cei înțelepți, cât și față de cei neștiutori. ¹⁵Astfel, am o dorință vie să vă predic evanghelia și vouă, celor din Roma.

Evanghelia ca putere a lui Dumnezeu pentru salvare 1.Cor.1:18-24

¹⁶Într-adevăr, mie nu mi-e rușine de evanghelia [lui Cristos], căci este

1:5 *Grație*: adică favoare nemeritată, bunătate acordată cuiva care n-o merită.

puterea lui Dumnezeu pentru salvarea oricărui om care crede, mai întâi a evreului, dar și a neevreului. ¹⁷Într-adevăr, în evanghelie este revelată dreptitudineaⁿ venită de la Dumnezeu începând și sfârșind cu credința, după cum e scris: *Cel care este drept prin credință va avea viață.ⁿ*

Mânia lui Dumnezeu împotriva păgânilor Fap.14:16-17; 17:24

¹⁸Mânia lui Dumnezeu se revelează din cer împotriva oricărei impietățiⁿ și nedreptitudini a oamenilor, care prin nedreptitudinea lor țin adevărul prizonier, ¹⁹căci ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este evident pentru ei, întrucât Dumnezeu le-a făcut cunoscut aceasta. ²⁰Într-adevăr, atributele invizibile ale lui Dumnezeu, puterea Sa eternă și divinitatea Sa, se văd de la crearea lumii, se înțeleg prin lucrurile pe care le-a făcut El. Așa că ei sunt fără scuză, ²¹pentru că deși L-au cunoscut pe Dumnezeu nu L-au glorificat ca Dumnezeu și nu I-au mulțumit; dimpotrivă, s-au rătăcit în raționamentele lor, iar inima lor fără înțelegere s-a întunecat. ²²Ei se laudă că sunt înțelepți, dar s-au prostit ²³și au înlocuit gloria Dumnezeului nemuritor cu imagini care reprezintă omul muritor, păsări, patrupede și reptile.

²⁴De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăteniei prin dorințele inimii lor, astfel încât își dezonoarează ei înșiși propriul corp, ²⁵ei care au înlocuit adevărul lui Dumnezeu cu o minciună și care au venerat și au servit creația în locul Creatorului, care este binecuvântat pentru totdeauna. Amenⁿ!

²⁶De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă poftelor rușinoase. Femeile au înlocuit folosirea naturală a sexului lor cu una care este contrară naturii, ²⁷iar bărbații, de asemenea, au renunțat la relația sexuală naturală și s-au aprins de poftă unii pentru alții, făcând lucruri rușinoase unii cu alții, și au primit în ei înșiși pedeapsa pe care o meritau pentru perversiunea lor.

²⁸Pentru că au refuzat să păstreze în mintea lor cunoașterea lui Dumnezeu, Dumnezeu i-a lăsat pradă minții lor corupte. Astfel, ei fac lucruri necuviincioase. ²⁹Sunt plini de orice fel de nedreptate, răutate, lăcomie, ură; plini de invidie, ucidere, ceartă, înșelătorie, sunt răutăcioși, bârfitori, ³⁰calomnatori, Îl urăsc pe Dumnezeu, sunt obraznici, aroganți, lăudaroși, se gândesc cum să facă rău, sunt neascultători de părinți, ³¹nechibzuți, nu-și respectă promisiunile, nu arată iubire față de alții, sunt lipsiți de îndurare. ³²Ei cunosc cerințele impuse de Dumnezeu – că aceia care fac aceste lucruri merită moartea – și, totuși, nu numai că le fac, dar sunt și de acord cu cei care le fac.

1:17 *Dreptitudine*: starea sau condiția celui care se conformează perfect Legii perfecte a lui Dumnezeu și caracterului Său sfânt.

1:17 *Cel care... viață*: citat din Habacuc 2:4.

1:18 *Impietate*: denotă o lipsă de respect și de consacrare pentru închinarea la Dumnezeul adevărat, o relație proastă cu El.

1:25 *Amen*: cuvânt evreiesc care înseamnă „adevărat, așa este, așa să fie“.

Judecata dreaptă a lui Dumnezeu față de toți oamenii

2 Oricine ai fi tu, omule, tu care judeci, ești deci fără scuză. Într-adevăr, judecându-i pe alții te condamnă pe tine însuși, pentru că tu, care judeci, faci aceleași lucruri. ²Știm că judecata lui Dumnezeu contra celor care fac asemenea lucruri este în conformitate cu adevărul. ³Și crezi tu, omule, care îi judeci pe cei ce fac asemenea lucruri și pe care le faci și tu, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu? ⁴Sau disprețuiești tu bogăția bunătații, îngăduinței și răbdării Sale, și nu recunoști că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă să-ți schimbi atitudinea?

⁵Dar, prin împietrirea ta și prin refuzul tău de a te pocăi, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua când Dumnezeu Își va revela mânia și judecata dreaptă. ⁶*El va răsplăti pe fiecare după faptele lui.*ⁿ ⁷celor care prin perseverența lor de a face binele caută gloria, onoarea și nemurirea, El le va da viața eternă; ⁸dar El Își rezervă indignarea și furia pentru cei care, din ambiție egoistă, resping adevărul și se lasă convinși de rău. ⁹Strămtorarea și neliniștea vor atinge orice ființă umană care face răul, pe evreu mai întâi, dar și pe neevreu. ¹⁰Gloria, onoarea și pacea vor fi pentru oricine face binele, pentru evreu mai întâi, dar și pentru neevreu, ¹¹căci înaintea lui Dumnezeu nu există favoritism.

¹²Toți cei care au păcătit fără Lege vor pieri de asemenea fără Lege, și toți cei care au păcătit sub Lege vor fi judecați prin Lege. ¹³Într-adevăr, nu cei care aud Legea sunt drepti înaintea lui Dumnezeu, ci cei care o pun în practică vor fi declarați drepti. ¹⁴Într-adevăr, când neevreii, care nu au Legea, fac în mod natural lucrurile cerute de Lege, ei, chiar dacă nu au Legea, sunt o lege pentru ei înșiși,ⁿ ¹⁵întrucât arată că cerințele Legii sunt scrise în inima lor, conștiința lor de asemenea depunând mărturie, iar gândurile lor îi acuză sau îi apără rând pe rând. ¹⁶Acest lucru va avea loc, conform evangheliei pe care o predică, în ziua în care Dumnezeu va judeca prin Iesus Cristos secretele oamenilor.

Evreii sunt condamnați prin Lege ca păcătoși

¹⁷Acum, dacă tu îți dai numele de evreu, dacă te bazezi pe Lege și te lauzi privind relația ta cu Dumnezeu, ¹⁸dacă Îi cunoști voia și aprobi ceea ce este superior pentru că ești instruit de Lege, ¹⁹dacă ești convins că ești o călăuză pentru orbi, o lumină pentru cei care sunt în întuneric, ²⁰un educator al celor neștiutori, un învățător al celor imaturi, pentru că ai în Lege formularea cunoștinței și adevărului, ²¹tu deci, care îi înveți pe alții, pe tine însuși nu te înveți? Tu, care predici împotriva furtului, furi? ²²Tu, care spui să nu se comită adulter, comiți adulter? Tu, care urăști idolii, le jefuiești templele? ²³Tu, care te lauzi cu Legea, Îl dezonorezi pe Dumnezeu încălcând Legea? ²⁴Într-adevăr, *numele lui Dumnezeu este blas-*

2:6 *El va răsplăti... faptele lui:* principiu din Psalmul 62:12.

2:14 Natura morală a păgânilor, luminată de conștiință (v.15), funcționa pentru ei așa cum o făcea Legea lui Moise pentru evrei.

femiati printre națiuni din cauza voastră," după cum este scris.

²⁵Desigur, circumciziaⁿ este utilă dacă pui în practică Legea; dar dacă tu o încalci, e ca și cum n-ai fi circumcis. ²⁶Dacă deci cel necircumcisⁿ respectă poruncile Legii, Dumnezeu nu-l va considera oare ca și cum ar fi circumcis? ²⁷Astfel, cel care împlinește Legea fără a fi circumcis în mod fizic nu te va condamna oare pe tine care o încalci, deși ai Legea scrisă și circumcizia? ²⁸Nu cel care este evreu în exterior e adevăratul evreu, nici circumcizia vizibilă în corp e adevărata circumcizie, ²⁹ci adevăratul evreu este cel care e așa în interior, iar adevărata circumcizie este cea a inimii, făcută de Spirit și nu de Legea scrisă. Lauda pe care o primește acest evreu nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu.

Dreptitudinea lui Dumnezeu în judecata Sa

3 Care este deci avantajul evreilor sau care e utilitatea circumciziei? ²Acest avantaj este mare în orice fel. Mai întâi, lor le-au fost încredințate cuvintele revelate de Dumnezeu.

³Ce să spunem dacă unii n-au crezut? Necredința lor va anula oare fidelitatea lui Dumnezeu? ⁴În niciun caz! Să recunoaștem că Dumnezeu este adevărat și orice om un mincinos, după cum e scris: *Trebuie să fii recunoscut drept în cuvintele Tale și să triumpfi când ești judecat.*ⁿ

⁵Dar, dacă lipsa noastră de dreptitudine servește să arate dreptitudinea lui Dumnezeu, ce vom zice? Omenește vorbind, este oare nedrept Dumnezeu când Își dezlănțuie mânia asupra noastră? ⁶În niciun caz! Altfel, cum ar putea Dumnezeu să judece lumea? ⁷Și dacă minciuna mea face să strălucească cu atât mai mult adevărul lui Dumnezeu spre gloria Sa, de ce mai sunt eu judecat ca păcătos? ⁸Și de ce n-am face răul, ca să rezulte din el binele? Unii, ca să ne calomnieze, afirmă că așa spunem noi. Condamnarea acestor oameni este meritată.

Niciun om nu este drept înaintea lui Dumnezeu

⁹Ce să zicem deci? Suntem noi superiori altora? Deloc. Într-adevăr, am făcut deja acuzația că atât evreii, cât și neevreii sunt toți sub dominația păcatului, ¹⁰după cum este scris: *Nu există om drept, nici măcar unul; ¹¹nu este nimeni în stare să înțeleagă, nu este nimeni care să-L caute pe Dumnezeu; ¹²toți s-au abătut, s-au pervertit; nu e nimeni care să facă binele, nici măcar unul; ¹³gâtleejul lor este un mormânt deschis, cu limba practică înșelătoria. Au pe buze venin de viperă; ¹⁴gura le este plină de blestem și amărăciune. ¹⁵Picioarele lor sunt iuți ca să verse sângele, ¹⁶distrugerea și nenorocirea sunt pe căile lor, ¹⁷și n-au cunoscut calea*

2:24 Numele... voastră: citat din Isaia 52:5.

2:25 Circumcizie: ordonată de Dumnezeu lui Abraham ca semn al legământului cu el și cu descendenții lui, această operație constând din îndepărtarea prepuțului era obligatorie pentru străinii care doreau să participe la Paște și să se integreze în comunitatea Israelului.

2:26 Cel necircumcis: adică neevreul.

3:4 Ca să fii... judecat: citat din Psalmul 51:4.

păcii. ¹⁸Înaintea ochilor lor nu există teamă de Dumnezeu.ⁿ

¹⁹Știm că tot ce spune Legea se adresează celor care sunt sub Lege, pentru ca orice gură să fie închisă și întreaga lume să fie recunoscută vinovată înaintea lui Dumnezeu. ²⁰Într-adevăr, niciun om nu va fi considerat drept înaintea Lui pe baza faptelor făcute pentru împlinirea Legii, deoarece prin Lege devenim conștienți de păcat.

Dreptitudinea dăruită de Dumnezeu prin credința în Cristos

²¹Dar acum, o dreptitudine de la Dumnezeu, atestată de Lege și de Profeți, a fost făcută cunoscut independent de Lege, ²²și anume dreptitudinea lui Dumnezeu prin credința în Iesus Cristos pentru toți cei care cred. Nu există diferență, ²³pentru că toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu. ²⁴Ei sunt declarați în mod gratuit drepti prin grația Sa, prin răscumpărarea care se găsește în Cristos Iesus. ²⁵Dumnezeu L-a prezentat ca sacrificiu de ispășire, prin credința în sângele Său. El a făcut aceasta ca să-Și demonstreze dreptitudinea, pentru că în îngăduința Sa a lăsat nepedepsite păcatele comise mai înainte. ²⁶El a făcut-o ca să-Și demonstreze dreptitudinea în timpul de acum, pentru ca să fie drept și totodată să-l considere drept pe cel care crede în Iesus.

²⁷Unde este deci motivul de laudă? A fost exclus! Prin care lege? Prin cea a faptelor? Nu, prin legea credinței. ²⁸Într-adevăr, noi susținem că omul este declarat drept prin credință, independent de respectarea Legii. ²⁹Oare Dumnezeu e doar al evreilor? Nu este și al neevreilor? Ba da, El e și Dumnezeul neevreilor, ³⁰întrucât există un singur Dumnezeu, care îi va declara pe cei circumciși drepti pe baza credinței și îi va declara și pe cei necircumciși drepti prin credință.

³¹Deci noi anulăm Legea prin credință? În niciun caz! Dimpotrivă, noi confirmăm Legea.

Abraham ca tată al celor declarați drepti prin credință

4 Ce vom spune deci că a descoperit Abraham, strămoșul nostru, în această chestiune? ²Dacă Abraham a fost considerat drept pe baza faptelor sale, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu. ³Într-adevăr, ce zice Scriptura? *Abraham L-a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a considerat ca dreptitudine.*ⁿ ⁴Dacă un om lucrează ceva, salariul lui nu este considerat ca un dar, ci ca o obligație. ⁵Dimpotrivă, dacă cineva nu lucrează nimic, ci crede în cel care îl declară drept pe nelegiuit, credința lui este considerată ca dreptitudine.

⁶La fel, David exprimă fericirea omului căruia Dumnezeu îi atribuie dreptitudinea independent de fapte: ⁷*Fericiți sunt cei ale căror încălcări ale Legii au fost iertate și ale căror păcate sunt acoperite,* ⁸*fericit este*

3:10-18 Nu există... Dumnezeu: citate care combină succesiv Psalmul 14:1-3 (53:1-3); 5:9; 140:3; 10:7; Isaia 59:7-8; Psalmul 36:1.

4:3 Abraham... dreptitudine: citat din Geneza 15:6.

omul căruia Domnul nu-i ia în considerare păcatul!"

⁹Această fericire este deci doar pentru cei circumciși, sau și pentru cei necircumciși? Într-adevăr, noi spunem: *Credința i-a fost considerată lui Abraham ca dreptitudine.*" ¹⁰Când i-a fost deci considerată: când era circumcis, sau când era necircumcis? Nu când era circumcis, ci când era necircumcis. ¹¹Și el a primit semnul circumciziei ca un sigiliu al dreptitudinii pe care o obținuse prin credință atunci când era necircumcis. Astfel, el este tatăl tuturor celor necircumciși care cred, pentru ca să li se considere și lor această dreptitudine. ¹²El este și tatăl celor circumciși care nu se mulțumesc să fie circumciși, ci și merg pe urmele credinței strămoșului nostru Abraham înainte de a fi circumcis.

¹³Într-adevăr, nu prin Lege i-a fost făcută lui Abraham sau descendenților lui promisiunea că va fi moștenitorul lumii, ci prin dreptitudinea credinței, ¹⁴căci dacă cei care sunt adepții Legii sunt moștenitori, credința este lipsită de sens, iar promisiunea" ar fi fără efecte. ¹⁵De fapt, Legea produce mânia lui Dumnezeu, pentru că acolo unde nu există Lege nu există nici încălcare.

¹⁶Din acest motiv, noi devenim moștenitori prin credință, ca să fie prin grație și promisiunea să fie sigură pentru toți descendenții, nu numai pentru cei ce sunt adepți ai Legii, ci și pentru cei care au credința lui Abraham, care e tatăl nostru al tuturor, ¹⁷după cum este scris: *Te-am desemnat tatăl unui mare număr de națiuni.*" El e tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu în care a crezut, Dumnezeu care dă viață morților și care cheamă la existență ceea ce nu există.

¹⁸Sperând împotriva oricărei speranțe, Abraham a crezut și astfel a devenit *tatăl unui mare număr de națiuni*, în conformitate cu ceea ce îi fusese spus: *Așa vor fi descendenții tăi.*" ¹⁹Fără să slăbească în credință, el nu și-a considerat corpul ca fiind neputincios, întrucât avea aproape 100 de ani, nici că Sara nu mai era în stare să aibă copii. ²⁰El nu s-a îndoit, prin necredință, de promisiunea lui Dumnezeu, ci a fost întărit prin credință, dând glorie lui Dumnezeu, ²¹căci era deplin convins că ceea ce promite Dumnezeu este și în stare să facă. ²²Iată de ce *aceasta i-a fost considerată ca dreptitudine.*"

²³Dar nu numai pentru el au fost scrise cuvintele „aceasta i-a fost considerată ca dreptitudine“, ²⁴ci și pentru noi, căroră trebuie să ne fie considerată, întrucât credem în Cel care L-a înviat pe Iesus, Domnul nostru, ²⁵Cel care a fost dat din cauza greșelilor noastre și care a înviat din cauza îndreptării noastre.

4:7-8 *Fericiți... păcatul*: citat din Psalmul 32:1-2.

4:9 *Credința... dreptitudine*: citat din Geneza 15:6.

4:14 *Promisiunea*: adică promisiunea lui Dumnezeu.

4:17 *Te-am desemnat... națiuni*: citat din Geneza 17:5.

4:18 *Așa vor fi descendenții tăi*: citat din Geneza 15:5.

4:22 *Aceasta... dreptitudine*: citat din Geneza 15:6.

Roadele dreptitudinii prin credință 1.Pt.1:3-9

5Deci, fiind declarați drepți pe baza credinței, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iesus Cristos, ²prin care am obținut și acces, prin credință, la această grație, în care stăm fermi, și ne lăudăm în speranța gloriei lui Dumnezeu. ³Dar nu numai atât, ci ne lăudăm și în suferințele noastre, știind că suferința produce perseverență, ⁴perseverența victoria în încercare, iar victoria în încercare speranța. ⁵Ori, această speranță nu înșală, pentru că iubirea lui Dumnezeu ne-a fost turnată în inimă prin Spiritul Sfânt care ne-a fost dat.

⁶Într-adevăr, în timp ce eram încă fără putere, Cristos a murit, la timpul potrivit, pentru cei păcătoși. ⁷Cu greu va muri cineva pentru un om drept; poate că cineva ar accepta să moară pentru un om bun. ⁸Dar Dumnezeu Își demonstrează iubirea față de noi prin faptul că în timp ce eram păcătoși Cristos a murit pentru noi. ⁹Întrucât acum suntem considerați drepți prin sângele Său, cu atât mai mult vom fi salvați prin El de mânia lui Dumnezeu. ¹⁰Într-adevăr, dacă am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său atunci când eram dușmanii Săi, cu atât mai mult vom fi salvați prin viața Lui, acum că suntem împăcați.

¹¹Dar nu numai aceasta, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iesus Cristos, prin care am primit acum împăcarea.

Păcatul prin Adam – dreptitudinea prin Cristos

¹²De aceea, la fel cum păcatul a intrat în lume printr-un singur om, și prin păcat moartea, tot așa moartea i-a atins pe toți oamenii, din cauză că toți au păcătuit. ¹³Într-adevăr, înainte ca Legea să fi fost dată, păcatul era deja în lume. Dar păcatul nu este luat în considerare când nu există lege. ¹⁴Totuși, moartea a domnit de la Adam până la Moise, chiar și peste cei care nu păcătuiseră printr-o încălcare asemănătoare cu cea a lui Adam, care este imaginea Celui ce trebuia să vină.

¹⁵Dar există o diferență între darul gratuit și greșeală. Într-adevăr, dacă mulți au murit prin greșeala unui singur om, cu atât mai mult grația lui Dumnezeu și darul grației venind de la un singur Om, Iesus Cristos, s-au revărsat din abundență peste mulți. ¹⁶Iar darul nu este ca și consecințele păcatului unui singur om. Într-adevăr, judecata a urmat după un singur păcat și a adus condamnarea, dar darul a urmat după multe greșeli și a adus achitarea. ¹⁷Căci dacă, prin greșeala unui singur om, moartea a domnit prin acel singur om, cu mult mai mult cei care primesc din abundență grația și darul dreptitudinii vor domni în viață printr-un singur Om, Iesus Cristos.

¹⁸Astfel deci, așa cum printr-o singură greșeală condamnarea i-a atins pe toți oamenii, tot așa printr-un singur act de achitare îndreptățirea care dă viață se extinde la toți oamenii. ¹⁹Într-adevăr, așa cum prin neascultarea unui singur om mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa prin ascultarea unui singur Om mulți vor fi făcuți drepți.

²⁰Legea a intervenit pentru ca să sporească greșeala, dar acolo unde a sporit păcatul, grația a sporit și mai mult. ²¹Astfel, după cum păcatul a domnit prin moarte, tot așa și grația domnește prin dreptitudine ca să aducă viața eternă prin Iesus Cristos, Domnul nostru.

Credinciosul este făcut una cu Cristos: mort față de păcat – viu față de Dumnezeu în Cristos Col.2:11-13; 3:1-10; Gal.2:19-20; 5:24

6Ce vom spune atunci? Să persistăm în păcat ca să se înmulțească grația? ²În niciun caz! Noi, care am murit față de păcat, cum am putea să mai trăim în el? ³Sau nu știți că noi toți care am fost botezați în Cristos Iesus am fost botezați în moartea Lui? ⁴Prin botezul în moartea Sa am fost deci înmormântați cu El, pentru ca, așa cum Cristos a înviat prin gloria Tatălui, tot așa și noi să ducem o viață nouă.

⁵Într-adevăr, dacă am fost uniți cu El într-o moarte asemănătoare cu a Lui, în același fel vom fi uniți cu El și într-o înviere asemănătoare cu a Lui. ⁶Noi știm că omul nostru vechi a fost crucificat cu El, pentru ca corpul păcatului să fie redus la neputință și astfel să nu mai fim sclavi ai păcatului. ⁷Într-adevăr, cel care a murit este eliberat de păcat.

⁸Ori, dacă am murit cu Cristos, credem că vom și trăi cu El, ⁹știind că Cristos, fiind înviat, nu mai moare; moartea nu mai domină asupra Lui. ¹⁰Căci El a murit, și pentru păcat a murit El odată pentru totdeauna; a revenit la viață, și pentru Dumnezeu trăiește El.

¹¹La fel și voi, considerați-vă ca morți pentru păcat și ca vii pentru Dumnezeu în Cristos Iesus [Domnul nostru]! ¹²Deci păcatul să nu mai domnească în corpul vostru muritor, ca să vă supuneți dorințelor lui rele. ¹³Nu vă mai puneți părțile corpului în serviciul păcatului ca niște instrumente ale nedreptitudinii, ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu ca niște morți reveniți la viață, și puneți-vă părțile corpului în serviciul Său ca niște instrumente ale dreptitudinii! ¹⁴Într-adevăr, păcatul nu va mai domina asupra voastră, pentru că nu mai sunteți sub Lege, ci sub grație.

Credincioșii sunt chemați să servească dreptitudinea

¹⁵Și atunci ce? Să păcătuim pentru că nu suntem sub Lege, ci sub grație? În niciun caz! ¹⁶Nu știți că dacă vă dați cuiva ca sclavi ca să ascultați de el, sunteți sclavii stăpânului de care ascultați: fie ai păcatului care conduce la moarte, fie ai supunerii care conduce la dreptitudine? ¹⁷Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că atunci când erați sclavi ai păcatului ați ascultat din toată inima de modelul de învățătură căruia i-ați fost încredințați. ¹⁸Și odată eliberați de păcat, ați devenit sclavi ai dreptitudinii.

¹⁹– Vă vorbesc în felul oamenilor, din cauza slăbiciunii voastre naturale. – Așa cum v-ați pus părțile corpului ca sclave în serviciul necurăteniei și nedreptitudinii, ca să acționați în mod nelegiuit, tot așa acum puneți-vă părțile corpului ca sclave în serviciul dreptitudinii pentru a

prograsa în sfințenie! ²⁰Într-adevăr, când erai sclavi ai păcatului, erai liberi de controlul dreptitudinii. ²¹Ce roade produceați atunci? Roade de care vă este rușine astăzi, căci sfârșitul lor este moartea. ²²Dar acum că ați fost eliberați de păcat și ați devenit sclavi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit viața eternă. ²³Într-adevăr, plata păcatului este moartea, însă darul gratuit al lui Dumnezeu e viața eternă în Iesus Cristos, Domnul nostru.

Eliberat de Lege, credinciosul Îl servește pe Dumnezeu în spirit Gal.2:19-20

7Oare nu știți, fraților – vorbesc aici unor oameni care cunosc Legea – că Legea își exercită puterea peste un om doar cât timp trăiește? ²Astfel, o femeie căsătorită este legată prin lege de soțul ei cât timp acesta e în viață, dar dacă soțul ei moare, ea este dezlegată de legea care o lega de el. ³Deci dacă ea devine soția altui bărbat cât timp soțul ei este în viață, va fi considerată adulteră. Dar dacă soțul ei moare, ea e eliberată de această lege, astfel încât nu mai este adulteră dacă devine soția altcuiva.

⁴La fel, frații mei, și voi ați fost dați la moarte față de Lege prin corpul lui Cristos, ca să aparțineți altuia, Celui care a înviat ca noi să producem rod pentru Dumnezeu. ⁵Într-adevăr, când eram stăpâniți de natura păcătoasă, pasiunile păcătoase trezite de Lege acționau în corpul nostru, astfel încât produceam roade pentru moarte. ⁶Dar acum, am fost eliberați față de Lege, căci am murit față de ceea ce ne ținea captivi, ca să servim ca sclavi sub regimul nou al Spiritului și nu sub regimul ieșit din uz al Legii scrise.

Legea scoate în evidență esența păcatului Rom.5:20; 3:19

⁷Ce vom spune atunci? Este oare Legea păcat? În niciun caz! Dar eu nu am cunoscut păcatul decât prin intermediul Legii. Într-adevăr, n-aș fi știut ce este pofta dacă Legea nu ar fi spus: *Să nu poftesci!*ⁿ ⁸Prinzând ocazia oferită de această poruncă, păcatul a produs în mine tot felul de dorințe. Într-adevăr, fără Lege păcatul este mort. ⁹Cât despre mine, fără Lege, trăiam altădată; dar când a venit porunca, păcatul a prins viață, ¹⁰iar eu am murit. Porunca, cea care trebuia să ducă la viață, s-a dovedit pentru mine aducătoare de moarte. ¹¹Într-adevăr, păcatul,prinzând ocazia oferită de poruncă, m-a înșelat și, prin ea, mi-a dat moartea.

¹²Astfel deci, Legea este sfântă, și porunca e sfântă, dreaptă și bună. ¹³Deci ceea ce este bun a devenit un motiv de moarte pentru mine? În niciun caz! Ci pentru ca păcatul să fie recunoscut ca păcat, a produs moarte în mine prin ceea ce era bunⁿ, astfel încât prin poruncă păcatul să-și arate caracterul extrem de rău.

7:7 *Să nu poftesci*: citat din ultima dintre cele Zece Porunci (Exod 20:17; Deuteronom 5:21).
7:13 *Ceea ce era bun*: adică Legea.

Carnea și păcatul care locuiește în noi Gal.5:16-25; Rom.8:1-9

¹⁴Noi știm, într-adevăr, că Legea este spirituală; dar eu sunt supus slăbiciunilor cărnii, vândut în sclavie față de păcat. ¹⁵Căci eu nu înțeleg ce fac; nu fac ce doresc, ci fac ce urăsc. ¹⁶Ori, dacă fac ce nu doresc, sunt de acord cu Legea, mărturisind că este bună. ¹⁷În realitate, nu mai sunt eu cel care acționez astfel, ci păcatul care locuiește în mine. ¹⁸Într-adevăr, eu știu că nimic bun nu locuiește în mine, adică în natura mea păcătoasă: am dorința de a face binele, dar nu și capacitatea de a-l îndeplini. ¹⁹Într-adevăr, nu fac binele pe care îl doresc, ci fac dimpotrivă răul pe care nu-l doresc. ²⁰Ori, dacă fac ce nu doresc, atunci nu eu sunt cel care acționează, ci păcatul care locuiește în mine.

²¹Descopăr deci această lege: atunci când vreau să fac binele, răul îmi este la îndemână. ²²Într-adevăr, am plăcere de Legea lui Dumnezeu în ființa mea interioară, ²³dar constat că există în mădularele mele o altă lege; ea luptă împotriva legii minții mele și mă face prizonier al legii păcatului care este în mădularele mele. ²⁴Nenorocitul de mine! Cine mă va scăpa de acest corp muritor? ²⁵Îi mulțumesc lui Dumnezeu, lucrul acesta este posibil prin Iesus Cristos, Domnul nostru!

Astfel deci, cu mintea mea sunt sclav al Legii lui Dumnezeu, în timp ce cu natura mea păcătoasă sunt sclav al legii păcatului.

Viața nouă în Spirit Gal.3:13-14; Rom.6:22-23; Gal.5:16-25

8Deci acum nu mai există nicio condamnare pentru cei care sunt în Cristos Iesus, [care nu trăiesc conform propriei lor naturi, ci conform Spiritului]. ²Într-adevăr, Legea Spiritului care dă viața în Cristos Iesus m-a eliberat de legea păcatului și a morții. ³Căci ceea ce era imposibil Legii să facă, deoarece era slabă prin natura păcătoasă, Dumnezeu a făcut-o: El a condamnat păcatul în natura păcătoasă trimițându-L din cauza păcatului pe propriul Său Fiu într-o natură asemănătoare cu cea a omului păcătos, ⁴pentru ca cerințele Legii să fie împlinite în noi, care nu trăim în conformitate cu natura păcătoasă, ci în conformitate cu Spiritul.

⁵Într-adevăr, cei care trăiesc în conformitate cu natura păcătoasă se preocupă de lucrurile naturii păcătoase, în timp ce cei care trăiesc în conformitate cu Spiritul sunt preocupați de lucrurile Spiritului. ⁶Mentalitatea naturii păcătoase este moarte, dar mentalitatea controlată de Spirit e viață și pace. ⁷De aceea, mentalitatea naturii păcătoase Îi este ostilă lui Dumnezeu; ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate s-o facă. ⁸Cei controlați de natura păcătoasă nu pot să-I placă lui Dumnezeu.

⁹Totuși, voi nu sunteți controlați de natura păcătoasă, ci de Spirit, dacă Spiritul lui Dumnezeu locuiește în voi. Și dacă cineva nu are Spiritul lui Cristos, nu-I aparține lui Cristos. ¹⁰Dar dacă Cristos este în voi, corpul vostru e mort din cauza păcatului, dar spiritul vostru este viu, din cauza dreptitudinii. ¹¹Și dacă Spiritul Celui care L-a înviat pe Iesus locuiește în voi, Cel care L-a înviat pe Cristos va da viață și corpului vos-

tru muritor prin Spiritul Lui care locuiește în voi.

¹²Astfel deci, fraților, noi avem o obligație – dar nu față de natura păcătoasă, ca să trăim în conformitate cu ea. ¹³Căci, dacă trăiți în conformitate cu natura păcătoasă, veți muri; dar dacă, prin Spirit, faceți să moară faptele corpului, veți trăi.

¹⁴Într-adevăr, toți cei care sunt conduși de Spiritul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. ¹⁵Căci voi n-ați primit un spirit de sclavie ca să ducă din nou la teamă, ci ați primit un Spirit de adopție, prin care strigăm: „Abba! Tată!“ ¹⁶Spiritul Însuși depune mărturie spiritului nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. ¹⁷Ori, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și co-moștenitori cu Cristos, dacă într-adevăr suferim cu El, ca să fim și glorificați cu El.

Speranța gloriei viitoare 1.Io.3:1-3; 2.Cor.4:16

¹⁸Eu consider că suferințele din timpul prezent nu sunt demne să fie comparate cu gloria care va fi revelată pentru noi. ¹⁹De fapt, creația așteaptă nerăbdătoare revelarea fiilor lui Dumnezeu. ²⁰Într-adevăr, creația a fost supusă netrăinicieii nu de bunăvoie, ci din cauza Celui care a supus-oⁿ, cu speranța ²¹că și creația însăși va fi eliberată din sclavia ei față de descompunere ca să ia parte la libertatea glorioasă a copiilor lui Dumnezeu.

²²Ori, noi știm că, până acum, întreaga creație oftează și suferă durerile nașterii. ²³Și nu numai ea oftează, ci și noi, care avem Spiritul ca prim rod al gloriei viitoare, oftăm în noi înșine așteptând adopția, răscumpărarea corpului nostru. ²⁴Într-adevăr, în speranță am fost salvațiⁿ. Dar speranța care se vede nu mai este speranță. Căci cine speră ceea ce se vede? ²⁵Dar dacă sperăm ce nu vedem, atunci așteptăm cu răbdare.

²⁶La fel, și Spiritul ne vine în ajutor în slăbiciunea noastră. Într-adevăr, nu știm ce s-ar cuveni să cerem în rugăciunile noastre, dar Spiritul Însuși intervine [pentru noi] prin oftaturi care nu pot fi exprimate în cuvinte. ²⁷Și Dumnezeu care cercetează inimile știe care este gândul Spiritului, pentru că El intervine pentru sfințiⁿ în conformitate cu voia lui Dumnezeu.

Încrederea aleșilor lui Dumnezeu Ef.1:3-12; Rom.5:1-11

²⁸Noi știm însă că totul contribuie la binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu, al celor care sunt chemați în conformitate cu planul Său. ²⁹Într-adevăr, pe cei pe care i-a cunoscut mai dinainte El i-a și predestinat să devină conformi imaginii Fiului Său, pentru ca Acesta să fie întâiul născut dintre mulți frați. ³⁰Pe cei pe care i-a predestinat i-a și chemat, pe

8:20 *Celui... supus-o*: adică Dumnezeu, ca o sancționare a greșelii lui Adam, sau a lui Adam însuși.

8:24 *Salvați*: adică, trăind cu speranța unei salvări care va fi deplin realizată doar în viitor.

8:27 *Sfinți*: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

cei pe care i-a chemat i-a și declarat drepti, și pe cei pe care i-a declarat drepti i-a și glorificat.

³¹Deci ce vom spune cu privire la aceste lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi contra noastră? ³²El, care nu Și-a cruțat propriul Fiu, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va acorda cu El și toate lucrurile? ³³Cine îi va acuza pe cei pe care i-a ales Dumnezeu? Dumnezeu este Cel care îi declară drepti! ³⁴Cine îi va condamna? Cristos [Iesus], care a murit – ba mai mult, care a înviat – este la dreapta lui Dumnezeu și intervine pentru noi. ³⁵Cine ne va separa de iubirea lui Cristos? Strâmtorarea, spaima, persecuția, foamea, lipsa de îmbrăcăminte, pericolul sau sabia? ³⁶De fapt, este scris: *Pentru Tine suntem dați la moarte toată ziua, suntem considerați ca niște oi destinate abatorului.*ⁿ

³⁷Dimpotrivă, în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin Cel care ne-a iubit. ³⁸Într-adevăr, sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici dominațiile, nici prezentul, nici viitorul, nici puterile, ³⁹nici înălțimea, nici adâncimea, nici vreo altă creatură nu ne vor putea separa de iubirea lui Dumnezeu manifestată în Cristos Iesus, Domnul nostru.

Promisiunile lui Dumnezeu și poporul Israel Gal.4:22-31

9Spun adevărul în Cristos, nu mint, conștiința mea depune mărturie pentru mine prin Spiritul Sfânt: ²simt o mare tristețe și am în inimă o durere neîncetată. ³Da, aș vrea să fiu eu însumi blestemat și separat de Cristos pentru frații mei, propriii mei compatrioți, ⁴israeliții; ale lor sunt adopția, gloria, legămintele, Legea, închinarea și promisiunile. ⁵Ai lor sunt patriarhii, și din ei, cât privește originea Sa umană, a ieșit Mesia, care este mai presus de toți, Dumnezeu binecuvântat pentru totdeauna. Amen.

⁶Nu că este fără efect Cuvântul lui Dumnezeu. Nu, căci nu toți cei care au ieșit din Israelⁿ sunt Israel, ⁷și deși sunt descendenții lui Abraham, nu sunt toți copiii săi. Dimpotrivă, se spune: *Prin Isaac vei avea descendenții pe care ți i-am promis.*ⁿ ⁸Aceasta înseamnă că nu copiii naturali sunt copiii lui Dumnezeu, ci copiii promisiunii sunt cei considerați ca descendenți ai lui. ⁹Căci iată cum a fost formulată promisiunea: *La timpul cuvenit Mă voi întoarce, și Sara va avea un fiu.*ⁿ

¹⁰Și nu numai aceasta, dar Rebeca a conceput gemeni de la un singur bărbat, strămoșul nostru Isaac: ¹¹copiii nu se născuseră încă și nu făcuseră deci nici bine, nici rău – ca să rămână în picioare planul lui Dumnezeu, conform alegerii Sale și fără să depindă de fapte, ci de Cel care cheamă – ¹²ei i s-a spus: *Cel mai mare îl va servi pe cel mai mic.*ⁿ ¹³La

8:36 *Pentru Tine... abatorului:* citat din Psalmul 44:22.

9:6 *Israel:* nume dat de Dumnezeu lui Iacob, fiul lui Isaac și nepotul lui Abraham.

9:7 *Prin Isaac... promis:* citat din Geneza 21:12.

9:9 *La timpul... un fiu:* citat din Geneza 18:14.

9:12 *Cel mai mare... mai mic:* citat din Geneza 25:23.

fel, este scris: *Pe Iacob l-am iubit, dar pe Esau l-am urât.*ⁿ

Suveranitatea lui Dumnezeu

¹⁴Deci, ce vom zice: Este Dumnezeu nedrept? În niciun caz! ¹⁵Într-adevăr, El i-a spus lui Moise: *Mă voi îndura de cine Mă voi îndura și Îmi va fi milă de cine Îmi va fi milă.*ⁿ ¹⁶Astfel deci, aceasta nu depinde nici de voința, nici de eforturile omului, ci de Dumnezeu, care Se îndură. ¹⁷Scriptura îi spune într-adevăr lui Faraon: *Iată de ce te-am ridicat: ca să-Mi arăt puterea în tine și ca numele Meu să fie proclamat pe tot pământul.*ⁿ ¹⁸Astfel, El Se îndură de cine vrea și împietrește pe cine vrea.

¹⁹Îmi vei spune atunci: „Atunci de ce mai învinovățește? Într-adevăr, cine se poate împotrivi voii Sale?”²⁰Dar cine ești tu, omule, ca să-I întorci vorba lui Dumnezeu? Oare creatura Îi va spune Celui care a creat-o: „De ce m-ai făcut așa?”²¹Oare nu are olarul dreptul de a face din același bulgăre de lut un vas special și altul obișnuit?

²²Și ce să spunem dacă Dumnezeu, vrând să-Și arate mânia și să-Și facă cunoscută puterea, a suportat cu multă răbdare niște vase ale mâniei pregătite pentru distrugere?²³Și ce să spunem dacă El a vrut să facă cunoscută bogăția gloriei Sale obiectelor îndurării Sale, pe care le-a pregătit mai dinainte pentru glorie?²⁴Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre evrei, ci și dintre neevrei,²⁵după cum spune și în Osea: *Îl voi numi poporul Meu pe cel care nu era poporul Meu și „iubită” pe cea care nu era iubită.*²⁶Iar acolo unde li se spunea: „Voi nu sunteți poporul Meu” vor fi numiți „fii ai Dumnezeului cel viu.”ⁿ ²⁷Iar Isaia strigă cu privire la Israel: *Chiar dacă numărul israeliților ar fi ca nisipul mării, numai o rămășiță va fi salvată.*²⁸Într-adevăr, *Domnul va împlini complet și rapid pe pământ cuvântul Lui.*ⁿ

²⁹Și așa cum a prezis Isaia: *Dacă Domnul armatelor nu ne-ar fi lăsat descendenți, am fi devenit ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora.*ⁿ

Israelul și popoarele păgâne – dreptitudinea pe baza Legii și dreptitudinea pe baza credinței Rom.3:21-31; Gal.2:15

³⁰Ce vom zice deci? Niște neevrei care nu căutau dreptitudinea au obținut dreptitudinea, cea care vine din credință,³¹în timp ce Israelul, care căuta o lege a dreptitudinii, n-a ajuns la această lege.³²De ce? Pentru că Israelul a căutat-o nu prin credință, ci prin faptele [Legii]. Ei s-au poticnit de „piatra de poticnire”,³³ așa cum este scris: *Iată că pun în Sion*

9:13 *Pe Iacob... urât:* citat din Maleahi 1:2-3. Acesta este un ebraism care poate fi redat astfel: „L-am preferat pe Iacob lui Esau”.

9:15 *Mă voi îndura... milă:* citat din Exod 33:19.

9:17 *Iată de ce... pământul:* citat din Exod 9:16.

9:25-26 *Îl voi numi... cel viu:* reluare a termenilor din Osea 2:23; 1:10.

9:27-28 *Chiar dacă... cuvântul Lui:* citat din Isaia 10:22-23.

9:29 *Dacă... Gomora:* citat din Isaia 1:9. Sodoma și Gomora erau niște orașe cunoscute pentru imoralitatea lor și pedepsite de Dumnezeu pe timpul lui Abraham.

o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere, dar cine crede în El nu va fi făcut de rușine."

10 Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea la Dumnezeu pentru israeliți este ca să fie salvați. ²Într-adevăr, eu depun mărturie în favoarea lor că au zel pentru Dumnezeu, dar nu conform cu o cunoaștere precisă și corectă: ³nerecunoscând dreptitudinea lui Dumnezeu și căutând să-și stabilească propria lor dreptitudine, nu s-au supus dreptitudinii lui Dumnezeu, ⁴căci Cristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede să primească dreptitudinea.

⁵Într-adevăr, Moise descrie astfel dreptitudinea care este prin Lege: *Omul care pune în practică poruncile Legii va trăi prin ele.*" ⁶Dar iată cum vorbește dreptitudinea care e prin credință: „Nu zice în inima ta: «Cine se va sui în cer?»», adică să-L coboare pe Cristos, ⁷sau: «Cine va coborî în Adânc?»», adică să-L ridice pe Cristos dintre cei morți". ⁸Dar ce spune el? *Cuvântul este aproape de tine, în gura ta și în inima ta.*" Acesta e cuvântul credinței pe care îl predicăm noi.

Salvarea numai prin credința în Cristos

Importanța predicării evangheliei Rom. 1:16-17; 3:22

⁹Dacă mărturisești cu gura ta: „Iesus este Domn“ și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat, vei fi salvat. ¹⁰Într-adevăr, cu inima se crede și se ajunge la dreptitudine, și cu gura se afirmă o convingere și se ajunge la salvare. ¹¹Într-adevăr, Scriptura spune: *Cine crede în El nu va fi făcut de rușine.*"

¹²Astfel, nu există nicio diferență între evreu și neevreu, căci toți au același Domn, care Se arată generos pentru toți cei care fac apel la El. ¹³Într-adevăr, *oricine va face apel la numele Domnului va fi salvat.*" ¹⁴Dar cum vor face deci apel la Cel în care n-au crezut? Și cum vor crede în Cel despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără ca cineva să le predice? ¹⁵Și cum pot ei să predice dacă nu sunt trimiși? Așa cum este scris: *Ce frumoase sunt picioarele celor [care anunță pacea,] care anunță vestea bună!*"

¹⁶Dar nu toți israeliții au reacționat la vestea bună. Într-adevăr, Isaia spune: *Doamne, cine a crezut mesajul nostru?*" ¹⁷Astfel, credința vine din auzirea mesajului, iar mesajul este auzit prin Cuvântul lui Cristos. ¹⁸Dar eu întreb: Oare n-au auzit? Dimpotrivă! *Vocea lor a străbătut tot*

9:33 *Iată că pun... rușine:* citat din Isaia 8:14 și 28:16. Piatra și Stâncă sunt folosite metaforic despre Iesus Cristos. Persoana, cariera și mai ales moartea Sa rușinoasă pe cruce erau atât de contrare așteptărilor evreilor în privința lui Mesia, încât ei L-au disprețuit și respins, fapt care a dus la pedepsirea lor.

10:5 *Omul... ele:* citat din Levitic 18:5.

10:8 *Cuvântul... inima ta:* citat din Deuteronom 30:14.

10:11 *Cine crede... rușine:* reluarea citatului din Isaia 28:16 (vezi 9:33).

10:13 *Oricine... salvat:* citat din Ioel 2:32.

10:15 *Ce frumoase... bună:* citat din Isaia 52:7.

10:16 *Doamne... nostru:* citat din Isaia 53:1.

pământul și cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii locuite."

¹⁹Eu mai întreb: Oare n-a înțeles Israelul? Mai întâi, Moise spune: *Eu vă voi provoca gelozia prin cei care nu sunt o națiune, vă voi provoca iritarea printr-o națiune fără înțelegere.*" ²⁰Cât despre Isaia, el arată o mai mare îndrăzneală și spune: *M-am lăsat găsit de cei care nu Mă căutau, M-am revelat celor care nu întrebau de Mine.* ²¹Dar cu privire la Israel spune: *Toată ziua Mi-am întins mâinile către un popor neascultător și rebel.*"

Dumnezeu nu Și-a respins definitiv poporul. Un rest este salvat

1 Întreb deci: Să-și fi respins Dumnezeu poporul? În niciun caz! Într-adevăr, eu însumi sunt israelit, un descendent al lui Abraham, din tribul lui Benjamin. ²Dumnezeu nu Și-a respins poporul pe care l-a cunoscut mai dinainte. Nu știți ce spune Scriptura în pasajul despre Elia, cum a apelat el la Dumnezeu împotriva Israelului: *Doamne, ei Ți-au ucis profeții, Ți-au dărâmat altarele, numai eu am rămas, și ei încearcă să-mi ia viața?* ⁴Și care a fost răspunsul lui Dumnezeu? *Mi-am păstrat 7.000 de bărbați care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal.*" ⁵Tot așa și în timpul de acum: există o rămășiță aleasă prin grație. ⁶Ori, dacă este prin grație, atunci nu mai e prin fapte, altfel grația n-ar mai fi grație.

⁷Și atunci? Israelul n-a obținut ceea ce căuta, dar cei aleși au obținut, iar ceilalți au fost împietriți. ⁸După cum este scris: *Dumnezeu le-a dat un spirit de amorțală, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă, până în ziua de azi.*" ⁹David spune și el: *Masa lor să devină pentru ei o capcană, un laț, un motiv de păcătuire și o pedeapsă dreaptă!* ¹⁰*Să li se întunece ochii ca să nu mai vadă, fă să li se încovoie pentru totdeauna spinarea!*"

¹¹Întreb deci: S-au poticnit ei ca să cadă definitiv? În niciun caz! Dar, prin pasul lor greșit, neevreii au avut acces la salvare pentru a le provoca gelozia. ¹²Ori, dacă pasul lor greșit înseamnă bogăție pentru lume, iar eșecul lor înseamnă bogăție pentru neevrei, cu atât mai mult va fi cazul cu restabilirea lor completă!

¹³Dar eu vă vorbesc vouă, neevreilor: ca apostol al neevreilor, eu îmi onorez lucrarea ¹⁴în speranța că voi putea cumva să-mi provoc compatrioții la gelozie și să salvez pe unii dintre ei. ¹⁵Într-adevăr, dacă respingerea lor înseamnă împăcarea lumii, ce va produce primirea lor dacă nu viață dintre cei morți? ¹⁶Dacă partea de aluat oferită ca prim rod este sfântă, atunci tot aluatul e sfânt; dacă rădăcina este sfântă, la fel sunt și ramurile.

10:18 *Vocea lor... locuite:* citat din Psalmul 19:4.

10:19 *Eu vă voi... înțelegere:* citat din Deuteronom 32:21.

10:20-21 *M-am lăsat... și rebel:* citat din Isaia 65:1-2.

11:3-4 *Doamne... lui Baal:* citat din 1.Regii 19:10,18.

11:8 *Dumnezeu le-a dat... ziua de azi:* citat din Isaia 29:10 și Deuteronom 29:4.

11:9-10 *Masa lor... spinarea:* citat din Psalmul 69:22-23.

Credincioșii neevrei nu trebuie să se fălească 1.Cor.4:7

¹⁷Dar dacă unele ramuri au fost tăiate, iar tu, care erai un măslin sălbatic, ai fost altoit printre ramurile rămase și ai devenit participant la rădăcina și la seva măslinului, ¹⁸nu te fâli pe seama acestor ramuri. Dacă te fâlești, să știi că nu tu porți rădăcina, ci rădăcina te poartă pe tine. ¹⁹Vei zice atunci: „Niște ramuri au fost tăiate ca să fiu altoit eu”. ²⁰Este adevărat. Ele au fost tăiate din cauza necredinței lor, iar tu rămâi numai prin credință. Nu te îngâmfa, ci teme-te, ²¹căci dacă Dumnezeu n-a cruțat ramurile naturale, nu te va cruța nici pe tine.

²²Vezi deci bunățatea și severitatea lui Dumnezeu: severitate față de cei care au căzut și bunățate față de tine, dacă rămâi în bunățatea Sa; altfel, vei fi tăiat și tu. ²³Cât despre israeliți, dacă nu persistă în necredință, vor fi altoiți, căci Dumnezeu are putere să-i altoiască din nou. ²⁴Dacă tu ai fost tăiat din ceea ce este prin natura lui un măslin sălbatic și ai fost altoit contra naturii tale într-un măslin cultivat, cu atât mai mult ei vor fi altoiți conform naturii lor în propriul lor măslin!

Decizia glorioasă a lui Dumnezeu și salvarea Israelului

²⁵Într-adevăr, vreau să știți, fraților, acest secret, ca să nu vă considerați singuri înțelepți: o parte din Israel a căzut în împietrire, până va intra numărul deplin al neevreilor. ²⁶Și astfel tot Israelul va fi salvat, după cum este scris: *Eliberatorul va veni din Sion și va îndepărta nelegiuirile de la Iacob.* ²⁷*Și acesta va fi legământul Meu cu ei, când le voi înlătura păcatele.*ⁿ

²⁸În ce privește evanghelia, ei sunt dușmani din cauza voastră; dar în ce privește alegerea, ei sunt iubiți din cauza patriarhilor. ²⁹Într-adevăr, darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile. ³⁰Așa cum odinioară nu ați ascultat de Dumnezeu și acum ați obținut îndurare din cauza neascultării lor, ³¹la fel ei nu au ascultat acum, ca să obțină și ei îndurare din cauza îndurării arătate vouă, ³²căci Dumnezeu i-a închis pe toți în neascultare, ca să-Și arate îndurarea față de toți.

³³O, profunzimea bogăției înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Ce nepătrunse sunt judecățile Sale și ce imposibil de înțeles sunt căile Sale! ³⁴Într-adevăr, *cine a cunoscut gândul Domnului sau cine l-a fost consilier?*ⁿ ³⁵*Cine l-a dat mai întâi ceva, ca Dumnezeu să-i dea înapoi?*ⁿ ³⁶Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie gloria pentru totdeauna! Amen.

Răspunsul credincioșilor la grația lui Dumnezeu:**predare și facerea voii Sale** Rom.6:13; 1.Cor.6:19-20; 1.Pt.4:2

12 Vă îndemn deci, fraților, prin îndurările lui Dumnezeu, să vă oferiți corpul ca un sacrificiu viu, sfânt și plăcut lui Dumnezeu.

11:26-27 *Eliberatorul... păcatele*: citat din Isaia 59:20-21 completat de Isaia 27:9.

11:34 *Cine... consilier*: citat din Isaia 40:13.

11:35 *Cine... înapoi*: citat din Iob 41:11.

Acesta este serviciul vostru spiritual de închinare. ²Nu vă conformați lumii actuale, ci fiți transformați prin reînnoirea gândirii voastre, ca să discerneți care este voia lui Dumnezeu, cea bună, plăcută și perfectă!

Umilință și servire în Adunare 1.Pt.4:10-11; 1.Cor.12:4-27

³Prin grația care mi-a fost dată, eu spun fiecăruia dintre voi să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine, ci să gândească despre sine în mod cumpătat, fiecare după măsura de credință pe care i-a dat-o Dumnezeu. ⁴Într-adevăr, la fel cum avem mai multe mădulare într-un singur corp și nu toate au aceeași funcție, ⁵tot așa și noi, care suntem mai mulți, formăm un singur corp în Cristos și fiecare în parte suntem mădulare unii altora. ⁶Avem daruri diferite, potrivit grației care ne-a fost acordată. Dacă cineva are darul profeției, să-l exercite în raport cu credința; ⁷dacă altcineva este chemat să servească, să se consacre serviciului său. Cine îi învață pe alții să se consacre învățaturii date de el, ⁸iar cine are darul de a încuraja să se consacre încurajării. Cine dă s-o facă cu generozitate, cine prezidează s-o facă cu sârguință, iar cine arată îndurare s-o facă cu veselie.

Iubirea în viața practică 1.Pt.3:8-12; Evr.13:1-3,16

⁹Iubirea să fie fără ipocrizie; urăți răul, atașați-vă de bine! ¹⁰Fiți plini de afecțiune unii pentru alții cu o iubire frățească! Încercați să vă depășiți unul pe altul în respectul reciproc! ¹¹Nu fiți leneși în sârguință! Fiți înflăcărați în spirit! Serviți-L pe Domnul! ¹²Fiți bucuroși în speranță! Fiți răbdători în necaz! Perseverați în rugăciune! ¹³Răspundeți la nevoile sfinților! Practicați ospitalitatea!

¹⁴Binecuvântați-i pe cei ce vă persecută, binecuvântați și nu blestemați! ¹⁵Bucurați-vă cu cei ce se bucură, plângeți cu cei ce plâng! ¹⁶Fiți însuflețiți de aceleași convingeri! Nu fiți mândri, ci asociați-vă cu cei umili! *Nu vă considerați singuri înțelepți!*^m

¹⁷Nu răsplătiți nimănui răul cu rău! Fiți preocupați de ceea ce este bine înaintea tuturor oamenilor! ¹⁸Dacă e posibil, în măsura în care aceasta depinde de voi, trăiți în pace cu toți oamenii! ¹⁹Iubiților, nu vă răzbunați singuri, ci lăsați să acționeze mânia lui Dumnezeu, căci este scris: *Răzbunarea este a Mea, Eu voi răsplăti, spune Domnul.*ⁿ ²⁰*Dar dacă dușmanului tău îi e foame, dă-i de mâncare, dacă îi este sete, dă-i să bea, căci acționând astfel vei îngrămădi cărbuni aprinși pe capul lui.*ⁿ ²¹Nu te lăsa învins de rău, ci învinge răul prin bine!

Supunerea în fața autorității 1.Pt.2:13-17

13 Fiecare să se supună autorităților care ne guvernează, căci nu există nicio autoritate care să nu fie de la Dumnezeu, iar cele care

12:16 Nu vă... înțelepți: citat din Proverbe 3:7.

12:19 Răzbunarea... Domnul: citat din Deuteronom 32:35.

12:20 Dar dacă... capul lui: citat din Proverbe 25:21-22.

există sunt puse de Dumnezeu. ²De aceea, cine se opune autorităților se ridică împotriva ordinii stabilite de Dumnezeu, iar cei care se opun își vor atrage condamnarea.

³Într-adevăr, magistrații nu sunt de temut de către cei care fac binele, ci de către cei care fac răul. Vrei să nu-ți fie teamă de autorități? Fă binele, și vei primi laude de la ele, ⁴căci magistratul este un instrument al lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar dacă faci răul, teme-te! Într-adevăr, nu degeaba poartă sabiaⁿ, căci el este servitor al lui Dumnezeu, un agent al mâniei ca să aducă pedeapsa asupra răufăcătorului. ⁵E deci necesar să fiți supuși, nu numai din cauza acestei mâinii, ci și din cauza conștiinței. ⁶Din același motiv trebuie să plătiți și taxele, căci autoritățile sunt niște servitori ai lui Dumnezeu care se ocupă neincetat chiar cu acest lucru. ⁷Dați fiecăruia ce datorați: impozitul cui datorați impozitul, taxa cui datorați taxa, respectul cui datorați respectul, onoarea cui datorați onoarea.

Iubirea este împlinirea Legii Mt.22:35-40; Gal.5:14

⁸Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții, căci cine iubește pe alții a împlinit Legea. ⁹Într-adevăr, poruncile: *Să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, [să nu depui mărturie falsă], să nu poftești,*ⁿ ca și toate celelalte, se rezumă în acest cuvânt: *Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși!*^m ¹⁰Iubirea nu-i face rău aproapelui; de aceea, iubirea este împlinirea Legii.

Viață în veghere și puritate 1.Tes.5:4-11; Ef.5:15-18

¹¹Și ar trebui să facem aceasta ca unii care știm ce timp trăim: este deja timpul să vă treziți din somn, căci acum salvarea e mai aproape de noi decât atunci când am crezut. ¹²Noaptea a înaintat, ziua se apropie. Să ne debarasăm deci de lucrările întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. ¹³Să ne comportăm decent, ca în plină zi, fără orgii și beții, fără imoralitate și desfrânare, fără rivalitate și invidie. ¹⁴Îmbrăcați-vă însă cu Domnul Iesus Cristos și nu vă gândiți cum să satisfaceți poftele naturii voastre păcătoase!

Îngăduință reciprocă în chestiuni de credință Rom.15:1-7

14Primiți-l bine pe cel care este slab în credință, fără a discuta părerile lui! ²Unul crede că poate mânca orice; altul, care este slab în credință, nu mănâncă decât legume.ⁿ ³Cine mănâncă din toate să nu

13:4 *Poartă sabia*: adică dispune de puterea de a pedepsi.

13:9 *Să nu comiți... poftești*: citarea a cinci dintre cele Zece Porunci (Exod 20:13-17; Deuteronom 5:17-21)

13:9 *Iubește-ți... însuși*: citat din Levitic 19:18.

14:2 *Mănâncă... legume*: aluzie probabilă la persoane care respectau, sau nu, regulile din Legea lui Moise privitoare la hrană, sau la cele cărora le era silă, sau nu, să consume cărnuri sacrificate idolilor.

disprețuiescă pe cine nu mănâncă, iar cine nu mănâncă să nu condamne pe cine mănâncă, căci Dumnezeu l-a primit. ⁴Cine ești tu ca să-l judeci pe servitorul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, aceasta îl privește pe stăpânul lui. Dar el va sta, căci Domnul are puterea să-l facă să stea.

⁵Unul consideră o zi mai importantă decât alta, iar altul le consideră pe fiecare la fel. Fiecare să fie absolut convins în mintea lui. ⁶Cine respectă o zi o face în onoarea Domnului [și cine n-o respectă o face și el în onoarea Domnului]. Cine mănâncă din toate o face în onoarea Domnului, întrucât el Îi mulțumește lui Dumnezeu. Cine nu mănâncă din toate o face și el în onoarea Domnului, și Îi mulțumește și el lui Dumnezeu.

⁷Într-adevăr, niciunul dintre noi nu trăiește pentru sine însuși și niciunul dintre noi nu moare pentru sine însuși: ⁸dacă trăim, pentru Domnul trăim, iar dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, suntem ai Domnului.

⁹De aceea a murit și a revenit la viață Cristos: ca să fie Domn peste cei morți și peste cei vii. ¹⁰Dar tu de ce-l judeci pe fratele tău? Sau de ce-l disprețuiești pe fratele tău? Într-adevăr, toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu, ¹¹căci este scris: *Pe viața Mea, spune Domnul, orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va da laudă lui Dumnezeu!*¹² Astfel deci, fiecare dintre noi va da socoteală lui Dumnezeu pentru sine însuși.

Datoria respectului față de fratele mai slab 1.Cor.8; 10:23-33

¹³Să nu ne mai judecăm deci unii pe alții, ci mai degrabă hotărâți-vă să nu puneți un obstacol sau o piedică în calea fratelui vostru. ¹⁴Știu și sunt convins în Domnul Iesus că nimic nu este necurat în sine, dar dacă cineva consideră ceva ca fiind necurat, atunci pentru el e necurat. ¹⁵Dacă fratele tău este întristat din cauza a ceea ce mănânci, nu te mai comportă cu iubire. Nu-l distruge cu mâncarea ta pe cel pentru care a murit Cristos! ¹⁶Nu lăsați să fie vorbit de rău ceea ce este pentru voi un lucru bun, ¹⁷căci Regatul lui Dumnezeu nu e o chestiune de mâncat și de băut, ci dreptitudine, pace și bucurie în Spiritul Sfânt. ¹⁸Cine Îl servește pe Cristos în felul acesta Îi este plăcut lui Dumnezeu și aprobat de oameni.

¹⁹Astfel deci, să căutăm ceea ce duce la pace și la edificare reciprocă! ²⁰Nu distruge lucrarea lui Dumnezeu de dragul unei mâncări! Toate mâncărurile sunt curate, dar este greșit să mănânci ceva dacă aceasta îl face pe cineva să se poticneasă. ²¹Este bine să nu mănânci carne, să nu bei vin sau să te abții de la ceea ce poate fi pentru fratele tău un obstacol, [o piedică sau o sursă de slăbiciune].

²²Credința pe care o ai, păstrează-o pentru tine înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel care nu se condamnă singur prin ceea ce aprobă! ²³Dar

cine are îndoieli cu privire la ce mănâncă e condamnat, pentru că n-o face dintr-o convingere izvorâtă din credință. Orice lucru care nu vine dintr-o convingere izvorâtă din credință este păcat.

Să plăcem aproapei spre bine Rom.14:13-23; Fil.2:1-5

15 Noi, care suntem tari, avem datoria de a suporta slăbiciunile celor slabi și de a nu căuta ce ne place. ²Fiecare dintre noi să caute să placă aproapei său pentru binele lui, ca să-l facă să crească în credință. ³Într-adevăr, Cristos n-a căutat ce-I plăcea, ci, așa cum este scris, *injurările celor care Te insultă au căzut peste Mine.*ⁿ

⁴Tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru instruirea noastră, pentru ca, prin răbdarea și mângâierea pe care le dau Scripturile, să avem speranță.

⁵Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă dea să gândiți în același fel, în conformitate cu gândul lui Cristos Iesus, ⁶astfel încât cu o singură inimă și gură să-L gloriificați pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iesus Cristos! ⁷Primiți-vă deci unii pe alții așa cum v-a primit Cristos, pentru gloria lui Dumnezeu!

Credincioșii trebuie să-L laude pe Dumnezeu pentru îndurarea Sa

⁸Eu afirm într-adevăr că [Iesus] Cristos a devenit un Servitor al evreilor pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să confirme promisiunile făcute patriarhilor, ⁹astfel încât neevreii să-L glorifice pe Dumnezeu pentru îndurarea Lui, după cum este scris: *De aceea, Te voi lăuda printre națiuni și voi cânta numelui Tău.*^m ¹⁰Se mai spune: *Bucurați-vă, națiunilor, cu poporul Său.*^m ¹¹Și încă: *Lăudați-L pe Domnul, toate națiunile, și toate popoarele să-L laude.*^m ¹²Și, din nou, Isaia spune: *Va veni Rădăcina lui Iese, adică Cel care va apărea ca să stăpânească peste națiuni; națiunile vor spera în El.*ⁿ

¹³Dumnezeul speranței să vă umple cu toată bucuria și pacea în viața voastră de credință, ca să fiți plini de speranță, prin puterea Spiritului Sfânt!

Lucrarea apostolului Paul 1.Cor.15:10; 2.Cor.12:12; 10:13-18

¹⁴Eu personal sunt convins, frații mei, în ce vă privește, că și voi sunteți plini de bunătate, umpluți cu toată cunoștința și capabili să vă sfătuți unii pe alții. ¹⁵Totuși, [fraților,] v-am scris mai cu îndrăzneală în anumite privințe, ca pentru a vă trezi amintirile, din cauza grației pe care

15:3 *Injurările... Mine:* citat din Psalmul 69:9.

15:9 *De aceea... Tău:* citat din 2.Samuel 22:50.

15:10 *Bucurați-vă... său:* citat din Deuteronom 32:43.

15:11 *Lăudați-L... laude* citat din Psalmul 117:1.

15:12 *Va veni... în El:* citat din Isaia 11:1,10. Iese era tatăl lui David, al doilea rege al Israelului, căruia Dumnezeu i-a făcut promisiunea unui descendent, Mesia. El figurează în genealogia lui Iesus Cristos (Matei 1:6).

mi-a dat-o Dumnezeu ¹⁶ca să fiu lucrător al lui Iesus Cristos printre neevrei; mă achit de datoria preoțească de a proclama evanghelia lui Dumnezeu, astfel încât neevreii să fie o ofrandă bine primită de Dumnezeu, făcută sfântă prin acțiunea Spiritului Sfânt.

¹⁷De aceea, în Cristos Iesus am motive de laudă în lucrarea mea pentru Dumnezeu. ¹⁸Într-adevăr, n-aș îndrăzni să vorbesc despre ceea ce nu a îndeplinit Cristos prin mine pentru a-i aduce pe neevrei la ascultare prin cuvânt și prin acțiune, ¹⁹prin puterea semnelor și minunilor, prin puterea Spiritului lui Dumnezeu. Astfel, din Ierusalim și împrejurimile lui până în Iliricum, am făcut să fie cunoscută pretutindeni evanghelia lui Cristos. ²⁰Am urmărit astfel să predic evanghelia acolo unde numele lui Cristos nu era cunoscut, ca să nu construiască pe o fundație pusă de altcineva, ²¹ci după cum este scris: *Cei cărora nu li se spusese nimic despre El vor vedea și cei care nu auziseră vor înțelege.*ⁿ

Planurile de călătorie ale apostolului. Îndemn la mijlocire

Rom.1:9-15

²²Iată de ce am și fost împiedicat de atâtea ori să vin la voi. ²³Dar acum că nu mai am loc pentru lucrare în aceste regiuni și având de mulți ani dorința arzătoare să vin la voi ²⁴când mă voi duce în Spania... Sper într-adevăr să vă văd în trecere și să fiu ajutat de voi în drumul meu într-acolo, după ce mai întâi îmi voi fi satisfăcut dorința de a sta un timp cu voi.

²⁵Acum însă mă duc la Ierusalim ca să-i servesc pe sfinți. ²⁶Într-adevăr, Macedonia și Ahaia au hotărât să organizeze o colectă pentru săracii dintre sfinții din Ierusalim. ²⁷Ele au hotărât să facă aceasta, și într-adevăr le erau datori. Căci dacă neevreii au avut parte de bunurile spirituale ale evreilor, la rândul lor le sunt datori să-i servească cu bunurile lor materiale. ²⁸Deci, după ce voi fi îndeplinit această însărcinare și mă voi fi asigurat că au primit acest beneficiu, voi pleca în Spania și voi trece pe la voi. ²⁹Știu însă că, venind în vizită la voi, voi veni cu binecuvântarea deplină a [evangheliei] lui Cristos.

³⁰Vă îndemn, fraților, prin Domnul nostru Iesus Cristos și prin iubirea Spiritului, să vă luptați împreună cu mine în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine, ³¹ca să fiu scăpat de cei care sunt neascultători în Iudeea, iar ajutorul pe care îl aduc la Ierusalim să fie bine primit de sfinți, ³²pentru ca, prin voia lui Dumnezeu, să vin la voi cu bucurie și să fiu înviorat împreună cu voi. ³³Dumnezeul păcii să fie cu voi toți! Amen.

Recomandări, salutări și urări de binecuvântare 3.Io.5-8; Fil.4:21

16V-o recomand pe sora noastră Fibia, care este și diaconiță a Adunării din Cencrea, ²ca s-o primiți, în Domnul, într-un mod vrednic de niște sfinți și s-o ajutați în tot ce-ar avea nevoie de voi, căci ea a

fost de mare ajutor pentru mulți și pentru mine însumi. ³Salutați-i pe Prisca și pe Aquila, colaboratorii mei în Cristos Iesus. ⁴Ei și-au riscat capul ca să-mi salveze viața. Nu numai eu le sunt recunoscător, ci și toate Adunările neevreilor. ⁵Salutați și Adunarea din casa lor. Salutați-l pe Epenetus, iubitul meu, care a fost primul rod pentru Cristos din Asia. ⁶Salutați-o pe Maria, care a lucrat mult pentru voi.

⁷Salutați-i pe Andronicus și pe Iunia, compatrioții mei și tovarășii mei de detenție; ei sunt foarte stimați printre apostoli și au fost în Cristos înainte de mine. ⁸Salutați-l pe Ampliatius, iubitul meu în Domnul. ⁹Salutați-i pe Urbanus, colaboratorul nostru în Cristos, și pe iubitul meu Stachis. ¹⁰Salutați-l pe Apeles, testat și aprobat în Cristos. Salutați-i pe cei din casa lui Aristobulus. ¹¹Salutați-l pe Herodion, compatriotul meu. Salutați-i pe cei din casa lui Narcisus care sunt în Domnul.

¹²Salutați-le pe Trifena și pe Trifosa, care lucrează pentru Domnul. Salutați-o pe iubita Persis, care a lucrat mult pentru Domnul. ¹³Salutați-i pe Rufus, lucrător remarcabil în Domnul, și pe mama lui, care este și a mea. ¹⁴Salutați-i pe Asincritus, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas și pe toți frații care sunt cu ei. ¹⁵Salutați-i pe Filologus, pe Iulia, pe Nereus și pe sora lui, ca și pe Olimpás și pe toți sfinții care sunt cu ei. ¹⁶Salutați-vă unii pe alții cu un sărut sfânt. Toate Adunările lui Cristos vă salută.

Avertizare privind învățătorii falși și înșelători 1.Tim.6:3-5

¹⁷Vă îndemn, fraților, să fiți atenți la cei care provoacă dezbinări și pun obstacole în calea voastră care sunt contrare învățaturii pe care ați primit-o! Îndepărtați-vă de ei, ¹⁸căci asemenea oameni nu-L servesc pe Domnul nostru Cristos, ci propriul lor stomac, și, prin cuvinte plăcute și măgulitoare, ei înșală inima oamenilor care nu bănuiesc nimic. ¹⁹Știrea ascultării voastre a ajuns la urechile oricui; eu mă bucur deci cu privire la voi și doresc să fiți înțelepți în ce privește binele și nevinovați în ce privește răul. ²⁰Dumnezeul păcii îl va zdrobi curând pe Satan sub picioarele voastre. Grația Domnului nostru Iesus [Cristos] să fie cu voi!

Încheierea scrisorii. Revelația misterului lui Dumnezeu

²¹Vă salută Timotei, colaboratorul meu, ca și Lucius, Iason și Sosipater, compatrioții mei. ²²Vă salut în Domnul eu, Tertius, care am scris această scrisoare. ²³Vă salută Gaius, de a cărui ospitalitate mă bucur eu și întreaga Adunare de aici. Vă salută Erastus, trezorierul orașului, ca și fratele Quartus. ²⁴[Grația Domnului nostru Iesus Cristos să fie cu voi toți! Amen.] ²⁵Celui care poate să vă întărească potrivit evangheliei mele și predicării lui Iesus Cristos, în conformitate cu revelația misterului care a fost ținut secret timp de secole, ²⁶dar care a fost revelat acum și adus la cunoștința tuturor națiunilor prin scrierile profetice, după porunca Dumnezeului etern, pentru ca ele să asculte de credință, ²⁷singurului Dumnezeu înțelept, să-I fie gloria pentru totdeauna prin Iesus Cristos! Amen.

Prima scrisoare a lui Paul către Corinteni

Apostolul Paul și-a redactat cam prin 54-56 d.Cr. scrisoarea adresată tinerei Adunări creștine din orașul grecesc Corint. Credincioșii de acolo aveau încă anumite dificultăți în a se desprinde de vechea lor viață și în a trăi după voia lui Dumnezeu. De aceea, Paul îi instruește privitor la multe probleme fundamentale ale vieții creștine de Adunare, dar și privitor la modul personal de trai.

Introducere și salut

1 Paul, chemat să fie apostol al lui Cristos Iesus prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sostenes, ²către Adunarea lui Dumnezeu care este în Corint, către cei sfințiți în Cristos Iesus și chemați să fie sfinți împreună cu toți cei care, pretutindeni, fac apel la numele Domnului nostru, Iesus Cristos, Domnul lor și al nostru: ³grația și pacea să vă fie date din partea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, și a Domnului Iesus Cristos!

Mulțumiri pentru grația lui Dumnezeu Fil.1:3-6; Col.1:3-11

⁴Îi mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu cu privire la voi pentru grația lui Dumnezeu care v-a fost acordată în Cristos Iesus. ⁵Într-adevăr, în El ați fost îmbogățiți în toate, în orice fel de vorbire și în orice fel de cunoștință, ⁶întrucât mărturia noastră despre Cristos a fost confirmată în voi, ⁷astfel încât nu duceți lipsă de niciun dar spiritual în timp ce așteptați clipa apariției Domnului nostru Iesus Cristos. ⁸El vă va și întări până la sfârșit, pentru ca să fiți ireproșabili în ziua Domnului nostru Iesus Cristos. ⁹Dumnezeu este fidel, El care v-a chemat la comuniunea cu Fiul Său, Iesus Cristos, Domnul nostru.

Îndemn contra dezbinărilor din Adunare 1.Cor.3:3-8

¹⁰Vă îndemn, fraților, în numele Domnului nostru Iesus Cristos, să aveți toți același limbaj și să nu fie dezbinări între voi, ci să fiți perfect uniți în aceeași gândire și opinie. ¹¹Într-adevăr, frații mei, unii din familia lui Cloe m-au informat cu privire la voi că există rivalități între voi. ¹²Vreau să spun prin aceasta că fiecare dintre voi afirmă: „Eu sunt pentru Paul!“ sau: „Eu sunt pentru Apolo!“ sau: „Eu sunt pentru Cefa!“ sau: „Eu sunt pentru Cristos!“

¹³Oare este Cristos împărțit? Oare Paul a fost crucificat pentru voi? Sau în numele lui Paul ați fost botezați? ¹⁴Îi mulțumesc lui Dumnezeu că n-am botezat pe niciunul dintre voi, în afară de Crispus și Gaius, ¹⁵astfel încât nimeni să nu poată spune că ați fost botezați în numele meu. ¹⁶Da, am botezat și familia lui Ștefana, dar în rest nu știu să mai fi botezat pe altcineva. ¹⁷De fapt, Cristos nu m-a trimis să botez, ci să predic evanghelia, nu cu cuvinte ale înțelepciunii omenești, astfel încât crucea lui Cristos să nu fie lipsită de puterea ei.

Cuvântul despre cruce și înțelepciunea oamenilor Rom.1:16

¹⁸Într-adevăr, mesajul crucii este o nebunie pentru cei care pier, dar pentru noi care suntem salvați e puterea lui Dumnezeu, ¹⁹căci este scris: *Voi distruge înțelepciunea celor înțelepți și voi zădărnici înțelegerea celor inteligenți.*ⁿ

²⁰Unde este înțeleptul? Unde e specialistul în Lege? Unde este participantul la dezbateri din epoca actuală? N-a făcut Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii? ²¹Căci întrucât în înțelepciunea lui Dumnezeu lumea nu L-a cunoscut prin înțelepciunea ei, lui Dumnezeu I-a plăcut să-i salveze pe credincioși prin nebunia mesajului predicat.

²²Evreii cer semne miraculoase, iar grecii caută înțelepciunea, ²³noi însă predicăm un Mesia crucificat, o piatră de poticnire pentru evrei și o nebunie pentru neevrei. ²⁴Dar pentru cei chemați, atât evrei, cât și greci, Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. ²⁵Într-adevăr, ceea ce pare nebunia lui Dumnezeu e mai înțeleaptă decât înțelepciunea omului, iar slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât tăria omului.

²⁶Fraților, priviți la propria voastră chemare: nu există printre voi mulți înțelepți după standardele omenești, nici mulți puternici, nici mulți nobili. ²⁷Dar Dumnezeu a ales ce este nebunesc în lume pentru a face de rușine pe cei înțelepți, și Dumnezeu a ales ceea ce lumea numește slab pentru a face de rușine pe cei puternici. ²⁸Dumnezeu a ales lucrurile de jos ale lumii și lucrurile disprețuite, lucrurile care nu există, ca să zădărnicească lucrurile care există, ²⁹pentru ca nimeni să nu se poată lăuda înaintea lui Dumnezeu.

³⁰Datorită Lui sunteți voi în Cristos Iesus, care a devenit pentru noi înțelepciune de la Dumnezeu, adică dreptitudinea, sfințenia și răscum-părarea noastră, ³¹pentru ca, după cum este scris, *cine se laudă să se laude în Domnul.*ⁿ

Centrul și țelul predicării apostolice 1. Cor.1:17-25

2Cât despre mine, fraților, când am venit la voi, n-am venit cu o superioritate a limbajului sau a înțelepciunii ca să vă anunț misterulⁿ lui Dumnezeu, ²căci am decis să nu cunosc printre voi nimic altceva decât pe Iesus Cristos și pe El crucificat.

³Am fost la voi slab, temător și tremurând tot. ⁴Mesajul și predicarea mea nu erau bazate pe cuvintele convingătoare ale înțelepciunii omenești, ci pe o dovadă a Spiritului și a puterii, ⁵astfel încât credința voastră să nu se bazeze pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.

1:19 *Voi distruge... inteligenți:* citat din Isaia 29:14.

1:31 *Cine... Domnul:* citat din Ieremia 9:24.

2:1 *Mister:* planul secret de salvare al lui Dumnezeu.

Înțelepciunea lumii și înțelepciunea lui Dumnezeu Ef.3:2-11

⁶Totuși, noi vorbim un mesaj al înțelepciunii pentru cei maturi, dar nu înțelepciunea acestei epoci, nici a conducătorilor acestei epoci care sunt sortiți nimicirii. ⁷Nu, noi vorbim înțelepciunea secretă a lui Dumnezeu, o înțelepciune care a fost ascunsă și pe care Dumnezeu, înainte de începerea timpului, a pregătit-o dinainte pentru gloria noastră. ⁸Niciunul dintre conducătorii acestei epoci n-a cunoscut-o, căci dacă ar fi cunoscut-o nu L-ar fi crucificat pe Domnul gloriei. ⁹Ci, după cum este scris, *ceea ce ochiul n-a văzut, urechea n-a auzit și n-a apărut în mintea cuiva este ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru cei care Îl iubesc.*⁹

¹⁰Dumnezeu însă ni le-a revelat prin Spiritul Său, căci Spiritul cercetează totul, chiar și profunzimile lui Dumnezeu. ¹¹Într-adevăr, cine printre oameni cunoaște gândurile omului, dacă nu spiritul omului care este în el? La fel, nimeni nu cunoaște gândurile lui Dumnezeu în afară de Spiritul lui Dumnezeu.

¹²Noi însă n-am primit spiritul lumii, ci Spiritul care vine de la Dumnezeu, ca să cunoaștem ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. ¹³Și noi vorbim despre aceasta nu cu cuvinte învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu cuvinte învățate de la Spirit, explicând lucruri spirituale în termeni spirituali.¹⁴ Dar omul natural nu acceptă lucrurile care vin de la Spiritul lui Dumnezeu, căci ele sunt o nebunie pentru el, și nu le poate înțelege, pentru că ele sunt judecate în mod spiritual. ¹⁵Dimpotrivă, omul îndrumat de Spirit judecă toate lucrurile, totuși el însuși nu poate fi judecat corect de nimeni. ¹⁶Într-adevăr, *cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-L instruiască?*¹⁶ Noi însă avem gândul lui Cristos.

Imaturitatea spirituală și cearta în Adunare

3 Cât despre mine, fraților, nu v-am putut vorbi ca unor oameni îndrumați de Spirit, ci ca unor oameni îndrumați de natura lor proprie, ca unor bebeluși în Cristos. ²V-am dat lapte, nu hrană tare, căci încă nu puteați s-o mâncați, și nici acum nu puteți, ³pentru că sunteți încă controlați de natura voastră. Într-adevăr, întrucât există între voi invidie, rivalitate [și dezbinări], nu sunteți voi îndrumați de natura voastră și nu vă comportați într-un mod pur omenesc? ⁴Atunci când cineva zice: „Eu sunt pentru Paul!“, iar altul: „Eu sunt pentru Apolo!“, nu sunteți voi controlați de natura voastră?

Predicatorii sunt servitorii lui Cristos 1. Cor.4:1-6; Rom.15:16

⁵Cine este deci Apolo și cine e Paul? Doar niște servitori prin care ați crezut, conform cu ceea ce Domnul a acordat fiecăruia. ⁶Eu am plantat, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească. ⁷Astfel, nici cel care

2:9 *Ceea ce... iubesc*: citat din Isaia 64:4.

2:13 Sau: interpretând lucruri spirituale unor oameni spirituali.

2:16 *Cine... instruiască*: citat din Isaia 40:13.

3:6 *Plantat... udat*: aluzie la faptul că Paul era unul dintre fondatorii Adunării din Corint, iar Apolo a dat apoi acolo învățătură.

plantează, nici cel care udă nu sunt nimic, ci numai Dumnezeu, care face să crească. ⁸Cine plantează și cine udă sunt una, și fiecare își va primi răsplata în funcție de propria muncă. ⁹Într-adevăr, noi suntem colaboratorii lui Dumnezeu, iar voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, construcția lui Dumnezeu.

Munca de edificare a casei lui Dumnezeu Ef.2:20-22; 1.Pt.2:4-6

¹⁰Conform grației lui Dumnezeu care mi-a fost dată, am pus fundația ca un arhitect înțelept, și altul construiește deasupra. Totuși, fiecare să ia seama cum construiește deasupra, ¹¹căci nimeni nu poate pune o altă fundație decât cea care a fost pusă, care este Iesus Cristos. ¹²Dacă se construiește pe această fundație cu aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân, paie, ¹³lucrarea fiecăruia va deveni evidentă, pentru că Ziua o va arăta, deoarece va fi revelată în foc, și focul va dovedi calitatea lucrării fiecăruia. ¹⁴Dacă lucrarea construită de un om pe fundație rămâne, el va primi o răsplată. ¹⁵Dacă lucrarea lui arde, el își va pierde răsplata; el însuși va fi salvat, dar ca printr-un foc.

¹⁶Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu și că Spiritul lui Dumnezeu locuiește în voi? ¹⁷Dacă cineva distruge Templul lui Dumnezeu, Dumnezeu îl va distruge, pentru că Templul lui Dumnezeu este sfânt, și acest Templu sunteți voi.

¹⁸Nimeni să nu se înșele: dacă vreunul dintre voi crede că este înțelept după standardele acestei epoci, să devină nebun ca să ajungă înțelept, ¹⁹căci înțelepciunea acestei lumi e o nebulie înaintea lui Dumnezeu. Într-adevăr, este scris: *El îi prinde pe cei înțelepți în viclenia lor.*ⁿ ²⁰Și încă: *Domnul cunoaște gândurile celor înțelepți, știe că sunt zadarnice.*ⁿ

²¹De aceea, nimeni să nu se fâlească cu oameni, căci totul este al vostru: ²²fie Paul, fie Apolo, fie Cefa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie lucrurile prezente, fie lucrurile viitoare. Totul e al vostru, ²³iar voi sunteți ai lui Cristos, și Cristos este al lui Dumnezeu.

Paul ca administrator al misterelor divine Ef.3:1-11

4 Astfel deci, ar trebui să fim considerați ca niște servitori ai lui Cristos și administratori ai misterelor lui Dumnezeu. ²În rest, ce se cere de la administratori este să fie găsiți fideli. ³Nu contează câtuși de puțin pentru mine că sunt judecat de voi sau de vreun tribunal omenesc; de fapt, nici eu însumi nu mă mai judec, ⁴căci nu sunt conștient de nimic împotriva mea, totuși nu prin aceasta sunt achitat. Domnul e Cel care mă judecă. ⁵De aceea, nu judecați nimic până la timpul stabilit, până va veni Domnul, căci El va scoate la lumină ce este ascuns în întuneric și va dezvălui motivele inimilor. Fiecare își va primi atunci lauda de la Dumnezeu.

3:19 *El îi prinde... viclenia lor:* citat din Iob 5:13.

3:20 *Domnul... zadarnice:* citat din Psalmul 94:11.

⁶Fraților, din cauza voastră am aplicat aceste imagini lui Apolo și mie însumi, ca să învățați prin exemplul nostru să nu treceți [în gândirea voastră] dincolo de ceea ce este scris, pentru ca nimeni să nu se umfle de mândrie cu cineva împotriva altuia. ⁷Într-adevăr, ce te face diferit de altul? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te lauzi, ca și cum nu l-ai fi primit? ⁸Deja sunteți sătui, deja v-ați îmbogățit, deja ați domnit ca regi fără noi! Măcar de-ați domni, ca să domnim și noi împreună cu voi!

⁹Într-adevăr, mi se pare că Dumnezeu a făcut din noi, apostolii, ultimii oameni, niște condamnați la moarte în arenă, întrucât am devenit un spectacol pentru întregul univers, atât pentru îngeri, cât și pentru oameni. ¹⁰Noi suntem nebuni din cauza lui Cristos, dar voi sunteți înțelepți în Cristos; noi suntem slabi, dar voi sunteți tari; voi sunteți onorați, dar noi suntem dezonorați.

¹¹Până în această oră suferim de foame, de sete, de lipsă de îmbrăcăminte; suntem maltratați și fără cămin; ¹²ne obosim lucrând cu propriile noastre mâini. Când suntem insultați, binecuvântăm; când suntem persecutați, suportăm; ¹³când suntem calomniați, vorbim cu blândețe. Am ajuns ca gunoiul lumii, deșeurile tuturor, chiar până acum.

¹⁴Nu vă scriu acestea ca să vă fac de rușine, ci vă avertizez ca pe copiii mei iubiți. ¹⁵Într-adevăr, chiar dacă ați avea 10.000 de învățători în Cristos, totuși nu aveți mai mulți părinți, căci, în Cristos, eu am devenit tatăl vostru prin evanghelie. ¹⁶Vă îndemn deci: fiți imitatorii mei! ¹⁷De aceea vi l-am trimis pe Timotei, care este copilul meu iubit și fidel în Domnul: el vă va reaminti modul meu de viață în Cristos Iesus, așa cum învăț eu pretutindeni în fiecare Adunare.

¹⁸Unii s-au umflat de mândrie, crezând că nu voi veni la voi. ¹⁹Dar voi veni curând, dacă este voia Domnului, și voi lua cunoștință nu de cuvintele celor care s-au umflat de mândrie, ci de puterea lor. ²⁰Într-adevăr, Regatul lui Dumnezeu nu stă în cuvinte, ci în putere. ²¹Ce vreți? Să vin la voi cu nuiaua, sau cu iubire și cu un spirit de blândețe?

Păcatul din Adunare și necesitatea disciplinei Adunării

Mt.18:15-18; 1.Tes.4:3-8; Dt.19:19; Gal.5:9

5 Se aude de fapt că între voi există imoralitate sexuală, și încă o asemenea imoralitate cum nu există nici între necredincioși: până acolo că un om trăiește cu soția tatălui său! ²Și voi v-ați umflat de mândrie, în loc să fi jeliți, astfel încât cel care a făcut această faptă să fie exclus din mijlocul vostru! ³Cât despre mine, absent cu corpul, dar prezent în spirit, l-am judecat deja pe cel care a comis un asemenea lucru, ca și cum aș fi fost prezent. ⁴În numele Domnului nostru Iesus [Cristos], când sunteți adunați, și eu sunt cu voi în spirit, cu puterea Domnului nostru Iesus [Cristos], ⁵dați un asemenea om pe mâna lui Satan, pentru distrugerea naturii păcătoase, ca spiritul lui să fie salvat în ziua Domnului [Iesus]!

⁶Lauda voastră nu este bună. Nu știți că puțină drojdie face să crească tot aluatul? ⁷Debarasați-vă de drojdia veche, ca să fiți un aluat nou, fără drojdie, așa cum de fapt și sunteți. Într-adevăr, Cristos, Mielul nostru pascal, a fost sacrificat [pentru noi]. ⁸De aceea, să ținem sărbătoarea” nu cu drojdia veche, drojdia răului și a răutății, ci cu pâinile fără drojdie ale sincerității și adevărului.

⁹V-am scris în scrisoarea mea să nu vă asociați cu cei ce trăiesc în imoralitate sexuală, ¹⁰dar nu m-am referit deloc la oamenii din această lume care trăiesc în imoralitate, care doresc să posede tot mai mult, care sunt escroci sau care sunt idolatri; altfel, ar trebui să ieșiți din lume. ¹¹De fapt, ce v-am scris este să nu vă asociați cu cineva care, deși își zice frațele vostru, trăiește în imoralitate sexuală, dorește să posede tot mai mult, este idolatru, calomniator, bețiv sau hoț. Cu un asemenea om nici măcar să nu mâncați!

¹²Într-adevăr, ce treabă am eu să-i judec pe cei din exterior? N-ar trebui să-i judecați pe cei din interior? ¹³Pe cei din exterior, Dumnezeu îi va judeca. *Scoateți-l dintre voi pe cel rău!*¹⁴

Procesele între creștini Iac.4:1; Mt.5:38-41; 5:23-26

6 Dacă unul dintre voi are o dispută cu altul, cum îndrăznește să se lase judecat de cei nedrepti și nu de sfinți?² Oare nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea este judecată de voi, nu sunteți competenți să judecați cazuri de mică importanță? ³Nu știți că noi îi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult lucrurile acestei vieți!

⁴Deci, dacă aveți dispute privind chestiunile vieții de fiecare zi, îi luați ca judecători pe unii care sunt total disprețuiți în Adunare! ⁵Aceasta o spun spre rușinea voastră. Astfel, nu există între voi niciunul destul de înțelept pentru a judeca între credincioși? ⁶Dimpotrivă, un frate este în proces împotriva unui frate, și aceasta înaintea necredincioșilor!

⁷Este deja pentru voi un eșec total faptul de a avea procese unii cu alții. De ce nu suportați mai degrabă o nedreptate? De ce nu vă lăsați mai degrabă să fiți înșelați? ⁸Dimpotrivă, voi sunteți cei care nedreptățiți și înșelați, și încă pe frați!

Avertizare privind păcatul. Corpul ca Templu al Spiritului Sfânt

⁹Sau nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Regatul lui Dumnezeu? Nu vă înșelați: nici cei care trăiesc în imoralitate sexuală, nici idolatrii, nici adulterii, nici travestiții, nici homosexualii, ¹⁰nici hoții, nici cei doritori să posede tot mai mult, nici bețivii, nici calomnii, nici ex-

---

5:8 *Sărbătoarea*: aluzie la Paște, sărbătoarea evreiască în care se celebra plecarea din Egipt a israeliților și eliberarea lor de sub oprirea pe care o sufereau; în ziua aceea se mânca pâine nedospită și era sacrificat un miel – al cărui sânge înlăturase amenințarea cu moartea.

5:13 *Scoateți-l... pe cel rău*: citat din Deuteronom 13:5.

6:1 *Cei nedrepti... sfinți*: cei nedrepti sunt cei necredincioși, care n-au primit dreptitudinea lui Dumnezeu, sfinții sunt credincioșii.

platoatorii nu vor moșteni Regatul lui Dumnezeu. ¹¹Și aceasta erați unii dintre voi. Dar voi ați fost spălați, ați fost declarați sfinți, ați fost considerați dreți în numele Domnului Iesus Cristos și prin Spiritul Dumnezeului nostru.

¹²Totul îmi este permis, dar nu totul îmi e de folos. Totul îmi este permis, dar nu mă voi lăsa dominat de nimic. ¹³Alimentele sunt pentru stomac, iar stomacul pentru alimente, și Dumnezeu le va distruge și pe unul și pe celelalte. Dar corpul nu este pentru imoralitate sexuală, ci pentru Domnul, iar Domnul pentru corp. ¹⁴Ori Dumnezeu, care L-a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi prin puterea Sa.

¹⁵Nu știți despre corpurile voastre că sunt mădularele lui Cristos? Voi lua eu atunci mădularele lui Cristos și voi face din ele mădularele unei prostituate? În niciun caz! ¹⁶Nu știți că cine se unește cu o prostituată este un singur corp cu ea? Într-adevăr, se spune: *Cei doi vor fi un singur corp.*ⁿ ¹⁷Dar cine se unește cu Domnul e un singur spirit cu El.

¹⁸Fugiți de imoralitatea sexuală! Orice alt păcat pe care îl comite un om este exterior corpului său, dar cine se dedă imoralității sexuale păcătuiește contra propriului său corp. ¹⁹Sau nu știți despre corpul vostru că e Templul Spiritului Sfânt care este în voi, pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Voi nu sunteți ai voștri, ²⁰căci ați fost cumpărați cu un mare preț: gloriificați-L deci pe Dumnezeu în corpul vostru [și în spiritul vostru, care Îi aparțin lui Dumnezeu]!

Răspuns la întrebările corintenilor privind căsătoria și celibatul

7 Cu privire la ce mi-ați scris, este bine pentru un om să nu se căsătorească, ²dar, pentru a evita orice imoralitate sexuală, fiecare bărbat să-și aibă propria soție și fiecare femeie să-și aibă propriul soț. ³Soțul să-și împlinească datoria conjugală față de soția lui și la fel soția față de soțul ei.

⁴Soția nu dispune de corpul ei, ci soțul; la fel, nici soțul nu dispune de corpul său, ci soția. ⁵Nu vă privați unul pe altul, decât de comun acord pentru un timp, ca să vă consacrați [postului și] rugăciunii; apoi fiți din nou împreună, ca să nu vă ispitească Satan din cauza lipsei voastre de autocontrol! ⁶Spun aceasta ca o concesie, nu ca un ordin. ⁷Aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine, dar fiecare își are propriul dar de la Dumnezeu, unii în acest mod, alții în alt mod.

⁸Celor necăsătoriți și văduvelor le spun că este bine pentru ei să rămână ca mine. ⁹Dar dacă nu se pot stăpâni, să se căsătorească, pentru că e mai bine să se căsătorească decât să ardă de dorință.

Interzicerea divorțului Mc.10:2-12; Rom.7:2-3; 1. Cor.7:39

¹⁰Dar celor căsătoriți nu le poruncesc eu, ci Domnul: O soție să nu se separe de soțul ei ¹¹– dacă se separă, atunci să rămână necăsătorită sau

să se împace cu soțul ei –, iar soțul să nu divorțeze de soția lui.

¹²Celorlalți le spun eu, nu Domnulⁿ: dacă un frate are o soție necredincioasă, și ea este de acord să trăiască cu el, să nu divorțeze de ea; ¹³iar dacă o femeie are un soț necredincios, și el e de acord să trăiască cu ea, să nu divorțeze de soțul ei. ¹⁴Într-adevăr, soțul necredincios beneficiază de sfințenia soției lui, iar soția necredincioasă beneficiază de sfințenia soțului ei; altfel, copiii voștri nu ar fi puri, pe când în realitate sunt sfinți. ¹⁵Dacă necredinciosul vrea să se separe, s-o facă; fratele, sau sora, nu este legat într-un asemenea caz. Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace. ¹⁶Într-adevăr, cum poți să știi, soție, dacă-ți vei salva soțul? Sau cum poți să știi, soțule, dacă-ți vei salva soția?

Fiecare să rămână în starea dată de Dumnezeu Ef.6:5-9

¹⁷Totuși, fiecare să trăiască după darul pe care i l-a dat Domnul, după chemarea pe care a primit-o de la Dumnezeu. Aceasta este instrucțiunea pe care o dau eu în toate Adunările. ¹⁸Era cineva circumcis când a fost chemat? Să nu caute să ascundă lucrul acesta! Era cineva necircumcis când a fost chemat? Să nu se lase circumcis! ¹⁹Circumcizia nu este nimic și nici necircumcizia nu e nimic, ci ceea ce contează este ascultarea de poruncile lui Dumnezeu.

²⁰Fiecare să rămână în starea în care era când a fost chemat. ²¹Erai sclav când ai fost chemat? Nu te neliniști, dar, dacă poți să devii liber, folosește-te mai degrabă de șansă! ²²Într-adevăr, sclavul care a fost chemat în Domnul e un om liber al Domnului; la fel, omul liber care a fost chemat este un sclav al lui Cristos. ²³Voi ați fost cumpărați cu un mare preț: nu deveniți sclavi ai oamenilor! ²⁴Fraților, fiecare să rămână în comuniune cu Dumnezeu în acea stare în care a fost chemat!

Sfaturile apostolului pentru cei necăsătoriți 2.Pt.3:11-13

²⁵Cu privire la cei necăsătoriți, nu am un ordin de la Domnul, dar îmi dau o părere, ca unul care, prin îndurarea Domnului, este vrednic de încredere: ²⁶eu cred că, din cauza crizei actuale, e bine ca un om să rămână așa cum este. ²⁷Ești legat de o soție? Nu căuta să rupi această legătură! Nu ești legat de o soție? Nu căuta soție! ²⁸Totuși, dacă te căsătorești, nu păcătuiești; iar dacă fecioara se căsătorește, nu păcătuiește. Dar cei care se căsătoresc vor avea suferințe în viața lor, și eu aș vrea să vi le cruț.

²⁹Ceea ce vreau să spun, fraților, este că timpul e scurt. De acum, cei care au o soție să fie ca și cum n-ar avea, ³⁰cei care plâng ca și cum n-ar plânge, cei care se bucură ca și cum nu s-ar bucura, cei care cumpără ca și cum n-ar poseda, ³¹iar cei care se folosesc de lucrurile bune ale acestei lumi ca și cum nu s-ar folosi deplin, căci lumea în forma ei actuală

7:12 *Eu, nu Domnul*: această expresie nu arată că Paul se mărginea să dea o părere omească, ci pur și simplu că Iesus nu Se exprimase în această privință și că Dumnezeu nu dăduse încă învățătură asupra acestui subiect.

trece.

³²Eu aş dori ca voi să fiţi fără griji. Cel necăsătorit se preocupă de lucrurile Domnului, cum să-I placă Domnului, ³³pe când cel căsătorit se preocupă de lucrurile acestei lumi, cum să-i placă soţiei sale, ³⁴iar interesele lui sunt împărţite. Femeia necăsătorită şi fecioara se preocupă de lucrurile Domnului, ca să fie sfinte în corp şi în spirit, pe când cea căsătorită se preocupă de lucrurile lumii: cum să-i placă soţului. ³⁵Vă spun aceasta în interesul vostru, nu ca să vă impun nişte constrângeri, ci ca să promovez buna-cuviinţă şi să asigur o consacrare Domnului fără distragerea atenţiei.

³⁶Dacă cineva crede că acţionează în mod incorect faţă de logodnica lui fecioară lăsând-o să treacă de floarea vârstei şi dacă aşa trebuie să se întâmple, să facă cum vrea; nu păcătuieşte, să se căsătorească! ³⁷Cât despre cel care stă ferm în inima lui, fără constrângere şi având control asupra propriei dorinţe, şi care a decis în inima lui să nu se căsătorească cu logodnica sa, face bine. ³⁸Astfel, cine se căsătoreşte cu logodnica lui face bine şi cine nu se căsătoreşte face mai bine.

Căsnicia durează până la moartea unui soţ Rom.7:2-3

³⁹O femeie este legată [prin Lege] de soţul ei atâta timp cât trăieşte; dar dacă soţul moare, e liberă să se recăsătorească cu cine vrea, el însă trebuie să-I aparţină Domnului. ⁴⁰După părerea mea, ea este mai fericită dacă rămâne aşa cum e. Şi cred că şi eu am Spiritul lui Dumnezeu.

Mâncatul cărnii sacrificate idolilor şi limitele libertăţii credincioşilor 1. Cor.10:19-33; Rom.14:13-23

8 În ce priveşte carnea sacrificată idolilor, ştim că toţi avem cunoştinţă. ¹Cunoştinţa îngâmfă, dar iubirea edifică. ²Dacă cineva crede că ştie ceva, încă nu ştie nimic cum ar trebui să cunoască. ³Dar dacă cineva Îl iubeşte pe Dumnezeu, este cunoscut de El.

⁴Deci, în ce priveşte mâncatul cărnii sacrificate idolilor, ştim că în lume nu există idol şi că nu există [alt] Dumnezeu decât Unul singur. ⁵Căci chiar dacă există așa-zişi zei, fie în cer, fie pe pământ, cum într-adevăr există mulţi zei şi mulţi domni, ⁶totuşi, pentru noi nu există decât un singur Dumnezeu, Tatăl, din care vin toate lucrurile şi pentru care trăim noi, şi un singur Domn, Iesus Cristos, prin care există totul şi prin care trăim şi noi.

⁷Dar nu toţi au această cunoştinţă. Unii sunt încă așa de obișnuiți cu idolii, că atunci când mănâncă o asemenea carne cred că ea a fost sacrificială unui idol, şi întrucât conştiinţa lor este slabă, e pângărită. ⁸Ori, nu un aliment ne apropie de Dumnezeu; dacă nu mâncăm din el nu pierdem nimic, iar dacă mâncăm din el nu câştigăm nimic.

⁹Totuşi, aveţi grijă ca nu cumva libertatea voastră să devină o piatră de poticnire pentru cei slabi. ¹⁰Într-adevăr, dacă cineva te vede pe tine,

care ai cunoștință, stând la masă în templul unui idol, oare conștiința lui slabă nu va fi încurajată să mănânce carne sacrificată idolilor? ¹¹Astfel, acest frate slab, pentru care a murit Cristos, este distrus prin cunoștința ta. ¹²Păcătuiind astfel împotriva fraților și rănindu-le conștiința, care e slabă, păcătuiți împotriva lui Cristos. ¹³De aceea, dacă un aliment îl face pe fratele meu să păcătuiască, nu voi mai mânca niciodată carne, pentru ca fratele meu să nu păcătuiască.

Paul își apără apostolatul Lc.10:7; 1.Tim.5:17-18

9 Nu sunt eu liber? Nu sunt eu apostol? Nu L-am văzut eu pe Iesus [Cristos], Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrarea mea în Domnul? ²Dacă pentru alții nu sunt apostol, sunt cel puțin pentru voi, căci voi sunteți amprentaⁿ care îmi autentifică lucrarea de apostol în Domnul. ³Aceasta este apărarea mea față de cei care mă examinează. ⁴Oare nu avem dreptul să mâncăm și să bem? ⁵Nu avem dreptul să ducem cu noi o soră care să fie soția noastră, cum fac ceilalți apostoli, frații Domnului și Cefaⁿ? ⁶Sau numai eu și Barnaba nu avem dreptul de a nu lucra?

⁷Cine servește ca soldat pe propria lui cheltuială? Cine plantează o vie și nu mănâncă din rodul ei? Cine păstorește o turmă și nu se hrănește din laptele turmei? ⁸Oare spun acestea doar dintr-un punct de vedere omnesc? Nu spune și Legea același lucru? ⁹Într-adevăr, în Legea lui Moise este scris: *Nu lega gura bouului când treieră grâul.*ⁿ Oare de boi e preocupat Dumnezeu? ¹⁰Sau nu spune El aceasta mai degrabă din cauza noastră? Da, din cauza noastră a fost scris lucrul acesta, pentru că plugarul trebuie să are cu speranță, iar treierătorul să treiere cu speranța că își va primi partea.

¹¹Dacă noi am semănat pentru voi bunurile spirituale, este oare prea mult dacă recoltăm o parte din bunurile voastre materiale? ¹²Dacă alții au acest drept asupra voastră, oare nu mai degrabă noi? Dar noi nu ne-am folosit de acest drept; dimpotrivă, suportăm totul, ca să nu împiedicăm evanghelia lui Cristos. ¹³Nu știți că cei care servesc în templu își primesc hrana de la templu, iar cei care servesc la altar primesc o parte din ce se oferă pe altar? ¹⁴Astfel, și Domnul a poruncit celor care predică evanghelia să-și câștige existența din evanghelie.

Atitudinea lui Paul privind apărarea evangheliei

¹⁵Dar eu nu m-am folosit de niciunul dintre aceste drepturi și nu scriu aceasta ca să se facă așa în cazul meu, căci aș vrea mai bine să mor decât să mă lipsească cineva de acest motiv de laudă. ¹⁶Dacă predic evanghelia, nu este pentru mine un motiv de laudă, căci e o obligație care îmi este

9:2 *Amprenta:* amprenta lăsată de un sigiliu (inel sau obiect cilindric), pusă pe un document, servea la protejarea, autentificarea sau semnarea proprietarului său.

9:5 *Cefa:* numele lui Petru în limba aramaică.

9:9 *Nu lega... grâul:* citat din Deuteronom 25:4.

impusă, și vai de mine dacă nu predic evanghelia! ¹⁷Dacă o fac de bunăvoie, primesc o răsplată; dacă o fac fără voie, este o însărcinare care mi-a fost încredințată. ¹⁸Care e deci răsplata mea? Aceasta: ca în predicarea mea să ofer evanghelia în mod gratis, fără să fac uz de dreptul meu de predicator al evangheliei.

¹⁹Într-adevăr, deși sunt liber față de toți, m-am făcut sclavul tuturor, ca să-i câștig pe cât mai mulți. ²⁰Cu evreii am fost ca un evreu, ca să-i câștig pe evrei; cu cei care sunt sub Legea lui Moise, ca și când aș fi fost sub Lege – deși eu însumi nu sunt sub Lege – ca să-i câștig pe cei care sunt sub Lege; ²¹cu cei care sunt fără Lege, ca și cum aș fi fără Lege – deși nu sunt fără legea lui Dumnezeu, ci sunt supus legii lui Cristos – ca să-i câștig pe cei care sunt fără Lege. ²²Am devenit slab față de cei slabi, ca să-i câștig pe cei slabi; m-am făcut totul pentru toți, ca să salvez prin orice mijloc pe unii dintre ei, ²³și fac totul din cauza evangheliei, ca să am parte de binecuvântările ei.

Lupta și răsplata unui servitor al Domnului 2.Tim.2:3-6

²⁴Nu știți că toți concurenții de pe stadion aleargă, dar numai unul ia premiul? Alergați în așa fel încât să-l luați! ²⁵Toți atleții practică auto-controlul în toate, și ei o fac pentru a primi o cunună care nu va dura; dar noi o facem pentru o cunună care va dura pentru totdeauna. ²⁶De aceea, eu nu alerg ca și cum obiectivul ar fi neclar, și boxez, dar nu ca unul care lovește în aer. ²⁷Dimpotrivă, mă port aspru cu corpul meu și îl subjug, ca nu cumva, după ce am predicat altora, să fiu eu însumi descalificat.

Exemplul avertizator al Israelului în deșert

10 Fraților, vreau să știți că strămoșii noștri erau toți sub nor și toți au trecut prin mare, ²toți au fost botezați în Moise în nor și în mare; ³toți au mâncat aceeași hrană spirituală ⁴și toți au băut aceeași băutură spirituală, căci beau dintr-o stâncă spirituală care-i însoțea, și această stâncă era Cristos.

⁵Dar Dumnezeu n-a găsit plăcere în cei mai mulți dintre ei, căci corpurile lor au fost împrăștiate în deșert. ⁶Aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne servească de exemple, ca să nu poftim lucruri rele, așa cum au pofțit ei.

⁷Să nu deveniți idolatri, așa ca unii dintre ei, după cum este scris: *Poporul s-a așezat să mănânce și să bea, apoi ei s-au sculat ca să se amuzeze.* ⁸Să nu ne mai dedăm la imoralitate sexuală, cum au făcut unii dintre ei, astfel că într-o singură zi au căzut 23.000. ⁹Să nu-L provocăm pe Cristos, cum au făcut unii dintre ei, și au pierit prin șerpi. ¹⁰Să nu murmurăm, cum au făcut unii dintre ei, și au fost uciși de îngerul distrugător.

¹¹Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să servească drept exemple și au

fost scrise ca o avertizare pentru noi, peste care a venit sfârșitul epocilor.¹² Astfel deci, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă!

¹³Nu v-a cuprins nicio ispită care să nu fi fost omenească. Dumnezeu e fidel, și El nu va permite să fiți ispitiți mai mult decât puteți răbda, ci odată cu ispita va pregăti și mijlocul de a ieși din ea, ca s-o puteți suporta.

Comuniunea la Cina Domnului este incompatibilă cu idolatria

2. Cor. 6:14-18; Ap. 2:14, 20

¹⁴De aceea, iubiiții mei, fugiți de idolatrie! ¹⁵Vă vorbesc ca unor oameni înțelepți. Judecați pentru voi înșivă ce vă spun! ¹⁶Paharul binecuvântării pentru care cerem binecuvântarea nu este oare comuniunea cu sângele lui Cristos? Pâinea pe care o frângem nu e oare comuniunea cu corpul lui Cristos? ¹⁷Întrucât există o singură o pâine, noi, care suntem mulți, formăm un singur Corp, căci toți avem parte de aceeași pâine.

¹⁸Uitați-vă la poporul Israel: cei care mănâncă animalele oferite ca sacrificiu nu sunt oare în comuniune cu altarul? ¹⁹Ce vreau deci să spun? Că acea carne sacrificată idolilor ar avea importanță sau că un idol ar fi ceva? ²⁰Deloc, ci spun că ceea ce sacrifică neevreii sacrifică demonilor, și nu lui Dumnezeu; ori, eu nu vreau ca voi să fiți în comuniune cu demonii. ²¹Nu puteți bea paharul Domnului și paharul demonilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa demonilor. ²²Sau vrem oare să provocăm gelozia Domnului? Suntem noi mai tari decât El?

Trăirea spre gloria lui Dumnezeu 1. Cor. 8; Rom. 14:13-23; 15:7

²³Totul [îmi] este permis, dar nu totul [îmi] e util. Totul [îmi] este permis, dar nu totul edifică. ²⁴Nimeni să nu-și caute interesul propriu, ci interesul altuia.

²⁵Mâncați tot ce se vinde în piața de carne, fără să vă puneți vreo întrebare pe motiv de conștiință, ²⁶căci *pământul cu tot ce este pe el aparține Domnului*.²⁷ Dacă un necredincios vă invită și acceptați să vă duceți, mâncați orice vi se va da, fără să vă puneți vreo întrebare pe motiv de conștiință. ²⁸Dar dacă cineva vă spune: „Este carne sacrificată idolilor“, nu mâncați din ea din cauza celui care v-a informat și pe motiv de conștiință.

²⁹Vorbesc aici nu de conștiința voastră, ci de cea a celui alt. ³⁰Dacă eu iau parte la masă cu mulțumire, de ce să fiu vorbit de rău cu privire la un aliment pentru care Îi mulțumesc lui Dumnezeu?

³¹Astfel deci, fie că mâncați, beți sau faceți altceva, să faceți totul pentru gloria lui Dumnezeu! ³²Să nu duceți pe nimeni la păcat prin modul vostru de viață, nici pe evrei, nici pe greci, nici Biserica lui Dumnezeu, ³³așa cum încerc și eu să plac oricui, necăutându-mi propriul avantaj, ci al multora, ca să fie salvați!

10:11 *Sfârșitul epocilor*: adică timpul lui Mesia, ultimele zile ale istoriei răscumpărării, înainte de instaurarea regatului mesianic.

10:26 *Pământul... Domnului*: citat din Psalmul 24:1.

Poziția de cap a bărbatului și acoperirea capului femeii

1.Cor.14:34-40; Ef.5:22-24; 1.Tim.2:8-15

1 Fiți imitatorii mei, așa cum și eu sunt al lui Cristos! ²Vă laud, pentru că vă amintiți de mine în orice privință și îmi țineți învățăturile așa cum vi le-am transmis.

³Vreau totuși să știți aceasta: Cristos este Capul oricărui bărbat, bărbatul e capul femeii, iar Dumnezeu este Capul lui Cristos.

⁴Orice bărbat care are ceva pe cap când se roagă sau profetește își dezonorează capul. ⁵În schimb, orice femeie care se roagă sau profetește cu capul neacoperit își dezonorează capul. Într-adevăr, este exact ca și cum ar fi rasă. ⁶Dacă o femeie nu are capul acoperit, să-și tundă și părul! Dar dacă este rușinos pentru o femeie să-și aibă părul tuns sau să fie rasă, atunci să-și acopere capul! ⁷Bărbatul nu trebuie să-și acopere capul, pentru că el e imaginea și gloria lui Dumnezeu, iar femeia este gloria bărbatului. ⁸Într-adevăr, nu bărbatul a venit din femeie, ci femeia din bărbat, ⁹și nu bărbatul a fost creat pentru femeie, ci femeia pentru bărbat. ¹⁰De aceea, femeia trebuie să aibă pe cap un semn al autorității, din cauza îngerilor.

¹¹Totuși, în Domnul, nici femeia nu este separată de bărbat, nici bărbatul separat de femeie, ¹²căci, la fel cum femeia a venit din bărbat, la fel și bărbatul se naște din femeie, și totul vine de la Dumnezeu.

¹³Judecați voi singuri: este oare potrivit pentru o femeie să se roage lui Dumnezeu fără să aibă capul acoperit? ¹⁴Nu vă învață însăși natura că e o rușine pentru bărbat să poarte părul lung, ¹⁵dar dacă o femeie are părul lung, aceasta este gloria ei? Pentru că părul lung i-a fost dat ca învelitoare. ¹⁶Dar dacă cineva e înclinat să conteste lucrul acesta, noi nu avem un asemenea obicei, nici Adunările lui Dumnezeu.

Cina Domnului trebuie luată în mod vrednic Lc.22:19-20

¹⁷Dându-vă aceste instrucțiuni nu vă laud, pentru că vă adunați nu ca să deveniți mai buni, ci mai răi. ¹⁸Mai întâi, când vă strângeți ca Adunare, aud că între voi sunt dezbinări, și pe jumătate o cred. ¹⁹Trebuie într-adevăr să existe și partide între voi, ca să se poată recunoaște cei care sunt aprobați de Dumnezeu în mijlocul vostru.

²⁰Astfel deci, când vă strângeți, nu este pentru a lua cina Domnului, ²¹căci, de îndată ce vă puneți la masă, fiecare se grăbește să-și ia propria cină adusă de el, astfel încât unul e flămând, iar altul este beat. ²²Nu aveți case unde să mâncați și să beți? Sau disprețuiți Adunarea lui Dumnezeu și îi umiliți pe cei care nu au nimic? Ce să vă spun? Să vă laud? În această privință nu vă laud.

²³Într-adevăr, eu am primit de la Domnul ce v-am transmis. Domnul Iesus, în noaptea în care a fost arestat, a luat o pâine ²⁴și, după ce l-a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: „[Luați, mâncați!] Acesta este corpul Meu care e [frânt] pentru voi. Faceți aceasta în amintirea Mea!“

²⁵La fel, după cină, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este noul legământ în sângele Meu. Faceți aceasta în amintirea Mea ori de câte ori veți bea din el!“ ²⁶Într-adevăr, ori de câte ori mâncați această pâine și beți acest pahar, proclamați moartea Domnului, până va veni El.

²⁷De aceea, cine mănâncă pâinea sau bea paharul Domnului într-un mod nevrednic va fi vinovat de corpul și de sângele Domnului. ²⁸Dar un om să se examineze pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar, ²⁹căci cine mănâncă și bea [într-un mod nevrednic] mănâncă și bea judecata împotriva lui însuși dacă nu distinge corpul [Domnului]. ³⁰De aceea sunt printre voi mulți infirmi și bolnavi, și nu puțini au murit.

³¹Dacă ne-am examina pe noi înșine, n-am fi judecați. ³²Dar când suntem judecați, Domnul este Cel care ne disciplinează, ca să nu fim condamnați împreună cu lumea. ³³Astfel, frații mei, când vă adunați ca să mâncați, așteptați-vă unii pe alții! ³⁴Dacă cuiva îi e foame, să mănânce acasă, ca să nu vă adunați pentru judecată. Celelalte lucruri le voi pune în ordine când voi veni.

Darurile spirituale din Adunare

12 În ce privește darurile spirituale, fraților, nu vreau să fiți în neștiință. ²Știți că, atunci când erați păgâni, erați duși pe căi greșite spre idoli muți. ³De aceea, vă fac cunoscut că nimeni, dacă vorbește prin Spiritul lui Dumnezeu, nu spune: „Iesus să fie blestemat!“ Și nimeni nu poate să spună: „Iesus este Domn!“ decât prin Spiritul Sfânt.

⁴Există o diversitate de daruri, dar același Spirit, ⁵o diversitate de lucrări, dar același Domn, ⁶o diversitate de efecte, dar același Dumnezeu care lucrează totul în toți.

⁷Ori, fiecăruia îi este dată manifestarea Spiritului pentru binele tuturor. ⁸Într-adevăr, unuia îi e dat prin Spirit un cuvânt de înțelepciune; altuia un cuvânt de cunoștință, potrivit aceluiași Spirit; ⁹altuia credință, prin același Spirit; altuia daruri de vindecare, prin același Spirit; ¹⁰altuia facerea de minuni; altuia profeția; altuia distingerea spiritelor; altuia diverse limbi; altuia interpretarea limbilor.

¹¹Dar toate acestea sunt lucrarea unuia și aceluiași Spirit, distribuindu-le fiecăruia, în mod individual, așa cum vrea.

Un corp, multe organe Rom. 12:4-8; Ef. 4:4-7; Fil. 2:1-4

¹²Corpul este o unitate, deși e alcătuit din mai multe organe, și deși organele lui sunt multe, ele formează un singur corp. La fel este și cu Cristos. ¹³Într-adevăr, fie că suntem evrei sau greci, sclavi sau liberi, noi toți am fost botezați de un singur Spirit pentru a forma un singur Corp, și tuturor ni s-a dat de băut dintr-un singur Spirit.

¹⁴Astfel, corpul nu este alcătuit dintr-un singur organ, ci din mai multe. ¹⁵Dacă piciorul ar spune: „Pentru că nu sunt mână, nu aparțin corpului“, el nu ar înceta din acest motiv să facă parte din corp. ¹⁶Și dacă

urechea ar spune: „Pentru că nu sunt ochi, nu aparțin corpului“, ea nu ar înceta din acest motiv să facă parte din corp. ¹⁷Dacă tot corpul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă tot corpul ar fi auz, unde ar fi mirosul? ¹⁸De fapt, Dumnezeu a stabilit fiecare organ în corp așa cum a vrut. ¹⁹Dacă toate ar fi un singur organ, unde ar fi corpul?

²⁰Există deci mai multe organe, dar un singur corp. ²¹Ochiul nu poate spune mâinii: „N-am nevoie de tine“, nici capul nu poate spune picioarelor: „N-am nevoie de voi“. ²²Dimpotrivă, părțile corpului care par a fi cele mai slabe sunt necesare, ²³iar pe cele pe care le considerăm cele mai puțin onorabile din corp le înconjurăm cu o mai mare onoare. Astfel, organele noastre cele mai puțin prezentabile sunt tratate cu mai mult respect, ²⁴pe când cele care sunt prezentabile nu au nevoie de aceasta. Dumnezeu a alcătuit corpul în așa fel, încât să dea o onoare mai mare acelor părți cărora le lipsește, ²⁵ca să nu existe dezbinare în corp, ci ca părțile lui să aibă aceeași grijă unele de altele. ²⁶Dacă o parte suferă, fiecare parte suferă cu ea; dacă o parte este onorată, fiecare parte se bucură cu ea. ²⁷Voi sunteți Corpul lui Cristos, și fiecare dintre voi e o parte din el.

²⁸Dumnezeu a stabilit în Adunare în primul rând apostoli, în al doilea rând profeți, în al treilea rând învățători, pe urmă vin miracolele, apoi darurile de vindecare, ajutorările, administrările, diferitele feluri de limbi. ²⁹Oare toți sunt apostoli? Oare toți sunt profeți? Oare toți sunt învățători? Oare toți fac miracole? ³⁰Oare toți au daruri de vindecare? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți interpretează?

³¹Dar doriți cu ardoare darurile cele mai importante! Și o să vă arăt o cale mai bună decât oricare.

Cântarea cântărilor iubirii Mt.22:36-40; Col.3:14; 1.Io.3:11-19; 4:7

13 Chiar dacă aş vorbi limbile oamenilor și chiar cele ale îngerilor, dar nu aş avea iubire, aş fi un metal care răsună sau un chimval zăngănitor. ²Chiar dacă aş avea darul profeției și aş înțelege toate misterele și toată cunoștința, și chiar dacă aş avea o credință ce poate muta munți, dar nu aş avea iubire, nu sunt nimic. ³Și chiar dacă aş da săracilor tot ce am și mi-aș da și corpul ca să fie ars, dar nu aş avea iubire, nu-mi servește la nimic.

⁴Iubirea este răbdătoare, e serviabilă; iubirea nu invidiază; iubirea nu se fălește, nu se umflă de mândrie, ⁵nu se comportă indecent, nu-și urmărește propriile interese, nu se irită, nu ține seama de răul suferit, ⁶nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr; ⁷rabdă totul, crede totul, speră totul, suportă totul.

Ce anume este provizoriu și ce anume e perfect

⁸Iubirea nu încetează niciodată. Profețiile vor dispărea, limbile vor înceta, cunoștința va dispărea. ⁹Într-adevăr, noi cunoaștem în parte și

profețim în parte, ¹⁰dar când va veni ce este perfect, ceea ce e parțial va dispărea.

¹¹Când eram copil, vorbeam ca un copil, gândeam ca un copil, raționam ca un copil; când am devenit adult am pus capăt lucrurilor copilărești. ¹²Astăzi vedem cu ajutorul unei oglinzi, într-un mod neclar, dar atunci vom vedea față în față. Astăzi cunosc parțial, dar atunci voi cunoaște complet, exact așa cum sunt și eu cunoscut de Dumnezeu. ¹³Acum deci rămân aceste trei lucruri: credința, speranța, iubirea; dar cea mai mare dintre cele trei este iubirea.

Darurile spirituale trebuie să servească edificării Adunării

1. Cor. 12:4-7; Rom. 14:19; 1. Tes. 5:11; Ef. 4:12

1 ⁴Căutați iubirea; doriți arzător darurile spirituale, dar mai ales să ¹profețiți.

²Într-adevăr, cine vorbește într-o limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu, căci nimeni nu-l înțelege, și în spirit spune cuvinte mistериoase. ³Dar cine profetește vorbește oamenilor pentru edificare, încurajare și mângâiere. ⁴Cine vorbește într-o limbă se edifică pe sine, pe când cine profetește edifică Adunarea. ⁵Eu doresc ca toți să vorbiți în limbi, dar și mai mult să profețiți. Cine profetește este mai important decât cine vorbește în limbi, cel puțin dacă acesta nu interpretează, pentru ca Adunarea să primească edificare.

⁶Și acum, fraților, cu ce v-aș ajuta dacă aș veni la voi vorbind în limbi în loc să vă aduc un cuvânt de revelație, de cunoștință, de profecție, de învățătură? ⁷Dacă niște instrumente fără viață care dau un sunet, cum ar fi flautul sau harpa, nu redau sunete distincte, cum se va ști ce melodie se cântă la flaut sau la harpă? ⁸Și dacă goarna dă un sunet neclar, cine se va pregăti pentru bătălie? ⁹Așa este și cu voi: dacă cu limba voastră nu roștiți cuvinte inteligibile, cum se va ști ce spuneți? Într-adevăr, veți vorbi în vânt!

¹⁰Oricât de multe ar fi diversele limbi din lume, niciuna [dintre ele] nu este fără sens. ¹¹Dacă deci nu înțeleg sensul unei limbi, voi fi un străin pentru cel care vorbește, iar cel care vorbește va fi un străin pentru mine. ¹²La fel și voi, întrucât sunteți dornici să aveți daruri spirituale, căutați să le aveți din abundență pe cele care edifică Adunarea.

¹³De aceea, cine vorbește într-o limbă să se roage ca s-o poată interpreta. ¹⁴Într-adevăr, dacă mă rog într-o limbă, spiritul meu se roagă, însă mintea mea este sterilă. ¹⁵Deci ce să fac? Mă voi ruga cu spiritul, dar mă voi ruga și cu mintea, voi cânta laude cu spiritul, dar voi cânta laude și cu mintea. ¹⁶Într-adevăr, dacă tu Îl lauzi pe Dumnezeu cu spiritul tău, cum poate cineva care face parte dintre simplitii ascultători să răspundă „amen“ la rugăciunea ta de mulțumire dacă nu știe ce spui? ¹⁷Desigur, tu poți să mulțumești frumos, dar celălalt nu este edificat.

¹⁸Eu Îi mulțumesc Dumnezeului [meu] că vorbesc în limbi mai mult

decât voi toți. ¹⁹Dar, în Adunare, prefer să spun cinci cuvinte cu mintea mea, ca să-i învăț pe alții, decât 10.000 de cuvinte în altă limbă. ²⁰Fraților, nu mai gândiți ca niște copii. Dimpotrivă, fiți bebeluși în ce privește răul, dar în gândire fiți adulți!

²¹În Lege este scris: *Prin oameni cu o altă limbă și prin buze străine voi vorbi acestui popor, și nici chiar așa nu Mă vor asculta,*" zice Domnul. ²²Prin urmare, limbile sunt un semn nu pentru credincioși, ci pentru necredincioși, în timp ce profeția este un semn nu pentru necredincioși, ci pentru credincioși.

²³Dacă deci întreaga Adunare se strânge împreună și toți vorbesc în limbi, și intră niște simpli ascultători sau necredincioși, oare nu vor spune ei că sunteți nebuni? ²⁴În schimb, dacă toți profetesc și intră un necredincios sau un simplu ascultător, va fi convins de toți că este un păcătos și va fi judecat de toți; ²⁵[astfel] vor fi dezvăluite secretele inimii lui, și el va cădea atunci cu fața la pământ ca să se închine lui Dumnezeu, spunând că *Dumnezeu este cu adevărat în mijlocul vostru.*"

Ordinea din timpul întrunirilor Adunării. Tăcerea femeii

Col.2:5; 1.Tim.2:12-15; 1.Pt.3:1-6

²⁶Ce-i de făcut atunci, fraților? Când vă adunați, fiecare [dintre voi] are un psalm, o învățătură, o revelație, o limbă sau o interpretare. Totul să se facă pentru edificare. ²⁷Dacă cineva vorbește într-o limbă, să vorbească doi – sau cel mult trei –, pe rând, iar cineva să interpreteze. ²⁸Dacă nu există interpret, să tacă în Adunare și să-și vorbească lui însuși și lui Dumnezeu.

²⁹Cât despre profeți, să vorbească doi sau trei, iar alții să le evalueze mesajul. ³⁰Și dacă un membru din asistență are o revelație, primul să tacă. ³¹Într-adevăr, puteți profeți toți unul după altul, pentru ca toți să învețe și toți să fie încurajați. ³²Spiritul profeților este supus profeților, ³³căci Dumnezeu nu e un Dumnezeu al dezordinii, ci al păcii. Ca în toate Adunările sfinților, ³⁴femeile să tacă în Adunări, căci nu le este permis să vorbească în ele, ci trebuie să fie supuse, cum zice și Legea. ³⁵Dacă vor să învețe ceva, să-și întrebe soții acasă, pentru că e rușinos pentru o femeie să vorbească în Adunare.

³⁶Oare Cuvântul lui Dumnezeu a venit la început de la voi? Sau numai la voi a ajuns el? ³⁷Dacă cineva crede că este profet sau spiritual, să recunoască în ceea ce vă scriu o poruncă a Domnului. ³⁸Dar dacă cineva nu recunoaște aceasta, nici el nu va fi recunoscut. ³⁹Astfel deci, frații mei, fiți dornici să profețiți și nu împiedicați vorbirea în limbi, ⁴⁰dar totul să se facă așa cum se cuvine și în ordine.

14:21 *Prin oameni... asculta:* citat din Isaia 28:11-12.

14:25 *Dumnezeu... vostru:* citat din Isaia 45:14, care profetește această reacție din partea popoarelor străine față de Israel.

Mărturia privind învierea lui Cristos Mt.28; Mc.16

15 Fraților, vă reamintesc evanghelia pe care v-am predicat-o, pe care ați primit-o, în care stați ferm. ²Prin ea sunteți și salvați, dacă țineți ferm cuvântul pe care vi l-am predicat, altfel ați crezut în zadar.

³V-am transmis în primul rând mesajul pe care l-am primit și eu: Cristos a murit pentru păcatele noastre, conform Scripturilor; ⁴a fost înmormântat și a înviat a treia zi, conform Scripturilor. ⁵Pe urmă i-a apărut lui Cefa, apoi celor doisprezece. ⁶După aceea a apărut la mai mult de 500 de frați deodată, dintre care cei mai mulți încă trăiesc, iar unii au murit. ⁷După aceea i-a apărut lui Iacob, apoi tuturor apostolilor. ⁸După ei toți mi-a apărut și mie, ca unui copil nenăscut la termen.

⁹Într-adevăr, eu sunt cel mai neînsemnat dintre apostoli și nu merit nici măcar să fiu numit apostol, pentru că am persecutat Biserica lui Dumnezeu. ¹⁰Dar prin grația lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt, iar grația Lui față de mine n-a fost fără rezultat. Dimpotrivă, am lucrat mai mult decât ei toți, totuși nu eu, ci grația lui Dumnezeu care era cu mine. ¹¹Astfel deci, fie eu, fie ei, noi așa predicăm, și voi așa ați crezut.

Învierea morților 2.Tim.2:8; 2:16-18; Lc.20:27-38

¹²Ori, dacă se predică faptul că Cristos a înviat, cum pot spune unii dintre voi că nu există învierea morților? ¹³Dacă nu există o înviere a morților, nici Cristos nu a înviat. ¹⁴Și dacă Cristos n-a înviat, atunci predicarea noastră este în zadar, și la fel e și credința voastră. ¹⁵Suntem găsiți și martori falși față de Dumnezeu, pentru că am depus mărturie contra lui Dumnezeu că L-a înviat pe Cristos. Ori, El n-a făcut-o, dacă morții nu învie.

¹⁶Într-adevăr, dacă morții nu învie, nici Cristos n-a înviat. ¹⁷Ori, dacă Cristos n-a înviat, credința voastră este inutilă, voi sunteți încă în păcatele voastre, ¹⁸și prin urmare cei care au murit în Cristos sunt și ei pierduți. ¹⁹Dacă numai pentru viața aceasta am sperat în Cristos, atunci suntem cei mai de plâns dintre toți oamenii!

²⁰Dar, în realitate, Cristos a înviat, precedându-i astfel pe cei care au murit. ²¹Într-adevăr, întrucât moartea a venit printr-un om, tot printr-un Omⁿ a venit învierea morților. ²²Și așa cum toți mor în Adam, la fel toți vor fi aduși la viață în Cristos, ²³dar fiecare după rangul lui; cel dintâi Cristos, apoi, la venirea Lui, cei care Îi aparțin lui Cristos. ²⁴După aceea vine sfârșitul, când El va da Regatul lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi distrus orice dominație, orice autoritate și orice putere. ²⁵Într-adevăr, El trebuie să domnească până când *îi va fi pus pe toți dușmanii Săi sub picioarele Sale*.ⁿ ²⁶Ultimul dușman care va fi distrus e moartea. ²⁷Dumnezeu, într-adevăr, *a pus totul sub picioarele Sale*.ⁿ Dar când se spune că totul I-a fost supus, este evident că aceasta nu-L include pe Cel care I-a

15:21 *Printr-un om... un Om*: Adam, respectiv Iesus Cristos.

15:25 *Îi va fi pus... Sale*: citat din Psalmul 110:1.

15:27 *A pus... Sale*: citat din Psalmul 8:6.

supus orice lucru. ²⁸Când totul Îi va fi supus, atunci Însuși Fiul Se va su-pune Celui care I-a supus totul, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.

²⁹Dacă ar fi altfel, ce vor face cei care se lasă botezați pentru cei morți? Dacă morții nu învie în niciun caz, de ce se lasă ei botezați în locul lor? ³⁰Iar noi, de ce suntem în pericol tot timpul? ³¹În fiecare zi ris-căm moartea, pe cât este de adevărat, fraților, că voi sunteți motivul meu de laudă în Cristos Iesus, Domnul nostru. ³²Dar dacă din motive ome-nești m-am luptat cu fiarele în Efes, la ce-mi folosește? Dacă morții nu învie, atunci *să mâncăm și să bem, pentru că mâine vom muri!*^m

³³Nu vă înșelați, „anturajele rele distrug obiceiurile bune“. ³⁴Reveniți la bunul vostru simț, cum se cuvine, și nu mai păcătuțiți, căci unii dintre voi nu-L cunosc pe Dumnezeu, spre rușinea voastră o spun.

Corpul spiritual de la înviere Fil.3:20-21; 1.Io.3:2-3

³⁵Dar va zice cineva: „Cum învie morții și cu ce corp vor veni?“ ³⁶Om fără judecată! Ceea ce semeni tu nu prinde viață dacă nu moare. ³⁷Iar ceea ce semeni nu este planta care va fi, ci un simplu grăunte, un grăunte de grâu poate, sau de altceva. ³⁸Apoi Dumnezeu îi dă un corp, așa cum vrea, și fiecărui fel de sămânță un corp al ei propriu.

³⁹Nu orice carne este la fel: oamenii au un fel de carne, animalele au altul, păsările altul, peștii altul. ⁴⁰Există și corpuri cerești și corpuri pământești, dar strălucirea corpurilor cerești este diferită de cea a corpurilor pământești. ⁴¹Alta e strălucirea soarelui, alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor; chiar fiecare stea diferă în strălucire de altă stea.

⁴²La fel este și învierea morților: corpul e semănat muritor și învie nemuritor. ⁴³Este semănat în dezonoare și învie în glorie. E semănat în slăbiciune și învie în putere. ⁴⁴Este semănat corp natural și învie corp spiritual. Dacă există un corp natural, există și unul spiritualⁿ.

⁴⁵Așa și este scris: *Primul om, Adam, a devenit o ființă vie.*ⁿ Ultimul Adam e un Spirit dătător de viață. ⁴⁶Dar mai întâi nu a fost spiritualul, ci naturalul; ceea ce este spiritual vine pe urmă. ⁴⁷Primul om, scos din pământ, e făcut din țărână, al doilea Om, [Domnul,] este din cer. ⁴⁸Așa cum e omul din țărână, așa sunt și oamenii din țărână; și așa cum este Omul ceresc, așa sunt și oamenii cerești. ⁴⁹Și la fel cum am purtat imaginea omului făcut din țărână, la fel vom purta și imaginea Celui care e din cer.

15:32 *Să mâncăm... vom muri*: citat din Isaia 22:13.

15:44 *Natural... spiritual*: literal caracterizat de suflet... caracterizat de Spirit. Noi primim un corp la naștere; creștinii vor primi un corp, tot fizic, asemănător celui al lui Cristos, cu ocazia învierii corpurilor.

15:45 *Primul... vie*: citat din Geneza 2:7.

Transformarea credincioșilor. Victoria asupra morții 1.Tes.4:13

⁵⁰Iată ce vreau să spun, fraților: carnea și sângele nu pot să moște-nească Regatul lui Dumnezeu, și nici ceea ce este muritor nu poate moșteni nemurirea. ⁵¹Iată, vă spun un secret: nu toți vom muri, dar toți vom fi transformați, ⁵²într-o clipă, într-o clipire din ochi, la sunetul ultimei trompete. Trompeta va suna, morții vor învia nemuritori, iar noi vom fi transformați.

⁵³Trebuie într-adevăr ca ceea ce este supus putrezirii să se îmbrace cu neputrezirea, iar ceea ce e muritor să se îmbrace cu nemurirea. ⁵⁴Când ceea ce este supus putrezirii va fi îmbrăcat cu neputrezirea, iar ceea ce e muritor va fi îmbrăcat cu nemurirea, atunci se va împlini acest cuvânt al Scripturii: *Moartea a fost înghițită în victorie.*ⁿ ⁵⁵*Moarte, unde îți este victoria? Moarte, unde îți este acul?*ⁿ ⁵⁶Acul morții e păcatul, iar puterea păcatului este Legea. ⁵⁷Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă victoria prin Domnul nostru Iesus Cristos!

⁵⁸Astfel, frații mei iubiți, fiți fermi, de neclintit, făcând totdeauna mai mult decât destul în lucrarea Domnului, pentru că știți că munca voastră nu este fără rezultat în Domnul.

Colecta strânsă pentru credincioșii din Ierusalim 2.Cor.8 și 9

16 În ceea ce privește colecta pentru sfinți, faceți și voi cum am îndrumat Adunările din Galația: ²fiecare dintre voi, duminica, să pună deoparte acasă o sumă de bani în funcție de venitul lui, ca să nu se facă colectele atunci când voi veni eu. ³Când voi sosi, îi voi trimite cu scrisori de recomandare pe cei pe care i-ați aprobat să ducă darul vostru la Ierusalim. ⁴Dacă mi se va părea potrivit să merg și eu, vor merge cu mine.

Chestiuni personale și îmbărbătare finală 1.Tes.5:5-13

⁵După ce voi trece prin Macedonia voi veni la voi, căci intenționez să trec prin Macedonia. ⁶Este posibil să rămân câțva timp la voi sau chiar să petrec acolo iarna, ca să mă ajutați să-mi continui călătoria, oriunde aș merge. ⁷Nu vreau să vă văd acum doar în trecere, ci sper să rămân câțva timp la voi, dacă îmi va permite Domnul. ⁸Totuși, voi rămâne în Efes până la Cincizecime, ⁹căci mi s-a deschis larg o ușă pentru o lucrare efecace, și adversarii sunt numeroși.

¹⁰Dacă vine Timotei, vedeți să fie fără teamă printre voi, căci el face lucrarea Domnului, ca și mine. ¹¹Nimeni deci să nu-l disprețuiască. Ajutați-l să-și continue în pace călătoria de întoarcere la mine, căci îl aștept cu frații. ¹²Cât despre fratele Apolo, l-am încurajat mult să vină la voi cu

---

15:54 *Moartea... victorie:* aluzie la Isaia 25:8.

15:55 *Moarte... acul:* citat din Osea 13:14. Acul este ca cel al albinelor, scorpionilor, lăcustelor. Întrucât el rănește și chiar producea moartea, Paul îi atribuie morții, personificate, un ac, adică o armă mortală (păcatul este cauza morții și pedepsei, versetul 56).

frații, dar nu era deloc dorința lui să vină acum, însă va veni când va avea ocazia.

¹³Fiți vigilenți! Stați fermi în credință! Fiți curajoși! Întăriți-vă! ¹⁴Tot ce faceți să fie făcut cu iubire!

¹⁵Vă îndemn, fraților – știți că familia lui Ștefana este primul rod al Ahaieiⁿ și că s-a consacrat în serviciul sfinților – ¹⁶supuneți-vă unor astfel de oameni, ca și tuturor celor care lucrează și se ostenesc cu ei!

¹⁷Mă bucur de prezența lui Ștefana, a lui Fortunatus și a lui Ahaicus, pentru că au suplinit absența voastră. ¹⁸Ei au înviorat spiritul meu și al vostru. De aceea, apreciați asemenea oameni!

¹⁹Adunările din Asia vă salută. Aquila și Prisca, împreună cu Adunarea care se strânge în casa lor, vă salută călduros în Domnul. ²⁰Toți frații vă salută. Salutați-vă unul pe altul cu un sărut sfânt! ²¹Eu, Paul, vă salut cu propria mea mână.

²²Dacă cineva nu-L iubește pe Domnul [Iesus Cristos], să fie blestemat! Maranata.ⁿ ²³Grația Domnului Iesus [Cristos] să fie cu voi! ²⁴Iubirea mea este cu voi toți în Cristos Iesus.

16:15 *Ahaia*: provincia a cărei capitală era orașul Corint.

16:22 *Maranata*: expresie aramaică însemnând *Domnul vine* sau *vino, Doamne!*

A doua scrisoare a lui Paul către Corinteni

A doua scrisoare adresată corintenilor a fost redactată de apostolul Paul cam prin 55-57 d.Cr. Paul își dă osteneala, cu răbdare și iubire, să-i ducă mai departe pe credincioșii din Corint și să combată atitudini greșite, ca și calomniile îndreptate împotriva persoanei sale.

Introducere și salut

1 Paul, apostol al lui Iesus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către Adunarea lui Dumnezeu care este în Corint și către toți sfinții¹ care sunt în toată Ahaia: ²grație și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iesus Cristos!

Necaz și mângâiere în lucrarea apostolului 2.Cor.4:8-18; 2.Tim.2:8

³Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iesus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeu oricărei încurajări! ⁴El ne încurajează în orice necaz al nostru, ca să-i putem încuraja pe cei care sunt în orice necaz cu încurajarea pe care o primim noi înșine de la Dumnezeu. ⁵Într-adevăr, așa cum suferințele lui Cristos sunt ale noastre din abundență, tot astfel, prin Cristos, este abundență și încurajarea noastră.

⁶Dacă suntem în necaz, este pentru încurajarea și salvarea voastră; dacă suntem încurajați, e pentru încurajarea voastră, care se arată eficientă în răbdarea acelorași suferințe ca cele pe care le îndurăm și noi. ⁷Iar speranța noastră cu privire la voi este fermă, pentru că știm că dacă aveți parte de suferințe, aveți parte și de încurajare.

⁸Nu dorim să fiți neinformați, fraților, de necazul care a dat peste noi în Asia, pentru că am fost copleșiți la extrem, dincolo de puterile noastre, așa încât am pierdut și speranța de a rămâne în viață. ⁹Într-adevăr, în inima noastră am simțit sentința de moarte, ca să nu ne mai punem încrederea în noi înșine, ci în Dumnezeu, care învie morții. ¹⁰El ne-a scăpat dintr-un așa mare pericol de moarte și încă ne va scăpa. Da, avem în El această speranță că încă ne va scăpa, ¹¹în timp ce ne veți ajuta la aceasta prin rugăciune. Atunci mulți vor mulțumi cu privire la noi pentru darul care ni s-a acordat ca răspuns la rugăciunile multora.

Apărare contra reproșurilor. Sinceritatea apostolului și promisiunile lui Dumnezeu 1.Tes.2:3-12; 1.Cor.4:18-21; 16:5-7

¹²Într-adevăr, iată motivul nostru de laudă și mărturia conștiinței noastre: ne-am comportat în lume, și mai ales față de voi, cu simplitatea și sinceritatea care vin de la Dumnezeu, nu cu o înțelepciune omenească, ci în grația lui Dumnezeu. ¹³Noi nu vă scriem altceva decât ce citiți și în-

1:1 Sfinți: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

țelegeți, și sper că veți înțelege pe deplin, ¹⁴întrucât ați și înțeles parțial că noi suntem motivul vostru de mândrie, așa cum și voi veți fi al nostru, în ziua Domnului nostru Iesus.

¹⁵Cu această siguranță voiam mai întâi să vin la voi, ca să beneficiați de două ori. ¹⁶Voiam să trec pe la voi în drum spre Macedonia, apoi să revin din Macedonia la voi și să fiu trimis de voi în Iudeea. ¹⁷Plănuind lucrul acesta, am dat deci dovadă de iresponsabilitate sau îmi fac planurile în mod omenesc, cu rezultatul că în mine sunt „da, da” și „nu, nu” în același timp?

¹⁸Dar, pe cât de adevărat este că Dumnezeu e fidel, mesajul nostru pentru voi nu este „da” și „nu”. ¹⁹Într-adevăr, Fiul lui Dumnezeu, Iesus Cristos, care a fost predicat în mijlocul vostru de către mine, Silvanus și Timotei, nu a fost „da” și „nu”. Dimpotrivă, în El nu este decât „da”. ²⁰Căci indiferent câte sunt promisiunile lui Dumnezeu, ele sunt „da” în Cristos. De aceea, prin El este și „amen”-ul spus de noi pentru gloria lui Dumnezeu. ²¹Ori, Cel care ne întărește cu voi în Cristos și care ne-a uns e Dumnezeu; ²²El ne-a și sigilat cu sigiliul Său și ne-a dat Spiritul în inimă ca o garanție.

²³Cât despre mine, Îl iau pe Dumnezeu ca martor asupra vieții mele că pentru a vă menaja nu m-am mai întors în Corint. ²⁴Nu că am vrea să dominăm peste credința voastră, ci mai degrabă să contribuim la bucuria voastră, căci sunteți fermi în credință.

2 Am decis deci în mine însumi să nu mă întorc la voi în întristare. ²Într-adevăr, dacă eu vă întristez, cine poate să mă înveselească dacă nu cel pe care l-am întristat? ³Am scris așa cum am făcut-o pentru a nu fi întristat, la sosirea mea, de cei care ar fi trebuit să mă bucure, pentru că am încredere în voi toți că bucuria mea este bucuria voastră a tuturor. ⁴Căci v-am scris cu multă durere și neliniște a inimii și cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să știți ce iubire debordantă am față de voi.

Iertare pentru cei vinovați 2. Cor. 7:5-16; Lc. 17:3

⁵Dacă cineva a fost un motiv de întristare, nu pe mine m-a întristat, ci pe voi toți, cel puțin într-o anumită măsură, ca să nu spun prea mult. ⁶Pedeapsa dată de majoritatea dintre voi este suficientă pentru acest om. ⁷Acum, dimpotrivă, ar trebui mai degrabă să-l iertați și să-l încurajați, ca să nu fie copleșit de prea multă întristare.

⁸De aceea, vă îndemn să-l asigurați de iubirea voastră față de el, ⁹căci de aceea v-am și scris: ca să știu, punându-vă la încercare, dacă sunteți ascultători în toate lucrurile. ¹⁰Ori, pe cine iertați voi, îl iert și eu. Și într-adevăr, ce am iertat, dacă am avut ceva să iert, am făcut-o din cauza voastră, în prezența lui Cristos, ¹¹ca să nu ne păcălească Satan, pentru că știm foarte bine ce planuri are.

Lucrarea apostolului de predicare a evangheliei

¹²Când am sosit în Troas pentru a predica evanghelia lui Cristos, deși îmi deschisese acolo o ușă, ¹³n-am avut liniște în spiritul meu, pentru că nu l-am găsit pe fratele meu Titus. De aceea, mi-am luat rămas-bun de la ei și m-am dus în Macedonia.

¹⁴Dar mulțumiri să-I fie aduse lui Dumnezeu, care ne face totdeauna să triumfăm în Cristos și care răspândește pretutindeni, prin noi, parfumul cunoașterii Lui! ¹⁵Într-adevăr, noi suntem pentru Dumnezeu mirosul plăcut al lui Cristos printre cei care sunt salvați și printre cei care pier: ¹⁶pentru unii, un miros de moarte care duce la moarte, pentru alții, un miros de viață care duce la viață. Și cine este la înălțimea însărcinării? ¹⁷Într-adevăr, noi nu falsificăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac alții, ci vorbim cu sinceritate, din partea lui Dumnezeu, în Cristos și înaintea lui Dumnezeu.

3 Începem oare din nou să ne recomandăm singuri? Sau avem nevoie, ca unii, de scrisori de recomandare pentru voi, sau din partea voastră? ²Voi sunteți scrisoarea noastră, scrisă în inima noastră, cunoscută și citită de toți oamenii. ³Este limpede că sunteți o scrisoare a lui Cristos, rezultatul lucrării noastre, scrisă nu cu cerneală, ci cu Spiritul Dumnezeului cel viu, nu pe table de piatră, ci pe table care sunt inimi omenești.

⁴O asemenea încredere avem, prin Cristos, înaintea lui Dumnezeu. ⁵Nu spun că suntem capabili, prin noi înșine, să considerăm ceva ca venind de la noi înșine. Capacitatea noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu. ⁶El ne-a și făcut în stare să fim servitorii unui nou legământ, nu al literei, ci al Spiritului; căci litera ucide, dar Spiritul dă viață.

Gloria noului legământ. Lucrarea dreptitudinii

⁷Ori, dacă lucrarea morțiiⁿ, gravată cu litere pe pietre, a fost glorioasă, până acolo că israeliții nu puteau să-și ațintească privirile asupra feței lui Moise, din cauza gloriei care îi radia pe față, și care totuși era trecătoare, ⁸cu cât mai glorioasă va fi lucrarea Spiritului! ⁹Pentru că, dacă în lucrarea ce aduce condamnare era glorie, lucrarea ce aduce dreptitudine abundă și mai mult în glorie, ¹⁰iar ceea ce odată a avut glorie și-a pierdut gloria, din cauza gloriei mai mari. ¹¹Dacă ceea ce era trecător a venit cu glorie, cu atât mai mult ceea ce rămâne a venit în glorie.

¹²Deci, întrucât avem o asemenea speranță, lucrăm cu mare îndrăzneală, ¹³nu ca Moise, care și-a pus un văl peste față pentru a împiedica poporul Israel să se uite la ea, în timp ce strălucirea ei trecea. ¹⁴Dar mintea lor era închisă. Până în ziua de astăzi, același văl rămâne neridicat când citesc ei din Vechiul Legământ, pentru că doar în Cristos acest văl este dat la o parte. ¹⁵Până astăzi, oricând e citit Moise, pe mintea lor este un văl, ¹⁶dar atunci când cineva se întoarce la Domnul, vălul e dat la o

---

3:7 *Lucrarea morții*: legea promulgată de Moise era purtătoare de moarte, căci nimeni nu este în stare prin sine însuși să-i împlinească cerințele; fiecare merită deci condamnarea la moarte.

parte.

¹⁷Domnul este Spirit, iar acolo unde e prezent Spiritul Domnului este libertate. ¹⁸Noi toți, cu fețe neacoperite, vedem gloria Domnului, ca într-o oglindă, și suntem transformați în asemănarea Sa din glorie în glorie"; aceasta vine de la Domnul, care este Spirit.

Sinceritatea și puterea predicării evangheliei 1.Tes.2:1

4 De aceea, întrucât prin îndurarea lui Dumnezeu avem această lucrare, nu ne pierdem curajul, ²ci am renunțat la faptele ascunse din cauza rușinii, nu ne purtăm cu viclenie, nici nu falsificăm Cuvântul lui Dumnezeu. Dimpotrivă, prin declararea pe față a adevărului ne recomandăm pe noi înșine conștiinței oricărui om înaintea lui Dumnezeu.

³Dacă evanghelia noastră este ascunsă, e ascunsă pentru cei aflați pe calea pierzării, ⁴pentru cei necredincioși, a căror minte a orbit-o dumnezeul acestei lumi, ca să nu vadă lumina evangheliei gloriei lui Cristos, care este imaginea lui Dumnezeu. ⁵Noi nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Iesus Cristos ca Domn, iar pe noi înșine ca sclavii voștri din cauza lui Iesus.

⁶Pentru că Dumnezeu, care a spus: „Lumina să strălucească din întuneric”⁶, este Cel care a strălucit în inima noastră, ca să ne dea lumina cunoașterii gloriei lui Dumnezeu în Persoana lui Iesus Cristos.

O comoară în vase de lut 2.Cor.6:3-10; 1:5-11; 2.Tim.2:8-11

⁷Dar noi avem această comoară în vase de lut, pentru ca această putere extraordinară să fie văzută că vine de la Dumnezeu și nu de la noi. ⁸Suntem presați din toate părțile, dar nu zdrobiți; neliniștiți, dar nu disperați; ⁹persecutați, dar nu abandonați; doborâți la pământ, dar nu distruși. ¹⁰Purtăm totdeauna în corpul nostru agonia [Domnului] Iesus, pentru ca și viața lui Iesus să fie arătată clar în corpul nostru. ¹¹Într-adevăr, noi care trăim suntem fără încetare dați la moarte din cauza lui Iesus, pentru ca și viața lui Iesus să fie arătată clar în corpul nostru muritor. ¹²Astfel, moartea este la lucru în noi, iar viața în voi.

¹³Și cum avem același spirit de credință conform cu ceea ce este scris: *Am crezut, de aceea am vorbit,*¹³ și noi credem, și de aceea vorbim. ¹⁴Știm într-adevăr că Cel care L-a înviat pe Domnul Iesus ne va învia și pe noi cu Iesus și ne va duce împreună cu voi să stăm înaintea Lui. ¹⁵Da, toate acestea se întâmplă din cauza voastră, pentru ca grația, care se răspândește la tot mai mulți oameni, să facă să abunde aducerea de mulțumiri spre gloria lui Dumnezeu.

3:18 *Din glorie în glorie*: adică progresând în sfințenie sau trecând de la gloria pământească la gloria viitoare.

4:6 *Lumina... întuneric*: aluzie la Geneza 1:3 (povestirea creației).

4:13 *Am crezut... vorbit*: citat din Psalmul 116:10.

Necaz trecător și glorie eternă Rom.8:17-18

¹⁶De aceea, noi nu ne pierdem curajul. Și chiar dacă ființa noastră exterioară se distruge, ființa noastră interioară este reînnoită din zi în zi. ¹⁷Într-adevăr, dificultățile noastre ușoare din prezent produc pentru noi o greutate eternă de glorie, cu mult dincolo de orice comparație. ¹⁸Astfel, noi nu privim la ce este vizibil, ci la ce e invizibil, căci realitățile vizibile sunt trecătoare, pe când cele invizibile sunt eterne.

5 Noi știm, într-adevăr, că dacă cortul nostru pământesc în care trăim este distrus, avem o clădire de la Dumnezeu, o casă eternă în cer, neconstruită de mâini omenești. ²Și oftăm în acest cort, cu dorința arzătoare să ne îmbrăcăm cu locuința noastră cerească, ³întrucât, după ce am fost astfel îmbrăcați, nu vom fi găsiți goi. ⁴Într-adevăr, în timp ce suntem în acest cort oftăm, copleșiți, pentru că nu vrem să ne dezbrăcăm, ci dimpotrivă să ne îmbrăcăm, astfel încât ce e muritor să fie înghițit de viață. ⁵Și Cel care ne-a pregătit pentru aceasta este Dumnezeu, care ne-a dat Spiritul ca garanție.

⁶Noi suntem deci totdeauna încrezători și știm că, atâta timp cât suntem acasă în corp, suntem departe de Domnul, ⁷căci umblăm prin credință și nu prin vedere. ⁸Da, suntem încrezători și ne-ar plăcea mai mult să părăsim acest corp și să ne ducem acasă la Domnul. ⁹Și astfel, ne străduim să-I fim plăcuți, fie că trăim în acest corp, fie că îl părăsim. ¹⁰Într-adevăr, toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, ca fiecare să primească ce merită pentru ceea ce a făcut în timp ce era în corp, fie bine, fie rău.

Lucrarea de împăcare Io.3:16-18; 1.Tim.2:3-7; Rom.5:1-11

¹¹Astfel deci, întrucât știm ce este teama de Domnul, încercăm să-i convingem pe oameni. E limpede pentru Dumnezeu ceea ce suntem noi și sper că este limpede și pentru conștiința voastră. ¹²Noi nu ne recomandăm din nou față de voi, ci vă dăm o ocazie de a avea un motiv de laudă cu privire la noi, ca să puteți răspunde celor care se laudă cu ce se vede și nu cu ce este în inimă. ¹³Într-adevăr, dacă nu suntem întregi la minte, e pentru Dumnezeu; dacă suntem întregi la minte este pentru voi.

¹⁴Iubirea lui Cristos ne constrânge, întrucât suntem convinși că Unul a murit pentru toți și de aceea toți au murit. ¹⁵El a murit pentru toți, pentru ca cei vii să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel care a murit și a înviat pentru ei.

¹⁶Astfel, de acum noi nu mai privim pe nimeni din punct de vedere lumesc. Și chiar dacă odată L-am cunoscut pe Cristos în acest fel, acum nu-L mai cunoaștem așa. ¹⁷De aceea, dacă cineva este în Cristos, e o creație nouă. Lucrurile vechi s-au dus; iată, toate lucrurile au devenit noi.

¹⁸Toate acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu Sine prin [Iesus] Cristos și care ne-a dat lucrarea de împăcare: ¹⁹adică Dumnezeu împăca lumea cu Sine în Cristos, nemaiimputându-le oamenilor greșe-

lile, și ne-a încredințat nouă cuvântul împăcării.²⁰ Noi suntem deci niște ambasadori pentru Cristos, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi. Vă implorăm în numele lui Cristos: lăsați-vă împăcați cu Dumnezeu!²¹ [Într-adevăr,] pe Cel care n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să devenim în El dreptitudinea lui Dumnezeu.

Dedicarea și fidelitatea apostolului

1. Tes. 2:1-13; 2. Tim. 3:10-11; 2. Cor. 11:23-30; Fap. 20:18-35

6 Întrucât noi lucrăm cu Dumnezeu, vă îndemnăm să nu primiți grația lui Dumnezeu în zadar.² Într-adevăr, El spune: *În momentul favorabil te-am ascultat, iar în ziua salvării te-am ajutat.*ⁿ Iată, acum este momentul favorabil; iată, acum e ziua salvării.

³Noi nu vrem să fim un obstacol în nimic și pentru nimeni, ca lucrarea noastră să fie fără reproș. ⁴Dimpotrivă, ne recomandăm pe noi înșine în orice privință ca niște servitori ai lui Dumnezeu printr-o mare perseverență în suferințe, în nevoi, în chinuri, ⁵sub lovituri, în închisori, răskoale, munci obositoare, în lipsă de somn și de hrană, ⁶în puritate, în cunoștință, în răbdare, în bunătate, prin Spiritul Sfânt, printr-o iubire sinceră, ⁷prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptitudinii din mâna dreaptă și din cea stângă; ⁸prin glorie și dezonoare, printr-o reputație bună și o reputație proastă; suntem considerați ca niște impostori, deși spunem adevărul; ⁹ca niște necunoscuți, deși bine cunoscuți; ca murind, și totuși iată că trăim. Suntem ca niște condamnați, și totuși nu dați la moarte; ¹⁰ca niște întristați, și totuși suntem totdeauna veseli; ca niște săraci, și totuși îi îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, și totuși posedând totul.

¹¹V-am vorbit pe față, corintenilor, inima noastră vă stă larg deschisă.

¹²Noi vă cuprindem cu o mare afecțiune, dar voi nu ne dați loc în inima voastră. ¹³Ca să mă răsplățiți – vă vorbesc ca unor copii – lărgiți-vă și voi inima!

Chemarea lui Dumnezeu la separare

1. Cor. 10:14-22; Ef. 5:5-11; Ap. 18:4

¹⁴Nu vă înjugați în mod inegal cu cei necredincioși! Ce are de-a face dreptitudinea cu nelegiuirea? Sau ce au în comun lumina și întunericul? ¹⁵Ce armonie există între Cristos și diavol? Sau ce comuniune are un credincios cu un necredincios? ¹⁶Ce acord este între templul lui Dumnezeu și idoli? Într-adevăr, noi suntem Templul Dumnezeului cel viu, cum a zis Dumnezeu: „*Voi locui și voi umbla în mijlocul lor; voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.*” ¹⁷De aceea, *ieșiți din mijlocul lor și separați-vă, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și Eu vă voi*

6:2 În momentul... *ajutat*: citat din Isaia 49:8.

6:16 *Voi locui... poporul Meu*: citat din Levitic 26:11-12.

*primi.*ⁿ ¹⁸*Voi fi pentru voi un Tată, iar voi veți fi pentru Mine niște fii și fiice*“; ⁿ zice Domnul atotputernic.

7 Iubiților, întrucât avem aceste promisiuni, să ne purificăm de tot ce ne pângărește corpul și spiritul, ducându-ne sfințenia până la capăt în teamă de Dumnezeu.

Bucuria apostolului pentru căința celor din Adunare 1. Tes. 3:5-9

²Faceți-ne un loc în inima voastră! N-am făcut rău nimănui, n-am ruinat pe nimeni, n-am exploatat pe nimeni. ³Nu vorbesc astfel ca să vă condamn, căci am spus deja că sunteți în inimile noastre, astfel încât să murim cu voi și să trăim cu voi. ⁴Am o mare încredere în voi; am toate motivele să fiu mândru de voi; sunt mult încurajat, debordând de bucurie în toate dificultățile noastre.

⁵Într-adevăr, de la sosirea noastră în Macedonia, n-am cunoscut odihna; eram dimpotrivă presați din toate părțile; lupte în afară, temeri înăuntru. ⁶Dar Dumnezeu, care-i mângâie pe cei abătuți, ne-a încurajat prin venirea lui Titus, ⁷și nu numai prin venirea lui, ci și prin încurajarea pe care a primit-o de la voi. El ne-a povestit despre dorul vostru, despre lacrimile voastre, despre zelul vostru pentru mine, astfel încât bucuria mea a fost cu atât mai mare.

⁸Chiar dacă v-am întristat prin scrisoarea mea, nu regret. Și chiar dacă am regretat – căci văd că această scrisoare v-a întristat, deși doar pentru un timp –, ⁹mă bucur acum, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că întristarea voastră v-a făcut să vă schimbați atitudinea, căci ați fost întristați după voia lui Dumnezeu, ca să nu suferiți nicio pierdere prin noi. ¹⁰Într-adevăr, întristarea după voia lui Dumnezeu produce o pocăințăⁿ care conduce la salvare și care nu se regretă niciodată, în timp ce întristarea lumii produce moartea. ¹¹Aceeași întristare după voia lui Dumnezeu, vedeți ce sânguință a produs în voi! Ce dezvinovățire, ce indignare, ce teamă, ce dorință arzătoare, ce zel, ce pedepsire a răului comis! Ați dovedit în orice privință că erați nevinovați în această chestiune.

¹²Deci, dacă v-am scris, n-a fost nici din cauza celui care a comis răul, nici din cauza celui care l-a suferit, ci ca sânguința voastră pentru noi să fie făcută evidentă printre voi înaintea lui Dumnezeu. ¹³Iată de ce am fost încurajați. Dar pe lângă încurajarea noastră, ne-am bucurat cu mult mai mult de bucuria lui Titus, pentru că spiritul lui a fost înviorat de voi toți. ¹⁴Dacă m-am lăudat puțin cu voi înaintea lui, n-am avut de ce să roșesc, ci, așa cum tot ce v-am spus s-a dovedit adevărat, tot așa și lauda noastră cu voi înaintea lui Titus s-a dovedit adevărată. ¹⁵Și afec-

6:17 *Ieșiți... vă voi primi*: citat din Isaia 52:11 și Ezechiel 20:41.

6:18 *Voi fi... fiice*: adaptare din 2. Samuel 7:14.

7:10 *Pocăință*: același cuvânt grec ca *schimbarea de atitudine* (versetul 9); denotând o schimbare a gândirii, el face referire la o transformare radicală a persoanei, care renunță la atitudinile ei greșite pentru a adopta un nou comportament și o nouă perspectivă, conforme voii lui Dumnezeu.

țiunea lui pentru voi este cu atât mai mare când își amintește de ascultarea voastră a tuturor și de primirea pe care i-ați făcut-o cu teamă și profund respect. ¹⁶Mă bucur că în toate pot avea încredere în voi.

Colecta pentru Adunarea din Ierusalim Fap.11:27-29

8Acum, fraților, dorim să vă facem cunoscută grația pe care Dumnezeu a dat-o Adunărilor din Macedonia: ²chiar în mijlocul mării încercări a suferinței lor, bucuria lor debordantă și sărăcia lor profundă au făcut să se reverse bogăția dărnicii lor. ³Depun mărturie că ei au dat de bunăvoie, după mijloacele lor și chiar dincolo de mijloacele lor, ⁴și ne-au cerut cu multă insistență favoarea de a lua parte la această lucrare pentru sfinți. ⁵Ei au făcut nu doar ce așteptam noi, ci s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului, apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu. ⁶Prin urmare, l-am îndemnat pe Titus ca, așa cum începuse deja, să ducă la bun sfârșit și la voi această lucrare de dărnicie. ⁷Dar așa cum excelați în toate: în credință, în vorbire, în cunoștință, în orice fel de zel și în iubirea voastră pentru noi, vedeți să excelați și în această lucrare de binefacere.

⁸Nu vă spun aceasta ca să vă dau un ordin, ci ca să pun la încercare sinceritatea iubirii voastre prin exemplul zelului altora. ⁹Într-adevăr, voi cunoașteți grația Domnului nostru Iesus Cristos: de dragul vostru, El a devenit sărac, deși era bogat, pentru ca voi, prin sărăcia Lui, să vă îmbogățiți. ¹⁰Și îmi dau părerea în această privință, căci aceasta este în avantajul vostru, pentru că de anul trecut ați fost primii nu numai ca să faceți o colectă, ci să și aveți dorința de a o face. ¹¹Acum terminați lucrarea, pentru ca realizarea ei în funcție de mijloacele voastre să corespundă entuziasmului cu care ați dorit s-o faceți. ¹²Căci dacă există entuziasm, darul este primit potrivit cu ce are cineva, nu cu ce nu are.

¹³Dorința noastră nu este ca alții să fie ușurați, în timp ce voi sunteți împovărați, ci să fie egalitate: ¹⁴în împrejurările actuale, surplusul vostru va completa lipsurile lor, pentru ca și surplusul lor să completeze lipsurile voastre, ca să fie o egalitate, ¹⁵după cum este scris: *Cine adunase mult nu avea surplus, iar cine adunase puțin nu ducea lipsă.*ⁿ

Trimiterea lui Titus și a altor frați 1. Cor. 16:1-4; 2. Cor. 9:1-5

¹⁶Îi mulțumesc lui Dumnezeu, care a pus în inima lui Titus același zel pentru voi. ¹⁷Într-adevăr, el nu numai că a acceptat îndemnul nostru, ci a plecat la voi mai zelos și din proprie inițiativă. ¹⁸Îl trimitem cu el pe fratele care este lăudat de toate Adunările din cauza predicării evangheliei. ¹⁹Mai mult, el a fost ales de Adunări ca să fie tovarășul nostru de drum în acest gest de dărnicie, pe care îl îndeplinim spre gloria Domnului Însuși și ca dovadă a dorinței noastre de a ajuta. ²⁰Vrem să evităm orice critică în privința acestui dar generos administrat de noi, ²¹căci avem grijă să facem ce este bine nu numai înaintea Domnului, ci și înă-

între oamenii.

²²Îi trimitem cu ei pe fratele nostru, care ne-a dovedit adesea în multe feluri că este zelos, dar acum și mai zelos, din cauza mării lui încrederi în voi. ²³În ce-l privește pe Titus, el este partenerul meu și colaboratorul meu pentru voi; cât despre frații noștri, ei sunt trimișii Adunărilor, gloria lui Cristos. ²⁴În fața Adunărilor, dați-le deci dovada iubirii voastre și arătați-le că avem motiv să fim mândri de voi.

Roadele generozității

9Nu este nevoie să vă scriu despre această lucrare față de sfinți. ²Eu cunosc într-adevăr tragerea voastră de inimă cu care mă laud în fața macedonenilor afirmând că Ahaia este gata încă de anul trecut, și zelul vostru i-a stimulat pe cei mai mulți dintre ei. ³Îi trimit însă pe frați pentru ca lauda noastră să nu fie dezmințită în această privință și să fiți gata, așa cum am spus. ⁴Dacă macedonenii vin cu mine și vă găsesc nepregătiți, noi – ca să nu mai spun despre voi – am fi făcuți de rușine cu privire la această încredere. ⁵Am considerat deci necesar să-i îndemn pe frați să se ducă la voi înainte de mine ca să pregătească darul generos pe care l-ați promis deja, pentru ca în felul acesta să fie gata ca un dar generos, nu ca unul dat în silă.

Cine seamănă din belșug va secera din belșug

⁶Să știți: cine seamănă puțin va secera puțin, iar cine seamănă din belșug va secera din belșug. ⁷Fiecare să dea așa cum și-a propus în inimă, fără regret sau împotriva voinței lui, căci Dumnezeu îl iubește pe datoritorul voios. ⁸Dumnezeu poate să vă dea din abundență orice binecuvântări pământești, pentru ca, având totdeauna tot ce aveți nevoie, să aveți cu prisosință pentru orice lucrare bună, ⁹după cum este scris: *Și-a împărțit binefacerile, a dat celor săraci, dreptitudinea lui rămâne pentru totdeauna.*ⁿ

¹⁰Cel care *furnizează sămânța semănătorului și pâinea pentru hrana lui*ⁿ vă va furniza și vă va înmulți sămânța, și va face să crească roadele dreptitudinii voastre; ¹¹veți fi îmbogățiți din orice punct de vedere pentru orice fel de dărnicie care, prin noi, va produce mulțumiri aduse lui Dumnezeu. ¹²Într-adevăr, ajutorul dat de această colectă nu numai că împlinește nevoile sfinților, ci se și revarsă prin multe mulțumiri aduse lui Dumnezeu. ¹³Din cauza dovezii date de această lucrare, ei Îl vor glorifica pe Dumnezeu pentru ascultarea care însoțește mărturisirea de către voi a evangheliei lui Cristos și pentru generozitatea contribuției voastre față de ei și față de toți, ¹⁴în timp ce și ei, prin rugăciune pentru voi, nu mai pot de dorul vostru, datorită grației extrem de mari pe care v-a dat-o Dumnezeu. ¹⁵Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Său de nedescris!

9:9 *Și-a împărțit... totdeauna:* citat din Psalmul 112:9.

9:10 *Furnizează... hrana lui:* citat din Isaia 55:10.

Paul își apără apostolatul 1. Cor. 2:1-5; Rom. 15:17-19

10 Eu însumi, Paul, vă îndemn, prin blândețea și bunătatea lui Cristos, eu, care sunt „umil“ când sunt față în față cu voi, dar „curajos“ când sunt departe de voi; ²vă rog ca, atunci când voi veni, să nu trebuiască să fiu tot atât de „curajos“ cât mă aștept să fiu față de unii care cred că noi trăim după standardele acestei lumi!

³Căci deși trăim în lume, nu ne luptăm cum o face lumea. ⁴Într-adevăr, armele cu care luptăm nu sunt omenești, ci sunt puternice prin Dumnezeu pentru demolarea fortărețelor; noi demolăm argumentele ⁵și orice obstacol care se ridică cu aroganță împotriva cunoașterii lui Dumnezeu, și luăm captiv orice gând ca să-l ducem la ascultarea de Cristos. ⁶Și suntem gata să pedepsim orice neascultare, de îndată ce ascultarea voastră va fi deplină.

⁷Voi vă uitați doar la suprafața lucrurilor. Dacă cineva este convins că e al lui Cristos, ar trebui să ia din nou în considerare faptul că așa cum este el al lui Cristos, tot așa suntem și noi.

⁸Și chiar dacă m-aș lăuda ceva mai mult cu autoritatea pe care ne-a dat-o Domnul pentru edificarea și nu pentru dărâmarea voastră, n-aș fi făcut de rușine. ⁹Nu vreau să par că încerc să vă îngrozesc prin scrisorile mele. ¹⁰Vă scriu astfel pentru că se spune: „Scrisorile lui sunt cu greutate și puternice, dar în persoană este slab, iar vorbirea lui e vrednică de dispreț“. ¹¹Un asemenea om ar trebui să ia în considerare faptul că așa cum suntem în cuvântul nostru scris când suntem absenți, tot așa vom fi și în acțiunile noastre când vom fi prezenți.

¹²Noi n-am îndrăzni să ne declarăm egali sau să ne comparăm cu unii dintre cei care se recomandă singuri. Dar, de fapt, măsurându-se după propriile lor standarde și comparându-se cu ei înșiși, nu se arată prea inteligenți. ¹³Cât despre noi, nu ne lăudăm în mod exagerat, ci numai în limita câmpului de acțiune pe care ni l-a repartizat Dumnezeu făcându-ne să ajungem până la voi.

¹⁴Căci nu ne depășim limitele, ca și cum n-am fi ajuns până la voi, căci într-adevăr până la voi am ajuns cu evanghelia lui Cristos. ¹⁵Nu ne lăudăm în mod exagerat, adică cu ostenele altora, ci speranța noastră este ca, pe măsură ce crește credința voastră, să ne vedem lucrarea crescând și mai mult între voi, în propriul nostru câmp de acțiune. ¹⁶Vom putea atunci să evanghelizăm regiunile situate dincolo de voi, fără să ne lăudăm cu o lucrare deja făcută de alții în propriul lor câmp de acțiune.

¹⁷Dar, *cine se laudă să se laude în Domnul.*ⁿ ¹⁸Într-adevăr, nu cel care se recomandă singur este aprobat, ci cel pe care îl recomandă Domnul.

Lucrarea lui Paul și înșelarea prin falșii apostoli

Gal.1:6-9; 3:1; 4:9-20; 2.Cor.12:11-15; Mt.7:15-20; Rom.16:17-18

1 De-ați putea suporta din partea mea un pic de nebunie! Dar de fapt faceți aceasta. ²Într-adevăr, sunt gelos pentru voi cu o gelozie divină, căci v-am logodit cu un singur soț ca să vă prezint lui Cristos ca o fecioară pură. ³Mi-e teamă însă că, așa cum șarpele a înșelat-o pe Eva cu viclenia lui, gândurile voastre să nu se corupă și să se abată de la simplitatea și puritatea față de Cristos.

⁴Într-adevăr, dacă vine cineva să vă predice un alt Iesus decât Cel pe care L-am predicat noi sau dacă primiți un alt spirit decât Cel pe care L-ați primit sau o altă evanghelie decât cea pe care ați acceptat-o, îl suportați foarte bine.

⁵Ori, eu consider că n-am fost în nimic inferior acestor super-apostoli. ⁶Dacă sunt incompetent în ce privește vorbirea, totuși nu sunt așa și în ce privește cunoștința, și v-am arătat limpede lucrul acesta în orice pricină.

⁷Sau am comis oare un păcat umilindu-mă pe mine însumi pentru ca voi să fiți înălțați când v-am predicat în mod gratuit evanghelia lui Dumnezeu? ⁸Am „prădat“ alte Adunări, primind de la ele o plată pentru a vă servi pe voi. ⁹Iar când eram la voi și am avut nevoie de ceva, n-am fost o povară pentru nimeni, căci frații veniți din Macedonia mi-au împlinit nevoile. M-am ferit să vă fiu o povară în vreun fel și voi continua să fac așa. ¹⁰Pe adevărul lui Cristos din mine, vă asigur că nimeni din regiunile Ahaiei nu-mi va opri această laudă a mea. ¹¹De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe că vă iubesc! ¹²Dar acționez astfel, și o voi mai face, ca să tai ocazia de la cei care caută o ocazie de a fi considerați egali cu noi în lucrurile cu care se laudă.

¹³Căci asemenea oameni sunt apostoli falși, lucrători înșelători deghizați în apostoli ai lui Cristos. ¹⁴Și nu este de mirare, pentru că însuși Satan se deghizează în înger de lumină. ¹⁵Nu e deci mare lucru dacă și servitorii lui se deghizează în servitori ai dreptitudinii. Sfârșitul lor va fi conform faptelor lor.

Suferința în lucrarea apostolică 1.Cor.15:10; 4:9-13; 2.Cor.6:3-10

¹⁶Vă repet: nimeni să nu creadă că sunt nebun, sau atunci acceptați-mă ca nebun, pentru ca și eu să mă pot lăuda puțin! ¹⁷Ceea ce voi spune nu este în spiritul Domnului, ci ca prin nebunie, cu siguranța că am motive să mă laud. ¹⁸Întrucât mulți se laudă după criterii pur omenești, mă voi lauda și eu. ¹⁹Într-adevăr, voi îi suportați de bunăvoie pe cei nebuni, dat fiindcă sunteți așa de înțelepți: ²⁰voi suportați dacă cineva vă face sclavi, dacă vă exploatează, dacă se folosește de voi, dacă vă tratează cu aroganță, dacă vă lovește peste față.

²¹Spre rușinea mea, recunosc că am fost prea slabi pentru aceasta! Totuși, tot ce poate îndrăzni cineva să spună – vorbesc ca un nebun –, și

eu îndrăznesc să spun. ²²Sunt eiⁿ evrei? Și eu sunt. Sunt ei israeliți? Și eu sunt. Sunt ei descendenți ai lui Abraham? Și eu sunt. ²³Sunt ei servitori ai lui Cristos? – Vorbesc ca un nebun. – Eu sunt mai mult. Am lucrat mult mai din greu, am fost în închisoare de mai multe ori, am fost sub lovituri mult mai mult, am fost de multe ori în pericol de moarte. ²⁴De cinci ori am primit de la evrei 40 de lovituri fără una, ²⁵de trei ori am fost bătut cu nuiile, o dată am fost împroșcat cu pietre, de trei ori am naufragiat, am petrecut o zi și o noapte în mare.

²⁶Am fost adesea în călătorii, în pericol pe râuri, în pericol din partea tâlharilor, în pericol din partea compatrioților mei, în pericol din partea neevreilor, în pericol în orașe, în pericol în deșerturi, în pericol pe mare, în pericol printre așa-ziii frați. ²⁷Am cunoscut munca grea și istovitoare, am fost deseori privat de somn, flămând și însetat, adesea în posturi, în frig și fără haine. ²⁸Pe lângă toate celelalte, sunt asaltat în fiecare zi de grija pe care o am pentru toate Adunările. ²⁹Cine este slab, fără să fiu și eu slab? Cine cade în păcat, fără ca eu să simt o durere arzătoare?

³⁰Dacă trebuie să mă laud, mă voi lăuda cu ceea ce îmi arată slăbiciunea. ³¹Dumnezeu, care este Tatăl Domnului Iesus [Cristos] și care e binecuvântat pentru totdeauna, știe că nu mint. ³²În Damasc, guvernatorul regelui Areta păzea orașul damascenilor pentru că voia să mă aresteze. ³³Dar am fost coborât într-un coș, printr-o fereastră în zid, și am scăpat din mâinile lui.

Puterea lui Dumnezeu lucrează în slăbiciunea servitorului Său

12 Trebuie oare să mă laud? Deși nu-mi este de folos, voi merge totuși la viziunile și la revelațiile Domnului. ²Cunosc un om în Cristos care, acum 14 ani, a fost dus până în al treilea cer (nu știu dacă în corp sau în afara corpului, Dumnezeu știe). ³Și știu că acest om (nu știu dacă în corp sau în afara corpului, Dumnezeu știe) ⁴a fost dus în paradis și a auzit cuvinte de nespuse, care nu-i sunt permise omului să le spună. ⁵Cu un astfel de om mă voi lăuda, dar cu mine însumi nu mă voi lăuda, decât cu slăbiciunile mele. ⁶Dacă aș vrea să mă laud, n-aș fi nebun, căci aș zice adevărul, dar mă abțin, ca nu cumva să aibă cineva o părere mai înaltă decât ceea ce vede în mine sau aude de la mine.

⁷Și ca să nu mă îngâmf din cauza acestor revelații extraordinare, mi-a fost dat un ghimpeⁿ în carne, un mesager al lui Satan, ca să mă lovească și să mă împiedice să mă îngâmf. ⁸De trei ori I-am cerut Domnului să-l îndepărteze de mine, ⁹și El mi-a spus: „Grația Mea îți este de-a-juns, căci puterea Mea e făcută perfectă în slăbiciune“. De aceea, mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui

11:22 Ei: adică super-apostolii menționați în versetul 5.

12:7 Ghimpe: cel mai probabil, Paul vorbește aici despre o infirmitate corporală dureroasă, dar nu se știe precis despre natura ei; poate că era vorba despre o problemă referitoare la ochi (vezi Galateni 4:14-15).

Cristos să locuiască în mine. ¹⁰De aceea, sunt mulțumit în slăbiciuni, în insulte, în privațiuni, în persecuții și dificultăți, pentru Cristos, căci când sunt slab, atunci sunt tare.

Lupta apostolului pentru Biserică 2. Cor. 11; 13:1-10

¹¹Am fost nebun [lăudându-mă astfel], dar voi m-ați forțat la aceasta. Eu ar fi trebuit să fiu recomandat de voi, căci n-am fost în nimic inferior acestor „super-apostoli“, chiar dacă nu sunt nimic. ¹²Semnele lucrării mele de apostol – semne, minuni și miracole – au fost făcute în mijlocul vostru cu toată perseverența. ¹³În ce ați fost mai puțin bine tratați decât celelalte Adunări, dacă nu în faptul că nu v-am fost o povară? Ierțați-mi această „nedreptate“!

¹⁴Iată că pentru a treia oară sunt gata să vin la voi, și nu vă voi fi o povară, căci nu caut bunurile voastre, ci pe voi înșivă. Într-adevăr, nu copiii ar trebui să strângă pentru părinți, ci părinții pentru copiii lor. ¹⁵Cât despre mine, voi face foarte bucuros cheltuieli și mă voi cheltui pe mine însumi pentru voi. Dacă eu vă iubesc mai mult, voi mă iubiți mai puțin?

¹⁶Așa să fie! Nu v-am fost o povară, dar, viclean cum sunt, v-am prins prin înșelătorie! ¹⁷V-am exploatat oare prin vreunul dintre cei pe care vi i-am trimis? ¹⁸L-am încurajat pe Titus să se ducă la voi și l-am trimis cu el pe fratele nostru. Oare v-a exploatat Titus? N-am umblat noi în același spirit, pe aceleași urme?

¹⁹Ați crezut în tot acest timp că ne apărăm înaintea voastră? Înaintea lui Dumnezeu, în Cristos, vorbim noi, și toate acestea, iubiților, pentru edificarea voastră. ²⁰Mi-e teamă, într-adevăr, ca la venirea mea să nu vă gădesc așa cum aș vrea și nici voi să nu mă găsiți așa cum ați vrea. Mi-e teamă că voi găsi certuri, gelozie, izbucniri de mânie, rivalități, vorbiri de rău, bârfă, îngâmfare, tulburări. ²¹Mi-e teamă ca la venirea mea Dumnezeu să nu mă umilească din nou înaintea voastră și să plâng pentru mulți care au continuat în păcatele lor din trecut și care nu s-au pocăit de necurătenia, de imoralitatea sexuală și de desfrânarea pe care le-au practicat.

Îndemnuri finale și salutări 2. Cor. 12:19-21; 10:1-10

13 Aceasta va fi a treia mea vizită la voi. *Orice chestiune trebuie să fie confirmată prin declarația a doi sau trei martori.* ²Am zis deja celor care continuă în păcatele lor dinainte și tuturor celorlalți când eram cu voi în a doua mea vizită, și o repet acum în absența mea: dacă vin din nou, nu voi fi indulgent, ³întrucât voi căutați o dovadă a faptului că Cristos vorbește în mine. Într-adevăr, El nu este slab față de voi, ci e puternic printre voi. ⁴Căci deși Cristos a fost crucificat în slăbiciune, totuși trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Și noi suntem slabi în El, dar vom

12:16 *Înșelătorie:* așa afirmau adversarii lui Paul.

13:1 *Orice... martori:* reluarea principiului din Deuteronom 19:15.

trăi cu El prin puterea lui Dumnezeu îndreptată spre voi.

⁵Examinați-vă voi înșivă ca să știți dacă sunteți în credință; testați-vă pe voi înșivă! Nu realizați cu privire la voi înșivă că Iesus Cristos este în voi? Desigur, dacă nu cumva ați căzut la test. ⁶Dar sper că veți recunoaște că noi n-am căzut la test. ⁷Totuși, ne rugăm lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău, nu ca oamenii să vadă că am trecut testul, ci ca voi să faceți binele, chiar dacă noi părem să fi căzut la test. ⁸Într-adevăr, noi nu putem face nimic împotriva adevărului, ci numai pentru adevăr. ⁹Ne bucurăm de fiecare dată când noi suntem slabi, iar voi sunteți puternici. Ceea ce cerem în rugăciunile noastre este perfecționarea voastră. ¹⁰Iată de ce vă scriu acestea când sunt absent: ca atunci când voi fi prezent să nu fiu nevoit să dau dovadă de severitate, conform cu autoritatea pe care mi-a dat-o Domnul pentru edificare și nu pentru distrugere.

¹¹În rest, fraților, bucurați-vă, tindeți spre perfecțiune, încurajați-vă unii pe alții, gândiți la fel, trăiți în pace, și Dumnezeuul iubirii și al păcii va fi cu voi. ¹²Salutați-vă unii pe alții cu un sărut sfânt! Toți sfinții vă salută. ¹³Grația Domnului Iesus Cristos, iubirea lui Dumnezeu și comuniunea Spiritului Sfânt să fie cu voi toți!

Scrisoarea lui Paul către Galateni

Apostolul Paul și-a redactat cam prin 48 d.Cr. scrisoarea către diferite Adunări din provincia romană Galația (situată în Turcia de azi). Aceste Adunări tinere, alcătuite predominant din foști păgâni, fuseseră făcute nesigure prin apariția unor învățători evrei care afirmau că trebuie să te lași circumcis și astfel să intri în legământul Legii Israelului pentru a fi salvat. În această scriere, care are multe trăsături comune cu Scrisoarea către Romani, Paul combate pe larg această învățătură greșită care a zdruncinat bazele evangheliei biblice despre salvarea prin credința în Iesus Cristos.

Introducere și salut Rom.1:1-7

1 Paul, apostol trimis nu de oameni, nici printr-un om, ci prin Iesus Cristos și Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat, ²și toți frații care sunt cu mine, către Adunările Galației: ³grația și pacea să vă fie date din partea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, și a Domnului Iesus Cristos. ⁴El S-a dat pe Sine Însuși pentru păcatele noastre, ca să ne scape din această epocă rea, în conformitate cu voia lui Dumnezeu, Tatăl nostru, ⁵Căruia să-I fie glorie pentru totdeauna! Amen.

Avertizare privind o altă evanghelie Gal.3:1-5; 4:9-20; 5:1-12

⁶Mă mir că Îl părăsiți atât de repede pe Cel care v-a chemat prin grația lui Cristos pentru o altă evanghelie. ⁷Nu că există o altă evanghelie, dar sunt unii care vă tulbură și vor să deformeze evanghelia lui Cristos.

⁸Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer v-ar predica o altă evanghelie decât cea pe care v-am predicat-o, să fie blestemat! ⁹Așa cum am spus deja, tot așa vă repet și acum: dacă cineva vă predică o altă evanghelie decât cea pe care ați primit-o, să fie blestemat! ¹⁰Acum, caut eu oare favoarea oamenilor, sau a lui Dumnezeu? Sau încerc eu oare să plac oamenilor? Dacă aș mai încerca încă să plac oamenilor, n-aș fi un sclav al lui Cristos!

Chemarea divină a apostolului Paul Fap.9:1-20; 22:3-16

¹¹Vă fac cunoscut, fraților, că evanghelia pe care am predicat-o eu nu este de origine omenească. ¹²Într-adevăr, n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci am primit-o printr-o revelație a lui Iesus Cristos.

¹³Căci voi ați auzit despre modul meu de viață de pe când eram în iudaism: persecutat și persecutor violent Biserica lui Dumnezeu, încercam s-o distrug ¹⁴și eram mai avansat în iudaism decât mulți dintre cei de vârsta mea între compatrioții mei, fiind extrem de zelos pentru tradițiile strămoșilor mei. ¹⁵Dar când lui Dumnezeu, care m-a pus deoparte încă din pântecele mamei mele și m-a chemat prin grația Lui, I-a plăcut ¹⁶să-L reveleze pe Fiul Său în mine, ca să-L predic printre neevrei, n-am consultat

pe nimeni, ¹⁷nici nu m-am dus la Ierusalim la cei care erau apostoli înaintea mea, ci am plecat imediat în Arabia, apoi m-am reîntors în Damasc.

¹⁸Apoi, după trei ani, m-am dus la Ierusalim ca să fac cunoștință cu Petru și am rămas la el 15 zile. ¹⁹Dar n-am văzut niciun alt apostol, în afară de Iacob, fratele Domnului. ²⁰În ceea ce vă scriu, vă asigur înaintea lui Dumnezeu că nu mint! ²¹M-am dus apoi în regiunile Siriei și Ciliciei. ²²Ori, nu eram cunoscut personal de Adunările din Iudeea care sunt în Cristos. ²³Ele doar auziseră spunându-se: „Cel care ne persecuta înainte predică acum credința pe care se străduia altădată s-o distrugă“, ²⁴și îl glorificau pe Dumnezeu din cauza mea.

Recunoașterea lucrării apostolice a lui Paul de către Petru, Iacob și Ioan Fap.15:1-29

2 Apoi, după 14 ani, m-am dus din nou la Ierusalim cu Barnaba; îl luașem și pe Titus cu mine. ²M-am dus ca urmare a unei revelații și le-am prezentat evanghelia pe care o predic eu printre neevrei; le-am expus-o în particular celor care sunt cei mai respectați, ca să nu alerg sau să fi alergat în zadar. ³Totuși, nici chiar Titus, care era cu mine, deși era grec, n-a fost constrâns să se lase circumcis, ⁴din cauza așa-zișilor frați, care se strecuraseră pe furiș între noi ca să spioneze libertatea pe care o avem în Iesus Cristos, pentru a ne duce la sclavie. ⁵Nu le-am cedat nici măcar o clipă, pentru ca adevărul evangheliei să rămână permanent cu voi.

⁶Cât despre cei care păreau să fie importanți – orice ar fi fost ei altădată, nu contează pentru mine: Dumnezeu nu este părtinitor –, n-au adăugat nimic mesajului meu. ⁷Dimpotrivă, au văzut că mie îmi fusese încredințată evanghelia pentru cei necircumciși, ca și lui Petru pentru cei circumcișiⁿ ⁸– căci Cel care a lucrat în Petru, făcându-l apostol pentru cei circumciși, a lucrat și în mine, făcându-mă apostol pentru neevrei – ⁹și au recunoscut grația care îmi fusese acordată. Iacob, Cefaⁿ și Ioan, care sunt considerați ca stâlpi, au dat mâna cu mine și cu Barnaba ca semn al parteneriatului nostru, și anume ca noi să mergem la neevrei, iar ei la cei circumciși. ¹⁰Ne-au cerut doar să ne amintim de cei săraci, lucru pe care l-am și făcut.

Paul i se opune lui Petru în Antiohia Fap.11:1-18; 15:7-11

¹¹Dar când Petru a venit în Antiohia, m-am opus lui pe față, pentru că era vrednic de muștrare. ¹²Într-adevăr, înainte de a veni câțiva oameni de la Iacob, el mânca cu neevreii, dar când au venit ei a început să se retragă și stătea la distanță, temându-se de cei circumciși. ¹³Ceilalți evrei i s-au alăturat în ipocrizia lui, astfel încât până și Barnaba s-a lăsat dus de ipo-

2:7 Pentru cei necircumciși... circumciși: adică pentru neevrei... evrei.

2:9 Cefa: un alt nume al apostolului Petru.

crizia lor. ¹⁴Când i-am văzut că nu umblau în conformitate cu adevărul evangheliei, i-am spus lui Petru înaintea tuturor: „Dacă tu, care ești evreu, trăiești ca un neevreu și nu ca un evreu, de ce vrei să-i constrângi pe neevrei să se comporte ca niște evrei?”

Îndreptățit prin Cristos – crucificat cu Cristos Rom.3:21

¹⁵Noi suntem evrei prin naștere și nu păcătoși din alte națiuni. ¹⁶Totuși, știm că omul nu este declarat drept pe baza faptelor Legii, ci prin credința în Iesus Cristos. Astfel, și noi am crezut în Cristos Iesus ca să fim declarați drepti pe baza credinței în Cristos și nu a faptelor Legii, întrucât nimeni nu va fi considerat drept pe baza faptelor Legii. ¹⁷Dar dacă, în timp ce căutam să fim declarați drepti în Cristos, am fost și noi găsiți păcătoși, aceasta înseamnă că Cristos ar fi un servitor al păcatului? În niciun caz! ¹⁸Într-adevăr, dacă reconstruiesc ceea ce am distrusⁿ, dovedesc că sunt un om care încalcă Legea. ¹⁹Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu. Am fost crucificat cu Cristos; ²⁰nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine, iar viața pe care o trăiesc acum în corp o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine. ²¹Eu nu resping grația lui Dumnezeu; într-adevăr, dacă dreptitudinea se obține prin Lege, atunci Cristos a murit în zadar.

Dreptitudinea este dobândită prin credință și nu prin Lege

Rom.3:19–4:25

3Galateni nechibzuiți! Cine v-a fascinat [ca să nu mai ascultați de adevăr] pe voi, în ochii căroră Iesus Cristos a fost descris ca fiind crucificat? ²Iată ce vreau să aflu de la voi: ați primit Spiritul ca urmare a faptelor Legii sau ca urmare a ascultării cu credință? ³Sunteți chiar așa de nechibzuiți? După ce ați început prin Spirit, vreți acum să sfârșiți prin propriile forțe? ⁴Ați suferit așa de mult în zadar? Dacă într-adevăr a fost în zadar! ⁵Cine vă acordă Spiritul și face miracole printre voi o face ca urmare a faptelor Legii sau ca urmare a ascultării cu credință?

⁶Așa cum Abraham *L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a considerat ca dreptitudine*,ⁿ ⁷înțelegeți deci că numai cei care au credința sunt fiii lui Abraham! ⁸Ori Scriptura prevedea că Dumnezeu îi va considera pe neevrei ca drepti pe baza credinței, și ea i-a dat dinainte această veste bună lui Abraham: *Toate națiunile vor fi binecuvântate în tine!*ⁿ ⁹Astfel, cei care cred sunt binecuvântați cu Abraham cel credincios.

¹⁰Într-adevăr, toți cei care se bazează pe faptele Legii sunt sub blestem, căci este scris: *Blestemat să fie oricine nu perseverează în toate lu-*

2:18 *Ce am distrus*: adică sistemul greșit al îndreptării prin Lege.

3:6 *L-a crezut... dreptitudine*: citat din Geneza 15:6.

3:8 *Toate... în tine*: citat din Geneza 12:3.

*crurile care sunt scrise în cartea Legii pentru a le pune în practică.*ⁿ

¹¹Este evident că nimeni nu e declarat drept înaintea lui Dumnezeu în cadrul Legii, pentru că se spune: *Cel drept va trăi prin credință.*ⁿ ¹²Ori, Legea nu se bazează pe credință; dimpotrivă, ea zice: *Omul care va pune aceste reguli în practică va trăi prin ele.*ⁿ ¹³Cristos ne-a răscumpărat de blestemul Legii, devenind blestem pentru noi, pentru că este scris: *Blestemat este oricine e atârnat pe lemn,*ⁿ ¹⁴pentru ca în Cristos Iesus binecuvântarea lui Abraham să vină asupra neevreilor, ca să primim prin credință Spiritul care fusese promis.

Salvarea este dată pe baza promisiunii, nu pe baza Legii

Fap.3:25-26; Rom.4:13-17; 10:4-13; Ef.3:6

¹⁵Fraților, voi lua un exemplu din viața de fiecare zi: așa cum nimeni nu poate anula sau adăuga ceva unui testament care a fost validat, la fel este și aici. ¹⁶Ori, promisiunile i-au fost făcute lui Abraham și descendentului său. Nu se spune „și descendenților“, ca și cum ar fi vorba de mai mulți, ci este vorba de unul singur: *descendentului său,*ⁿ adică Cristos. ¹⁷Iată ce vreau să spun: un testament pe care l-a validat Dumnezeu, Legea care a intrat în vigoare cu 430 de ani mai târziu nu poate să-l anuleze și să facă astfel promisiunea fără efect. ¹⁸Într-adevăr, dacă moștenirea ar fi bazată pe Lege, ea nu ar mai fi bazată pe promisiune, ori printr-o promisiune i-a dat-o Dumnezeu lui Abraham ca favoare.

¹⁹Atunci, care a fost scopul Legii? Ea a fost adăugată din cauza încălcărilor, până când va veni Descendentul căruia I-a fost făcută promisiunea. Ea a fost promulgată de îngeri, printr-un mediator. ²⁰Totuși, un mediator nu face medierea doar pentru o singură parte, ori Dumnezeu este singur. ²¹Deci Legea e contra promisiunilor lui Dumnezeu? În niciun caz! Căci dacă ar fi fost dată o Lege în stare să dea viață, dreptitudinea ar veni cu adevărat din Lege. ²²Dar Scriptura i-a închis pe toți oamenii sub păcat, pentru ca ceea ce fusese promis să fie acordat prin credința în Cristos Iesus celor care cred.

Sclavia față de Lege și înfierea în Cristos

²³Înainte de a veni credința, noi eram ținuti sub paza Legii, închiși până ce avea să fie revelată credința. ²⁴Astfel, Legea a fost ghidul însărcinat să ne conducă la Cristos, ca să fim declarați dreți pe baza credinței. ²⁵De când a venit credința, nu mai suntem supuși acestui ghid. ²⁶Căci voi sunteți toți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Cristos Iesus; ²⁷într-adevăr, voi toți care ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat cu Cristos. ²⁸Nu mai există nici evreu, nici neevreu, nu mai există nici sclav,

3:10 *Blestemat... practică:* citat din Deuteronom 27:26.

3:11 *Cel drept... credință:* citat din Habacuc 2:4.

3:12 *Omul... prin ele:* citat din Levitic 18:5.

3:13 *Blestemat... lemn:* citat din Deuteronom 21:23.

3:16 *Descendentului său:* aluzie la Geneza 12:7; 13:15.

nici om liber, nu mai există nici parte bărbătească, nici parte femeiască, căci voi sunteți toți una în Cristos Iesus. ²⁹Dacă Îi aparțineți lui Cristos, atunci sunteți sămânța lui Abraham și moștenitori conform promisiunii.

Adopția credincioșilor

4 Iată ce vreau să spun: cât timp moștenitorul este copil, nu diferă cu nimic de un sclav, deși e stăpânul întregii averi. ²El este supus tutorilor și administratorilor până la momentul stabilit de tatăl său. ³În același fel, și noi, când eram copii, eram sclavi ai principiilor elementare ale lumiiⁿ.

⁴Dar, când s-a împlinit timpul, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, născut dintr-o femeie, născut sub Lege, ⁵ca să-i răscumpere pe cei care erau sub Lege, pentru a primi adopția ca fii. ⁶Iar pentru că voi sunteți fiii Săi, Dumnezeu a trimis în inima noastră Spiritul Fiului Său care strigă: „Abba! Tată!“ ⁷Astfel, tu nu mai ești sclav, ci fiu; iar dacă ești fiu, Dumnezeu te-a făcut și moștenitor.

Mustrea făcută de apostol Col.2; 2.Cor.11:1-4; 11:13-15

⁸Odinioară, când nu-L cunoșteți pe Dumnezeu, erați sclavii celor care prin natură nu sunt dumnezei. ⁹Dar acum că ați ajuns să-L cunoșteți pe Dumnezeu, sau mai degrabă să fiți cunoscuți de Dumnezeu, cum vă puteți întoarce din nou la aceste principii elementare fără putere și sărace? Vreți să deveniți iarăși sclavii lor? ¹⁰Voi țineți zile, luni, anotimpuri și ani. ¹¹Mi-e teamă pentru voi să nu mă fi ostenit în zadar printre voi.

¹²Fraților, vă rog să fiți ca mine, căci și eu am fost ca voi! Nu mi-ați făcut nimic rău, ¹³dar știți că din cauza unei boli v-am predicat evanghelia prima dată. ¹⁴Chiar dacă boala mea a fost o încercare pentru voi, n-ați arătat nici dispreț, nici dezgust; dimpotrivă, m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Cristos Iesus. ¹⁵Unde este deci fericirea voastră? Într-adevăr, pot să vă depun mărturie că, dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos ochii ca să mi-i dați. ¹⁶Am devenit acum dușmanul vostru pentru că v-am spus adevărul?

¹⁷Zelul pe care acești oameniⁿ îl manifestă pentru voi nu este pur, ci vor să vă izoleze de mine, ca să fiți zeloși pentru ei. ¹⁸E frumos să aveți totdeauna zel pentru ce este bine, și nu numai când sunt eu prezent printre voi. ¹⁹Copiii mei, pentru care simt din nou durerile nașterii pentru voi, până când Cristos ia formă în voi, ²⁰tare aș vrea să fiu prezent lângă voi și să-mi schimb tonul, pentru că sunt nedumerit cu privire la voi!

4:3 *Principiile... lumii*: literal elementele lumii, adică elementele și ritualurile religiilor ome-nești sau puterile spirituale, în funcție de interpretări.

4:17 *Acești oameni*: cei care îi tulbură pe galateni și încearcă să-i abată de la adevărata evanghelic (vezi 1:7).

Copiii sclavei și copiii femeii libere

²¹Spuneți-mi voi, care vreți să fiți sub Lege, nu auziți ce spune Legea?

²²Într-adevăr, este scris că Abraham a avut doi fiiⁿ: unul din femeia sclavă și unul din femeia liberă. ²³Dar cel din sclavă s-a născut în mod normal, pe când cel din femeia liberă este rodul promisiunii.

²⁴Aceste lucruri sunt exprimate ca o alegorie, căci aceste două femei reprezintă două legăminte. Unul vine de la Muntele Sinaiⁿ și dă naștere unor sclavi: este Hagar. ²⁵Într-adevăr, Hagar e Muntele Sinai din Arabia și ea corespunde Ierusalimului actual care trăiește în sclavie cu copiii lui. ²⁶Dar Ierusalimul de sus este liber, el care e mama noastră. ²⁷De fapt, este scris: *Bucură-te, tu, femeie sterilă, tu care nu ai copii! Izbucnește și strigă tare, tu, care nu ai cunoscut durerile nașterii! Într-adevăr, copiii femeii părăsite sunt mai numeroși decât cei ai femeii căsătorite.*ⁿ

²⁸Voi, fraților, ca și Isaac, sunteți copiii promisiunii. ²⁹Pe atunci, fiul născut în mod normal îl persecuta pe cel născut potrivit Spiritului, și la fel este și acum. ³⁰Dar ce spune Scriptura? *Izgonește-o pe sclavă și pe fiul ei, căci fiul sclavei nu va moșteni cu fiul femeii libere.*ⁿ ³¹De aceea, fraților, noi nu suntem copiii sclavei, ci ai femeii libere.

Libertatea în Cristos și înșelarea făcută de iudaizatorii eretici

Rom.7:1-6; Gal.2:3-5; 2:15-21; Fap.15:1-31

5 Cristos ne-a eliberat pentru libertate. Stați deci ferm și nu vă lăsați iarăși ademeniți de un jug al sclaviei. ²Iată, eu, Paul, vă spun: Dacă vă lăsați circumciși, Cristos nu vă va fi de niciun folos. ³Și declar încă o dată oricărui om care se lasă circumcis că este dator să țină toată Legea. ⁴V-ați separat de Cristos, voi care încercați să fiți considerați dreپți prin Lege, ați căzut din grație. ⁵Căci noi așteptăm cu ardoare prin lucrarea Spiritului, prin credință, dreptitudinea pe care o sperăm. ⁶Într-adevăr, în Cristos Iesus nu contează nici circumcizia, nici necircumcizia, ci numai credința care acționează prin iubire.

⁷Mai înainte, voi alergați bine; cine v-a împiedicat să ascultați de adevăr? ⁸Această influență nu vine de la Cel care vă cheamă. ⁹Puțină drojdie face să dospească tot aluatul. ¹⁰Am încredere în Domnul că în ceea ce vă privește nu veți gândi altfel. Dar cel care vă tulbură, oricine ar fi el, își va suporta condamnarea. ¹¹Cât despre mine, fraților, de ce mai sunt persecutat, dacă predic încă circumcizia? În acest caz, scandalul crucii a fost anulat! ¹²Și de s-ar și mutilaⁿ cei care vă tulbură!

¹³Voi ați fost chemați la libertate, fraților. Numai, nu lăsați ca această

4:22 *Doi fii*: Ismael, născut de sclava egipteancă Hagar, și Isaac, născut de Sara, soția lui Abraham.

4:24 *Muntele Sinai*: locul unde a fost dată israeliților Legea lui Moise.

4:27 *Bucură-te... căsătorite*: citat din Isaia 54:1.

4:30 *Izgonește-o... libere*: citat din Geneza 21:10.

5:12 *Mutila*: cuvântul se aplică adesea la castrare, ca în cultul Cibelei. Paul le urează ironic iudaizatorilor să nu se oprească la circumcizie ca mijloc de a-I plăcea lui Dumnezeu, ci să meargă până la capătul consacrării religioase, adică să se castreze (ca acei preoți ai Cibelei).

libertate să devină un pretext pentru a urma dorințele naturii voastre păcătoase; dimpotrivă, serviți-vă prin iubire unii pe alții ca niște sclavi. ¹⁴Într-adevăr, Legea în întregimea ei este împlinită în această singură poruncă: *Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși!*^m ¹⁵Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, veți sfârși prin a vă distruge unii pe alții.

Îndemn la umblare în Spirit Rom.8:1-14; Ef.5:1-12; Col.3:5

¹⁶Vă spun deci: umblați prin Spirit și nu veți împlini dorințele naturii voastre păcătoase. ¹⁷Într-adevăr, natura păcătoasă are dorințe contrare Spiritului, iar Spiritul are dorințe contrare celor ale naturii păcătoase. Acestea sunt opuse între ele, astfel încât nu puteți face ceea ce ați vrea. ¹⁸Totuși, dacă sunteți conduși de Spirit, nu sunteți sub Lege.

¹⁹Lucrările naturii păcătoase sunt evidente: [adulterul], imoralitatea sexuală, impuritatea, indecența, ²⁰idolatria, magia, certurile, rivalitatea, gelozia, izbucnirile de mânie, ambiția egoistă, dezbinările, partidele, ²¹invidia, [omorurile], beția, orgiile și alte lucruri ca acestea. Vă avertizez, cum am făcut deja: cei care practică asemenea lucruri nu vor moșteni Regatul lui Dumnezeu.

²²Dar rodul Spiritului este iubirea, bucuria, pacea, răbdarea, bunăta-tea, amabilitatea, fidelitatea, ²³blândețea, stăpânirea de sine. Împotriva unor asemenea atitudini nu există Lege.

²⁴Cei care Îi aparțin lui Cristos Iesus și-au crucificat natura păcătoasă împreună cu pasiunile și dorințele ei. ²⁵Dacă trăim prin Spirit, să și umblăm conduși de Spirit, ²⁶să nu fim plini de sine, provocându-ne și invidiindu-ne unii pe alții.

Umblarea spirituală în viața Adunării Rom.12:9-21; 15:1-7

6 Fraților, dacă cineva este surprins în vreo greșală, voi, care trăiți prin Spirit, aduceți-l înapoi la calea dreaptă într-un spirit de blândețe. Veghează asupra ta, ca să nu fii și tu ispitit! ²Purtați-vă poverile unii altora, și veți împlini astfel legea lui Cristos! ³Dacă cineva crede că este ceva, când el nu e nimic, se înșală singur. ⁴Fiecare să-și pună la încercare propria lucrare, și atunci va avea de ce să fie mândru prin raport cu el însuși și nu prin comparație cu altul, ⁵căci fiecare își va purta propria responsabilitate.

⁶Cine este învățat din Cuvânt trebuie să facă parte din bunurile lui celui care îl învață.

⁷Nu vă înșelați: Dumnezeu nu Se lasă batjocorit! Ce seamănă omul va și recolta. ⁸Cine seamănă ca să-și satisfacă propria natură păcătoasă va recolta din ea putrezirea, dar cine seamănă pentru Spirit va recolta din Spirit viață eternă. ⁹Să nu ne pierdem curajul făcând binele, căci, la timpul cuvenit, vom culege roadele, dacă nu obosim. ¹⁰Astfel deci, cât timp avem ocazia, să practicăm binele față de toți, și mai ales față de frații în credință.

5:14 *Iubește-ți... însuși:* citat din Levitic 19:18.

Încheierea scrisorii. Crucea lui Iesus Cristos și noua creație

Fil.3:2-21; Gal.5:5-10

¹¹Vedeți cu ce litere mari v-am scris cu propria mea mână! ¹²Toți cei care vor să facă o bună impresie în exterior vă obligă să vă lăsați circumciși, numai ca să nu fie persecutați pentru crucea lui Cristos. ¹³Într-adevăr, nici chiar cei circumciși nu respectă Legea, dar ei vor să fiți circumciși ca să se poată lăuda cu carnea voastră.

¹⁴În ce mă privește, să mă ferească Dumnezeu să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Iesus Cristos, prin care lumea este crucificată pentru mine, așa cum sunt și eu pentru lume. ¹⁵Într-adevăr, [în Cristos Iesus,] nici circumcizia, nici necircumcizia nu au vreo importanță, ci faptul de a fi o nouă creație. ¹⁶Pace și îndurare peste toți cei care vor urma această regulă și peste Israelul lui Dumnezeu!

¹⁷De acum, nimeni să nu-mi mai provoace supărări, pentru că port pe corpul meu semnele [Domnului] Iesus! ¹⁸Fraților, grația Domnului nostru Iesus Cristos să fie cu spiritul vostru! Amen.

Scrisoarea lui Paul către Efeseni

Scrisoarea către efeseni a fost redactată de apostolul Paul cam prin anul 60 d.Cr., pe când se afla în prima sa detenție din Roma, și adresată Adunării din marele oraș Efes în Asia Mică (cf. Fapte 19). Paul dă creștinilor de acolo o privire de ansamblu asupra darurilor și binecuvântărilor divine pe care le-au primit prin comuniunea lor spirituală cu Cristos. Prin credință, ei îi aparțineau acum Domnului Iesus Cristos înviat și aflat în cer, ei erau „în Cristos”, și Paul le arată tot ce primește un credincios prin Cristos. În a doua parte a scrisorii, Paul se ocupă de modul de viață care ar trebui să urmeze din privilegiile și binecuvântările celor salvați.

Introducere și salut

1 Paul, apostol al lui Cristos Iesus prin voia lui Dumnezeu, către sfințiiⁿ care sunt în Efes și către credincioșii în Cristos Iesus: ²grațiaⁿ și pacea să vă fie date din partea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, și a Domnului Iesus Cristos!

Grația glorioasă a lui Dumnezeu și binecuvântările credincioșilor în Cristos 1.Pt.1:1-5; 2.Tes.2:13-14; Rom.8:28-30; 2.Cor.1:19-22

³Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tată al Domnului nostru Iesus Cristos, care ne-a binecuvântat cu orice fel de binecuvântare spirituală în locurile cerești, în Cristos! ⁴Căci Dumnezeu ne-a ales în El înainte de crearea lumii ca să fim sfinți și ireproșabili înaintea Lui. În iubirea Sa, ⁵El ne-a predestinat să fim copiii Săi adoptivi prin Iesus Cristos, după buna plăcere a voii Sale, ⁶pentru a lăuda gloria grației Sale, pe care ne-a acordat-o cu generozitate în Cel Iubitⁿ.

⁷În El avem răscumpărarea prin sângele Lui, iertarea greșelilor noastre, în conformitate cu bogăția grației Sale. ⁸Dumnezeu ne-a acordat-o din abundență, cu toată înțelepciunea și priceperea. ⁹El ne-a făcut cunoscut secretul voii Sale, conform cu buna Sa plăcere, pe care Și-a propus-o în Cristos ¹⁰ca s-o realizeze când se va împlini timpul, adică să reunească toate lucrurile sub autoritatea lui Mesiaⁿ, atât ce este în cer, cât și ce e pe pământ. ¹¹În El am fost desemnați ca moștenitori, fiind predestinați după planul Celui care lucrează totul în conformitate cu intenția voii Sale, ¹²pentru ca noi, cei care am sperat mai înainte în Mesia, să

1:1 Sfinți: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

1:2 Grația: favoarea nemeritată a lui Dumnezeu.

1:6 Cel Iubit: adică Iesus Cristos.

1:10 Mesia: sau *Cristos* (în greacă), însemnând *uns* (în eвреiește *mașiah*), termen care putea să se aplice unui rege, unui mare preot sau unui profet desemnat de Dumnezeu. Vechiul Testament anunța venirea Unsului lui Dumnezeu care avea să le aducă eliberarea și să exercite o autoritate universală.

fim spre lauda gloriei Lui.

¹³În El și voi, după ce ați auzit mesajul adevărului, evanghelia salvării voastre – după ce ați și crezut, ați fost sigilați în El cu Spiritul Sfânt care fusese promis. ¹⁴El este garanția moștenirii noastre până la răscumpărarea celor care sunt posesiunea lui Dumnezeu, spre lauda gloriei Lui.

Rugăciune pentru cunoașterea gloriei Domnului Iesus Cristos

Col.1:9-13; 2.Cor.4:6

¹⁵De aceea și eu, după ce am auzit de credința voastră în Domnul Iesus și de iubirea voastră pentru toți sfinții, ¹⁶nu încetez să mulțumesc pentru voi când vă amintesc în rugăciunile mele. ¹⁷Mă rog ca Dumnezeu Domnului nostru Iesus Cristos, Tatăl gloriei, să vă dea un spirit de înțelepciune și de revelație în cunoașterea Lui. ¹⁸Mă rog să vă lumineze ochii inimii, ca să cunoașteți care este speranța la care v-a chemat, care e bogăția moștenirii Sale glorioase în cei sfinți ¹⁹și care este mărimea infinită a puterii Lui față de noi care credem, potrivit eficacității puterii tăriei Sale, ²⁰pe care a exercitat-o în Cristos când L-a înviat și L-a făcut să șadă la dreapta Lui în locurile cerești, ²¹mai presus de orice suveranitate, de orice autoritate, de orice putere, de orice dominație și de orice titlu care poate fi dat, nu numai în această epocă, ci și în cea viitoare. ²²*El a pus toate lucrurile sub picioarele Luiⁿ* și L-a făcut cap peste orice lucru, pentru Biserică, ²³care este corpul Lui, plinătatea Celui care umple orice lucru în orice fel.

Viața nouă în Cristos – un dar al grației lui Dumnezeu

2Cât despre voi, erați morți din cauza greșelilor și păcatelor voastre, ²în care trăiați altădată, conform modului de a trăi al acestei lumi, conform prințului puterii aerului,ⁿ al spiritului care este acum la lucru în cei care sunt neascultători. ³Noi toți trăiam altădată printre ei în poftele naturii noastre păcătoase, împlinind dorințele naturii păcătoase și gândurilor noastre, și eram prin natură obiecte ale mâniei, ca și ceilalți.

⁴Dar Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, din cauza mării Sale iubiri cu care ne-a iubit, ⁵pe noi care eram morți în greșeli ne-a făcut vii cu Cristos – prin grație sunteți salvați –, ⁶ne-a înviat cu Cristos și ne-a făcut să ședem cu El în locurile cerești, în Cristos Iesus. ⁷El a făcut aceasta ca să arate în epocile viitoare bogăția infinită a grației Sale, prin bunătatea pe care a manifestat-o față de noi în Cristos Iesus.

⁸Într-adevăr, prin grație sunteți salvați, prin intermediul credinței – și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu –, ⁹nu ca urmare a faptelor, ca să nu se laude nimeni. ¹⁰Căci noi suntem opera lui Dumnezeu, creați în Cristos Iesus pentru niște fapte bune pe care Dumnezeu le-a pregătit mai dinainte ca să le practicăm.

1:22 *El a pus... Lui:* citat din Psalmul 8:6.

2:2 *Prințului... aerului:* adică Satan, care ține sub control ambianța spirituală a acestei lumi.

Evreii și neevreii împăcați cu Dumnezeu și făcuți una prin crucea lui Cristos Col.2:13-14; 1:20-22; Gal.3:28-29

¹¹De aceea, amintiți-vă că altădată voi care sunteți neevrei prin naștere și numiți „necircumciși“ de către cei care își zic „circumcizia“,ⁿ cea făcută în corp de mâinile oamenilor –, ¹²amintiți-vă că pe timpul acela erați fără Mesia, excluși de la cetățenie în Israel și străini de legămintele promisiunii, fără speranță și fără Dumnezeu în lume. ¹³Dar acum, în Cristos Iesus, voi, care altădată erați departe, ați fost aduși aproape prin sângele lui Cristos.

¹⁴Într-adevăr, El este pacea noastră, El care din cele două grupăriⁿ n-a făcut decât una și care a distrus zidul care îi separa, dușmănia, ¹⁵anulând în carnea Lui Legea cu poruncile și regulile ei, ca să creze în Sine Însuși un singur om nou din cei doi, făcând astfel pace, ¹⁶și în acest singur corp să-i împace pe amândoi cu Dumnezeu prin cruce, distrugând prin ea dușmănia. ¹⁷El a venit să vă predice *pace vouă, celor care erați departe, și pace celor care erau aproape*,ⁿ ¹⁸pentru ca prin El să avem și unii și ceilalți acces la Tată într-un singur Spirit.

Biserica văzută ca Templu sfânt al lui Dumnezeu Ef.3:6; 1.Pt.2:4-5

¹⁹Astfel deci, acum nu mai sunteți străini și rezidenți temporari, ci sunteți concetățeni ai sfinților, membri ai familiei lui Dumnezeu. ²⁰Voi ați fost edificați pe fundația apostolilor și profetilor, Cristos Iesus Însuși fiind piatra unghiulară. ²¹În El tot edificiul, bine coordonat, continuă să crească pentru a fi un templu sfânt în Domnul. ²²În El, și voi sunteți edificați cu ceilalți ca să formați o locuință a lui Dumnezeu în Spirit.

Misterul lui Cristos este revelat – un Corp din evrei și neevrei

Ef.1:9-10; Col.1:24-29; Rom.16:25-26; 1.Pt.1:10-12

3 De aceea, eu, Paul, deținut al lui Cristos Iesus pentru voi, neevreii...² dacă ați auzit cel puțin de administrarea grației lui Dumnezeu care mi-a fost dată pentru voi. ³Prin revelație mi-a făcut El cunoscut acest mister, așa cum l-am descris deja pe scurt. ⁴Citind aceasta, vă puteți da seama de înțelegerea pe care o am eu cu privire la misterul lui Cristos. ⁵El n-a fost adus la cunoștința oamenilor din generațiile trecute așa cum le-a fost revelat acum prin Spirit sfinților Săi apostoli și profeti. ⁶Acest mister este că neevreii sunt comoștenitori cu evreii, că formează un singur corp cu ei și că participă la aceeași promisiune [a lui Dumnezeu] în Cristos Iesus prin evanghelie, ⁷al cărei servitor am devenit, conform darului grației lui Dumnezeu, care mi-a fost acordat ca urmare a lucrării puterii Sale.

2:11 *Circumcizia*: Ritualul circumciziei era aplicat tuturor băieților evrei; astfel, acest act fizic („făcut în corp de mâinile oamenilor“) era un semn clar de deosebire dintre un evreu și un neevreu, fapt cu care evreii se mândreau.

2:14 *Cele două grupări*: adică neevreii și evreii.

2:17 *Pace... aproape*: citat din Isaia 57:19 pentru a-i denota pe neevrei, respectiv pe evrei.

⁸Deși sunt mai neînsemnat decât cel mai neînsemnat dintre toți copiii lui Dumnezeu, mi-a fost acordată această grație: să predic neevreilor bogățiile infinite ale lui Cristos, ⁹adică să arăt limpede tuturor cum se realizează misterul ascuns din toată eternitatea în Dumnezeu, care a creat totul [prin Iesus Cristos]. ¹⁰Intenția Lui a fost ca acum, prin Biserică, înțelepciunea foarte variată a lui Dumnezeu să le fie făcută cunoscută stăpânitorilor și autorităților din locurile cerești, ¹¹în conformitate cu planul etern pe care l-a realizat în Cristos Iesus, Domnul nostru. ¹²În Cristos, prin credința în El, avem îndrăzneala de a ne apropia de Dumnezeu cu încredere.

¹³De aceea, vă cer să nu vă pierdeți curajul din cauza suferințelor pe care le îndur pentru voi: acestea sunt gloria voastră.

Rugăciune pentru cunoașterea iubirii lui Cristos Col.2:1-3; 2:9-10

¹⁴Iată de ce îmi plec genunchii înaintea Tatălui [Domnului nostru Iesus Cristos], din care își derivă numele orice familie în cer și pe pământ. ¹⁶Mă rog ca El să vă dea, conform cu bogăția gloriei Sale, să fiți puternic întăriți prin Spiritul Lui în omul interior, ¹⁷astfel încât Cristos să locuiască în inima voastră prin credință. Și mă rog ca voi, fiind înrădăcinați și întemeiați în iubire, ¹⁸să fiți în stare să înțelegeți cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, înălțimea și profunzimea iubirii lui Cristos, ¹⁹și să cunoașteți această iubire care depășește cunoașterea, ca să fiți umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu.

²⁰A Celui care poate să facă, prin puterea care acționează în noi, cu mult mai mult decât tot ce cerem sau gândim, ²¹a Lui să fie gloria în Biserică și în Cristos Iesus, din generație în generație, pentru totdeauna! Amen.

Unitatea Spiritului Col.3:12-14

4 Vă încurajez deci, eu, deținutul în Domnul, să vă comportați într-un mod demn de chemarea pe care ați primit-o, ²cu toată umilința și blândețea, cu răbdare, suportându-vă unii pe alții în iubire. ³Faceți orice efort pentru a păstra unitatea Spiritului prin legătura păcii. ⁴Există un singur Corp și un singur Spirit – așa cum ați și fost chemați la o singură speranță prin vocația voastră. ⁵Există un singur Domn, o singură credință, un singur botez, ⁶un singur Dumnezeu și Tată al tuturor. El este mai presus de toți, prin toți și în [voi] toți.

Darurile Cristosului înălțat și edificarea Corpului lui Cristos

Col.2:1-7; 1.Cor.12:4-28; Rom.12:4-8

⁷Dar fiecăruia dintre noi grația ne-a fost dată pe măsura darului lui Cristos. ⁸De aceea se zice: *El S-a suit la înălțime, a dus prizonieri și a dat daruri oamenilor.*ⁿ ⁹Ori ce înseamnă: *El S-a suit*, dacă nu că [mai

întâi] a coborât în regiunile mai de jos ale pământului? ¹⁰Cel care a coborât este același cu Cel care a urcat mai presus de toate cerurile ca să umple tot universul.

¹¹El este Cel care i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, ¹²pentru echiparea sfinților în vederea lucrării de servire pentru edificarea Corpului lui Cristos, ¹³până când vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la maturitatea adultului, la vârsta la care putem primi plinătatea lui Cristos. ¹⁴Astfel, nu vom mai fi bebeluși, mânați de valuri și duși încoace și încolo de orice vânt de învățătură, prin șiretenia oamenilor, prin abilitatea lor în manevrele de rătăcire. ¹⁵Dar spunând adevărul în iubire, să creștem în orice privință spre Cel care este Capul, Cristos. ¹⁶Din El tot Corpul, bine coordonat și ținut laolaltă prin orice ligament de susținere, crește și se edifică pe sine însuși în iubire, în funcție de lucrarea fiecărei părți individuale.

Întoarcerea păgânilor de la viața păcătoasă – Dezbrăcarea de omul vechi și îmbrăcarea cu cel nou Col.3:1-13; Gal.5:16-25

¹⁷Iată deci ce vă spun și afirm eu în Domnul: să nu vă mai comportați ca păgânii, în zădărnicia gândirii lor! ¹⁸Ei au mintea întunecată, sunt străini de viața lui Dumnezeu din cauza neștiinței care este în ei, din cauza împietririi lor. ¹⁹Ei și-au pierdut orice simț moral și s-au dedat desfrânării pentru a comite cu lăcomie orice fel de necurătenie.

²⁰Dar voi nu așa ați învățat să-L cunoașteți pe Cristos, ²¹dacă cel puțin L-ați ascultat și dacă ați fost învățați în El conform adevărului care este în Iesus. ²²Ați fost învățați, cu privire la fostul vostru mod de viață, să vă debarasați de omul vechi, care se distruge sub efectul poftelor lui înșelătoare, ²³să vă lăsați reînnoiți în spiritul minții voastre ²⁴și să vă îmbrăcați cu omul nou, creat după asemănarea lui Dumnezeu, în dreptitudine și sfințenie adevărate.

Instrucțiuni pentru viața nouă Col.3:8; 1.Cor.5:6-8

²⁵De aceea, debarasându-vă de minciună, *fiecare să spună aproapei lui său adevărul,*ⁿ căci suntem mădulare unii altora. ²⁶*Mâniați-vă dacă trebuie, dar nu păcătuți!*ⁿ Soarele să nu apună în timp ce sunteți încă mânioși ²⁷și nu dați diavolului nicio ocazie de a acționa! ²⁸Cel care fura să nu mai fure, ci mai degrabă să-și dea osteneala să lucreze, făcând cu mâinile lui ceva bun, ca să aibă ce să dea celui care este în nevoie. ²⁹Să nu vă iasă din gură niciun cuvânt rău, ci numai cuvinte bune pentru edificare, potrivit cu nevoia momentului, ca să fie de folos celor care le aud. ³⁰Nu-L întristați pe Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost sigilați pentru ziua răscumpărării! ³¹Orice amărăciune, orice furie, orice

4:25 *Fiecare... adevărul:* citat din Zaharia 8:16.

4:26 *Mâniați-vă... păcătuți:* citat din Psalmul 4:4.

mânie, orice protest zgomotos, orice calomnie și orice formă de răutate să dispară din mijlocul vostru! ³²Fiți buni și plini de compasiune unii față de alții; iertați-vă reciproc, așa cum v-a iertat și Dumnezeu în Cristos!

Umblarea în iubire și lumină înseamnă a evita orice rău Col.3:5

5 Fiți deci imitatorii lui Dumnezeu, ca niște copii iubiți, ²și trăiți în iubire, așa cum și Cristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi ca o ofrandă și un sacrificiu al cărui miros este plăcut lui Dumnezeu!

³Dar imoralitatea sexuală, necurătenia sub toate formele ei sau setea de a poseda nici să nu fie menționate între voi, așa cum se cuvine sfinților. ⁴Între voi să nu fie cuvinte obscene, pălăvrăgeală prostească sau glume vulgare, care nu sunt cuviincioase, ci mai degrabă aducere de mulțumiri. ⁵Puteți fi siguri că niciun om imoral sau impur sau doritor să posede tot mai mult – adică un idolatru – nu are moștenire în Regatul lui Cristos și al lui Dumnezeu.

⁶Nimeni să nu vă înșele cu cuvinte lipsite de adevăr, căci din cauza aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste cei care sunt neascultători! ⁷Să nu fiți parteneri cu ei, ⁸căci dacă altădată erați întuneric, acum sunteți lumină în Domnul. Comportați-vă ca niște copii ai luminii! ⁹Rodul luminii constă într-adevăr în orice formă de bunătate, de dreptitudine și de adevăr.

¹⁰Descoperiți ce este plăcut Domnului ¹¹și nu participați la lucrările neroditoare ale întunericului, ci mai degrabă demascați-le! ¹²Într-adevăr, este ceva rușinos chiar și să vorbim despre ceea ce fac acești oameni în secret, ¹³dar tot ce e demascat de lumină apare limpede, ¹⁴căci tot ce apare astfel este lumină. De aceea se zice: „Trezește-te, tu, cel care dormi, scoală-te dintre cei morți, și Cristos te va lumina!”

¹⁵Fiți deci foarte atenți cum vă comportați: nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți, ¹⁶răscumpărând timpulⁿ, *căci zilele sunt rele.*ⁿ ¹⁷De aceea, nu fiți nechibzuiți, ci înțelegeți care este voia Domnului! ¹⁸Nu vă îmbătați cu vin, care duce la destrăbălare, ci continuați să vă lăsați umpluți de Spirit: ¹⁹vorbind între voi cu psalmi, imnuri și cântece spirituale, cântând și laudându-L din toată inima pe Domnul, ²⁰mulțumind totdeauna pentru toate lui Dumnezeu Tatăl, în numele Domnului nostru Iesus Cristos, ²¹supunându-vă unii altora, în respect față de Cristos!

Bărbatul și femeia în programul de viață dat de Dumnezeu Cristos și Biserica Col.3:18-19; 1.Pt.3:1-7

²²Soțiilor, supuneți-vă soțului vostru ca Domnului, ²³căci soțul este capul soției, așa cum Cristos e Capul Bisericii, Corpul Său, al cărui Salvator este El. ²⁴Dar așa cum Biserica I se supune lui Cristos, tot așa și so-

5:16 *Răscumpărând timpul*: adică exploatand orice ocazie.

5:16 *Căci... rele*: citat din Amos 5:13.

țiile să li se supună soților lor în toate.

²⁵Soților, iubiți-vă soția așa cum Și-a iubit Cristos Biserica! El S-a dat pe Sine pentru ea, ²⁶ca s-o facă sfântă după ce a purificat-o prin spălarea cu apă, prin Cuvânt, ²⁷pentru a Și-o prezenta ca o Biserică splendidă, fără pată, rid sau altceva asemănător, ci sfântă și ireproșabilă.

²⁸Astfel trebuie să-și iubească și soții soția, ca pe propriul lor corp. Cine își iubește soția se iubește pe sine. ²⁹Într-adevăr, nimeni nu și-a urât vreodată corpul, ci îl hrănește și are grijă de el, așa cum face și Cristos pentru Biserică, ³⁰pentru că suntem mădulare ale Corpului Său. ³¹*De aceea își va lăsa omul tatăl și mama și se va uni cu soția lui, și cei doi vor deveni o singură carne.*ⁿ ³²Acest mister este mare – dar eu mă refer la Cristos și la Biserica. ³³Totuși, fiecare dintre voi în mod individual să-și iubească soția ca pe sine însuși, iar soția să-și respecte soțul.

Voia lui Dumnezeu pentru copii și părinți Col.3:20-21

6 Copiilor, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci lucrul acesta este drept! ²*Onorează-ți tatăl și mama* – aceasta este prima poruncă însoțită de o promisiune – ³*ca să fie bine de tine și să trăiești mult timp pe pământ!*ⁿ ⁴Cât despre voi, taților, nu vă exasperați copiii, ci creșteți-i dându-le o educație și avertizări care vin de la Domnul!

Voia lui Dumnezeu pentru sclavi și stăpâni Col.3:22-25; 4:1; Ti.2:9

⁵Sclavilor, ascultați de stăpânii voștri pământești cu teamă și profund respect, cu sinceritate a inimii, ca de Cristos. ⁶N-o faceți doar sub ochii lor, cum ar face-o cei doritori să placă oamenilor, ci supuneți-vă ca niște sclavi ai lui Cristos, care fac din toată inima voia lui Dumnezeu! ⁷Serviți-i cu bunăvoință, ca și cum L-ați servi pe Domnul și nu pe niște oameni, ⁸știind că fiecare, sclav sau om liber, va primi de la Domnul binele pe care îl va fi făcut! ⁹Cât despre voi, stăpânilor, acționați la fel față de ei și abțineți-vă de la amenințări, știind că Stăpânul lor și al vostru este în cer și că înaintea Lui nu există favoritism!

Armura spirituală a creștinului 1.Pt.5:8-9; Rom.13:12

¹⁰În fine, fiți tari în Domnul și în tăria puterii Sale. ¹¹Îmbrăcați-vă cu întreaga armură a lui Dumnezeu, ca să puteți sta ferm împotriva manevrelor diavolului. ¹²Într-adevăr, noi nu avem de luptat contra omului, ci contra puterilor, contra autorităților, contra suveranilor acestei lumi de întuneric, contra spiritelor răului din locurile cerești!

¹³De aceea, luați toată armura pe care v-o dă Dumnezeu, ca să puteți rezista în ziua cea rea și, după ce ați făcut totul, să rămâneți în picioare!

¹⁴Stați în picioare deci, având mijlocul încins cu adevărul, fiind îm-

5:31 *De aceea... carne:* citat din Geneza 2:24.

6:2-3 *Onorează-ți... pământ:* citat din a 5-a dintre cele Zece Porunci (Exod 20:12; Deuteronom 5:16).

brăcați cu dreptitudinea ca și cu o platoșă ¹⁵și având picioarele încălțate cu promptitudinea pentru evanghelia păcii, ¹⁶luând în orice împrejurare scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile aprinse ale celui rău!¹⁷ Luați coiful salvării și sabia Spiritului, adică Cuvântul lui Dumnezeu!

¹⁸Faceți prin Spirit în orice ocazie tot felul de rugăciuni și cereri, veghind la aceasta cu toată perseverența și rugându-vă pentru toți sfinții!¹⁹ Rugați-vă și pentru mine, ca atunci când încep să vorbesc să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală și liber misterul evangheliei, ²⁰pentru care sunt ambasador în lanțuri! Rugați-vă să pot vorbi cu îndrăzneală despre el, așa cum trebuie s-o fac!

Încheiere, salutări Col.4:7-9

²¹Ca să știți și voi care este situația mea și ce fac, Tihicus, fratele iubit care este un servitor fidel în Domnul, vă va informa despre toate. ²²Îl trimit la voi tocmai ca să aflați vești despre noi și ca să vă încurajeze inima.

²³Pacea și iubirea cu credință să fie date fraților din partea lui Dumnezeu Tatăl și a Domnului Iesus Cristos! ²⁴Grația să fie cu toți cei care Îl iubesc pe Domnul nostru Iesus Cristos cu o iubire care nu se micșorează niciodată!

Scrisoarea lui Paul către Filipeni

Scrisoarea către filipeni a fost scrisă de apostolul Paul prin anii 61-63 d.Cr. spre sfârșitul primei sale detenții în Roma și adresată Adunării din colonia romană Filipi în Macedonia (Grecia). Paul îi îndeamnă pe membri să-L urmeze cu hotărâre pe Domnul Iesus chiar și în persecuții și le arată că adevăratul creștinism înseamnă să trăiești din toată inima pentru Domnul Iesus Cristos. Această scrisoare dezvăluie multe lucruri despre iubirea, mulțumirea, bucuria și încrederea pe care Iesus Cristos vrea să le dăruiască celor care Îi aparțin.

Introducere și salut

1 Paul și Timotei, sclavi ai lui Cristos Iesus, către toți sfințiiⁿ în Cristos Iesus care sunt în Filipi, împreună cu supraveghetoriiⁿ și cu diaconii: ²grația și pacea să vă fie date din partea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, și a Domnului Iesus Cristos!

Rugăciunea apostolului pentru Adunare Col.1:3-11

³Îi mulțumesc Dumnezeului meu de fiecare dată când îmi amintesc de voi. ⁴În toate rugăciunile mele pentru voi toți, mă rog totdeauna cu bucurie ⁵din cauza contribuției voastre la evanghelie, din prima zi până acum. ⁶Sunt convins că Cel care a început în voi această lucrare bună o va continua până la capăt, până în ziua lui Cristos Iesus.

⁷Este drept să gândesc aceasta despre voi toți, pentru că vă port în inima mea, pe voi care luați parte cu toții la grația lui Dumnezeu împreună cu mine, atât în detenția mea, cât și în apărarea și confirmarea evangheliei. ⁸Într-adevăr, Dumnezeu îmi este martor ce dor mi-e de voi toți cu o afecțiune ca a lui Cristos Iesus.

⁹Și aceasta este rugăciunea mea: ca iubirea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ¹⁰pentru a discerne ce este mai bun, ca să fiți puri și ireproșabili pentru ziua lui Iesus Cristos, ¹¹umpluți cu roadele produse de dreptitudinea care este prin Iesus Cristos – spre gloria și lauda lui Dumnezeu.

Încrederea apostolului în detenție și suferință

¹²Vreau să știți, fraților, că ceea ce mi s-a întâmplat a contribuit mai degrabă la progresul evangheliei, ¹³așa că detenția mea din cauza lui Cristos a ajuns binecunoscută de toată garda pretorianăⁿ și de toți ceilalți.

1:1 Sfinți: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

1:1 Supraveghetori: sau: responsabili. Tradițional: episcopi.

1:13 Garda pretoriană: sau: pretoriu. Dacă Paul se afla la Roma în clipa aceea, putea să fie vorba despre garda pretoriană, garda de corp a împăratului; dacă nu, termenul *pretoriu* denotă reședința oficială a guvernatorului unei provincii.

¹⁴Iar cei mai mulți dintre frați, încurajați în Domnul datorită lanțurilor mele, au și mai mult curaj să predice Cuvântul fără teamă.

¹⁵Este adevărat că unii Îl predică pe Cristos din invidie și din rivalitate, dar alții o fac din bunăvoință. ¹⁶Unii acționează prin iubire, știind că eu sunt pus aici pentru apărarea evangheliei; ¹⁷alții Îl predică pe Cristos din ambiție egoistă, nu în mod sincer, ci cu gândul de a-mi crește suferințele din detenție. ¹⁸Dar ce contează? Într-un fel sau altul, din motive greșite sau adevărate, Cristos este predicat, și de acest lucru mă bucur și mă voi bucura în continuare, ¹⁹căci știu că ce mi s-a întâmplat va avea ca rezultat salvarea mea prin rugăciunea voastră și prin ajutorul dat de Spiritul lui Iesus Cristos, ²⁰conform așteptării mele înfocate și speranței mele că nu voi fi făcut de rușine în nimic, ci acum, ca totdeauna, Cristos va fi preamărit în corpul meu cu toată îndrăzneala, fie prin viață, fie prin moarte.

²¹Căci pentru mine a trăi este Cristos, iar a muri e un câștig. ²²Dar dacă viața în corp înseamnă că lucrarea mea va produce rod, în acest caz nu știu ce să aleg. ²³Sunt strâns din ambele părți: am dorința să plec și să fiu cu Cristos, căci este cu mult mai bine, ²⁴dar pentru voi e mai necesar să rămân în corp. ²⁵Sunt convins de aceasta și știu că voi rămâne și voi continua cu voi toți, pentru progresul vostru și pentru bucuria voastră în credință, ²⁶pentru ca prin revenirea mea la voi bucuria voastră în Cristos Iesus să nu cunoască margini din cauza mea.

Îndemn la statornicie și armonie 1.Tes.2:11-16

²⁷Numai, purtați-vă într-un mod demn de evanghelia lui Cristos. Astfel, fie că vin să vă văd, fie că sunt absent, să aud spunându-se despre voi că rămâneți fermi într-un singur spirit, luptându-vă împreună cu un singur gând pentru credința evangheliei, ²⁸fără să vă lăsați înspăimântați în nimic de adversari. Aceasta este pentru ei o dovadă de pierzare, dar pentru voi de salvare, și aceasta vine de la Dumnezeu. ²⁹Într-adevăr, vouă vi s-a făcut favoarea cu privire la Cristos nu numai să credeți în El, ci să și suferiți pentru El, ³⁰ducând aceeași luptă pe care ați văzut-o în mine și acum auziți că încă o duc.

Gândirea lui Cristos ca model pentru credincioși Mt.11:29

2Dacă există vreo încurajare în Cristos, dacă există vreo mângâiere din iubire, dacă există vreo comuniune a Spiritului, dacă există vreo tandrețe și vreo compasiune, ²faceți-mi bucuria deplină de a avea aceleași idei, de a avea aceeași iubire, de a fi una în spirit și gândire! ³Nu faceți nimic din ambiție egoistă sau îngâmfare, ci în umilință priviți-i pe alții ca fiind mai buni decât voi înșivă! ⁴Fiecare dintre voi să se îngrijească nu numai de interesele lui, ci și de ale altora.

⁵Să aveți în voi aceeași atitudine care era și în Cristos Iesus: ⁶El, deși avea natura lui Dumnezeu, nu Și-a privit egalitatea cu Dumnezeu ca ceva de ținut cu forța, ⁷ci Și-a lăsat la o parte privilegiile, luând natura

unui sclav și devenind asemănător oamenilor. Și fiind găsit la înfățișare ca Om, ⁸S-a umilit pe Sine devenind ascultător până la moarte – și încă moarte pe cruce. ⁹De aceea, Dumnezeu L-a înălțat la rangul cel mai înalt și I-a dat numele care este mai presus de orice nume, ¹⁰pentru ca în numele lui Iesus să se plece orice genunchi în cer, pe pământ și sub pământ, ¹¹și orice limbă să mărturisească faptul că Iesus Cristos este Domn, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.

Îndemn la o umblare sfântă 2.Pt.1:5-11; 1.Pt.2:9

¹²Astfel, iubiiții mei, așa cum ați ascultat totdeauna – nu numai în prezența mea, ci acum cu mult mai mult în absența mea –, puneți-vă salvarea la lucru cu teamă și tremur. ¹³Într-adevăr, Dumnezeu este Cel care lucrează în voi atât voința, cât și înfăptuirea, pentru buna Lui plăcere.

¹⁴Faceți totul fără murmure și discuții, ¹⁵ca să fiți ireproșabili și puri, copii ai lui Dumnezeu nepătați în mijlocul unei generații deformate și perverse, în care străluciți ca niște stele în univers, ¹⁶ținând ferm Cuvântul vieții – ca să mă pot lăuda în ziua lui Cristos că n-am alergat și n-am lucrat în zadar.

¹⁷Și chiar dacă sunt turnat ca o ofrandă de băutură peste sacrificiul și lucrarea credinței voastre, sunt bucuros și mă bucur cu voi toți. ¹⁸Iar voi, fiți la fel de bucuroși și bucurați-vă cu mine!

Timotei și Epafroditus – doi servitori exemplari ai lui Cristos

1.Tes.3:1-11; 1.Cor.16:15-18

¹⁹Sper în Domnul Iesus să vi-l trimit în curând pe Timotei, ca să fiu și eu încurajat când voi afla vești despre voi, ²⁰căci n-am pe nimeni cu aceleași gânduri ca el care să fie cu adevărat preocupat de bunăstarea voastră. ²¹Toți, într-adevăr, își urmăresc propriile interese și nu pe ale lui Iesus Cristos. ²²Dar voi cunoașteți caracterul lui dovedit, cum a servit cu mine pentru evanghelie ca un copil cu tatăl lui. ²³Sper deci să vi-l trimit de îndată ce voi vedea cum stau lucrurile cu mine ²⁴și mă încred în Domnul că voi veni și eu în curând.

²⁵Am considerat totuși că este necesar să vi-l trimit pe fratele meu Epafroditus, colaboratorul și tovarășul meu de arme, care e și mesajul vostru, pe care l-ați trimis ca să se îngrijească de nevoile mele, ²⁶întrucât dorea fierbinte să vă revadă și era foarte necăjit fiindcă ați auzit că fusese bolnav. ²⁷El a fost într-adevăr bolnav, foarte aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el, și nu numai de el, ci și de mine, ca să nu am întristare peste întristare. ²⁸Mă grăbesc deci să vi-l trimit, ca să vă bucurați văzându-l din nou, iar eu să fiu mai puțin trist. ²⁹Primiți-l deci bine în Domnul cu toată bucuria și onorați niște oameni ca el, ³⁰pentru că era aproape să moară din cauza lucrării lui Cristos, riscându-și viața ca să vă înlocuiască în serviciul pe care nu mi-l puteați face voi.

Exemplul lui Paul: Cristos este totul, dreptitudinea pe baza Legii e o pagubă Gal.5:1-6; 2:15-21

3 În fine, frații mei, bucurați-vă în Domnul! Mie nu-mi este greu să vă scriu aceleași lucruri, iar ele contribuie la siguranța voastră.

²Fiți atenți la câinii^a aceia, fiți atenți la lucrătorii^b răi, fiți atenți la falșii circumciși! ³Într-adevăr, adevărații circumciși suntem noi, care ne închinăm lui Dumnezeu prin Spiritul lui Dumnezeu, care ne laudăm în Cristos Iesus și care nu ne punem încrederea în lucruri care țin de corp, ⁴deși eu aș putea să-mi pun încrederea în lucruri care țin de corp. Dacă cineva crede că poate să-și pună încrederea în lucruri care țin de corp, eu pot și mai mult: ⁵am fost circumcis în a opta zi, sunt din poporul Israel, din tribul lui Beniamin, evreu născut din evrei; în ce privește Legea, eram fariseu^c; ⁶din punct de vedere al zelului, eram persecutor al Bisericii; cât privește dreptitudinea cerută de Lege, eram ireproșabil.

⁷Dar toate calitățile care erau pentru mine un câștig le-am considerat ca o pierdere, din cauza lui Cristos. ⁸Mai mult decât atât, consider totul o pierdere din cauza binelui suprem care este cunoașterea lui Cristos Iesus, Domnul meu. Din cauza Lui am suferit pierderea tuturor lucrurilor și le consider ca niște gunoaie, ca să-L câștig pe Cristos ⁹și să fiu găsit în El nu cu dreptitudinea mea care vine din Lege, ci cu cea care se obține prin credința în Cristos, dreptitudinea care vine de la Dumnezeu și care este bazată pe credință, ¹⁰ca să-L cunosc pe Cristos, puterea învierii Sale și comuniunea cu suferințele Sale, devenind asemenea Lui în moartea Sa, ¹¹pentru a ajunge la învierea dintre cei morți.

¹²Nu că deja am și obținut toate acestea sau că am atins deja perfecțiunea, ci continui s-o urmăresc în speranța că voi pune stăpânire pe aceste lucruri, pentru care și Cristos Iesus a pus stăpânire pe mine. ¹³Fraților, eu însumi nu consider că am pus stăpânire pe acestea, dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și întinzându-mă spre ce e înaintea, ¹⁴înaintea cu hotărâre spre țintă ca să câștig premiul chemării cerești a lui Dumnezeu în Cristos Iesus.

¹⁵Noi toți deci, care suntem maturi, să gândim în felul acesta; și dacă în vreo chestiune gândiți altfel, Dumnezeu vă va lumina și în aceasta.

¹⁶Numai, să trăim conform cu treapta pe care am atins-o deja!

Avertizare privind dușmanii crucii lui Cristos Rom.16:17-18

¹⁷Fiți toți împreună imitatorii mei, fraților, și luați-i în seamă pe cei care trăiesc după modelul pe care îl aveți în noi. ¹⁸Într-adevăr, mulți trăiesc ca niște dușmani ai crucii lui Cristos; v-am vorbit deseori despre ei, și o fac acum și plângând. ¹⁹Sfârșitul lor este pierzarea, dumnezeul lor e

3:2 Căini: adică adversarii fără scrupule, periculoși; căinii erau considerați animale necurate, și evreii îi numeau astfel pe cei care nu respectau Legea lui Moise.

3:2 Lucrători: adică aici persoanele care fac o lucrare creștină în Adunare.

3:5 Fariseu: adică membru al partidului cel mai strict al iudaismului, foarte atașat Legii lui Moise.

stomacul lor, iar gloria lor este în rușinea lor; ei nu se gândesc decât la lucruri pământești.

²⁰Cât despre noi, cetățenia noastră este în cer, de unde Îl și așteptăm ca Salvator pe Domnul Iesus Cristos. ²¹El va transforma corpul nostru umil pentru a-l face asemenea corpului Său glorios, prin exercitarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.

Îndemn la umblare spirituală 1. Tes.5:14-19

4 De aceea, frații mei iubiți și mult doriți, bucuria și cununa mea, rămâneți astfel fermi în Domnul, iubiților!

²Le încurajez pe Evodia și pe Sintichia să trăiască în armonie în Domnul! ³Îți cer și ție, coleg fidel, să le ajuți pe aceste femei care au luptat pentru cauza evangheliei împreună cu mine, precum și cu Clement și cu ceilalți colaboratori ai mei, ale căror nume sunt în cartea vieții.

⁴Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Vă repet: bucurați-vă!

⁵Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii! Domnul este aproape. ⁶Nu vă îngrijorați de nimic, ci în orice lucru faceți cunoscute cererile voastre lui Dumnezeu prin rugăciuni și cereri, într-o atitudine de recunoștință! ⁷Iar pacea lui Dumnezeu, care întrece orice închipuire, vă va păzi inima și gândurile în Cristos Iesus.

⁸În fine, fraților, gândiți-vă la tot ce este adevărat, la tot ce e onorabil, la tot ce este drept, la tot ce e pur, la tot ce este demn de a fi iubit, la tot ce merită aprobarea, la ceea ce se numește virtute, la ceea ce merită lauda! ⁹Ceea ce ați învățat, primit și auzit de la mine și ceea ce ați văzut în mine, puneți în practică! Și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

Paul mulțumește pentru darurile filipenilor Evr.13:3,5,16

¹⁰M-am bucurat mult în Domnul că acum, în sfârșit, v-ați reînnoit grija pentru mine, deși vă gândeați voi la ea, dar vă lipsea ocazia. ¹¹Nu din cauza nevoilor mele spun aceasta, căci am învățat să fiu mulțumit în orice situație. ¹²Știu să trăiesc în sărăcie și știu să trăiesc în abundență. Pretutindeni și în toate împrejurările, am învățat secretul de a fi sătul și de a fi flămând, de a avea abundență și de a suferi lipsă. ¹³Pot totul prin Cel care mă întărește, [Cristos].

¹⁴Totuși, ați făcut bine că ați luat parte la necazul meu. ¹⁵Și voi înșivă știți, filipenilor, că la începutul predicării evangheliei, când am plecat din Macedonia, nicio Adunare nu s-a asociat cu mine deschizându-mi un cont de credit și debit.ⁿ Voi ați fost singurii care ați făcut-o: ¹⁶în Tesalonic deja, și mai mult decât o dată, mi-ați trimis ceva pentru nevoile mele.

¹⁷Nu că eu caut darul, ci caut ca un beneficiu să vă mărească contulⁿ.

4:15 *Credit și debit:* Paul folosește o metaforă preluată din lumea afacerilor și se referă la darurile bănești pe care Adunarea, prin faptul că le dă, le înregistrează în contul de cheltuieli, dar el însuși în contul de primiri.

4:17 *Să vă mărească contul:* „valoarea de investiție“ a darului filipenilor nu era în primul rând ce primea Paul, ci „dividendele spirituale“ pe care le primeau ei.

¹⁸Am primit totul în întregime și am din abundență. Am fost copleșit primind de la Epafroditus ceea ce mi-ați trimis ca un parfum cu miros plăcut, un sacrificiu pe care Dumnezeu îl acceptă și Îi este plăcut. ¹⁹Și Dumnezeuul meu va împlini toate nevoile voastre în conformitate cu bogăția Sa în glorie, în Cristos Iesus. ²⁰Dumnezeului și Tatălui nostru să-I fie gloria pentru totdeauna! Amen.

Salut și benedicție

²¹Salutați pe fiecare sfânt în Cristos Iesus! Frații care sunt cu mine vă salută. ²²Toți sfinții vă salută, în special cei din casa împăratului. ²³Grația Domnului [nostru] Iesus Cristos să fie cu spiritul vostru! [Amen.]

Scrisoarea lui Paul către Coloseni

Paul și-a redactat pe la anul 60 d.Cr. scrisoarea adresată Adunării din orașul Colose situat în Asia Mică. El voia să-i întărească pe creștinii de acolo în credința lor în Iesus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, pentru că erau în pericol să-și amestece credința cu concepții străine, păgâne. Astfel, Paul le arată măreția și superioritatea Fiului lui Dumnezeu căruia I s-au încredințat ei. El le arată că revelația divină a Bibliei se află cu mult deasupra tuturor filozofilor și religiilor omenești. El îi avertizează cu privire la învățăturile și practicile religioase nebiblice care i-ar putea induce în eroare. În Iesus Cristos li se dăruise întreaga plinătate a lui Dumnezeu, și ei trebuiau să trăiască din această plinătate.

Introducere și salut

1 Paul, apostol al lui Cristos Iesus, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, ²către sfințiiⁿ și frații fideli în Cristos care sunt în Colose: grația și pacea să vă fie date din partea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, [și a Domnului Iesus Cristos]!

Rugăciunea apostolului pentru Adunare Fil.1:3-6; 1.Tes.1:2-4

³Îi mulțumim totdeauna lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iesus Cristos, când ne rugăm pentru voi. ⁴Într-adevăr, am auzit despre credința voastră în Cristos Iesus și despre iubirea pe care o aveți pentru toți sfinții, ⁵din cauza speranței de a experimenta ceea ce vă așteaptă în cer și despre care ați auzit deja prin Cuvântul adevărului, evanghelia. ⁶Ea a ajuns până la voi, la fel ca în toată lumea, unde produce roade și crește, așa ca și între voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut grația lui Dumnezeu așa cum este ea cu adevărat. ⁷Voi ați învățat-o de la Epafras, iubitul nostru coleg de lucrare, care este un servitor fidel al lui Cristos pentru voi ⁸și care ne-a și spus despre iubirea voastră în Spirit.

⁹De aceea și noi, din ziua când am auzit, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să fiți umpluți de cunoașterea voii Sale în orice înțelepciune și înțelegere spirituală, ¹⁰ca să trăiți într-un mod vrednic de Domnul, căutând să-I fiți plăcuți în toate, producând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu, ¹¹fiind întăriți cu orice fel de putere, potrivit tăriei Sale glorioase, pentru orice statornicie și răbdare cu bucurie, ¹²mulțumindu-I Tatălui, care v-a făcut în stare să aveți parte de moștenirea sfinților în lumină. ¹³El ne-a scăpat din puterea întunericului și ne-a transferat în Regatul Fiului Său iubit, ¹⁴în care avem răscumpărarea [prin sângele Lui], iertarea păcatelor.

1:2 Sfinți: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

Gloria superioară și locul de frunte al Fiului lui Dumnezeu

Lucrarea de salvare a lui Cristos Evr.1:1-4; 1.Cor.15:20-28

¹⁵El este imaginea Dumnezeului invizibil, Întâiul Născutⁿ peste întreaga creație. ¹⁶Într-adevăr, prin El au fost create toate lucrurile, cele din cer și de pe pământ, vizibile și invizibile, tronuri, domnii, suveranități, autorități; toate lucrurile au fost create prin El și pentru El. ¹⁷El este înaintea de toate lucrurile, și în El toate se țin laolaltă.

¹⁸El este Capul Corpului, care e Biserica; El este Începutul, Întâiul Născut dintre cei morți, ca să aibă supremația în orice lucru. ¹⁹Într-adevăr, Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El ²⁰și prin El să împace cu Sine toate lucrurile, atât ce este pe pământ, cât și ce e în cer, făcând pace prin sângele Lui, vărsat pe cruce.

²¹Odinioară, voi erați străiniⁿ și dușmani ai lui Dumnezeu în gândurile și în sfera faptelor voastre rele. ²²Dar acum, El v-a împăcat prin corpul fizic al lui Cristos, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără pată și ireproșabili, ²³dacă continuați în credință bine întemeiați și neclintiți, fără să vă abateți de la speranța evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost proclamată oricărei creaturi de sub cer și al cărei servitor am devenit eu, Paul.

Lucrarea apostolului de predicare a lui Cristos Ef.3:1-13

²⁴Mă bucur acum în suferințele mele pentru voi și completez în carnea mea ceea ce lipsește suferințelor lui Cristosⁿ pentru Corpul Său, care este Biserica. ²⁵Am devenit servitorul ei, conform însărcinării pe care mi-a încredințat-o Dumnezeu pentru voi, ca să vă prezint Cuvântul lui Dumnezeu în plinătatea lui, ²⁶misterulⁿ ținut ascuns de epoci și generații, dar dezvăluit acum sfinților Lui, ²⁷căroră Dumnezeu a vrut să le facă cunoscută bogăția glorioasă a acestui mister printre neevrei, adică Cristos în voi, speranța gloriei.

²⁸Pe El Îl proclamăm noi, sfătuind și învățând pe orice om în toată înțelepciunea, ca să prezentăm pe oricine perfect în Cristos. ²⁹Pentru aceasta lucrez, luptându-mă potrivit puterii Sale, care acționează cu tărie în mine.

1:15 *Întâiul născut*: cuvântul grec putea denota primul născut în sens cronologic, dar cel mai adesea preeminența ca poziție socială sau rang. Aici, termenul nu se referă la primul creat, ci la cel pus în rangul cel mai înalt. El subliniază preexistența și unicitatea lui Cristos, precum și superioritatea Lui față de creație, fiind Creatorul ei.

1:21 *Străini*: neevreii erau excluși de la privilegiile relației cu Dumnezeu la care aveau evreii acces.

1:24 *Ceea ce lipsește... Cristos*: cuvântul grec tradus aici prin „suferințe” denotă ostilitatea pe care a suferit-o Cristos și pe care discipolii Săi o suferă la rândul lor când predică evanghelia. Cristos este solidar cu persecuțiile de care au parte ai Săi; ele Îl ating la fel de mult ca și pe ei (vezi Fapte 9:4-5).

1:26 *Misterul*: adică adevăruri ascunse până atunci, dar revelate pentru prima oară sfinților din NT: misterul incarnării, necredința Israelului, unirea neevreilor și evreilor în Biserică [Adunare, în grecește *ekklesia*], răpirea Bisericii. Misterul de aici este explicat în v. 27.

2 Vreau într-adevăr să știți ce mare este lupta pe care o dau pentru voi, pentru cei care sunt în Laodiceea și pentru cei care nu mi-au văzut niciodată fața, ²ca să fie încurajați în inimă, fiind uniți în iubire, astfel încât să aibă bogăția deplină a înțelegerii complete, pentru a cunoaște misterul lui Dumnezeu, adică Cristos, ³în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoștinței.

Avertizare privind învățăturile oamenilor și filozofia

Umblarea în Cristos Rom.16:17-18; Ef.4:14-15; 1.Tim.6:20-21

⁴Vă spun aceasta pentru ca nimeni să nu vă înșele cu argumente înșelătoare. ⁵Într-adevăr, chiar dacă sunt absent cu corpul, sunt prezent cu voi în spirit, bucurându-mă să văd ordinea care domnește între voi și fermitatea credinței voastre în Cristos.

⁶Astfel deci, așa cum L-ați primit pe Cristos Iesus, Domnul, așa să vă duceți viața în Elⁿ, ⁷înrădăcinați și edificați în El, întăriți în credință așa cum ați fost învățați, fiind plini de recunoștință.

⁸Luați seama ca nimeni să nu vă ia prizonieri printr-o filozofie seacă și înșelătoare care se bazează pe tradiția omenească, pe principiile elementare ale acestei lumiⁿ, și nu pe Cristos.

Plinătatea lui Dumnezeu și salvarea în Cristos

Evr.1:1-4; Ef.1:18-2:7

⁹Într-adevăr, în Cristos locuiește, în formă corporală, toată plinătatea Divinității, ¹⁰și voi ați fost făcuți compleți în El, care este Cap peste orice stăpânire și autoritate. ¹¹În El ați fost și circumciși cu o circumcizie care nu este făcută de mâna omului, ci cu circumcizia lui Cristos, care constă în dezbrăcarea corpului de natura voastră păcătoasă, ¹²fiind înmormântați cu El în botez și înviați cu El prin credința voastră în puterea lui Dumnezeu care L-a înviat.

¹³Și când erați morți în greșelile și în necircumcizia naturii voastre păcătoase, Dumnezeu v-a făcut vii cu Cristos. El ne-a iertat toate greșelile, ¹⁴a anulat actulⁿ scris împotriva noastră, care ne condamna prin regulile lui, și l-a distrus, pironindu-l pe cruce. ¹⁵Dezarmând stăpânirile și autoritățile, le-a dat public în spectacolⁿ triumfând asupra lor prin cruce.

Pericolul învățătorilor falși care ne abat de la Cristos

¹⁶Nimeni deci să nu vă judece cu privire la ce mâncați sau beți, ori cu privire la o sărbătoare, la o lună nouă sau la un sabbat. ¹⁷Acestea sunt o

2:6 *Să vă duceți viața în El:* sau *să trăiți în unire cu El*, adică ducând o viață modelată de El.

2:8 *Principiile... lumi:* adică elementele și ritualurile religiilor omenești sau, potrivit altei interpretări, puterile spirituale.

2:14 *Actul:* adică legea divină.

2:15 *Dat public în spectacol:* este evocată imaginea unui general roman victorios care defilează triumfal pe străzile Romei expunându-i mulțimilor pe dușmanii săi învinși. Cristos a câștigat pe cruce victoria asupra forțelor demonice, căci eforturile lor de a contracara planul de răscumpărare al lui Dumnezeu au fost spulberate definitiv.

umbră a lucrurilor viitoare, dar realitatea Îi aparține lui Cristos. ¹⁸Niciun om care găsește plăcere într-o falsă umilință și în închinarea la îngeri să nu vă deposedeze de premiul victoriei, intrând în speculații amănunțite despre ce a văzut în viziuni. Un asemenea om este îngâmfat fără motiv de gândurile sale omenești ¹⁹și nu se ține strâns de Capⁿ, din care tot Corpulⁿ, susținut și ținut la un loc prin articulații și ligamente, crește cu creșterea pe care o dă Dumnezeu.

²⁰Dacă ați murit cu Cristos față de principiile elementare ale acestei lumi, de ce, ca și cum ați trăi în lume, vă supuneți la aceste reguli: ²¹„Nu lua! Nu gusta! Nu atinge!”²² Acestea toate sunt destinate să piară odată cu folosirea lor, pentru că sunt bazate pe porunci și învățături omenești. ²³Asemenea reguli au într-adevăr o aparență de înțelepciune, într-o închinare voluntară, o umilință falsă și o asprime nemiloasă față de corp, dar nu au nicio valoare și nu servesc decât la satisfacerea dorințelor cărnii.

Poziția credinciosului în Cristos, aspirația și speranța lui

Col.2:20; Ef.2:4-6

3 Dacă deci ați înviat cu Cristos, căutați lucrurile de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu! ²Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ! ³Într-adevăr, voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu. ⁴Când va apărea Cristos, viața voastră, atunci veți apărea și voi cu El în glorie.

Îndemn la o umblare sfântă și la iubire reciprocă

⁵Faceți deci să moară în voi tot ce este pământesc: imoralitatea sexuală, impuritatea, patimile, poftele și setea de a poseda, care este o idolatrie. ⁶Din cauza acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu [peste fiii neascultării]. ⁷Odinioară, când trăiați în felul acesta, și voi umblați în aceste păcate. ⁸Dar acum, renunțați la toate acestea, la mânie, la furie, la răutate, la calomnie, la cuvintele murdare care v-ar putea ieși din gură!

⁹Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul vechi cu practicile lui ¹⁰și v-ați îmbrăcat cu omul nou, care este reînnoit în cunoaștere după imaginea Creatorului său. ¹¹Aici nu mai există nici grec, nici evreu, nici circumcis, nici necircumcis, nici străin, nici sălbatic, nici sclav, nici om liber, ci Cristos este totul și în toți.

¹²Astfel deci, ca oameni aleși de Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă cu sentimente de compasiune, de bunătate, de umilință, de blândețe, de răbdare! ¹³Suportați-vă unii pe alții, iertați-vă reciproc dacă vreunul dintre voi are motiv să se plângă de altul! Așa cum v-a iertat Domnul, tot așa iertați-vă și voi! ¹⁴Și peste toate aceste virtuți puneți iubirea, care le leagă pe toate într-o unitate perfectă! ¹⁵Pacea lui Cristos să stăpânească în inima voastră, întrucât ca membri ai unui singur Corp ați

fost chemați la pace. Și fiți recunoscători!

¹⁶Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi în toată bogăția lui, învățându-vă și sfătuindu-vă unii pe alții cu toată înțelepciunea prin psalmi, prin imnuri, prin cântări spirituale, cântând lui Dumnezeu în inima voastră sub inspirația grației. ¹⁷Și orice ați face, cu vorba sau cu fapta, faceți totul în numele Domnului Iesus, exprimând prin El recunoștința voastră lui Dumnezeu Tatăl!

Ordinea lui Dumnezeu pentru familie și muncă

Ef.5:22-33; 6:1-9; 1.Pt.3:3:1-7; 2:18-19; Ti.2:9-10; 1.Tim.6:1-2

¹⁸Soțiilor, supuneți-vă soțului vostru așa cum se cuvine în Domnul!

¹⁹Soților, iubiți-vă soția și nu fiți iritați pe ea! ²⁰Copiilor, supuneți-vă în toate părinților voștri, căci lucrul acesta este plăcut Domnului!

²¹Taților, nu-i exasperați pe copiii voștri, ca să nu se descurajeze!

²²Sclavilor, supuneți-vă în toate stăpânilor voștri pământești, nu numai sub ochii lor și ca să le câștigați favoarea, ci cu sinceritate a inimii, temându-vă de Domnul! ²³Tot ce faceți, lucrați din toată inima, ca pentru Domnul, și nu ca pentru oameni, ²⁴știind că veți primi de la Domnul o moștenire ca răsplătă! [Într-adevăr,] pe Domnul Cristos Îl serviți voi. ²⁵Oricine face rău va fi răsplătit pentru răul pe care l-a făcut, și nu există favoritism.

4 Stăpânilor, dați sclavilor voștri ce este drept și echitabil, știind că și voi aveți un Stăpân în cer!

Îndemn la rugăciune și comportare înțeleaptă Ef.6:18-20

²Perseverăți în rugăciune, vegheați în ea cu o atitudine de recunoștință! ³Rugați-vă în același timp și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă o ușă pentru Cuvânt, pentru a putea predica misterulⁿ despre Cristos, din cauza căruia sunt închis, ⁴ca să-l fac cunoscut așa cum trebuie să vorbesc despre el!

⁵Trăiți cu înțelepciune față de cei din exterior, răscumpărând timpul!

⁶Vorbirea voastră să fie totdeauna însoțită de grație, dresă cu sare, ca să știți cum să răspundeți fiecăruia.

Salutări finale Ef.6:21-22

⁷Tihicus, care este fratele nostru iubit, un servitor fidel și coleg în serviciul Domnului, vă va informa cu privire la tot ce mă privește. ⁸Vi-l trimit tocmai ca să aflați totul despre noi și ca să vă încurajeze inima. ⁹Îl trimit cu Onesim, fratele fidel și iubit, care este unul dintre voi. Ei vă vor informa despre tot ce se petrece aici.

¹⁰Aristarcus, tovarășul meu de detenție, vă salută, ca și Marcu, vărul lui Barnaba, cu privire la care ați primit instrucțiuni: dacă vine la voi, să-l primiți bine. ¹¹Iesus, numit Iustus, vă salută și el. Ei sunt dintre evrei

singurii mei colaboratori pentru Regatul lui Dumnezeu și s-au dovedit a fi o încurajare pentru mine. ¹²Epafras, care este unul dintre voi și un sclav al lui Cristos Iesus, vă salută. El se luptă totdeauna în rugăciune pentru voi ca să stați fermi în toată voia lui Dumnezeu, maturi și deplin convinși. ¹³Depun într-adevăr mărturie în favoarea lui că lucrează din greu pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru cei din Hierapolis. ¹⁴Luca, medicul iubit, vă salută, ca și Demas.

¹⁵Salutați-i pe frații din Laodiceea, ca și pe Nimfa și Adunarea din casa ei!

¹⁶După ce această scrisoare va fi fost citită la voi, faceți în așa fel ca ea să fie citită și în Adunarea laodiceenilor! Citiți-o la rândul vostru pe cea care vă va sosi din Laodiceea! ¹⁷Spuneți-i lui Archipus: „Ia seama la lucrarea pe care ai primit-o în Domnul ca să o îndeplinești!“

¹⁸Eu, Paul, vă scriu acest salut cu propria mea mână. Amintiți-vă de lanțurile mele! Grația să fie cu voi! [Amen.]

Prima scrisoare a lui Paul către Tesaloniceni

Apostolul Paul a scris cam pe la anul 50 d.Cr. Adunării întemeiate de el cu puțin timp înainte în orașul Tesalonic din Grecia (Fap- te 17:1-9). Acești creștini aveau de suferit persecuții severe din partea concetățenilor lor evrei și neevrei. Paul îi mângâie și îi încu- rajează să reziste ferm, neclintit, punându-le înaintea ochilor spe- ranța unirii lor cu Domnul Iesus Cristos, care va reveni pe pământ.

Introducere și salut

1 Paul, Silvanus și Timotei, către Adunarea tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Iesus Cristos: grația și pacea să vă fie date [din partea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, și a Domnului Iesus Cris- tos]!

Credința tesalonicenilor și răspândirea ei Col.1:3-8

²Îi mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți, când vă men- ționăm în rugăciunile noastre. ³Ne amintim fără încetare înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea voastră făcută prin credință, de os- teneala voastră insuflată de iubire și de fermitatea speranței voastre în Domnul nostru Iesus Cristos.

⁴Noi știm, frați iubiți de Dumnezeu, că El v-a ales, ⁵pentru că evan- ghelia noastră nu v-a fost predicată numai cu cuvinte, ci și cu putere, cu Spiritul Sfânt și cu o convingere deplină. Voi știți ce fel de oameni am fost între voi, de dragul vostru.

⁶Și voi ați devenit imitatorii noștri și cei ai Domnului, primind Cu- vântul în mijlocul multor dificultăți, cu bucuria dată de Spiritul Sfânt. ⁷Astfel, voi ați devenit un model pentru toți credincioșii din Macedonia și Ahaia. ⁸Într-adevăr, Cuvântul Domnului a răsunat de la voi nu numai în Macedonia și în Ahaia, ci știrea despre credința voastră în Dumnezeu s-a răspândit pretutindeni, așa că nu avem nevoie să vorbim despre ea. ⁹Căci ei înșiși relatează despre noi ce fel de primire ne-ați făcut și cum v-ați întors la Dumnezeu de la idoli ca să-L serviți pe Dumnezeul viu și adevărat ¹⁰și să-L așteptați din cer pe Fiul Lui, pe care L-a înviat, pe Iesus, Cel care ne scapă de mânia viitoare.

Lucrarea apostolului printre tesaloniceni Fap.20:18-21

2 Voi înșivă știți, fraților, că venirea noastră la voi n-a fost fără rod. ²După ce am suferit și am fost insultați în Filipi, așa cum știți, am avut îndrăzneală în Dumnezeu nostru să vă anunțăm evanghelia lui Dumnezeu în fața unei mari împotriviri. ³Într-adevăr, apelul pe care îl facem nu se întemeiază nici pe înșelăciune, nici pe motive necurate, nici

pe viclenie. ⁴Dimpotrivă, noi vorbim ca niște oameni aprobați de Dumnezeu să ni se încredințeze evanghelia. Noi nu încercăm să fim pe placul oamenilor, ci pe placul lui Dumnezeu, care ne cercetează inima.

⁵Într-adevăr, așa cum știți, niciodată n-am recurs la cuvinte lingușitoare, nici n-am avut ca motivație setea de a poseda – Dumnezeu ne este martor. ⁶N-am căutat gloria care vine de la oameni, nici de la voi, nici de la alții. ⁷Am fi putut să ne impunem ca apostoli ai lui Cristos, dar am fost blânzi în mijlocul vostru, ca o mamă care se îngrijește de copiii ei.

⁸Și ne era așa tare dor de voi, că eram gata să împărtășim cu voi nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și propria noastră viață, pentru că ne-ați devenit foarte dragi. ⁹Vă amintiți, fraților, munca și oboseala noastră: lucrând noapte și zi, ca să nu fim o povară pentru niciunul dintre voi, v-am predicat evanghelia lui Dumnezeu.

¹⁰Voi sunteți martori, și la fel și Dumnezeu, că ne-am comportat față de voi credincioșii într-un mod sfânt, drept și ireproșabil, ¹¹întrucât știți că am fost pentru fiecare dintre voi ce este un tată pentru copiii săi, ¹²îndemnându-vă, încurajându-vă și implorându-vă să trăiți într-un mod vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Regatul și la gloria Sa.

Credința autentică și statornicia 1. Tes. 1:6-10; 2. Tes. 1:4-5

¹³Și din acest motiv și noi Îi mulțumim lui Dumnezeu fără încetare pentru că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, pe care l-ați auzit de la noi, l-ați acceptat nu ca pe cuvântul oamenilor, ci ca pe ce este cu adevărat, Cuvântul lui Dumnezeu care acționează în voi cei care credeți.

¹⁴Căci voi, fraților, ați devenit imitatorii Adunărilor lui Dumnezeu din Iudeea care sunt în Cristos Iesus, pentru că și voi ați îndurat din partea compatrioților voștri aceleași suferințe ca și ele din partea evreilor.

¹⁵Ei L-au ucis pe Domnul Iesus și pe profeți, pe noi ne-au persecutat, nu sunt plăcuți lui Dumnezeu, se comportă ca adversari ai tuturor oamenilor: ¹⁶ne împiedică să vorbim neevreilor ca să fie salvați, astfel încât nu încetează să întrecă măsura păcatelor lor, dar mânia^a a venit peste ei pe deplin.

Dorul lui Paul după tesaloniceni Rom. 1:9-13

¹⁷Cât despre noi, fraților, după ce am fost pentru scurt timp despărțiți de voi – cu corpul, nu cu inima – ne-am străduit mai mult ca niciodată să vă revedem, căci era marea noastră dorință. ¹⁸De aceea am vrut să venim la voi, cel puțin eu, Paul, mai mult decât o dată, dar Satan ne-a împiedicat. ¹⁹Într-adevăr, care este speranța noastră sau bucuria noastră sau cununa cu care ne vom lăuda în prezența Domnului Iesus [Cristos] la venirea Lui? Oare nu voi? ²⁰Da, voi sunteți gloria și bucuria noastră!

Iubirea prevăzătoare a lui Paul Fap. 14:22

3 De aceea, când n-am mai putut răbda, am hotărât să rămânem singuri în Atena ²și l-am trimis pe Timotei, care este fratele nostru și colaboratorul lui Dumnezeu în răspândirea evangheliei lui Cristos, ca să vă întărească și să vă încurajeze în ce privește credința voastră, ³pentru ca nimeni să nu fie clătinat de aceste dificultăți. Într-adevăr, voi înșivă știți că pentru ele suntem destinați. ⁴De fapt, când eram la voi vă spuneam dinainte că o să fim persecutați, ceea ce s-a și întâmplat, după cum știți. ⁵De aceea și eu, când n-am mai putut răbda, l-am trimis ca să mă informez despre credința voastră, de teamă ca Ispititorul să nu vă fi ispitit și osteneala noastră să fi fost în zadar.

⁶Dar Timotei tocmai s-a întors de la voi și ne-a adus vești bune despre credința și iubirea voastră; el ne-a spus că aveți amintiri plăcute despre noi și că doriți să ne revedeți, așa cum dorim și noi. ⁷De aceea, fraților, în toată suferința și necazul nostru, am fost încurajați cu privire la voi prin credința voastră. ⁸Într-adevăr, acum trăim, fiindcă voi stați fermi în Domnul. ⁹Căci ce mulțumiri putem să-I aducem lui Dumnezeu în schimb pentru voi, pentru toată bucuria pe care o simțim înaintea Dumnezeului nostru din cauza voastră? ¹⁰Noapte și zi ne rugăm foarte mult să ne permită să vă vedem fața și să completăm ce lipsește credinței voastre.

¹¹Însuși Dumnezeu, Tatăl nostru, și Domnul nostru Iesus [Cristos] să ne îndrepte calea spre voi! ¹²Domnul să facă să crească și să se reverse iubirea pe care o aveți unii pentru alții și pentru toți oamenii, așa cum facem și noi față de voi! ¹³El să vă întărească inima ca să fiți ireproșabili în sfințenie înaintea lui Dumnezeu Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Iesus cu toți sfințiiⁿ Lui!

Îndemn la o viață în sfințenie 1.Pt. 1:14-16; Ef. 5:3-8

4 În fine, fraților, vă cerem și vă îndemnăm în Domnul Iesus ca, așa cum ați învățat de la noi cum trebuie să trăiți ca să-I fiți plăcuți lui Dumnezeu – cum de fapt și trăiți –, să excelați și mai mult în aceasta. ²Voi știți într-adevăr ce instrucțiuni v-am dat prin autoritatea Domnului Iesus.

³Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfințirea voastră: să vă abțineți de la imoralitate sexuală; ⁴fiecare dintre voi să știe să-și posede propriul corp în sfințenie și cinste, ⁵nu într-o poftă pătimasă ca păgânii care nu-L cunosc pe Dumnezeu; ⁶în această chestiune, nimeni să nu facă rău fratelui său ori să profite de el, pentru că Domnul este un executor al dreptății pentru toate acestea, așa cum v-am spus deja și v-am avertizat. ⁷Într-adevăr, Dumnezeu nu ne-a chemat la lipsă de puritate, ci la sfințenie. ⁸De aceea, cine respinge aceste instrucțiuni nu respinge un om, ci pe

3:13 Sfinți: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

Dumnezeu, Cel care vă dă și Spiritul Său Sfânt.

Îndemn la iubire frățească și la lucrare sinceră 1.Pt.1:22

⁹Nu aveți nevoie să vi se scrie cu privire la iubirea frățească, căci voi înșivă ați fost învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții, ¹⁰și într-adevăr așa faceți față de toți frații din toată Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraților, să excelați și mai mult în aceasta, ¹¹să vă străduiți să duceți o viață liniștită, să vă ocupați de treburile voastre și să lucrați cu mâinile voastre, așa cum v-am recomandat, ¹²ca să vă comportați cum se cuvine față de cei din afară și să nu fiți dependenți de nimeni.

Învierea morților și revenirea Domnului

¹³Nu vrem, fraților, să fiți în necunoștință despre cei care au murit, ca să nu fiți întristați ca ceilalți oameni, care nu au speranță. ¹⁴Într-adevăr, dacă credem că Iesus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu îi va aduce prin Iesus și cu El pe cei care au murit.

¹⁵Căci aceasta vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care supraviețuim până la venirea Domnului, n-o vom lua înaintea celor care au murit. ¹⁶Pentru că Însuși Domnul, la un semnal dat, la vocea unui arhanghel și la sunetul trompetei lui Dumnezeu, va coborî din cer, și mai întâi vor învia cei morți în Cristos. ¹⁷Apoi, noi care vom fi încă în viață vom fi răpiți împreună cu ei în nori, ca să-L întâlnim pe Domnul în atmosferă, și astfel vom fi pentru totdeauna cu Domnul. ¹⁸Încurajați-vă deci unii pe alții cu aceste cuvinte.

Chemare la veghere și luciditate

Mt.24:36-51; Lc.12:35-40; 21:34-36; Rom.13:11-14

5În ce privește timpurile și momentele, nu aveți nevoie, fraților, să vi se scrie. ²Într-adevăr, voi înșivă știți perfect de bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. ³Când oamenii vor spune: „Pace și securitate!“, atunci un dezastru va veni brusc peste ei, ca durerile peste femeia însărcinată, și nu vor scăpa.

⁴Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț. ⁵Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei; noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. ⁶Să nu dormim deci ca ceilalți, ci să veghem și să fim lucizi. ⁷Într-adevăr, cei care dorm dorm noaptea, iar cei care beau beau noaptea. ⁸Dar noi, care suntem ai zilei, să fim lucizi, îmbrăcându-ne cu platoșa credinței și iubirii și având drept coif speranța salvării, ⁹pentru că Dumnezeu nu ne-a destinat la mânie, ci pentru a primi salvarea prin Domnul nostru Iesus Cristos, ¹⁰care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El. ¹¹De aceea, încurajați-vă unii pe alții și edificați-vă reciproc, așa cum faceți deja.

Îndemnuri pentru viața de Adunare

¹²Vă cerem, fraților, să-i apreciați pe cei care lucrează din greu printre voi, care vă conduc în Domnul și care vă avertizează. ¹³Stimați-i foarte mult în iubire, din cauza lucrării lor! Trăiți în pace unii cu alții!

¹⁴Vă îndemnăm, fraților, să-i avertizați pe cei care își neglijează îndatoririle, să-i încurajați pe cei timizi, să-i ajutați pe cei slabi, să fiți răbdători cu toți. ¹⁵Aveți grijă ca nimeni să nu întoarcă rău pentru rău, ci continuați să urmăriți totdeauna ce este bine, atât pentru voi înșivă, cât și pentru toți!

¹⁶Bucurați-vă totdeauna!

¹⁷Rugați-vă neîncetat! ¹⁸Aduceți mulțumiri în orice împrejurare, căci aceasta este voia lui Dumnezeu pentru voi în Cristos Iesus!

¹⁹Nu stingeți Spiritul, ²⁰nu disprețuiți profețiile, ²¹ci examinați totul cu grijă! Țineți-vă de ce este bine! ²²Evitați orice formă de rău!

Benedicție și salutări Evr.13:20-21; 1.Cor.1:8-9

²³Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească în întregime, și întreaga voastră ființă, spiritul, sufletul și corpul vostru, să fie păstrată ireproșabilă la revenirea Domnului nostru Iesus Cristos! ²⁴Cel care vă cheamă este fidel și va face lucrul acesta.

²⁵Fraților, rugați-vă și pentru noi! ²⁶Salutați-i pe toți frații cu un sărut sfânt! ²⁷Vă rog fierbinte înaintea Domnului ca această scrisoare să fie citită tuturor fraților.

²⁸Grația Domnului nostru Iesus Cristos să fie cu voi!

A doua scrisoare a lui Paul către Tesaloniceni

A doua scrisoare adresată Adunării din Tesalonic a fost redactată de apostolul Paul cam prin anul 51 d.Cr. În Adunare apăruseră mesaje profetice false, iar tesalonicenii se temeau că erau deja în ziua înspăimântătoare a judecării Domnului, pe care Biblia o prezice pentru timpul sfârșitului. Paul le arată că mai înainte trebuie să apară pe pământ un mare înșelător, înzestrat cu puteri miraculoase („Anticristul“), care va ferma masele de oameni (2.Tesaloniceni 2:1-12). Speranța Bisericii este Domnul Iesus Cristos, care o ocrotește și o salvează.

Introducere și salut

1 Paul, Silvanus și Timotei, către Adunarea tesalonicenilor, care este în Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Iesus Cristos: ²grația și pacea să vă fie date din partea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, și a Domnului Iesus Cristos!

Fidelitate în necazuri. Judecata dreaptă a lui Dumnezeu față de dușmanii Lui Fil.1:27-30; Mt.5:10-12; Rom.8:17-18; 1.Pt.4:12-13

³Ar trebui totdeauna să-I mulțumim lui Dumnezeu cu privire la voi, fraților, și așa se cuvine, întrucât credința voastră crește tot mai mult și iubirea pe care fiecare dintre voi o are pentru ceilalți sporește. ⁴De aceea, noi înșine suntem mândri de voi în Adunările lui Dumnezeu din cauza perseverenței și credinței voastre în toate persecuțiile și dificultățile pe care le suportați.

⁵Aceasta este dovada judecării drepte a lui Dumnezeu, și ca rezultat voi veți fi considerați vrednici de Regatul lui Dumnezeu, pentru care și suferiți, ⁶întrucât, în ochii lui Dumnezeu, este drept să plătească cu chin celor care vă chinuiesc ⁷și să vă dea vouă, cei chinuiți, odihnă cu noi. Aceasta se va întâmpla când Domnul Iesus va apărea din cer cu îngerii Lui puternici, ⁸în mijlocul unei flăcări de foc, pentru a-i pedepsi pe cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu și pe cei care nu ascultă de evanghelia Domnului nostru Iesus [Cristos]. ⁹Ei vor avea ca pedeapsă o distrugere eternă, departe de prezența Domnului și de gloria tăriei Sale, ¹⁰când va veni în ziua aceea ca să fie glorificat printre sfinții⁹ Săi și admirat printre toți cei care vor fi crezut; ori, voi ați crezut mărturia noastră.

¹¹De aceea ne și rugăm neîncetat pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă găsească vrednici de chemarea Sa și ca prin puterea Lui să împlinească orice dorință de a face binele și orice lucrare a credinței; ¹²astfel, numele Domnului nostru Iesus va fi glorificat în voi, și voi veți fi glori-

---

1:10 Sfinți: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

ficați în El, conform grației Dumnezeului nostru și a Domnului Iesus Cristos.

Revenirea Domnului și revelarea omului nelegiurii

1.Tes.4:13-5:10; 1.Io.2:18-25; Ap.13 și 17

2În ce privește revenirea Domnului nostru Iesus Cristos și reunirea noastră cu El, vă cerem, fraților, ²să nu vă lăsați așa de ușor clătinați în minte sau alarmați de vreun spirit, de vreun mesaj sau de vreo scrisoare care ar părea să vină de la noi, spunând că ziua Domnului a sosit deja. ³Nu lăsați pe nimeni să vă înșele în vreun fel, pentru că acea zi nu va veni până când nu vine mai întâi apostazia și nu este dezvăluit omul nelegiurii, cel destinat pierzării, ⁴adversarul care se înalță deasupra fiecărui așa-zis dumnezeu sau obiect de închinare, așa că se așază în templul lui Dumnezeu [ca dumnezeu], proclamându-se pe sine însuși Dumnezeu.

⁵Nu vă amintiți că vă spuneam acestea pe când eram încă la voi? ⁶Și acum știți ce-l reține să nu fie dezvăluit decât atunci când va veni timpul pentru el. ⁷Într-adevăr, misterul nelegiurii acționează deja. Trebuie numai ca cel care îl reține încă să dispară de pe scenă, ⁸și atunci va fi dezvăluit nelegiuitul, pe care Domnul Iesus îl va anihila cu suflarea gurii Sale și-l va distruge prin splendoarea venirii Sale. ⁹Venirea acestui nelegiuit se va face potrivit modului de lucru al lui Satan, arătat în tot felul de miracole, de semne, de minuni înșelătoare ¹⁰și cu orice fel de ademenire la nelegiuire pentru cei care pier, întrucât nu au acceptat iubirea adevărului ca să fie salvați. ¹¹De aceea, Dumnezeu le trimite o înșelare puternică, astfel încât să creadă minciuna, ¹²pentru ca toți cei care n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie condamnați.

Îndemn la statornicie Rom.8:29; 1.Pt.5:10-11

¹³Dar noi ar trebui totdeauna să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, pentru că Dumnezeu v-a ales de la început pentru salvare, prin lucrarea de sfințire a Spiritului și prin credința în adevăr. ¹⁴La aceasta v-a chemat El prin evanghelia noastră, să obțineți gloria Domnului nostru Iesus Cristos.

¹⁵Astfel deci, fraților, rămâneți fermi și țineți învățăturile pe care vi le-am transmis, fie oral, fie prin scrisoarea noastră. ¹⁶Însuși Domnul nostru Iesus Cristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin grația Sa o mângâiere eternă și o speranță bună, ¹⁷să vă încurajeze inima și să vă întărească în orice faptă bună și în orice cuvânt bun!

Cerere pentru rugăciune

3În fine, fraților, rugați-vă pentru noi, astfel încât Cuvântul Domnului să se răspândească și să fie onorat, așa cum a fost cazul cu voi, ²și să fim scăpați de oamenii răi și perversi, căci nu toți au credința. ³Domnul

este fidel, vă va întări și vă va păzi de răuⁿ. ⁴Avem încredere în Domnul cu privire la voi că faceți și veți continua să faceți ce v-am recomandat. ⁵Domnul să vă îndrepte inima spre iubirea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Cristos!

**Comportarea corectă a Adunării
față de cei care duc o viață dezordonată**

⁶Vă recomandăm, fraților, în numele Domnului nostru Iesus Cristos, să vă îndepărtați de orice frate care duce o viață dezordonată și nu după învățăturile pe care le-a primit de la noi. ⁷Căci voi înșivă știți cum trebuie să ne imitați, pentru că nu ne-am dat la dezordine când am fost la voi ⁸și n-am mâncat pe gratis pâinea cuiva; dimpotrivă, noapte și zi, cu muncă grea și osteneală, am lucrat ca să nu fim o povară pentru niciunul dintre voi. ⁹Nu că n-am avea acest drept, ci am vrut să vă dăm în noi înșine un model de imitat. ¹⁰Într-adevăr, când eram la voi vă recomandam aceasta: dacă cineva nu vrea să lucreze, atunci nici să nu mănânce.

¹¹Auzim că unii dintre voi duc o viață dezordonată: ei nu lucrează, ci se amestecă în treburile altora. ¹²Unor astfel de oameni le ordonăm și îi îndemnăm prin Domnul Iesus Cristos să lucreze în liniște și să-și câștige pâinea pe care o mănâncă.

¹³Cât despre voi, fraților, să nu obosiți făcând binele! ¹⁴Dacă cineva nu ascultă de ceea ce zicem noi prin această scrisoare, semnați lucrul acesta și nu aveți legături cu el, ca să-i fie rușine. ¹⁵Să nu-l considerați ca dușman, ci avertizați-l ca pe un frate!

Benedicție și salut final

¹⁶Domnul păcii să vă dea El Însuși pace în orice timp și în orice fel! Domnul să fie cu voi toți!

¹⁷Eu, Paul, vă salut cu propria mea mână. Aceasta este semnătura mea în toate scrisorile mele.

¹⁸Grația Domnului nostru Iesus Cristos să fie cu voi toți! [Amen.]

Prima scrisoare a lui Paul către Timotei

Paul și-a redactat prin anii 65-66 d.Cr. prima scrisoare adresată tânărului său colaborator Timotei, care era pe atunci învățător biblic în Adunarea din Efes. În fața învățătorilor falși și a evoluțiilor într-o direcție greșită din Adunare, Paul îl îndeamnă pe Timotei să-L servească pe Dumnezeu cu fidelitate și să-l predice Cuvântul în mod ferm și nedenaturat. El se ocupă de câteva chestiuni importante privind rânduiala din viața de Adunare, mai ales de calitățile celor care trebuie să servească în calitate de supraveghetori și responsabili.

Introducere și salut

1 Paul, apostol al lui Cristos Iesus, prin porunca lui Dumnezeu Salvatorul nostru și a lui Cristos Iesus speranța noastră, ²către Timotei, adevăratul meu copil în credință: grația, îndurarea și pacea să vă fie date din partea lui Dumnezeu Tatăl și a lui Cristos Iesus, Domnul nostru!

Respingerea învățăturilor greșite

1.Tim.6:3-5; 6:20-21; Ti.3:9; Gal.3:10-12

³Așa cum te-am îndemnat când m-am dus în Macedonia, rămâi acolo în Efes ca să poruncești unora să nu dea alte învățături ⁴și să nu dea atenție unor mituri și genealogii interminabile, care duc mai degrabă la controverse decât la lucrarea lui Dumnezeu, care este prin credință. ⁵Scopul unei astfel de porunci este iubirea care provine dintr-o inimă curată, dintr-o conștiință bună și dintr-o credință sinceră.

⁶Unii s-au abătut de la această linie și s-au întors la discuții fără sens. ⁷Ei vor să fie profesori de Legeⁿ, dar nu înțeleg nimic din ce spun, nici despre ceea ce afirmă cu tărie.

⁸Noi știm că Legea este bună dacă cineva o folosește cum trebuie, ⁹știind bine că Legea nu e pentru cel drept, ci pentru nesupuși și rebeli, pentru necuviincioși și păcătoși, pentru nereligioși și profanatori, pentru cei care și-ar ucide tatăl și mama, pentru ucigași, ¹⁰pentru cei care trăiesc în imoralitate sexuală, pentru homosexuali, pentru traficanții de sclavi, pentru mincinoși, pentru sperjuri și pentru tot ce este contrar învățăturii sănătoase, ¹¹conform evangheliei glorioase a binecuvântatului Dumnezeu care mi-a fost încredințată mie.

Îndurarea lui Dumnezeu în viața lui Paul Fap.26:9-20; 1.Cor.15:9

¹²Sunt recunoscător Celui care m-a întărit, Iesus Cristos Domnul nostru, pentru că m-a considerat vrednic de încredere punându-mă în serviciul Său, ¹³pe mine care eram mai înainte un blasfemator, un persecu-

---

1:7 Profesori de Lege: adică specialiști în Legea lui Moise și în interpretarea ei.

tor" și un om violent. Dar El S-a îndurat de mine, pentru că acționam din neștiință, în necredința mea. ¹⁴Și grația Domnului nostru n-a cunoscut margini, împreună cu credința și iubirea care sunt în Cristos Iesus.

¹⁵Acesta este un cuvânt vrednic de încredere care merită o acceptare deplină: Cristos Iesus a venit în lume ca să-i salveze pe păcătoși. Eu însumi sunt cel dintâi" dintre ei, ¹⁶dar El S-a îndurat de mine, pentru ca în mine mai întâi Cristos Iesus să-și arate toată răbdarea, și să servesc astfel de exemplu celor care vor crede în El pentru viața eternă.

¹⁷Regelul etern, nemuritor, invizibil, singurului Dumnezeu, să-I fie onoarea și gloria, pentru totdeauna! Amen.

Îndemn la lupta bună a credinței 1.Tim.6:12; 2.Tim.2:15

¹⁸Îți dau această poruncă, Timotei, copilul meu, conform profețiilor făcute mai înainte despre tine, pentru ca prin ele să duci lupta cea bună, ¹⁹păstrând credința și o conștiință bună, pe care unii le-au respins și au naufragiat cu privire la credință. ²⁰Dintre ei sunt Himeneus și Alexandru, pe care i-am dat pe mâna lui Satan", ca să învețe să nu blasfemieze."

Instrucțiuni pentru rugăciune. Salvarea lui Dumnezeu în Cristos

2 Te îndemn deci înainte de toate să faci cereri, rugăciuni, mijlociri și rugăciuni de recunoștință pentru toți oamenii, ²pentru regi și pentru toți cei care exercită autoritatea, ca să putem duce o viață pașnică și liniștită, cu toată pietatea" și demnitatea. ³Acest lucru este bun și plăcut înaintea lui Dumnezeu Salvatorul nostru, ⁴care vrea ca toți oamenii să fie salvați și să ajungă la cunoașterea adevărului.

⁵Într-adevăr, există un singur Dumnezeu și un singur Mediator între Dumnezeu și oameni, Omul Cristos Iesus, ⁶care S-a dat pe Sine ca preț de răscumpărare pentru toți. Aceasta este mărturia care s-a depus la timpul potrivit ⁷și pentru care am fost numit predicator și apostol – spun adevărul [în Cristos], nu mint –, însărcinat să-i învăț pe neevrei în credință și adevăr.

⁸Vreau deci ca bărbații să se roage în orice loc ridicând mâini sfinte", fără mânie sau îndoială.

Comportarea femeilor credincioase 1.Pt.3:1-6; 1.Cor.14:34-38

⁹La fel, vreau ca și femeile, îmbrăcate în mod decent, să se împodo-

1:13 *Un persecutor*: atitudinea lui Paul față de Cristos și față de Adunare înainte de convertirea sa.

1:15 *Cel dintâi*: adică cel mai rău.

1:20 *Dat pe mâna lui Satan*: adică exclus din comunitatea Adunării.

1:20 *A blasfemia*: adică a avea o atitudine sau vorbe insultătoare față de Dumnezeu.

2:2 *Pietate*: cuvântul grec denotă o atitudine de respect și iubire față de Dumnezeu sau față de părinți care se exprimă prin îndeplinirea îndatoririlor religioase și printr-o conduită adecvată.

2:8 *Ridicând mâini sfinte*: adică nededate la fapte rele; evreii ridicau mâinile pentru a se ruga.

bească cu modestie și seriozitate, nu cu bijuterii în părul împletit, nu cu aur, cu perle sau cu haine costisitoare, ¹⁰ci cu fapte bune, potrivite pentru niște femei care afirmă că se închină lui Dumnezeu.

¹¹O femeie să învețe în tăcere, cu toată supunerea. ¹²Nu-i dau voie femeii să învețe sau să domine peste un bărbat, ci ea trebuie să stea în tăcere. ¹³Într-adevăr, Adam a fost format mai întâi, apoi Eva. ¹⁴Și nu Adam a fost cel înșelat, ci femeia, înșelată, a căzut în păcat. ¹⁵Totuși, ea va fi salvatăⁿ prin nașterea de copii, dacă ei continuă cu seriozitate în credință, iubire și sfințenie.

Condiții pentru lucrarea prezbiterilor (responsabililor) din Adunare Ti.1:5-9; 1.Pt.5:1-4

3 Acest cuvânt este vrednic de încredere: dacă cineva aspiră la funcția de responsabil, dorește să facă o lucrare frumoasă. ²Trebuie deci ca responsabilul să fie ireproșabil, soț al unei singure soții, cumpătat, stăpân pe sine, respectabil, ospitalier, capabil să învețe pe alții, ³nededat la beție, nu violent, ci blând, nu certăreț, nu iubitor de bani. ⁴Trebuie să-și conducă bine casa și să-și țină copiii în supunere, cu tot respectul. ⁵Într-adevăr, dacă cineva nu știe să-și conducă propria casă, cum va avea grijă de Adunarea lui Dumnezeu? ⁶El nu trebuie să fie nici convertit de curând, ca nu cumva, orbit de mândrie, să cadă sub aceeași judecată ca diavolul. ⁷Trebuie de asemenea să aibă o reputație bună în fața celor din afară, ca să nu cadă în dispreț și în capcana diavolului.

Condiții pentru lucrarea diaconilor Fap.6:1-6

⁸Diaconii, la fel, trebuie să inspire respect, să nu fie nesinceri, să nu se dedea la mult vin, să nu fie lacomi de câștig necinstit, ⁹ci să păstreze misterulⁿ credinței cu o conștiință curată. ¹⁰Ei trebuie mai întâi să fie puși la încercare și pe urmă să servească drept diaconi dacă sunt ireproșabili. ¹¹La fel, soțiile lor trebuie să inspire respect, să nu fie defăimătoare, să fie cumpătate, fidele în toate. ¹²Diaconul trebuie să fie soțul unei singure femei, să-și conducă bine copiii și propria casă. ¹³Într-adevăr, cei care au servit bine ca diaconi își câștigă o poziție excelentă și o mare îndrăzneală în credința lor în Cristos Iesus.

Comportarea în casa lui Dumnezeu și misterul pietății

Io.1:1,14; 1.Io.1:1-4; 4:1-3; 5:20

¹⁴Deși sper să vin la tine curând, îți scriu aceste instrucțiuni pentru ca, ¹⁵dacă întârzii, să știi cum ar trebui să se poarte oamenii în casa lui Dum-

---

2:15 Salvată: cuvântul nu se referă la salvarea sufletului (care se obține numai prin grația divină), ci la scăparea/eliberarea femeii de pata rușinoasă de a fi fost unalta inițială care a dus rasa umană la păcat prin aceea că dă naștere și crește o generație de copii sfinți.

3:9 Mister: termen preluat din vocabularul religios al grecilor, care denotă în Noul Testament adevărul sau acțiunea lui Dumnezeu ținute ascunse timp de secole pentru a fi în final aduse la cunoștința tuturor.

nezeu, care este Adunarea Dumnezeului viu, stâlpul și baza adevărului.¹⁶Fără nicio îndoială, misterul pietății este mare: El a apărut într-un corp, a fost declarat drept prin Spirit, a fost văzut de îngeri, a fost proclamat printre națiuni, s-a crezut în El în lume, a fost înălțat în glorie.

Înșelare și cădere de la credință în timpul sfârșitului 1.Io.4:1-3

4Dar Spiritul spune limpede că, în timpurile de pe urmă, unii vor cădea de la credință, dând atenție unor spirite înșelătoare și învățături ale demonilor,²prin ipocrizia unor mincinoși, a căror conștiință a fost însemnată cu fierul roșu.³Ei interzic oamenilor să se căsătorească și să consume alimente pe care Dumnezeu le-a creat pentru a fi primite cu mulțumire de către cei ce cred și cunosc adevărul.⁴Căci tot ce a creat Dumnezeu este bun, și nimic nu trebuie să fie respins când e primit cu mulțumire,⁵căci este sfințit prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

Instrucțiuni pentru adevărații servitori ai lui Dumnezeu

2.Tim.2:14-16; 1.Tim.6:11-14

⁶Dacă vei atrage atenția fraților asupra acestor lucruri, vei fi un bun servitor al lui Cristos Iesus, hrănit cu cuvintele credinței și ale bune învățături pe care continui s-o urmezi îndeaproape.⁷Să nu ai nimic de-a face cu legendele lumești ale femeilor bătrâne, ci deprinde-te pe tine însuși la pietate.⁸Într-adevăr, exercițiul fizic este de puțin folos, în timp ce pietatea e de folos în toate lucrurile, căci are promisiunea vieții de acum și a celei viitoare.

⁹Aceasta este o afirmație vrednică de încredere care merită să fie acceptată fără rezerve,¹⁰căci pentru aceasta lucrăm din greu și ne luptăm, fiindcă ne-am pus speranța în Dumnezeul cel viu care este Salvatorul tuturor oamenilor, și în special al celor care cred.

¹¹Poruncește aceste lucruri și dă-le ca învățătură!¹²Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea, ci fii un model pentru credincioși în vorbire, în comportare, în iubire, [în spirit,] în credință, în puritate!

¹³Până când voi veni, dedică-te citirii Scripturii în public, îndemnării, învățării!¹⁴Nu neglija darul care este în tine, care ți-a fost dat prin profeție cu punerea mâinilor grupului de prezbiteri!¹⁵Pune în practică aceste lucruri, cufundă-te în ele, pentru ca progresul tău să fie văzut de toți!¹⁶Fii atent la tine însuși și la învățătura pe care o dai, perseverează în aceste lucruri, pentru că făcând astfel te vei salva pe tine și pe ascultătorii tăi!

5Nu mostra cu duritate pe un bătrân, ci încurajează-l ca pe un tată. Încurajează-i pe tineri ca pe niște frați,²pe femeile bătrâne ca pe niște mame, pe cele tinere ca pe niște surori, cu toată puritatea.

4:2 *Însemnată cu fierul roșu:* se însemnau cu fierul înroșit în foc sclavii fugari și criminalii.

Despre văduvele din Adunare Lc.2:36-37; Rom.16:1-2

³Onorează-le pe văduvele care sunt cu adevărat văduve! ⁴Dar dacă o văduvă are copii sau nepoți, aceștia ar trebui să învețe să practice pieta-
tea mai întâi față de propria familie și să-și răsplătească părinții, căci
acest lucru este plăcut înaintea lui Dumnezeu. ⁵Văduva adevărată, cea
care a rămas singură, își pune speranța în Dumnezeu și continuă noapte
și zi să se roage și să ceară ajutorul lui Dumnezeu. ⁶Dar cea care trăiește
în plăceri este moartă, deși e vie. ⁷Și dă-le aceste instrucțiuni, ca ele să
fie ireproșabile.

⁸Dacă cineva nu are grijă de rudele sale, și mai ales de cei din fami-
lia sa, și-a renegat credința și este mai rău decât un necredincios. ⁹Pen-
tru a fi înscrisă pe listăⁿ, o văduvă nu trebuie să aibă mai puțin de 60 de
ani, trebuie să fi fost fidelă soțului ei ¹⁰și să fie cunoscută pentru faptele
ei bune: să-și fi crescut copiii, să fi practicat ospitalitatea, să fi spălat pi-
cioarele sfințilorⁿ, să-i fi ajutat pe cei în necaz, să se fi dedicat oricărei
fapte bune.

¹¹Dimpotrivă, refuză să pui pe listă văduvele tinere, căci atunci când
senzualitatea lor le întoarce împotriva lui Cristos vor să se căsătorească
– ¹²și se fac astfel vinovate pentru că și-au încălcat primul angajament.
¹³În același timp, ele se învață să fie și inactive, umblând din casă în
casă; și nu numai că sunt inactive, ci sunt și bârfitoare și indiscrete, vor-
bind ceea ce nu trebuie. ¹⁴Vreau deci ca văduvele tinere să se căsăto-
rească, să aibă copii, să-și țină gospodăria, să nu dea adversarului nicio
ocazie de a ne vorbi de rău. ¹⁵Într-adevăr, unele s-au întors deja ca să-l
urmeze pe Satan.

¹⁶Dacă o credincioasă are văduve în familie, să le ajute, și Adunarea
să nu fie împovărată cu ele, pentru ca să le poată ajuta pe acelea care
sunt cu adevărat văduve.

Atitudinea corectă față de prezbiteri 1.Tes.5:12-13

¹⁷Prezbiterii care se arată a fi conducători buni trebuie considerați
vrednici de o dublă onoare, mai ales cei a căror lucrare este predicarea
și învățarea altora. ¹⁸Într-adevăr, Scriptura spune: *Nu lega gura bouului
când treieră grâulⁿ și: Lucrătorul își merită plata.ⁿ*

¹⁹Nu accepta acuzație contra unui prezbiter *decât sprijinită pe doi
sau trei martori.ⁿ* ²⁰Pe cei care păcătuiesc, muștră-i înaintea tuturor, pen-
tru ca și ceilalți să simtă teamă. ²¹Te rog fierbinte înaintea lui Dumnezeu,
înaintea [Domnului] Cristos Iesus și înaintea îngerilor aleși să urmezi

5:9 Listă: cea a văduvelor care se angajau la o lucrare pentru Dumnezeu și beneficiau de un
ajutor material din partea Adunării.

5:10 Sfinți: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate
să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

5:18 Nu lega... grâul: citat din Deuteronom 25:4.

5:18 Lucrătorul... plata: citat din Luca 10:7.

5:19 Decât... martori: principiu preluat din Vechiul Testament (Deuteronom 19:15).

aceste instrucțiuni fără prejudecată, și nu face nimic din favoritism! ²²Nu te grăbi să-ți pui mâinile peste cineva și nu lua parte la păcatele altora! Tu însuși, păstrează-te pur!

Sfaturi personale date lui Timotei

²³Încetează să bei numai apă, ci ia și puțin vin din cauza stomacului tău și a deselor tale stări de rău! ²⁴Păcatele unor oameni sunt evidente chiar înainte de a fi judecate, dar la alții ele nu se descoperă decât după aceea. ²⁵La fel, și faptele bune sunt evidente, iar cele care nu sunt bune nu pot să rămână ascunse.

Despre comportarea corectă a sclavilor Ef.6:5-8; Ti.2:9-10

6Toți cei care sunt sub jugul sclaviei trebuie să-și privească stăpânii ca fiind vrednici de tot respectul, pentru ca numele lui Dumnezeu și învățătura Lui să nu fie vorbite de rău. ²Cei care au stăpâni credincioși nu trebuie să-i disprețuiască sub pretext că sunt frați, ci să-i servească și mai bine, pentru că cei care beneficiază de serviciile lor sunt credincioși și iubiți. Învață-i aceste lucruri și recomandă-le!

Avertizare privind falșii învățători și lăcomia Rom.16:17-18; Evr.13:5

³Dacă cineva dă o altă învățătură și nu aderă la cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Iesus Cristos și la învățătura care este conformă cu pietatea, ⁴e mândru și nu înțelege nimic, are boala controverselor și certurilor pe cuvinte. De aici vin invidia, cearta, vorbirile de rău, bănuielile rele ⁵și disputele neîncetate între oameni cu gândirea coruptă, lipsiți de adevăr, care cred că pietatea este o sursă de profit. [Îndepărtează-te de asemenea oameni.]

⁶Pietatea este totuși o mare sursă de profit când e însoțită de mulțumire. ⁷Într-adevăr, noi n-am adus nimic în lume și [este limpede că] nu putem lua nimic din ea. ⁸Deci dacă avem hrană și îmbrăcăminte, să fim mulțumiți cu acestea. ⁹Cât despre cei care vor să se îmbogățească, ei cad în ispită, în capcană și în multe dorințe prostești și dăunătoare, care îi confundă pe oameni în ruină și pierzare. ¹⁰Iubirea de bani este într-adevăr o rădăcină a tuturor relelor. Unii oameni, dornici de bani, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu multe chinuri.

Îndemn pentru Timotei să urmărească bunurile spirituale și să rămână fidel față de Cuvântul lui Dumnezeu 2.Tim.2:22; 2:3-7; 4:1-8

¹¹Dar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri și caută dreptitudinea, pietatea, credința, iubirea, perseverența, blândețea! ¹²Luptă-te lupta cea bună a credinței, pune mâna pe viața eternă la care ai fost chemat și pentru care ai făcut o frumoasă mărturisire de credință înaintea multor martori!

¹³Înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea

lui Cristos Iesus, care a depus mărturie prin frumoasa Lui declarație înaintea lui Ponțiu Pilat, îți ordon ¹⁴să păzești această poruncă trăind fără pată și fără reproș până la apariția Domnului nostru Iesus Cristos, ¹⁵pe care o va realiza Dumnezeu la timpul potrivit – El, binecuvântatul și singurul Suveran, Regele regilor și Domnul domnilor, ¹⁶singurul care posedă nemurirea”, care locuiește într-o lumină inaccesibilă și pe care niciun om nu L-a văzut și nici nu-L poate vedea. Lui să-I fie onoare și putere eternă! Amen.

Îndemn pentru credincioșii înstăriți Lc.12:15-21; Evr.13:16

¹⁷Ordonă celor care sunt bogați în epoca de acum să nu se îngâmfe și să nu-și pună speranța în bogății nesigure, ci în Dumnezeu [cel viu], care ne dă totul din abundență, ca să ne bucurăm. ¹⁸Ordonă-le să facă binele, să fie bogați în fapte bune, să se arate generoși, gata să împartă cu alții. ¹⁹Ei își vor asigura astfel drept comoară o temelie bună pentru viitor, ca să pună mâna pe viața adevărată.

Avertizare finală privind falșii învățători 2.Tim.1:13-14; 2:15-18

²⁰O, Timotei, păzește ceea ce ți s-a încredințat”, evită pălăvrăgelile lumești, goale și obiecțiile unei pseudo-cunoașteri, ²¹pe care unii au declarat că o au și au deviat de la credință. Grația să fie cu voi!

6:16 *Singurul care posedă nemurirea:* Dumnezeu este singurul care e nemuritor prin esența Sa.

6:20 *Ceea ce ți s-a încredințat:* adică adevărata evanghelie.

A doua scrisoare a lui Paul către Timotei

A doua scrisoare către Timotei a fost redactată de apostolul Paul în închisoarea din Roma la sfârșitul vieții sale (66-67 d.Cr.); ea este într-o oarecare măsură testamentul apostolului. Paul prevede că în curând creștinătatea se va îndepărta de învățătura apostolică și se va atașa de niște învățători falși, care o vor induce în eroare, astfel încât doar o mică rămășiță va păzi Cuvântul lui Dumnezeu și va merge fidel pe calea credinței. El dă unor asemenea creștini fideli multe sfaturi și îndemnuri pe Cale.

Introducere și salut

1 Paul, apostol al lui Cristos Iesus, prin voia lui Dumnezeu, conform promisiunii vieții care este în Cristos Iesus, ²către Timotei, copilul meu iubit: grația, îndurarea și pacea să-ți fie date din partea lui Dumnezeu Tatăl și a lui Cristos Iesus, Domnul nostru!

Îndemn la o mărturie neînfriată pentru Domnul Iesus

2.Tim.4:1-5; Rom.1:16-17

³Îi mulțumesc lui Dumnezeu – pe care-L servesc, așa cum au făcut-o și strămoșii mei, cu o conștiință curată – când fără încetare, noapte și zi, îmi amintesc de tine în rugăciunile mele. ⁴Îmi amintesc de lacrimile tale și doresc să te văd, ca să fiu umplut de bucurie. ⁵Îmi aduc aminte de credința sinceră care este în tine. Ea a locuit mai întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice, și sunt convins că locuiește și în tine.

⁶Din acest motiv, îți aduc aminte să reînflăcărezi darul lui Dumnezeu care este în tine prin punerea mâinilor mele. ⁷Într-adevăr, Dumnezeu nu ne-a dat un spirit de timiditate, ci de putere, de iubire și de autodisciplină.

⁸Deci nu-ți fie rușine să depui mărturie despre Domnul nostru, nici despre mine, deținutul Lui, ci ia parte la suferința mea pentru evanghelie, prin puterea lui Dumnezeu, ⁹care ne-a salvat și ne-a chemat cu o chemare sfântă nu pe baza faptelor noastre, ci pe baza propriului Său plan și a grației Sale, care ne-a fost dată în Cristos Iesus înainte de începerea timpului ¹⁰și care a fost revelată prin venirea Salvatorului nostru Cristos Iesus, care a redus moartea la neputință și a adus la lumină viața și nemurirea prin evanghelie, ¹¹pentru care am fost desemnat crainic, apostol și învățător [al neevreilor].

Îndemn la păzirea Cuvântului lui Dumnezeu în fața infidelității unor creștini 1.Tim.6:14-16; Iu.3; Ap.3:8

¹²Din acest motiv și sufăr aceste lucruri, dar nu mi-e rușine, căci știu în cine am crezut și sunt convins că El este în stare să păzească ce l-am

încredințat până în ziua aceea". ¹³Ia ca model cuvintele sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, în credința și iubirea care sunt în Cristos Iesus! ¹⁴Păzește, prin Spiritul Sfânt care locuiește în noi, lucrul acela bun" care ți-a fost încredințat!

¹⁵Tu știi că toți cei din Asia mi-au întors spatele, printre care Figelus și Hermogenes. ¹⁶Domnul să arate îndurare familiei lui Onesifor, căci el m-a îmbărbătat adesea, și nu i-a fost rușine de lanțurile mele. ¹⁷Dimpotrivă, când a venit la Roma, m-a căutat cu multă sârguință și m-a găsit – ¹⁸Domnul să-i dea să găsească îndurare de la Domnul în ziua aceea –, și tu știi foarte bine câte servicii mi-a făcut el în Efes.

Îmbărbătare la luptă și răbdarea față de necazurile din lucrare

1. Cor. 9:24-27; 2. Tim. 3:10-12; 4:5-8

2 Tu deci, copilul meu, întărește-te în grația care este în Cristos Iesus! ²Ceea ce ai auzit de la mine în prezența multor martori încredințează unor oameni vrednici de încredere, care să fie în stare să-i învețe și pe alții!

³Ia-ți partea de suferință împreună cu mine, ca un bun soldat al lui Cristos Iesus! ⁴Niciun soldat în serviciu activ nu se implică în treburile vieții civile dacă vrea să placă celui care l-a recrutat. ⁵Atletul nu primește cununa de învingător dacă nu a luptat respectând regulile. ⁶Fermierul ce lucrează din greu trebuie să fie primul care să aibă parte de roade. ⁷Gândește-te la ce-ți spun, căci Domnul îți va da pricepere în toate aceste lucruri!

⁸Amintește-ți de Iesus Cristos care a înviat, care Se trage din David", conform evangheliei pe care o predic, ⁹pentru care sufăr până la a fi înlănțuit ca un răufăcător. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu este înlănțuit. ¹⁰De aceea, suport totul din cauza celor aleși, ca și ei să obțină salvarea care este în Cristos Iesus, cu glorie eternă.

¹¹Acest cuvânt este vrednic de încredere: Dacă am murit cu El, vom și trăi cu El; ¹²dacă perseverăm, vom și domni cu El; dacă Îl renegăm, și El ne va renega; ¹³dacă suntem infideli, El rămâne fidel, căci nu Se poate renega pe Sine.

Lucrarea cu Cuvântul adevărului și lupta împotriva ereziilor

¹⁴Amintește-le aceste adevăruri, rugându-i fierbinte înaintea lui Dumnezeu să nu se certe pe niște cuvinte, lucru care nu folosește la nimic, ci servește doar la distrugerea" ascultătorilor.

¹⁵Străduiește-te să te prezinți înaintea lui Dumnezeu ca un om aprobat, un lucrător care nu are de ce să roșescă, ci care mânuiește corect

1:12 În ziua aceea: adică ziua judecății și a răsplăților (idem versetul 18).

1:14 Lucrul acela bun: adică comoara veștii bune a salvării revelate în Scripturi.

2:8 David: Dumnezeu promisese acestui mare rege al Israelului că unul dintre descendenții săi va avea un tron etern.

2:14 Distrugerea: metaforic, despre dispariția unui spirit de consacrare lui Cristos.

Cuvântul adevărului.

¹⁶Evită pălăvrăgelile lumești, goale, căci cei ce se complac în ele vor fi tot mai lipsiți de pietateⁿ, ¹⁷iar învățătura lor se va răspândi ca o cangrenă. Printre ei sunt Himeneus și Filetus, ¹⁸care s-au abătut de la adevăr, afirmând că înviereaⁿ a avut deja loc, și răstoarnă credința unora.

Apel la fidelitate și sfințenie personală în mijlocul apostaziei

2.Cor.6:16–7:1

¹⁹Totuși, temelia solidă pusă de Dumnezeu rămâne pe poziție, având această inscripție: *Domnul îi cunoaște pe cei care sunt ai Lui,ⁿ și: Oricine rostește numele Domnului să se îndepărteze de nelegiuire.ⁿ* ²⁰Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de pământ. Unele au o întrebuințare onorabilă, altele o întrebuințare obișnuită. ²¹Deci dacă cineva se purifică de acestea din urmă, va fi un vas cu o întrebuințare onorabilă, consacrat și folositor Stăpânului său, pregătit să facă orice lucrare bună.

²²Fugi de poftele tinereții și caută dreptitudinea, credința, iubirea, pacea împreună cu cei care fac apel la Domnul dintr-o inimă pură!

Atitudinea corectă a unui sclav al Domnului față de cei rățăciți

²³Respinge speculațiile nebunești și prostești, știind că ele dau naștere la conflicte! ²⁴Dar sclavul Domnului nu trebuie să aibă conflicte, ci să fie amabil cu toți, în stare să-i învețe pe alții și să suporte împotrivirea. ²⁵El trebuie să-și corecteze adversarii cu blândețe, în speranța că Dumnezeu le va da pocăința care să-i ducă la o cunoaștere a adevărului ²⁶și că își vor veni în fire și vor scăpa din capcana diavolului, care i-a luat prizonieri ca să-i facă voia.

Decăderea spirituală din zilele de pe urmă 2.Pt.2:1-22; Iu.3:23

3 Să știi că în zilele de pe urmă vor fi timpuri grele, ²căci oamenii vor fi egoiști, iubitori de bani, lăudăroși, orgolioși, blasfematori, neascultători de părinți, nerecunoscători, nereligioși, ³fără afecțiune, nemiloși, calomniatori, nestăpâniți, brutali, dușmani ai binelui, ⁴trădători, nechibzuiți, îngâmfați, iubitori ai plăcerii mai degrabă decât iubitori de Dumnezeu, ⁵având o formă de pietate, dar negându-i puterea. Evită astfel de oameni!

⁶Unii dintre ei se strecoară în case, captivează femeile nehotărâte, încărcate de păcate și mânate de felurite pofte, ⁷care sunt totdeauna pe cale să învețe, dar nu pot ajunge niciodată la cunoașterea adevărului. ⁸Așa

2:16 Pietate: vezi nota de la 1.Timotei 2:2.

2:18 Învierea: cea a credincioșilor. Acești oameni afirmău probabil, în mod greșit, despre creștini că nu aveau de ce să aștepte o înviere fizică, întrucât erau deja morți și înviați spiritualmente cu Cristos.

2:19 Domnul... ai Lui: citat din Numeri 16:5.

2:19 Oricine... nelegiuire: preluare din Psalmul 97:10.

cum Ianes și Iambres i s-au împotrivit lui Moise, la fel și aceștia se împotrivesc adevărului: oameni cu mintea perversită și respinși cât privește credința. ⁹Dar ei nu vor mai înainta, căci nebunia lor va fi evidentă pentru toți, cum a fost și cea a celor doi bărbați.

Exemplul apostolului în răbdarea persecuțiilor 2.Cor.6:3

¹⁰Dar tu mi-ai urmat îndeaproape învățătura, comportarea, scopul, credința, răbdarea, iubirea, perseverența, ¹¹ca și persecuțiile și suferințele pe care le-am cunoscut în Antiohia, în Iconium, în Listra – ce persecuții am îndurat, totuși Domnul m-a scăpat din toate. ¹²De fapt, oricine dorește să trăiască cu pietate în Cristos Iesus va fi persecutat, ¹³în timp ce oamenii răi și impostorii vor merge din rău în rău, înșelând și fiind înșelați.

Apărarea contra ereziilor: ținerea de Sfânta Scriptură inspirată de Spiritul lui Dumnezeu 2.Tim.1:13; 2.Pt.1:10-21; Fap.20:32

¹⁴Dar tu continuă în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești convins, știind de la cine le-ai învățat, ¹⁵și că din copilărie ai cunoscut Sfintele Scripturi, care pot să te facă înțelept în vederea salvării prin credința în Cristos Iesus.

¹⁶Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și de folos pentru învățatură, pentru muștrare, pentru corectare, pentru instruire în dreptitudine, ¹⁷astfel încât omul lui Dumnezeu să fie competent și echipat pentru orice lucrare bună.

Misiunea de predicare fidelă a Cuvântului Fap.20:18-32

4 [De aceea] îți ordon, înaintea lui Dumnezeu și a [Domnului] Cristos Iesus, care trebuie să judece viii și morții în clipa apariției Sale și a Regatului Său: ²predică Cuvântul, insistă în orice ocazie, favorabilă sau nu, corectează, muștră și încurajează, cu toată răbdarea și învățătura.

³Într-adevăr, va veni un timp când oamenii nu vor tolera învățătura sănătoasă, ci își vor strânge o mulțime de învățători după poftele lor, ca să audă lucruri care le gâdilă urechile. ⁴Își vor abate urechea de la adevăr și se vor întoarce spre mituri.

⁵Dar tu fii calm în toate situațiile, suportă suferințele, fă lucrul unui evanghelist, îndeplinește-ți bine lucrarea!

⁶Căci eu sunt deja turnat ca o ofrandă de băutură, și a venit timpul plecării mele. ⁷M-am luptat lupta cea bună, am terminat alergarea, am păzit credința. ⁸De acum îmi este rezervată cununa dreptitudinii, pe care mi-o va da în ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept, și nu numai mie, ci și tuturor celor care vor fi iubit venirea Lui.

Instrucțiuni și vești personale

⁹Grăbește-te să vii curând la mine, ¹⁰căci Demas m-a părăsit din iubi-

re pentru lumea de acum și a plecat la Tesalonic, în timp ce Crescens s-a dus în Galația, iar Titus în Dalmația. ¹¹Numai Luca este cu mine. Ia-l pe Marcu și adu-l cu tine, căci îmi este de folos pentru lucrare! ¹²Pe Tihicus l-am trimis la Efes. ¹³Când vei veni, adu-mi mantaua pe care am lăsat-o în Troas la Carpus, precum și cărțile, mai ales pergamentele.

¹⁴Alexandru fierarul mi-a făcut mult rău. *Domnul îl va răsplăti după faptele lui.* ¹⁵Păzește-te și tu de el, căci s-a opus cu tărie cuvintelor noastre!

¹⁶Prima dată când mi-am prezentat apărarea, nimeni nu m-a susținut, ci toți m-au părăsit. Să nu li se țină în seamă lucrul acesta! ¹⁷Domnul m-a sprijinit și m-a întărit, pentru ca prin mine mesajul să fie deplin proclamat și auzit de toate națiunile; astfel am fost scăpat din gura leului. ¹⁸Domnul mă va scăpa de orice acțiune rea și mă va salva ca să mă facă să intru în Regatul Său ceresc. A Lui să fie gloria pentru totdeauna! Amen.

Salutări și cuvânt de rămas-bun

¹⁹Salută-i pe Prisca și pe Aquila, ca și familia lui Onesifor! ²⁰Erastus a rămas în Corint, iar pe Trofimus l-am lăsat bolnav în Milet. ²¹Încearcă să vii înainte de iarnă! Eubulus, Pudens, Linus, Claudia și toți frații te salută.

²²Domnul [Iesus Cristos] să fie cu spiritul tău! Grația să fie cu voi!

Scrisoarea lui Paul către Titus

Cam prin 65-66 d.Cr. și-a redactat apostolul Paul scrisoarea către colaboratorul său Titus, care frecventa Adunările de pe insula Creta. Acolo existau unele învățături și atitudini greșite printre creștini; Paul redă aici liniile directoare divine privind modul cum să-și ducă creștinii viața cotidiană spre gloria lui Dumnezeu și cum poate fi modelată viața de Adunare după voia Lui.

Introducere și salut

1 Paul, sclav al lui Dumnezeu și apostol al lui Iesus Cristos pentru credința aleșilor lui Dumnezeu și pentru cunoașterea adevărului care este în conformitate cu pietatea, ²în speranța vieții eterne, pe care Dumnezeu, care nu minte, a promis-o înainte de începutul timpului, ³dar la timpul potrivit și-a făcut cunoscut cuvântul prin predicarea care mi-a fost încredințată după porunca lui Dumnezeu, Salvatorul nostru, ⁴către Titus, adevăratul meu copil în credința noastră comună: grația, [îndurarea] și pacea să-ți fie date din partea lui Dumnezeu Tatăl și a lui Cristos Iesus, Salvatorul nostru!

Condiții pentru lucrarea prezbiterilor 1.Tim.3:1-7; 1.Pt.5:1-4

⁵Din acest motiv te-am lăsat în Creta, ca să pui în ordine ce rămâne să fie făcut și să numești prezbiteri în fiecare oraș, așa cum ți-am ordonat: ⁶dacă este cineva ireproșabil, soț al unei singure soții, ai cărui copii să fie credincioși și să nu fie acuzați de destrăbălare sau neascultare.

⁷Într-adevăr, ca administrator al lui Dumnezeu, responsabilul trebuie să fie ireproșabil. El nu trebuie să fie arogant, coleric, bețiv, violent, atras de câștig. ⁸Dimpotrivă, el trebuie să fie ospitalier, prieten al binelui, cumpătat, drept, sfânt, stăpân pe sine, ⁹ținându-se ferm de Cuvântul vrednic de încredere în conformitate cu învățătura primită, ca să fie în stare să-i încurajeze pe alții prin învățătura sănătoasă și să-i combată pe cei care i se opun.

Lupta necesară contra învățătorilor falși Rom.16:17-18; 1.Tim.1:3-7

¹⁰Există într-adevăr mulți oameni nesupuși, palavragii și înșelători, mai ales printre cei circumciși. ¹¹Ei trebuie să fie reduși la tăcere, pentru că zdruccină familia întregi, învățându-i pe oameni ce nu trebuie, pentru un câștig rușinos. ¹²Unul dintre ei, propriul lor profet, a spus: „Cretanii? Totdeauna mincinoși, bestiali, mâncăi leneși“.

¹³Această mărturie este adevărată. De aceea, muștră-i cu asprime, ca să fie sănătoși în credință ¹⁴și să nu dea atenție legendelor evreiești și poruncilor unor oameni care se întorc de la adevăr! ¹⁵Totul este pur pentru cei puri, dar nimic nu e pur pentru cei pângăriți și necredincioși, ci

atât mintea, cât și conștiința le sunt pângărite. ¹⁶Ei declară că-L cunosc pe Dumnezeu, dar prin acțiunile lor Îl reneagă. Ei sunt detestabili, neascultători și incompetenți pentru orice lucrare bună.

Instrucțiuni pentru o comportare plăcută lui Dumnezeu

2 Tu însă vorbește ce este în acord cu învățătura sănătoasă! ²Spune bărbatilor vârstnici să fie stăpâni pe sine, onorabili, cumpătați, sănătoși în credință, în iubire, în perseverență.

³La fel, femeile vârstnice trebuie să se comporte așa cum se cuvine sfinților, să nu fie bârfitoare, nici dedate la băutura, ci să dea sfaturi bune, ⁴ca să le învețe pe femeile tinere să-și iubească soțul și copiii, ⁵să fie cumpătate, pure, să se ocupe de căminul lor, să fie amabile și să fie supuse soțului lor, astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să nu fie vorbit de rău.

⁶Îndeamnă-i la fel pe tineri să fie cumpătați, ⁷fiind tu însuși în toate privințele un model de fapte bune. În învățătura dată altora, dă dovadă de corectitudine, seriozitate, [integritate], ⁸vorbire sănătoasă care nu poate fi contestată, pentru ca adversarul să fie făcut de rușine, neavând nimic rău de spus despre noi.

⁹Îndeamnă-i pe sclavi să fie supuși stăpânilor lor în toate, să le fie plăcuți, să nu-i contrazică, ¹⁰să nu fure, ci să se arate totdeauna vrednici de încredere, astfel încât, în orice fel, să facă atrăgătoare învățătura lui Dumnezeu, Salvatorul nostru.

Grația lui Dumnezeu în Iesus Cristos și purtarea celor salvați

1.Pt.1:10-21; Rom.12:1-2; 1.Cor.6:20

¹¹Într-adevăr, grația lui Dumnezeu, care aduce salvare pentru toți oamenii, a fost arătată ¹²și ne învață să renunțăm la o viață lipsită de pietate și la poftele lumești, și să trăim în această lume într-un mod cumpătat, drept și pios, ¹³așteptând speranța noastră binecuvântată, adică apariția glorioasă a marelui nostru Dumnezeu și Salvator Iesus Cristos.

¹⁴El S-a dat pe Sine pentru noi ca să ne răscumpere din orice nelegiuire și să-Și purifice pentru Sine un popor care să-I aparțină în mod special, zelos pentru fapte bune. ¹⁵Spune aceste lucruri, îndeamnă și muștră cu toată autoritatea! Nimeni să nu te disprețuiască!

Făcând ce este bine

3 Amintește-le să fie supuși conducătorilor și autorităților, să fie ascultători, să fie gata pentru orice faptă bună, ²să nu calomnieze pe nimeni, să fie pașnici, politicoși, plini de blândețe față de toți oamenii.

³Căci și noi înșine eram altădată fără minte, neascultători, înșelați, fiind în sclavie față de tot felul de pofte și plăceri. Trăiam în răutate și invidie, fiind detestabili și urându-ne unii pe alții.

⁴Dar când s-a arătat bunătatea și iubirea pentru om a lui Dumnezeu,

Salvatorul nostru, ⁵El ne-a salvat, nu ca rezultat al unor fapte pe care le-am fi făcut în dreptitudine, ci conform îndurării Sale, prin spălarea făcută de nașterea din nou și prin reînnoirea făcută de Spiritul Sfânt, ⁶pe care L-a turnat peste noi din abundență, prin Iesus Cristos, Salvatorul nostru. ⁷Astfel, fiind declarați drepti prin grația Lui, am devenit moștenitorii Săi având speranța vieții eterne.

⁸Acest cuvânt este vrednic de încredere, și vreau să insiști asupra acestor lucruri, astfel încât cei care s-au încrezut în Dumnezeu să fie atenți să se dedice faptelor bune. Aceste lucruri sunt bune și de folos pentru oameni.

Evitarea sectanților și a controverselor inutile

1.Tim.6:3-5; 2.Ti.2:23-26

⁹Dar evită speculațiile prostești și genealogiile, certurile și discuțiile aprinse legate de Lege, pentru că sunt nefolositoare și fără valoare!

¹⁰După prima și a doua avertizare evită-l pe cel care provoacă dezbinări, ¹¹știind că un asemenea om este pervertit și păcătuiește, condamnându-se astfel singur!

Recomandări finale și salutări

¹²Când îl voi trimite la tine pe Artemas sau pe Tihicus, grăbește-te să vii la mine, la Nicopolis, căci acolo am hotărât să petrec iarna! ¹³Înzestreză-i cu sânguință pe Zenas, expertul în lege, și pe Apolo cu cele necesare pentru călătorie, și vezi să nu le lipsească nimic! ¹⁴Și ai noștri să învețe să se dedice faptelor bune, pentru satisfacerea nevoilor indispensabile, ca să nu fie neroditori.

¹⁵Toți cei care sunt cu mine te salută. Salută-i pe cei ce ne iubesc în credință! Grația să fie cu voi toți!

Scrisoarea lui Paul către Filemon

În această cea mai scurtă și personală scrisoare (redactată prin anul 60 d.Cr.), apostolul Paul intervine în favoarea unui sclav fugar, al cărui stăpân, Filemon, era un creștin care fusese adus la Cristos prin Paul. Prin providența lui Dumnezeu, apostolul îl întâlnește pe sclavul Onesim în Roma și îl condusese la credință. El l-a trimis înapoi la stăpânul său însoțit de această scrisoare.

Introducere și salut

1 Paul, deținut al lui Cristos Iesus, și fratele Timotei, către Filemon, iubitul nostru colaborator, ²către Apfia, sora noastră, către Arhipus, tovarășul nostru de luptă, și către Adunarea care se strânge în casa ta: ³grația și pacea să vă fie date din partea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, și a Domnului Iesus Cristos!

Mulțumire pentru credința și iubirea lui Filemon Col.1:3-8

⁴Îi mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu când îmi amintesc de tine în rugăciunile mele, ⁵pentru că aud de credința pe care o ai în Domnul Iesus și de iubirea ta față de toți sfinții.⁶ „Mă rog ca participarea ta la credință să fie eficace prin cunoașterea fiecărui lucru bun pe care îl avem în Cristos. ⁷Am simțit multă bucurie și încurajare din cauza iubirii tale, pentru că inimile sfinților au fost înviorate prin tine, frate.

Intervenție pentru Onesim

⁸De aceea, deși am multă încredere în Cristos ca să-ți ordon să faci ce se cuvine, ⁹totuși prefer să fac apel la tine datorită iubirii. Eu deci, Paul – așa cum sunt, bătrân, și acum și deținut al lui Cristos Iesus – ¹⁰fac apel la tine pentru copilul meu, pe care l-am născut în timp ce eram în lanțuri – pentru Onesim¹¹. Cândva, el ți-a fost nefolositor, dar acum îți este folositor atât ție, cât și mie. ¹²Ți-l trimit înapoi, [iar tu primește-l,] pe el, care este însăși inima mea.

¹³Aș fi dorit să-l țin lângă mine, ca să mă servească în locul tău în timp ce sunt în lanțuri pentru evanghelie, ¹⁴dar n-am vrut să fac nimic fără părerea ta, pentru ca binefacerea ta să nu pară forțată, ci să fie de bunăvoie. ¹⁵Poate că el a fost despărțit de tine pentru un timp ca să-l primești pentru totdeauna, ¹⁶dar nu ca sclav, ci mai mult decât un sclav, ca un frate iubit, în special pentru mine, și cu atât mai mult pentru tine, ca om și în Domnul.

5 Sfinți: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

10 Onesim: sclav al lui Filemon care fugise de la stăpânul său și care ajunsese la Roma, unde se convertise prin contactul cu Paul. Numele Onesim înseamnă „folositor“; vezi jocul de cuvinte din versetul 11.

¹⁷Deci, dacă mă consideri partener, primește-l așa cum m-ai fi primit pe mine! ¹⁸Și dacă ți-a făcut vreun rău sau dacă-ți datorează ceva, pune totul în contul meu! ¹⁹Eu, Paul, scriu aceasta cu propria mea mână: eu îți voi restitui, și aceasta ca să nu-ți spun nimic de faptul că și tu ai o datorie față de mine: pe tine însușiⁿ. ²⁰Da, frate, aș dori să mă bucur de tine în Domnul; înviorează-mi inima în Cristos! ²¹Ți-am scris având încredere în ascultarea ta, știind că vei face și mai mult decât îți spun.

Instrucțiuni personale și salutări Col.4:10-18

²²În același timp, pregătește-mi o cameră de oaspeți, căci sper să vă fiu redat prin rugăciunile voastre. ²³Te salută Epafras, tovarășul meu de detenție în Cristos Iesus, ²⁴ca și Marcu, Aristarcus, Demas și Luca, colaboratorii mei. ²⁵Grația Domnului Iesus Cristos să fie cu spiritul vostru!

---

19 *Tu însuși*: aluzie la faptul că Paul îl condusesese pe Filemon la salvare.

Scrisoarea către Evrei

Scrisoarea către Evrei, redactată între anii 60 și 68 d.Cr., este adresată unui grup de evrei credincioși în Cristos, dintre care unii, aflați sub presiunea mediului evreiesc din jurul lor, erau în pericol de a reveni la iudaism. Scrisoarea se ocupă de superioritatea lui Iesus Cristos ca înalt Mare Preot al credincioșilor față de preoția vechitamentară și de modul de închinare din cadrul iudaismului. Ea arată tuturor creștinilor măreția Domnului și Salvatorului lor, precum și perfecțiunea lucrării Sale de salvare, căreia nu i se mai poate adăuga nimic.

Dumnezeu a vorbit prin Fiul Său Io.1:1-3,14; Col.1:15-17

1 Dumnezeu, după ce în trecut le-a vorbit de multe ori și în multe feluri strămoșilor noștri prin profeți, ²în aceste zile de pe urmă ne-a vorbit prin Fiul Său, pe care L-a numit moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a creat și universul. ³Fiul este reflectarea gloriei Sale și reproducerea exactă a Ființei Sale, susținând totul prin Cuvântul Său puternic. După ce a făcut curățarea de păcate, S-a așezat la dreapta Maiestății divine în cer.

Fiul lui Dumnezeu este superior îngerilor Ef.1:20-23; 1.Pt.3:22

⁴El a devenit astfel cu atât mai bun decât îngerii, cu cât numele pe care l-a moștenit este superior celui al lor. ⁵Într-adevăr, căruia dintre îngeri i-a spus Dumnezeu vreodată: *Tu ești Fiul Meu, astăzi am devenit Tatăl Tău,*ⁿ și încă: *Eu voi fi Tatăl Său, iar El va fi Fiul Meu*?ⁿ ⁶Și, din nou, când Dumnezeu Îl aduce în lume pe Întâiul Său născutⁿ, spune: *Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!*ⁿ

⁷Vorbind despre îngeri, El spune: *El face din îngerii Săi niște vân-turi, iar din servitorii Săi niște flăcări de foc.*ⁿ ⁸Dar El zice despre Fiu: *Tronul Tău, Dumnezeule, este etern. Sceptrul Regatului Tău e un sceptru al dreptății.*ⁿ ⁹*Tu ai iubit dreptitudinea și ai urât nelegiuirea, de aceea Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu uleiul bucuriei mai presus de tovarășii Tăi.*ⁿ

¹⁰Și: *La început, Doamne, Tu ai pus temelii pământului, și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.* ¹¹*Ele vor pieri, dar Tu rămâi; toate se vor învechi ca o haină.* ¹²*Tu le vei înfășura ca pe o manta, și ele vor fi schimbate ca o haină. Dar Tu rămâi același, și anii Tăi nu se vor sfârși ni-*

1:5 *Tu ești... Tatăl Tău:* citat din Psalmul 2:7.

1:5 *Eu voi fi... Fiul Meu:* citat din 2.Samuel 7:14.

1:6 *Întâiul Său născut:* adică Iesus Cristos.

1:6 *Toți... închine:* citat din Psalmul 97:7.

1:7 *El face... flăcări de foc:* citat din Psalmul 104:4.

1:8 *Sceptru al dreptății:* adică o guvernare imparțială și dreaptă.

1:8-9 *Tronul Tău... tovarășii Tăi:* citat din Psalmul 45:6-7.

ciodată.”

¹³Dar căruia dintre îngerii i-a spus El vreodată: *Așază-Te la dreapta Mea, până când voi face din dușmanii Tăi un scăunel de picioare pentru Tine?*ⁿ ¹⁴Nu sunt ei toți spirite în serviciul lui Dumnezeu, trimise să facă o lucrare pentru cei care vor moșteni salvarea?

Îndemn de a lua aminte la anunțul salvării confirmat de Dumnezeu Evr.4:1; 12:25

2 De aceea, trebuie tot mai mult să dăm atenție la ceea ce am auzit, ca să nu fim duși spre pierzarea noastră. ²Într-adevăr, dacă mesajul rostit prin intermediul îngerilor a fost confirmat și dacă orice încălcare și neascultare și-au primit o pedeapsă dreaptă, ³cum vom scăpa noi, dacă neglijăm o salvare atât de mare? Această salvare, care a fost anunțată mai întâi de Domnul Iesus, ne-a fost confirmată de către cei care L-au auzit, ⁴și Dumnezeu Și-a sprijinit mărturia prin semne, minuni și tot felul de miracole, ca și prin darurile Spiritului Sfânt împărțite după voia Sa.

Înjosirea de bunăvoie a lui Cristos de dragul celor salvați Fil.2:6-11; Gal.4:4-5

⁵Într-adevăr, nu unor îngerii a spus El lumea viitoare despre care vorbim. ⁶Cineva a depus undeva această mărturie: *Ce este omul ca să-Ți amintești de el, sau fiul omului, ca să ai grijă de el?* ⁷L-ai făcut pentru puțin timp mai prejos decât îngerii, l-ai încoronat cu glorie și onoare [și l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale,]; ⁸ai pus totul sub picioarele lui.ⁿ Într-adevăr, supunându-i orice lucru, Dumnezeu n-a lăsat nimic care să nu-i fie supus. Dar acum încă nu vedem că totul îi este supus. ⁹Totuși, pe Cel care a fost făcut pentru puțin timp mai prejos decât îngerii, pe Iesus, Îl vedem încoronat cu glorie și onoare din cauza morții pe care a suferit-o, pentru ca, prin grația lui Dumnezeu, să guste moartea pentru fiecare.

¹⁰Într-adevăr, se cuvenea ca Dumnezeu, pentru care și prin care există orice lucru, aducând mulți fii la glorie, să-L facă perfect prin suferințe pe Autorul salvării lor. ¹¹Căci atât Cel care sfințește, cât și cei care sunt sfințiți sunt toți dintr-un singur Tată. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească frați, ¹²zicând: *Voi proclama numele Tău fraților Mei, Îți voi cânta laude în mijlocul adunării.*ⁿ ¹³Și încă: *Îmi voi pune încrederea în El.* Și din nou: *Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu.*ⁿ

¹⁴Deci, întrucât copiii au parte de carne și sânge, și El a avut parte de ele, pentru ca, prin moarte, să-l facă neputincios pe cel care are puterea morții, adică pe diavol, ¹⁵și să-i elibereze pe cei care prin teama de moar-

1:10-12 *La început... niciodată:* citat din Psalmul 102:25-27.

1:13 *Așază-Te... pentru Tine:* citat din Psalmul 110:1.

2:6-8 *Ce este... picioarele Lui:* citat din Psalmul 8:4-6.

2:12 *Voi proclama... adunării:* citat din Psalmul 22:22.

2:13 *Îmi voi pune... Dumnezeu:* citat din Isaia 8:17-18.

te erau toată viața supuși sclaviei. ¹⁶Căci, cu siguranță, nu unor îngeri le vine El în ajutor, ci descendenților lui Abraham.

¹⁷Prin urmare, El trebuia să fie făcut în orice privință asemenea fraților Lui, ca să fie un Mare Preot îndurător și fidel în serviciul lui Dumnezeu, ca să facă ispășire pentru păcatele poporului. ¹⁸Într-adevăr, întrucât El Însuși a suferit când a fost ispitit, poate să-i ajute pe cei care sunt ispitiți.

Cristos este mai mare decât Moise

3 Prin urmare, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, priviți cu atenție la Apostolul și Marele Preot pe care Îl mărturisimⁿ, [Cristos] Iesus. ²El a rămas fidel Celui care L-a desemnat, așa cum și Moise a fost fidel în toată casa lui Dumnezeu. ³Într-adevăr, Iesus a fost găsit vrednic de o glorie mai mare decât a lui Moise, așa cum constructorul unei case primește mai multă onoare decât casa însăși.

⁴Căci orice casă este construită de cineva, dar Cel care a construit totul e Dumnezeu. ⁵*Moise a fost fidel ca servitor în toată casa lui Dumnezeu,* ca să depună mărturie despre ceea ce urma să fie spus, ⁶dar Cristos este fidel ca Fiu peste casa lui Dumnezeu. Ori, casa Lui suntem noi, dacă într-adevăr păstrăm [ferm până la sfârșit] încrederea și speranța cu care ne lăudăm.

Avertizare privind necredința care ratează odihna promisă în Cristos 2.Cor.3:13-16; 4:3-4

⁷De aceea, așa cum spune Spiritul Sfânt, *astăzi, dacă auziți vocea Lui, nu vă împietriți inima, ca atunci în revoltă, în ziua ispitirii din deșert, când strămoșii voștri M-au ispitit ca să Mă pună la încercare și au văzut lucrările Mele* ¹⁰ *timp de 40 de ani. De aceea M-am mâniat pe generația aceasta și am spus: „Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor, n-au cunoscut căile Mele”.* ¹¹*De aceea, am jurat în mânia Mea: „Nu vor intra în odihna Mea!”*

¹²Fiți atenți, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă care să-l întoarcă de la Dumnezeul cel viu. ¹³Dimpotrivă, încurajați-vă unii pe alții în fiecare zi, cât timp se poate spune „astăzi”, pentru ca niciunul dintre voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului.

¹⁴Într-adevăr, noi am devenit partenerii lui Cristos dacă păstrăm ferm până la sfârșit încrederea pe care am avut-o la început, ¹⁵în timp ce se zice: *Aastăzi, dacă auziți vocea Lui, nu vă împietriți inima, ca atunci în revoltă!* ¹⁶Cine au fost cei care au auzit și s-au revoltat? Nu toți cei care au ieșit din Egipt sub conducerea lui Moise? ¹⁷Și pe cine S-a mâniat Dumnezeu timp de 40 de ani? Nu pe cei care păcătuiseră și ale căror ca-

3:1 *Îl mărturisim:* adică atunci când am îmbrățișat credința creștină.

3:5 *Moise... Dumnezeu:* citat din Numeri 12:7.

3:7-11 *Aastăzi... odihna Mea:* citat din Psalmul 95:7-11.

davre au căzut în deșert? ¹⁸Și cui a jurat El că nu vor intra în odihna Lui, dacă nu celor care nu au ascultat? ¹⁹Astfel, vedem că ei n-au putut intra în ea din cauza necredinței lor.

Numai prin credința în evanghelia poate Israelul să intre în odihna de sabbat Rom.9:30-33; 10:4-13; Evr.10:38-39

4 Să ne temem deci ca, în timp ce promisiunea intrării în odihna Lui rămâne valabilă, nimeni dintre voi să nu creadă că a ajuns prea târziu.

²Într-adevăr, această veste bună ne-a fost predicată la fel ca și lor, dar mesajul pe care l-au auzit ei nu le-a fost de folos, pentru că n-au fost uniți prin credință cu cei care l-au auzitⁿ. ³Noi care am crezut intrăm într-adevăr în acea odihnă, după cum a spus Dumnezeu: *Așa cum am jurat în mânia Mea: „Ei nu vor intra în odihna Mea!”ⁿ Și totuși, lucrarea Sa a fost terminată de la crearea lumii. ⁴Căci El a vorbit undeva astfel despre ziua a șaptea: *Și Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toată lucrarea Sa.*ⁿ ⁵În acest pasaj, El mai spune: *Ei nu vor intra în odihna Mea!**

⁶Întrucât rămâne ca unii să intre în acea odihnă, iar cei cărora li se predicase mai înainte evanghelia n-au intrat, din cauza neascultării, ⁷Dumnezeu le fixează din nou o zi – astăzi –, spunând, prin David, după atâta timp, așa cum s-a spus mai înainte: *Astăzi, dacă auziți vocea Lui, nu vă împietriți inima!*ⁿ ⁸Dacă Iosuaⁿ le-ar fi dat odihnă, Dumnezeu nu le-ar fi vorbit după aceea despre o altă zi.

⁹Rămâne deci o odihnă de sabbat pentru poporul lui Dumnezeu. ¹⁰Într-adevăr, cine intră în odihna lui Dumnezeu se odihnește și el de lucrarea lui, așa cum S-a odihnit și Dumnezeu de a Sa. ¹¹Să ne străduim deci să intrăm în această odihnă, pentru ca nimeni să nu piară urmând exemplul lor de neascultare!

Puterea Cuvântului lui Dumnezeu

¹²Într-adevăr, Cuvântul lui Dumnezeu este viu și activ. Mai tăios decât orice sabie cu două tăișuri, el pătrunde până la a despărți sufletul și spiritul, încheieturile și măduva; el poate să judece gândurile și intențiile inimii. ¹³Nicio creatură nu este ascunsă înaintea Lui: totul e gol și descoperit în ochii Celui căruia trebuie să-I dăm socoteală.

Iesus Cristos, înaltul nostru Mare Preot Evr.9:11-12,24

¹⁴Având deci un înalt Mare Preot care a străbătut cerul, pe Iesus, Fiul lui Dumnezeu, să rămânem ferm atașați de credința pe care o mărturisim. ¹⁵Într-adevăr, nu avem un mare preot care nu poate să aibă înțelegere

4:2 *Cei care l-au auzit:* adică Iosua și Caleb.

4:3 *Așa cum...* *odihna Mea:* reluarea citatului din Psalmul 95:11 (vezi 3:11).

4:4 *Și Dumnezeu...* *lucrarea Sa:* citat din Geneza 2:2.

4:7 *Astăzi... inima:* reluarea citatului din Psalmul 95:7-8.

4:8 *Iosua:* succesorul lui Moise în fruntea Israelului; el este cel care a făcut poporul să intre în țara promisă.

față de slăbiciunile noastre, ci avem unul care a fost ispitit în orice fel, ca și noi, totuși fără păcat. ¹⁶Să ne apropiem deci cu încredere de tronul grației, ca să primim îndurare și să găsim grație care să ne ajute la timpul potrivit.

5 Într-adevăr, orice mare preot luat dintre oameni este pus să-i reprezinte în chestiuni legate de Dumnezeu, ca să aducă daruri și sacrificii pentru păcate. ²El poate să se poarte cu blândețe față de cei neștiutori și rătăciți, întrucât el însuși e supus slăbiciunii. ³Din cauza ei, el trebuie să ofere sacrificii atât pentru păcatele lui, cât și pentru ale poporului.

⁴Nimeni nu își ia singur această onoare, ci o primește când este chemat de Dumnezeu, așa cum a fost și Aaron. ⁵Astfel, nici Cristos nu Și-a atribuit Lui Însuși gloria de a deveni Mare Preot, ci o are de la Dumnezeu, care I-a spus: *Tu ești Fiul Meu, astăzi am devenit Tatăl Tău!*ⁿ, ⁶cum spune și în alt loc: *Tu ești preot pentru totdeauna, în stilul lui Melchisedec.*ⁿ ⁷În timpul vieții Sale pământești, El a adus cu strigăte puternice și cu lacrimi rugăciuni și cereri Celui care putea să-L salveze de la moarte, și El a fost ascultat datorită temerii Sale față de Dumnezeu. ⁸Deși era Fiu, El a învățat ascultarea prin ceea ce a suferit. ⁹Și, fiind făcut perfect, a devenit sursa salvării eterne pentru toți cei care ascultă de El, ¹⁰fiind numit de Dumnezeu Mare Preot în stilul lui Melchisedec.

Imaturitatea spirituală ca obstacol în fața unei cunoașteri mai profunde 1.Tim.6:12; Rom.4:13-25

¹¹Avem multe de zis despre aceasta și lucruri greu de explicat, pentru că ați ajuns greoi la pricepere. ¹²Deși pe timpul acesta trebuia să fiți învățători, aveți din nou nevoie de cineva care să vă învețe principiile de bază ale Cuvântului lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte și nu de hrană tare. ¹³Căci oricine continuă să se hrănească cu lapte este fără experiență în învățătura despre dreptitudine, căci e un bebeluș. ¹⁴Dar hrana tare este pentru cei maturi, a căror judecată s-a deprins prin practică să distingă binele și răul.

Îndemn de a ne ține cu credință de promisiunile făcute în Cristos 1.Tim.6:12; Rom.4:13-25

6 De aceea, să lăsăm stadiul elementar al învățăturii despre Mesiaⁿ și să continuăm spre maturitate, fără să punem din nou temelia pocăinței de faptele moarte și a credinței în Dumnezeu, ²a învățăturii despre spălăriⁿ, a punerii mâinilor, a învierii morților și a judecății eterne.

5:5 *Tu ești... Tatăl Tău*: reluarea citatului din Psalmul 2:7 (vezi 1:5).

5:6 *Tu ești... Melchisedec*: reluarea citatului din Psalmul 110:4.

6:1 *Mesia*: sau *unsul lui Dumnezeu*, în greacă *Cristos*. Conform promisiunilor din VT, evreii așteptau venirea unei persoane desemnate de Dumnezeu să le aducă eliberarea.

6:2 *Spălări*: în sistemul vechitestamentar, spălările ceremoniale erau semnul exterior al purificării inimii.

³Și vom face lucrul acesta dacă va permite Dumnezeu. ⁴Într-adevăr, este imposibil ca cei care au fost odată luminați, care au gustat darul ceresc, care au avut parte de Spiritul Sfânt, ⁵care au simțit ce bun este Cuvântul lui Dumnezeu și puterile lumii viitoare, ⁶și care totuși au căzut, să fie făcuți încă o dată să-și schimbe atitudinea, întrucât Îl crucifică din nou pentru ei înșiși pe Fiul lui Dumnezeu și-L expun rușinii publice. ⁷Când un pământ udat de ploaia care cade deseori pe el produce plante folositoare celor pentru care este cultivat, își primește de la Dumnezeu partea de binecuvântare. ⁸Dacă dacă el produce spini și măcăciuni, e considerat fără valoare și aproape de a fi blestemat, și sfârșește prin a fi ars. ⁹Dar chiar dacă vorbim în felul acesta, suntem convingși, iubitorilor, de lucruri mai bune în cazul vostru – lucruri legate de salvarea voastră. ¹⁰Într-adevăr, Dumnezeu nu este nedrept să uite lucrarea voastră și iubirea pe care ați arătat-o pentru numele Lui prin serviciile pe care le-ați făcut și încă le faceți sfințilorⁿ.

¹¹Dorim însă fierbinte ca fiecare dintre voi să dea dovadă de aceeași sânguință până la sfârșit, când veți vedea realizarea speranței voastre, ¹²ca să nu deveniți leneși, ci să-i imitați pe cei care prin credință și răbdare primesc moștenirea promisă.

¹³Când Dumnezeu i-a făcut promisiunea lui Abraham, întrucât nu putea să jure în numele unuia mai mare decât El, *a jurat pe Sine Însuși*, ¹⁴zicând: *Cu siguranță, îți voi da cele mai mari binecuvântări și te voi înmulți foarte mult.*ⁿ ¹⁵Și astfel, după ce a așteptat răbdător, Abraham a obținut ce i s-a promis.

¹⁶Ori, oamenii jură pe cineva mai mare decât ei, și jurământul este o confirmare care pune capăt oricărei contestații. ¹⁷De aceea Dumnezeu, vrând să le arate și mai convingător moștenitorilor promisiunii ce neschimbător era planul Său, a garantat cu un jurământ. ¹⁸Astfel, prin două lucruri neschimbătoare, în care este imposibil ca Dumnezeu să mintă, să găsim o încurajare puternică, noi, al căror singur refugiu a fost să apucăm speranța care ne-a fost pusă înainte. ¹⁹Noi avem această speranță ca pe o ancoră fermă și sigură a sufletului; ea intră în spatele draperieiⁿ, ²⁰acolo unde Iesus, devenit pentru totdeauna Mare Preot în stilul lui Melchisedec, a intrat pentru noi ca precursor.

Melchisedec ca model pentru preoția lui Iesus Cristos

7 Acest Melchisedec era rege al Salemului și preot al Dumnezeului Preaînalt. El i-a ieșit în întâmpinarea lui Abraham când acesta se întorcea de la măcelărirea regilor și l-a binecuvântat, ²iar *Abraham i-a dat*

6:10 *Sfinți*: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

6:13-14 *A jurat... foarte mult*: citat din Geneza 22:16-17.

6:19 *Draperia*: ancora creștinului intră în adevăratul sanctuar, cel ceresc, unde el este ancorat în Dumnezeu Însuși. Draperia separa Locul Sfânt de Locul Preasfânt, unde doar marele preot putea intra o dată pe an.

zeciuială din toate." Melchisedec este mai întâi, așa cum arată numele lui, „rege al dreptitudinii“, pe urmă e rege al Salemului, adică rege al păcii. ³Nu i se cunoaște nici tatăl, nici mama, nici genealogia, nici începutul zilelor, nici sfârșitul vieții, dar, asemenea Fiului lui Dumnezeu, el rămâne preot pentru totdeauna.

⁴Vedeți deci ce mare a fost el: chiar și patriarhul Abraham i-a dat ca zeciuială cea mai bună parte din pradă! ⁵Aceia dintre descendenții lui Levi care îndeplinesc funcția de preot au ordin, potrivit Legii, să ia zeciuială de la popor, adică de la frații lor, chiar dacă aceștia sunt descendenții lui Abraham. ⁶Dar Melchisedec, deși nu figura în genealogia lor, a primit zeciuială de la Abraham și l-a binecuvântat pe cel care avea promisiunile. ⁷Ori, indiscutabil, inferiorul este binecuvântat de superior. ⁸În cazul descendenților lui Levi, cei ce strâng zeciuiala sunt niște oameni muritori, în timp ce în cazul lui Melchisedec este cineva despre care Scriptura depune mărturie că e viu. ⁹Ca să zicem așa, însuși Levi, care a primit zeciuială, a dat zeciuială prin intermediul lui Abraham, ¹⁰pentru că atunci când Melchisedec i-a ieșit în întâmpinarea lui Abraham, Levi era încă în corpul strămoșului său.

Isus Cristos ca Mare Preot perfect dă la o parte preoția levitică și Legea Evr.8; 9:6-12

¹¹Deci, dacă perfecțiunea ar fi fost posibilă prin preoția levitică – căci pe baza ei a fost dată poporului Legea –, ce nevoie era să apară un alt fel de preot, unul în stilul lui Melchisedec, și nu unul desemnat în stilul lui Aaron? ¹²Căci când există o schimbare în preoție este necesară și o schimbare a Legii.

¹³Într-adevăr, Cel despre care se spun aceste lucruri face parte dintr-un alt trib, din care nimeni n-a servit la altar. ¹⁴Căci este limpede că Domnul nostru S-a tras din tribul lui Iuda, trib despre care Moise n-a spus nimic cu privire la preoți. ¹⁵Și e și mai evident când apare un alt preot asemenea lui Melchisedec, ¹⁶unul care a devenit preot nu conform legii unei porunci pământești, ci conform puterii unei vieți fără sfârșit. ¹⁷Căci se depune despre El această mărturie: *Tu ești preot pentru totdeauna, în stilul lui Melchisedec.*"

¹⁸Căci pe de o parte există o anulare a unei porunci anterioare din cauza slăbiciunii și inutilității ei, ¹⁹pentru că Legea n-a adus nimic la perfecțiune. Dar, pe de altă parte, există introducerea unei speranțe mai bune, prin care ne apropiem de Dumnezeu. ²⁰Și întrucât lucrul acesta" nu s-a făcut fără depunerea unui jurământ – alții au devenit preoți fără să se depună vreun jurământ, ²¹dar Isus a devenit Preot prin jurământul depus de Dumnezeu, care a spus: *Domnul a jurat și nu Se va răzgândi: „Tu ești*

7:2 Abraham... toate: citat din Geneza 14:20.

7:17 Tu ești... Melchisedec: reluarea citatului din Psalmul 110:4 (vezi 5:6).

7:20 Lucrul acesta: faptul că Isus Cristos a fost făcut Preot.

preot pentru totdeauna [în stilul lui Melchisedec]“ – ²²cu atât mai mult a devenit Iesus garantul unui legământ mai bun.

²³În plus, preoții aceia erau în număr mare, pentru că moartea îi împiedica să rămână în funcție, ²⁴dar El, pentru că rămâne pentru totdeauna, are o preoție permanentă. ²⁵Prin urmare, El poate să-i și salveze complet pe cei care se apropie de Dumnezeu prin El, întrucât trăiește totdeauna ca să intervină în favoarea lor.

²⁶De un asemenea mare preot aveam noi nevoie: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de cer. ²⁷El nu are nevoie ca ceilalți mari preoți să ofere sacrificii în fiecare zi, mai întâi pentru propriile Sale păcate, iar apoi pentru ale poporului, pentru că a făcut aceasta odată pentru totdeauna, atunci când S-a oferit pe Sine ca sacrificiu.

²⁸Într-adevăr, Legea îi numește ca mari preoți pe niște oameni supuși slăbiciunii, dar cuvântul jurământului, care a venit după instituirea Legiiⁿ, Îl numește pe Fiu, care a fost făcut perfect pentru totdeauna.

Iesus Cristos ca Mare Preot al adevăratului sanctuar ceresc

Evr.9:11-12; 9:24

8 Lucrul principal din ceea ce s-a zis este că avem un asemenea Mare Preot, care S-a așezat la dreapta tronului Maiestății în cer ²și care servește în sanctuar și în tabernacolulⁿ adevărat, cel care a fost ridicat de Domnul și nu de oameni.

³Orice mare preot este numit pentru a oferi atât daruri, cât și sacrificii; era deci necesar ca și Iesus să aibă ceva de oferit. ⁴Dacă El ar fi pe pământ, nici măcar n-ar fi preot, căci acolo există deja preoți care oferă darurile conform Legii. ⁵Ei servesc într-un sanctuar care nu este decât o copie și o umbră a realităților cerești, așa cum a fost avertizat Moise de Dumnezeu când urma să construiască tabernacolul: *Vezi să faci toate aceste lucruri în conformitate cu modelul care ți-a fost arătat pe munte!*ⁿ

Iesus Cristos – Mediatorul unui legământ nou, mai bun

Evr.7:22; 9:15; 12:24

⁶Dar acum, lucrarea pe care a obținut-o Iesus este mult superioară, și aceasta cu atât mai mult cu cât e Mediatorul unui legământ mai bun, bazat pe promisiuni mai bune.

⁷Într-adevăr, dacă primul legământ ar fi fost ireproșabil, atunci nu

7:28 Jurământului... Legii: psalmul 110, unde apare acest jurământ (vezi citatul din versetul 21), a fost scris de David către 1000 î.Cr., deci cu 300 până la 500 de ani după ce lui Moise i s-a dat Legea.

8:2 Tabernacol: cortul special pe care Dumnezeu dăduse ordin să fie ridicat ca templu în timpul șederii israeliților în deșert.

8:5 Vezi... munte: citat din Exod 25:40, eveniment care a avut loc la Muntele Sinai după încheierea legământului între Dumnezeu și Israel, când i s-au dat lui Moise instrucțiuni pentru construirea tabernacolului.

s-ar mai fi căutat ocazie pentru un al doilea. ⁸Dar Dumnezeu a găsit vină la israeliți și le-a zis: *Iată, vin zilele, zice Domnul, când voi încheia cu comunitatea Israelului și cu comunitatea Iudei un legământ nou.* ⁹El nu va fi ca legământul pe care l-am încheiat cu strămoșii lor în ziua când i-am luat de mână ca să-i scot din Egipt, pentru că ei n-au continuat în legământul Meu, și nu Mi-a mai păsat de ei, zice Domnul. ¹⁰Dar iată legământul pe care-l voi face cu comunitatea Israelului după acele zile, zice Domnul: *Voi pune legile Mele în mintea lor; le voi scrie în inima lor; voi fi Dumnezeul lor; iar ei vor fi poporul Meu.* ¹¹Nimeni nu-l va mai învăța pe concețeanul lui sau un om pe fratele său, zicând: „Trebuie să-L cunoști pe Domnul!“, pentru că toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei. ¹²Căci voi fi indulgent cu faptele lor rele și nu-Mi voi mai aminti de păcatele [sau de greșelile] lor.”

¹³Când Dumnezeu vorbește despre un legământ „nou“, l-a făcut pe cel dintâi învechit, iar ce este învechit și îmbătrânit e gata să dispară.

Preoția levitică este temporară și imperfectă

9Primul legământ avea deci reguli pentru închinare și un sanctuar pământesc. ²Într-adevăr, a fost construit un tabernacol. În prima parte a acestui cort, numit Locul Sfânt, erau lampadarul, masa și pâinile consacrate. ³Dar dincolo de a doua draperie se găsea partea tabernacolului numită Locul Preasfânt; ⁴în el se aflau altarul de aur pentru tămâie și chivotul legământului, acoperit în întregime cu aur. În această ladă erau un vas de aur cu manăⁿ, toiagul lui Aaron care înflorise și tablele legământuluiⁿ. ⁵Deasupra chivotului se găseau heruvimii glorioși care acopereau cu umbra lor capacul ispășiriiⁿ. Despre aceste lucruri nu putem vorbi acum în detaliu.

⁶Când totul a fost aranjat în felul acesta, preoții intrau totdeauna în prima parte a tabernacolului pentru a-și face lucrarea. ⁷Dar în a doua parte intra numai marele preot o singură dată pe an, și niciodată fără sânge, pe care îl oferea pentru sine și pentru păcatele din neștiință ale popoului.

⁸Spiritul Sfânt arăta prin aceasta că încă nu era dezvăluită calea către Locul Preasfânt cât timp exista primul tabernacol. ⁹Acesta este un simbol pentru timpul actual, arătând că darurile și sacrificiile oferite nu pot să-l facă perfect în conștiință pe cel care se închină. ¹⁰Este vorba numai de alimente, de băuturi și de diferite ceremonii de purificare – reguli exterioare care se aplică până la un timp de reformă.

8:8-12 *Iată... greșelile lor:* citat din Ieremia 31:31-34.

9:4 *Mană:* hrană miraculoasă dată israeliților în deșert, din care Dumnezeu a poruncit să se păstreze o anumită cantitate.

9:4 *Tablele legământului:* tăblițe de piatră pe care erau cele Zece Porunci, date de Dumnezeu lui Moise la încheierea primului legământ de la Muntele Sinai.

9:5 *Capacul ispășirii:* capacul chivotului legământului; doi heruvimi, creaturi înaripate, fuseseră modelați și așezați pe acest capac.

Sângele Marelui Preot Iesus Cristos ca bază a noului legământ și a salvării eterne Evr.10:11-22; 12:24

¹¹Dar când Cristos a apărut ca Mare Preot al lucrurilor mai bune care au venit deja, a traversat tabernacolul mai mare și mai perfect care nu este construit de mâna omului – adică nu aparține acestei creații – ¹²și a intrat odată pentru totdeauna în Locul Preasfânt nu cu sânge de țapi și viței, ci cu propriul Său sânge, obținând o răscumpărare eternă. ¹³Căci dacă simpla stropire a celor necurați din punct de vedere ceremonial cu sângele țapilor și al taurilor și cu cenușa unei juninci este suficientă pentru purificarea corpului, ¹⁴cu cât mai mult sângele lui Cristos, care prin Spiritul etern S-a oferit pe Sine fără pată lui Dumnezeu, ne va curăța conștiința de faptele moarte ca să-L servim pe Dumnezeul cel viu!

¹⁵Prin urmare, El este Mediatorul unui legământ nou, astfel încât cei care au fost chemați să primească moștenirea eternă promisă, întrucât a avut loc o moarte care îi răscumpără din încălcărileⁿ comise sub primul legământ. ¹⁶Într-adevăr, acolo unde există un testament este necesar să fie constatată moartea celui care l-a făcut. ¹⁷Un testament nu intră în vigoare decât în caz de deces, întrucât nu are niciun efect cât timp trăiește cel care l-a făcut. ¹⁸De aceea, chiar și primul legământ a fost inaugurat cu sânge. ¹⁹După ce a rostit înaintea întregului popor fiecare poruncă conform Legii, Moise a luat sângele vițelilor și țapilor, ca și apă, lână stacojie și isop, și a stropit cartea însăși și tot poporul, ²⁰zicând: *Acesta este sângele legământului pe care l-a poruncit Dumnezeu pentru voi.*ⁿ ²¹Și în același fel, El a stropit tabernacolul și obiectele de cult. ²²Ori, potrivit Legii, aproape totul este purificat cu sânge, iar fără vărsare de sânge nu există iertare.

²³Dacă era necesar deci să fie purificată în acest fel ceea ce nu era decât imaginea realităților cerești, trebuia ca realitățile cerești înseși să fie purificate prin sacrificii mai bune decât acestea.

²⁴Într-adevăr, Cristos nu a intrat într-un sanctuar făcut de mâna omului, într-o simplă copie a celui adevărat, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum înaintea lui Dumnezeu pentru noi. ²⁵Și El n-a intrat în cer ca să Se ofere pe Sine de mai multe ori, așa cum intră marele preot în fiecare an în sanctuar ca să ofere un alt sânge decât al său; ²⁶în acest caz, El ar fi trebuit să sufere de mai multe ori de la crearea lumii. Dar acum, El a apărut odată pentru totdeauna la sfârșitul epocilor, ca să desființeze păcatul prin sacrificiul Lui. ²⁷Așa cum oamenii sunt destinați să moară o singură dată, după care vine judecata, ²⁸tot așa Cristos, după ce a fost sacrificat o singură dată ca să poarte păcatele multor oameni, va apărea a doua oară, nu ca să poarte păcatulⁿ, ci ca să aducă salvare celor care Îl așteaptă.

9:15 *Încălcările:* este vorba despre încălcările Legii lui Moise.

9:20 *Acesta... pentru voi:* citat din Exod 24:8.

9:28 *Nu ca să poarte păcatul:* adică nu pentru a înlătura păcatul, contrar obiectivului primei Sale veniri.

**Sacrificiul unic și perfect de ispășire al lui Iesus Cristos
duce la o salvare perfectă** Evr.9:7-15; 9:23-28

10 Legea, într-adevăr, are doar o umbră a bunurilor viitoare, și nu reprezintă exactă a realităților; ea nu poate niciodată, prin aceleași sacrificii repetate la nesfârșit, an de an, să-i facă perfecți pe cei care se apropie ca să se închine. ²Căci dacă ar fi altfel, n-ar fi încetat ele să fie oferite, întrucât închinătorii, fiind curățați odată pentru totdeauna, nu s-ar mai fi simțit vinovați cu privire la păcate? ³Dar aceste sacrificii sunt o reamintire anuală a păcatelor, ⁴căci este imposibil ca sângele taurilor și țapilor să înlăture păcatele.

⁵De aceea, intrând în lume, Cristos a spus: *Tu n-ai vrut nici sacrificiu, nici ofrandă, ci Mi-ai pregătit un corp.* ⁶*Ție nu Ți-au plăcut nici ofrandele arse, nici ofrandele pentru păcat.* ⁷*Atunci am spus: Iată, am venit – în sulul cărții este scris despre Mine –, ca să fac voia Ta, Dumnezeu!*ⁿ

⁸Mai sus, El a spus: *Tu n-ai vrut și nu Ți-au plăcut nici sacrificiile, nici darurile, nici ofrandele arse și nici ofrandele pentru păcat, și anume acelea care sunt oferite conform Legii,* ⁹apoi a zis: *Iată, am venit să fac voia Ta, [Dumnezeule].* El a anulat primul legământ pentru a-l instaura pe al doilea.

¹⁰Prin această voie am fost noi făcuți sfinți, prin ofranda corpului lui Iesus Cristos odată pentru totdeauna.

¹¹Fiecare preot stă în fiecare zi în picioare ca să-și facă serviciul și să ofere tot mereu aceleași sacrificii, care nu pot niciodată să înlăture păcatele, ¹²în timp ce Cristos, după ce a oferit un singur sacrificiu pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu. ¹³De acum, El așteaptă ca dușmanii Lui să-I fie făcuți scăunel de picioare.

¹⁴Într-adevăr, printr-o singură ofrandă El i-a condus pentru totdeauna la perfecțiune pe cei pe care îi face sfinți. ¹⁵Și Spiritul Sfânt ne adevărește aceasta; căci după ce a zis: ¹⁶*Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul. Voi pune legile Mele în inima lor și le voi scrie în mintea lor,* ¹⁷adaugă: *Nu-Mi voi mai aminti de păcatele și de nelegiuirile lor.*ⁿ ¹⁸Ori, acolo unde există iertare pentru acestea nu mai există ofrandă pentru păcat.

Încurajare la intrarea cu îndrăzneală în sanctuar și la ținerea cu credință de mărturisire Evr.4:1-11; 4:14-16; Evr.6

¹⁹De aceea, fraților, întrucât avem îndrăzneala de a intra în sanctuarul ceresc prin sângele lui Iesus, ²⁰pe calea nouă și vie pe care El a inaugurat-o pentru noi prin draperie, adică prin carnea Lui, ²¹și întrucât avem un Mare Preot peste casa lui Dumnezeu, ²²să ne apropiem cu o inimă sinceră, în siguranța deplină a credinței, cu inima curățată de o conști-

10:5-7 *Tu n-ai vrut... Dumnezeu!*: citat din Psalmul 40:6-8.

10:16-17 *Iată... nelegiuirile lor*: reluare a citatului din Ieremia 31:33-34 (vezi 8:10,12).

întă vinovată și cu corpul spălat cu apă curată!

²³Să păstrăm ferm mărturisirea speranței noastre fără șovăire, pentru că Cel care a promis este fidel. ²⁴Să veghem unii asupra altora ca să ne îndemnăm la iubire și la fapte bune. ²⁵Să nu ne părăsim adunarea, cum este obiceiul inora, ci să ne încurajăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că se apropie Ziua.

²⁶Într-adevăr, dacă păcătuiți de bunăvoie, după ce am primit cunoașterea adevărului, nu mai rămâne niciun sacrificiu pentru păcat, ²⁷ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și *furia unui foc gata să-i mistuie pe adversari.*ⁿ

²⁸Cine a încălcat Legea lui Moise *este dat la moarte fără milă, pe depozitia a doi sau trei martori.*ⁿ ²⁹Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că merită să primească un om care L-a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, care a privit ca necurat sângele legământului prin care a fost sfințit și care L-a insultat pe Spiritul grației? ³⁰Noi Îl cunoaștem într-adevăr pe Cel care a zis: *Răzbunarea este a Mea, Eu voi da fiecăruia ce merită!* Și încă: *Domnul Își va judeca poporul.*ⁿ ³¹Da, e ceva îngrozitor să cazi în mâinile Dumnezeului cel viu!

³²Amintiți-vă însă de acele zile de la început, când, după ce ați fost luminațiⁿ, ați îndurat o mare luptă cu suferința. ³³Uneori erați expuși în public injuriilor și persecuției, alții vă arătați solidaritatea cu cei care se găseau în aceeași situație. ³⁴Într-adevăr, ați avut compasiune pentru cei închiși și ați acceptat cu bucurie confiscarea bunurilor voastre, știind că aveți [în cer] o avere mai bună și durabilă.

³⁵Deci nu vă părăsiți încrederea, care are o mare răsplată! ³⁶Aveți nevoie de perseverență, pentru ca după ce ați făcut voia lui Dumnezeu să puteți primi ce a promis El. ³⁷Căci încă foarte puțin timp, și *Cel ce vine va veni și nu va întârzia.* ³⁸*Cel drept al Meu va trăi prin credință, dar dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.*ⁿ ³⁹Noi însă nu suntem dintre cei care dau înapoi spre pierzare, ci dintre cei care au credință pentru salvarea sufletului.

Esența credinței și martorii credinței din vechiul legământ

Rom.4:17-22; 1.Io.5:4-5

1 Credința înseamnă să fii sigur de ceea ce speri și să fii convins cu privire la realitatea a ceea ce nu vezi. ²Pentru ea au fost lăudați cei din vechime.

³Prin credință înțelegem că universul a fost format prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa încât lumea vizibilă nu a fost făcută din lucruri vizibile.

10:27 *Furia... adversari:* citat din Isaia 26:11.

10:28 *Este dat... martori:* citat din Deuteronom 17:6.

10:30 *Răzbunarea... poporul:* citat din Deuteronom 32:35-36.

10:32 *După ce ați fost luminați:* adică după ce Dumnezeu le-a deschis ochii ca să vadă adevărul și după ce s-au convertit.

10:37-38 *Cel ce vine... în el:* citat din Habacuc 2:3-4.

Abel, Enoh și Noe

⁴Prin credință I-a oferit Abel lui Dumnezeu un sacrificiu mai bun decât al lui Cain. Prin ea a fost el declarat drept, când Dumnezeu a vorbit de bine despre darurile aduse de el. Și deși este mort, el vorbește încă prin ea.

⁵Prin credință a fost luat Enoh din această viață, ca să nu vadă moartea; *el n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl luase de acolo.*ⁿ Înainte de a fi luat, el primise mărturia că era plăcut lui Dumnezeu. ⁶Ori, fără credință este imposibil să-I fim plăcuți lui Dumnezeu, căci trebuie ca cel care se apropie de El să creadă că Dumnezeu există și că îi răsplătește pe cei ce-L caută.

⁷Prin credință Noe, avertizat de Dumnezeu cu privire la lucruri pe care încă nu le vedea și cuprins de o teamă respectuoasă, a construit o arcă pentru a-și salva familia. Prin credința lui, el a condamnat lumea și a devenit un moștenitor al dreptitudinii care se obține prin credință.

Credința lui Abraham

⁸Prin credință Abraham, când a fost chemat să plece și să se ducă într-un loc pe care urma să-l primească drept moștenire, s-a supus și a plecat fără să știe unde se duce. ⁹Prin credință a locuit el temporar în țara promisă, ca într-o țară străină, locuind în corturi, ca și Isaac și Iacob, comoștenitorii aceleiași promisiuni, ¹⁰căci aștepta orașul cu temelii, al cărui Arhitect și Constructor este Dumnezeu.

¹¹Prin credință și Sara, deși era sterilă, a fost făcută în stare să aibă urmași. În pofida vârstei înaintate, a născut un copil, pentru că a crezut în fidelitatea Celui care făcuse promisiunea. ¹²De aceea, dintr-un singur bărbat, deși fizic era ca și mort, s-au născut descendenți *tot atât de numeroși ca stelele de pe cer și ca nisipul fără număr de pe țărmul mării.*ⁿ

Credincioșii sunt străini pe pământ

¹³Toți aceștia trăiau prin credință când au murit. Ei n-au primit lucrurile promise, ci doar le-au văzut de departe și le-au salutat, recunoscând că erau străini și călători pe pământ. ¹⁴Cei care vorbesc în acest fel arată că ei caută o patrie. ¹⁵Dacă ar fi avut în minte țara din care ieșiseră, ar fi avut ocazia să se întoarcă în ea. ¹⁶Dar, în realitate, ei tânjeau după o țară mai bună, adică una cerească. De aceea, lui Dumnezeu nu-I este rușine să fie numit Dumnezeul lor, căci le-a pregătit un orașⁿ.

Credința lui Abraham, Isaac, Iacob și Iosif

¹⁷Prin credință l-a oferit Abraham pe Isaac când a fost pus la încercare. Da, el era gata să-l ofere pe singurul său fiu ca sacrificiu, deși a pri-

11:5 *El n-a mai fost... acolo:* citat din Geneza 5:24 după Septuaginta.

11:12 *Tot atât... mării:* citat din Geneza 22:17 completat cu Geneza 32:12.

11:16 *Un oraș:* adică Ierusalimul ceresc (vezi 12:22; Apocalipsa 21).

mit promisiunile ¹⁸și Dumnezeu îi spusese: *În Isaac vei avea urmași care să-ți poarte numele.*ⁿ ¹⁹El se gândea că Dumnezeu era în stare chiar să-l învie dintre cei morți, dintre care, metaforic vorbind, l-a primit înapoi.

²⁰Prin credință, Isaac i-a binecuvântat pe Iacob și pe Esau în legătură cu lucrurile viitoare.

²¹Prin credință Iacob, când era pe moarte, i-a binecuvântat pe fiecare dintre fiii lui Iosif și *s-a prosternat, sprijinit pe vârful toiagului său.*ⁿ

²²Prin credință Iosif, la sfârșitul vieții sale, a menționat ieșirea din Egipt a israeliților și a dat porunci cu privire la osemintele sale.

Viața de credință a lui Moise

²³Prin credință Moise, la nașterea sa, a fost ascuns de părinții lui timp de trei luni, pentru că au văzut că era un copil frumos și nu s-au temut de ordinul regeluiⁿ.

²⁴Prin credință Moise, când s-a făcut mare, a refuzat să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ²⁵alegând mai degrabă să fie maltratat cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure un timp de plăcerile păcatului. ²⁶El privea rușinea suferită pentru Mesiaⁿ ca o bogăție mai mare decât comorile Egiptului, căci privea spre răsplata viitoare.

²⁷Prin credință a părăsit el Egiptul fără să se teamă de mânia regelui, căci a perseverat, ca și când L-ar fi văzut pe Cel care este invizibil. ²⁸Prin credință a instituit Paștele și stropirea cu sânge, pentru ca distrugătorulⁿ să nu se atingă de întâii născuți ai israeliților.

²⁹Prin credință au traversat ei Marea Roșie ca pe uscat, în timp ce egiptenii s-au înecat când au încercat să treacă.

³⁰Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce poporul a mărșăluit în jurul lor timp de șapte zile.

³¹Prin credință prostituata Rahab, pentru că i-a primit cu bunăvoință pe spioni, n-a pierit împreună cu cei care n-au crezut.

Israelii credincioși

³²Și ce să mai zic? Într-adevăr, mi-ar lipsi timpul să vorbesc despre Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, Samuel și profeți, ³³care prin credință au cucerit regate, au făcut dreptate, au obținut realizarea promisiunilor, au închis gura leilor, ³⁴au stins puterea focului, au scăpat de tăișul săbiei, slăbiciunea lor s-a transformat în tărie, au fost viteji în război, au pus pe fugă armatele străine.

³⁵Femeile și-au primit morții prin înviere; alții au fost torturați și

11:18 *În Isaac... numele:* citat din Geneza 21:12.

11:21 *S-a prosternat... său:* citat din Geneza 47:31.

11:23 *Ordinul regelui:* regele Egiptului dăduse ordin să se ucidă toți copiii de sex masculin care se nașteau printre israeliți.

11:26 *Rușinea suferită pentru Mesia:* din cauză că Moise s-a identificat cu poporul lui Mesia când acesta trăia în rușine și suferință, precum și din cauza rolului său de șef și profet.

11:28 *Distrugătorul:* probabil un înger însărcinat să execute pedeapsa lui Dumnezeu.

n-au acceptat eliberarea, ca să obțină o înviere mai bună. ³⁶Alții au suferit batjocuri și biciuire, ba chiar lanțuri și închisoare. ³⁷Ei au fost lăpădați, tăiați în două cu fierăstrăul, [puși la încercare]. Au murit uciși cu sabia, au mers dintr-un loc în altul îmbrăcați în piei de oi sau de capre, lipsiți de toate, persecutați, maltratați, ³⁸ei, de care lumea nu era vrednică. Ei au pribegit în deșerturi și în munți, în peșteri și în crăpăturile pământului.

³⁹Și toți aceștia, deși au câștigat aprobarea divină prin credința lor, n-au obținut ce li s-a promis, ⁴⁰Dumnezeu având în vedere ceva mai bun pentru noi, ca ei să nu ajungă la perfecțiune fără noi.

Încurajare la o viață de credință cu privire la Iesus Cristos

1.Cor.9:24-27; Fil.3:11-14; 1.Pt.2:21-24

12 De aceea și noi, întrucât suntem înconjurați de un nor așa mare de martori, să ne debarasăm de tot ce ne stânjeneșteⁿ și de păcatul care ne prinde atât de ușor în mreje și să alergăm cu perseverență în cursa care ne stă înaintea! ²S-o facem ațintindu-ne privirile asupra lui Iesus, care face să se nască credința și care o duce la perfecțiune, care, pentru bucuria pusă înaintea Lui, a îndurat crucea, disprețuind rușinea, și S-a așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu. ³Gândiți-vă într-adevăr la Cel care a îndurat o asemenea ostilitate contra Lui din partea păcătoșilor, ca să nu vă lăsați copleșiți de descurajare!

Disciplinarea lui Dumnezeu este spre binele celor care sunt fii adevărați în Cristos Ap.3:19; Iac.1:2-4

⁴În lupta voastră împotriva păcatului încă nu v-ați împotrivit până la vărsarea sângelui vostru ⁵și ați uitat încurajarea pe care v-o adresează ca unor fii: *Fiul meu, nu disprețui disciplinarea Domnului și nu te descuraja când te mustră, ⁶pentru că Domnul îl disciplinează pe cel pe care îl iubește și îi pedepsește pe toți cei pe care îi recunoaște ca fii.*ⁿ

⁷Îndurați cu răbdare încercările în vederea disciplinării; Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci ce fiu nu este disciplinat de tatăl lui? ⁸Dar dacă sunteți scutiți de disciplinarea de care au parte toți copiii, atunci sunteți copii nelegitimi și nu fii adevărați. ⁹Pe lângă aceasta, noi toți am avut tați pământești care ne-au disciplinat, și i-am respectat; n-ar trebui cu atât mai mult să ne supunem Tatălui spiritului nostru ca să trăim? ¹⁰Tații noștri ne disciplinau pentru puțin timp, cum credeau de bine, dar Dumnezeu ne disciplinează în folosul nostru, ca să avem parte de sfințenia Lui.

¹¹Este adevărat că orice disciplinare pare mai întâi un motiv de întristare, nu de bucurie, dar mai târziu produce la cei care au fost pregă-

---

12:1 *Tot ce ne stânjenește:* adică poveri, obstacole, impedimente, lucruri care ne încurcă (la alergare).

12:5-6 *Fiul meu... ca fii:* citat din Proverbe 3:11-12.

tiți de ea un rod dătător de pace: dreptitudinea.

Îndemn la sfințire și teamă de Dumnezeu. Avertizare privind respingerea evangheliei lui Iesus Cristos Evr.3:7-16

¹²*De aceea, întăriți-vă mâinile fără vlagă și genunchii slăbiți!*¹³*Faceți cărări drepte pentru picioarele voastre,*ⁿ pentru ca membrul șchiop să nu fie scos din încheietură, ci mai degrabă să fie vindecat!

¹⁴Urmăriți pacea cu toți oamenii și sfințenia, fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul Iesus!

¹⁵Vegheați ca nimeni să nu ducă lipsă de grația lui Dumnezeu, ca nicio rădăcină de amărăciune, dând lăstari, să provoace suferință, și prin ea mulți să fie infectați! ¹⁶Vegheați ca nimeni să nu ducă o viață imorală sau să fie nereligiosⁿ, ca Esau, care pentru o singură mâncare și-a vândut dreptul întâiului născutⁿ! ¹⁷Voi știți că mai târziu a vrut să obțină binecuvântarea, dar a fost respins; într-adevăr, nu l-a putut face pe tatăl său să-și schimbe intenția, deși a căutat-o cu lacrimi.

¹⁸Voi nu v-ați apropiat de un munte care se putea atinge și care era mistuit de foc, nici de întuneric, nici de negură și nici de furtună, ¹⁹nici de răsunetul trompetei, nici de vocea ale cărei cuvinte i-au făcut pe ascultători să ceară să nu li se mai spună nimic, ²⁰căci nu suportau porunca dată: *Chiar dacă un animal va atinge muntele, să fie lapidat!*ⁿ ²¹Priveliștea era atât de înspăimântătoare, încât Moise a spus: *Sunt înspăimântat și tremur de teamă.*ⁿ

²²Dimpotrivă, v-ați apropiat de Muntele Sion și de orașul Dumnezeului viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii de îngeri într-o adunare festivă ²³și de Biserica întâilor născuți care sunt înscrși în cer. Voi v-ați apropiat de Dumnezeu, care este Judecătorul tuturor, de spiritele celor drepti ajunși la perfecțiune, ²⁴de Iesus, care este Mediatorul unui legământ nou, și de sângele stropit, care rostește un mesaj mai bun decât sângele lui Abel.

²⁵Luați seama să nu-L respingeți pe Cel care vorbește! Într-adevăr, dacă oamenii care L-au respins pe Cel ce-i avertiza pe pământ n-au scăpat, cu cât mai puțin vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel care vorbește din cer. ²⁶El, a cărui voce a zguduit atunci pământul, a făcut acum această promisiune: *Voi face încă o dată să tremure nu numai pământul, ci și cerul.*ⁿ ²⁷Cuvintele *încă o dată* arată înlăturarea acelor lucruri care pot fi zguduite, adică a ceea ce a fost creat, ca să rămână lucrurile care nu pot fi zguduite.

12:12 *De aceea... slăbiți:* trimitere la Isaia 35:3.

12:13 *Faceți... voastre:* citat din Proverbe 4:26.

12:16 *Nereligios:* adică unul care disprețuiește lucrurile sacre.

12:16 *Dreptul întâiului născut:* privilegiul întâiului născut într-o familie.

12:20 *Chiar dacă... lapidat:* citat din Exod 19:12-13.

12:21 *Sunt înspăimântat... teamă:* citat din Deuteronom 9:19.

12:26 *Voi face... cerul:* citat din Hagai 2:6.

²⁸De aceea, întrucât primim un Regat care nu poate fi zgduit, să fim recunoscători și astfel să ne închinăm lui Dumnezeu în mod plăcut, cu reverență și respect, ²⁹căci *Dumnezeul nostru este un foc mistuitor!*^m

Diferite instrucțiuni și îndemnuri referitoare la umblarea credincioșilor

13 Perseverati în iubirea frățească! ²Nu uitați de ospitalitate, căci prin aceasta unii i-au găzduit, fără să știe, pe îngeri!

³Amintiți-vă de deținuți, ca și cum ați fi deținuți împreună cu ei, și de cei maltratați, ca și cum voi înșivă ați fi în corpul lor!

⁴Căsătoria să fie onorată de toți, iar patul conjugal să fie păstrat pur, căci Dumnezeu îi va judeca pe cei ce se dedau la imoralitate sexuală și la adulter.

⁵Modul vostru de viață să nu fie inspirat de iubirea de bani, ci mulțumiți-vă cu ce aveți! Într-adevăr, El Însuși a spus: *Nu te voi lăsa niciodată, nu te voi părăsi niciodată!*^m ⁶Așa că spunem cu încredere: *Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme; ce-mi poate face un om?*ⁿ

⁷Amintiți-vă de conducătorii voștri, care v-au vorbit Cuvântul lui Dumnezeu! Priviți cu atenție rezultatul modului lor de viață și imitați-le credința! ⁸Iesus Cristos este același ieri, astăzi și pentru totdeauna.

⁹Nu vă lăsați duși în rătăcire de tot felul de învățături străine, căci este bine ca inima să fie întărită prin grație, nu prin alimente care n-au fost de niciun folos celor care și-au făcut o regulă din aceasta!

¹⁰Noi avem un altar de unde cei care servesc în tabernacol nu au dreptul să mănânce. ¹¹Căci corpurile acelor animale al căror sânge este adus de marele preot în Locul Preasfânt ca ofrandă pentru păcat sunt arse în afara taberei. ¹²De aceea și Iesus, ca să sfințească poporul prin propriul Său sânge, a suferit în afara porții orașului. ¹³Să ieșim deci ca să ne ducem la El, în afara taberei, și să suportăm rușinea pe care a suportat-o El. ¹⁴Într-adevăr, aici nu avem un oraș permanent, ci îl căutăm pe cel care trebuie să vină.

¹⁵Prin Cristos, să-I oferim deci fără încetare lui Dumnezeu un sacrificiu de laudă, adică rodul buzelor noastre care laudă numele Lui.

¹⁶Și nu uitați să faceți binele și să vă ajutați reciproc, căci lui Dumnezeu îi plac asemenea sacrificii.

¹⁷Ascultați de conducătorii voștri și supuneți-vă lor, căci ei veghează asupra sufletului vostru ca unii care vor trebui să dea socoteală. Ei vor putea astfel s-o facă cu bucurie și nu suspinând, căci aceasta nu v-ar fi de niciun folos.

12:29 *Dumnezeul... mistuitor*: citat din Deuteronom 4:24.

13:5 *Nu te voi lăsa... niciodată*: citat din Iosua 1:5.

13:6 *Domnul... un om*: citat din Psalmul 118:6.

Benedicție și salutări

¹⁸Rugați-vă pentru noi, căci suntem convingși că avem o conștiință curată și dorim să ne comportăm bine în orice împrejurare. ¹⁹Dar vă îndemn în special să vă rugați ca să vă fiu înapoiat cât mai curând.

²⁰Dumnezeul păcii, care L-a readus dintre cei morți pe Domnul nostru Iesus, devenit marele Păstor al oilor, prin sângele unui legământ etern, ²¹să vă înzestreze cu orice lucru bun, pentru îndeplinirea voii Sale, făcând în noi ce este plăcut înaintea Lui prin Iesus Cristos, căruia să-I fie gloria pentru totdeauna! Amen.

²²Vă îndemn, fraților, să primiți bine aceste cuvinte de încurajare, căci v-am scris pe scurt.

²³Să știți că fratele nostru Timotei a fost eliberat; dacă sosește curând, voi veni să vă văd cu el.

²⁴Salutați-i pe toți conducătorii voștri, ca și pe toți sfinții! Cei din Italia vă salută.

²⁵Grația să fie cu voi toți!

Scrisoarea lui Iacob

Scrisoarea lui Iacob a fost redactată de către Iacob, fratele Domnului Iesus Cristos, unul dintre conducătorii Adunării din Ierusalim, cam prin 40-49 d.Cr. Ea este adresată creștinilor de origine evreiască aflați în diaspora între popoarele păgâne și îi stimulează la o viață clară, consecventă de credință.

Salut

1 Iacob, sclav al lui Dumnezeu și al Domnului Iesus Cristos, către cele douăsprezece triburi împărțiate printre națiuni: salut!

Statornicie în ispite și încercări

²Frații mei, să considerați ca un motiv de bucurie deplină când întâmpinați tot felul de încercări, ³știind că punerea la încercare a credinței voastre produce perseverența. ⁴Trebuie însă ca perseverența să-și facă perfect lucrarea, ca să fiți perfecți și întregi, și să nu vă lipsească nimic.

⁵Dacă vreunuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor fără rezerve și fără reproș, și ea îi va fi dată. ⁶Dar să ceară cu credință, fără să se îndoiască, căci cel care se îndoiește seamănă cu valurile mării pe care vântul le mișcă și le agită încoace și încolo. ⁷Acest om să nu-și imagineze că va primi ceva de la Domnul; ⁸este un om nehotărât și instabil în toate planurile și acțiunile lui.

⁹Fratele de condiție umilă să se simtă mândru de înălțarea luiⁿ, ¹⁰iar bogatul să se simtă mândru de umilirea lui, pentru că va trece ca o floare sălbatică. ¹¹Căci soarele răsare cu căldura lui arzătoare și usucă iarba, floarea ei cade, și toată frumusețea ei dispare; la fel se va ofili și bogatul în mijlocul preocupărilor lui.

¹²Binecuvântat este omul care perseverează în încercare, pentru că după ce a trecut cu bine prin ea va primi cununa vieții, pe care Domnul a promis-o celor care-L iubesc.

¹³Nimeni, când este ispitit, să nu spună: „Sunt ispitit de Dumnezeu“, pentru că Dumnezeu nu poate fi ispitit de rău și nici nu ispitește pe nimeni. ¹⁴Dar fiecare este ispitit atunci când e atras și momit de propriile sale poftă. ¹⁵Apoi pofta, când a conceput, dă naștere păcatului, iar păcatul, ajuns la maturitate, produce moartea.

¹⁶Nu vă înșelați, frații mei iubiți: ¹⁷orice dar bun și orice dar perfect vin de sus, coboară de la Tatăl luminilorⁿ, în care nu există nicio schimbare, nicio umbră aruncată de variațieⁿ. ¹⁸Conform voii Sale, El ne-a dat

1:9 *Înălțarea lui*: ca și creștin, chemat la adevăratele bogății și la a fi moștenitor al lui Dumnezeu.

1:17 *Tatăl luminilor*: adică Dumnezeu, poate prin aluzie la activitatea Sa de creator al stelelor și luminătorilor.

1:17 *Variație*: variație în poziția corpurilor cerești. Dumnezeu este Creatorul corpurilor cerești, care dau lumină pământului, dar, spre deosebire de ele, El nu Se schimbă.

naștere prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de prim rod al creaturilor Lui.

Să nu fim doar ascultători, ci și împlinitori ai Cuvântului Mt.7:24-27

¹⁹Să știți aceasta, frații mei iubiți: fiecare om să fie prompt la ascultare, domol la vorbire și domol la mânie, ²⁰pentru că mânia unui om nu produce cea viață dreaptă pe care o dorește Dumnezeu. ²¹De aceea, debarasați-vă de orice murdărie morală și orice rămășiță de răutate și primiți cu blândețe Cuvântul care a fost plantat în voi și care vă poate salva sufletul!

²²Puneți în practică Cuvântul și nu vă mulțumiți să-l ascultați, înșelându-vă singuri! ²³Într-adevăr, dacă cineva ascultă Cuvântul și nu-l pune în practică, seamănă cu un om care își privește fața în oglindă ²⁴și care, după ce s-a privit, pleacă și uită imediat cum era. ²⁵Dar cine s-a uitat cu atenție la Legea perfectă, cea a libertății, și continuă să facă aceasta, neuitând ce a auzit, ci împlinind cu fapta, va fi binecuvântat în ceea ce face.

²⁶Dacă cineva [dintre voi] crede că este religios, și totuși nu-și ține limba în frâu, ci își înșală inima, religia lui este fără valoare. ²⁷Religia pură și fără pată în ochii lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este aceasta: să avem grijă de orfani și de văduve în necazurile lor și să ne ferim de murdăriile lumii.

Avertizare privind favorizarea anumitor persoane

2 Frații mei, credința voastră în Domnul nostru glorios Iesus Cristos să fie lipsită de părtinire! ²Să presupunem că în adunarea voastră intră un om cu inel de aur și cu haine scumpe, și intră și un sărac cu haine murdare. ³Dacă voi arătați o atenție specială celui care poartă haine scumpe și îi spuneți: „Șezi aici în locul acesta bun!“, iar săracului îi spuneți: „Tu stai acolo în picioare!“ sau „Așază-te jos la picioarele mele!“, ⁴oare nu faceți deosebire între voi înșivă și nu deveniți judecători cu gânduri rele?

⁵Ascultați, frații mei iubiți! Oare nu i-a ales Dumnezeu pe cei săraci în ochii lumii ca să-i facă bogați în credință și moștenitori ai Regatului pe care l-a promis celor care-L iubesc? ⁶Dar voi l-ați insultat pe cel sărac! Oare nu cei bogați vă asupresc și vă târăsc în tribunale? ⁷Oare nu ei sunt cei care insultă numele frumos care v-a fost dat?

⁸Dacă împliniți cu adevărat Legea regală, conform Scripturii: *Iubește-l pe aproapele tău ca pe tine însuși*,⁸ faceți bine. ⁹Dar dacă dați dovadă de părtinire, atunci faceți un păcat și sunteți condamnați de Lege ca unii care o încălcați. ¹⁰De fapt, cine ține toată Legea, dar păcătuiește împotriva unei singure porunci, se face vinovat de încălcarea ei ca întreg. ¹¹Într-adevăr, Cel care a spus: *Să nu comiți adulter!* a spus și: *Să nu ucizi!*¹¹ Dacă nu comiți adulter, dar ucizi, ai devenit unul care încălcă Legea.

2:8 *Iubește-l... însuși*: citat din Levitic 19:18.

2:11 *Să nu comiți adulter... ucizi*: citat din a 7-a și a 6-a dintre cele Zece Porunci (Exod 20:13-14; Deuteronom 5:17-18).

¹²Vorbiți și acționați ca unii care urmează să fie judecați de o lege a libertății, ¹³căci judecata este fără milă pentru cine n-a dat dovadă de milă. Mila triumfă asupra judecății.

Credință și fapte Gal.5:6; Iac.1:22-27; 1.Io.2:3-6

¹⁴Frații mei, la ce folosește cuiva să spună că are credință, dar nu are fapte? Poate oare această credință să-l salveze? ¹⁵Dacă un frate sau o soră sunt fără haine și hrana zilnică, ¹⁶iar vreunul dintre voi le spune: „Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!“, fără să le dea cele necesare pentru corp, la ce folosește? ¹⁷La fel și credința: dacă nu are fapte, atunci este moartă în ea însăși.

¹⁸Dar cineva va spune: „Tu ai credință, iar eu am fapte. Arată-mi credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința mea prin faptele mele!“ ¹⁹Tu crezi că există un singur Dumnezeu? Bine faci; dar și demonii cred, și se înfioară! ²⁰Om fără minte, vrei dovezi că credința fără fapte este inutilă?

²¹Strămoșul nostru Abraham n-a fost oare considerat drept pe baza faptelor, atunci când l-a oferit pe fiul său Isaac pe altar? ²²Tu vezi bine că credința lui coopera cu faptele lui și că prin fapte credința i-a fost făcută perfectă. ²³Astfel s-a împlinit ce spune Scriptura: *Abraham L-a crezut pe Dumnezeu, și lucrul acesta i s-a considerat ca dreptitudine.*” Și el a fost numit „prietenu lui Dumnezeu“. ²⁴Vedeți deci că omul este declarat drept pe baza faptelor sale, și nu numai prin credință. ²⁵În același fel, oare prostituata Rahab n-a fost considerată dreaptă pe baza faptelor ei când i-a primit pe mesageri și i-a făcut să plece pe un alt drum? ²⁶Într-adevăr, după cum corpul fără spirit este mort, tot așa și credința fără fapte e moartă.

Avertizare privind folosirea greșită a limbii

3 Frații mei, nu mulți dintre voi ar trebui să devină învățători, știind că noi învățătorii vom fi judecați mai aspru. ²Într-adevăr, noi toți greșim în multe feluri. Dacă cineva nu greșește în ce spune, este un om perfect, în stare să-și țină în frâu tot corpul.

³Dacă punem zăbală în gura cailor ca să asculte de noi, le dirijăm astfel tot corpul. ⁴Iată și corăbiile: deși sunt așa de mari și mânite de vânturi puternice, sunt conduse de o cârmă foarte mică oriunde vrea cârmaciul. ⁵La fel și limba este un mădular mic, dar se laudă cu lucruri mari. Iată, un foc mic ce pădure mare aprinde!

⁶Și limba este un foc, o lume a nelegiuirii pusă între mădulele noastre; ea pătează întreaga persoană și aprinde cursul existenței, ea însăși fiind aprinsă de iad.

⁷Toate speciile de animale, păsări, reptile sau animale marine pot fi domesticite și au fost domesticite de om, ⁸dar nimeni nu poate domes-

tici limba unui om. Ea este un rău care nu se poate stăpâni, e plină de un venin mortal.

⁹Cu ea Îl lăudăm pe Domnul și Tatăl nostru, și cu ea îi blestemăm pe oamenii care au fost făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. ¹⁰Din aceeași gură ies binecuvântarea și blestemul. Frații mei, n-ar trebui să fie așa! ¹¹Pot oare să curgă apă dulce și apă amară din același izvor? ¹²Frații mei, poate oare un smochin să producă măslina sau vița-de-vie să facă smochine? [La fel,] un izvor de apă sărată nu poate da apă dulce!

Înțelepciunea de sus și cea pământească Ef.4:1-3

¹³Cine este înțelept și priceput între voi? Să-și arate prin comportarea lui bună faptele făcute în blândețea înțelepciunii! ¹⁴Dar dacă în inima voastră aveți invidie amară și ambiție egoistă, nu vă lăudați cu aceasta și nu mințiți împotriva adevărului! ¹⁵O asemenea înțelepciune nu vine de sus, ci este pământească, pur omenească, demonică. ¹⁶Într-adevăr, acolo unde există invidie și ambiție egoistă, acolo există dezordine și tot felul de practici rele.

¹⁷Dar înțelepciunea care vine de sus este mai întâi pură, apoi iubitoare de pace, blândă, gata să cedeze, plină de îndurare și roade bune, imparțială și sinceră. ¹⁸Rodul dreptitudinii" e semănat în pace de către cei care practică pacea.

Despre plăceri și prietenia cu lumea Gal.5:24-26

4De unde vin conflictele și de unde vin luptele dintre voi? Oare nu din plăcerile voastre care se războiesc în mădularele voastre? ²Voi poftiți ce au alții, și nu aveți, așa că ucideți; voi râvniți, și nu puteți obține, așa că vă luptați și vă războiți. Nu aveți, pentru că nu-I cereți lui Dumnezeu! ³Sau cereți, totuși nu primiți, pentru că cereți cu motive greșite, ca să cheltuiți în plăcerile voastre.

⁴Voi sunteți ca soțiile infidele"! Nu știți că iubirea pentru lume înseamnă ură față de Dumnezeu? Deci, oricine dorește să fie prieten cu lumea se arată a fi dușmanul lui Dumnezeu. ⁵Sau credeți că Scriptura vorbește fără rost când spune: „Dumnezeu iubește cu gelozie Spiritul pe care L-a făcut să locuiască în noi“? ⁶Totuși, grația pe care o dă este și mai mare, de aceea Scriptura spune: *Dumnezeu Se împotrivesc celor mândri, dar dă grație celor umili.*"

Chemare la pocăință și umilire înaintea lui Dumnezeu 1.Pt.5:5-6

⁷Supuneți-vă deci lui Dumnezeu, dar împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi! ⁸Apropiați-vă de Dumnezeu, și El Se va apropia de

3:18 *Dreptitudine*: conformitatea cu voia lui Dumnezeu în gândire și faptă. Dreptitudinea se dezvoltă într-un climat de pace spirituală.

4:4 *Soțiile infidele*: adică având relații nepermise de dragoste pentru lume, încălcându-și astfel legământul de căsătorie cu Dumnezeu (este avută în vedere infidelitatea spirituală).

4:6 *Dumnezeu... umili*: citat din Proverbe 3:34.

voi! Curățați-vă mâinile, păcătoșilor! Purificați-vă inima, oameni șovăielnici! ⁹Simțiți-vă mizeria, fiți în doliu și în lacrimi; râsul vostru să se transforme în doliu, iar bucuria voastră în întristare! ¹⁰Umiliți-vă înaintea Domnului, iar El vă va înălța!

¹¹Fraților, nu vă vorbiți de rău unii pe alții! Cine îl vorbește de rău pe un frate sau îl judecă pe fratele său vorbește împotriva Legii și judecă Legea. Ori, dacă tu judeci Legea, nu ești împlinitor al Legii, ci judecătorul ei. ¹²Unul singur este Legiuitorul și Judecătorul, Cel care poate să salveze și să piardă. Dar tu cine ești ca să-l judeci pe aproapele tău?

Avertizare privind siguranța de sine Lc.12:16-20

¹³Acum ascultați, voi care spuneți: „Azi sau mâine ne vom duce în cutare oraș, vom sta acolo un an, vom face afaceri și vom câștiga bani“, ¹⁴voi care nu știți ce se va întâmpla mâine! Într-adevăr, ce este viața voastră? Sunteți un abur care apare pentru o clipă și care pe urmă dispare. ¹⁵Dimpotrivă, ar trebui să spuneți: „Dacă vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru!“ ¹⁶Dar, în realitate, voi vă lăudați în înfumurarea voastră! Orice laudă de felul acesta este rea. ¹⁷Deci, dacă cineva știe să facă ce e bine, dar nu face, comite un păcat.

Avertizare dată bogaților nelegiuiți

5 Și acum voi, bogaților! Plângeți și urlați din cauza nenorocirilor care vor veni peste voi! ²Bogațiile voastre au putrezit și hainele voastre sunt mâncate de molii. ³Aurul și argintul vostru sunt acoperite de rugină, iar rugină lor va fi o mărturie împotriva voastră și vă va devora carnea ca un foc. Voi ați adunat bogății în zilele de pe urmă!

⁴Iată, salariul pe care nu l-ați plătit lucrătorilor care v-au secerat lanurile strigă, iar strigătele secerătorilor au ajuns până la urechile Domnului armatelor! ⁵Ați trăit pe pământ în lux și în plăceri, v-ați hrănit inima [ca] într-o zi de înjunghiere!ⁿ ⁶Voi l-ați condamnat și l-ați ucis pe cel drept, care nu vi se împotriva.

Diferite îndemnuri

⁷Fiți deci răbdători, fraților, până la venirea Domnului! De exemplu, fermierul așteaptă rodul prețios al pământului, așteptând răbdător până când primește ploaie timpurie și târzie.ⁿ ⁸Și voi, fiți răbdători, întăriți-vă inima, căci venirea Domnului este aproape!

4:16 Înfumurare: este vorba despre o înfumurare care se încrede în stabilitatea lucrurilor pământești și nu în Dumnezeu.

5:5 Înjunghiere: asemenea vitelor îngrășate și gata să fie tăiate în abator, bogații pe care îi condamnă Iacob nu-și refuză nimic în timpul vieții, rezultând prin această metaforă un tablou foarte realist al judecății divine.

5:7 Ploaie timpurie și târzie: anul evreiesc începe toamna. Ploaia de toamnă cade în octombrie și noiembrie, la scurt timp după semănarea grâului, iar ploaia de primăvară cade în martie și aprilie, chiar înainte de seceriș.

⁹Nu vă plângeți, fraților, unii contra altora, ca să nu fiți judecați! Iată, judecătorul stă deja chiar la ușă. ¹⁰Fraților, luați-i ca exemplu de suferință și răbdare pe profeții care au vorbit în numele Domnului! ¹¹Iată, noi îi considerăm binecuvântați pe cei care au perseverat. Ați auzit de perseverența lui Iob și ați văzut sfârșitul pe care i l-a dat Domnul, căci Domnul este plin de milă și de compasiune.

¹²Înainte de toate, frații mei, să nu jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun alt jurământ, ci „da“ al vostru să fie „da“, iar „nu“ al vostru să fie „nu“, ca să nu fiți condamnați.

¹³Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage! E vreunul vesel? Să cânte cântece de laudă! ¹⁴Este vreunul dintre voi bolnav? Să-i cheme pe prezbiterii Adunării să se roage pentru el și să-l ungă cu ulei în numele Domnului. ¹⁵Rugăciunea făcută cu credință îl va salva pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși. Iar dacă a comis păcate, va fi iertat.

¹⁶Mărturisiți-vă deci unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Rugăciunea celui drept acționează cu multă putere. ¹⁷Eliaⁿ era un om cu aceeași natură ca noi. El s-a rugat fierbinte să nu plouă, și n-a plouat pe pământ timp de trei ani și șase luni. ¹⁸Apoi s-a rugat din nou, și cerul a dat ploaie, iar pământul și-a produs rodul.

¹⁹Frații mei, dacă vreunul dintre voi se rătăcește de la adevăr și este adus înapoi de altul, ²⁰să știți că acela care aduce înapoi un păcătos de la rătăcirea căii lui îi va salva sufletul de la moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

4:16 *Elia*: numele evreiesc al acestui mare om al lui Dumnezeu din Vechiul Testament este *Eliahu*, însemnând „Dumnezeul meu este Iehova/Iahve“ (el e cunoscut între români sub numele Ilie).

Prima scrisoare a lui Petru

Apostolul Petru a redactat această scrisoare prin anii 63-64 d.Cr. și a adresat-o unei serii de Adunări creștine din Asia Mică, pentru a le îmbărbăta în fața persecuțiilor pe care le sufereau din partea păgânilor între care trăiau. El îi numește pe creștini „străini” pe acest pământ, adică oaspeți fără cetățenie, a căror patrie adevărată este în cer, unde Dumnezeu le-a pregătit o salvare minunată, care îi așteaptă.

Introducere și salut

1 Petru, apostol al lui Iesus Cristos, către cei care sunt străini și împărățiați în Pontus, Galația, Capadocia, Asia și Bitinia, ²și care sunt aleși conform preștiinței lui Dumnezeu Tatăl, prin lucrarea de sfințire a Spiritului care duce la ascultare de Iesus Cristos și stropire cu sângele Lui: grația și pacea să vă fie înmulțite!

Speranța vie a credinciosului Rom.8:16-39

³Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iesus Cristos! Conform cu marea Sa îndurare, El ne-a făcut să ne naștem din nou prin învierea lui Iesus Cristos pentru o speranță vie, ⁴pentru o moștenire nepieritoare, nepătată, neofilită, păstrată în cer pentru voi, ⁵care sunteți păziți prin puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru salvarea care este gata să fie revelată în timpul de pe urmă.

⁶În aceasta vă bucurați mult, chiar dacă acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțin timp prin diferite încercări, ⁷pentru ca autenticitatea credinței voastre – cu mult mai prețioasă decât aurul, care piere, deși e testat prin foc – să aibă ca rezultat lauda, gloria și onoarea când va apărea Iesus Cristos. ⁸Voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți încă și vă bucurați cu o bucurie de nespus și glorioasă, ⁹pentru că veți primi ca rezultat al credinței voastre salvarea sufletului vostru.

¹⁰Profeții care au vorbit despre grația care vă era destinată au făcut din această salvare obiectul cercetărilor și investigațiilor lor, ¹¹încercând să afle timpul și împrejurările pe care le indica Spiritul lui Cristos care era în ei când a prezis suferințele lui Cristos și gloriile care vor urma. ¹²Lor li s-a revelat că nu pentru ei înșiși făceau acest serviciu, ci pentru voi, când au vorbit despre lucrurile care v-au fost anunțate acum de către cei care v-au predicat evanghelia prin Spiritul Sfânt trimis din cer, lucruri în care și îngerii doresc să-și cufunde privirile.

Îndemn la o umblare sfântă 1.Tes.4:1-7; Ef.4:17-24

¹³De aceea, încingeți-vă mintea pentru acțiune, fiți treji și puneți-vă toată speranța în grația care vă va fi adusă când va apărea Iesus Cristos!
¹⁴Ca niște copii ascultători, nu vă conformați poftelor pe care le aveți

mai înainte, când erați în neștiință. ¹⁵Dimpotrivă, întrucât Cel care v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată comportarea voastră, ¹⁶căci e scris: *Fiți sfinți, pentru că Eu sunt sfânt.*"

¹⁷Și dacă faceți apel ca la un Tată la Cel care *judacă cu nepărtinire lucrarea fiecăruia,*" purtați-vă cu o teamă respectuoasă în timpul șederii voastre pe pământ, ¹⁸știind că nu prin lucruri pieritoare precum argintul sau aurul ați fost răscumpărați din modul de viață fără sens moștenit de la strămoșii voștri, ¹⁹ci prin sângele prețios al lui Cristos, care S-a sacrificat ca un miel fără cusur și fără pată. ²⁰El a fost cunoscut înainte de crearea lumii, dar a fost revelat la sfârșitul timpurilor" din cauza voastră. ²¹Prin El, voi credeți în Dumnezeu, care L-a înviat și I-a dat glorie, astfel încât credința și speranța voastră să fie în Dumnezeu.

²²Întrucât v-ați purificat sufletul prin ascultarea de adevăr ca să aveți o iubire frățescă sinceră, iubiți-vă deci arzător unii pe alții, dintr-o inimă curată! ²³Căci voi v-ați născut din nou nu dintr-o sămânță pieritoare, ci dintr-una nemuritoare, prin Cuvântul viu și permanent al lui Dumnezeu, ²⁴pentru că *toată omenirea este ca iarba și toată gloria ei e ca floarea de pe câmp. Iarba se usucă și floarea cade,* ²⁵*dar Cuvântul Domnului rămâne pentru totdeauna!*" Și acest Cuvânt este vestea bună care v-a fost predicată.

2Debarasați-vă deci de orice formă de răutate și de viclenie, de ipocrizie, de invidie și de vorbire de rău, ²și ca niște bebeluși nou-născuți să doriți cu ardoare laptele spiritual pur, pentru ca prin el să creșteți spre salvare, ³*dacă ați gustat că Domnul este bun.*"

Iesus Cristos ca piatră unghiulară a casei lui Dumnezeu Vocația Adunării ca preoție sfântă Fap.4:11-12; Ef.2:20-22

⁴În timp ce vă apropiați de Cristos, Piatra vie – respinsă de oameni, dar aleasă de Dumnezeu și prețioasă pentru El –, ⁵și voi, ca niște pietre vii, lăsați-vă edificați pentru a forma o casă spirituală ca să deveniți o grupă de preoți sfinți, pentru a oferi sacrificii spirituale pe care Dumnezeu le poate accepta prin Iesus Cristos. ⁶Căci în Scriptură se spune: *Iată, pun în Sion o piatră unghiulară, aleasă, prețioasă. Oricine se încrede în El nu va fi făcut niciodată de rușine.*"

⁷Pentru voi deci, cei care credeți, El este prețios. Cât despre cei care nu cred, *piatra respinsă de constructori a devenit piatră unghiulară.*"

1:16 *Fiți sfinți... sfânt:* citat din Levitic 11:44.

1:17 *Judecă... fiecăruia:* mod de prezentare preluat din Psalmul 62:12.

1:20 *Sfârșitul timpurilor:* este vorba despre epoca mesianică, perioada dintre prima venire a lui Cristos și revenirea Sa.

1:24-25 *Toată... totdeauna:* citat din Isaia 40:6-8.

2:3 *Ați gustat... bun:* citat din Psalmul 34:8.

2:6 *Iată... rușine:* citat din Isaia 28:16.

2:7 *Piatra... unghiulară:* citat din Psalmul 118:22.

⁸Ea este de asemenea *o piatră ce-i face pe oameni să se poticnească și o stâncă ce-i face să cadă.*ⁿ Ei se poticnesc pentru că nu ascultă de Cuvânt, și la aceasta au fost destinați.

⁹Dar voi sunteți *un popor ales, o preoție regală, o națiune sfântă, poporul special al lui Dumnezeu, ca să proclamați perfecțiunile*ⁿ Celui care v-a chemat din întineric la lumina Sa minunată. ¹⁰Voi, care altădată nu erați *un popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi, care nu obținuserăți îndurare, acum ați obținut îndurare.*ⁿ

Umblarea credinciosului ca străin în această lume Ti.2:11-15

¹¹Iubiților, vă îndemn ca pe niște rezidenți temporari și străini pe pământ să vă abțineți de la poftele naturii voastre păcătoase care se luptă împotriva sufletului. ¹²Să aveți o purtare bună în mijlocul necredincioșilor, pentru ca, chiar în chestiunile pentru care vă vorbesc de rău, să vadă faptele voastre bune și să-L glorifice pe Dumnezeu în ziua când va interveni.

¹³Din cauza Domnului, supuneți-vă oricărei instituții stabilite între oameni: fie regelui, pentru că este deasupra tuturor, ¹⁴fie guvernatorilor, pentru că sunt trimiși de el ca să-i pedepsească pe cei ce fac răul și să-i laude pe cei ce fac binele! ¹⁵Într-adevăr, este voia lui Dumnezeu ca practicând binele să reduceți la tăcere neștiința oamenilor fără minte. ¹⁶Purtați-vă ca niște oameni liberi, fără să faceți din libertate un pretext pentru rău, ci acționând ca niște sclavi ai lui Dumnezeu! ¹⁷Onorați-i pe toți oamenii, iubiți frățietatea credincioșilor, temeți-vă de Dumnezeu, onorați-l pe rege!

Relația credincioșilor cu superiorii lor. Exemplul glorios al lui Iesus Cristos Ef.6:5-8; Ti.2:9-10; 1.Pt.3:14-18

¹⁸Sclavilor, supuneți-vă stăpânilor voștri cu tot respectul, nu numai celor buni și blânzi, ci și celor suciți, ¹⁹căci cineva este privit favorabil, din cauza conștiinței față de Dumnezeu, când suferă pe nedrept! ²⁰Într-adevăr, ce fel de laudă e pentru voi să primiți o bătaie pentru că ați greșit și s-o îndurați? Dar dacă îndurați suferința atunci când ați făcut ce este bine, lucrul acesta e plăcut lui Dumnezeu! ²¹De fapt, la aceasta ați fost chemați, pentru că și Cristos a suferit pentru voi, lăsându-vă un exemplu ca să călcați pe urmele Lui, ²²*El care n-a comis păcat și în gura Căruia nu s-a găsit nicio înșelăciune,*ⁿ ²³El care, când era insultat, nu răspundea cu insulte, când suferea nu amenința, ci Se încredința Celui care judecă drept, ²⁴El care ne-a purtat El Însuși păcatele în corpul Său, pe cruce, ca să murim cu privire la păcat și să trăim pentru dreptitudine; *prin rănilor Lui ați fost vindecați.*ⁿ ²⁵Voi erați într-adevăr *ca niște oi ră-*

2:8 *O piatră... să cadă:* citat din Isaia 8:14.

2:9 *Un popor... perfecțiunile:* citat din Exod 19:5-6 și Isaia 43:20-21.

2:10 *Un popor... îndurare:* extrase din Osea 1:9-10; 2:23.

2:22 *El care... înșelăciune:* citat din Isaia 53:9.

2:24 *Prin rănilor... vindecați:* citat din Isaia 53:5.

*tăcite*ⁿ, dar acum v-ați întors la Păstorul și Protectorul sufletului vostru.

Instrucțiuni pentru soții și soți Col.3:18-19; 1.Tim.2:9-15

3 La fel și voi, soțiilor, supuneți-vă soțului vostru, astfel încât dacă unii nu ascultă de Cuvânt, să fie câștigați fără cuvânt, prin comportarea soției lor, ²când vor vedea respectul și puritatea din viața voastră!

³Podoaba voastră să nu fie una exterioară, cum ar fi împletirea părului, purtarea de bijuterii de aur sau îmbrăcarea cu haine scumpe, ⁴ci omul ascuns al inimii, în podoaba nepieritoare a unui spirit blând și liniștit, care este de mare valoare înaintea lui Dumnezeu.

⁵Căci așa se împodobeau altădată femeile sfinte care își puneau speranța în Dumnezeu. Ele se supuneau soțului lor ⁶ca Sara, care a ascultat de Abraham și l-a numit „domnul ei“. Voi ați devenit fiicele ei dacă faceți binele și nu lăsați nimic să vă înspăimânte.

⁷La fel și voi, soților, trăiți cu soția voastră conform cunoștințeiⁿ, dând onoare soției ca unui partener mai slab, pentru că și ele sunt moștenitoare, împreună cu voi, ale darului vieții, astfel ca nimic să nu vă împiedice rugăciunile!

Atitudinea spirituală în mijlocul suferințelor și persecuțiilor

Rom.12:14-21; Mt.5:43-48

⁸În fine, să fiți toți însuflețiți de aceleași gânduri și de aceleași sentimente, plini de iubire frățească, de compasiune, de umilință. ⁹Nu întoarceți rău pentru rău sau insultă pentru insultă; dimpotrivă, binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea!

¹⁰*Într-adevăr, cine vrea să iubească viața și să vadă zile bune să-și înfrâneze limba de la rău și buzele de la vorbire înșelătoare,* ¹¹*să se întoarcă de la rău și să facă binele, să caute pacea și s-o urmărească,* ¹²*căci ochii Domnului sunt peste cei drepți și urechile Lui sunt atente la rugăciunea lor, dar fața Domnului este împotriva celor care fac răul.*ⁿ

¹³Cine vă va face rău, dacă sunteți zeloși pentru bine? ¹⁴Dar chiar dacă ar trebui să suferiți pentru dreptitudine, sunteți binecuvântați. *Nu vă temeți de amenințările lor și nu fiți tulburați,* ¹⁵*ci puneți-L deoparte în inima voastră pe Cristos ca Domn!*ⁿ Fiți totdeauna gata să dați o explicație rațională oricui vă întreabă de motivul speranței pe care o aveți, ¹⁶dar faceți-o cu blândețe și respect, având o conștiință curată, astfel încât chiar în chestiunea pentru care sunteți vorbiți de rău cei care acuză în mod fals comportarea voastră bună în Cristos să fie făcuți de rușine. ¹⁷Într-adevăr, este mai bine, dacă aceasta e voia lui Dumnezeu, să suferiți pentru că faceți binele decât pentru că faceți răul.

2:25 *Ca niște oi rătăcite*: imagine prezentă în Isaia 53:6.

3:7 *Conform cunoștinței*: cu o recunoaștere inteligentă și luminată de înțelegerea creștină a naturii relației conjugale.

3:10-12 *Într-adevăr... fac răul*: citat din Psalmul 34:12-16.

3:14-15 *Nu vă temeți... ca Domn*: citat din Isaia 8:12-13.

Exemplul lui Cristos ca imbold pentru o umblare sfântă

1.Pt.2:19-24; Fil.1:27–2:15

¹⁸Căci și Cristos a suferit odată pentru totdeauna pentru păcate. El, Cel drept, a suferit pentru cei nedrepti, ca să vă aducă la Dumnezeu. El a fost dat la moarte în corp, dar a fost adus la viață în spirit, ¹⁹în care S-a dus și a făcut o proclamație spiritelor din închisoareⁿ ²⁰care au fost odinioară neascultătoare, când Dumnezeu aștepta cu răbdare, în zilele lui Noe, în timp ce se construia arca, în care puțini, adică opt persoane, au fost salvați prin apă, ²¹și această apă simbolizează botezul care vă salvează acum și pe voiⁿ – nu îndepărtarea murdăriei de pe corp, ci angajamentulⁿ unei conștiințe curate față de Dumnezeu. El vă salvează prin învierea lui Iesus Cristos, ²²care S-a dus în cer și este la dreapta lui Dumnezeu, iar îngerii, autoritățile și puterile Îi sunt supuși.

Trăirea pentru Dumnezeu

4Deci, întrucât Cristos a suferit [pentru noi] în corpul Său, înarmați-vă și voi cu același mod de gândire, pentru că acela care a suferit în corp a rupt-o cu păcatul, ²ca să nu mai trăiască restul vieții lui pământești pentru poftele oamenilor, ci pentru voia lui Dumnezeu.

³Căci am petrecut destul timp în trecut făcând ce doresc necredincioșii – trăind în destrăbălare, poftes, beții, orgii, chefuri și idolatrii nelegiuite. ⁴Lor li se pare ciudat că nu vă năpustiți cu ei în aceeași revărsare de desfrâu și vă vorbesc de rău. ⁵Dar vor da socoteală Celui care este gata să judece viii și morții.

⁶Într-adevăr, iată de ce a fost predicată Vestea Bună și celor morți,ⁿ așa încât deși sunt judecați ca oameni cu privire la corp, să trăiască în spirit după voia lui Dumnezeu.

⁷Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți deci stăpâni pe sine și veghetori în rugăciunile voastre! ⁸Înainte de toate, să aveți o iubire arzătoare unii pentru alții, căci *iubirea acoperă o mulțime de păcate.*ⁿ ⁹Fiți ospitalieri unii cu alții, fără murmur!

Servire reciprocă în Adunare Rom.12:1-8; 1.Cor.12:4-27

¹⁰Ca niște buni administratori ai favorii nemeritate extrem de diverse

3:19 *Spiritelor din închisoare:* între moartea și învierea Sa, spiritul Său viu s-a dus la spiritele demonice legate în abis ca să proclame că, în pofida morții Sale, El le-a învins.

3:21 *Vă salvează acum și pe voi:* credincioșii sunt salvați prin ceea ce simbolizează botezul – moartea și învierea lui Cristos. Simbolul și realitatea sunt atât de strâns legate între ele, încât simbolul este folosit uneori cu referire la realitate.

3:21 *Angajament:* acest cuvânt conține ideea unei promisiuni solemne, a acceptării condițiilor unui legământ (cel nou) cu Dumnezeu. Ceea ce salvează o persoană copleșită de păcatul ei și de conștiința ei vinovată nu este prin vreun ritual exterior, ci prin înțelegerea făcută cu Dumnezeu de a intra în arca sigură, adică în Domnul Iesus, și anume prin credința în moartea și învierea Sa.

4:6 *Cei morți:* adică cei care sunt acum decedați, după ce au auzit și acceptat evanghelia.

4:8 *Iubirea... păcate:* citat din Proverbe 10:12.

a lui Dumnezeu, puneți fiecare în serviciul altora darul pe care l-ați primit! ¹¹Dacă cineva vorbește, s-o facă așa ca unul care rostește înseși cuvintele lui Dumnezeu; dacă cineva face o lucrare, s-o facă cu tăria pe care o dă Dumnezeu, pentru ca în toate să fie glorificat Dumnezeu, prin Iesus Cristos, căruia Îi aparțin gloria și puterea pentru totdeauna. Amen.

Îndemn la suferință statornică de dragul lui Cristos

Mt.5:10-12; Fap.5:41; 14:22; 2.Tes.1:4-12

¹²Iubiților, nu fiți surprinși de încercarea dureroasă pe care o suferiți, ca și când vi s-ar întâmpla ceva ciudat, ¹³ci bucurați-vă de partea pe care aveți la suferințele lui Cristos, ca să fiți nespūs de bucuroși și atunci când va fi revelată gloria Lui!

¹⁴Dacă sunteți insultați din cauza numelui lui Cristos, sunteți binecuvântați, pentru că Spiritul gloriei, Spiritul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi. [Din partea lor, El este blasfemiāt, dar din partea voastră El e glorificat.] ¹⁵Nimeni dintre voi, într-adevăr, să nu sufere ca ucigaș, hoț, răufăcător sau ca unul care se amestecă în treburile altora. ¹⁶Dar dacă cineva suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine. Dimpotrivă, să-L glorifice pe Dumnezeu pentru că e considerat vrednic să sufere în acest nume!

¹⁷Căci este timpul ca judecata să înceapă cu casa lui Dumnezeu și, dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor care nu ascultă de evanghelia lui Dumnezeu? ¹⁸*Și dacă cel drept este salvat cu greu, ce se va întâmpla cu cel nelegiuit și cel păcătos?*ⁿ

¹⁹Astfel, cei care suferă după voia lui Dumnezeu să-și încredințeze sufletul Creatorului lor fidel, făcând ce este bine!

Îndemn pentru prezbiterii din Adunări Fap.20:28

5Deci, îi îndemn pe prezbiterii dintre voi, eu care sunt prezbiter ca și ei, martor al suferințelor lui Cristos și participant la gloria care trebuie să fie revelată: ²Păstoriți turma lui Dumnezeu care este în grija voastră, veghind asupra ei nu din obligație, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu să fiți; nu lacomi după bani, ci dornici să serviți; ³nu dominând peste cei care v-au fost încredințați, ci fiind modele pentru turmă. ⁴Iar când va apărea Păstorul Șef, veți primi cununa gloriei care nu se va ofili niciodată.

Îndemn la umilință și veghere Iac.4:6-8,10; Ef.6:10-18

⁵La fel și voi, tinerilor, supuneți-vă prezbiterilor! Îmbrăcați-vă toți cu umilință unii față de alții, pentru că *Dumnezeu Se opune celor mândri, dar dă grație celor umili.*ⁿ

⁶Umiliți-vă deci sub mâna puternică a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe

4:18 Și dacă... păcătos: citat din Proverbe 11:31.

5:5 Dumnezeu... celor umili: citat din Proverbe 3:34.

la timpul potrivit, ⁷aruncând asupra Lui orice îngrijorare a voastră, pentru că El are grijă de voi!

⁸Fiți stăpâni pe sine și vegheați: adversarul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care rage, căutând pe cine să mănânce. ⁹Împotriviți-vă lui tari în credință, știind că aceleași feluri de suferințe sunt impuse fraților voștri din toată lumea!

¹⁰Și după ce ați suferit puțin timp, Dumnezeu oricărei grațiiⁿ, care v-a chemat la gloria Lui eternă în Cristos, vă va perfecționa El Însuși, vă va confirma, vă va întări, vă va face neclintiți. ¹¹A Lui să fie [gloria și] puterea pentru totdeauna! Amen.

Încheiere și salut

¹²V-am scris pe scurt prin Silvanus, pe care-l consider un frate fidel, ca să vă încurajez și să confirm că aceasta este adevărata grație a lui Dumnezeu. Stați tari în ea! ¹³Cea care este în Babilon, aleasă împreună cu voi, vă salută, ca și Marcu, fiul meu. ¹⁴Salutați-vă unii pe alții cu un sărut al iubirii! Pacea să fie cu voi toți care sunteți în [Iesus] Cristos!

A doua scrisoare a lui Petru

A doua scrisoare a apostolului Petru, redactată prin anii 64-67 d.Cr., cu puțin înainte de moartea sa, este un soi de testament profetic îndreptat spre viitor al apostolului. Așa cum face Paul în 2.Timotei, tot așa și Petru își atenționează cititorii cu privire la faptul că, la scurt timp după epoca apostolică, multe Adunări creștine vor devia de la calea dorită de Dumnezeu pentru ele din cauza învățătorilor falși. Petru îi avertizează privind batjocoritorii care vor pune sub semnul întrebării valabilitatea afirmațiilor biblice legate de revenirea lui Iesus Cristos (3:3-18). El arată că acești învățători falși Îl vor nega pe Domnul Iesus Cristos și vor introduce erezii distrugătoare (2:1-3). El îi îndeamnă pe creștini să se țină strâns de Cuvântul Bibliei inspirat de Spiritul lui Dumnezeu.

Introducere și salut

1 Simon Petru, sclav și apostol al lui Iesus Cristos, către cei care au primit, prin dreptitudinea Dumnezeului și Salvatorului nostru Iesus Cristos, o credință la fel de prețioasă ca a noastră: ²grația și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Iesus, Domnul nostru!

Îndemn la trăirea din plin a virtuților creștine

³Puterea Lui divină ne-a dat tot ce contribuie la viață și la o umblare în teamă de Dumnezeu făcându-ne să-L cunoaștem pe Cel care ne-a chemat prin propria Sa glorie și prin tăria Sa. ⁴Prin acestea, El ne-a dat promisiunile Sale foarte mari și prețioase, ca prin ele să deveniți participanți la natura divină, după ce ați scăpat de corupția care există în lume prin poftă.

⁵Tocmai din această cauză, dându-vă toată silința, faceți orice efort ca să adăugați credinței voastre virtutea, virtuții cunoștința, ⁶cunoștinței stăpânirea de sine, stăpânirii de sine perseverența, perseverenței teama de Dumnezeu, ⁷temerii de Dumnezeu prietenia frățescă, iar prieteniei frățești iubirea.

⁸Într-adevăr, dacă aceste calități sunt în voi și sporesc, ele nu vă vor lăsa să fiți inactivi și neproductivi pentru cunoașterea Domnului nostru Iesus Cristos. ⁹Dar cine nu are aceste calități este orb, închizându-și ochii,⁹ și a uitat că a fost curățat de păcatele lui din trecut.

¹⁰De aceea, fraților, străduiți-vă cu atât mai mult să vă faceți sigure chemarea și alegerea¹⁰, căci dacă faceți aceasta nu vă veți poticni niciodată! ¹¹Astfel, într-adevăr, intrarea în Regatul etern al Domnului și Sal-

---

1:9 *Închizându-și ochii*: un asemenea om este orb pentru că și-a închis ochii față de adevăr. **1:10** *Alegerea*: cultivând calitățile enumerate în versetele 5-7, ei pot fi asigurați de faptul că Dumnezeu i-a ales și i-a chemat. Aceste calități confirmă sursa lor divină.

vatorului nostru Iesus Cristos vă va fi acordată pe deplin.

Siguranța cuvântului profetic al Scripturii revelat de Dumnezeu

1.Io.1:1-4; Mt.17:1-6; Rom.16:25-27; 2.Tim.3:16

¹²De aceea, o să am grijă să vă reamintesc totdeauna aceste lucruri, deși le cunoașteți și sunteți întăriți în adevărul pe care-l aveți. ¹³Cred însă că este corect ca atâta timp cât sunt în acest cortⁿ să vă înflăcărez prin aducere aminte, ¹⁴știind că în curând voi părăsi acest corp, așa cum mi-a arătat Domnul nostru Iesus Cristos. ¹⁵Dar voi avea grijă ca după plecarea mea să vă puteți aminti totdeauna de aceste lucruri.

¹⁶Într-adevăr, nu urmând niște legende imaginate cu iscusință v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Iesus Cristos, ci am fost martori oculari ai măreției Lui. ¹⁷Căci El a primit onoare și glorie de la Dumnezeu Tatăl, atunci când gloria măreață L-a făcut să audă o voce care zicea: „Acesta este Fiul Meu iubit în care Îmi găsesc plăcerea!“

¹⁸Noi înșine am auzit această voce venind din cer, când eram cu El pe muntele sfântⁿ.

¹⁹Și noi avem cuvântul profeților, care este mai sigur, la care faceți bine ca luați aminte, ca la o lampă care strălucește într-un loc întunecos, până mijeste de ziură și luceafărul de dimineață răsare în inima voastră.

²⁰Să știți înainte de toate că nicio profeție a Scripturii nu este o chestiune de interpretare personală a profetului, ²¹căci profeția nu și-a avut nicio-dată originea în voința omului, ci niște oameni au vorbit din partea lui Dumnezeu fiind îndemnați de Spiritul Sfânt.

Avertizare privind învățătorii falși Fap.20:29-30; Iu.3-4,16-19

2Dar au existat în popor și profeți falși, cum vor fi și între voi învățători falși. Ei vor introduce pe ascuns erezii care duc la pierzare, chiar renegându-L pe Stăpânul care i-a cumpărat – aducând asupra lor o distrugere rapidă. ²Mulți îi vor urma pe căile lor rușinoase, și din cauza lor calea adevărului va fi defăimată. ³În lăcomia lor, acești învățători vă vor exploata cu raționamente înșelătoare, dar condamnarea lor îi amenință de mult timp, iar pierzarea lor nu dormitează.

Exemple de judecată divină asupra celor nelegiuiți

Iu.5-15; Mt.7:21-23; 2.Tes.1:8-2:12; Ap.18-19

⁴Căci dacă Dumnezeu nu i-a cruțat pe îngerii care au păcătuit, ci i-a trimis în iad, ținându-i închiși în abisurile întunecoase până la judecată; ⁵dacă n-a cruțat lumea antică când a adus potopul peste oamenii ei nelegiuiți, dar l-a protejat pe Noe, un predicator al dreptitudinii, și pe alți șapte; ⁶dacă a condamnat orașele Sodoma și Gomora la distrugere, transformându-le în cenușă, dându-le ca exemplu pentru ce urmează să se în-

1:13 În acest cort: adică în acest corp, pe pământ.

1:18 Pe muntele sfânt: aluzie la episodul transfigurării, relatat în Matei 17:1-9.

tâmples cu cei nelegiuți, ⁷și dacă l-a scăpat pe Lot, un om drept, care era foarte tulburat de viața desfrânată a celor nelegiuți – ⁸căci acest om drept, care locuia în mijlocul lor, își chinuia zi de zi sufletul drept din cauza faptelor nelegiuite pe care le vedea și auzea –, ⁹atunci Domnul știe cum să-i scape din încercare pe cei ce se tem de Dumnezeu și să-i țină pe cei nedrepti pentru ziua judecării ca să fie pedepsiți, ¹⁰și în special pe cei care aleargă după carne” în pofa lor perversă și disprețuiesc autoritatea.

Comportarea îndrăzneată și arogantă a înșelătorilor Iu.8-9

Îndrăzneți și aroganți, acești oameni nu se tem să vorbească de rău în fața cereștilor, ¹¹pe când îngerii, deși sunt superiori ca forță și putere, nu aduc în prezența Domnului acuzații defăimătoare împotriva unor asemenea ființe.

¹²Dar ei, ca niște animale lipsite de rațiune, născute ca niște creaturi conduse de instincte doar pentru a fi capturate și ucise, blasfemiează în chestiuni pe care nu le înțeleg, și vor și pieri ca niște animale, ¹³suferind răul ca plată pentru răul făcut, ei care își găsesc plăcerea în a se deda la desfrâu în plină zi; oameni mârșavi și mândrețioși, se delectează cu înșelătoriile lor când mănâncă împreună cu voi. ¹⁴Cu ochii plini de adulter și nesățiu de păcat, ademenesc sufletele nestatornice, au o inimă deprinsă la lăcomie, sunt niște blestemați.

¹⁵Au părăsit calea dreaptă și s-au rătăcit urmând calea lui Balaam, fiul lui Beor, care a iubit plata convenită pentru nelegiuirea lui. ¹⁶Dar el a fost muștrat pentru propria lui încălcare a regulilor: o măgăriță mută i-a vorbit cu voce omenească și a împiedicat nebunia profetului.

¹⁷Acești oameni sunt ca niște fântâni fără apă și ca niște cețuri mânate de furtună; lor le este rezervată [pentru totdeauna] bezna cea mai adâncă.

¹⁸Într-adevăr, prin vorbiri care sună frumos, dar care nu înseamnă nimic, îi ademenesc prin pofte carnale, prin senzualitate, pe cei care sunt pe cale să scape de cei care trăiesc în rătăcire. ¹⁹Ei le promet libertatea în timp ce ei înșiși sunt sclavi ai depravării, căci un om este sclav față de ceea ce l-a învins.

²⁰Într-adevăr, dacă după ce au scăpat de murdăriile lumii prin cunoașterea Domnului și Salvatorului nostru Iesus Cristos sunt din nou implicați în ele și învinși de ele, starea lor de pe urmă este mai rea decât cea dintâi. ²¹Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptitudinii decât s-o cunoască și să se abată de la porunca sfântă care le fusese dată. ²²Lor li s-a întâmplat după proverbul adevărat: *Câinele s-a întors la ceea ce a vomitat*,ⁿ și: „Scroafa de abia spălată se întoarce la tăvălire în noroi“.

2:10 *Cei care aleargă după carne*: sunt avuți în vedere cei care sunt în căutarea unor persoane cu care să-și poată satisface pofa (homosexuali).

2:22 *Câinele... vomitat*: citat din Proverbe 26:11.

Judecata viitoare și planul lui Dumnezeu de salvare în epoca grației

3 Iubiților, aceasta este deja a doua scrisoare pe care v-o scriu. În amândouă fac apel la amintirea voastră pentru a trezi în voi o gândire sănătoasă, ²ca să vă aduceți aminte de cuvintele rostite mai înainte de sfinții profeți, ca și de porunca Domnului și Salvatorului nostru dată prin apostolii voștri. ³Mai întâi, trebuie să știți că în zilele de pe urmă vor veni batjocoritori cu batjocuri care vor umbla conform propriilor lor pofteⁿ ⁴și vor zice: „Unde este promisiunea venirii Lui? Într-adevăr, de când au murit strămoșii noștri, totul rămâne în aceeași stare ca la începutul creației!“

⁵De fapt, ei uită intenționat că cerurile au venit la existență cu mult timp în urmă prin Cuvântul lui Dumnezeu, că pământul a fost scos din apă și format cu ajutorul apei ⁶și că prin aceste lucruri lumea de atunci a pierit, inundată de apă. ⁷Prin același Cuvânt, cerul și pământul actual sunt păstrate pentru foc, fiind ținute pentru ziua judecății și a pierzării oamenilor nelegiuți.

⁸Totuși, nu lăsați să vă scape acest singur fapt, iubiților, și anume că în ochii Domnului o zi este ca 1.000 de ani, iar *1.000 de ani sunt ca o zi.*ⁿ ⁹Domnul nu întârzie în împlinirea promisiunii, cum o consideră unii ca o întârziere, ci dă dovadă de răbdare față de voi, nedorind să piară cineva, ci toți să ajungă la pocăințăⁿ.

¹⁰Ziua Domnului va veni ca un hoț [noaptea]. Cerul va dispărea cu un zgomot puternic, elementeleⁿ vor fi distruse prin foc, iar pământul și lucrările de pe el vor fi arse.

Speranța credincioșilor și umblarea lor sfântă. Avertizare privind denaturarea Sfintei Scripturi 1.Tes.5:1-10; 1.Pt.1:13-16

¹¹Întrucât toate aceste lucruri trebuie să fie distruse astfel, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi într-o purtare sfântă și în teamă de Dumnezeu, ¹²așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, din cauza căreia cerul va fi distrus prin ardere, iar elementele se vor topi de căldura intensă!

¹³Dar noi așteptăm, conform promisiunii Sale, un cer nou și un pământ nou, în care va locui dreptitudinea. ¹⁴De aceea, iubiților, în timp ce așteptați aceste lucruri, străduiți-vă să fiți găsiți de El fără pată și ireproșabili în pace!

¹⁵Considerați că răbdarea Domnului nostru înseamnă salvare, așa cum v-a scris și iubitul nostru frate Paul, conform cu înțelepciunea care i-a

3:3 În zilele... pofte: cuvinte care sunt probabil citate în Iuda 18.

3:8 1.000... ca o zi: gând preluat din Psalmul 90:4.

3:9 Pocăință: denotând o schimbare a gândirii, cuvântul face referire la o transformare radicală a persoanei, care renunță la atitudinile ei greșite pentru a adopta un nou comportament și o nouă perspectivă, conforme vocii lui Dumnezeu.

3:10 Elementele: componentele atomice din care este alcătuită materia creată. Atomii, neutronii, protonii și electronii se vor dezintegra în final.

fost dată, ¹⁶ca în toate scrisorile lui în care vorbește despre aceste chestiuni. Scrisorile lui conțin unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neînvățați și nestatornici le denaturează, ca și pe celelalte Scripturi, spre propria lor pierzare.

¹⁷Voi deci, iubiților, întrucât știți dinainte aceasta, păziți-vă să nu fiți duși de rătăcirea celor nelegiuți și să vă pierdeți poziția fermă pe care o aveți,

¹⁸ci creșteți în grația și în cunoașterea Domnului și Salvatorului nostru Iesus Cristos! A Lui să fie gloria acum și pentru totdeauna! Amen.

Prima scrisoare a lui Ioan

La sfârșitul epocii apostolice, cam prin 90 d.Cr., ultimul mesager în viață al Domnului Iesus Cristos, apostolul Ioan, redactează această scrisoare. În fața unui creștinism doar exterior, fără credință adevărată și înnoire interioară, care se extindea tot mai mult, el arată prin Spiritul lui Dumnezeu ce anume îi caracterizează pe adevărații copii ai lui Dumnezeu. El atrage atenția că o viață trăită conștient în păcat și în încălcarea a poruncilor lui Dumnezeu este un semn distinctiv sigur al unui creștin neautentic. Dimpotrivă, creștinii autentici își regretă păcatele, le recunosc, le mărturisesc și primesc iertare. El avertizează cu privire la falșii profeți și la înșelători, care răspândesc anticreștinismul în haină creștină (4: 1-6). Dar el arată și marea iubire a lui Dumnezeu Tatăl față de toți cei care se întorc cu adevărat la El și cred în Iesus Cristos, precum și grija și bunătatea Sa față de toți copiii Săi.

Cuvântul vieții Io.1-4,14; 17:20-23; 1.Io.5:11-13

1 Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am contemplat și ce au atins mâinile noastre privind Cuvântul vieții, ²și Viața a apărut¹; noi am văzut-o, îi suntem martori și vă proclamăm Viața eternă, care era la Tată și ne-a fost revelată. ³Ce am văzut și am auzit vă proclamăm și vouă, ca și voi să aveți comuniune cu noi, iar comuniunea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Iesus Cristos. ⁴Vă scriem acestea pentru ca bucuria noastră să fie deplină.

Umblare în lumină și iertare a păcatelor Ef.5:1-2; 5:8-14

⁵Tată mesajul pe care l-am auzit de la El și pe care vi-l anunțăm: Dumnezeu este lumină, și în El nu există deloc întuneric. ⁶Dacă spunem că avem comuniune cu El, totuși umblăm în întuneric, atunci mințim și nu punem adevărul în practică. ⁷Dar dacă umblăm în lumină, așa cum El În-suși este în lumină, atunci avem comuniune unii cu alții, iar sângele lui Iesus [Cristos], Fiul Său, ne curăță de orice păcat.

⁸Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi. ⁹Dacă ne mărturisim păcatele, El e fidel și drept ca să ne ierte păcatele și să ne purifice de orice nedreptitudine. ¹⁰Dacă spunem că n-am păcătuțit, Îl facem mincinos, iar Cuvântul Lui nu este în noi.

2 Copilașii mei, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuțiți. Dar dacă cineva păcătuiește, avem la Tată un Avocat, pe Iesus Cristos cel drept. ²El este sacrificiul de ispășire² pentru păcatele noastre, și nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale întregii lumi.

1:2 *Viața a apărut*: aluzie la întruparea lui Iesus Cristos.

1:9 *Nedreptitudine*: adică tot ce nu e în conformitate cu voia Lui în scop, gând și acțiune.

2:2 *Sacrificiu de ispășire*: animal oferit ca sacrificiu pentru a satisface cerințele dreptății divine, stipulate deja în Legea lui Moise.

Adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu se arată în ținerea poruncilor Sale și în iubirea frățească Mt.7:21-23; Io.14:21-24; 15:12-14

³Știm că am ajuns să-L cunoaștem dacă ascultăm de poruncile Lui. ⁴Cine spune: „Îl cunosc!“, dar nu ascultă de poruncile Lui, este un mincinos, iar adevărul nu e în el. ⁵Dar dacă cineva ascultă de Cuvântul Lui, iubirea lui Dumnezeu este cu adevărat făcută completă în elⁿ: prin aceasta știm că suntem în El. ⁶Cine zice că rămâne în El ar trebui să trăiască așa cum a trăit și El.

⁷Tubiților, nu vă scriu o poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care ați avut-o de la început. Această poruncă veche este Cuvântul pe care l-ați auzit [de la început]. ⁸Totuși, vă scriu o poruncă nouă; adevărul ei este văzut în El și în voi, pentru că întunericul se împrăștie, iar Lumina adevărată strălucește deja.

⁹Cine spune că este în Lumină, și totuși își urăște fratele, e încă în întuneric. ¹⁰Cine își iubește fratele rămâne în Lumină, și în el nu există nicio ocazie de păcătuire. ¹¹Dar cine își urăște fratele este în întuneric, umblăⁿ în întuneric și nu știe unde se duce, pentru că întunericul l-a orbit.

¹²Vă scriu, copilașilor, pentru că păcatele vă sunt iertate din cauza numelui Său. ¹³Vă scriu, părinților, pentru că ați ajuns să-L cunoașteți pe Cel care a existat de la început. Vă scriu, tinerilor, pentru că l-ați învins pe cel Răuⁿ. ¹⁴V-am scris, copilașilor, pentru că ați ajuns să-L cunoașteți pe Tată. V-am scris, părinților, pentru că ați ajuns să-L cunoașteți pe Cel care a existat de la început. V-am scris, tinerilor, pentru că sunteți tari, Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și l-ați învins pe cel Răuⁿ.

Avertizare privind iubirea pentru lume Iac.4:4; Gal.6:14

¹⁵Nu iubiți lumea, nici lucrurile lumii! Dacă cineva iubește lumea, iubirea pentru Tată nu este în el. ¹⁶Într-adevăr, tot ce este în lume – pofta care e în om, pofta ochilor și mândria datorită bunurilor lumești – nu vine de la Tată, ci din lume. ¹⁷Ori, lumea trece, la fel și pofta ei, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna.

Avertizare privind înșelarea anticristică 1.Io.4:1-6; 2.Io.7-11

¹⁸Copilașilor, aceasta este ora de pe urmă, și după cum ați auzit că vine Anticristulⁿ, acum au venit mulți anticriști. Din acest fapt știm că este ora de pe urmă. ¹⁹Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri, căci dacă ar fi fost dintre ai noștri ar fi rămas cu noi, ci aceasta s-a întâmplat ca să se arate că nu toți sunt dintre ai noștri.

2:5 *Completă în el*: ori iubirea lui Dumnezeu pentru credincios este făcută completă când îl determină pe credincios la acte de ascultare, ori iubirea noastră pentru Dumnezeu devine completă când se exprimă în acte de ascultare.

2:11 *Umblă*: adică trăiește.

2:13-14 *Cel Rău*: adică diavolul.

2:18 *Anticristul*: termen însemnând *contra* sau *în locul* lui Cristos.

²⁰Voi aveți ungeraⁿ de la Cel Sfânt și voi toți cunoașteți Adevărul.

²¹Nu v-am scris pentru că nu cunoașteți Adevărul, ci pentru că îl cunoașteți și pentru că nicio minciună nu vine din Adevăr.

²²Cine este mincinosul? Nu e oare cel care neagă că Iesus este Mesiaⁿ? Un asemenea om este anticristul: cel care Îi neagă pe Tată și pe Fiu. ²³Cine Îl neagă pe Fiu nu-L are nici pe Tată. Cine Îl mărturisește pe Fiu Îl are și pe Tată.

²⁴Cât despre voi, să rămână în voi ce ați auzit de la început. Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început, și voi veți rămâne în Fiu și în Tată.

²⁵Și aceasta este promisiunea pe care ne-a făcut-o El: viața eternă.

²⁶V-am scris aceasta cu privire la cei care ar vrea să vă înșele. ²⁷În cazul vostru, ungera pe care ați primit-o de la El rămâne în voi și nu aveți nevoie să vă învețe cineva, ci, întrucât ungera Lui vă învață despre orice lucru și întrucât acea ungeră este reală și nu e o minciună, rămâneți în El, așa cum v-a învățat ea.

Adevărații copii ai lui Dumnezeu și caracteristicile lor

²⁸Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când va apărea El să avem încredere și să nu fim făcuți de rușine înaintea Sa, la venirea Lui. ²⁹Dacă știți că El este dreptⁿ, atunci să recunoașteți că oricine practică dreptitudineaⁿ s-a născut din El.

3 Vedeți ce iubire mare ne-a dăruit Tatăl: ca să fim numiți copii ai lui Dumnezeu! Și așa și suntem! Motivul pentru care nu ne cunoaște lumea este că nu L-a cunoscut pe El. ²Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu, și încă nu s-a făcut cunoscut ce vom fi. Dar știm că atunci când va apărea Cristos vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este El. ³Oricine are această speranță în El se purifică, așa cum El Însuși e pur.

⁴Oricine practică păcatul practică și fărădelegeaⁿ, și păcatul este fărădelege. ⁵Și știți că Iesus a apărut ca să ne înlătore păcatele, și în El nu există păcat. ⁶Cine rămâne în El nu continuă să păcătuiască; cine continuă să păcătuiască nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut.

⁷Copilașilor, să nu vă înșele nimeni! Cine practică dreptitudinea este drept, așa cum și El e drept. ⁸Cine practică păcatul este de la diavol, pentru că diavolul păcătuiește de la început. Ori, Fiul lui Dumnezeu a apărut ca să distrugă lucrările diavolului.

⁹Oricine s-a născut din Dumnezeu nu practică păcatul, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el, și nu poate continua să păcătuiască,

2:20 *Ungerea*: adică Spiritul Sfânt sau Cuvântul lui Dumnezeu.

2:22 *Mesia*: adică *Unsul* (în greacă Cristos) lui Dumnezeu care, potrivit Vechiului Testament, trebuia să aducă eliberarea și să exercite o autoritate universală.

2:29 *El este drept*: conformându-Se voii Tatălui în scop, gând și acțiune.

2:29 *Practică dreptitudinea*: adică s-a conformat în același mod voii divine. La fel în 3:7,10.

3:4 *Fărădelegea*: nerespectarea legii lui Dumnezeu prin încălcare sau neglijare (faptul de a fi neținut în frâu și neglementat de poruncile și voia Lui).

pentru că s-a născut din Dumnezeu. ¹⁰Prin aceasta se recunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului: cine nu practică dreptitudinea nu este de la Dumnezeu, nici cine nu-și iubește frațele.

¹¹Acesta este mesajul pe care l-ați auzit de la început: să ne iubim unii pe alții ¹²și să nu fim ca și Cainⁿ, care era de la cel Răuⁿ și care l-a ucis pe fratele său. Și de ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte.

Porunca iubirii Io.15:12; 1.Tes.3:12; 4:9-10

¹³Nu fiți surprinși, fraților, dacă lumea vă urăște!

¹⁴Noi știm că am trecut de la moarte la viață pentru că ne iubim frații; cine nu-și iubește [fratele] rămâne în moarte. ¹⁵Oricine își urăște frațele este ucigaș, și știți că niciun ucigaș nu are în el viața eternă.

¹⁶Iată cum am ajuns să cunoaștem ce este iubirea: Iesus Cristos Și-a dat viața pentru noi; și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați. ¹⁷Dar dacă cineva are bunurile acestei lumi și îl vede pe fratele lui în nevoie, totuși își închide inima față de el, cum poate să rămână în el iubirea lui Dumnezeu? ¹⁸Copilașilor, să nu iubim doar în teorie sau cu vorba, ci în faptă și în adevăr!

¹⁹Prin aceasta vom ști că suntem din Adevăr și ne vom liniști inima înaintea Lui, ²⁰în orice chestiune ne-ar condamna inima, pentru că Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și știe totul. ²¹Iubiților, dacă inima nu ne condamnă, avem încredere înaintea lui Dumnezeu ²²și primim de la El orice am cere, pentru că păzim poruncile Lui și facem ceea ce-I este plăcut.

²³Și aceasta este porunca Lui: să credem în numele Fiului Său Iesus Cristos și să ne iubim unii pe alții, așa cum ne-a poruncit El. ²⁴Cine păzește poruncile Lui rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el. Și știm că El rămâne în noi prin Spiritul pe care ni l-a dat.

Necesitatea de a verifica spiritele Mt.24:4-5,11,24

4Iubiților, să nu credeți orice spirit, ci puneți spiritele la încercare pentru a ști dacă vin de la Dumnezeu, pentru că în lume au apărut mulți profeți falși. ²Iată cum cunoașteți Spiritul lui Dumnezeu: orice spirit care recunoaște că Iesus Cristos a venit în carne este de la Dumnezeu, ³dar orice spirit care nu-L recunoaște pe Iesus nu e de la Dumnezeu, ci este al anticristului, despre care ați auzit că vine în lume, și acum e deja în lume.

⁴Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu și i-ați învins pe acești profeți falși, pentru că Cel care este în voi e mai mare decât cel care e în lume. ⁵Ei sunt din lume, de aceea vorbesc ca din lume, și lumea îi ascultă. ⁶Dar noi suntem din Dumnezeu; cine Îl cunoaște pe Dumnezeu ne

3:12 Cain: fiul mai mare al lui Adam și Eva, care l-a ucis pe fratele său Abel.

3:12 Cel Rău: adică diavolul.

ascultă, iar cine nu este din Dumnezeu nu ne ascultă. Iată cum recunoaștem Spiritul adevărului și spiritul rătăcirii.

Iubirea lui Dumnezeu pentru noi și iubirea noastră pentru frați 1.Io.3:11-24

⁷Tubiților, să ne iubim unii pe alții, pentru că iubirea vine de la Dumnezeu, și oricine iubește s-a născut din Dumnezeu și Îl cunoaște pe Dumnezeu. ⁸Cine nu iubește nu L-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire.

⁹Iată cum s-a manifestat față de noi iubirea lui Dumnezeu: Dumnezeu L-a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. ¹⁰Și această iubire constă nu în faptul că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și L-a trimis pe Fiul Său ca sacrificiu de ispășire pentru păcatele noastre. ¹¹Iubiților, dacă așa ne-a iubit Dumnezeu, și noi trebuie să ne iubim unii pe alții.

¹²Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, și iubirea Lui este adusă la perfecțiune în noi. ¹³Noi știm că rămânem în El, și El rămâne în noi, pentru că ne-a dat din Spiritul Său. ¹⁴Iar noi am văzut și depunem mărturie că Tatăl L-a trimis pe Fiu ca Salvator al lumii. ¹⁵Dacă cineva declară în public că Iesus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el, și el în Dumnezeu. ¹⁶Ori, noi am cunoscut iubirea pe care o are Dumnezeu pentru noi și am crezut în ea. Dumnezeu este iubire, și cine rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.

¹⁷Prin aceasta, iubirea lui Dumnezeu este adusă la perfecțiune între noi, ca să avem încredere deplină în ziua judecării, pentru că în această lume suntem ca El. ¹⁸În iubire nu există teamă, ci iubirea perfectă alungă teama, pentru că teama implică o pedeapsă. Cine se teme n-a fost adus la perfecțiune în iubire. ¹⁹Cât despre noi, [Îl] iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi.

²⁰Dacă cineva spune: „Îl iubesc pe Dumnezeu“, și totuși își urăște fratele, este un mincinos. Într-adevăr, dacă nu-l iubește pe fratele lui, pe care l-a văzut, nu-L poate iubi pe Dumnezeu, pe care nu L-a văzut. ²¹Ori, iată porunca pe care am primit-o de la El: cine Îl iubește pe Dumnezeu trebuie să-și iubească și fratele.

Adevărata credință și roadele ei

5 Oricine crede că Iesus este Mesia s-a născut din Dumnezeu, și oricine îl iubește pe tată îi iubește și copilul. ²Prin aceasta am ajuns să cunoaștem că-i iubim pe copiii lui Dumnezeu: când Îl iubim pe Dumnezeu și Îi îndeplinim poruncile. ³Într-adevăr, iubirea față de Dumnezeu constă în îndeplinirea poruncilor Lui; ori, poruncile Lui nu sunt o povară, ⁴pentru că tot ce s-a născut din Dumnezeu este victorios asupra lumii; și aceasta e victoria care a învins lumea: credința noastră. ⁵Cine este cel

victorios asupra lumii, dacă nu cel ce crede că Iesus este Fiul lui Dumnezeu?

Mărturia lui Dumnezeu privind Fiul Său

⁶Acesta este Cel care a venit cu apă și cu sânge: Iesus Cristos; nu numai cu apă, ci cu apă și sângeⁿ. Și Spiritul e Cel care depune mărturie, pentru că Spiritul este adevărul. ⁷Astfel, sunt trei care depun mărturie: ⁸Spiritul, apa și sângele, iar cei trei sunt de acord.

⁹Dacă acceptăm mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, pentru că aceasta este mărturia lui Dumnezeu pe care a depus-o cu privire la Fiul Său.

¹⁰Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are această mărturie în el însuși; cine nu-L crede pe Dumnezeu L-a făcut mincinos, pentru că n-a crezut în mărturia pe care Dumnezeu a depus-o cu privire la Fiul Său. ¹¹Și aceasta este mărturia: Dumnezeu ne-a dat viață eternă, și această viață este în Fiul Său. ¹²Cine Îl are pe Fiu are viața, cine nu-L are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața.

¹³V-am scris aceste lucruri, vouă care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață eternă.

Rugăciunea copiilor lui Dumnezeu și atitudinea lor față de păcat

¹⁴Și aceasta este încrederea pe care o avem în El, că, dacă cerem ceva conform voii Lui, El ne ascultă. ¹⁵Și dacă știm că ne ascultă orice I-am cere, știm că avem ceea ce am cerut de la El.

¹⁶Dacă cineva îl vede pe fratele lui comițând un păcat care nu duce la moarte, să se roage, și Dumnezeu îi va da viață; mă refer la cei al căror păcat nu duce la moarte. Există un păcat care duce la moarteⁿ, și nu pentru acel păcat spun să se roage. ¹⁷Orice faptă rea este un păcat, dar nu toate păcatele duc la moarte.

¹⁸Știm că oricine s-a născut din Dumnezeu nu continuă să păcătuiască, ci Cel născut din Dumnezeuⁿ îl păzește, iar cel Răuⁿ nu se atinge de el. ¹⁹Noi știm că suntem copiii lui Dumnezeu și că lumea întreagă se află sub puterea celui Rău, ²⁰dar știm și că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat inteligență ca să-L cunoaștem pe Cel care este adevărat; și noi suntem în Cel adevărat, și anume în Fiul Său, Iesus Cristos. El este Dumnezeul adevărat și viața eternă.

²¹Copilașilor, păziți-vă de idoli!

5:6 *Apă și sânge*: aluzii probabile la botezul și crucificarea lui Cristos. Unii afirmă că Iesus era simplu om și că Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, s-a unit cu el la botez ca să-l părească înainte de moarte. Ioan insistă pe unitatea lui Iesus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, totodată Om și Dumnezeu de la începutul până la sfârșitul lucrării Sale de pe pământ privitoare la salvare.

5:16 *Care duce la moarte*: aluzie posibilă la atitudinea de persistare în păcat și respingere a adevărului privitor la Iesus Cristos care îi caracteriza pe oamenii a căror învățătură eronată o combătea Ioan.

5:18 *Cel născut din Dumnezeu*: este vorba despre Iesus Cristos.

5:18 *Cel Rău*: adică diavolul.

A doua scrisoare a lui Ioan

A doua scrisoare a lui Ioan a fost redactată de apostol prin anul 90 d.Cr. și adresată unei văduve, cunoștință de-a lui. În ea, apostolul atrage atenția cu privire la învățătorii falși, înșelători, care nu Îl predicau pe Domnul Iesus Cristos așa cum corespundea învățării apostolilor.

Introducere și salut

¹Prezbitarul, către doamna care a fost aleasă și către copiii ei, pe care îi iubesc sincer, și nu numai eu, ci și toți cei care cunosc adevărul, ²din cauza Adevărului care rămâne în noi și care va fi cu noi pentru totdeauna: ³grația, îndurarea și pacea din partea lui Dumnezeu Tatăl și a [Domnului] Iesus Cristos, Fiul Tatălui, vor fi cu noi în adevăr și iubire.

Adevăr și iubire 3.Io.3-4; Io.13:34-35; 1.Io.5:1-3

⁴M-am bucurat foarte mult că i-am găsit pe unii dintre copiii tăi umblând în adevăr, așa cum ne-a poruncit Tatăl. ⁵Și acum, doamnă, nu-ți scriu o poruncă nouă, ci una pe care o aveam de la început. Îți cer să ne iubim unii pe alții. ⁶Și această iubire constă în a trăi conform poruncilor Lui. Așa cum ați auzit de la început, porunca Lui este să umblați în iubire.

Avertizare privind falșii învățători înșelători

⁷Căci în lume au apărut mulți înșelători, care nu-L recunosc pe Iesus Cristos ca venind în carne; acesta este înșelătorul și anticristul. ⁸Fiți atenți la voi înșivă, ca să nu pierdem ceea ce am lucrat, ci să primiți o răsplată deplină. ⁹Oricine merge prea departe și nu rămâne în învățătura lui Cristos nu-L are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățătura [lui Cristos] Îi are atât pe Tată, cât și pe Fiu. ¹⁰Dacă vine la voi cineva care nu aduce această învățătură, să nu-l luați la voi și să nu-l salutațiⁿ, ¹¹căci cine îl salutăⁿ se asociază cu faptele lui rele.

Încheiere

¹²Am multe lucruri să vă scriu, dar n-am vrut s-o fac cu hârtie și cerneală, ci sper să vin la voi și să vorbesc cu voi față în față, pentru ca bucuria noastră să fie deplină. ¹³Copiii surorii tale, aleasă și ea, te salută.

A treia scrisoare a lui Ioan

A treia scrisoare a lui Ioan a fost redactată de apostol prin anul 90 d.Cr. și adresată unui creștin care a venit la credință prin el și de aceea este numit de el copilul său. El îi îndeamnă pe creștini să trăiască în mod fidel și adevărat, și atrage atenția asupra conducătorilor falși din adunare, care vor să-și impună propria poziție de mare influență – o evoluție care avea să ia în secolele următoare proporții fatale.

Introducere și salut

¹Prezbitarul, către iubitul Gaius, pe care-l iubesc sincer. ²Dragul meu, îți doresc să-ți meargă bine în orice fel și să fii sănătos, așa cum îi merge bine sufletului tău! ³Într-adevăr, m-am bucurat mult când au venit niște frați care au depus mărturie despre fidelitatea ta față de adevăr, despre modul cum umbli tu în adevăr. ⁴Nu am bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că umblă în adevăr.

Fidelitatea lui Gaius

⁵Dragul meu, tu acționezi cu fidelitate în ce faci pentru frați și în special când sunt străini. ⁶Ei au depus mărturie înaintea Adunării despre iubirea ta, și bine vei face să-i ajuți într-un mod vrednic de Dumnezeu în călătoria lor, ⁷căci pentru numele lui Iesus au plecat ei fără să primească nimic de la necredincioși. ⁸Noi trebuie deci să primim cu ospitalitate asemenea oameni, ca să lucrăm cu ei pentru adevăr.

Conducătorii falși din Adunare Mc.9:35; Lc.20:46-47; Fil.2:3

⁹Am scris ceva Adunării, dar Diotrefes, căruia îi place să fie cel dintâi printre ei, nu ne acceptă autoritatea. ¹⁰Din acest motiv, dacă vin, îi voi atrage atenția la faptele pe care le face, acuzându-ne pe nedrept cu vorbe răutăcioase. Și nu se mulțumește doar cu aceasta, ci nu-i acceptă nici pe frați, iar pe cei care ar vrea s-o facă îi împiedică și-i exclude din Adunare.

¹¹Dragul meu, nu imita răul, ci binele. Cine face binele este din Dumnezeu, dar cine face răul nu l-a văzut pe Dumnezeu.

Încheiere

¹²Demetrius este vorbit de bine de către oricine, și chiar de adevărul însuși. Și noi îl vorbim de bine, și știi că mărturia noastră e adevărată.

¹³Aveam multe să-ți scriu, dar nu vreau s-o fac cu cerneală și condei. ¹⁴Sper să te văd curând și vom vorbi față în față.

¹⁵Pacea să fie cu tine! Prietenii te salută. Salută-i pe prietenii de acolo, pe fiecare în mod individual!

Scrisoarea lui Iuda

Această scrisoare a fost redactată cam prin anul 68 d.Cr. de către Iuda, fratele lui Iacob și al Domnului Iesus Cristos (cf. Marcu 6:3). El confirmă încă o dată în mod apăsător avertizările din 2.Petru și arată că credința creștină transmisă de apostoli a fost atacată și falsificată încă din secolul 1 de către învățătorii falși și înșelători – o evoluție care avea să se consolideze în secolele următoare. În fața acestei situații, creștinii autentici trebuiau să se țină ferm de tradiția apostolilor, așa cum este prezentată ea în Noul Testament, și să lupte pentru acest adevăr biblic (versetul 3).

Introducere și salut

¹Iuda, sclav al lui Cristos Iesus și fratele lui Iacob, către cei care au fost chemați, care sunt iubiți de Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Iesus Cristos: ²îndurarea, pacea și iubirea să vă fie înmulțite!

Îndemn de a lupta pentru credință

³Iubiților, în timp ce îmi dădeam toată silința să vă scriu cu privire la salvarea noastră comună, m-am simțit obligat să vă scriu și să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost încredințată sfințilorⁿ odată pentru totdeauna.

Pătrunderea unor înșelători și judecata care îi așteaptă

2.Pt.2:1-9; Fap.20:29-30; 2.Cor.11:3-15; Ap.2:14-15; 2:20-23

⁴S-au furișat într-adevăr printre voi unii oameni a căror condamnare a fost scrisă de mult timp. Acești nelegiuți au transformat grația Dumnezeului nostru în desfrânare și Îl reneagă pe Iesus Cristos, singurul nostru Suveran și Domn.

⁵Vreau acum să vă reamintesc, deși știți toate acestea odată pentru totdeauna, că Domnul Și-a salvat poporul din Egipt, dar pe urmă i-a făcut să piară pe cei care n-au crezut. ⁶Cât despre îngerii care nu și-au păstrat sfera de influență, ci și-au abandonat propria locuință, El i-a ținut în întuneric, legați cu lanțuri eterne, pentru judecata din ziua cea mare. ⁷La fel, Sodoma și Gomora și orașele vecine, care s-au dedat ca și ele la imoralitate sexuală și la perversiune, sunt date ca exemplu și suferă pe-deapsa unui foc etern.

Comportarea nelegiuită a înșelătorilor 2.Pt.2:10-22; 2.Tim.3:1-9,13

⁸Tot așa, în ciuda acestor avertizări, acești visători își pângăresc corpul, resping orice autoritate și vorbesc de rău ființele cerești. ⁹Ori, arhanghelul Micael, pe când discuta în contradictoriu cu diavolul despre

---

³ *Sfinți*: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

corpul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă împotriva lui o acuzație defăimătoare, ci a zis: „Domnul să te mustre!”

¹⁰Dar acești oameni defăimează ceea ce nu cunosc și se distrug prin lucrurile pe care le știu din instinct, ca niște animale fără rațiune. ¹¹Vai de ei, căci au urmat calea lui Cain, s-au aruncat pentru câștig în rătăcirea lui Balaam și au pierit într-o rebeliune ca a lui Core! ¹²Acești oameni sunt ca niște recipе” ascunse în agapele voastre, care mănâncă cu voi fără scrupule, având grijă numai de ei înșiși. Ei sunt nori fără apă duși de vânturi; pomi care nu au rod nici măcar toamna târziu, de două ori morți, dezrădăcinați; ¹³valuri furioase ale mării, spumegându-și propria rușine; stele rătăcitoare, cărora le este rezervat pentru totdeauna întunericul beznă.

¹⁴Și despre aceștia a profețit și Enoh, al șaptelea de la Adam, spunând: „Iată, Domnul vine cu zeci de mii de sfinți ai Săi, ¹⁵ca să-i judece pe toți și să-i dovedească vinovați pe toți nelegiuiții” de toate faptele nelegiuite pe care le-au comis în mod nelegiuit și de toate cuvintele sfidătoare pe care păcătoșii nelegiuiți le-au spus împotriva Lui”.

¹⁶Acești oameni murmură, se plâng de soarta lor, umblă după poftele lor, au în gură cuvinte arogante și îi lingușesc pe alții pentru a obține un avantaj.

¹⁷Cât despre voi, iubiților, amintiți-vă ce v-au spus mai dinainte apostolii Domnului nostru Iesus Cristos. ¹⁸Ei vă ziceau: „În timpurile de pe urmă vor fi batjocoritori care vor trăi urmându-și poftele nelegiuite”.

¹⁹Aceștia sunt cei care provoacă dezbinări, care sunt dominați de natura lor și care sunt lipsiți de Spirit.

Îndemnuri date credincioșilor fideli și lauda adusă lui Dumnezeu

²⁰Cât despre voi, iubiților, edificându-vă pe credința voastră preasfântă și rugându-vă în Spiritul Sfânt, ²¹păstrați-vă în iubirea lui Dumnezeu, în timp ce așteptați îndurarea Domnului nostru Iesus Cristos ca să vă ducă la viață eternă!

²²Fiți îndurători cu cei care au îndoieli, ²³pe alții salvați-i smulgându-i din foc, altora arătați-le îndurare, dar cu teamă, urând chiar și haina murdărită de carne.

²⁴A Celui care poate să vă păzească de cădere și să vă înfățișeze ireproșabili și cu o mare bucurie în prezența gloriei Sale, ²⁵singurului Dumnezeu [înțelept], Salvatorul nostru prin Iesus Cristos, Domnul nostru, să-I fie gloria, măreția, puterea și autoritatea, dintotdeauna, acum și pentru totdeauna! Amen.

---

12 *Recife*: stânci submarine, care sunt foarte periculoase pentru navigație. Dumnezeu prevăzuse să facă din mersul Adunării o traversare fără probleme, dar prezența apostatilor risca să ducă la naufragiul ei.

15 *Nelegiuiți*: adică lipsiți de respect față de Dumnezeu.

18 *În timpurile...* *nelegiuite*: trimitere probabilă la 2.Petru 3:3.

Apocalipsa lui Ioan

În cartea Apocalipsei [Revelației], apostolul Ioan descrie la sfârșitul secolului 1 (cca 96 d.Cr.) viziunea spirituală extraordinară care i-a fost acordată de Însuși Domnul Iesus Cristos, Fiul glorificat în cer al lui Dumnezeu. Dumnezeu revelează, adică dezvăluie aici în limbaj plastic ceea ce va face la sfârșitul timpurilor. Cartea Apocalipsei este și o viziune privitoare la viitor, și anume – în contrast cu nenumăratele „viziuni” și „preziceri” ale falșilor profeți și prezicători – o perspectivă veridică dată de Însuși Dumnezeu viu și atotputernic privind lucrurile viitoare, care vor aduce cu sine sfârșitul acestei lumi. Dumnezeul etern, Creatorul și Stăpânitorul lumii, prezice aici că va aduce o judecată serioasă asupra omenirii nelegiuite – catastrofe naturale violente și războaie, dar și judecăți supranaturale din cer, așa-numita „zi a Domnului” prezisă de mult timp. Iesus Cristos va veni ca Judecător și Rege pe acest pământ ca să-i judece pe cei răi și nelegiuiți, precum și să-și instaureze Regatul de pace. Planul de salvare al lui Dumnezeu cuprinde în final un cer nou și un pământ nou pentru cei salvați, dar focul etern pentru cei care nu se întorc la Dumnezeu și nu se împacă cu El prin Iesus Cristos.

Conținutul și scopul cărții Apocalipsei

1 Revelațiaⁿ lui Iesus Cristos pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să le arate sclavilor Lui ce trebuie să se întâmple într-un timp scurt. El le-a făcut-o cunoscut trimițându-Și îngerul la sclavul Său Ioan, ²care a adevărit că tot ce a văzut e Cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Iesus Cristos.

³Fericit este cine citește, cine aude cuvintele profeției și cine ia seama la ce s-a scris în ea, căci timpul e aproape!

Salut dat celor șapte Adunări din provincia romană Asia Lauda dată lui Iesus Cristos

⁴Din partea lui Ioan către cele șapte Adunări care sunt în Asia: grația și pacea să vă fie date din partea Celui care este, care era și care vine, din partea celor șapte spiriteⁿ care sunt înaintea tronului Său ⁵și din partea lui Iesus Cristos, Martorul fidel, Întâiul Născut dintre cei morți și Stăpânitorul regilor pământului! A Celui care ne iubește și care ne-a eliberat din păcatele noastre prin sângele Lui ⁶și a făcut din noi un Regat, preoți pentru Dumnezeu Tatăl Său, să-I fie gloria și puterea pentru totdeauna! Amen.

⁷Iată că El vine cu norii, și orice ochi Îl va vedea, chiar și cei care L-au străpuns. Toate popoarele de pe pământ se vor jeli din cauza Lui.

1:1 *Revelație*: aceasta e semnificația cuvântului grec din care provine cuvântul *Apocalipsa*.

1:4 *Șapte spirite*: adică Spiritul Sfânt.

Așa va fi! Amen.

⁸„Eu sunt Alfa și Omega”, zice Domnul Dumnezeu, „Cel care este, care era și care va veni, Cel Atotputernic”.

Însărcinarea de a scrie cartea Apocalipsei

⁹Eu, Ioan, fratele vostru și tovarășul vostru în suferință, în Regat și în perseverență, care sunt ale noastre în Iesus [Cristos], eram pe insula numită Patmos din cauza Cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei lui Iesus [Cristos]. ¹⁰În ziua Domnului eram în Spirit și am auzit în spatele meu o voce răsunătoare ca o trompetă, ¹¹care zicea: „Scrie într-o carte ce vezi și trimite-o celor șapte Adunări: în Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia, Laodiceea!”

Domnul Iesus Cristos cel înălțat

¹²M-am întors să văd a cui era vocea care îmi vorbea, și când m-am întors am văzut șapte lampadare de aur, ¹³iar în mijlocul celor [șapte] lampadare pe Unul ca Fiul Omului. El era îmbrăcat într-o robă care-l ajungea până la picioare și purta o eșarfă de aur în jurul pieptului. ¹⁴Capul și părul Îi erau albe ca lâna albă, ca zăpada. Ochii Îi erau ca o flacără de foc, ¹⁵picioarele Îi erau ca bronzul incandescent care iese dintr-un cuptor, iar vocea Lui era ca sunetul unor ape mari. ¹⁶În mâna dreaptă ținea șapte stele, din gură Îi ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri, iar fața Îi era ca soarele atunci când strălucește în toată puterea lui.

¹⁷Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. Apoi El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și mi-a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel Din-tâi și Cel Din Urmă, ¹⁸Cel viu. Eram mort, și iată, sunt viu pentru totdeauna! Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.

¹⁹Scrie deci ce ai văzut, ce este și ce urmează să se întâmple după aceea! ²⁰Cât despre misterul celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă și al celor șapte lampadare de aur, iată-l: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Adunări, iar cele șapte lampadare sunt cele șapte Adunări.

Scrisoarea trimisă Adunării din Efes

2Îngerului Adunării din Efes scrie-i: «Iată ce zice Cel care ține cele șapte stele în mâna Sa dreaptă, Cel care umblă printre cele șapte lampadare de aur: ²Îți cunosc faptele, munca și perseverența. Știu că nu-i poți suporta pe cei răi. I-ai pus la încercare pe cei care pretind că sunt apostoli, dar nu sunt, și i-ai găsit mincinoși. ³Da, ai perseverență, ai suferit din cauza numelui Meu și n-ai obosit.

⁴Dar ce am contra ta este că ți-ai părăsit prima iubire. ⁵Amintește-ți deci de la ce înălțime ai căzut, pocăiește-te și fă faptele pe care le-ai făcut la început! Dacă nu, voi veni [curând] la tine și îți voi lua lampa-

darul de la locul lui dacă nu-ți schimbi atitudinea". ⁶Totuși, ai aceasta în favoarea ta: urăști faptele nicolaiților, pe care și Eu le urăsc.

⁷Cine are urechi să asculte ceea ce Spiritul spune Adunărilor! Învingătorului îi voi da să mănânce din pomul vieții, care se află în paradisul lui Dumnezeu».

Scrisoarea trimisă Adunării din Smirna Mt.5:10-12; 10:22

⁸Îngerului Adunării din Smirna scrie-i: «Iată ce zice Cel Dintâi și Cel Din urmă, Cel care era mort și a revenit la viață: ⁹Îți cunosc [faptele,] suferința și sărăcia – și totuși ești bogat – precum și calomniile celor care își zic evrei și nu sunt, ci sunt o sinagogă a lui Satan.

¹⁰Nu te teme de ceea ce trebuie să suferi! Iată, diavolul îi va arunca în închisoare pe unii dintre voi ca să fiți puși la încercare, și veți avea zece zile de suferință. Fii fidel până la moarte, și îți voi da cununa vieții!

¹¹Cine are urechi să asculte ceea ce Spiritul spune Adunărilor! Învingătorul nu va avea de suferit moartea a doua».

Scrisoarea trimisă Adunării din Pergam Iu.3:11; 2.Io.7:11

¹²Îngerului Adunării din Pergam scrie-i: «Iată ce zice Cel care are sabia ascuțită cu două tășuri: ¹³Știu [faptele tale și] unde locuiești: acolo se află tronul lui Satan. Totuși, tu te ții ferm de numele Meu și nu ți-ai renegat credința în Mine nici în zilele când Antipas, martirul Meu fidel, a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satan.

¹⁴Am însă contra ta câteva lucruri: ai acolo niște oameni care se țin de învățătura lui Balaam, care îl învăța pe Balac să întindă o cursă israeliților ca să mănânce cărnuri sacrificate idolilor și să se dedea la imoralitate sexuală. ¹⁵Tot așa, și tu ai pe unii care se țin de învățătura nicolaiților. ¹⁶Pocăiește-te deci, altfel voi veni curând la tine și Mă voi lupta contra lor cu sabia gurii Mele!

¹⁷Cine are urechi să asculte ceea ce Spiritul spune Adunărilor! Învingătorului îi voi da [să mănânce] manaⁿ ascunsă și-i voi da o piatră albă. Pe această piatră este scris un nume nou pe care nu-l cunoaște nimeni în afară de cel care îl primește».

Scrisoarea trimisă Adunării din Tiatira 1.Io.4:1-6

¹⁸Îngerului Adunării din Tiatira scrie-i: «Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu, Cel care are ochii ca o flacără de foc și picioarele ca bronzul in-

2:5 *Pocăiește-te... schimbi atitudinea:* același verb grec; el denotă literal o schimbare a gândirii și face referire la o transformare radicală a persoanei, care renunță la atitudinile ei greșite pentru a adopta un nou comportament și o nouă perspectivă, conforme voii lui Dumnezeu. Vezi 2:21.

2:17 *Mana:* aluzie la hrana dată în fiecare zi, timp de 40 de ani, de către Dumnezeu israeliților după ieșirea lor din Egipt, în timpul străbaterii deșertului (vezi Exod 16). Iesus Se comparase cu această pâine coborâtă din cer (vezi Ioan 6:30-31,47-58).

candescent: ¹⁹Îți cunosc faptele, iubirea, fidelitatea, servirea și perseverența. Știu că ultimele tale fapte sunt mai numeroase decât primele.

²⁰Dar ce am contra ta este că o tolerezi pe Izabela, femeia aceea care își zice profetesă. Ea îi învață și îi înșală pe sclavii Mei să se dedea la imoralitate sexuală și să mănânce cărnuri sacrificate idolilor. ²¹I-am dat timp să-și schimbe atitudinea, dar nu vrea să se pocăiască de imoralitatea ei. ²²Iată, o voi arunca pe un pat de suferință și îi voi face să sufere intens pe cei care comit adulter cu ea, dacă nu se pocăiesc de faptele lor. ²³Îi voi lovi de moarte pe copiii ei, și toate Adunările vor recunoaște că Eu sunt Cel care cercetez gândurile și inimile, și voi da fiecăruia dintre voi plata pe care o merită faptele voastre.

²⁴Acum vă spun, celorlalți credincioși din Tiatira, care nu aveți această învățătură și care nu ați cunoscut profunzimile lui Satan, cum le numesc ei: nu voi pune peste voi altă povară. ²⁵Numai, țineți ferm ce aveți până voi veni!

²⁶Învingătorului, celui care îndeplinește până la sfârșit faptele cerute și aprobate de Mine, îi voi da autoritate peste națiuni. ²⁷*El le va stăpâni cu un sceptru de fier, le va sparge în bucăți ca pe niște vase de lut,*ⁿ ²⁸așa cum am primit Eu Însumi putere de la Tatăl Meu, și îi voi da luceafărul de dimineață.

²⁹Cine are urechi să asculte ceea ce Spiritul spune Adunărilor!»

Scrisoarea trimisă Adunării din Sardes Iac.2:14-26; Mt.7:21

3 Îngerului Adunării din Sardes scrie-i: «Iată ce zice Cel care are cele șapte spirite ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Îți cunosc faptele; tu ai renumele că trăiești, dar ești mort.

²Fii vigilent și întărește ce rămâne, care este pe moarte, căci n-am găsit faptele tale perfecte înaintea Dumnezeului Meu! ³Amintește-ți deci cum ai primit și ai auzit Cuvântul, păzește-l și pocăiește-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț, și nu vei ști la ce oră voi veni la tine.

⁴Totuși, ai în Sardes câțiva oameni care nu și-au murdărit hainele; ei vor umbla cu Mine în haine albe, pentru că sunt vrednici.

⁵Învingătorul va fi îmbrăcat în haine albe; nu-i voi șterge numele din cartea vieții și îl voi recunoaște înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.

⁶Cine are urechi să asculte ceea ce Spiritul spune Adunărilor!»

Scrisoarea trimisă Adunării din Filadelfia

⁷Îngerului Adunării din Filadelfia scrie-i: «Iată ce zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel care are cheia lui David, Cel care deschide și nimeni nu va putea închide, Cel care închide și nimeni nu va putea deschide: ⁸Îți cunosc faptele. Iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă, pe care n-o poate închide nimeni, pentru că ai puțină putere, și totuși ai păzit Cuvântul

Meu, fără să-Mi renegi numele.

⁹Iată, îi voi face pe cei din sinagoga lui Satan, care spun că sunt evrei, și nu sunt, ci mint – îi voi face să vină să se prosterneze la picioarele tale și să știe că te-am iubit.

¹⁰Pentru că Mi-ai păzit porunca de a persevera, te voi păzi și Eu de ora încercării care vine peste întreaga lume ca să-i pună la încercare pe locuitorii pământului.

¹¹Eu vin curând; ține cu tărie ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa! ¹²Pe învingător îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși niciodată din el. Voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu și numele orașului Dumnezeului Meu, noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul Meu, ca și noul Meu nume.

¹³Cine are urechi să asculte ceea ce Spiritul spune Adunărilor!»

Scrisoarea trimisă Adunării din Laodiceea Lc.14:34-35

¹⁴Îngerului Adunării din Laodiceea scrie-i: «Iată ce zice Amen-ul, Martorul fidel și adevărat, Începutul creației lui Dumnezeu: ¹⁵Îți cunosc faptele, știu că nu ești nici rece, nici fierbinte. O, de-ai fi rece sau fierbinte! ¹⁶Astfel, pentru că ești călduț – nici fierbinte, nici rece –, te voi scuipa din gură. ¹⁷Într-adevăr, tu zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și n-am nevoie de nimic”, și nu știi că ești nenorocit, mizerabil, sărac, orb și gol. ¹⁸Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur purificat prin foc ca să te îmbogățești, haine albe ca să fii îmbrăcat și să nu ți se mai vadă rușinea goliciei, precum și unguent oftalmic ca să-ți ungi ochii și să vezi.

¹⁹Eu îi mustru și-i disciplinez pe cei pe care îi iubesc; deci fii zelos și pocăiește-te! ²⁰Iată, Eu stau la ușă și bat; dacă Îmi aude cineva vocea și-Mi deschide, voi intra la el, voi mânca cu el, și el cu Mine.

²¹Învingătorului îi voi da să șadă cu Mine pe tronul Meu, la fel cum și Eu am învins și am șezut cu Tatăl Meu pe tronul Său.

²²Cine are urechi să asculte ceea ce Spiritul spune Adunărilor!»

Tronul maiestății divine și închinarea adusă lui Dumnezeu în cer

4 După aceea, m-am uitat, și iată, în cer era deschisă o ușă. Prima voce pe care o auzisem vorbindu-mi ca o trompetă mi-a zis: „Suie-te aici și-ți voi arăta ce trebuie să se întâmple după aceea!”

²Imediat am fost în Spirit. Și iată, în cer era un tron, iar pe acest tron ședea Cineva. ³Cel care ședea avea aspectul unei pietre de jasp și sardonix, iar tronul era înconjurat de un curcubeu cu aspect de smarald. ⁴În jurul tronului se aflau 24 de tronuri, iar pe aceste tronuri ședeau 24 de prezbiteri îmbrăcați în haine albe și având pe cap coroane de aur.

⁵Din tron ieșeau fulgere, voci și tunete. Înaintea tronului ardeau șapte lămpi, care sunt cele șapte spirite ale lui Dumnezeu. ⁶Tot înaintea tronului era ceva ca o mare de sticlă, transparentă ca și cristalul. În mijlocul tronului și în jurul lui stăteau patru ființe vii, pline de ochi în față și

în spate. ⁷Prima ființă vie semăna cu un leu, a doua cu un taur, a treia avea fața unui om, iar a patra semăna cu un vultur în zbor. ⁸Cele patru ființe vii aveau fiecare șase aripi și erau pline de ochi peste tot și pe sub aripi; ele spuneau fără încetare, zi și noapte: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul*” Dumnezeu, Cel Atotputernic, Cel care era, care este și care vine!“

⁹De fiecare dată când ființele vii Îi dădeau glorie, onoare și mulțumiri Celui așezat pe tron, Celui care este viu pentru totdeauna, ¹⁰cei 24 de prezbiteri se prosternau înaintea Celui așezat pe tron, se închinau Celui care este viu pentru totdeauna și își depuneau coroana înaintea tronului, zicând: ¹¹„Tu ești vrednic, Domnul și Dumnezeul nostru, să primești gloria, onoarea și puterea, căci Tu ai creat toate lucrurile și prin voia Ta au fost create și există ele!“

Mielul este vrednic să deschidă cartea sigilată Ap.1:5-6

5 Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui care ședea pe tron o carte scrisă în interior și în exterior, sigilată cu șapte sigilii”. ²Am văzut și un înger puternic proclamând cu voce răsunătoare: „Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă sigiliile?“ ³Dar nimeni, nici din cer, nici de pe pământ, nici de sub pământ nu putea să deschidă cartea sau să se uite în ea. ⁴Plângeam mult, pentru că nimeni nu fusese găsit vrednic să deschidă cartea și să se uite în ea. ⁵Atunci unul dintre prezbiteri mi-a spus: „Nu plânge, căci Leul din tribul lui Iuda, Vlăstarul lui David, a învins ca să deschidă cartea și cele șapte sigilii ale ei!“

⁶Apoi am văzut în mijlocul tronului și al celor patru ființe vii și în mijlocul prezbiterilor un Miel stând în picioare, arătând de parcă ar fi fost înjunghiat. El avea șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte spirite ale lui Dumnezeu, trimise pe tot pământul. ⁷El a venit să ia [cartea] din mâna dreaptă a Celui care ședea pe tron.

Închinarea adusă Mielului

⁸Și când El a luat cartea, cele patru ființe vii și cei 24 de prezbiteri s-au prosternat înaintea Mielului. Fiecare ținea o harpă și cupe de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților”, ⁹și cântau un cântec nou, zicând: „Tu ești vrednic să iei cartea și să-i rupi sigiliile, căci ai fost înjunghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele Tău oameni din orice trib, de orice limbă, din orice popor și din orice națiune, ¹⁰și ai făcut din ei un Regat și preoți pentru Dumnezeu, și ei vor domni pe pământ“.

¹¹Apoi m-am uitat și am auzit vocea multor îngeri adunați în jurul

4:8 Sfânt... Domnul: citat din Isaia 6:3.

5:1 Sigiliu: urma lăsată de un sigiliu (în formă de inel sau obiect cilindric) aplicat pe un document servea la protejarea, autentificarea sau semnarea proprietarului.

5:8 Sfinți: mod de a-i indica pe creștini ca persoane consacrate lui Dumnezeu și chemate să aibă comportamentul care decurge din apartenența lor la Dumnezeu.

tronului, al ființelor vii și al prezbiterilor. Numărul lor era zece mii ori zece mii și mii de mii. ¹²Ei spuneau cu voce răsunătoare: „Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, onoarea, gloria și lauda!”

¹³Apoi am auzit orice creatură din cer, de pe pământ, de sub pământ, din mare, toate ființele care sunt în ele, zicând: „Ale Celui care șade pe tron și ale Mielului să-I fie lauda, onoarea, gloria și puterea pentru totdeauna!” ¹⁴Cele patru ființe vii ziceau: „Amen!”, iar prezbiterii s-au prosternat și s-au închinat.

Ruperea primelor șase sigilii

6 Am văzut atunci Mielul rupând unul dintre cele șapte sigilii și am auzit-o pe una dintre cele patru ființe vii zicând cu voce ca de tunet: „Vino!” ²M-am uitat, și iată că înaintea mea era un cal alb! Călărețul ținea un arc; i-a fost dată o coroană, și el a plecat ca învingător și ca să învingă.

³Când Mielul a rupt al doilea sigiliu, am auzit a doua ființă vie zicând: „Vino!” ⁴Și a apărut un alt cal, roșu ca focul. Călărețului i s-a dat puterea de a lua pacea de pe pământ, așa încât oamenii să se ucidă unii pe alții, și i s-a dat o sabie mare.

⁵Când Mielul a rupt al treilea sigiliu, am auzit a treia ființă vie zicând: „Vino!” M-am uitat, și iată că înaintea mea era un cal negru! Călărețul ținea în mână o balanță. ⁶Apoi am auzit ce părea să fie o voce între cele patru ființe vii, zicând: „O măsură” de grâu pentru o monedă de argint” și trei măsuri de orz pentru o monedă de argint, dar nu vă atingeți de ulei și de vin!”

⁷Când Mielul a rupt al patrulea sigiliu, am auzit vocea celei de-a patra ființe vii zicând: „Vino!” ⁸M-am uitat, și iată că înaintea mea era un cal verzui! Pe călăreț îl chema Moartea și îl însoțea Locuința morților. Li s-a dat putere peste a patra parte a pământului ca să ucidă cu sabia, cu foametea, cu epidemii și prin animalele sălbatice de pe pământ.

⁹Când Mielul a rupt al cincilea sigiliu, am văzut sub altar sufletul celor uciși din cauza Cuvântului lui Dumnezeu și din cauza mărturiei pe care au depus-o. ¹⁰Ei au strigat cu voce răsunătoare: „Stăpâne sfânt și adevărat, cât mai este până când îi vei judeca pe locuitorii pământului și ne vei răzbuna sângele?” ¹¹Fiecăruia i s-a dat o robă albă și li s-a spus să se mai odihnească puțin, până când se va completa numărul tovarășilor lor de lucrare și al fraților lor care trebuiau să fie uciși ca și ei.

¹²Când El a rupt al șaselea sigiliu, m-am uitat, și a fost un mare cutremur. Soarele s-a făcut negru, ca pânda de sac făcută din păr, luna întregă a devenit ca sângele, ¹³iar stelele cerului au căzut pe pământ așa cum cad smochinele necoapte dintr-un smochin zguduit de un vânt pu-

6:6 *Măsură*: cam un litru.

6:6 *Monedă de argint*: salariul normal pentru o zi de lucru.

ternic. ¹⁴Cerul a dispărut ca un sul pe care îl înfășori și toți munții și toate insulele au fost deplasate de la locul lor.

¹⁵Regii pământului, magnații, generalii, cei bogați, cei puternici, toți sclavii și oamenii liberi s-au ascuns în peșteri și printre stâncile munților. ¹⁶Și ei ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi” și ascundeți-ne de fața Celui care șade pe tron și de mânia Mielului! Într-adevăr, a venit ziua cea mare a mâniei Lor, și cine poate sta în picioare?“

Sigilarea celor 144.000 de aleși din Israel

7După aceea, am văzut patru îngeri stând în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei rețineau cele patru vânturi ale pământului ca să nu bată vântul pe uscat, pe mare sau peste vreun copac. ²Și am văzut un alt înger care urca de la est și care ținea sigiliul Dumnezeului cel viu. El a strigat cu o voce răsunătoare către cei patru îngeri cărora li se dăduse puterea de a face rău pământului și mării: ³„Nu faceți rău pământului, nici mării, nici copacilor până când îi vom sigila pe frunte pe sclavii Dumnezeului nostru!“

⁴Apoi am auzit numărul celor care au fost sigilați: 144.000 din toate triburile Israelului: ⁵din tribul lui Iuda au fost sigilați 12.000; din tribul lui Ruben 12.000; din tribul lui Gad 12.000; ⁶din tribul lui Așer 12.000; din tribul lui Neftali 12.000; din tribul lui Manase 12.000; ⁷din tribul lui Simeon 12.000; din tribul lui Levi 12.000; din tribul lui Isahar 12.000; ⁸din tribul lui Zabulon 12.000; din tribul lui Iosif 12.000; din tribul lui Benjamin 12.000.

Marea mulțime din toate popoarele înaintea tronului

⁹După aceea m-am uitat, și iată că înaintea mea era o mare mulțime pe care n-o putea număra nimeni. Erau oameni din orice națiune, din orice trib, din orice popor și de orice limbă. Ei stăteau în picioare înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în robe albe, cu ramuri de palmier în mână, ¹⁰și strigau cu voce răsunătoare: „Salvarea este a Dumnezeului nostru care șade pe tron și a Mielului!“

¹¹Toți îngerii care stăteau în jurul tronului, al prezbiterilor și al celor patru ființe vii s-au prosternat cu fața la pământ înaintea tronului și i s-au închinat lui Dumnezeu, ¹²zicând: „Amen! Lauda, gloria, înțelepciunea, recunoștința, onoarea, puterea și tăria sunt ale Dumnezeului nostru pentru totdeauna! Amen.“

¹³Unul dintre prezbiteri a luat cuvântul și mi-a zis: „Cine sunt cei îmbrăcați în robe albe și de unde au venit?“ ¹⁴Eu i-am răspuns: „Domnul meu, tu știi!“ El mi-a spus atunci: „Aceștia sunt cei care vin din Marea Strămtorare; ei și-au spălat roba și au albit-o în sângele Mielului. ¹⁵De aceea, ei stau înaintea tronului lui Dumnezeu și Îl servesc zi și noapte în

templul Său. Cel care șade pe tron Își va întinde cortul peste eiⁿ. ¹⁶*Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete, soarele nu-i va mai lovi, nici vreo arșiță dogoritoare.*ⁿ ¹⁷Într-adevăr, Mielul care este în mijlocul tronului va avea grijă de ei și îi va conduce la izvoarele apei vieții, iar Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor“.

Al șaptelea sigiliu și cei șapte îngeri cu cele șapte trompete

8Când Mielul a rupt al șaptelea sigiliu, în cer s-a făcut tăcere cam o jumătate de oră. ²Apoi i-am văzut pe cei șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu, și li s-au dat șapte trompete.

³A venit un alt înger și a stat la altar, ținând o cădelniță de aur. I s-a dat multă tămâie ca s-o ofere, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur care se află înaintea tronului. ⁴Fumul de tămâie, împreună cu rugăciunile sfinților, s-a suit din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu.

⁵Îngerul a luat cădelnița, a umplut-o cu foc de pe altar și a aruncat-o pe pământ. Și atunci au urmat tunete, voci, fulgere și un cutremur de pământ.

Primele patru trompete

⁶Apoi cei șapte îngeri care aveau cele șapte trompete s-au pregătit să sune din ele.

⁷Primul înger a sunat din trompetă, și pe pământ au căzut grindină și foc amestecat cu sânge. A treia parte a pământului a fost arsă, a treia parte a copacilor a fost arsă și toată iarba verde a fost arsă.

⁸Al doilea înger a sunat din trompetă, și ceva care semăna cu un munte mare arzând a fost aruncat în mare. A treia parte din mare a devenit sânge, ⁹a treia parte dintre creaturile care trăiau în mare au murit și a treia parte dintre corăbii au fost distruse.

¹⁰Al treilea înger a sunat din trompetă, și din cer a căzut o stea mare care ardea ca o făclie; ea a căzut peste a treia parte din râuri și din izvoarele de apă. ¹¹Numele acestei stele era: „Pelin“. A treia parte din ape s-au transformat în pelin, și mulți oameni au murit din cauza acestor ape, pentru că ele se făcuseră amare.

¹²Al patrulea înger a sunat din trompetă, și a fost lovită a treia parte din soare, ca și a treia parte din lună și a treia parte dintre stele, așa încât o treime dintre ele s-au întunecat. A treia parte din zi a fost fără lumină și la fel a treia parte din noapte.

¹³M-am uitat și am auzit un vultur care zbura foarte sus pe cer și care zicea cu voce răsunătoare: „Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din cauza celorlalte sunete de trompetă pe care le vor scoate cei trei îngeri!“

7:15 *Cortul peste ei*: aluzie la tabernacolul din deșert (Levitic 26:11-13). Prezența lui Dumnezeu va deveni ca un acoperiș care îi va adăposti și proteja de suferința de pe pământ.

7:16 *Nu le va... dogoritoare*: aluzie la Isaia 49:10.

A cincea trompetă

9 Al cincilea înger a sunat din trompetă, și am văzut o stea care căzuse din cer pe pământ. Ei i s-a dat cheia puțului care duce în Adânc, ²a deschis puțul Adâncului, și din puț a ieșit un fum ca cel dintr-un cuptor mare. Soarele și aerul s-au întunecat de fumul din puț.

³Din fum au ieșit lăcuste și s-au răspândit pe pământ; lor li s-a dat o putere ca aceea a scorpionilor de pe pământ. ⁴Li s-a spus să nu facă rău nici ierbiilor de pe pământ, nici vreunei plante verzi și nici vreunui copac, ci doar oamenilor care nu aveau pe frunte sigiliul lui Dumnezeu. ⁵Li s-a permis nu să-i ucidă, ci să-i chinuiască timp de cinci luni. Chinul pe care îl provocau ele era ca cel produs de un scorpion când înțepă un om. ⁶În acele zile, oamenii vor căuta moartea și n-o vor găsi. Vor dori să moară, dar moartea va fugi de ei.

⁷Aceste lăcuste semănau cu niște cai pregătiți pentru luptă. Ele aveau pe cap ca o coroană de aur, iar fața lor era ca o față de om. ⁸Părul lor era ca părul de femeie, iar dinții lor erau ca de leu. ⁹Ele aveau o platoșă ca cea de fier, iar zgomotul aripilor lor semăna cu cel al carelor trase de mai mulți cai care aleargă la luptă. ¹⁰Ele aveau cozi și ace ca scorpionii, și în coada lor se găsea puterea de a face rău oamenilor timp de cinci luni. ¹¹Îl aveau ca rege pe îngerul Adâncului, numit în ebraică Abaddon, iar în greacă Apolion.

¹²Prima calamitate a trecut. Iată că după aceea mai vin două calamități.

A șasea trompetă

¹³Al șaselea înger a sunat din trompetă, și am auzit o voce venind dinspre cele patru coarne ale altarului de aur care este înaintea lui Dumnezeu. ¹⁴Ea îi spunea celui de-al șaselea înger care ținea trompeta: „Eliberează-i pe cei patru îngeri care sunt legați la fluviul cel mare Eufrat!” ¹⁵Și cei patru îngeri care erau gata tocmai pentru această oră, ziuă, lună și an au fost eliberați ca să ucidă a treia parte din omenire. ¹⁶Numărul trupelor de cavalerie era de 200 de milioane: le-am auzit numărul.

¹⁷În viziunea mea, caii și călăreții arătau astfel: aveau platoșe de culoarea focului, hiacintului și sulfului. Capetele cailor erau ca niște capete de lei, iar din gura lor ieșeau foc, fum și sulf. ¹⁸Prin aceste trei calamități, a focului, fumului și sulfului care ieșeau din gura lor, a fost ucisă o treime din omenire. ¹⁹Într-adevăr, puterea cailor era în gura lor și în coada lor, căci cozile lor semănau cu niște șerpi, având niște capete cu care făceau rău.

²⁰Ceilați oameni, cei care nu fuseseră uciși de aceste trei calamități, nu s-au abătut de la lucrările mâinilor lor; ei n-au încetat să se închine demonilor și idolilor de aur, argint, bronz, piatră și lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble; ²¹și ei nu s-au pocăit de omorurile lor, de practicile lor magice, de imoralitatea lor sexuală sau de furturile lor.

Îngerul cu cărticica deschisă

10 Apoi am văzut un alt înger puternic coborând din cer îmbrăcat cu un nor; deasupra capului său era curcubeul; fața lui era ca soarele, iar picioarele ca niște stâlpi de foc. ²El ținea în mână o cărticică deschisă. El și-a pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe uscat, ³și a strigat cu o voce răsunătoare, ca un leu care rage. Când a strigat el, cele șapte tunete și-au făcut auzită vocea. ⁴Când cele șapte tunete au terminat de vorbit, eram pe punctul de a scrie, dar am auzit din cer o voce care zicea: „Sigilează secretul pe care l-au spus cele șapte tunete și nu-l scrie!”

⁵Atunci îngerul pe care l-am văzut stând în picioare pe mare și pe uscat și-a ridicat mâna dreaptă spre cer ⁶și a jurat pe Cel care trăiește pentru totdeauna, care a creat cerul și ce se află în el, pământul și ce se află pe el, ca și marea și ce se află în ea: „Nu va mai fi amânare, ⁷ci în zilele când va suna din trompetă al șaptelea înger se va îndeplini misterul lui Dumnezeu, așa cum a anunțat El sclavilor Săi, profeții!”

⁸Vocea pe care am auzit-o din cer mi-a vorbit din nou și mi-a zis: „Du-te și ia cărticica deschisă din mâna îngerului care stă în picioare pe mare și pe uscat!” ⁹Așa că m-am dus la înger și i-am cerut să-mi dea cărticica. El mi-a zis: „Ia-o și mănânc-o; ea îți va amări stomacul, dar în gură îți va fi dulce ca mierea”. ¹⁰Am luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o. *În gura mea a fost dulce ca mierea,* dar când am înghițit-o, stomacul mi s-a umplut de amărăciune. ¹¹Apoi el mi-a zis: „Trebuie să profețești din nou despre multe popoare, națiuni, limbi și regi!”

Orașul sfânt Ierusalim și cei doi martori

11 Mi s-a dat o trestie asemănătoare cu o vergea de măsurat și mi s-a spus: „Scoală-te și măsoară templul lui Dumnezeu și altarul, și numără-i pe cei care se închină acolo! ²Cât despre curtea exterioară a templului, las-o la o parte și n-o măsoară, căci a fost dată națiunilor, și ele vor călca în picioare orașul sfânt timp de 42 de luni!

³Și le voi da celor doi martori ai Mei puterea de a profeți, îmbrăcați în pânză de sac”, 1260 de zile”. ⁴Aceștia sunt cei doi măslini și cele două lampadare care stau înaintea Domnului pământului. ⁵Dacă cineva vrea să le facă rău, din gura lor iese un foc care îi mistuie pe dușmanii lor. Iată cum trebuie să moară oricine vrea să le facă rău. ⁶Ei au puterea de a închide cerul ca să nu mai plouă în zilele profeției lor și au puterea de a transforma apele în sânge și de a lovi pământul cu tot felul de calamități de câte ori doresc.

⁷Când își vor fi terminat de depus mărturia, Fiara care se ridică din Adânc îi va ataca, îi va învinge și îi va ucide. ⁸Cadavrele lor vor zăcea pe strada marelui oraș numit simbolic Sodoma și Egipt, chiar acolo unde

10:10 *Am mâncat-o... mierea:* trimitere la Ezechiel 3:3.

11:3 *Pânză de sac:* ținută care exprima doliul sau tristețea.

a fost crucificat Domnul lor. ⁹Timp de trei zile și jumătate, oameni din orice popor, trib, limbă și națiune se vor uita la cadavrele lor și nu vor permite ca să fie puse în mormânt. ¹⁰Locuitorii pământului se vor bucura din cauza lor, vor sărbători și își vor trimite cadouri unii altora, pentru că acești doi profeți îi chinuseră pe cei ce trăiesc pe pământ.

¹¹Și după cele trei zile și jumătate, suflarea de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și ei s-au ridicat în picioare, și o teamă mare i-a apucat pe cei care i-au văzut. ¹²Ei au auzit o voce răsunătoare care le zicea din cer: „Suiți-vă aici!“ Și ei s-au suit la cer în nor, în timp ce dușmanii lor se uitau la ei. ¹³Chiar în ora aceea a avut loc un mare cutremur și s-a prăbușit a zecea parte din oraș: 7.000 de oameni au fost uciși în cutremur; ceilalți s-au înfricoșat și au dat glorie Dumnezeului cerului.

¹⁴A doua calamitate a trecut. Iată, a treia calamitate vine curând.

A șaptea trompetă

¹⁵Al șaptelea înger a sunat, și în cer au răsunat niște voci puternice care ziceau: „Regatul lumii a devenit Regatul Domnului nostru și al lui Mesia al Său”, și El va domni pentru totdeauna!“

¹⁶Cei 24 de prezbiteri care ședeau pe tronul lor înaintea lui Dumnezeu s-au prosternat cu fața la pământ și I s-au închinat lui Dumnezeu, ¹⁷zicând: „Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule Atotputernic, Tu care ești și care erai, pentru că Ți-ai luat puterea cea mare și ai început să domnești! ¹⁸Națiunile s-au mâniat, dar a venit mânia Ta și timpul ca morții să fie judecați și ca să dai răsplată sclavilor, profeților, sfinților Tăi și celor care se tem de numele Tău, mici și mari, și ca să-i distrugi pe cei ce distrug pământul“.

¹⁹Atunci templul lui Dumnezeu care este în cer s-a deschis și a fost văzut chivotul legământului Său în templul Său. Și au fost fulgere, voci, tunete, un cutremur de pământ și o grindină mare.

Femeia și dragonul

12 În cer a apărut un semn mare: o femeie îmbrăcată cu soarele, având luna sub picioare și o coroană cu 12 stele pe cap. ²Ea era însărcinată și striga, căci era în travaliu, în durerile nașterii.

³În cer a apărut un alt semn; era un dragon mare, roșu ca focul, care avea șapte capete și zece coarne, iar pe capete șapte diademe. ⁴Coadă lui a tras o treime din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Dragonul s-a pus înaintea femeii care urma să nască, ca să-i mănânce copilul atunci când se va naște.

⁵Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească, care trebuie să *conducă toate națiunile cu un sceptru de fier;*ⁿ și copilul ei a fost răpit la

11:15 Mesia al Său: sau Cristosul Său, sau Cel pe care L-a uns, adică eliberatorul anunțat de Vechiul Testament, care trebuia să exercite o autoritate universală (vezi Isaia 61:1; Psalmul 2:2; Daniel 7:13-14; 9:25-26, etc.).

12:5 Să conducă... de fier: reluare a citatului din Psalmul 2:9 (vezi 2:27).

Dumnezeu și la tronul Său. ⁶Cât despre femeie, ea a fugit în deșert, unde avea un loc pregătit de Dumnezeu, pentru ca acolo să poată fi hrănită timp de 1260 de zile.

Satan este aruncat pe pământ Lc.10:18-19

⁷În cer a avut loc atunci un război. Micael și îngerii lui s-au luptat cu dragonul. Dragonul și îngerii lui s-au luptat și ei, ⁸dar au fost înfrânți, și n-a mai fost loc pentru ei în cer. ⁹Și a fost aruncat afară marele Dragon, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satan, cel care înșală întreaga omenire; el a fost aruncat pe pământ, și îngerii lui au fost aruncați împreună cu el.

¹⁰Apoi am auzit în cer o voce răsunătoare care spunea: „Acum au venit salvarea, puterea, Regatul Dumnezeului nostru și autoritatea lui Mesia al Său. Într-adevăr, a fost aruncat afară acuzatorul fraților noștri, cel care îi acuza zi și noapte înaintea Dumnezeului nostru. ¹¹Ei l-au învins datorită sângelui Mielului și datorită Cuvântului mărturiei lor, și nu și-au iubit atât de mult viața, încât să se dea înapoi de la moarte. ¹²De aceea, bucură-te, cerule, și voi care locuiți în cer! Dar vai de pământ și mare, pentru că diavolul a coborât la voi! El este plin de furie, știind că timpul lui e scurt“.

Dragonul o urmărește pe femeie

¹³Când Dragonul a văzut că fusese aruncat pe pământ, a urmărit-o pe femeia care născuse copilul de parte bărbătească. ¹⁴Femeii i s-au dat cele două aripi mari ale unui vultur mare, pentru a zbura în deșert, spre locul unde trebuie să fie hrănită un timp, timpuri și jumătatea unui timp, de parte de șarpe.

¹⁵Atunci șarpele a aruncat din gura lui apă ca un râu, după femeie, pentru ca ea să fie dusă de apă. ¹⁶Dar pământul a ajutat-o pe femeie: el și-a deschis gura și a înghițit râul pe care-l aruncase Dragonul din gură. ¹⁷Furios pe femeie, Dragonul s-a dus să facă război cu restul descendenților ei, cei care ascultă de poruncile lui Dumnezeu și care păzesc mărturia lui Iesus [Cristos]. ¹⁸Și Dragonul a stat pe țărnul mării.

Fiara din mare Ap.17:7-17

13 Apoi am văzut ieșind din mare o Fiară care avea zece coarne și șapte capete, cu zece diademe pe coarne, iar pe fiecare cap un nume blasfemator.

²Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard, labele îi erau ca de urs și gura ca de leu. Dragonul i-a dat ei puterea lui, tronul său și o mare autoritate. ³Și unul dintre capetele ei era ca rănit de moarte, dar rana ei mortală s-a vindecat. Plin de admirație, întregul pământ a urmat atunci Fiara. ⁴Oamenii s-au închinat Dragonului, pentru că el își dăduse autoritatea sa Fiarei; ei i s-au închinat și Fiarei, zicând: „Cine este ca Fiara

și cine poate face război împotriva ei?”

⁵Fiarei i s-a dat o gură care rostea cuvinte arogante și blasfemii. Ea a primit puterea de a acționa timp de 42 de luni. ⁶Ea a deschis gura ca să rostească blasfemii împotriva lui Dumnezeu, ca să-I blasfemieze numele și tabernacolul Său și pe cei care locuiesc în cer. ⁷I s-a permis să facă război cu sfinții și să-i învingă. Ea a primit autoritate peste orice trib, popor, limbă și națiune, ⁸ca să i se închine toți locuitorii pământului ale căror nume nu au fost scrise în Cartea Vieții Mielului, care a fost ucis de la întemeierea lumii.

⁹Cine are urechi de auzit să audă! ¹⁰Dacă cineva face prizonieri, va fi luat prizonier. Dacă cineva ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabia. Aceasta cere perseverență și credință din partea sfinților.

Fiara din pământ Ap.14:9-11; 19:20; 2.Tes.2:9-12

¹¹Apoi am văzut ieșind din pământ o altă Fiară; ea avea două coarne ca de miel, dar vorbea ca un dragon. ¹²Ea exercita toată autoritatea primei Fiare, în prezența ei, și obliga pământul și locuitorii lui să i se închine primei Fiare, cea a cărei rană mortală fusese vindecată. ¹³Făcea mari semne miraculoase, până la a face să coboare foc din cer pe pământ în văzul oamenilor.

¹⁴Ea îi înșela pe locuitorii pământului prin semnele care îi fuseseră date să le facă în prezența Fiarei, zicând locuitorilor pământului să facă o imagine a Fiarei care fusese rănită de sabie și care supraviețuise. ¹⁵Ea a primit puterea să dea viață imaginii Fiarei, pentru ca această imagine să poată vorbi și să facă să fie uciși toți cei care nu se vor închina imaginii Fiarei.

¹⁶Ea a făcut ca să li se impună tuturor oamenilor, mici și mari, bogați și săraci, liberi și sclavi, un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, ¹⁷astfel încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde dacă nu avea semnul, adică numele Fiarei sau numărul numelui ei. ¹⁸Aceasta cere înțelepciune. Cine are inteligență să descifreze numărul Fiarei, căci este număr de om, și numărul ei e 666!

Mielul și răscumpărații Săi

14M-am uitat și L-am văzut pe Miel în picioare pe Muntele Sion, și împreună cu El erau 144.000 de persoane care aveau scrise pe frunte numele Său și numele Tatălui Său. ²Am auzit din cer o voce care semăna cu zgomotul făcut de ape mari, cu bubuitul unui tunet puternic. Sunetul pe care l-am auzit semăna și cu cel al cântăreților la harpă care cântau la instrumentul lor. ³Ei cântau un cântec nou înaintea tronului și înaintea celor patru ființe vii și a prezbiterilor. Nimeni nu putea învăța acel cântec, în afară de cei 144.000 care fuseseră răscumpărați de pe pământ.

⁴Aceștia sunt cei care nu s-au pângărit cu femei. Într-adevăr, ei sunt virgini. Ei Îl urmează pe Miel oriunde Se duce. Aceștia au fost răscum-

părați dintre oameni ca prime roade rezervate lui Dumnezeu și Mielului.

⁵Nu li s-a găsit minciună în gură, [căci] sunt ireproșabili.

Trei îngerii anunță judecata

⁶Am văzut apoi un alt înger zburând în mijlocul cerului. El avea o Vestă Bună eternă de spus locuitorilor de pe pământ – fiecărei națiuni, fiecărui trib, fiecărei limbi și fiecărui popor. ⁷El spunea cu o voce răsunătoare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I glorie, pentru că a venit ora judecării Lui! Închinați-vă Celui care a făcut cerul, pământul, marea și izvoarele de apă!“

⁸Un alt înger, al doilea, l-a urmat, zicând: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare, cel care a făcut toate națiunile să bea din vinul furiei prostituției lui!“

⁹Un alt înger, al treilea, le-a urmat, zicând cu o voce răsunătoare: „Dacă cineva i se închină Fiarei și imaginii ei și primește semnul pe frunte sau pe mână, ¹⁰va bea și el din vinul furiei lui Dumnezeu, turnat nedi-luat în cupa mâniei Lui, și va fi chinuit în foc și sulf înaintea îngerilor sfinți și înaintea Mielului. ¹¹Fumul chinului lor se suie pentru totdeauna. Nu există odihnă nici ziua, nici noaptea pentru cei care se închină Fiarei și imaginii ei și pentru cei care primesc semnul numelui ei“.

¹²Aceasta cere perseverență din partea sfinților care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lor în Iesus.

¹³Apoi am auzit din cer o voce care zicea: „Scrie: Fericiți sunt morții care mor în Domnul, și încă de acum! Da, spune Spiritul, ca să se odihnească de lucrările lor, căci faptele lor îi urmează“.

Secerișul și culesul viei ca judecată Mt.13:37-43

¹⁴M-am uitat, și înaintea mea era un nor alb, iar pe nor ședea Cineva care semăna cu un Fiu al Omului. Avea pe cap o coroană de aur, iar în mână avea o seceră ascuțită. ¹⁵Un alt înger a ieșit atunci din templu și a strigat cu voce răsunătoare Celui care ședea pe nor: „Ia-ți secera și seceră, căci a venit ora secerișului, pentru că recolta pământului este coaptă!“ ¹⁶Cel care ședea pe nor și-a aruncat secera pe pământ, și pământul a fost secerat.

¹⁷Un alt înger a ieșit din templul care este în cer, ținând și el o seceră ascuțită. ¹⁸Apoi alt înger, care avea autoritate peste foc, a ieșit din altar și s-a adresat cu voce răsunătoare celui care avea secera ascuțită, zicând: „Aruncă-ți secera ascuțită și culege ciorchinii viei pământului, căci strugurii ei sunt copti!“ ¹⁹Îngerul și-a aruncat secera pe pământ, a cules via pământului și a aruncat strugurii în marele teasc al mâniei lui Dumnezeu. ²⁰Teasca a fost călcat în picioare în afara orașului, și din teasc a ieșit sânge care a ajuns până la zăbalele cailor, pe o întindere de 300 de kilometri.“

14:8 *Prostituția lui:* adică închinarea lui la idoli.

14:20 *300 de kilometri:* literal 1600 de stadii.

Cei șapte îngeri și ultimele șapte calamități

15 Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri care țineau ultimele șapte calamități, căci cu ele mânia lui Dumnezeu este completă.

²Am văzut și ceva ca o mare de sticlă amestecată cu foc. Cei care au învins Fiara, imaginea ei și numărul numelui ei stăteau în picioare pe marea de sticlă, ținând harpele lui Dumnezeu. ³Ei cântau cântecul lui Moise, sclavul lui Dumnezeu, și cântecul Mielului, zicând: „Lucrările Tale sunt mari și minunate, Doamne Dumnezeule atotputernic, căile Tale sunt drepte și adevărate, *Rege al națiunilor!* ⁴*Cine nu se va teme de Tine,*” Doamne, și cine nu-Ți va glorifica numele? Numai Tu ești sfânt, și toate națiunile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că sentințele Tale de condamnare au fost arătate!“

⁵După aceea m-am uitat, și în cer a fost deschis templul, adică tabernacolul mărturie. ⁶Din templu au ieșit cei șapte îngeri care țineau cele șapte calamități; ei erau îmbrăcați în in pur, strălucitor și purtau niște eșarfe de aur în jurul pieptului. ⁷Una dintre cele patru ființe vii le-a dat celor șapte îngeri șapte cupe de aur pline cu mânia Dumnezeului care trăiește pentru totdeauna. ⁸Templul s-a umplut de fum din cauza gloriei lui Dumnezeu și a puterii Sale. Nimeni nu putea să intre în templu până nu erau îndeplinite cele șapte calamități ale celor șapte îngeri.

Cele șapte cupe ale lui Dumnezeu

16 Apoi am auzit o voce răsunătoare care venea din templu și zicea celor șapte îngeri: „Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu!“

²Primul înger a plecat și și-a vărsat cupa pe pământ, și un ulcer rău și dureros i-a lovit pe oamenii care purtau semnul Fiarei și se închinau imaginii ei.

³Al doilea înger și-a vărsat cupa pe mare, și ea a devenit sânge, ca sângele unui mort; toate ființele vii care erau în mare au murit.

⁴Al treilea înger și-a vărsat cupa pe râuri și pe izvoarele de apă, și ele au devenit sânge. ⁵Atunci l-am auzit pe îngerul însărcinat cu apele zicând: „Ești drept, Tu, care ești și care erai, Cel Sfânt, pentru că ai judecat astfel: ⁶ei au vărsat sângele sfinților și al profeților, și Tu le-ai dat să bea sânge, așa cum merită!“ ⁷Și am auzit din altar o voce spunând: „Da, Doamne, Dumnezeule atotputernic, judecățile Tale sunt adevărate și drepte!“

⁸Al patrulea înger și-a vărsat cupa pe soare, și soarelui i s-a dat putere să-i ardă pe oameni cu foc. ⁹Oamenii au fost arși de dogoarea lui și au blasfemiât numele lui Dumnezeu care are autoritate peste aceste calamități. Ei nu și-au schimbat atitudinea ca să-I dea glorie.

¹⁰Al cincilea înger și-a vărsat cupa pe tronul Fiarei, și regatul ei a fost

cufundat în întuneric. Oamenii își mușcau limbile de durere, ¹¹și ei L-au blasfemiât pe Dumnezeul cerului din cauza durerilor lor și a ulcerelor lor, și nu s-au pocăit de faptele lor.

¹²Al șaselea înger și-a vărsat cupa pe fluviul cel mare, Eufrat, și fluviul a secat, pentru a pregăti drumul regilor care vin din Orient. ¹³Am văzut ieșind din gura Dragonului, din gura Fiarei și din gura profetului fals trei spirite necurate asemănătoare cu niște broaște. ¹⁴Acestea sunt spirite ale demonilor care fac semne miraculoase și care se duc la regii de pe tot pământul ca să-i adune pentru bătălia din ziua cea mare a Dumnezeului atotputernic.

¹⁵– „Iată, Eu vin ca un hoț. Fericit este cel care veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să nu lase să i se vadă rușinea!” – ¹⁶Ei i-au adunat în locul numit în ebraică Armagedon.

¹⁷Al șaptelea înger și-a vărsat cupa în aer, și din templu, de la tron, s-a auzit o voce răsunătoare, zicând: „S-a făcut!” ¹⁸Au fost fulgere, voci, tunete și un mare cutremur de pământ, cum n-a mai fost de când este omul pe pământ.

¹⁹Marele oraș s-a rupt în trei părți și orașele națiunilor s-au prăbușit. Dumnezeu Și-a amintit de Babilonul cel mare și i-a dat cupa plină cu vinul mâniei Lui aprinse. ²⁰Toate insulele au fugit și munții n-au mai putut fi găsiți. ²¹Din cer a căzut peste oameni o grindină uriașă, ale cărei boabe cântăreau cam 40 de kilograme. Și oamenii L-au blasfemiât pe Dumnezeu din cauza calamității cu grindina, pentru că acea calamitate era foarte mare.

Marea prostituată Babilon Ap.16:19; Ap. 13 și 18

17 Apoi unul dintre cei șapte îngeri care țineau cele șapte cupe a venit să-mi vorbească și mi-a spus: „Vino, îți voi arăta judecata mării prostituate, care șade pe multe ape. ²Regii pământului s-au datat la imoralitate cu ea, iar locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul prostituției ei”.

³Atunci el m-a transportat în Spirit într-un deșert și am văzut o femeie care ședea pe o Fiară stacojie, acoperită cu nume blasfematoare, și care avea șapte capete și zece coarne. ⁴Femeia era îmbrăcată în purpură și stacojiu, și împodobită cu aur, pietre prețioase și perle. Ea ținea în mână o cupă de aur plină cu lucruri scârboase și cu murdăriile prostituției ei. ⁵Pe fruntea ei era scris un nume, un mister: „Babilonul cel mare, mama prostituatelor și a scârboșeniilor pământului”.

⁶Am văzut această femeie îmbătată de sângele sfinților și de sângele martirilor lui Iesus. Văzând-o, am fost cuprins de o mare uimire. ⁷Îngerul mi-a zis: „De ce te miri? Îți voi spune misterul femeii și al Fiarei care o poartă, cea care are cele șapte capete și cele zece coarne.

⁸Fiara pe care ai văzut-o exista și nu mai există. Ea se va sui din adânc și va merge la pierzare. Locuitorii pământului, cei al căror nume n-a fost

scris de la crearea lumii în cartea vieții, se vor mira văzând că Fiara exista, că nu mai există și că va reapărea.

⁹Aceasta cere o minte luminată de înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți pe care șade femeia. Ele sunt și șapte regi: ¹⁰cinci au căzut, unul domnește, celălalt încă n-a venit. Când va veni, nu trebuie să rămână decât puțin timp. ¹¹Cât despre Fiara care exista și nu mai există, ea însăși este al optulea rege; ea face parte dintre cei șapte și se duce la pierzare.

¹²Cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece regi, care încă n-au primit regat, dar primesc puterea de a domni timp de o oră împreună cu Fiara. ¹³Ei au același gând și își vor da Fiarei puterea și autoritatea. ¹⁴Ei vor face război împotriva Mielului, dar Mielul îi va învinge, pentru că El este Domnul domnilor și Regele regilor. Cei care au fost chemați, aleși și fideli, și care sunt cu El, îi vor învinge și ei“.

¹⁵Apoi el mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut, pe care șade prostituata, sunt popoare, mulțimi, națiuni și limbi. ¹⁶Cele zece coarne pe care le-ai văzut și Fiara vor urî prostituata; ele o vor lăsa pustie și goală, îi vor mânca carnea și o vor arde în foc. ¹⁷Într-adevăr, Dumnezeu le-a pus pe inimă să-I împlinească planul și să acționeze în comun dându-și Fiarei suveranitatea până când se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. ¹⁸Iar femeia pe care ai văzut-o este orașul cel mare care stăpânește peste regii pământului“.

Judecata asupra Babilonului Ap.14:8

18 După aceea am văzut un alt înger coborând din cer. El avea o mare putere, iar pământul a fost luminat de gloria lui.

²El a strigat cu o voce răsunătoare: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! Ea” a devenit o locuință a demonilor, o locuință pentru orice spirit necurat, un cuib pentru orice pasăre necurată și o vizuină pentru orice animal necurat și detestabil. ³Într-adevăr, toate națiunile au băut din vinul furiei prostituției ei, regii pământului s-au datat la imoralitate cu ea, iar comercianții pământului s-au îmbogățit de pe urma luxului ei excesiv!“

⁴Apoi am auzit o altă voce venind din cer care zicea: „*Ieșiți din ea, poporul Meu,*” ca să nu vă asociați cu păcatele ei și să nu fiți victime ale calamităților ei! ⁵Într-adevăr, păcatele ei s-au îngrămadit până la cer, și Dumnezeu Și-a amintit de crimele ei. ⁶Dați-i înapoi după cum a dat ea și dați-i plata dublă a faptelor ei! În cupa în care a vărsat ea, vărsați-i dublu! ⁷Dați-i tot atât chin și doliu pe cât s-a glorificat ea și a trăit în lux! Pentru că și-a spus în inimă: «Domnesc ca regină, nu sunt văduvă și nu voi fi niciodată în doliu», ⁸din cauza aceea, într-o singură zi, calamitățile care îi sunt rezervate se vor abate asupra ei: moartea, doliul și foametea, și ea va fi mistuită de foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care

18:2 Ea: adică femeia (prostituata) din 17:15-18.

18:4 *Ieșiți... Meu:* citat din Ieremia 51:45.

o judecă, este puternic.

⁹Regii pământului care s-au dat cu ea la prostituție și la lux vor plânge și se vor jeli din cauza ei când vor vedea fumul orașului incendiat. ¹⁰Ei vor sta la distanță de teama chinului ei și vor zice: «Vai! Vai! Orașul cel mare, Babilonul, orașul puternic! Într-o singură oră a venit judecata ta!»

¹¹Comercianții pământului vor plânge și ei și vor fi în doliu din cauza ei, pentru că nimeni nu le va mai cumpăra marfa, ¹²marfă de aur, de argint, de pietre prețioase, de perle, de în fin, de purpură, de mătase, de țesătură stacojie, de tot felul de lemn frumos mirositor, de tot felul de obiecte din fildeș, de lemn foarte scump, de bronz, de fier și de marmură, ¹³de scorțișoară, de condimente, de parfumuri, de smirnă, de tămâie, de vin, de ulei, de făină fină, de grâu, de boi, de oi, de cai, de care, de corpuri și de suflete omenești.

¹⁴Fructele pe care le dorea sufletul tău s-au dus departe de tine, toate obiectele de lux și aceste splendori sunt pierdute pentru tine, și nu le vei mai regăsi. ¹⁵Comercianții cu aceste produse, care s-au îmbogățit făcând comerț cu acest oraș, vor sta la distanță de teama chinului său. Ei vor plânge și vor fi în doliu, ¹⁶zicând: «Vai! Vai! Orașul cel mare, care era îmbrăcat în în fin, în purpură și în țesătură stacojie, și împodobit cu aur, cu pietre prețioase și cu perle! ¹⁷Într-o singură oră atâtea bogății au fost distruse!» Toți piloții, toți cei care navighează, marinarii și toți cei care exploatează marea stăteau la distanță ¹⁸și strigau, văzând fumul incendiului: «Care oraș putea să se compare cu orașul cel mare?» ¹⁹Ei își aruncau țărână pe cap și strigau, plângând și ținând doliu: «Vai! Vai! Orașul cel mare, în care toți cei care aveau corăbii pe mare s-au îmbogățit din bogăția lui, într-o singură oră a fost devastat!»

²⁰«Cerule, bucură-te din cauza lui! Și voi, sfinților, apostolilor și profeților, bucurați-vă și voi, căci Dumnezeu l-a judecat pentru modul cum s-a purtat cu voi!»

²¹Atunci, un înger puternic a luat o piatră care semăna cu o piatră mare de moară și a aruncat-o în mare, zicând: „Cu aceeași violență va fi doborât și Babilonul, orașul cel mare, ca să nu mai fie găsit niciodată.

²²Nu se vor mai auzi la tine sunetele cântăreților la harpă, ale muzicienilor, ale cântăreților la flaut și la trompetă! Nu se vor mai găsi în tine niciun meseriaș de vreo meserie oarecare și nu se va mai auzi la tine nici sunetul pietrei de moară. ²³Lumina lămpii nu va mai străluci în tine și nu se vor mai auzi în tine vocea mirelui și miresei. Aceasta se va întâmpla deoarece comercianții tăi au fost oamenii mari ai pământului și toate națiunile au fost înșelate de vrăjitoria ta, ²⁴pentru că în tine s-a găsit sângele profeților, al sfinților și al tuturor celor ce au fost uciși pe pământ!“

Veselia din cer. Nunta Mielului

19 După aceea, am auzit în cer ceva ca vocea răsunătoare a unei mulțimi imense care zicea: „Aleluia!” Salvarea, gloria și puterea sunt ale Dumnezeului nostru, ²pentru că judecățile Lui sunt adevărate și drepte, căci El a judecat-o pe marea prostituată care a corupt pământul cu imoralitatea ei și a răzbunat sângele sclavilor Săi cerându-l din mâna ei“. ³Ei au zis a doua oară: „Aleluia! Și fumul acestui oraș se urcă în sus pentru totdeauna“.

⁴Cei 24 de prezbiteri și cele patru ființe vii s-au prosternat atunci și s-au închinat Dumnezeului care șade pe tron, zicând: „Amen! Aleluia!“

⁵Din tron s-a auzit o voce, care a zis: „Lăudați-L pe Dumnezeul nostru, voi toți sclavii Lui și cei care vă temeți de El, mici și mari!“

⁶Am auzit ceva ca o voce a unei mulțimi imense, ca vuietul unor ape mari și ca bubuitul unor tunete puternice, și ea zicea: „Aleluia! Căci Domnul, Dumnezeul nostru atotputernic, domnește! ⁷Să ne bucurăm, să fim foarte bucuroși și să-I dăm glorie, pentru că a venit nunta Mielului, și soția Lui s-a pregătit. ⁸I s-a dat să se îmbrace cu in fin, strălucitor, pur“. Într-adevăr, inul fin reprezintă faptele drepte ale sfinților.

⁹Apoi îngerul mi-a spus: „Scrie: Fericiți sunt cei invitați la masa de nuntă a Mielului!“ Apoi a adăugat: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu“. ¹⁰Am căzut la picioarele lui ca să mă închin, dar el mi-a zis: „Vezi să nu faci așa ceva! Eu sunt tovarășul tău de lucrare și cel al fraților tăi care păzesc mărturia lui Iesus. Lui Dumnezeu să I te închini, căci mărturia lui Iesus este spiritul profeției“.

Domnul Iesus Cristos ca Rege și Judecător Mt.24:30-31; 2.Tes.1:7

¹¹Pe urmă am văzut cerul deschis, și iată că a apărut un cal alb, al cărui călăreț se numea „Cel fidel și adevărat“. El judecă și Se luptă cu dreptate. ¹²Ochii Lui erau ca flacăra focului, iar pe cap avea multe coroane. El purta un nume scris pe care nimeni altcineva nu-l cunoaște. ¹³Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge, iar numele Lui este „Cuvântul lui Dumnezeu“.

¹⁴Armatele cerești Îl urmau călare pe cai albi și îmbrăcate în in fin, alb și pur. ¹⁵Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită ca să lovească națiunile. *El le va conduce cu un sceptru de fier,*ⁿ și El Însuși va zdrobi strugurii în teascul de vin al mănecii aprinse a Dumnezeului atotputernic. ¹⁶Pe haină și pe coapsă avea scris un nume: „Regele regilor și Domnul domnilor“.

Victoria asupra Fiarei și a falsului Profet 2.Tes.2:8

¹⁷Și am văzut un înger stând în picioare în soare. El a strigat cu voce răsunătoare către toate păsările care zburau în înaltul cerului: „Veniți, adunați-vă pentru marea masă a lui Dumnezeu ¹⁸ca să mâncați carnea

19:1 *Aleluia*: transcrierea unei expresii ebraice însemnând *lăudați-L pe Domnul*.

19:15 *El le va conduce... fier*: reluare a citatului din Psalmul 2:9 (vezi 2:26-27; 12:5).

regilor, carnea generalilor, carnea celor puternici, carnea cailor și a călăreților, carnea tuturor oamenilor, liberi și sclavi, mici și mari!”

¹⁹Atunci am văzut Fiara, regii pământului și armatele lor adunate ca să poarte război cu Călărețul și cu armatele Lui.

²⁰Fiara a fost prinsă, ca și Profetul fals care făcuse înaintea ei semne miraculoase pentru a-i înșela pe cei care primiseră semnul Fiarei și se închinaseră imaginii ei. Cei doi au fost aruncați de vii în lacul de foc care arde cu sulf. ²¹Ceilalți au fost uciși cu sabia care ieșea din gura Călărețului, și toate păsările s-au săturat cu carnea lor.

Satan legat pentru o mie de ani. Prima înviere

Regatul de pace al lui Cristos Ap.5:9-10

20 Apoi am văzut un înger care cobora din cer. El ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare. ²A prins Dragonul, șarpele cel vechi, care este diavolul și Satan, l-a legat pentru 1.000 de ani ³și l-a aruncat în Adânc. L-a închis și a sigilat intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele națiunile, până când se vor fi sfârșit cei 1.000 de ani. După aceea trebuie să fie eliberat pentru puțin timp.

⁴Pe urmă am văzut tronuri, și cei care ședea pe ele au primit puterea de a judeca. Am văzut de asemenea sufletul celor care fuseseră decapitați din cauza mărturiei lui Iesus și din cauza Cuvântului lui Dumnezeu, toți cei care nu se închinaseră Fiarei, nici imaginii ei, și care nu-i primiseră semnul pe frunte sau pe mână. Ei au revenit la viață și au domnit cu Cristos timp de 1.000 de ani.

⁵Ceilalți morți n-au revenit la viață până când nu s-au încheiat cei 1.000 de ani. Aceasta a fost prima înviere. ⁶Fericiți și sfinți sunt cei care au parte de prima înviere! Moartea a doua nu are putere asupra lor, ci ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni cu El timp de 1.000 de ani.

Satan este dezlegat și judecat definitiv cu popoarele apostate

⁷Când se vor fi încheiat cei 1.000 de ani, Satan va fi eliberat din închisoare ⁸și va ieși ca să înșele națiunile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, Gog și Magog, și să le adune pentru război. La număr, ele sunt ca nisipul de pe țărmul mării.

⁹Ele s-au răspândit pe toată suprafața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și orașul iubit. Dar un foc a coborât din cer și le-a mistuit.

¹⁰Diavolul, care le înșela, a fost aruncat în lacul de foc și sulf, unde erau Fiara și Profetul fals. Și ei vor fi chinuți zi și noapte, pentru totdeauna.

Judecata finală înaintea marelui tron alb 2.Pt.3:7-12

¹¹Am văzut atunci un tron mare și alb, și pe Cel care ședea pe el. Pământul și cerul au fugit departe de El, și nu s-a mai găsit loc pentru ele.

¹²Am văzut morții, cei mari și cei mici, stând în picioare înaintea tronu-

lui. Au fost deschise cărțile. A fost deschisă și o altă carte: cartea vieții. Morții au fost judecați după faptele lor, după ceea ce era scris în aceste cărți.

¹³Marea i-a dat pe morții care erau în ea, moartea și Locuința morților lor i-au dat și ele pe morții lor, și fiecare a fost judecat după faptele lui. ¹⁴Apoi moartea și Locuința morților au fost aruncate în lacul de foc. Lacul de foc este moartea a doua. ¹⁵Toți cei care n-au fost găsiți scriși în cartea vieții au fost aruncați în lacul de foc.

Cerul cel nou și pământul cel nou 2.Pt.3:13-14

21 Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou, căci primul cer și primul pământ dispăruseră, și marea nu mai exista. ²Am văzut coborând din cer, de la Dumnezeu, orașul sfânt, noul Ierusalim, pregătit ca o mireasă împodobită pentru soțul ei. ³Am auzit din cer o voce răsunătoare care zicea: „Iată tabernacolul lui Dumnezeu printre oameni! *El va locui cu ei, ei vor fi poporul Lui,*” și Dumnezeu Însuși va fi cu ei, El va fi Dumnezeul lor. ⁴El va șterge orice lacrimă din ochii lor, moartea nu va mai fi, și nu va mai exista nici doliu, nici strigăt, nici durere, căci ceea ce exista mai înainte dispăruse“.

⁵Cel care ședea pe tron a zis: „Iată că fac toate lucrurile noi“. El a adăugat: „Scrie aceasta, căci aceste cuvinte sunt demne de încredere și adevărate!“ ⁶Apoi mi-a spus: „S-a făcut! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui care îi este sete îi voi da să bea gratuit din izvorul apei vieții. ⁷Învingătorul va moșteni toate acestea, Eu voi fi Dumnezeul Lui, iar el va fi fiul Meu. ⁸Cât despre lași, necredincioși, [păcătoși], depravați, ucigași, cei care trăiesc în imoralitate sexuală, vrăjitori, idolatri și toți mincinoșii, partea lor va fi în lacul care arde cu foc și sulf, adică moartea a doua“.

Noul Ierusalim Evr.11:10,16

⁹Apoi unul dintre cei șapte îngeri care țineau cele șapte cupe pline cu ultimele șapte calamități a vorbit cu mine, zicând: „Vino, îți voi arăta mireasa, soția Mielului!“

¹⁰El m-a transportat în Spirit pe un munte mare și înalt și mi-a arătat orașul sfânt, Ierusalim, care cobora din cer, de la Dumnezeu. ¹¹El radia de gloria lui Dumnezeu, și strălucirea lui semăna cu cea a unei pietre foarte prețioase, ca a unei pietre de jasp transparentă ca și cristalul. ¹²El era înconjurat de un zid mare și înalt cu 12 porți, iar la aceste porți erau 12 îngeri. Pe porți erau scrise numele celor 12 triburi ale Israelului. ¹³Trei porți erau spre est, trei porți spre nord, trei porți spre sud și trei porți spre vest. ¹⁴Zidul orașului avea 12 temelii care purtau numele celor 12 apostoli ai Mielului.

¹⁵Cel care îmi vorbea avea ca măsură o trestie de aur ca să măsoare orașul, porțile și zidul lui. ¹⁶Orașul avea forma unui pătrat și lungimea lui era egală cu lățimea lui. Îngerul a măsurat orașul cu trestia și a găsit 2200 de kilometriⁿ; lungimea, lățimea și înălțimea lui erau egale. ¹⁷A măsurat și zidul și a găsit 72 de metriⁿ, după unitatea de măsură omească folosită de înger.

¹⁸Zidul era construit din jasp, iar orașul era din aur pur, transparent ca sticla pură. ¹⁹Temeliile zidului orașului erau ornate cu pietre prețioase de tot felul: Prima temelie era ornată cu jasp, a doua cu safir, a treia cu calcedonie, a patra cu smarald, ²⁰a cincea cu sardonix, a șasea cu cornalină, a șaptea cu crisolit, a opta cu beril, a noua cu topaz, a zecea cu crisopraz, a unsprezecea cu hiacint, a douăsprezecea cu ametist. ²¹Cele 12 porți erau 12 perle; fiecare poartă era făcută dintr-o singură perlă. Piața orașului era din aur pur, ca sticla transparentă.

²²N-am văzut templu în oraș, căci Domnul, Dumnezeuul atotputernic, este templul lui, și Mielul.

²³Orașul nu are nevoie nici de soare, nici de lună ca să-l lumineze, căci îl luminează gloria lui Dumnezeu, iar Mielul este lampa lui. ²⁴Națiunile vor umbla la lumina lui, iar regii pământului își vor aduce gloria în el. ²⁵Porțile lui nu vor fi închise niciodată ziua, căci nu va mai fi noapte. ²⁶Gloria și onoarea națiunilor vor fi aduse în el. ²⁷Nu va intra în el nimic pângărit, nimeni care să se dedea la practici rușinoase și la înșelătorie, ci doar cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului.

Râul vieții

22 Apoi el mi-a arătat râul apei vieții, limpede ca și cristalul, care ieșea din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. ²În mijlocul pieței orașului și între cele două brațe ale râului se afla pomul vieții, care produce 12 recolte, producând rod în fiecare lună, iar frunzele lui servesc la vindecarea națiunilor.

³Nu va mai exista nimic blestemat acolo. Tronul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în oraș, iar sclavii Lui Îl vor servi. ⁴Îi vor vedea fața, iar numele Lui va fi pe fruntea lor. ⁵Nu va mai exista noapte, și ei nu vor mai avea nevoie de lumina unei lămpi, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și ei vor domni pentru totdeauna.

Îndemnuri finale – „Iată, Eu vin curând!“ Ap.1:1

⁶Îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt demne de crezare și adevărate; Domnul, Dumnezeuul spiritelor profeților, Și-a trimis îngerul să le arate sclavilor Săi ce trebuie să se întâmple în curând“.

⁷„Iată, Eu vin curând! Fericit este cel care ascultă de cuvintele profeției din această carte!“

21:16 2200 de kilometri: literal 12.000 de stadii.

21:17 72 de metri: literal 144 de coși.

⁸Eu, Ioan, am auzit și am văzut aceste lucruri. După ce le-am auzit și le-am văzut am căzut la picioarele îngerului care mi le arăta ca să mă închin lui. ⁹Dar el mi-a zis: „Vezi să nu faci așa ceva! Eu sunt tovarășul tău de lucrare și cel al fraților tăi profeții și al celor care ascultă de cuvintele din această carte. Lui Dumnezeu să I te închini!”

¹⁰Apoi el a adăugat: „Nu sigila cuvintele profeției din această carte, căci timpul este aproape.

¹¹Cine face rău să continue să facă rău, cine este murdar să continue să fie murdar, cine este drept să continue să facă ce e drept, iar cine este sfânt să continue să fie sfânt!”

¹²„Iată, Eu vin curând, și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia conform cu ce a făcut. ¹³Eu sunt Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel Din Urmă, Începutul și Sfârșitul.

¹⁴Fericiți sunt cei care-și spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să poată intra pe porți în oraș! ¹⁵Afară sunt câinii, vrăjitorii, cei care trăiesc în imoralitate sexuală, ucigașii, idolatrii și toți cei care iubesc și practică minciuna.

¹⁶Eu, Iesus, Mi-am trimis îngerul ca să vă depună această mărturie pentru Adunări. Eu sunt Rădăcina și Vlăstarul lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață”.

¹⁷Spiritul și Mireasa spun: „Vino!” Cine aude să spună: „Vino!” Cine este însetat, să vină; cine dorește, să ia darul gratuit al apei vieții.

¹⁸Eu declar oricui ascultă cuvintele profeției din această carte: dacă cineva adaugă ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga calamitățile descrise în această carte; ¹⁹și dacă cineva scoate ceva din cuvintele din această carte de profeție, Dumnezeu îi va lua partea de la pomul vieții și din orașul sfânt descrise în această carte.

²⁰Cine depune mărturie cu privire la aceste lucruri zice: „Da, Eu vin curând”. Amen. Vino, Doamne Iesuse!

²¹Grația Domnului Iesus [Cristos] să fie cu [voi] toți!

MESAJUL EVANGHELIEI

Cuvântul „evanghelie“ înseamnă în grecește „veste bună“. Noul Testament conține vestea bună a lui Dumnezeu privind salvarea prin Iesus Cristos. Acest mesaj este rezumat pe scurt în următoarele pasaje biblice:

Iesus Cristos – Creator și Domn/Stăpân al universului

La început, Cuvântul [Iesus Cristos] exista deja. Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Totul a fost făcut prin el, și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără el. În el era Viața, iar această Viață era Lumina oamenilor.

Ioan 1:1-4 (pagina 142)

El [Iesus Cristos] este imaginea Dumnezeului invizibil, Întâiul Născut peste întreaga creație. Într-adevăr, prin El au fost create toate lucrurile, cele din cer și de pe pământ, vizibile și invizibile, tronuri, domnii, suveranități, autorități; toate lucrurile au fost create prin El și pentru El. El este înainte de toate lucrurile, și în El toate se țin laolaltă.

Coloseni 1:15-17 (pagina 310)

Omul este despărțit de Dumnezeu

Nu există om drept, nici măcar unul; nu este nimeni în stare să înțeleagă, nu este nimeni care să-L caute pe Dumnezeu; toți s-au abătut, s-au pervertit; nu e nimeni care să facă binele, nici măcar unul.

Romani 3:10-12 (pagina 233)

Pentru că toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu.

Romani 3:23 (pagina 234)

Dumnezeu salvează prin Fiul Său oameni pierduți

Într-adevăr, Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă.

Ioan 3:16 (pagina 146)

Căci și Cristos a suferit odată pentru totdeauna pentru păcate. El, Cel drept, a suferit pentru cei nedrepti, ca să vă aducă la Dumnezeu.

1.Petru 3:18 (pagina 368)

Iesus Cristos este singura cale spre Dumnezeu

Iesus i-a răspuns: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tata decât prin Mine.

Ioan 14:6 (pagina 167)

Și în nimeni altcineva nu există salvare, pentru că nu există sub cer niciun alt nume dat printre oameni prin care să fim salvați.

Faptele apostolilor 4:12 (pagina 185)

Ce să facem?

Schimbați-vă deci atitudinea și convertiți-vă, pentru ca păcatele să vă fie șterse, să vină din partea Domnului timpuri de înviore.

Faptele apostolilor 3:19-20 (pagina 184)

Dacă mărturisești cu gura ta: „Iesus este Domn” și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat, vei fi salvat.

Romani 10:9 (pagina 243)

Salvarea prin credință

Într-adevăr, prin grație sunteți salvați, prin intermediul credinței – și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu –, nu ca urmare a faptelor, ca să nu se laude nimeni.

Efeseni 2:8-9 (pagina 296)

Ori, fără credință este imposibil să-l fim plăcuți lui Dumnezeu, căci trebuie ca cel care se apropie de El să creadă că Dumnezeu există și că îi răsplătește pe cei ce-L caută.

Evrei 11:6 (pagina 352)

Siguranța salvării

Dar tuturor celor care L-au primit, celor care cred în numele Lui, le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu, născuți nu printr-o naștere naturală, nu printr-o decizie omenească sau prin voia unui soț, ci din Dumnezeu.

Ioan 1:12-13 (pagina 142)

Vă spun adevărul, cine ascultă Cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viață eternă; el nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.

Ioan 5:24 (pagina 150)

O viață nouă

De aceea, dacă cineva este în Cristos, e o creație nouă. Lucrurile vechi s-au dus; iată, toate lucrurile au devenit noi. Toate acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu Sine prin [Iesus] Cristos.

2.Corinteni 5:17-18a (pagina 277)

Vă spun deci: umblați prin Spirit și nu veți împlini dorințele naturii voastre păcătoase.

Galateni 5:16 (pagina 293)

Speranță pentru sfârșitul timpurilor

Iată, Eu vin curând, și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia conform cu ce a făcut. Eu sunt Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel Din Urmă, Începutul și Sfârșitul.

Apocalipsa 22:12-13 (pagina 409)

CE TREBUIE SĂ ȘTIM DESPRE IESUS CRISTOS

Ce ne învață Biblia despre Persoana lui Iesus Cristos?

Biblia ne învață:

1. Iesus Cristos este Dumnezeu adevărat. Sfânta Scriptură vorbește despre existența Lui și înainte de nașterea Sa fizică (Ioan 8:58). El avea glorie divină înainte ca lumea să fie creată. Ioan 17:5,24; Filipeni 2:6.

Prin El, Cuvântul creator, au fost create toate lucrurile (Ioan 1:1-3; Coloseni 1:16; 2:9)

2. El este Fiul lui Dumnezeu (Ioan 1:18): El e ca Fiu o Persoană din Trinitatea lui Dumnezeu. El este singurul Fiu al lui Dumnezeu, legat de El prin iubire. Coloseni 1:15; Ioan 17:23; **Matei 26:63-64a; Ioan 10:30; Coloseni 1:3; 2:9; 1.Ioan 5:20.**

3. El este răsfrângerea gloriei lui Dumnezeu și reproducerea sau amprenta Ființei Sale. Ioan 12:45; 14:9; Evrei 1:3; Coloseni 2:9.

4. El este întâiul născut din toată creația. Coloseni 1:15.

5. El este întâiul născut dintre cei morți. Coloseni 1:18; Apocalipsa 1:5.

6. El este pârga sau primul rod al celor adormiți. 1.Corinteni 15:20.

7. El este Capul Bisericii. Efeseni 1:20.

8. El a devenit om adevărat, născut din fecioara Maria, procreat de Spiritul Sfânt. El S-a înjosit și a luat asupra Sa aspectul unui sclav, pentru ca din această formă de existență să-L glorifice pe Dumnezeu prin ascultare și să dovedească iubirea lui Dumnezeu față de oamenii pierduți. Devenirea Lui ca Om este și rămâne un mister care nu poate fi înțeles de gândirea noastră omenească.

(Alte pasaje biblice: **Matei 1:18,20; 3:17; 4:2; Marcu 4:38; Luca 1:35; Ioan 1:14; 14:30; 2.Corinteni 5:16; 1.Timotei 2:5-6; 3:16; Filipeni 2:6-7; 1.Petru 2:22; Galateni 4:4.**)

De ce a venit Iesus în lume?

Biblia ne învață:

El a părăsit gloria pe care o avea la Tatăl Său și a venit pe pământ ca Om, pentru ca:

1. să-L glorifice pe Dumnezeu;

2. să-l dea lui Dumnezeu onoarea acolo unde omul L-a dezonorat;

3. să instaureze Regatul lui Dumnezeu pe pământ (acest regat a fost refuzat de evrei prin respingerea lui Mesia al lor/Regelui lor).

(Alte pasaje biblice: **Galateni 4:4-5; Isaia 53:5-6; Ezechiel 34:16; Romani 3:25-26; 2.Corinteni 5:21; 1.Timotei 2:5-6; Fapte 10:43; Ioan 3:16; 1.Ioan 2:2; Efeseni 1:10-11).**

De ce și pentru ce a suferit și a murit Iesus?

Biblia ne învață:

Domnul a suferit și a murit pentru ca:

1. să împlinească cerințele drepte ale lui Dumnezeu;
2. să ne șteargă păcatele;
3. să zdrobească puterea lui Satan.

(Alte pasaje biblice: **Isaia 53:2-7**; **Ioan 1:29**; **Petru 2:24-25**; **Romani 5:8-10, 18-21**; 4:25; **2. Corinteni 5:19-21**; **1. Ioan 1:7**; **2:2**; **Ioan 3:16**; **Efeseni 2:14-16**; **Romani 8:34**; **Evrei 2:14-18**; **Galateni 3:13**; 1:4; **2:20**; **1. Corinteni 15:3**; **Titus 2:14**; **1. Timotei 2:6**.)

Ce însemnătate are învierea lui Iesus?

Biblia ne învață:

1. Iesus a dovedit astfel că n-a fost învins, ci că este Învingător asupra morții și a diavolului.
2. Ai Săi nu au un Salvator mort, ci Unul viu, care a fost dus în cer.
3. Numai Domnul înviat putea să dea discipolilor curajul și forța de a predica lumii evanghelia.
4. Învierea lui Iesus este baza învierii noastre.
5. Domnul înviat le dă putere credincioșilor să ducă o viață plăcută lui Dumnezeu.

(Alte pasaje biblice: **2. Timotei 1:10**; **Ioan 11:25-26**; **Isaia 53:11-12**; 25:8; **Filipeni 2:9-11**; **1. Corinteni 15:12-(14)-23**; **Romani 8:11**; **4:25**; 6:4-18; **1. Corinteni 6:14**; **1. Petru 1:3-7**; **Matei 28:8**; **Marcu 16:10-13**; **Luca 24:5-11, 34, 46-48**; **Ioan 20:20, 31**; **Fapte 2:32-36**; 5:31; **1. Corinteni 15:55-57**; **Evrei 2:14**; **2. Corinteni 4:14**; **Osea 13:14**; **1. Corinteni 1:30**.)

Ce însemnătate are înălțarea la cer a Domnului Iesus și care este acum activitatea Lui de acolo?

Observație:

Faptul istoric al înălțării la cer este:

1. prezis de Însuși Domnul: **Ioan 3:13**; 6:62; 14:2;
  2. relatat de martori oculari: **Marcu 16:19**; **Luca 24:50-51**; **Fapte 1:9-11**.
- Faptul că Iesus Se află în cer este adevărat de:

Petru: **1. Petru 3:22**

Paul: **Fapte 9:3**; **1. Timotei 3:16**

Ștefan: **Fapte 7:56**

Ioan: **Apocalipsa 1:13**

Biblia ne învață:

Însemnătatea spirituală a înălțării la cer este încununarea lucrării Sale de salvare:

1. Dumnezeu L-a înălțat mai presus de toți: Fapte 2:34-36; Psalm 16:10; Fapte 5:30-31; Filipeni 2:8-9; Efeseni 1:21-22; Evrei 2:9.

2. El S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu: Marcu 16:19; Evrei 1:3; Ioan 14:2; 16:7 („Eu Mă duc...“).

Activitatea Sa actuală din cer este:

1. pregătirea locuinței: Ioan 14:2;

2. lucrarea Sa ca Mare Preot: Evrei 4:14; 6:19-20; 7:25-26; 9:12,24;

3. lucrarea Sa ca Mediator sau Mijlocitor la Tatăl Său: 1.Ioan 2:1; Romani 8:34.

Domnul Iesus revine:

1. pentru a-i duce pe credincioși în cer: Ioan 14:3; Fapte 1:10-11; Filipeni 3:20-21; 1.Tesaloniceni 4:15-17;

2. pentru a-i judeca pe necredincioși: Matei 25:31-46; Marcu 16:15; Ioel 3:12; Iuda 14-15.

